

جلد سوم

دانشگاه هاروارد

پروژه تاریخ شفاهی ایران

به کوشش حبیب لاجوردی

HARVARD
IRANIAN ORAL HISTORY
PROJECT

پروژه تاریخ شفاه ایران هاروارد

جلد سوم

گفتگو با

موسی موسوی اصفهانی، نصرت الله امینی، صادق امیرعزیزی

کتابناک هر کتاب، فرصت یک زندگی تازه

تمامی حقوق این مجموعه متعلق به دانشگاه هاروارد بوده و هرگونه توزیع تجاری و کاغذی این مجموعه ممنوع است. هدف از باز نشر این مجموعه صرفاً جهت مطالعه شخصی کاربران و اهداف تحقیقاتی است

فهرست

موسی موسوی اصفهانی	۵
نصرت الله امینی	۱۴۹
صادق امیرعزیزی	۴۸۴

مصاحبه با موسی موسوی اصفهانی

نوه سید ابوالحسن اصفهانی، روحانی و مرجع شیعه

نماینده لنگان در مجلس شورای ملی

استاد دانشگاه بغداد

فعال مخالف شاه

روایت کننده : آقای دکتر موسی موسوی افغانی

تاریخ مصاحبه : ۱۵ مه ۱۹۸۵

محل مصاحبه : سانتا مونیکا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شهلا حائری

نوار شماره : ۱

خاطرات دکتر موسی موسوی افغانی - لوس آنجلس ۱۵ مه ۱۹۸۵ ، مصاحبه کننده شهلا حائری .

س - دکتر موسی موسوی افغانی ، من می خواهم که از شما خواهش بکنم یک کمی راجع به سوابق خانوادگی پدری خودتان بطور خلاصه توضیح بدهید و از سابقه خانوادگی تان خوب است که شروع بکنید .

ج - جدم مرحوم آیت الله آقا سید ابوالحسن افغانی بود که در حدود یکصد سال پیش از افغان به عراق به نجف هجرت کرد و در حوزه علمیه نجف مشغول تحصیل شد و بعد یکی از مراجع بزرگ عالم تشیع شد که میگویند در تاریخ ۱۲۰۰ یا ۱۳۰۰ ساله تشیع میردی به زعامت ایشان نیامده بود برای اینکه مدت ۲۵ سال تقریباً " ریاست مطلق شیعه را بدون رقیب و بدون اینکه کسی با او در زعامت و ریاست شرکت بکند بعهده داشت . در جنگ استقلال عراق بر علیه انگلیس ها شرکت کرد در سال ۱۹۲۰ و یکی از پایه گذاران استقلال عراق بود .

س - پدرتان .

ج - جدم ، مرحوم آقا سید ابوالحسن . و یکبار هم با بر علیه انگلیس ها در عراق در سال ۱۹۴۱ نیز فتواداد که در آن درگیری که بین عراق و انگلیس ها دست داد و معروف

شد به انقلاب رشیدعالسی در آنجا نیز مرحوم جدم آسید ابوالحسن از کسانی بود که شرکت کرد در آن مبارزه بر علیه انگلیس ها . در اثر مبارزه با انگلیس ها در عراق یکبار با باقی علمای اعلام ، علمای اسلام که در نجف بودند به ایران تبعید شدند سال ۱۹۲۱ میلادی که مدت یکسال در ایران بودند . ایشان درگیری هایی هم با پهلوی داشت بنا به درخواست مردم را وادار بکنند که به یک سلسله از کارهای که در نظر او جنبه اخلاقی داشت اما در حقیقت یک کارهای بود که همه اش توأم با استبداد و دیکتاتوری و فحش فشار بود ایشان با او خیلی درگیری مفصلی داشت و بر علیه او نامه های نوشت و تاجایی که در حقیقت رژیم پهلوی را ایشان میخواست یعنی میتوانست .. به مرحله ای رسید که ممکن بود رژیم پهلوی را تهدید به سقوط بکنند که البته شایسته اوضاع روز در ایران اجازه نمیداد و الا ایشان حاضر بود که برای اسقاط رژیم پهلوی بزرگ که با استبداد داشت درسین او و خرسطنتش در ایران حکومت میکرد وارد مبارزه عملی وجدی بشود . ایشان در نجف که بود ریاست حوزه علمیه نجف و کربلا و کاظمین و سامره و مشاهد مشرفه را بعهده داشت و تأمین زندگانی در حدود بیست هزار نفر از طلاب علوم دینی و محصلین دانشگاه های دینی را بعهده گرفته بود که در وقت خودش شاید بودجه ماهانه ایشان معادل میگرد و برای میگرد با بودجه بعضی از حکومتها که البته این بودجه همه اش از مسلمانهای شیعیان جهان که مقلد ایشان بودند به نجف میرسید و ایشان این اموال را بعنوان ماهانه و بعنوان اجاره خانه و بعنوان مساعدات دیگر بیست و این بیست هزار محصل علوم دینی که در عراق بودند یا در ایران بودند ، در قسم در خراسان ، در اصفهان ، در تهران ، در تمام حوزه های علمیه عالم تشیع تقسیم میکرد . ایشان در سال ۱۹۴۶ در کاظمین نزدیک شهر بغداد وفات کرد و جنازه ی ایشان را از کاظمین تا نجف که ۱۵۰ میل است مردم سردوش بردند و این تشیع در حدود سه روز بطول انجامید و میگویند که این بزرگترین تشییعی بود که عراق به خودش دیده بود و اولین

با رد تاریخ تشیع عراق زنهارم در تشیع شرکت کردند که میگویند در حدود صدهزار زن در پشت سر جنازه به سر میزدند و نوحه سرائی میکردند. این مختصری است از تاریخ زندگی و مرجعیت مرحوم جد من آسید ابوالحسن که ایشان بعد از خود بنام آقای بروجردی را معین کردند که همه میدانیم آقای بروجردی هم در مقام عالی و ارجمندی بود و ایشان هم یکی از بزرگترین زعمای عالم تشیع بود و تعیین آقای بروجردی را مرحوم جدم .. جدم بود که مرحوم بروجردی را تعیین کردند برای اینکه ایشان میگفتند من در دیگران و آن مراجعی که در جاهای دیگر هستند به قدسیت و به پاکسی و به سعه اطلاع و به روشن ضمیری آقای بروجردی کسی را سراغ ندارم. در هر صورت، این زندگی مرحوم جدم آسید ابوالحسن بود.

پدرم هم مرحوم سید حسن که پسر بزرگ ایشان بود در سال ۱۹۴۰ در حالی که در پشت سر جدم یعنی پدرش مشغول نمازگزاری بود یکنفر آمد و ایشان را کشت و سرش را مثل گوسفند با کارد جدا کرد. البته این کسی که این کار را کرد در ظاهر دلپاس طلبه‌گی بود و در دلپاس روحانیت بود و سببش هم آن بود که آمده بود یک پولی میخواست یک کمکی میخواست بیش از آنچه در آن ایام معمول بود به طلبه‌ها میکردند که مرحوم پدرم به او گفته بود که شما باید بروید و به خود آقا مراجعه کنید در این چیزی که میخواهید برای اینکه این مساعده و کمکی را که شما میخواهید جزء برنامه مساعده‌های جاری نیست و او این موضوع را میگوید بهانه کرد و آمد پدرم را در سر نماز کشت. لکن بعدها معلوم شد که این آدم را انگلیس‌ها فرستاده بودند برای اینکه چنین جنایتی را مرتکب بشود و سببش هم این بود که در آن ایام در سال ۱۹۳۰ عراق که هنوز تحت و مایست انگلیس‌ها بود انگلیس‌ها میخواستند یک معاهده‌ای با عراق ببندند که در ظاهرش منفع عراق است لکن در حقیقت یک معاهده استعماری بود که یک اختیارات بسیاری را به انگلیس‌ها میداد و چون انگلیس‌ها میدانستند که بستن این معاهده در شرایط آنروز کار بسیار مشکلی است برای اینکه مردم عراق ممکنست قیام بکنند و باز مرجعیت ممکن است

قیام بکند و مانع بشوند از اینکه چنین معاهده‌ای را با انگلیس‌ها ببندند لذا ایمن حادّه را آفریدند تا مردم عراق که در تحت تأثیر این حادّه قرار گرفته بودند و تمام ذکرونگرّشان را این حادّه بخودش مشغول کرده بود کشتن پدرم چون پسر مرجع بزرگ عالم تشیع و پسر مرجع بزرگ عالم اسلامی عراق بود عراق را بحرکت آورد و تقریباً "عراق در مدت چهل روز در عزا داری و تلوغ تمام ارکان و شئون مملکت درهم ریخت در اثر این حادّه . در همان ابا می که عراق درهم ریخته بود و وضع تلوغ و پلوغ شده بود در اثر کشته شدن پدرم و مردم مشغول بودند به این حادّه مشغول بودند در همان ایام انگلیس‌ها این معاهده را با عراق در انگلستان با نمایندگی دولت عراق در انگلستان انجام دادند و مردم عراق را گذاشتند اصلاً متوجه این معاهده بشوید برای اینکه مردم را سرگرم کرده بودند به این حادّه کشته شدن پسر مرجع تقلید عالم اسلام و عالم تشیع . البته چون این شخص هم در ظاهر عمامه به سر داشت و از طلبه‌های حوزه علمیه نجف بود لذا مرحوم جدم هم قاتل را بخشید و به محکمه برداشت نوشت که من چون رجوع عالم اسلام هستم و مرجع یعنی کسی است که پدر تمام افراد است است برای من فرقی نمیکنند که حالا کی پسر مرا کشته ، تمام بمنزله پسر من هستند و تمام بمنزله فرزندان من هستند و لذا من از کسی شکایتی در محکمه ندارم و در حقیقت قاتل را بخشید مرحوم جدم و این عمل تا به امروز که از آن حادّه پنجاه و اندی سال میگذرد هنوز مورد استشهاده است ، مورد محبت کسانی است که آن حادّه را بخاطر داند و آن حادّه را یاد دارند با این موضوعی است که در تمام کتابهای که زندگانی مرحوم جدمان را نوشته به آن اشاره میکنند که نشان دهنده یک علو اخلاق و یک بزرگواری اخلاقی است که یک مردی یک پسر بزرگش را بکشد بعد از قاتل صرف نظر بکند و او را ببخشد مخصوصاً " وقتی مقایسه میکنند امروز با اعمالی که از خمینی سر میزند که یک پیرمردی هم بنا م زعامت دینی بنا م رهبر عالم اسلام چهل هزار آدم با سی هزار آدم کشته که غالب اینها مسلمان بودند گناهی ندارند جز اینکه مثلاً " فرض کن یک " مرگ بر خمینی " گفتند یا با رژیم او مخالفت

کردند وقتی این دوتا را با هم مقایسه میکنند این خودش باعث این میشود که درحقیقت یک دفاعی 'زروحانیت است که میگویند روحا نیست حقیقی او بوده که قاتل پسر خودش را بخشید و این روحانیت دروغینی است ، این روحانیتی است که آمده است برای اینکه به روحانیت لطمه بزند و به اسلام لطمه بزند . درهرصورت ، اینهم حادثه مرحوم کشته شدن پدر من بود . من بعد از کشته شدن پدرم بعد از هفت ماه متولد شدم چون آنوقت من در شکم مادرم بودم . البته سرپرستی مرا مرحوم جدم آسید ابوالحسن بهمیده گرفته بود و بنا بر این میتوانم بگویم که خوب خیلی مواظب بود که از نظر تحمیل و از نظر درس و اینها یک مقداری جنبه های جدی بخودم گرفته باشم . من شاید سنم در حدود بیست سال بود که در نجف توانستم به درجه اجتهاد برسم که تحصیلات فقه و اصول و زبان عربی اینها را تکمیل کردم . بعد از آن به تهران رفتم ، درس بیست سالگی .

س - یادتان میآید چه سالی بود؟

چ - در سال ۱۹۵۳ به تهران رفتم ، در سال ۱۹۵۵ دانشگاه تهران به من دکترای در حقوق اسلامی داد بعد از اینکه به مدارک علمی من رسیدگی کرد که تمام از حوزه نجف صادر شده بود و به آن تحصیلات equivalent دکترای در حقوق اسلامی داد . بعد از آن در سال ۱۹۵۶ به فرانسه رفتم و از دانشگاه ادبیات سوربن مافوق لیسانس در ادب و زبان فرانسه گرفتم . در سال ۱۹۵۹ دکترای در فلسفه گرفتم که موضوع تز من هم مقارنه بین صدرالدین شیرازی ، که یکی از بزرگترین فلاسفه قرن دهم هجری است ، و دکسارت فیلموف بزرگ فرانسوی است که معاصر صدرالدین است بود . در سال ۱۹۵۹ بعد از گرفتن دکترای فلسفه به تهران برگشتم . در دانشکده تجارت اقتصاد اسلامی درس میدادم . در سال ۱۹۶۱ تا ۶۳ ، ۶۴ دوباره به نمایندگی مجلس اراصفهان انتخاب شدم . در ۱۹۶۴ و در حکومت علم مخالفت با شاه به یک مرحله جدی رسید . من ایران را ترک کردم و رفتم به قاهره . در قاهره با عبدالناصر ملاقات کردم با او درباره تشکیل یک حکومت با یک هیئت مرکزی ایران آزاد در قاهره مذاکراتی کردم و برای اولین بار در آن سال در سال

۱۹۶۴ که در قاهره بودم حزب جمهوری اسلامی را من اعلام کردم که بایستی حزب جمهوری اسلامی در ایران تشکیل بشود و هم اکنون هم شاید بسیاری از بهر و شورهای کسبه در آنوقت ما تنظیم کردیم و چاپ کردیم و در اختیار ما باشد، نمیدانم، هست که باید پیدا کنم میتوانم بعنوان وثیقه تاریخی تقدیم کنم.

س - خیلی متشکر.

ج - البته عبدالناصری میگفت که چون شاه آن آیام به سعید رمضان که یکی از دشمنان سرخست عبدالناصر بود پناه دزدگی سیاسی داده بود و در ایران بود بوسیله ملک حسین پادشاه اردن پیغام داده بود که اگر چنانچه دکتر موسی در قاهره کمیتة ایران آزاد را تشکیل بدهد یا حکومت ایران آزاد را تشکیل بدهند ما نیز به سعید رمضان در تهران اجازه خواهیم داد که آنها هم مصر آزاد یا حکومت مصر آزاد را در تهران تشکیل بدهند. لذا عبدالناصر میگفت اگر اینکار بشود برای ما مشکلاتی ایجاد خواهد کرد اما عبدالناصر حاضر بود که آزادیخواهانی که در اروپا هستند آنها را در قاهره جمع بکنند و به آنها رادیو ایران آزادی بدهد که از آن رادیو با مردم ایران صحبت کنند به همین منظور من به اروپا سفر کردم با ابوالحسن بنی صدر که آنوقت در پاریس بود صحبت کردم. و حاضر شد که بایک عده ای از همکاران خودش در آنوقت بپاید به قاهره ..

س - معذرت میخواهم، این سال ۱۹۶۵ است؟

ج - ۱۹۶۵ است. بپاید به قاهره و تشکیلات رادیو ایران آزاد قاهره را روزی بر نظر بگیرد مشروط به اینکه عبدالناصر از غوزستان بعنوان غوزستان عربی صحبت نکند، این شرط ابوالحسن و تمام پارانی بود که در پاریس ما ملاقاتشان کردیم. در عین حال با آقای ناصر خان قشقاوی که در آنوقت در پاریس بود صحبت کردم او هم حاضر شد که بپاید به قاهره و یک جناح نظامی برای تشکیلات ایران آزاد قرار بدهد. بعد که من به قاهره برگشتم در همان سال و با عبدالناصر صحبت کردم عبدالناصر موافقت نکرد برای اینکه معتقد بود که اولی در جهان عرب است و غوزستان عربی یکی از وظائف اصلی رسالت او را تشکیل میدهد

و نمیتواند از این مرفض نظر بکند. لذا دیگر منظم تنها که نمیتوانستم در قاره بهمان چگونگی رفتار همه در اروپا بودند لذا آمدم به عراق. در ۱۹۶۵ که آمدم به عراق بعد از چند ماهی خمینی آمد و تا سال ۱۹۶۸ که حکومت بعث هنوز قدرت را بدست نگرفته بود مادر عراق بودیم اقداماتی بر علیه رژیم شاه کم و بیش داشتیم اما چون حکومتها از عراق در آن وقت بسیار روابط حسنه ای داشتند زیاد نمیتوانستیم اظهار وجود بکنیم. بعد که حکومت بعث سرکارآمد روابط شان با ایران و با شاه بهم خورد البته ما توانستیم فعالیت زیادتری داشته باشیم و مخصوصاً "من مدت دو سال از رادیوی بغداد تحت عنوان "جمهوریخواهان ایرانی چه میخواهند و چه میگویند" سخنرانی میکردم شاید در حدود پنجاه سخنرانی در اطراف این موضوع من در سالهای ۶۹ و ۷۰ و ۷۱ از رادیو بغداد داشتم. البته بعد که روابط عراق و ایران دوباره خوب شد و قرارداد الجزایر آمد که ما دیگر نتوانستیم دوباره در رادیوی بغداد صحبت بکنیم چون اینها جزء شرایط بارزیم شاه بود اما البته خوب مایه فعالیت نبودیم برای اینکه من در آن ایام هم یک روزنامه ای را منتشر میکردم در عراق بعنوان روزنامه "نهضت روحانیت" که شاید یک دوره از آن را من به هاوار دادم و آنجا میتوانید شما پیدا بکنید در همان کتابخانه Center For Middle Eastern Studies من فکر میکنم نود و نه درمیدادم هست که یک

دوره از این روزنامه را که در ۳۰ شماره است که هفتگی بود من آنجا در وقتی که در هاوار برای recherche scientifique بودم به کتابخانه دادم چون فکر میکردم اینها یک روزی ممکن است وثائق تاریخی بشود. البته از سال ۱۹۶۸ من در دانشگاه بهره مشغول تدریس شدم برای یکی دو ماهی که بعد در بهره که بودم ساواک شاه مرا ترور کرد که یک گلوله به پشتم خورد، یک گلوله بدستم خورد و با من یک استادی بود که در آن حادثه کشته شد.

س - استاد؟

ج - استاد دانشگاه. بعد آن غارب و قاتل که مرزاده بود و آنها را کشته بود آنجا مردم بهره

دیدند که سوار فولکس واگن کنسولگری سفارت ایران در بصره شدند و فرار کردند رفتند به کنسولگری که فردا تظاهرات شد تمام شهر تعطیل شد و تمام کنسولگری ایران در بصره را محاصره کردند شیشه‌هایش را شکستند میخواستند آتش بزنند که البته دولت نگذاشت و اینها .

س - چه کسی بود؟ آن استاد دیگری که با شما بود؟

ج - اسمش عبدالرزاق مسلم، استاد دانشگاه فلسفه بنام عبدالرزاق مسلم بود در این حادثه کشته شد .

س - ۱۹۶۸ ؟

ج - ۱۹۶۸، بعد از آن آمدم به دانشگاه بغداد منتقل شدم تا سال ۱۹۷۹ که به ریاست مجلس High Islamic Council of America در لوس آنجلس انتخاب شدم در این مدت تقریباً " section of philosophy در دانشگاه ادبیات و همیشه در بغداد در دانشکده ادبیات و مشغول تدریس فلسفه بودم و کتابهایی به اسم " از کنتی تا ابن رشد " در فلسفه تألیف کردم بزبان عربی که این کتاب الان در دانشگاه بغداد دولیبی واردن - بعنوان کتاب دانشگاهی در سال چهارم دانشگاه ادبیات فلسفه تدریس میشود . پنج شش کتاب دیگر در فلسفه تألیف کردم . لازم نیست اسم هایش را بگویم ؟

س - اگر مایلید بفرمائید .

ج - بله . "سهروردی تاشیرازی" ، " قواعد فلسفی " و " فلاسفه اروپا " ، " شیرازی و آراء فلسفی او " . بعد دو کتاب سیاسی هم دارم یکی " ایران در ربع قرن " یکی هم " انقلاب محنت بار " یک کتاب سومی هم هست که عنقریب چاپ خواهد شد بنام " جمهوری دوم " . البته در این مدتی که من در بغداد بودم چندین دانشگاه هم از من دعوت کردند که برای دادن بعضی از کنفرانس های اسلامی یا برای تدریس مواد فلسفه اسلامی برای دوماهی به این دانشگاه ها سفر کردم ، یکی دانشگاه لیبی بود در طرابلس که سه چهار ماه آنجا بودم . یکی دانشگاه هاله در آلمان شرقی بود که به آنجا رفتم یکی دوماهی آنجا بودم . به هاوارد آمدم برای recherche scientifique در سال ۱۹۷۷ ،

به UCLA آدم شش ماه اینجا بودم در سال ۷۸ و کتابهای غلطی را عکس برداری میکردم. اینهاش که درباره قضاای اسلامی و کتابهای کس درباره فلسفه بود و توانستم به لیست بسیار مهمی از کتابهای که کمی از آنها اطلاع نداشت و واقعا جنبه علمی یا اثری یا تاریخی داشت عکس برداری کنیم و یک قرارداد بین دانشگاههای UCLA و دانشگاه بغداد منعقد کردیم که بتوانند هر دو از کتابهای غلطی هم دیگر عکس برداری کنند و اطلاعات حاصل کنند. این خلاصه ای است از شرح حال من.

س. البته ما بر میگردیم به این تاریخی که از کار خودتان و مشاغل خودتان دادید، ولی قبل از اینکه به آن سوالها برسیم من میخواهم خواهش کنم که یک کمی راجع به سوابق خانوادگی مادری خودتان هم توضیح بدهید و قبل از اینکه باز به آن سوال برسیم میخواهم لطفاً بگوئید که چندتا خواهر و برادر دارید؟

ج. مادر من اتفاقاً هم یکی از دختر مرحوم آسید عبدالحسین جت است که یکی از علما و زعمای بسیار معروف عراق است و ایشان از یک خانواده ای هستند که در حدود چهارصد سال است، پانصد سال است در کربلا همیشه دارای زعامت های روحانی و زعامت های اسلامی بودند. حتی جد مادری من کسی است که در دویست سال پیش حمار کشید دور شهر کربلا برای اینکه کربلا همیشه مورد دستبرد دزدان قرار می گرفت و در آن وقت در دویست سال پیش سید هزالی به طلا که الان میشود در حدود سی میلیون دلار قیمت امروز پول جمع آوری کرد از عالم اسلام، آن مقدار مردمان نفوذی بود، و سور کربلا را کشید تا مورد دستبرد دزدان و اینها قرار نگیرد. ایشان خودشان یکی از مجتهدین بود، یکی از مراجع بود و با هم یکی از زعمای انقلاب بود و از کسانی بود که در جنگهای انقلاب ضد انگلیس شرکت کرده بود بنام مرحوم سید عبدالحسین جت طباطبائی و فاطمه طباطبائی از فاطمیه های خیلی معروفی هستند که در عراق سالهاست زندگی میکنند و زعامت سیاسی و حتی زعامت روحانی داشتند. بعضی از اینها وزیر بودند در اواصل انقلاب بعضی از

اینها در مجلس بودند، نماینده مجلس بودند. اینها شخصیت های خیلی معروفی هستند. مادرم دختر مرحوم سید عبدالحمین است و این خانواده مادری منم از کربلاست. کربلا هم تانجف چهل مایل بیشتر فاصله ندارد که یکی از شهرهای مقدس عراق است که مزار حضرت امام حسین نوه پیغمبر در آنجا قرار گرفته که سالی میلیونها نفر از اطراف جهان برای زیارت حضرت امام حسین به کربلا مشرف میشوند.

س- وقتی که پدرتان را کشتند مادرتان شما را حامله بودند، بچه دیگری قبل از شما داشتند؟

ج- بله قبل از من یک خواهر بود. من فقط یک خواهر دارم از خودم بزرگتر که الان در تهران زندگی میکند و شوهر دارد و هفت تا هم بچه دارد که دوتا ش دختر است و پنج تا پسر. س- البته خیلی این سئوالی که میخواهم بکنم شما قبلاً یک مقداری راجع به آن توضیح دادید ولی اگر فکر میکنید که چیز دیگری مانده است که ما بنسید به آن اضافه کنیم. خواهش میکنم به آن اضافه کنید. میخواستم که راجع به تاریخ محل تولد خودتان یک مقداری صحبت کنید.

ج- من در دوازده ۱۹۳۰ در نجف که یکی از شهرهای مذهبی عراق است و مرقد حضرت علی ابن ابی طالب امام اول شیعیان در آنجا قرار داده متولد شدم و نجف یک شهری است که در کنار شهرهای عربستان واقع شده.. س- شما همانجا بزرگ شدید؟

ج- بله من آنجا. من تا بیست سالگی در آنجا بودم. بعد از بیست سالگی دیگر به ایران آمدم و در تهران بودم تا سال ۱۹۶۴ که در این بین هم شش سالش در فرانسه برای تحصیل بودم و بعد دیگر دوباره از ایران آمدم بیرون.

س- وقتی که رفتید به ایران مادر شما خانواده تان..

ج- تمام بله آنوقت من ازدواج کرده بودم خانم بود و دخترم مهنا و حسن هر دو در نجف متولد شده بودند با من بودند. سومین بچه ام فاطمه بود که در تهران متولد شد در سال

۱۹۵۵. که سه تا بچه دارم یکی مها یکی حسن . مها دکتراست الان که الان آنجاست .
دکتر مها که کبیره است .

س - اینجا هستند ؟

ج - آن پستاست الان مدایش را اگر میشنوید . آنها هم بچه ها پش هستند ، حسین و سارا .
یکی هم حسن است که الان در میسگان دارد دکترای هندسه میگذراند ، یکی هم فاطمه
است اینجا که ما جیستر است در کمپیوتر .

س - خوب ، لطفاً "باز این یک مقداری شما در فحوا ی محبت تان گفتید ولی راجع به
سوابق اداری خودتان یعنی شما تاریخ کارها ی تان را دادید ولی دلم میخواهد که راجع
به سوابق اداری خودتان . از زمانی که آغاز به یک کار اداری کردید ..

ج - من هیچ کار اداری نداشتم . من اولین کارم این بود که نماینده مجلس
شدم برای مدت ۳ سال که نماینده مجلس بودم . بعد هم از سال ۱۹۶۸ استاد دانشگاه بغداد
شدم و هنوز هم استاد دانشگاه بغداد هستم تا این لحظه . اگر استاد دانشگاه را کار اداری
بدانید پس من استاد دانشگاه هم برای اینکه همین الان هم که من اینجا هستم باز با
موافقت دانشگاه بغداد آدم یعنی relation من با دانشگاه بغداد قطع
نشده هر وقت بخواهم برگردم آنجا استادم هنوز ، کرسی من آنجا هست .

س - پس شما تنها کار اداری که در ایران داشتید آن موقعی بوده که نمایندگی ..

ج - نمایندگی مجلس و استاد دانشگاه ..

س - نماینده مجلس از افشان ؟

ج - از افشان .

س - ممکن است یک مقداری راجع به آن توضیح بدهید ، آن زمانی که از افشان .. شما
وقتی که برگشتید از عراق به ایران در تهران بودم . برگشتم من سه سال تهران

ج - نه من وقتی برگشتم از عراق به ایران در تهران بودم . برگشتم من سه سال تهران
بودم بعد رفتم به فرانسه . پنج شش سال فرانسه بودم که دکترا گرفتم و اینجا دوباره

سال ۱۹۵۹ برگشت به تهران همش تهران بودم. سال ۶۰ وکیل شدم تا سال ۱۹۶۴
تو مجلس بودیم که بعد دیگر ..

س - بله یعنی دلم میخواست یک مقداری توضیح بدهید راجع به آن سالهایی که نماینده
مجلس شدید و فعالیتها را میگردید؟

چ - فعالیتهای ما در مجلس، اتفاقاً " مجالس ما زیاد طولانی نبود برای اینکه مجلس
ما دو بارش منحل شد، یک بارش استعفا کردیم، یکبارش منحل شد یعنی بیش از یکسال
یکسال و نیم طول نکشید مجموعه اش، هی در پینش انتخابات بود. اما فعالیت من تنها "
من همیشه یک تزد ا شتم و آن تراین بوده که "مدرس" این حرفی است که و لستریزه،
تا آنجه که میگوئی مخالف هستم لکن حاضر م جان خودم را بدهم تا تو بتوانی عقیده
خودت را با آزادی بیان کنی". این مفهوم است: آزادی. تمام فعالیتهای ما در محور
آزادی دور میزده. من از جوانی شاید در اثر اینکه زیاد بفرانسه رفتم و آنجا تحصیلات
کردم یا در اثر عوامل دیگری است که نمیدانم بدانم چیست خیلی به آزادی علاقمندم و
برای من زجر و استبداد و فشار غیر قابل تحمل است. من گاهی در بعضی از مصاحبه های
مطبوعه تیم گفتم من از مملکتی که خودم در آن دیکتا تور باشم بدم میآید. من از خودم
اگر دیکتا تور و مستبد باشم بدم میآید. با استبداد و دیکتا توری خیلی بدم اصلاً"
معتقدم خدا بر سر آژاد آفریده و باید بر سر آژاد زندگی کند. معتقدم که بشر در یک
زمان معینی در این دنیا زندگی است. از عدم آمده بعد می رود به یک سرنوشتی که نمیداند
این زمان کوچکی که در این دنیا هست باید آژاد باشد، این زمان را هم بخواهد در قید و
در بند بسر ببرد این معنا را نیست یعنی همیشه بشر بدبخت باشد و علت اینک
فعالیتهای ما در ایران همیشه من در سیاست در ایران که بودم تمام فعالیتها را
بوده که برای آزادی بود. من در مجلس که بودم بر علیه استبداد شاه صحبت میکردم. با
امینی که آمد سرکار را او سخت مبارزه کردم ..
س - آن زمانش ..

ج - بلکه امینی که آمد سخت با او مبارزه نکردم . با علم سخت مبارزه کردم برای اینکه تمام اینها مستبد بودند دیکتا تور بودند و ما معتقد بودیم که ایران یعنی هیچ انسانی کرامت انسانی مقابرت دارد با اینکه استبداد را تحمل بکنند آدم باید تودهن استبدادگو بزند .

س - شما آن زمانی که نماینده شدید یعنی سالهای ۶۱ تا ۶۳ و ۶۴ یک زمانی است که تقریباً " ایران یک مقداری آزادی سیاسی نسبی داشت .

ج - نسبی داشت .

س - یعنی آن موقعی است که تازه جریانها تمام شده بود و یک مقدار ..

ج - ۶۱ خیلی از جریان مدق گذشته بود . آزادی نسبی کم بود برای اینکه اولش در زمان اقبال بود که آزادی نبود زیاد اما بالاخره مردم حرف میزدند برای اینکه باز میتوانستیم صحبت کنیم و همان باعث شد که مجلس اول استعفا کرد چون انتخاباتش درست نبود . بعد دوباره شریف امامی آمد انتخابات را کرد که دوباره ما آمدیم به مجلس با شریف امامی مبارزه میگردیم . بعد امینی آمد مجلس را منحل کرد . بعد البته ما هم در مجلس نبودیم اما با امینی مبارزه میگردیم برای اینکه باز او هم دیکتا توری میکرد ، با اینکه الان با هم خیلی رفیق و دوست هستیم اما خوب مبارزات سیاسی بود . بعد علم آمد که با او سخت مبارزه کردیم . ۱۵ خرداد شد که باز در آنجا یک عده ی زیادی کشته شدند باز آنهم یکی ..

س - شما آن موقعی که ۱۵ خرداد در اصفهان بودید؟

ج - من در ایران بودم . من هشت در تهران بودم در اصفهان نبودم نماینده اصفهان بودم اما من نماینده لنجان بودم که یکی از توابع اصفهان است . من در تهران بودم همیشه .

س - یعنی یادتان هست آن خاطرات؟

ج - بلکه ، من یکی از علل اینکه پاشاه بهم زدم برای خاطر ۱۵ خرداد بود . یکی از علل اینکه بین ما و شاه بهم خورد موضوع ۱۵ خرداد بود برای اینکه ۱۵ خرداد علم آمد

گفت، "عبدالنا مردویست هزاردلر داده و ۱۵ خرداد را بیا آورده." من رفتم شاه را دیدم رفتم به او گفتم که همان روز ۱۶ خرداد که .. به او گفتم که "ولا" اگر بنای عبدالناصر دویست هزار دلر بدهد از مصرویک همچین انقلاب بیست هزار کشته ای درست کند خوب اگر یک میلیون دلر میداد چه میشد؟ وانگی این عیب است که علم بیا بدویی لیاقتی خوش را گردن عبدالنا مریباندازد. سوش اینست که شما الان درگیری پیدا کردید با روحانیت مدو پنجاه هزار روحانی در ایران هست اینها همه اهل این منتند شما حق ندارید که با تمام بهم بزنید. و چهارم اینست که مملکت باید آزاد باشد اینکهدای مردم را با گلوله بخوابانید خفه بکنید نتیجه اش همین میشود. گفت، "چه کار بکنم؟" گفتم علم را روانه کن برو دغا نه و گناه را بیانداز گردن علم که .. گفت، "نه، اگر علم را من بخواهم روانه کنم برو دغا نه مردم بعد میگویند که خودت باید بروی." گفتم نه مردم نمیگویند اگر گفتند خودت برو آنوقت دوباره میتوانی زور و فشار را اینها را استعمال بکنید. به مردم آزادی بدهید تا آزادی نباشد .. اگر بخواهی بمانی باید آزادی بدهی اگر میخواهی از بین بروی خوب همین راه همین است برای اینکه این راه محال است. و بعد برای این مثل را گفتم. گفتم، میگویند هر چیزی از نازک شدن پاره میشود اما ظلم از کلفت شدن پاره میشود و این ظلمی که دارد به این مملکت وارد میشود در اثر استبداد این خیلی کلفت شده، این دیگر پاره خواهد شد. و این باعث شد که بعد که ما آمدیم بیرون گفته بود به دوستانش، بادم میآید همانوقت هم دکتر اقبال به من گفت بعد که شاه گفته است، "فلانی آمد اینجا ما هم حرفهایش که دشمن ما میزندند شخصاً" به من گفت و اینها، "نشانست تحمل بکند نمایم مرا و این باعث شد که البته بین ما روابط مان دیگر خیلی تاریک شد بطوری که دیگر ما هدیه را ملاقات نکردیم و بعد بجای رسید که مبارزه ما با شاه خیلی علنی شد. بعد دیدم در ایران دیگر نمی شود مبارزه کرد برای اینکه یا میگردد آدم را میکشد یا میبرد زندان و مبارزه باید در دو محور ادامه پیدا کند یکی در داخل یکی در خارج. بهتر اینست که من خارج را اداره کنم برای اینکه

برای خارج بهتر میتوانم صحبت کنم این بود که از ایران آمدم بیرون .

س - شما قبل از این ملاقاتان با شاه با شاه ملاقات کردید؟

ج - ده بار ، شاید بیست بار . من همیشه با او ملاقات میکردم و در هر ملاقاتی در اطراف این محبت میکردم که با یستی تعدیل در وضع سیاست خودش بدهد .

س - شما تحت چه عنوانی با شاه ملاقات میکردید؟

ج - من برای اینکه وکیل مجلس بودم . دوم بعنوان اینکه نهی یک مرجع بسیار بزرگی بودم از عالم تشیع ، در ایران مرحوم آسید ابوالحسین جدمن خیلی ارزش داشت و هنوز دارد ، بعنوان یک آیت الله زاده با ارزش و بعنوان یک نماینده مجلس بعنوان یک آدمی که در سیاست وارد است و یک آدمی که حرفش را میزند و بعنوان یک آدمی که مخالف اصیت که با دید باینده او بگویند صحبت کنند . برای اینکه هی ما را میطلبید . مثلاً " من یادم هست من دولت را استیضاح کرده بودم طلبید که میخواستیم . گفتم آقایان دولت را استیضاح کردم فردا من نمیتوانم بیایم . رئیس دفترش گیتی به من تلفن کرد گفت ،

" نه خیلی بد است نمیشود شاه کسی را بطلبید . " گفتم آقایان ساعت ۱۰ باید مجلس باشم دولت را استیضاح کردم . گفت ، " نه ، شما ساعت نه بیایا تا نه ونیم ملاقات تمام میشود . "

من رفتم نه آنجا تا دو بعد از ظهر مرا تو کاخ نگه داشتند . هی آمد گفت که شاه مشغول است بعد آمد گفت که شاه سفير آمریکا بدون اجازه آمده شاه را دار ملاقات میکنند ، سفيری بود چی پيسن که خیلی هم سفير گستاخی بود ، گفت این آمده ، بدون وعده میآید همیشه والان هم بدون وعده آمده دارد با شاه ملاقات میکنند . خلاصه ما را از ساعت نه تا ساعت دو بعد از ظهر نشان ندادند آنجا که مانع شدند من بروم به مجلس در حقیقت هیچی

ساعت دو هم آمد گفت که دیگر شاه رفت وقت شهر اش است عصر بیا شید به کاخ سعدآباد . یعنی آنروز نتوانستیم ما عصر رفتیم البته دیدیم اما صبح تا دو همینطور ما را نشان ندهد تو کاخ اختتامی نگذاشت به مجلس برویم برای اینکه استیضاح بکنیم . خوب ، چون ما یکسک آدمی بودیم که حرف میزدیم و مخالفت میکردیم هی این ما را میطلبید که با ما صحبت کنند

شاید بتواند ما را مواضع اعمال خودش بکند اما خوب فایده نداشت برای اینکه ما مخالفت شخصی با او نداشتیم. املا" مخالفت ما نداشتیم شما "با او، املا" مخالفت ما با شاه و خمینی یک مخالفت است فرق برای ما ندارد. دیکتا تور میخواستند با شاه خمینی باشد هر کسی باشد دیکتا ثور است، برای ما منصب و آدم مطرغ نیست عمل مطرغ است. غملش چون عمل استبدادی بود با او مبارزه میکردیم.

س- یعنی من دلم مدخوادیک ذره بیشتر توضیح بدهید راجع به این ملاقاتها یثان بسا شاه اگر خاطراتی دارید این مثلا" یکی بود که گفتید، ولی وقتی میرفتید پیش شاه چه جور با او برخورد میکردید؟ شما حرفهاینا را را خیلی راحت میزدید؟

ج- بله، خیلی، خیلی. من یگانه کسی بودم که به او املا" شما میگفتم همیشه، ده بار هم به او گفته بودم که مرا ببخش اگر اعلیحضرت نمیتوانم همیشه بگویم برای اینکه عادت نکردم.

س- آنوقت او چه طور با شما برخورد میکرد؟

ج- خیلی مودب، نه در ملاقاتش خیلی مودب بود، حتی شاید من یگانه کسی بودم که غیر از... برای اینکه او همیشه افرادی را که ملاقات میکرد استاده ملاقات میکرد حتی رئیس الوزراء استاده. با من میامدمی نشست. بعد برای ما چای میآورد خیلی احترام میکرد و بعد خیلی مودب بود. در تمام گفتگوهای شدی که با او میکردم هیچوقت از جالت ادب خارج نمیشد. البته منم خلاف ادب که صحبت نمیکردم. اما تند که صحبت میکردم گوش میداد، می شنید. خوب گاهی موافقت نمیکرد میگفت این جور نیست اما ظاهرا هرش خیلی مودب بود. شاه یک آدم مودبی بود در مجالس خیلی مودب بود. خیلی اتیکت میدانت خیلی پروتوکل بلد بود. از این نظر واقعا"، الان مردورفت ما هم با او خیلی مبارزه کردیم و او هم میخواست ما را بکشد و بیست سال ما آواره و بودیم اما واقعیات را باید گفت. آدم مودبی بود. اما در عمل نه. حالا عوامل چه بود؟ من نمیدانم. مثلا" همان وقتی که امینی سرکار آمده بود ما با امینی مبارزه میکردیم. بعد یگانه میخواست. رفتیم آنجا

که "امینی آمده شکایت میکند که شما با او مبارزه میکنید." گفتم آقا امینی ما بعنوان قانون اساسی داریم قانون اساسی را تعطیل کرده.. شما حافظ قانون اساسی هستید صحبت نمیکنید خوب بگذارید ما صحبت کنیم. شما فامیل امینی که نیستید. گفت: "نه نه آمریکا ها فشار آورده اند که ما کمکتش بکنیم و اینها." گفتم خوب آن یک چیز بین شما و آمریکا ما هم چون میدانیم آمریکا ها فشار آورده اند لذا داریم با امینی مبارزه میکنیم. و انتهای اینجا سرزمین آمریکا که نیست، بگذارید ما خودمان حرفهايمان را بزنیم. شما مداخله نکن، شما بگذار ما کارمان را بکنیم. این تمام نمیشود برای اینکه امروز شما از من میخواهید فردا از دیگری میخواهید. بعد میگویند که شاه دارد مداخله میکند در مبارزه هایی که بر علیه استبداد امینی دارد میشود، این مناسب شما نیست. خوب البته قبول نمیکرد میگفت: "نه، باید مهلت بدهید که ما ببینیم چکار میتوانیم بکنیم و من باید قضیه را خودم با آمریکا ها حل بکنم به این کیفیت نیست."

س - یعنی مریحا "به شما میگفت من باید قضیه را با آمریکا ها ..

ج - بله میگفت "آمریکا ها به من فشار آورده شما وقتی به امینی زیاد حمله میکنید امینی هم میآید به من شکایت میدهد من تحت فشارم." گفتم خوب به من مربوط نیست
 It's your business این کار شما و امینی است. ما وظیفه ما اینست که با امینی، ولذا یاد من هست وقتی میخواستم دوره هفدهم وکیل بشوم رفتم به اصفهان آن افرادی که به من رای میدادند آمدند گفتند که یکی از افرادی که اینجا دارد بر علیه شما فعالیت میکنند کنسول آمریکا است.

س - کی بود کنسول آمریکا؟

ج - نمیدانم یاد من نیست. گفتم به چه مناسبت؟ گفتند و اینها هم دارد میدود نه اینکه ما با امینی مبارزه کرده بودیم ..

س - کنسول آمریکا در اصفهان؟

ج - در اصفهان بله. دیگر البته دولت شاه هم نگذاشته یعنی کسانی که بر علیه ما مبارزه کردند شاه بود و کنسول آمریکا بود و ساواک، آخرببینید شما، این چه مملکتی است وقتی

کار به اینجا برسد در یک مملکتی کنسول آمریکا بیاید بخوابد مخالفت نکنند یا نمایندگی یک فردی، این استقلال نیست. خوب این کشور .. بعد آن منصور میخواست سرکار بیاورد. منصور یک بچه مزخرفی بود من او را میشناختم. ده بار رفتم به او و گفتم آقای این منصور یک آدم بچه‌ای است این بدرد این کار نمیخورد، این نمی‌شود بیا پدرش الوزرا یک مملکتی بکنند که یک روزی مثل حاج میرزا آقاسی یا مثل امیرکبیر یا مثل قسوام - السلطه یا مثل معدق با تمام آن معایبی، البته معدق را من برایش احترام قائلم اما چون عوام مغرب بود، مرد عوام مغربی بود. ارزش خودش را معدق از نظر من از نظر عوام فریبی داد. من معدق را خیلی احترام میکردم تا روزی که رفت توی مجلس ایستاد گفت، "خواب دیدم که یک سید نورانی آمده گفته برو با انگلیس ها جنگ." تو مجلس اگریادتان ..

س - (؟)

ج - بله آید ایستاد توی مجلس و گفت "من خواب دیدم که یک سید نورانی گفته برو جنگ و انگلیس ها را شکست میدهی." که مرحوم آشتیانی زاده ایستاد ..

س - چه موقع ؟

ج - در سال ۵۱ وقتی که نخست وزیر بود که مرحوم آشتیانی زاده ایستاد گفت، "آقای دکتر معدق، خواب که انحصاری نیست. تو خواب دیدی سید نورانی گفت که برو با انگلیس ها جنگ منم خواب دیدم سید نورانی گفت تو مرد کذاب و دروغگو هستی." من همان وقت واقعا "معدق در نظر من سقوط کرد برای اینکه یک آدمی که .. این واقعا " اگر خواب دیده این حرف را میزند که این دیوانه است کسی که با خواب بخوابد با انگلیس جنگ کند باید بردش دارال مجانبین. اگر هم دروغ میگوید حق ندارد با افکار عمومی مردم این جور بازی کند و آدم عوام فریب باشد. همان ایام من بکلی معدق از نظر من سقوط کرد و با همان معدق مشغول مبارزه شدم. معدق میخواست مرا بگیرد زندان کند در سال ۶۳ خوشبختانه من تهران نبودم.

س - معدق که در محاکمه نبود.

ج - بمقدق وقتی که رئیس الوزرا بود در ۲۸ مرداد.

س - ۱۹۵۲.

ج - در ۵۲ که بمقدق ۰۰ چهار روز بین ۲۵ و ۲۸ مرداد من اتفاقاً " آن ایام ایران بودم آمده بودم به عراق میخواست مرا بگیردندان کند گرفته بود اشتباهی عیوی مرا بگیرد گفته بودند آقا اونست اونجاست . چون سخت مشغول مبارزه بر علیه بمقدق شدم فقط روی همین که دیدم این آدم مرده ما گوژ بیمعنی است . وهان ایام هم گفتم گفتم آقا اگر چرچیل میرفت توی پارلمان انگلیس میایستاد میگفت من خواب دیدم که عیسی به من گفته برو با آلمان با هیتلر جنگ پیروز میشوی میبردندش دارا المجانیسن مردیکه را . میگفتند آقا جنگ با هیتلر با خواب عیسی این با هم مربوط نیست ، تو باید پتانسیل وضعت را بررسی کنی اگر قدرت داری بجنگی برو جنگ اگر نه بتمرگ خانه .

س - شما مرفا " بخاطر اینکه گفت من خواب دیدم با او مخالفت کردی؟

ج - بله ، بله مرفا " برای همین . برای اینکه دیدم یک آدم دروغگوئی است یا احیاً یک همچو مرد سیاستمداری که رهبری ملی را بعهده دارد حق ندارد احیاً یا شد و حق ندارد دماغ گوژ باشد . یکی از این دو حال است دیگر یا خیلی خراست که این حق ندارد رهبری ملت بکند باید برو تو خانه بتمرگ ، این خطرناک است . یا عوام فرب است رهبر باید شجاع باشد ، رهبر باید از خود گذشته باشد ، رهبر باید وقتی که مصالح خودش را در خطر می بیند در راه مصالح ملی فدا بکند نه اینکه بپاید با خواهیهای چرت و پرت عوام را بخواد تحریک بکند ، عوام ارزشی ندارند . خدایا مرزد ستاشی در هزار سال پیش گفت : از پی رد و قبول عامه خود را خرمکن چون نباشد کار عامه جزغری و خرغری آدمی که برای عامه خرم شود خودش خراست ، نباید انسان کریم ، انسان شریف ، انسان آزاده ، انسان ارزنده نبایستی این مقدار پست باشد که در فکر این باشد که دو میلیون عوام چه میخواهند . اینها عوامند اینها خرد ، عوام نمیفهمند . من بیایم خود را بیاورم با عوام باشین و هر چه اودلش میخواهد بگویم که بعد برای من هورا بکشد ، هزار سال هورا

نکشد اجلا" ارزش ندارد این جور عوام از نظر من . مملکت عوام ارزش ندارد . مملکت
داشتمند ارزش دارد . یک رهبر باید فکرش بالاتر از این باشد . پیغمبر اکرم وقتی
میآیند به او میگویند دست از رسالت بردار ما به تو نصف اموال عرب را میدهیم یا تو را
پادشاه جزیره العرب میکنیم میگوید والله اگر آفتاب را در دست راست من قرار بدهید
و ماه را در دست چپ من قرار بدهید من از این ایده‌ای که دارم صرف نظر نمیکنم ، ایده
برای من مقدس . ولو کشته بشوم یا شما دنیا را به من بدهید که از آن صرف نظر بکنم . این
معنای رهبر است . رهبر باید دنیا در نظرش ارزش نداشته باشد وقتی فکر دارد . رفتیم
به موضوعات دیگر ببخشید میخواستم خودم را یعنی بدانید این نشان دهنده فکر من است
منحنی فکری من است . فکر من همیشه این بود که یک آدم آزاده بایستی بازور بـ
دماغوی یا عوامفریبی با مهملات یا خزعلات ، من با خزعلات دینی هم ، نالقم . من
دربار خیلی اراک را خرافاتی دینی میایستم و این مشکلات همیشه برای من پیدا میکند .
س - هنوز برای من جالب است که با را ولی که شما شاه را دیدید شما رفتید سراغش بـ
او ..

ج - نه ، اول او دعوت میکرد . آخر ما "ولا" در ایران که بودیم تمام اعیاد و چهار عید
پنج عید بزرگ بود مثل عید نوروز ، عید غدیر ، عید میث ، عید ولادت پیغمبر اینها
دعوت میکرد از ما ، ما هم میرفتیم با روحانیون چون من نوه مرحوم آسید ابوالحسن
بودم . بعد هم سالی چهار بار او را ..
س - پس شما با اعضای مجلس نمیرفتید .

ج - نه ، نه . من حتی در ایامی که درجیز بودم وقتی میرفتم با مجلس نمیرفتم بـ
روحانیون میرفتم . میرفتم آنجا می نشستیم جای میخوردیم با او یعنی ، هر سال چهار
پنج بار با او ملاقات نشسته داشتیم .
س - خوب شما ملاقات تکسی کردید ؟

ج - این نه این ملاقاتهای عمومی بود . بعد در بین هم ملاقاتهای تکسی . ملاقاتهای تکسی

گاهی اومیفرستاد گاهی من میخواستم . وقتی که میرفتیم در ملاقاتهای عمومی که با روحانیت بود راجع به کلیات صحبت میکردیم ، راجع به اسلام و راجع به این قضاای کلی پروتوکل، میدانید ؟ اما در ملاقاتهایی که اومیفخواست از من یا من میخواستم از او در قضاای عمومی صحبت میکردیم . راجع به سیاست مملکت راجع به .. مثلاً " در وقت pact من یادم هست رفتم ملاقاتش کردم با اینکه من آنوقت نماینده مجلس نبودم من یک آدم عادی بودم خیلی جوان هم بودم .

س - به چه عنوان شما را قبول میکرد ؟

ج - اعلاناً بعنوان اینکه من نوه آسید ابوالحسن بودم یک روحانی یک روحانی زاده میرفتم با او صحبت میکردم . من اولین بار سال ۵۱ پذیرفت یعنی مرا با روحانیون درجه یک دعوت کرد . من از سال ۱۹۵۱ تا ۶۴ که در ایران بودم ، حتی قبل از اینکه از ایران بیایم به یک ماه من جزء آن روحانیون عالیقدر میرفتم به ملاقاتش . هر سال پنج بار ما را دعوت میکرد با اینکه ما مخالف شدیدی با او بودیم معذالک دعوت میکرد ، یاد ت هست هی ما شین میآمد در خانه ما را میبرد . ما یگانه افرادی بودیم که یعنی ممتاز بودیم ما شین بر ایمان میفرستادند و اینها . یعنی ما با روحانیون میرفتیم همیشه . آنوقت آنجا لباس من هم روحانی بود که البته این را نداشتم .

س - آهان ، نمیدانستم . لباس روحانیت میپوشیدید ؟

ج - بله ، همیشه .

س - پس به این ترتیب . بعد وقتی هم که نماینده مجلس شدید

ج - بله مثل سابق لباس روحانی . اینجا که میآیم ، همین الان که کنفرانسها میروم آن لباس ..

س - روحانیت میپوشید .

ج - بله .

س - برای اینکه این برای من مهم است که ببینم که تا چه جوری با نمایندگان مجلس باکاستی، که فکر میکرد ما بنظر هستند ..

ج - بله، نه، ما بیش از نما پندگان شاید ما امتیاز زیاد تر از نما پندگان داشتیم، نما پندگان را راه نمیداد.

س - آنوقت شما ملاقاتها پتان را با او خیلی ..

ج - خیلی مریح، خیلی مریح میگفتم خیلی گوش هم میداد عمل نمیکرد. خیلی مودب هم بود.

س - پس به چه مرحله رسید که فکر کردید برای جانتان خطر دارد؟

ج - آهان، به مرحله ای رسید که دیگر باید با او مبارزه میکردیم با پدیرش میداشتیم فایده نداشت برای مملکت. یقین داشتیم این سلطنت مفرات برای مملکت، به مرحله ای رسید که دیگر حرف گوش نمیکرد دیگر "To be or not to be. That's the question." بقا وجود مطرح بود در ایران نمیشد سلطنت بدرد نمیخورد.

س - این عقیده گروهی بود یا یک ..

ج - عقیده شخصی خودم بود، نه عقیده خودم بود عده ای هم طرفدار داشتیم. اصلاً من از اول با سلطنت موافق نبودم اصلاً "سلطنت را مسخره میدانم. اصولاً درمغزم میگویم سلطنت یک چیز مهمی است که یک آدمی نباید پادشاه بشود بعد از الله بشود، بعد از غلطی میخواهد بکند. بعد از خودش پادشاه گره لاغش دیگر چرا؟ خوب یک زنی میگیرد یک بچه ای برایش میشود دیگر. لذا معروف است که وقتی پهلوی را میخواستند پادشاه کنند آقای کاشانی رحمه الله علیه که با فامیلش هم خیلی سوابق دارد، به او گفتند که پهلوی میخواهد پادشاه بشود و قانون اساسی در اعقاب او سلطنت را گذاشته. گفت، "خودش بشود، گره خور چرا؟" که معروف است این خیریه پهلوی رسید و پهلوی به آقای کاشانی امانت کرد در یک مجلس، امانت رسمی کرد. البته نه به این عنوان که این حرف رازدی یک بهانه ای گرفت و به او امانت کرد. یعنی چه؟ اصلاً "سلطنت چیست مزخرفی است. خوب سلطنت یک آدم غیر مسئول .. اگر مسئول است که مسئول ارشی نمیشود اگر غیر مسئول است این غیر مسئول سرسبدا معه بشود که چه؟ پس من با سلطنت اصلاً مخالفم

املا" با سلطنت انگلستان مخالفم ، سلطنت سوئیس هم مخالفم . جامعه جامعه تکافو است ، یکی بیاید مردم را انتخاب بکنند هشت سال نه سال بماند ، اگر خوب است چهار سال بماند چهار سال بعد بماند نشدولش کنند برو ددیگر . اما بنده پادشاه اعلیحضرت والاضرت بچه ، نوه این مزخرف است اینها .

س - بهینم شما وقتی رفتید به قاهره ، آنوقت وقتی که از ایران رفتید به قاهره ، شخصاً " بعنوان یک مذهبی رفتید سراغ ناصر ؟

ج - بله ، من شما " رفتم آنجا عبدالناصر پدر مرا می شناخت ، سوابق داشت بعد از پدر جنگ سابق او با ما خیلی دوست بود در کنفرانس اسلامی که من نماینده ایران بودم در کنفرانس اسلامی سال ۱۹۵۴ که در قدس تشکیل شد من نماینده ایران بودم و نماینده آقای کاشانی بودم با او خیلی دوست بودم و او مرا می شناخت . بنابراین بوسیله او تماس گرفتم با عبدالناصر و رفتم او را ملاقات کردم . عبدالناصر هم ما را کاملاً می - شناخت او اسم مرا میدانست .

س - بعد آنوقت با او راجع به اوضاع ایران صحبت کردید ؟

ج - بله رفتم ملاقاتش کردم . دو جلسه ، هر جلسه ای دو ساعت .

س - چیزی از خاطراتتان در ذهنتان هست ؟

ج - همان خاطرات اینست که من به او پیشنهاد خودم را گفتم او موافق بود او معتقد بود که ایران میتواند کمک بکند منتها پیشنهادات من همین بود که عرض کردم که یک دولت ایران آزاد در مصر تشکیل بشود بایک کمیته ایران آزاد ، او گفت اینها را نمیتوانم بهمان دلیلی که عرض کردم فقط میتوانم رادبوراد را اختیار شما بگذارم . خوب من تنها هم که نمیتوانستم . البته من سه چهارتا نطق کردم از رادیو قاهره یادم رفت بگویم ، خیلی نطق های تند بر علیه شاه کردم . البته من تنها که نمیتوانستم رادبوراد را اداره کنم لذا این شکه بروم به پاریس و بابتی مدرصحت کنم وعده ای از دوستان چون بابتی مدر سوابق فامیلی داشتیم ، سابقه خانوادگی داشتیم . پدرش آقای بنی مدر شاگرد مرحوم

جدمن آسید ابوالحسن بود. بعد خودش با من دوست بود، خودش که زندان بود من رفتم اورا نجات دادم من اورا به اروپا فرستادم چون در زمان شاه بنی مدرزنندان بود من رفتم با شاه صحبت کردم اورا آزادش کردیم برای خاطر پدرش و من باعث شدم که به او اجازه دادند پاسپورت دادند بیايد به اروپا که آمد و ماند و دیگر برگشت تا وقتی که با خمینی برگشت. تازه با او ما دوست بودیم از بچگی. سابقه ما با بنی مدرن چهل سال بر میگرداند از وقتی که او در کلاس سوم متوسطه بود در همدان ما میرفتیم بخانه آنها و اردمیشدیم در تابستان خانه مرحوم پدرش. او یک جوانی بود که در مدرسه متوسطه بود و در همانوقت هم گاهی صحبت این میکرد که دلش میخواست رئیس جمهور بشود و من یادم هست که گفتش میزد گاهی برای همین حرفهایی که میزد. البته کتک دوستانه نه کتک.. چون این مزخرفات، چون این حرفها را در آنوقت ما مزخرف تلقی میکردیم از یک بچه سیزده ساله که میگفت من میخواهم رئیس جمهور و اینها بشوم و این بوده که دیگر نتوانستیم در مصر یعنی نگرفت آن سیاست ما با عبدالناصر. س - بعد وقتی که رفتید به پاریس آنجا بغیر از بنی مدرن و نادر خان قشقایی دیگر چه کسانی بودند آنجا؟

ج - در پاریس که رفتم پاریس قطب زاده هم بود رحمه الله علیه البته با قطب زاده هم صحبت کردم، قطب زاده آنوقت عقیده اش این بود که با هر چه بنی مدرن تصمیم بگیرد چون آنوقت با بنی مدرن همکاری میکرد.

س - یعنی آنجا منظورتان تشکیل یک حکومت خارج از ایران بود؟

ج - نه، اینها بیا بید به قاهره بنی مدرن تمام افرادش و رادویی فارسی قاهره رازی بر نظریه گیرند و مشغول برنا مریزی بشوند و از رادویی فارسی صحبت کنند با مردم ایران و اینها اینها هم حاضر شدند بیا بید منتها شرطشان این بود.

س - من میخواهم برگردم به آن باز ملاقاتهای شما با شاه چونکه خیلی جالب است که اینهمه ملاقات کردید با شاه. چون که شما بعنوان یک روحانی بیشتر با شاه ملاقات می کردید..

ج - آهان مثلا "یکی از قضا یائی که پاشا به این بود، توکتاب "ایران در ربع قرن" هست آخر من یادم میرود مال ۴۰ سال پیش است، راجع به عراق بود. یاد می آید من یک سفری کردم به عراق در زمان عبدالکریم قاسم روابط خیلی بد بود. رئیس شورای انقلاب را که آنوقت یک مردی بود بنام، رئیس شورای انقلاب عراق غیر از عبدالکریم قاسم که، رئیس شورای انقلاب عراق استن یادم رفت او را ملاقات کردم بعد استن اگر یادم آمد به شما میگویم، به من گفت، "مادلمان میخواهد روابط با ایران خوب باشد و ما پاشا محبت کردیم." آهان احمد ربیعی، مارشال نجیب ربیعی، نه نجیب نه مارشال ربیعی، نجیب نه یک چیز دیگر استن بود مارشال ربیعی در سال ۱۹۶۰ مارشال ربیعی که رئیس شورای انقلاب عراق بود. رفت آنجا در عراق رفتنه بودم برای زیارت، او دعوت کرد از ما رفتیم با او ملاقات کردیم. گفت، "ما میخواهیم روابط مان با عراق خیلی خوب باشد و بنابر بودیک .. دولت عراق از ما دعوت کرده که یک کمیسیون بفرستیم از وزرا از شخصیت های عالیه بر تبه بیرونند به ایران. بعدا ما می اینها هم معین شد و اعلام کردیم که اینها فردا میخواهند بیرونند به تهران. گفت شش سفیر آمد گفت که دولت ایران دعوت را پس خوانده. خوب، این اها نت است به ما که بیا بنده ما را دعوت بکنند بعد ما تورو زنا مه هایمان تلویزیونمان بگوئیم. و این باعث شده که روابط مان. بعد که من برگشتم رفتم شاه را دیدم. گفتم من با مارشال ربیعی صحبت کردم یعنی دعوت کرد از من و این اعتراض بود، آخر این راست است همچین چیزی واقعا؟" گفت، "بله." گفتم خوب پس چرا اینکارا کردید؟ گفت، "برای اینکه روزنا مه هایمان به ما بد میگفتند." گفتم خوب این روزنا مه ها همان روزی که اینها خواستند بیا بنده بد میگفتند به شما یا قبل از آن بد میگفتند؟ اگر همان روز بد میگفتند این فاعله اینقدر این امکان ندارد همان تروز به شما بد میگفتند همان تروز به شما خبر رسیده همان تروز شما دعوت را پس خواندید. اگر قبلا بد میگفتند پس شما خبر داد شدید که این روزنا مه اینها به شما بد میگفتند. تازه شما اینها را دعوت کرده بودید که بیا بنده اینها که روزنا مه ها

دیگر بدنگویید و روابط خوب باشد . اگر روابط خوب بود که شما دعوت نمی‌کردید از اینها .
 املا " این کمیسیون حسن نیت بود که داشت می‌آمد . شما دعوت می‌کنید از اینها که بیا بنشیند
 بعد در روز آخر بیا بنشیند می‌گویند نیا شد برای اینکه ..
 س - خود شاه دعوت کرد؟

ج - بله ، یعنی دولت ایران . بعد شاه دستور داده بود . با کمال مراحت گفتم این باعث
 افت است شما اهانت می‌کنید به یک دولت همسایه . بعد او هم همین‌طور می‌شود که
 باعث می‌شود که بیشتر می‌گوید attack به شما بکنند و بیشتر تمام وسائل اعلامی
 و وسائل خبری خودش را بر علیه شما بکار می‌اندازد . از این صحبت‌ها من با او می‌کردم و
 قبول می‌کرد . البته همیشه هر وقت جواب می‌شد جواب نمی‌داد . این‌جوری می‌کرد یک نگاه
 این‌جوری می‌کرد با سرش را حرکت می‌داد . بحث زیاد نمی‌کرد یک کلمه می‌گفت ، " نه " من
 جوابش .. یک موضوعی را می‌گفت نه من جوابش می‌دادم دیگر وارد بگویم نمی‌شد سکوت
 می‌کرد یعنی حرف را تمام می‌کرد . مرفه نمی‌کرد که وارد می‌جاء له بشود ، مجادلاتش کوتاه بود
 طو ن می‌داد یعنی می‌گفت نه من می‌گفتم این‌جور نیست دیگر قطع می‌کرد می‌رفت سرچشمه
 دیگر . با گاهی املا " مجلس را قطع می‌کرد یا می‌شد می‌گفت ، " خوب دیگر ، حالا باز هم را -
 می‌بینیم . " یعنی باز هم را می‌بینیم یعنی دیگر مجلس تمام شد .

روایت کننده : آقای دکتر موسی موسوی افغانی

تاریخ مصاحبه : ۱۵ مه ۱۹۸۵

محل مصاحبه : سانتا مونیکا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شهلا حاشی

نوار شماره : ۲

س - هیچوقت شاه نمی کرد که از شما که یک روحانی بودید و در مسائل سیاسی هم صاحب نظر بودید از نفوذ شما استفاده کند و مذهب یون راتحت تأثیر قرار بدهد ؟ یعنی از شما بعنوان ..
ج - نه ، هیچ . املا" او با مذهب غد بود ، او املا" معتقد نبود که مذهب را با بیستی با آن کنار بیايد . معتقد بود که مذهب را با بیستی همیشه مجزای از سیاست و دور از سیاست داشت .

س - ممکن است یک کم راجع به خاطراتشان در سالهای ۱۹۶۴ یعنی آن شورش ۱۵ خرداد با انقلاب ۱۵ خرداد یا تظاهرات ۱۵ خرداد صحبت بکنید ؟ چیزی در خاطراتان هست ؟ شما در ایران بودید در آن موقع ؟
ج - من در ایران بودم .

س - ممکن است یک مقداری راجع به آن صحبت نکنید ؟ یعنی وقایعی که در نظرتان هست وقایعی که ختم شده ..

ج - نه وقایع همین بود که خمینی و دارودسته و آقای شریعتمداری و تمام روحانیون خمینی تنها نبود و آقای قمی اینها داشتند مخالفت میکردند با اطلاعات ارضی شاه و با چیزهایی که به اسم اطلاعات ارضی و حقوق دادن به زنهای و این حرفها می کردند بعنوان مدرنیزه کردن ایران مطرح کرده بود و در حقیقت میدانید مردم مهبای انقلاب بودند — مردم

نا راضی بودند، اینها همش بیانه بود. از اعمال شاه از خانواده شاه از سوء استفاده ها از نظر اقتصادی این بود که وقتی خمینی و آقای قمی و آقای محلاتی و شمت نفر دیستراز روحانیون تهران را گرفت خوب مردم شورش کردند. شورش کردند که او هم مردم را به مسلسل بست بعد ۶ ماه حکومت نظامی در تهران و جاهای دیگر اعلام شد که در حدود ده - پانزده هزار نفر آدم کشته شد، اما س کار این بود.

س - شما خودتان آن موقع در ...

ج - من خودم در ایران بودم. من خودم در تهران بودم. در جریان نه من در تهران بودم. س - شما در نظامات سیاسی شرکت نکردید؟

ج - نه هیچی. من در تهران بودم فقط روز ۱۶ خرداد رفتم شاه را دیدم، روز ۱۵ خرداد رفتم علا را دیدم که وزیر دربار بود. علا وزیر دربار به من گفت، "مأی فانه شاه بحرهای من گوش نمیدهد و مرا بعنوان یک فسیل در دربار ... خیال میکنند من یک فسیلی هستم عقل و چیزی ندارم و حرفهای مرا گوش نمیدهد." شما را بریدید به خاطرات ۱۵ خرداد. "شما خودت به شاه صحبت کن. من نمیتوانم با شاه صحبت کنم." برای اینکه رای ما این بود که علم استعفا کند و گناه را گردن علم شاه بیاندازد که روزی بود که کشت و کشتار هنوز ادامه داشت. بعد از همان منزلش در دژ اشیب رفت با شاه تلفن کرد گفت، "دکتر موسی اینجاست و میخواهد بیاید شما را ببیند." جواب داد که شاه خیلی مشغول است از کاغ اختصای گفتند شاه نمیتواند کسی را ببیند. از آنجا پا شدم رفتم منزل عباس مسعودی، خداحمتش کند همسایه بود، با او صحبت کردم. عباس مسعودی گفت، "همین الان به ما خبر دادند که ۴۰۰ نفر از ورامین کفن پوش آمدند اینها را کشتند در راه و فلان و اینها و احتمال دارد که خمینی را اعدام بکنند شاه. خمینی و آقای قمی و محلاتی و این آقایان را همه اعدام کند." من آنوقت به عباس مسعودی گفتم که شاه دهش می جاد. این عبارت بود، گفتم دهش می جاد مگر میتواند اینقدر از مراجع را اعدام بکند؟ اینها را زندان کرده این جور بهم خورده ایران که معلوم شد عباس مسعودی

همه‌ی از این حرفها را شاید به‌شاه زده‌بود. بعد آدم تلفن کردم به سپهداویسی. من با او بیسی آشنا بودم او شده‌بود معاون فرماندار نظامی تهران. پیدایش نکردم بخانمش تلفن کردم، با خانمش من دوست بودم، گفتم یک کاری کن من بروم غلامعلی راشب ببینم. بعد یک ساعت بعد تلفن کرد گفت، "در فرمانداری نظامی منتظر شماست." تمام اینها در ۱۵ خرداد. شب رفتم سراغ غلامعلی او بیسی. خدایا مرز داش آنجا آمد تو یک اتاق نشستم گفتم که این علم، به علم خیلی تندی کردم فحش دادم به علم گفتم این مرد حقیر است این مرد جنایت کرده و یکی باعث فساد این علم شده درست است شاه مقصراست اما تمام تقصیرا ماسی گردن علم است. من خیلی تنیدی میکردم او میگفت، "بواش صحبت کن این نصیری اینجا نشسته ممکن است حرفهای شما را بشنود." گفتم خوب بگذار نصیری هم بشنود. گفت، "من الان میروم با شاه این حرفهای شما را میشنیزم." و ما تمام نقشه‌ها را این بود که شاه بیاید بیرون دولت را منحل کند و گناه را گردن دولت بیا نازد و از روحانیت و ملت عذرخواهی بکند و یک راه وسطی برای اینکه جمع وجود بکند اوضاع را در پیش بگیرد.

س - شما بعنوان چه capacity میرفتید ..

ج - بعنوان نماینده سابق، بعنوان یک روحانی زاده، بعنوان یک روحانی، بعنوان یک نفر که مسئول شئون مملکت است که مملکت در خطر بود دیگر. شب رفتم خانه

دیدم ساعت ۱۰ شب علم تلفن میکند به فرانسه به من گفت :

Enfin, j'ai audience, j'ai parlé avec sa majesté impériale

بعد گفت : " فردا صبح شما برو ملاقاتش کن . " صبح رفتم آنجا در کاخ اختصاصی اکبر

هم آنجا بود، نمیدانم مرده یا هست ..

س - علی اکبر سیاسی ؟

ج - نه، محسن اکبر. نه محسن اکبر محمد اکبر که رئیس دفترش بود. دیدم آنجا هست

ایستاده. رفت و آمد گفت، " اعلیحضرت خیلی مشغول است و فلان اما خوب و دقیقاً

بیاید ببیند" که اجته بیش از ده دقیقه و اینها طول کشید. رفتم آنجا دیدم بله بسا آستین کوتاه پوشیده است پیراهن آستین کوتاه چون زد و چیز هنوز ادا نه داشت در شهرها می تلفن می آمد به او میگفتند که چه میشود. این بود که این صحبت ها را به او کردم. شما بایستی که علم بزرگترین نالیافتی را بخرج داده گفته دویت و پنجاه هزار دلار دویت هزار دلار عبدالنا صرخرج کرده، انقلاب را گردن عبدالنا سرانداخته خوب اگر عبدالنا صر یک میلیون خرج میکرد چه میشد؟ شما سازمان دارید، قشون دارید چه داری این بعد خیلی بد است که آدم گناه را گردن یک دولتی بیا نندازد. آخر این چه دولتی است که عبدالنا مرا ۳۰۰۰ مایل میتواند یک هنجین انقلابی راه بیا نندازد؟ این اصلاً خود همین دلیل است بر محکومیت علم است. من همین پیشنهادها را کردم که علم برو و شما حد وسطی را بگیرید. گفت: اگر علم برود میگویند توهم با بد بروی، مرا میخواهند. " گفتم نه آنوقت ممکن است که راه اصلی پیدا کرد شما را نمیخواهند. حتی من پیشنهاد کردم من حاضر بروم زندان با این علمای اعلام، با این مراجع مثل حاج حسن قمی یا خمینی یا محلاتی یا دیگران چون اینها همه با ما درست بودند صحبت بکنم و راه حل پیدا کنم. که البته نخواستند و بعد هم .. همان باعث شد که اصلاً روابط ما بطور کلی با شاه تیره شد اما البته بعد از آن ملاقات خصوصی ملاقات عمومی دوسه بار از من دعوت کرد ملاقات عمومی میرفتم میدیدمش اما خوب روابط خیلی تاریک بود.

س- یعنی وقتی شما به او این پیشنهاد را کردید که حاضرید بروید و زندان وبا ..

ج- هیچی، گفت نه، گفت نگیر. قبول نکرد نه گفت نگیر بهیچوجه.

س- ممکن است که یک مقداری راجع به خاطرات تا آن وقتی که در عراق رفتید و خمینی

وارد عراق شد راجع به آن شرایطی که در آن موقع در عراق جمع بود صحبت بکنید؟

ج- خوب خمینی را البته من از ایران می شناختم. من سی سال است سی و چهار رنج سال

است خمینی را میشناسم حتی در تهران هم در سال ۱۹۵۵ که من خانم درخیا بان خانقا ه بود یک روزنها را خانه من آمده که همین خانم من می آمد آنروز برایش جوجه کباب

درست کرد. به ۱۹۵۵ او بود و آقای آقا مرتضی حاشری بود پدر زن آقا مصطفی پسرش
 پسر آقای حاشری بود آقا محمد حسین حاشری پسرش مصطفی بود نه آنرا آمدند زیرزمینی
 یعنی با او آشنا بودم گاهی هم قم که میرفتم منزل ما میآمد دیدنی با من به خانه اش
 میرفتم گاهی میآمد به ما مزاده قاسم در تابستانها دیدنش میرفتم با او آشنا بودم.
 بعد که به عراق آمد ما هم نجف بودیم خبر کردند آمده به کاظمین خوب از ترکیه
 بگمال تبعید بود در ترکیه. یکسال تمام شد و فرستادندش به عراق. آمد به بغداد به
 کاظمین به ما خبر کردند ما رفتیم به استقبالش. یعنی یکشب کاظمین بودیم روز بعد
 رفتیم به سامره به زیارت امامین در سامره. میدانید سامره یک شهر مذهبی
 است که در آنجا دو امام مدفون است، فاطمه بین کاظمین و بین سامره در حدود ۵۰ سال
 است. این اولین روزی بود که من در این مرد یک اخلاق بسیار کشیفی دیدم و میتوانم
 بگویم که از همان لحظه، خدا شاهد و نااست، من نسبت به غمیسی اصلاً همان باعث
 یعنی انزجاری، در خود حس کردم. این اولین لحظه ای بود که روابط قلبی من با او
 چرکین شد و بعد به جا های خیلی تاریک رسید که الان به اینجا ها رسیده اما البته در خود
 عراق هم که بود من با او روابطم گاهی خیلی تاریک میشد با اینکه گاهی کمک
 به او میکردم اما گاهی روابط تاریک میشد بطوریکه من یک سال دوال او را نمیدیدم.
 این اولین باری بود که من از او یک اخلاق خیلی کشیفی دیدم و آن عبارت از این بود که
 ما میخواستیم برویم به سامره چندتا ماشین تهیه کرده بودند چون یک عده ای هم
 از نجف آمده بودند برای استقبال او، یک عده هم دوستانه ای داشت که آمده بودند.
 درماشینی که میخواستیم برویم اینچور شد، تعادفا "بود البته شاید که جلوی ماشین
 آقا شیخ ابدالله خلخالی که یکی از علما یکی از شخصیت های معترم نماینده او بود
 درنقطه خیلی به او خدمت هم کرده بود و خدمت میکرد سالها رفیق ۵۰ ساله او هم بود
 این در جلو ماشین نشست البته ماشین تا کسی ماشین غمومی هم نبود هفت هشت تا
 تا کسی آورده بودند که برویم به سامره. عقب ماشین خودش نشسته بود طرف دست

راست من دست چپ در وسط یک آقا شی بود بنام آشیخ محمد مادی . این شیخ محمد مادی یک طلبه ای بود یک واعظی بود که در راه خمینی خیلی جان کنده بود ، خیلی خداکاری کرده بود ، حتی رفته بود به مکه به حجاز اعلامیه های خمینی را پخش کرده بود او را گرفته بودند و زندان کرده بودند میخواستند اعدام کنند بعد نجات پیدا کرده بود خوب از رفقای خیلی نزدیک خمینی بود دیگر و جان کنده بود برای خمینی . این بین من و خمینی نشسته بود . خمینی یک مقداری که ماشین از دروازه کاظمین رفت بیرون شاید یک پنج دقیقه ده دقیقه ده مایل گفت به آشیخ ابوالله که جلونشسته بود ، " به این شو فریاد بگو که ماشین را باستاندو معظی در آن ماشین عقبی است " پسرش تو یک ماشین دیگر سوار بود ، " بهایدا اینجا کمر مرا بمالد من کمر درد دارم کمرم گاهی درد میگیرد . " مادی گفت ، " خوب ، من کمر شما را میمالم . " گفت ، " نه آقا معظی میدانم . " خوب ماشین معظی را ایستاندندو معظی آمد پاشین . من دست چپ بودم دیگر ، من رفتم پاشین به معظی گفتم برو بنشین کمر حاج آقا پت را بمال من جای تو سوار میشوم . ما آمدیم تو ماشین آقا معظی سوار شدیم . آمدیم ما مره من بکلی ذهنم خالصی بود خوب کمرش درد میکند خواسته پسرش بهاید کمرش را بمالد دیگر ، این خیلی طبیعی است دیگر . بعد ما مره که رسیدیم سرهار دیگر کسی نبود همه رفته بودند ما دونفر بعد از آنها رنشته بودیم جای میخوردیم گفت ، " شما چرا از ماشین رفتید جای ت را دادی به آقا معظی ؟ " گفتم برای اینکه آقا آقا معظی آمد میخواست کمرش را بمالد دیگر جا نبود خوب من رفتم جای او سوار بشوم حالا آن شیخ وسط نشسته بود ، من دم در بودم رفتم پاشین دیگر چیزی نیست . گفت ، " نه ، من املا " غرضم این بود که آن آشیخ را از ماشین پاشین کنیم . " خیلی این آدم در نظر من املا " خدا شاهد است از همانجا یک روح کوچک شد یعنی یک مردی درس هفتاد سالگی آنوقت البته اینقدر پست که یک آشیخی که برایش اینقدر زحمت کشیده تو حاضر نباشی این مثلا ۵۰ مایل با تو سوار ماشین بشود . تازه چیزی نبود آخر تو کسی هستی ؟ چه هستی ؟ خوب سوار

با توبشود یا نشود. این بود که روحیه این آدم در نظر من ، بهین مرد خیلی خودخواهی است . بعد دیگر آدم به نجف و این در نظر من یک مقداری سقوط پیدا کرد . معذالک برای او گرفتاری و مشکلات گاهی پیدا میشد خوب ما کمکش میکردیم . حتی یکبار پسرش آمد گفت ، " پدرم از نظر مالی در مضیقه است . " من نامه نوشتم به یک آقای هست در کویت سید عباس مهری که از علمای کویت است و از رفقای خمینی است . نوشتم کمک مالی به ایا — بکنید ، این آدم همین الان زنده است و شاه است ، کویت او را تبعید کرد خارج کرد یعنی فرستاد به ایران بیرونش کرد ایرانی است چون ، سید عباس مهری ، آیت الله سید عباس مهری او را شتر توصیه من کمک مالی کرد به خمینی یعنی کمکش میکردیم . بعد اطرافیا شتر این بچه مهدها اینها میآمدند از ایران فرار میکردند اینجا سفارش میکردیم دولت عراق به اینها پاسپورت میداد اینها را از زندان در میآوردیم . این روابط ... یعنی کمکش میکردم من همیشه . البته روابط ما من بعد بهم خورد برای اینکه بگروزی مصطفی آمد بهلولی من ، اینها هست تو کتاب من و خمینی هست . اینها را بگویم باز با لازم نیست ؟

س - هر طور که شما مایلید . یک مقدارش را بفرمائید خواهش میکنم چونکه کتابتان به عربی است یا بالفارسی ؟

چ - کتاب " انقلاب محتربار " اصلا " یک فصلی دارد " من و خمینی " س - بله میدانم .

چ - همه اینها هست توش تمام حالا یک مقدار بیش را تکرار میکنم .

س - بله یک مقدار بیش را بگوئید بعد من هم یکی دوتا بشوال میکنم . شما خواهش میکنم بفرمائید .

چ - بله علت اینکه روابط ما من بهم خورد این بود که بگروزی مصطفی آمد به بغداد گفت ، " ما میخواهیم یک مجله ای ما در کنیم بنام " نهفت روحانیت " و شما بیا برویم از دولت عراق اجازه بگیریم که این مجله را ما ما در کنیم و اطرافیا من پدر من در انتشار این مجله همکاری میکنند . " ما هم رفتیم از وزارت های تابعه و از آن مسئولین

شهود پناهندگان این اجازه را برای خمینی گرفتیم . مجله هم مادر شد . بعد دو هفته گذشت دیدم یک روزی آن شیخی هست کروبى ، شیخ حسن کروبى بنادر این مهدى کروبى که الان رئیس بنیاد شهید است آمد گفت ، " آقای خمینی شما را میخواهد . " رفتم آنجا . گفت ، " این روزنامه را که شما آمدید بعنوان " نهفت روحانیت " اجازه اش را گرفتید این اسمش را میخواهم عوض کنیم . " گفتم اسمش را چرا عوض کنید ؟ گفت ، " برای اینکه من رهبر روحانیت هستم و این مثل اینکه مجله منست من نمیخواهم مجله داشته باشم . " گفتم آقا اولاً " یک برنامه ای هست در رادیو بغداد که آنرا من خودم برای ت درست کردم بنام " نهفت روحانیت " و یک سیدی است دعایش هر روز میرود آنجا از قبل شما صحبت میکند . پس او را چه میگوید شما ؟ گفت ، " آن هواست ، حرف توهواست اما این نوشته میشود . این نوشته غیر از حرف توهواست . " گفتم که دوم اینکه مطلقاً آمد با من صحبت کرد لابد با شما قبلاً هم صحبت کرده بود . گفتم ، " آره مطلقاً به من نگفته بود صحبت ها را کرده . بهر حال اسمش را عوض کنید . " گفتم حالا من اسمش را حاضر نیستم عوض کنم برای اینکه این رفتیم زحمت کشیدیم مجله اسمش در آمده و دوبار منتشر شده . این عیب است املاً وانگهی دوباره بیا برو بجه دولت بگو که اسمش را میخواهند عوض کنند ، آخر نمیگوید که شما بچه هستید .

س - میگفت اسمش را چه بگذارید ؟

ج - اسمش جمهوریت یادم نیست یک اسم دیگر . املاً " وارد آن نشدیم من املاً .. شاید گفت جمهوریت اما درست یادم نیست املاً " من با او وارد بحث نشدم که اسمش را چه بگذاریم گفتم این اسم نمیشود که عوض بشود . گفت ، " نه ، آخر من رهبر روحانیت هستم . " گفتم نه غیر از شما هم هستند دیگران شما تنها نیستید شما بخود میگوئید من هستم . هی رنگش هم البته سیاه شد و فلان و از این حرف گرفته شد . گفت ، " بهر صورت اگر عوض نکنید من میگویم بچه ها رفقای ما همکاری نکنند . " گفتم نکنند دیگران همکاری میکنند . و این باعث شده که آمدیم به خانه . بعد هم همین کروبى دوباره آمده که آقا نهی کرده که دیگر در این مجله شرکت نکنیم و ممکن است چیزی

بنویسند بر علیه این مجله که بگویند به ما هم منتسب نیست . گفتم بگو اگر چیزی بر علیه مجله نوشتی من آبرویست را توی همین مجله میبرم . تمام فضاخ اعمالست را خواهم نوشت که تو بودی فرستادی خواهش کردی فلان از این حرفها اما خوب شماها اقدام نکنید آزاد میخواهان دیگر هستند در عراق که آنها .. و همینجور هم شد آنها دیگر نیامدند و ما دادیم به دیگران آزاد میخواهان دیگری بودند که اداره کردند مجله را که ۲۹ شماره اش آمد بیرون که عرض کردم شاید درها را وارد باشد من دادم .

ب - نهفت ؟
ج - روحانیت . این بود که رابطه ما ن بهم خورد من دیگر با او تماسی نگرفتم بکلی دیگر ، تا جایی که گاهی به او میرسیدم تو مجالس حتی ملام و علیکم نداختم . تا پدرش مرد من در دانشگاه بودم که تلفن کرد نماینده اش از نجف گفت ، " آقا معظی فوت کرد . " گفتم ای بابا . با ما خیلی رفیق بود پدرش معظی خیلی متاثر شدم . بعد گفت ، " آقای خمینی سلام میرساندم میگوید که ... " این را میخواستند توی رواق حضرت امیر دفن کنند آنجا ممنوع بود . " یعنی شورای عالی انقلاب قانون گذارنده بود که آنجا کسی را دفن نکنند . " میخواستند آنجا دفن کنند و استادان نجف آمده گفته محال است و لذا ایشان میگوید الان من در محنت هستم در فلان هستم به دکتر موسی بگو شد که خواهش مرا به رئیس جمهور برسانند . " خوب من هم با اینکه روابطم به چهار سال ترک بود آدمم حالا پسر مرده است و خواهش میکند و از نظر اخلاقی دیدم که دیگر حالا با اینکه خودم والده ام فوت کرده بود فاتحه والده من نیامد یعنی جا داشت که من اصلاً جواب رد بدهم اما معذالک تلفن کردم به وزیر اوقاف و گفتم که این خمینی پدرش فوت کرده است و چنین خواهشی میکند شما وزیر اوقاف هستید خواهش میکنم که خواهش او را به رئیس جمهور برسانید . بهر صورت بعد از دو ساعت وزیر اوقاف تلفن کرد که من خواهش او را به آقای رئیس جمهور رساندم ایشان موافقت کرد و تلفن " به نجف دستور دادیم که پدرش را آنجا نشانی که میخواهد دفن کنند . " که البته شب من رفتم نجف حسین پسر آقا معظی آمد تشکر کرد ، خودش تشکر زیاد کرد وقتی من رفتم آنجا

خیلی اظهار امتنان کرد از من از حکومت عراق . این بود دیگر روابط ما بعد هم بعد از این حادثه دوسه سالی نماند بیش از یک سال نماند که آمد به فرانسه و نوفل لوشاتو که البته آنجا من رفتم یکی دوبار دیدمش . آنچه که میتوانم بگویم که خمینی قبل از اینکه بقدرت برسد خوب خیلی فرق داشت با وقتی که بقدرت رسید . اصلاً " دو آدم است . من بعد از اینکه بقدرت رسید او را در قم دیدم . دیدم اصلاً یک آدم دیگری است . اینقدر دیدم عوض شده که اصلاً خیال کردم دیوانه شده ، خدا شهادت لذا نهرش را که بدیدم دیدم احمد ازاو پرسیدم که آقا وضع روحیش چطور است ؟ حافظه اش چطور است ؟ گفت : " هیچ حافظه اش هیچ . " بعد گفتم ، " من آقا ، آقا من . "

س - ولی بعنوان دو نفر که هردو بتان مخالف حکومت شاه بودید آیا هیچگونه با هم جلسات سیاسی داشتید ؟

ج - خیلی ، گاهی مینشستم صحبت میکردیم ایامی که هنوز روابطمان بهم نخورده بود صحبت میکردیم اعلامیه هائی که مثلاً " ما مینوشتیم میدادیم میخواند . اصلاً " برنامها را از رادیو همیشه گوش میداد حتی دستور داده بود که برایش tape بپزند . س - پر .

ج - بله چون آن ساعتی که برنامه من پخش میشد خودش میرفت به حرم نماز ، دستور داده بود که برایش بپزند نوار که بشنود یعنی نوار بگیرند از آن که بشنود . صحبت میکردیم گاهی .

س - فعالیتها بتان را با هم تنظیم میکردید ؟

ج - تا اندازه ای ، نه تنظیم همکاری نداشتیم گاهی می نشستیم یک صحبت هائشی میکردیم که چه باید بشود چون اختلاف زیاد بود . خمینی کسی بود که میخواست دستور بدهد من یک آدمی بودم که اصلاً مخالف این حرفها بودم . خود مطلقاً بوقت کسی به من گفت . گفت ، " من به حاج آقا پدرم گفتم که دکتر موسی کسی نیست که بشود کنترلش کرد ، تا آن مقداری که معتقد است انجام میدهد تا آن مقداری که معتقد نیست

دیگر محال است حرف گوش کند. " لذا همکاری ما با او این بود که من کمکش میکردم گاهی مشکلاتی برایش پیش میآمد گرفتاری برای دوستانش برای اطرافیاناش خوب من کمکش میکردم. گاهی می نشستیم یک محبتهای میکردیم با هم ، خیلی کم نه زیاد .

س - نحوه فعالیتها بتان فرق داشت ؟

ج - بله ما خودمان مشغول بودیم من روزنامه میداد میکردم ، نطق یا معاصبه های مطبوعاتی میکردم یا کتاب مینوشتیم. نه با هم وانگی من بغداد بودم اونجا نبود مغموما " آن سه چهار سال اخیر که املا" روابطی با او نداشتیم .

س - بعد وقتی که رفت پاریس و شنا رفتید نوفل لوشاتو دیدید آنجا چه نوع صحبتی بود ؟

ج - آنوقت هم خیلی عادی بود ، آنوقت هم باز زیاد فرق نکرده بود. مثلا" صحبت این شد که اگر، مثلا" یکی از حرفها ، صحبت این بود که شاه اگر بدام بیافتد گیرش بیاورند چه حکمی باید در باره او صادر کرد ؟ آخر شاه میدانید دوست سید آدم با هزار آدم کشته بود از نظر قضائی چه محکومیتی ؟ گفت ، " هیچی . " گفت ، " شاه را چه کار میشود کرد ؟ خودش که آدم نکشته دستور داده ، آن کسانی که کشتند باید بکشند ."

س - خمینی میگفت ؟

ج - بله . خدا شاهد است . گفت ، " شاه را کاری نمیشود کرد مسبکه محکومیت ندارد . مباشر .. " یعنی این جور صحبت میکرد . شاهی که مثلا" از نظر ما آدمکش و قتلان و جنایتکار بود میگفت ، " نه ، نمیشود کاریش کرد از نظر قضائی و قانونی و از نظر اسلامی . " یک دفعه ! اینجور از کار در آمد . یعنی حرفهایش غیر از .. همان حرفهای بود که میزد در نوفل لوشاتو که ما حکومت نمیکنیم ، نمیخواهیم حکومت بکنیم ، ما به خانه ها بر میگردیم ما سرتیپ ها و لشکری ها را اعدام نمیکنیم . این همین حرفهای که میزد این عادت کرده بود به اینکه دروغ میگوید تا مردم را فریب بدهد . حتی این هم بر خلاف عقیده اش بود شاید .

س - این حرفها را توی پاریس زد با شما ؟

ج - بله این حرف درنوفل لوژاتواست . درنوفل لوژاتو در اتاق خانه اش این حرف را به من زد . گفت ، " شاه راهیج کاری نمیشود کرد ، شاه را کاری نمیشود کرد از نظر قضائی از نظر اسلامی چون مباشرکه نیست ، مباشر را باید مجازات کرد مسبب دستور داده . "

س - وقتی که رفت ایران شما رفتید آنجا هم دیدید او را ؟

ج - بله مفیل با او صحبت کردم راجع به خیلی از اعمال زشتی که کمیتها میکنند ، راجع به روابط با عراق خیلی با او صحبت کردم .

س - آن مدتی که بعد از انقلاب رفتید ایران آن موقع معرکاری بودید ؟

ج - نه دیگر . اورفت به ایران من در عراق بودم بعد از ۴ ماه من رفتم به تهران .

س - آنوقت در آن مدت که در تهران بودید ، تقریباً " یکسال بعد از انقلاب

ج - نه ، من در تهران که بودم معرکاری نبودم نه ، بودم اما در تهران بودم . همین بودیم . کاندید شدیم برای ریاست جمهوری نگذاشتند . برای مجلس نگذاشت خراب کرد انتخابات مان را .

س - کی کرد ؟

ج - خمینی ، نگذاشت .

س - یعنی به شما گفت ؟

ج - بله ، بله . مثلاً " فرستادند دید به قتل کرد .

س - چرا ؟

ج - اطرافیان اش آمدند گفتند می کشیمت اگر حتی بروی تو مجلس .

س - چرا ؟

ج - خوب نمیخواستند ، میدانستند مخالفان هستیم .

س - یعنی آن موقع مخالفت کرده بودید ؟

ج - بله ، همان مخالفت هائی که در عراق داشتیم اینها در نظرشان مجسم بود میدانستند .

من یادم هست این در بیمارستان قلب خوابیده بود، بیمارستان رضائی قلب، من رفتم آنجا دیدنش. دم در اتاقش ایستاده بود سگرتش حسن مانعی. حسن مانعی که خیلی نزدیک است به او اقرب ساس به او است. آن ایام من کاندید انتخابات مجلس بودم از اصفهان و وکیل هم شده بودم تقریباً "بعداً بهم زدند" س- این دوباره بعد از ..

ج- بله، بله وزیر کشور بهم زد دستور خمینی انتخابات، بهم زده انتخابات را اصلاً باطل کرد انتخابات مرا و خیلی خوشحالم الحمدلله برای اینکه .. مانعی گفت، "بله حضرتعالی هم در زمان شاه وکیل بودید هم در این زمان." تسلی که بگرفتند خمینی است و هم خیلی نزدیک است با آقای خمینی گفت، "آشیخ حسن چرا این حرفها را میزنی، دکتر موسی ۲۰ سال با شاه مبارزه کرده بعد گلوله خورده بعد وکیل طبیبی مردم، جدش را احترام میکنند خودش .." گفت، "بله، اما خدا شایسته این اگر قدرت دستش بیافتد اول سری را که میبرد سر آقای خمینی است." این دم در اتاق خمینی او خوابیده بود درده متری ما که بعد من خندیدم به او و گفتم حسن منانعی خدا زیانست را میبرد. همان ایام شیخ صادق خلغالی آمد خانه من گفت، من گاردهاشتم، شما گاردت را اضافه کن برای اینکه این تندروها ممکن است شما را بکشند اگر به مجلس بروید.

س- یعنی آنجا شما چه جوری مخالفت خودتان را بلیان میکردید؟

ج- من برای اینکه خودم را اولاً چون سوابق مبارزه داشتیم، ما لازم نبود به خمینی خودمان را ببندیم ما بعنوان اینکه خمینی اطرافیانش به دستند بهشتی فاسد است اکبر رفسنجانی فاسد است، مهدوی فاسد است. به خودش البته کاری نداشتیم ما تمام اطرافیان خودش را همین جور پشت سر هم مورد attack قرار میدادیم. مثلاً یادم میآید که من رفتم در انتخابات، آنجا که محل حوزه انتخاباتیهام، داشتم نطق میکردم بیست هزار جمعیت بود، یکی پا شد گفت، "شما در زمان شاه وکیل بودید حالا چطور

میخواهید وکیل بشوید؟"

بله مثلاً "آنجا یکی باخشد بعد من همان بیست هزار جمعیت . گفتم آقا ما که زمان شاه وکیل بودیم یک سال دو سال آنهم که همش مخالفت با شاه میکردیم اما الان رئیس شورای انقلاب شما کسی است که هنوز حقوق بگیر زمان شاه است و آن بهشتی است که معاون خانم پارسا بوده در قاضای فرهنگی و هنوز حقوق زمان شاه زاداردمیگیرد، بیست سال است خدمتگزار رژیم شاه بوده . خوب میدانید این حرفها خیلی سنگین بود برایشان دیگر . با اعمال زشتی که میکردند ، همینطور مخالفت این کارهای کمیتها ، کارهای انقلابها کارهای .. خیلی مبارزه میکردیم حرف میزدیم .

س - چه مدت در ایران بودید؟

ج - یکسال .

س - یعنی فعالیت انتخاباتی که میکردید آنجا شما پندگی خودتان را اعلام کرده بودید با کسانی که مجبور بودید فعالیت کنند ..

ج - نه ، من رفتم برنده شدم . وزارت کشور باطل کرد انتخابات مجلس شما پندگی مرا .

س - دلیلتان چه بود؟

ج - هیچی ، گفتند که انتخابات درست نیست .

س - شما بعد از اینکه این جریان اتفاق افتاد ترفند یا خمینی صحبت بکنید؟

ج - ابتدا " ، اطلاق آدم بیرون خیلی خوشحال بودم ، دیگر نمیخواستم من ایران بمانم .

س - دیگر بعد از آن شما ندید؟

ج - من همیشه به این خانم میگفتم ، میگفتم دعا کن که انشاء الله ما موفق نشویم که برویم از ایران بیرون برای اینکه اگر موفق میشدم مسئولیت سنگین بود نمیخواستم بمانم چون میدانستم که ایران فایده ندارد . میدانستم با یک جای دیگری پیدا کرد برای مبارزه و صحبت کردن . رفتم آنجا راجع به روابط با کشورهای عربی ، راجع به روابط با عراق با او صحبت کردم گفتم این روابطی که با عراق دارید ، قبل از اینکه بروم

صدام حسین را دیده بودم با او صحبت کرده بودم، او گفته بود که ما حاضریم با اینها روابط خوب داشته باشیم رفتن با او صحبت کردم در همان ملاقات . گفتم این روابطی را که شما با عراق دارید خیلی به نتایج بدی خواهد کشید و من به شما قول میدهم که اگر گوش نکنید ما حاضریم که روابط خوبی با عراق داشته باشید .

س - این چه سالی بود؟

ج - همان بعد از انقلاب .

س - یعنی درست مال دقیق یادتان هست؟

ج - چهار ماه بعد از انقلاب .

س - این هنوز جنگ ایران و عراق شروع نشده بود؟

ج - خیر، بعد از یکسال و نیم دوما شروع شد . بعد گفتم شما چرا با این کشورهایی همسایه خلیج دشمنی میکنی؟ آخر چرا به اینها اینقدر بد میگوئی . گفت ، " اینها آخر پایگاه ملی ندارند من چطور با اینها دست اینها را بفشارم . اینها مردمان از اینها بیزارند . " گفتم حافظ اسد در سوریه و قذافی در لیبی پایگاه اساسی دارد شما دست آنها را میفشاری؟ سرش را انداخت پاشین رنگش شد سیاه مثل .. بله بعد با آقای شریعتمد ارمیت کردم . یکروز داریوش فروهر وزیر کار بود آمد منزل ما گفت ، " آقای بیخود سعی نکن برای روابط عراق و ایران برای اینکه صحبت های شما را در کابینه در دولت مطرح کردیم مهندس بازرگان گفت که بایستی ما روابط خوب با عراق داشته باشیم حرفهای فلانی درست است و خمینی مرا طلبید فوراً " به قم رفتم آنجا . گفتم بله شنیدم بازرگان میگویی که بایستی با عراق روابط خوب داشته باشیم . به بازرگان بگو اگر دست صدام حسین را بفشاری من دست را قطع میکنم ."

س - آقای خمینی به شما گفت که به بازرگان بگوئید؟

ج - نه ، به داریوش فروهر بله .

س - شما با بازرگان ..

ج - نه من بازرگان راندیدم، شخا " ندیدم. دیدمش من بازرگان رادربیمارستان قلب که آمده بود دیدن آقای خمینی دیدم که البته آنروز هم با او یک نزاع مفعلی، که با او یک گفتگوی خیلی مفعلی داشتیم آن ايام. گفتگوی سیاسی کردیم خیلی بتندی کشید در آن جلسه اما در این موضوع من تنیده بودمش نه.

س - بعد بعد از اینکه برگشتید به عراق و در آنجا ساکن شدید ..

ج - کی دیگر؟ بنده که آمدم به آمریکا.

س - بعد از ایران مستقیم آمدید به آمریکا؟

ج - بلد آمدم به آمریکا دیگر چون من آنوقت رئیس مجلس بودم انتخاب شده بودم اینجا قبل از اینکه بروم به ایران منتها در این بین البته چهار سفر رفتم به عراق بدعوت وزارت اوقاف عراق. در این چهار سفر در یکبار چهار ده سخنرانی، در یکبار پنج ده سخنرانی در یکبار سی سخنرانی در یکبار هشت سخنرانی رادیوئی تلویزیونی بر علیه رژیم خمینی از رادیو بغداد میگردم.

س - هیچ contact ای دولت خمینی سعی کرده است با شما اینجا برقرار بکند؟

ج - نه، هیچ. contact ای ندارم برای اینکه ما همه را میشناسیم، با آنها من یک اختلافات، یعنی اینها همه را من خدمت کردم و حق گردنشان دارم یعنی با آنها روابط آشنائی است یعنی میشناسند مرا. مادر پاریس که بودیم شیخ مادی غفالی همین جلد نوفل لوشاتو که من میرفتم میگفت، " ترا بخدا مرا ببر پاریس من اینجا خسته شدم یک غذای گرم به من بده. " چون آنجا گوشت و اینها نمیخورند ما میآوردیمش با خود ما ن پاریس، یک رستوران معلمانی بود غذا میخورد بعد میآمد اناق من میخواستید، روی تخت هم نمی تمرکید با اینکه اناق من تخت داشت یعنی برایش یک تخت اغافه میزدند تو هتل، پرسنس دوگال بودم یک چاشنی، نمیخواستید روی ماکت میخواستید میگفت برای اینکه رفقای من در زندان هستند و من چطور روی تخت بخوابم. اینها را من میشناسم یعنی با من اینجوری بودند روی ماکت میخواستید در اناق من. با اینها آشنا هستم

میدانند که سینتم فکری قابل التحام نیست، دو جور فکر میکنیم اصلاً."

س - شما آن موقعی که خلخال را توپا ریس میدیدید از نظر فکری با او مخالف بودید؟

ج - آنوقت اینها هیچکدام عملشان ظاهر نشده بود. یعنی اینها را ما میشناختیم و هیچ فکر نمیکردیم اینها قدرت بدست بگیرند و اصلاً فکر نمیکردیم اینها سرکار بیایند. یک عده ای بودیم که مبارزه میکردیم شاه ساقط بشود بعد مملکت دموکراسی بشود هر کسی بالاخره در رژیم دموکراسی اگر مملکت انتخابش کرد یک حقی داشته باشد. اصلاً این حرفها نبود. بعد بود که اینها آمدند قدرت را بدست گرفتند و قدرت را از مردم دزدیدند و مشغول این اعمال زشت شدند. یگروز آمد منزل ما شیخ مادی خلخال این خانم میخواست بیرونش کند. در تهران بودیم رفته بودیم بیمارستان قلب گفتند آنها رمیا شیم آنجا شیخ مادی و حسین خمینی و شیخ فضل الله محلاتی یعنی با اینها ما روابط اینجوری داشتیم. آمدند گفتیم بیا شید. آمدیم خانه از ایشان پرسیدم چه نهادهایم؟ خوب یادم هست گفت، "با قلا پلو. کی آمده اینجا؟" گفت شیخ مادی خلخال یک چند نفر هستند و با ما دارم دارند و برای نهار... گفت، "این شیخ پدرسوخته جلاد را بیرون کن من نهار به این نمیدهم این آدمکش چیست آوردی؟ بیرونش کن."

س - آن موقع شروع کرده بود آدم کشتن؟

ج - بله بعد از اینهم بود. بیرونش کن اصلاً. رفتم گفتم شیخ پدرسوخته با شو بیرون بیرون برای اینکه خانم ما میگوید به تونها را حاضر نیست بدهد و تو جلاد آدمکش هستی و گفته اگر تو اینجا بمانی میخواهد از خانه برود بیرون. گفت، "نه خوب بگذار ما بکشیم بعد میبریم جنازه اش را بیرون." آمدم گفتم این پدرسوخته میکشد نهار به این بده زهر مار بکند. که علنی این جور بودند با اینها. ما با اینها روابط خیلی دوستانه و صمیمی، اینکه معظی پسرش مثلاً "هر شب تا صبح بنشینیم جلسه داشته باشیم صحبت بکنیم در نجف یا در بغداد قبل از آن سه چهار سالی که روابطم با خمینی تیره و تار

بشود. با معطفی ما واقعا " دوست بودیم . و او با پدرش خیلی اختلاف داشت در خیلی از کارها و عده‌ای معتقد هستند که معطفی را احمد کشت .

س - پسر خمینی ؟

ج - بله ، بله ، این یک قضیه‌ای است که من در این کتاب اخیرم هم نوشتم . یکی از اسرار است . برای اینکه معطفی خمینی در سالهای اخیری که خمینی در نجف بود معتقد بود که پدرش نباید در سیاست زیاد مداخله بکند ، معطفی ، معتقد بود پدرش به یک مرحله‌ای از مرجعیت رسیده و ستنش شده ۷۰ ، ۷۵ و در نجف است و آقا ست و وجوهای برایش می‌آید خوب است دیگر همین قناعت بکند . یکمده‌ای بودند از بچه‌ها داغ و تند بچه‌منتظری و امثال منتظری واحد . اینها آمده بودند نجف و اینها را آقا معطفی کنترل میکرد میگفت اینها حق ندارند با پدرم تماس بگیرند . هیچکس از اینها حق ندارد پدرم را تشنه ببیند ، هر کاری دارند بیا اینده من بگویند حتی احمد برادرش را منع کرده بود از اینکه درباره اینها با خمینی صحبت بکند . مثلاً " نطق های خمینی ، گاهی نطق میگرد سالی یکبار رد و بار میسر علیه رژیم شاه و اینها که توبیش کلمات تند بود راجع به اشرف راجع به شمس راجع به برادرها که اینها دزدند اینها هرویشن قاچاق میکنند ، شاه دزد است . تمام اینها را میزد معطفی قبل از اینکه منتشر بشود . میگفت ، " یک مرجع نباید این کلمات زشت و چاروادی را از خودش . با بدلیفت و زبان مرجع زبان یک زبان منزهی باشد و یکلی کنترل کرده بود حتی پسر منتظری را که آمده بود نجف نمیگذاشت برود خمینی را ببیند تا جایی که مگرتر خمینی که یک پیرمرد ۷۰ ساله‌ای بوده که ۴۰ سال با خمینی بود یکبار پسر منتظری را بدون اجازه معطفی راه داد برود خمینی را ببیند همین محمده بعد به درگ رفت کشته شد این سکرتر را که اسمش شیخ عبد علی اصفهانی بود و هنوز زنده است از نجف بیرون کرد آقا معطفی . گفت ، " نه ، اصلاً بروید نمانید اینجا . " بیرونش کرد . یکی از افرادی که آن اباها را مورد غضب آقا معطفی قرار گرفته بود محمود دعائی بود . این محمود دعائی که الان نماینده است ورشش اطلاعات .. معطفی این را گذاشت که رشش بر نامه نهضت روحانیت خمینی بشود در راه دیوار سی بغداد و راه دیوار نهضت روحانیت را اداره میگرد و

حرفهای خمینی را میخواند. در آن ایام یک مردی بنام ژنرال پناهیان که وزیر جنگ پیشه‌وری بود در زمانی که پیشه‌وری آذربایجان را اشغال کرده بود بعداً پناهیان هنده به روسیه بودند و از آژانس روسها بود این آئمه پناهیان هنده شد. اینهم تشکیلاتی داشت خبریه مطلق رسید که محموددعاشی با این محمود پناهیان آژان شوروی و کمونیست همکاری میکند. لذا محموددعاشی را بیرون کرد از نهفت روحانیت رادیو و از خانه پدر طردش کرد. معلوم شد که این محموددعاشی کمونیست است این نوکر.. آغرا این معنا ندا زد که یک آدمی نهفت روحانیت را ادا کرده کند اما برود جزء با ندم محمود پناهیان کمونیست و چپی با شد دیگر. آنهم چپی که معروف بود که جاسوس شوروی است. این محمود پناهیان را هم بعد بیرونش کردند از زندان اما تا آن ایامی که بود این محموددعاشی با همکاری میکرد. این شد که مطلق این را بیرون کرد. البته بعداً این آئمه مطلق هی تقاضای ملاقات میکرد و خانه خمینی هم که راهش نمیدادند محمود را. تب آخری که مطلق مرد این آخرین کسی بود که میروید به منزل مطلق و برای او طوایف میبرد.

س - محموددعاشی .

ج - محموددعاشی . مطلق آنشب شام نمیخورد فقط حلوائ محموددعاشی را میخورد. بعد میبینند شو رختخوابش مرده که صفر اکلنت آقا مطلق اولی که دیده بود آقا مطلق مرده زده بود که آقا را محموددعاشی چیز خور کرد. خانم مطلق مادر حسین هم بوسیله حسین میفرستد بپهلوی خمینی میگوید من بقیه دارم که محموددعاشی شوهرم را کشته بگذارد که جسد مطلق را کالبدشکافی بکنند ببینند که... خمینی میگوید، "اولاً این کار حرام است در اسلام. دوم اینکه تازه ما بفهمیم چکار میتوانیم بکنیم؟ کی میتواند ثابت کند که حالا محمود این کار را کرده؟" احمد هم در این کار مدخله نمیکند و با حسین دعوا میکند که "این حرفها چیست؟ آبروی ما بیشتر میروید چه فایده دارد داداش کسه زنده نمیشود با این کارها." و بهر حال نمیگذارند جنازه را کالبدشکافی بکنند و قضیه لوٹ میشود. بعد از مرگ مطلق بچه‌ها دوباره آمدند دور خمینی را گرفتند و خمینی را وادار به

مبارزه کردند، اعلامیه‌های تند. احمد همه کاره شد لذا علت اینکه حسین غمینی الان با احمد بد است و با جدش بد است و روابطشان بد است اینست که حسین و مادر حسین معتقدند که احمد غیردانشه از مرگ مصطفی با بعد از اینکه فهمیده نگذاشته موضوع منتشر بشود قضیه را لوٹ کرده برای اینکه کسی که استفاده برادر مرگ مصطفی احمد بود که افراد بچه‌ها را دوباره وارد دستگاه پدر کرد و پدر را دوباره حرکت داد و کار را به اینجا رساند و لذا همیشه حسین میگوید، میگوید، "آرزوی من اینست که راه عراق باز شود بروم عراق و بطلبم که جنازه‌ها با من را در بیاورند کالبدشکافی کنند که بفهمیم چه کسی کشته‌اورا." س - الان حسین در ایران است.

ج - در ایران است و فد با جدش است. با جدش روابطش خوب نیست و با احمد هم روابطش خوب نیست. برای همین که اینها عقیده‌شان اینست که پدر را احمد کشته. "علا" چیزها نوادگی است.

س - دوتا برادر بودند مگر؟

ج - دوتا، احمد کوچک بود. اینهم قضا باشی است که از جاش نشنیدی؟

س - نه، خیلی عجیب است. خیلی جالب است.

ج - بله بعد از مرگ مصطفی بود که دوباره غمینی آمد روی کار.

س - شما احمد را شناسید؟

ج - احمد نه، آنوقت که ما بودیم یک بچه مدرسه‌ای بود بعد آمد به تهران و خلیسی بی ارزش کسی نبود.

هنوز هم بی ارزش است.

س - در زمانی که شما و غمینی هر دو در عراق بودید علمائی که در آن موقع در عراق بودند در بغداد و

در نجف بله. این علما را بطه‌شان چطور بود؟

ج - خلیسی بد. اولاً غمینی که آمد اول آقای حکیم مرجع تقلید بود که او با آقای غمینی

خیلی بد بود برای اینکه و با شاه همکاری میکرد و پسرهایش جواسیس شاه بودند و همین باعث حکیم که الان سخنگوی شورای انقلاب عراق است این خودش اصلاً "جاسوس" یا واک شاه بود پول میگرفتند و اینها اصلاً "خمینی" را اهانته میکردند حتی تومالس به او احترام نمیکردند اهانتهش میکردند. افراد حزب دعوه که الان اینها گل سرسبد خمینی هستند اینها همه با ایران مربوط بودند، اینها همه برعکس خمینی قیام میکردند و تنجف، فدش بودند. پس اصلاً اینها بد بودند با خمینی برای اینکه دستگاه شاه بودند. بعد حکیم مرد. آقای خوشی هم با خمینی بد بود برای اینکه رقابت داشتند و با اعمال خمینی هم بد بود اصلاً آقای خوشی به اطرافیان خمینی شهریه نمیداد میگفت اینها اشرارند. به این سی چهل نفری که خودش را جاهدین مینامیدند، همین بچه‌هایی که بعد از مرگ مطلق حکومت بر خمینی راقبه کردند آمدند و خمینی را در قیسه گرفتند این بچه‌ها. به اینها اصلاً "حقوق" ماهانه نمیداد با اینکه آقای خوشی به تمام در نجف حقوق ماهانه میداد به اینها نمیداد میگفت اینها اشرارند و من نمیتوانم از حقوق شرعی و حقوق سهم امام به اینها پول بدهم. س - مرجع تقلید در آن موقع خوشی بود.

ج - خوشی بود، خمینی هم یک مقداری. پس خوشی هم بد بود با خمینی. اما خوب خمینی بود در نجف او هم خوب یک تشکیلاتی داشت پس مراجع نجف با او بد بودند. قم هم که با او خوب نبودند. آقای شریعتمداری که با او خوب نبود، آقای گلپایگانی و آقای نجفی با او خوب نبودند. البته بعد آقای شریعتمدار را که به این روز سپاه انداخت. آن دو نفر هم دیگر تسلیم شدند از باب تقیه و اینها دارند همکاری میکنند با او. والا اصلاً مراجع روحانی با او خوب نیستند هیچکدامشان با او خوب نیستند.

س - اگر مراجع روحانی با او خوب نبودند مثلاً "آقای روحانی موافق آیت الله خمینی نبود هیچگونه صحبتی کرد؟ هیچگونه مطلبی نوشت؟

ج - کی؟

س - آیت الله خوشی.

ج - آیت الله خوشی چیزی بر علیه او ننوشت اما عملاً با او خوب نبودند، تأیید

نمیگردکارهایش را. الان آقای قمی چقدر دارد مینویسد بر علیه او. آقای طباطبائی قمی در مشهد که دارد مینویسد. بیش از این چکار میکنند. با آقای شریعتمدار که در اشرار مخالفت به این روز نشست.

س- آقای خمینی واقعتاً "دیگر مراجع تقلید بودجه شان را از کجا بدست میآورند؟
ج- سهم امام. شما میدانید که آخر شیعه معتقد است که یک پنجم دخل نسبت دخل مافی یک پنجم سهم امام و سهم سادات است که نفش را با بدبدهند به سادات یعنی اولاد پیغمبر که فقیرند نفش را هم بدبدهند به نمایندگان امام زمان که این امام زمان هم غائب است. نماینده امام زمان کی هستند؟ همین ها هستند دیگر، خوب پول را میدهند دست اینها دیگر. این یک مالیات مذهبی است بعبارتی که بتواند غرب بفهمد با بدبگوئیم شیعه یک مالیات مذهبی در میآورد از عوایدش که این مالیات مذهبی یک پنجم عوایدش است و این بدست روحانیون درجه یک با بدبدهد، بدست آیت الله ها با بدبدهد. این جور

س- یعنی آیت الله خمینی از دولت عراق پول نمیگرفت؟

ج- نه نمیگرفت. خوب اطرافیان شاید میگرفتند اما خودش شفا "نه، مثل پاپ، پاپ از کجا بودجه اش اداره میشود؟ همین اوقاف، موقوفات کلیسا، تبرعات. تبرعات مذهبی اسمش است چون این برای غرب سهم امام و اینها نمیفهمند. تبرعات مذهبی اسم فرق میکند. الان مگر پاپ بودجه اش کم است؟ ثروت و اتیکان امروزه میلیاردها دلار ثروت پاپ است، ۵ میلیارد. این از کجا جمع شده تبرعات است مردم میدهند دیگر، پول میفرستند برای واتیکان تبرعات مذهبی است. اینجا بعنوان موقوفه است یا بعنوان tax است، تبرعه مذهبی است. املاً" تبرعه مذهبی است اسمش اینست.

س- آنوقت این آقایان که مثلاً ".....

ج- جدمن خوب که بودجه اش بودجه دولت بود تبرعات. جدش مرحوم حاج زین العابدین مازندران بودجه روحانیت داشت دیگر، از رجال مشروطه هم است

میلیونها پول ، هزاران پول . مثلا " از هند ایشان در هند خیلی .. تبرعات مذهبی بود میدهند دست اودیکر . میخواهند مردم پول بفرستند به فقرا خودشان که نمی شناسند یکی یکی ، میگویند میبدهم دست این ، این به فقرا میرساند و اینها غالبا " هم میرساندند ، میدانید؟ نود در صد پولها میرفت به فقرا میرسید . لذا اینها غالبا " میمیرند فقیر و جد من که بودجه اش بودجه دولت بود وقتی مرد باز ربع میلیون دینار مقروض بود که البته بعد داده شد قرضش . اینها میدهند پولها را چون اگر ندهند به آنها نمیرسد . با مردم از اینها میروند میگیرند . اطرافی ها دارند ، فقرا دارند میدهند دیگر ، ریاست است دیگر .

س - بله ، آخرین مدتی این مسئله بود که امکان دارد که غمینی از این نور آنور ..

ج - نه ، شما " که از عراق نمیگرفت اسما اطرافیا نش میگرفتند کمک میکردند . حالا یک پولهای محرمانه ، سیاستهای خارجی در اختیار بعد غمینی با احد گذاشتند برای انقلاب اینها را ممکن است مانعیدانیم .

س - این طلبه های برجسته دوروبر غمینی چه کسانی بودند؟

ج - هیچکس ، یک آدم حسابی دور این آدم نبود . تمام اشرار دورش بودند بسک آدم حسابی حاضر نبود با غمینی همکاری بکند .

س - هیچکدام از آن اسما یا دتانه است؟

ج - هیچ ، کسی نبود آدم حسابی نداشت . البته بودند یک سه چهار نفری مثل آن آمید عباس یزدی یا مثلا " همین شیخ رضوانی ، اما اینها هم با چیزهایی نبودند ، بودند یک عده ای تونج که اینها جزء چیزهای استفتاءش بودند یعنی چیزهای علمی نه جزء کارهای سیاسی اش . خوب ، میرفتند آنجا می نشستند یک چند نفری بودند دوسه تا بیش یادم هست . امانه اکثرا " اینها شکی که دورش بودند همین بچه مچه ها بودند که اینها هم بعد از مرگ آقا مصطفی آمدند و اینجور ..

س - پس تا آن زمان که آقا مصطفی بود کسان برجسته تری دورش بودند یا آن زمان هم

کسی ..

ج - نه، برجسته هیچوقت نبود. برجسته همان افرادی بودند، هفت هشت نفری بودند از طلبه‌های فاضل نجف میآمدند راجع به کارهای فقهی، مسائل فقهی محبت میکردند. کارهای سیاسی همیشه بچه‌ها دورش بودند و این بچه‌ها هم بعد از مرگ معظی کنترل رابطه دست گرفتند. قبل از مرگ معظی معظی همه‌کاره بود و معظی نمیگذاشت پدرش وارد کارهای حاد سیاسی بشود چون معتقد بود پدرش به مرجعیت رسیده و مرجعیت همین کفایتش است. بماند تونجف ساکت و آرام. مرجعیت بکند پول برایش میآید پول بدهد مثل باقی مراجع، وارد کشمکش سیاسی زیاد نشود.

س - زمانی که خمینی در عراق بود هیچ سعی شد که از طرف دولت شاه، یعنی تا آنجائی که شما اطلاع دارید، سعی شد که این را بطرف خودشان جلب کنند، خرم بکنند با او صحبت بکنند؟ هیچ اطلاع دست‌اولی دارید؟

ج - نه. میدانم که دولت شاه دوسه بار طلبیدش از دولت عراق که تسلیمش کنند که قبول نکردند. بعد از ملح الجزایر میگفتند این را بیرونش کنید بیاید پهلوی ما، تسلیمش کنید به ما. قبول نکرد دولت عراق.

س - ولی هیچ رابطه مستقیمی با خودش نبود؟

ج - نه، من خبر ندارم نه که بفرستند از او بخواهند که همکاری بکند؟ نه.

روایت کننده : آقای دکتر موسی موسوی اصفهانی

تاریخ مصاحبه : ۱۷ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : سانتا مانیکا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شهلا حائری

نوار شماره : ۲

خطرات دکتر موسی موسوی روز ۱۷ ژوئن ۱۹۸۵ در سانتا مانیکا - کالیفرنیا ، قسمت دوم مصاحبه کننده شهلا حائری .

س - آقای دکتر موسی من میخوام از شما خواهش کنم که راجع به سیستم مدرسه ای که شما در عراق در آن موقع تحصیل میکردید توضیح بدهید ؟ چه مراعلی را طی کردید ؟ و چه کورسهای را انتخاب کردید ؟

ج - سیستم مدرسه نجف آنوقت ، که همین الان هم داااست در مدارس روحانی این است که فرق دارد با این سیستم هائی که در مراحل ، چه از نظر مراحل ابتدائی چه از نظر مراحل ثانوی چه از مراحل دانشگاهی فرق میکند با این سیستم مدرنی که امروزه دااثر است . مدارس دینی نجف از دروس را که افتتاح میکردند عبارت بود از ادبیات فارسی ، ادبیات عربی ، نحو ، صرف ، منطق یک مقداری فلسفه . این در مراحل اولی بود که میشد به آن گفت مثلاً " در مدارس ابتدائی و متوسطه اگر بخواهیم مقارنه بکنیم ، بعد میرفت به مرحله دوم که مرحله فقه بود اصول بود تفسیر بود علم رجال بود کسبه حدیث به آن میگویند و بعد میرفت به مرحله سوم که مرحله دانشگاهی بود که به آن می - گفتند درس خارج که همین جور درسهای است که استاد بدون اینکه کتاب معینی را تدریس بکنند و چه بسا شایهت دارد به *recherche scientifique* ای که امروز در

دانشگاههای دنیا هست. با این میزگرد مباحثه که استاد می‌نشینند و موضوع درس مشخص است چه، فرض کنید یا فقه است یا اصول است یا فلسفه است یا تفسیر است. لکن کتاب یا شخصی را تدریس نمی‌کند. نظامی نیست درس بلکه او ازدهها یا عدها کتاب یک مواضع را خودش انتخاب میکند و به شاگردها تدریس میکند مثل شبیه کنفرانس فرض کنید اسمش را بگذارید کنفرانس هر روزه. خود شاگردها دیگر موظفند که اولاً آن درس را بعد بروند خانه بنویسند و برونند. معادش را پیدا کنند و بعد در اطراف آن بحث هم اظهار نظر کنند. مجموع این مراحل در حدود ۱۵ سال طول میکشد از مرحله ابتدائی ثانوی و آن مرحله ثالث که مرحله درس خارج بود که اصطلاحش هم اینست از نظر مدارس مذهبی این جور است آن می‌گویند. می‌گویند اینکه به آن می‌گویند مقدمات که خودش چهار پنج سال است بعد به آن می‌گویند سطوح، سطح که آن خودش باز پنج شش سال است. بعد هم می‌گویند که خارج که آنهم خودش پنج شش سال است. یعنی ۱۵ سال مجموعاً شاید طول بکشد. مقدمات که همان مقدمات ورودیه سطح است. غرضشان از سطوح درس - دادن کتابهای منهجی است یعنی کتاب فقه، کتاب اصول، کتاب فلسفه، کتاب تفسیر خود کتاب را باز میکنند درس میدهند یعنی معده هست در درس. این مرحله دوم است. البته مرحله اول که مقدمات آن چهار پنج ساله، پنج شش ساله که مقدمه نحو است و صرف و منطق و حساب و ریاضیات حتی من یادم می‌آید تحلیل اولیادوس را هم تدریس میکردند. البته درسهای غیلتی فشرده است و در همین ۱۵ سال است که در حقیقت انسان میتواند خودش را مهیا بکند برای اینکه وارد یک مرحله بسیار عالی بشود از اختصاصات علوم اسلامی. بعد آن سطح که آن تمام میشود که همان خواندن کتاب و شرح و تفسیر کتاب است و وارد مرحله خارج میشود که عرض کردم آن مثل کنفرانس است که استاد می‌آید درس میدهد بدون اینکه کتابی در دستش باشد و مواضع و مطالب خودش را از کتابهای مختلف جمع میکند و شاگرد باید آن درسها را بنویسد و برود معابد را پیدا بکند. وقتی میرسد شاگرد به مرحله‌ای که میتواند خودش آراشی داشته باشد در فقه و

در اصول اسلامی، در احکام اسلامی، در شریعت اسلامی این را به آن میگویند مرحله اجتهاد. اجتهاد یعنی دکتربین. دکتر از نظر معنای فرانسویش هم دکتربینی رأی. دکتربین — آیزنهاور یعنی رأی آیزنهاور که معروف بود دکتربین آیزنهاور. مجتهد یعنی کسی که خودش رأی داشته باشد، میرسد به مرحله رأی که به آن میگویند با مطلق فقهی هم به آن میگویند استنباط. استنباط یعنی چه؟ یعنی میتواند که آراء خودش را از لابلای مواضع استنباط بکند و این در تمام علوم است یعنی چیزی نیست که فقط در علوم اسلامی باشد همین الان مجتهدین هستند در طب اجتهاد میکند خودش میآید کتابها را میخواند میگوید بنظر من این مرض منشأش اینست، اختلاف پیدا میکند میآید در فیزیک — در شیمی در تمام صنایع هست اینها کسی که میبیند اختراع میکنند. اختراع چیست؟ اختراع اینست که میآید اجتهاد میکند میگوید اینکارا اگر با این کار بشود اینجوری در میآید. اینها همین اختراعات، اختراعات اجتهاد است. منتها در علوم طبیعی اجتهاد جنبه عملی دارد یعنی وقتی آدم میآید اجتهادی میکند نتیجه اش این میشود که هوا پمپا میآید یا موثک میآید یا بمب اتم میآید اما در علوم اسلامی وقتی میآید اختراع میکند نه رأی میدهد فقط حالا یکی میآید بداجتهاد میکند مثل خمینی ملعون اجتهاد میکند ولایت فقیه را و مملکت را بدبخت میکند یکی میآید نه اجتهاد میکنند میگوید ولایت فقیه اعلا" دروغ است و همین اختلاف بین خمینی و بین تمام فقها و بسا مجتهدین همین است که خمینی میگوید من عقیده ام اینست ولایت فقیه هست در دین اسلام و در مذهب شیعه و تمام فقهای اسلامی میگویند نه تواجتهادات بیخود است — و همین چیزی اعلا" وجود ندارد. خوب این مراحل را من در نجف تمام کردم بعد اجازه اجتهاد را هم گرفتم و بعد آدم به ایران دیگر. البته ایران بود که به من equivalent داد و روی تحصیلات عراق و روی آن اجتهادی که داشتم که آنرا بعنوان دکترای در حقوق اسلامی شناخت. در آن ایام دانشگاه تهران هنوز کامل نبود برای اینکه بسیاری از دستبرهای دکترای آن نبود و آن ایامی که ما در تهران بودیم در سال ۵۵ تا ۶۰، ۶۴

از آن آدمها نبودند عالیشان اینها نبودند احلا" مثل اینکه رئیس دانشگاه آنوقت دکترا فرهاد بود، کی بود؟ درست هم یاد من نیست، من آنچرا خیلی شبیه تحصیلات علمی نجف میدیدم در پاریس میدیدم. پاریس خیلی تحصیلاتش مخصوصاً " در همان (؟) که گاهی ما میرفتیم آنجا درس آقای کریسن خدا رحمتش کنسد با کالژ دو فرانسه که ما سینئون گاهی میآمد آنجا اینها خیلی شبیه همان به آن میگویند "درسهای آزاد" که عربی هم به آن میگویند "حلقات حر" خیلی شبیه همان درسهای نجف است. البته در مشهد پنجو را اجتماعات یاد در مساجد میشد با در مدارس. در هر مدرسه ای یک مدرسی داشت که سالن کنفرانس به آن میگویند آنجا جمع میشدند و استاد میآمد آن بالا میرفت می نشست و درس میداد این خیلی شبیه همین یعنی در خاطره من مجسم میکرد وضع تحصیلی در نجف را مخصوصاً " اینکه آنجا در مراحل عالی دیگر مال و اینها مطرح نبود. میدیدیم که یکی ده سال بیست سال سی سال میماند برای اینکه اختتامش را تکمیل بکنند و همین معنا هم در اروپا در فرانسه مخصوصاً " هست که recherche scientifique هست که میآید میماند سی سال چهل سال پنجاه سال میماند که مثلاً" زبان آرماسی را بخواهد تکمیل بکند، یا بخواهد زبان گریک را تکمیل بکند یا بخواهد فلسفه ملا مدرا را تکمیل بکند. این تقریباً " یک همچین شا هتسی است بین ..

س - شما فرمودید در آن قسمت مرحله سوم که " غارچ " به آن میگفتید استاد میآمد نظریات و مطالبی را از بین کتابهای دیگر انتخاب کرده بود بیا ن میکرد. آیا اساتید نظریات بخصوصی را ...

ج - بله، بله. مثلاً آنجا هر استادی یک مدرسه ای خودش داشت.

س - آیا این اساتید با هم فرق می داشتند از نظر .. یعنی تعابیری که میکردند از فقه؟

ج - تعابیریکی است ! اطلاعات که عوض نمیشود. اما از نظر آرا خیلی فرق داشتند

مثلاً " مدرسه مرحوم، البته ما که به آنها نرسیدیم آنها خیلی پیش از ما بودند ما بچه بودیم وقتی آنها فوت کردند، مثلاً "مدرسه مرحوم آ میرزا حسین نائینی در اصول خودش با مدرسه

س - یعنی همین از نظر عقیدتی اینها با هم فرق داشتند؟

س- آنوقت رابطه این اساتیدی که هرکدامشان یک مدرسه خصوصی داشتند چه بود؟ آیا

رابطه علمی بود؟ رابطه دوستی بود؟

ج - نه اينها همه با هم بودند توى يك مدرسه . چرا رابطه دوستى داشتند ديگر ، چيزى نبود كه با هم ..

س - آن اختلافى كه ممكن است علما ..

ج - خير ، خير ، همچين اختلافى نبود . اختلاف فكري آنجورى نبود فقط در كيفيت تدريس بود . همين اختلافى كه الان در دانشگاهها ممكن است پديد آيد بين علما ، يكي ميگويد اين سيستم را من ميخواهم يكي ميگويد آن سيستم را من ميخواهم .

س - شايد اين را قبل از گفتيد من خاطرم نميآيد . براى اولين بار چه سالى شما به ايران تشریف آورديد ؟

ج - ۵۲ .

س - ۱۹۵۲ . بعد در چه فواصلى به ايران ميآمديد ؟ قبل از اينكه ايران را بعنوان کشور محل اقامت تان انتخاب كنيد ؟

ج - ما هميشه چون عراق گرم بود ما هميشه از پائين زنده شانزده سالگى هرسال ميآمديم به ايران تا بستانها ميآمديم ايران غالبا " .

س - يعنى پس قبل از ۵۲ هم به ايران آمديد .

ج - هرسال تا بستان ما ميآمديم ايران .

س - ولى ۵۲ ايران را بعنوان کشور محل اقامت تان انتخاب كرديد .

ج - بله ديگر آمديم بله ، بله .

س - باز ميگويم ممكن است اين سؤال تكرارى باشد ولى وقتى كه به ايران آمديد يعنى موقعى كه كاملاً " آمديد به ايران بخاطر تحصيل آمديد ؟ چرا ايران را بعنوان محل اقامت خود تان انتخاب كرديد ؟

ج - نه ديگر ، تمام شده بود تحصيلات من در عراق . آمديم براى اينكه ايران را خوب ملكتى بود كه هم از نظر هوا عراق گرم بود هم از نظر ما جاي طبيعى مان ايران بوده ديگر بايد ميآمديم به ايران . درست است در نجف متولد شده بوديم اما کشور طبيعى ، از نظر ما کشور طبيعى ايران بود و آمديم به ايران .

س - کشور طبیعی یعنی منظورتان

ج - کشور خودمان نبود دیگر . بالاخره انسان که در عراق که بود ایران کشور ما بود دیگر از نظرواقعی و ناسیونالیته . درست است من حالا ناسیونالیته عراقی هم دارم اما بالاخره انسان احساس میکرد که کشور طبیعی اش ایران است .

س - شافرمودید که در سال ۱۹۵۳ به ایران آمدید ولی مثل اینکه در معاویه قبلی گفتید اولین ملاقاتتان با شاه ۱۹۵۱ بود .

ج - بله ، ما آنوقت در ایران بودیم بعنوان آمده بودیم تابستان . تابستان بودیم آمدیم آنوقت زمان معدق بود .

س - بله ، میخواستم بهرسم که وقتی که در زمان معدق

ج - نه بودم . من میآمدم ما همیشه میآمدم . ما هر سال از سال ۴۶ ، ۴۷ که دیگر من من خیلی جوان بود هر سال میآمدم . آن ایام معدق بود و من آمده بودم ایران بودم و من شاه را دیدم در یک اجتماع خیلی مفصلی که شرح را دادم . یعنی من سال ۵۱، ۵۲، ۵۳ - همیشه تابستانهایش در ایران بودم و شاید بعضی زمستانهایش هم میآمدم یعنی غالباً " اما بالاخره بر میگشتم به عراق . ۵۴ بود که دیگر من کن آمدم .

س - با مادر و خانواده .

ج - بله .

س - از این وقایعی را که حالا میخواهم خدمتتان عرض کنم جزئیاتی را که اگر بخواهید باز بخواهش میکنم توضیحی در موردش ذکر میکنید . ترورژنوال رزم آرا ؟

ج - من نجف بودم . من نجف بودم که رزم آرا را شنیدم ترورژنوال من نجف بودم .

بر - سی ام تیر ۱۹۵۲ ؟

ج - هم باز نجف بودم ، اخبارش را از رادیوی شنیدیم .

س - مخالفت بین آیت الله کاشانی و معدق ؟

ج - آن مقدارش را من ایران بودم و من از کاشانی بودم که بعد به آیت الله کاشانی خیلی

کمک کردم بر علیه معذرت آمدم نجف و از علمای نجف نامه ای گرفتم و به روزنامه ها و به معذرت که چرا اینقدر امانت به آقای کاشانی میکنید. آخر روزنامه ها خیلی امانت می - کردند به آقای کاشانی در آنوقت. فحش میدادند، حرفهای بد میزدند غلامه ما خیلی کمک کردیم به آقای کاشانی برای اینکه من جوان بودم.

س - چه نوع تهمت به آیت الله کاشانی میزدند؟

ج - فحش میدادند که این جوجه استوکس است، نوکر انگلیس است. از این حرفهای که میدادند توروزنامه های ایران، استوکس بود آمده بود به ایران برای اینکه قضیه نفت را حل کند با انگلیس ها، وزیر خزانه داری بود نمیدانم چه بود. خوب، آقای کاشانی هم با معذرت چیز میگردید فحش میدادند روزنامه های طرفدار معذرت. یک روزنامه ای بود که کریم پور شیرازی ریشش بود، بادم رفت آتش. بله بهر حال یک اسم عجیبی داشت. فحش های عجیب و غریبی میدادند جوجه استوکس و نمیدانم از این فحش های بد و بیراهه که ما رفتیم نجف با علما و مراجع صحبت کردیم گفتیم آقایان نمیشود این مرد روحانی را این مقدار بدگوشی از او بشود. بله، و ادا کردیم نامه های نوشتند. چه به معذرت نامه نوشتند، چه به روزنامه ها نوشتند. روزنامه هایش را هم فرستادیم مطرح شد.

س - به کدام یک از علما؟

ج - تمام، تمام علمای وقت. آقای شاهرودی بادم میآید رفتن نوشت. آقای آسید عبدالهادی شیرازی خدا رحمتش کند نامه نوشت، آسید محمد حسین کاشانی گفت نامه مفعلی نوشت. عرض میشود که آسید میرزا آقای استهبانی، آسید جمال گلپایگانی اینها علمای وقت بودند. بگانه کسی که نامه نوشت فقط آسید محسن حکیم بود که حاضر نشد اما باقی تمام نامه های خیلی مفعلی نوشتند چه به معذرت و چه آقای بروجرودی که در آنوقت مرجع اعلی شیعیه بود و او ظاهراً نیز از روتنفر کردند از این فحش های که به آقای کاشانی و به روحانیت داده میشود.

س- راجع به ۹ اسفند ۱۳۳۱ موقعی که شاه اعلام کرده‌دارد ایران را ترک میکند؟

ج- آهان من ایران بودم. من ایران بودم و اتفاقاً "همانروز آقای کاشانی را دیدم به من گفت، خدا رحمتش کند،" که آمدند مرا و ادا کردند نامه‌ای به شاه نوشتم و این نامه را وقتی به شاه مینوشتم مثل اینکه تمام کوههای دنیا را روی دوشم گذاشته بودند." س- چرا؟

ج- نمیخواست به شاه نامه بنویسد که ایران را ترک نکن، خوب با شاه روابطش خوب نبود زیاد. اما میگفت: مصدق کاری کرده که مرا، یعنی کار بجائی رسید که مجبور بودم که بردارم نامه بنویسم به شاه و اعلیحضرت به او خطاب کنم و از او خواهش کنم که ایران را ترک نکند.

س- یعنی ترجیح میداد که شاه باشد در مقابل مصدق؟

ج- بله، اما سخت بود و برایش که بپاید از او نامه‌ای بنویسد با مثلاً "یک نسبت .. میگفت،" مثل اینکه کوههای دنیا را سردوش من گذاشته بودند." این عبارت هنوز یادم هست.

س- راجع به ۲۸ مرداد ۱۳۳۲؟

ج- من نجف بودم.

س- موقعی که شما تحصیل را در دانشگاه تهران شروع کردید آتمسفردانگاه تهران چگونه بود؟ یعنی از نظر سیاسی؟ از نظر فکری در چه سطحی؟ اگر بخواهیم یک مقایسه‌ای بین دانشگاه تهران و دانشگاه بغداد بکنیم دانشگاه تهران را چگونه تعریف میکنید؟

ج- من به شما گفتم از دانشگاه تهران دکترا دارم تحصیل من نکردم آنجا به آن مفت من فقط درس میدادم آنجا.

س- همان منظور آتمسفرش است.

ج- آتمسفردانگاه در آن ایام والله مرا حلش فریق میکرد. یک مقدار بیش که قبل از درسا ... در آن دوسه سالی که من درس میدادم معدنی ها خیلی نفوذ داشتند، جبهه ملی خیلی نفوذ داشت در دانشگاه جبهه ها و یگانه قدرت حاکم بر دانشگاه ها جبهه ملی و جبهه های طرفداران معدق بودند در آن ایام، و اعلا" یک مقداری هم کمونیست ها خیلی کم

و اثری از مجاهدین و از فداشان خلق و از این حرفهائی که بعد آمدن دودانشگاهها را به تصرف گرفتند نبود در آن ایام . آنوقت قدرت دست معدقی ها بود ، بچه ها و مخصوصاً " چون اساتید هم بسیاری از آنها از طرفداران معدق بودند بکنوع اتحادی هم همیشه بین ، یعنی یک cooperation ای بین معلمین و بین اساتید بود و آنوقت املا" رل اساسی دانشگاه را معدقی ها بعهده داشتند و جوانهای طرفدار معدق ، و املا" غیر از معدق وجهه ملی هیچ صحبتی نبود بعد از این حرفه ها شده که آنوقت دیگر ما نبودیم ایران بعد از ۶۴ که من آمدم ایران بعد شنیدم دیگر مجاهدین پیدا شدند و آنها برداشته گاه حکومت میکنند . پس در آن ایامی که ما بودیم آنصغر دست آزادخواهانی بود که تمام در تحت لوای آقای دکتر معدق رحمه الله مشغول ... بله چه جوانها و حتی چه اساتید و اعما با ت زیاد میشد اینها را هم زیاد زندان میکردند اما معذالک قدرت دست اینها بود هر وقت میخواستند اعتصاب میکردند یعنی دانشگاه را در دست داشتند و لذا دولت هم خیلی از آنها ملاحظه میکرد حتی معروف است قضیه دکتر اقبال که آمد یک روزی در دانشگاه دندانسازی بود چه بود کسی ما شیش را همین بچه ها آتش زدند و تف بمورثش انداختند و آهانش کردند بعد از اینکه از نخست وزیری افتاده بود .

س - آنموقع که رئیس دانشگاه نبود .

ج - خیر ، رئیس دانشگاه نبود از ریاست وزرا استعفا کرده بود ، وزیر دربار بود شاید با هنوز نشده بود آمد به دندانپزشکی جمع شدند بچه ها ما شیش را آتش زدند و آهانش کردند و خلاصه نفوذ زیادی داشتند در تمام دانشگاهها ، املا" حرکت حرکت جبهه ملی بودند آن ایامی که ما بودیم حتی در بازار حتی در کوچه و خیابان حتی در سایر دانشگاههای ایران . ما میدانستیم که حرکت حرکت جبهه ملی و ..

س - از نظر علمی و فرهنگی دانشگاه تهران و دانشگاه بغداد را چگونه مقایسه میکنید شما ؟

ج - والله فرق میکند . از نظر علوم انسانی .. ببینید چون علوم انسانی دو قسم است :

بک ، علوم است که ریشه‌اش ریشه‌های اسلامی و عربی است . این علوم انسانی اسلامی چون ریشه‌اش عربی است یک موطن طبیعی اش دانشگاه بغداد و کشورهای عربی است یعنی هر مقداری ، فرض کنید ، ادبیات عربی تفسیر ، نحو ، اصول ، فقه بر مقدار هم که یک دانشکده‌ای بخواد در آن متبحر بشود مثل آنجائی نیست که موطن اینکار بوده چون موطن این دروس اسلامی انسانی چون در کشورهای عربی بوده لذا موطن اصلی و اساسی در آنجا قویتر از یک کشور اجنبی است . یعنی هر مقدار بخواد ایران قوی بشود در علوم انسانی که ریشه‌های عربی دارد محال است برسد به پای عراق یا مصر برای اینکه موطنش آنجا بوده . پس از این نظر دانشگاه‌های عراق از نظر علوم انسانی اسلامی قویتر از شکی در آن نیست ، ایران است . از نظر علوم صرفه ، دانشکده‌های عراقی زودتر از دانشکده‌های ایران تأسیس شده و بعد سیستم انگلیسی بوده و چون زودتر تأسیس شده سیستم انگلیسی بوده خیلی پیشرفته‌تر از مثلاً "فرض کنید دانشکده طب . دانشکده طب عراق پنجاه سال است سابقه دارد و انگلیس ها تأسیس کردند . غیر از دانشکده طب ایران است که اخیراً "تأسیس شده باید طب هم بفارسی درس میدادند یعنی خیلی عریق تر است و میدانید دانشگاه‌های عربی

س - عریق منظورتان

ج - یعنی essential اش قویتر است یعنی ، ریشه بیشتر دارد یعنی ریشه دارتر است دیگر هر چه قویتر باشد . پس میشود گفت که دانشکده‌های علمی که در عراق خیلی زودتر از ایران تأسیس شده قویتر از دانشکده‌هایی است که در ایران بعداً "تأسیس شده برای اینکه ریشه‌اش عمیق تر است و در سیستم های انگلیسی تأسیس شده و تشکیل شده . البته این را هم باید گفت که در آنوقت که من دارم صحبت میکنم هنوز دانشکده‌ها زیاد نبود در ایران ، تازه داشتند دانشکده‌ها را درست میکردند اما با مقارنه با .. دوتا دانشگاه بیشتر در تمام ایران نبود که یکی افغان بود یکی تهران . تهران هم که دکتران نمیتوانست بدهد آنوقت ؛ از این نظر نمیتوان گفت دانشگاه‌های عمیقی نبودند

هر دو تابشان اما از نظر علوم انسانی و اسلامی برای اینکه عراق زبان عربی است و زودتر میتوانند استعجاب کنند باید بیشتر پیشرفته تربود از نظر دانشکده های علمی که آنوقت هندسه بود و طب بیشتر از این دیگر نبود چیزی . این دو تا هم مال عراق خیلی قویتر بود برای اینکه عراق را انگلیس ها درست کرده بودند و اساتید دانشکده طب همه انگلیسی بودند و تحصیل تمامش بزبان انگلیسی بود و کسانی که اشراف داشتند برای این دانشکده ها مخصوصاً " بردا نشکده طب انگلیسی بودند این بود که از این نظر طب عراق و هندسه عراق خیلی پیشرفته تربود و معروف بود در منطقه میگفتند این بهترین طب است .

س - علوم صرفه یعنی چه ؟

ج - یعنی علوم غیر انسانی دیگر ، یعنی علوم تکنیکال . technical صرف یعنی

س - با " ت " است یا با " ماد " ؟

ج - با ماد ، ماد ، ر ، ف ، صرف .

س - آیا شما در فعالیت های سیاسی در فرانسه شرکت میکردید ؟

ج - هیچ ، نه ، من وقتی که سال ۶۴ دیگر با شاه بریدم و درم به فرانسه آنوقت دیگر بله با

همان بنی مدروا اینها . من فعالیت سیاسی ام خدشاه بود لکن در هیچ فعالیتهای چیزی

نداشتم . من هیچ فعالیت حزبی نداشتم . نه با جبهه ملی ، نه با دیگران ، نه با دیگران

خودم تا شمه به شخص بودم میگفتم من خودم داعیه دارم هر کسی میخواهد بیاید با من ، نه

من با دیگران . علتی که با خمینی هم بهم زدیم همین بود با اینکه این مقدار به او

محبت کردیم و خدمت کردیم برای اینکه از اول من معتقد بودم ما پیرو نبودیم میگفتم

ما خودمان فکری داریم میخواهید شما نباشید پیرو ما بشوید با ما هم همکاری کنیم . من

نمیروم پیروی کنم از نه جبهه ملی ، نه دیگران ، نه دیگران . ما خودمان یک فکری

داریم . این تکرار اگر میخواهید ... این بود که نشد دیگر نشد نمیتوانستیم همکاری

بکنیم با ، دیگران نمیدانند همکاری بکنند ما هم با کسی همکاری نمیکردیم لیسذا

خودمان تنها میماندیم . خوب ، تا آنجائی که مصالح ، یعنی تا آنجائی که آن هدف مشترک بود که غذاء بودیم با همدیگر اما بعدش دیگر باز جدائی میافتاد .

س - شما این نام را کدما من و امیر پیشداد و علی بنقی عالیهانی را میشناختید ؟

ج - نه . دکتر عالیهانی که وزیر اقتصا دچیز ؟

س - بله .

ج - من یکبار رفته بودم شاه را ببینم در کاخ مرمر یک جوانی آنجا آمده بود ، غذا را رخصت کند اما م جمعه هم یاد م میآید آنروز بود ، گفت این را آوردند اینجا بعنوان کفیل وزیر اقتصا د معرفی کنند اما م جمعه با هم صحبت میکردیم قبل از اینکه شاه را ببینیم ، این در سال ۶۰ ، ۶۱ دیگر هیچگونه آشنائی ندارم . آهان بعد شنیدم که چیز شد او عضو واک بود ..

س - نمیدانم شما میدانید .

ج - بله ، ساواک بود دکتر عالیهانی برای اینکه من از بختیار بعد ها ، خدا رخصت کند ، که آمده بود بغداد شنیدم گفت ، " این عضو من بود . " گفت ، " عالیهانی عضو واک بود کارهای اقتصا دی ساواک را . " بعد وزیر شد بعد ، بعدش رئیس دانشگاه و فلان .

س - آها شاه هیچگونه تماس اساسی ، تماس خیلی دقیق با علما داشت ؟ تماس خیلی وسیع ، تماس شخصی با علما داشت یا نه ؟

ج - شاه با یک عده از روحانیون که دوست بود این شکی در آن نیست . شاه اولاً خودش آدم معتقدی بود یعنی آدم بی دینی نبود واقعا " معتقد بود حالا مردورفت ما هم با او .. یعنی واقعا " عقیده داشت به روحانیت و به دین منتها آن عقاید پیرزن ها نه آن عقیده اسلام واقعی . با یک عده از روحانیون هم رفیق بود اما با روحانیونی که با سیاستش مخالفت نمیکردند .

س - کدما بودند این روحانیون ؟

ج - فرض کنید مثلاً .. روحانی درجه دو و سه .

س - هیچکدامشان بخاطر تان هست ؟

ج - بله ، فرض کنید که آقای میرزا عبدالله تهرانی ، فرض کنید آسیدفخرالدین جزایری فرض کنید آشیخ بهاءالدین نوری اینها کسی که طبقه دو بودند . با آقای بهبهانی خوب رفیق بود زیاد گاهی . اما گاهی هم چون مصالح سیاسی ببینید آن روحانیونی که در سیاست مداخله میکردند ماسه قسم روحانی درایران داریم . یک عده روحانیونی هستند که اینها اصلاً " مداخله ای در سیاست ندارند ، اینها هیچی . نه شاه به اینها کار داشت و نه اینها به شاه کار داشتند . یک عده روحانیون درجه دواشی بودند که اینها در سیاست مداخله میکردند اما همیشه تابع دولت بودند ، با دولت همکاری میکردند و ارتزاق میکردند ، اینها خیلی زیاد بودند اینها البته با شاه رفیق بودند همیشه فرض کن امام جمعه تهران ، آشیخ بهاءالدین ، حاج میرزا عبدالله در شهرستانها زیاد بودند یعنی چهل درماد از آغوندها که اینها در سیاست مداخله میکردند اما تابع دولت بودند کارهای روحانیت را میکردند با دولت هم رفیق بودند ، به شاه هم دعا میکردند ، شاه را هم میرفتند ملاقات میکردند پول مول هم میگرفتند اینهم یک عده ای . یک عده هم آن روحانیونی بودند که درجه یک بودند و مرجعیت داشتند اینها روابط شاه با اینها در نوسان بود نه در سیاست مداخله میکردند گاهی خوب بود گاهی بد بود . مثلاً " فرض کنید با آقای بهبهانی ، آقای بهبهانی خوب مرجع نبود اما یکی از روحانیون درجه یک تهران بود دیگر . گاهی شاه با این خیلی روابطش خوب بود - وقتی پسرش را میفرستاد به مجلس وکیل میشد ، وقتی که شاه نمیگذاشت پسرش وکیل بشود روابطش بهم میخورد . آقای بروجرودی خوب مرجع اعلای شیعه بود دیگر . اوکه به شاه محتاج نبود اما گاهی در کارهای سیاسی شاه میخواست یک کاری بکند مثل تقسیم اراضی و غیره که آقای بروجرودی در ابتدا یک نامه ای نوشت و به مجلس و او را مسکوت گذاشت اگر به تاریخ مراجعه کنید . این وقتی که اینها یک کارهایی میخواست شاه بکند و مثلاً " آقای بروجرودی میایستاد غشش بود خوب روابطش تاریک میشد اما دوباره وقتی که یک اصلاح میشد بینشان دوباره روابط بر میگشت . آنچه که میتوانم بگویم اینست که تا

قبل از خمینی همین بیست سال اخیر اصلاً صحبت اینکه شاه برود برای روحانیت مطرح نبود. یعنی روحانیت در فکر اینکه شاه برود نبود و معتقد بود که شاه باید همانند نه از نظر اینکه شاه را دوست داشت از نظر اینکه معتقد بود اگر برود کمونیست میشود و آذربایجان در نظرش بود و فلان و از این حرفها و لذا خود خمینی هم در نامه‌هایی که به شاه مینوشت در ابتدای امر اعلیحضرت خطاب میکرد خودش میگفت ما خیال نداریم که بر علیه سلطنت قیام بکنیم. پس تا قبل از پیدایش خمینی اصلاً شاه مخالف آنجوری که با سلطنت کسی روحانی بدباشد نبود حتی آقای کاشانی، آقای کاشانی را با اینکه شاه دوسه بار زندان برد و اینها مثلاً آقای کاشانی روابطش با کاشانی گاهی خیلی خوب بود مثلاً وقتی مریض شد آقای کاشانی شاه دیدنش رفت اما در عین حال در سه سال پیش هم شاه او را زندان انداخته بود. پس با رجال روحانی سیاسی روابط شاه در نوسان بود یعنی گاهی خوب بود گاهی بد بود. با روحانیونی که فقط ارتزاق میکردند از شاه و مخالفت او را نمیکردند روابطش خوب بود کمک به آنها میداد. روحانیونی که اصلاً مداخله در سیاست نداشتند خوب شاه به آنها کاری نداشت. پس به این کیفیت ما میتوانیم روحانیت و وضع روحانیت را نسبت به شاه مشخص بکنیم.

س - آیا هرگز شاه با آیت الله بروجردی ...

ج - اما اصلاً این را عرض کنم که اصلاً خود شاه را اینکه آخوندها در سیاست مداخله بکنند و این حرفها را زیاد مخالف بود، نمیخواست که روحانیون در سیاست مداخله بکنند یا اینکه مثلاً هست سیاسی داشته باشند. معتقد بود که روحانیت بایستی در سیاست مداخله نکند این عقیده اش بود. بفرمائید.

س - آیا هرگز با آیت الله بروجردی یا با آیت الله بهبهانی ملاقات کرد؟

ج - بله زیاد، اما منزل آقای بروجردی که منزل آقای بروجردی رفت وقتی مریض بود بله رفت آنجا. قبل از آنهم وقتی که میرفت به قم یکی دوسه بار در محرم حضرت معصومه با آقای بروجردی ملاقات کرد. با آقای بهبهانی سلام میرفت. آقای بهبهانی تا قبل از

ممدق تا سال ۱۹۵۰ سلام میرفت آقای بهبهانی . البته وقتی که ما سلام میرفتیم دیگر بهبهانی نمیآمد اما قبل از آن میرفت و روابط داشتند . بهبهانی کسی بود که وقتی که رفت روز نهم اسفند رفت به کاخ مانع مسافرت شاه شد آقای بهبهانی ، وقتی ولیمعهد بدنیا آمد رفت به بیمارستان شهادتین درگوش ولیمعهد خواند . نه روابطشان با آقای بهبهانی خوب بود اما گاهی هم تیره میشد . مثلاً " قبل از این حوادث به چند سال روابطشان خیلی بد شده بود برای اینکه جعفر را نگذاشتند وکیل بشود . بعد از این حوادث باز بد شد برای اینکه نگذاشتند جعفر وکیل بشود .

س - جعفر بهبهانی .

ج - پسرش بله . یعنی نوسان داشت آقای بهبهانی روی . .

س - به غیر از آیت الله بروجردی دیگر آیت الله ها و علما پیش شاه میرفتند ولی شاه خودش رفت پیش آقای بروجردی .

ج - بروجردی . خوب بروجردی را نمیشود با دیگران مقایسه کرد چون او مرجع اعلا تقلید بود ، دیگران مرجعیت که نداشتند .

س - برای اولین بار چه موقع با دکتر اقبال آشنا شدید؟

ج - من اقبال را از سال ۱۹۵۲ ، ۵۵ میشناختم که رئیس دانشگاه بود .

س - آیا هیچ با او ملاقات داشتید؟

ج - همیشه وقتی رئیس الوزرا بود داشما " تا وقتی من ایران بودم . خیلی آدم خوبی بود خدا رحمتش کند .

س - چگونه ؟ ممکن است یک مقدار توضیح راجع به ملاقاتها بتان بدهید؟

ج - آدم خوبی بود دکتر اقبال . آدمی بود راستگو بود دروغگو نبود دزد نبود خدمتگزار بود منتها نسبت به شاه خیلی ضعیف بود .

س - در این ملاقاتها کسی که با دکتر اقبال داشتید راجع به وقایع ایران صحبت میکردید؟

ج - هیچی ، او املاً " از سیاست صحبت نمیکرد هر چه بود دست شاه بود . نه ، ما چون رئیس -

الوزرا بود میرفتیم گرفتاریهای مردم را حل میکردیم یا کارهای منطقه را میگفتیم کارهای حوزه انتخابی ما را میگفتیم، مشکلات امفهان را میگفتیم. نه، او کار سیاست صحبت نمیکرد. اصلاً رجال ایران تا شاه بود در سیاست مداخله نمیکردند، میدانید؟ نوکر بودند. هر چه میشد به او میگفتی میگفت با چه میگوید؟ برو با راببین. س - چه به او خطاب میکردند؟

ج - با با .

س - با با میگفتند؟

ج - بله .

س - با با میگفتند با پدر میگفتند؟

ج - با با . یک وقتی یادم هست گفت ، " من زیاد علاقمند نیستم به این کرسی هر که میخواهد بفرماید . " گفتم بنده هستم بفرمائید حاضرم الان بیایم جای شما بنشینم . گفت ، " برو سعدآباد ، به با با بگو . " گفتم پس به شما مربوط نیست . بله ، گفتم من هستم دیگر — شومی میکردیم . آخر وقتی کسی میگوید من حاضرم بفرمائید دیگر نباید بگوید با با را ببین . یادم میآید ، خدا رحمتش کند ، گفت ، " با شاه سوار بودیم تو ماشین ۲۰۰ میراند و من خیلی ناراحت بودم . " گفتم از چه ناراحت بودی؟ گفت ، " از اینکه مبادا تلافی بشود س - شاه خودش میراند؟

ج - بله ، گفت ، " میآمدیم از کرج .. " ، نمیدانم از کجا ، " و فکر میکردم اگر شاه از بین برود چه خواهد شد؟ " خوب حرفهایش که تمام شد گفتم هیچی نمیشد بیخود ناراحت بودی دوهزاروپانصد سال ایران شاه نداشته ، میلیونها همال بی شاه بوده هیچی نمیشد بیخود . گفت ، " هیچی نمیشد؟ " گفتم بله هیچی نمیشد . این همینطور به اطرافش نگاه کرد این بقدری مستعجب بودند اینها از شاه میترسیدند که حتی توانا ق تخت وزیری این حرف گران برایش آمد گفت ، " هیچی نمیشد؟ " گفتم هیچی نمیشد بیخود ناراحت .. س - یعنی میترسید اطرافش

ج - نمیدانم، یا اتا قش مثلاً " حرفها را بنشوند با ا صلا " عادت نکرده بود همین چیزی را . البته به شاه یقین دارم نگفت چون عکس العملی بعد ما از شاه ندیدیم اما خلاصه این جور بودند اینها ، بیچاره آدم خوبی بود اما دکتر اقبال خدایا مرزوش .

س - ولی خوب وقتی شما مشکلات مردم را پیش ایشان ..

ج - حل میکرد . کمکاری نبود ما به او بگوئیم انجام ندهد . به یاد ندارم کاری به او می - گفتیم برای مردم انجام نمیداد مگر چیزی که دستش نبود ، چیزی که دستش نبود میگفت این دست من نیست دست با با ست .

س - چه قبیل مشکلاتی را با او در میان میگذاشتید ؟

ج - کار مملکت ، این زندانی است آزادش کن ، آن گرفتاری دارد ، این مظلوم شده به او کارش را بدهند . برق ندارد منطقه ، آب ندارد ، بیمارستان درست کنند . این کارهای اجتماعی دیگر .

س - ولی آخر این مثل یک سیستم قدیمی است

ج - بله ایران سیستمش ..

س - آخر موسساتی است برای جواب دادن به این

ج - هیچی . میدانید هنوز اینها نیست در ایران . موسساتی نیست در ایران . دموکراسی که نیست . بیوکراسی و دموکراسی اروپایی که در ایران نیست همه چیز دست نخست وزیر و دست وزرا است . البته الان هم همینطور است .

س - مشکلات مردم بیشتر از

ج - بله ، این شهردار به دست آقا عوض کن . شهردار را مردم باید انتخاب کنند انتخاباتی نبوده شهردار . آقا این فرماندار به دست عوض کن ، فرماندارهای مزخرف میفرستادند یعنی استاندار با مردم بدی میکند آقا عوض کنید .

س - خود اقبال هم نمیگفت به شما که من مسئول این کارها نیستم ؟

ج - خیر ، همه این کارها .. سیستم این جور بود ، اصلاً " سیستم را شاه خراب کرده بود ،

شاه کاری کرده بود که همه کاربزرگ باید بخودش بگویند. املا" این تمام بلاها، مثل الان، سیستم اینجور بود که کارهای بزرگ را باید شاه خودش تصمیم بگیرد لذا نخست وزیر نمیتوانست تصمیم بگیرد. کارهای کوچک را باید نخست وزیر تصمیم بگیرد. من بادم هست وقتی که امینی آمد رئیس الوزرا مقتدر شد اعلان کرده بود کسی که میخواهد بیرون اروپا و خارج بخواد بشود باید من شفا" بگویم به او یا سپورت بدهند. بگروزر فتم دیده ام گفتم تو اگر در یک مملکت دموکراسی بودی این اعلان را میکردی میبردندت دارالمجانین. گفتم، خدا شاد است، میگفتند دیوانه شده. آخر نخست وزیری که بخواد پاسپورت بدهد باید بردش دارالمجانین، آخر مرده تو چه کارهای؟ تو آمدی مملکت را اصلاح کنی از ورشکستگی نجات بدهی آخر به تو چه ربط دارد؟ در مملکتی که همه چیز دست دولت است اینکه الان شما میگوئید دولتها میتوانند پنج میلیون راه - بیاندازند و با اینکه آن پنج میلیون با دولتها دشمن هستند - سرشان نیست که همه کار دست دولت است. یعنی امروزی میخواستند شهر دار بشود میروند پهلوی رئیس الوزرا، این میخواستند فرماندار بشود میروند پهلوی رئیس الوزرا، یکی اموالش را قاچاق میکنند تو فرودگاه میروند پهلوی رئیس الوزرا، یکی، نمیدانم، پسر رازندان میکنند میروند پهلوی رئیس الوزرا. برای چه؟ برای اینکه آن کسی که زندانش میکنند جنبه سیاسی دارد جنبه قانونی ندارد پس باید رقت رئیس الوزرا را دید. با آن کسی راهم که از نظردزدی و جنایت میگیرندش باز چون رئیس الوزرا نفوذی دروزرات دادگستری دارد میروند سراغش. آن کسی که میخواهد کار به او بدهند کار به او نمیدهند میروند پهلوی رئیس الوزرا. تمام کارها دست رئیس الوزرا و وزرا است این را شما ببینید. بگروزی خود اقبال میگفت. گفتم شما ساختید گفتم این مملکت نیست. میگفت، "نود و نه درصد از افرادی که میآیند اینجا به من مراجعه میکنند کارهایشان دارند که به من مربوط نیست ولی لاکن در عین حال به من مربوط است." یعنی آنجا که ما میرفتیم مثلاً تماشا این بود. آقا چیز عجیبی است برق من نیست تا برق برای

روحانیون گرفتیم از علا که رئیس الوزرا بود، برق. آخر این مسخره است. آقا این مملکت نیست، اینجا یک کشور هاشی است عقب افتاده و هی بیخود خودشان هم میخواهند بگویند که ما میرسیم یکی از عللی که شاه بهایسن روز رسید اینست که آمدی چرت و پوسرت و مزخرف گفت. گفت، " ما سال ۸۲ میرسیم زاین و ما اقتصادمان بزرگترین اقتصاد دنیا است." مملکتی که هفتاد درصدش آب نداشت بخورد، نصف مملکتش از فقر و بدهی داشت اینجا آقا با خردن یا خودشان را به غربت میزنند. ممالک ما بیچاره است از این نظر. من خودم خجالت میکشیدم.. یعنی، در ایران که عادی است اما وقتی خودم فکر میکردم آخر این کارها به رئیس الوزرا مربوط نیست. با یک آقایی یادم میآید میخواست برود به اروپا این پول نداشت برود. به رئیس الوزرا گفتم آقا به این بلیط هواپیما بگو بدهند.

س- کی بود معذرت میخواهم؟

ج- بگی، یک آقای روحانی هنوز هم هست. گفتم آقا این میخواهد برود به او بگویند بلیط رفتن و آمدن بدهند. بعد گفت به او ندادند. یکبار دیگر رفتیم دیدیمش که آقا این رئیس دفترا اموترا..
س- اجرا نمیکرد.

ج- آخر شما را ببینید، شما را بخدا ببینید. که رئیس دفترا طلبید فحش داد. گفتم آقا این تابخواهد... گفت، " بله من یادم رفته." گفتم خوب هر چه من به این آقا میگویم اصلاً" میگوید که هیچ چیز شادستور نداده اصلاً". این دروغ هم بتو میگوید الان، جلوی رئیس دفتربه او گفتم. خوب مردیکه داشت کور میشد، چشمش آب سیاه آورده بود. خوب برای بلیط هواپیما باید رفت یک رئیس الوزرا را دید که .. و امثال این خیلی زیاد. یک دهی بود یادم میآید ما اجازه کرده بودیم در همان . صاحب ملک اجازه داده بود، هم آمده بود باز آنجا نشسته بود. خوب، میگفتیم به فرماندار میگفت این مردیکه متنفع است دست زانداومی است به زاندارم میگفتیم میگفت آقا این متنفع است. رفتیم رئیس الوزرا را دیدیم آقا اینجا چندتا متنفع

تو این مملکت هست؟ شاه، تو این مردیکه پدر سوخته چی آمده ملکی را که ما اجاره کردیم. رئیس الوزرا تلفن کرد که مردیکه را بیا ندازید زندان بیرونش کردند. آخر ببینید برای تصرف یک دانه ملک قانونی باید بروند رئیس الوزرا را ببینند. وضع مملکت اینجور بود، الان هم اینجور است. تاجا معه عقباست همینطور خواهند آمد.

س- میخوام برگردم به فعالیت‌های انتخاباتی خودتان در لیجان؟ ممکن است خاطرات خودتان را یک کمی توضیح بدهید در مورد انتخاباتتان از گذشته تاکنون خودتان و انتخابات خودتان؟

ج- آخولینجان آنجا منطقه‌ای بود که مرحوم جدم آسید ابوالحسن متولد شده.

س- آهان پس لیجان محل تولد جدتان است.

ج- بله، آنجا هنوز قبر جد ما مرحوم سید عبدالحمید مزار است در سوک آنجا مزار است و همین الان که ما اینجا نشستیم آنجا بره میبرند و شمع میبرند و اینها. آخر منطقه طبیعی ما بود دیگر. من یادم هست در انتخابات من یک مردی دادم بی پا. گفت: "۱۸ کیلومتر راه آمده‌ام که رأی بدهم به شما." عقیده داشتند دیگر، معتقد بودند. نه جای طبیعی ما بود.

س- بطوریکه به‌کاندید کردن خودتان علاقمند شدید؟

ج- خوب، من همیشه این حرف‌ها را می‌گفتم که آدم بروم کارهای سیاسی بکنم که بتوانم اصلاح بکنم مملکت را.

س- فکر میکنید آن نواده آسید ابوالحسن بودن موثر بود در این تصمیم‌گیری؟

ج- بله، "خوب روحانیت هنوز هر چه به سر مملکت دارد سیاه از روحانیت است. شما چرا این حرف را می‌زنید؟ اصلاً بدبختی مملکت از این است. مثلاً اگر غمینی معمم نبود و روحانی نبود خوب دهش می‌جاشد که ولایت فقیه بگوید. توتور به میانداختنش جلوی سگ. یک جا معمای است تحت تاثیر دین و تحت تاثیر. البته نوه آسید ابوالحسن هم... همین الان هم همینجور است. همین الان هم من بروم آنجا دست و پا را می‌بوسند.

همین الان قبرجدا مزار است ، همین الان قسم میخورند به سرجدا . دین قوی است درجا همه شما چه میگوئید . دین خیلی قوی است و نفوذ دارد و نمیشود کاریش کرد .

س - چیزی از خاطرات انتخاباتی خودتان در خاطراتان هست ؟ خاطراتی که فعالیت های انتخابی کردید در آن زمانی که خودتان ..

ج - نه دیگر ، می میرفتم آنجا مردم جمع میشدند ده پانزده هزار نفر برایشان صحبت میکردیم . یادم می آید یکی از رقبای ما آنجا ، رقبای ما آمده بود آنوقت پنج میلیون تومان آورده بود که آرا را بخرد پنج میلیون تومان و هیچی من رفتم منبر گفتم من به شما دستور میدهم که این آدم آمده آرا را بخرد و این برخلاف موازین اسلامی است رای خریدن ، این را هرجا پیدایش کردید بکشید من بهشت میبرم آن . مرتیکه فرار کرد .

س - کی بود ؟

ج - یک دکتر چهارزی نام ، عموزاده ما هم بود اما خوب از دور . آمده بود پنج میلیون آورده بود . میدانید دهاتی هستند دیگر . چون اول آمد پولها را به من بدهد آمد گفت این پولها چندان است دو میلیونش را شما بگیر . بیخود نگر فتم می رفتم کنار . راحت ، بیخود . آخر میدانید دو میلیون تومان میشد .

س - بله . از کجا این همه پول آورده بود ؟

ج - میلیداری بود او طبیب بود ، طبیب بود میلیدار بود آمده بود بیمارستان داشت هتل داشت

س - او هم لیبجانی بود ؟

ج - بله . عموزاده های بالایی چیز ما بود . متهم هم بوده به شایسته و از این حرفها . آمد گفت آقا پول چیه ، این قضاای اجتماعی را که با پول نمیشود . بعد گفت میروم همه اینها را خرج میکنم .

س - چرا شما میخواستید که کاندید بشوید ، انتخابات بشوید ؟

ج - گفتم من میخوام کارهای سیاسی دیگر تو مغز ما بود که وارد سیاست بشویم دیگر
س - برای بهبود ..

ج - بله . سیاست خودش ، اعلا " کرم سیاست بقول امینی و اینکه خوب یک کاری است .
که بعد گفتم آقا پولت را بپرداز برو . گفت نه رفت آنجا و کاری کرده که آرا را بخرد . میدانید
عوام ، میخوام نفوذ مذهبی را بگیرم . من رفتم منبر چند هزار بسودند . گفتم این
مردیکه آمده اینجا را را بخرد و این مهدور الدم است اعلا " بکشیدش هر جا دیدیدش
و خانه اش را آتش بزنید . رفتند بکشندش فرار کرد رفت . بعد بادم میآید وقتی آمدم
به ایران دکتر اقبال گفت ، " آقا چه کار کردی این را ؟ " گفتم آقا خوب آن مردیکه
آمده با پنج میلیون ، من پنج میلیون ندارم . او با چیزی آمده من ندارم ، بجنگ
من با چیزی آمده که من نداشتم منم بجنگ او با چیزی رفتم که او نداشتم . او با سلاح
پول آمد من با سلاح دین . اینقدر خندید . اوقوی تربود فرار کرد یک کلمه گفتم
بکشید مردیکه را ، این مهدور الدم است منم میرم تا ن بهشت . فرار کرد .
س - شما همینطور به آنها گفتید میرم تا ن به بهشت ؟

ج - رو منبر ده هزار نفر بیست هزار نفر گفتم بکشید این آمده خیانت دار میکند
با پول میخواهد .

س - یعنی مردم واقعا " شما را باور کردند که میگوئید ...

ج - بله ، عوام است باور کردن چه ؟ عوام است . پس اینها که اینهمه میروند کشته
میشوند میلیونها میروند بهشت چیست شما چه میگوئید ؟ اینکه الان دارد میروند بهجه
حالا ببینید شما این عکس ؟ این ۱۰ ساله ، ۱۵ ساله ، ۲۰ ساله میروند با حضرت عباس
میخواهم برویم شهادت . خوب ، این پدر سوخته گفته آمدند مردم میآیند آنجا . خود خمینی
گفتند از ما میخواهند که دعا کنیم که شهید بشوند نه اینکه دعا کنید که پیروز بشوند . میگوید
میآیند از ما میخواهند که دعا کنید شهید بشویم نه پیروز بشویم خود پدرش دارد این
را میگوید جا ممه الاغی است ، خوب یک جا ممه نادان . اگر نبود که خال بود بتواند
این خمینی ۵ سال بجنگد . خوب چیزی نیست واقعا " عقیده اش اینست که میروند بهشت

دیگر بکشیدش. رفت می‌کشندش به اینک را. دین قوی است. همین جا هم قوی است خیال نکنید. شامروز یکشنبه برو ببین چه کارهایی میکنند اینها. و این کمونیست ها همین جوری. کمونیست ها هم که میگویند دین افیون است. تریاک شعوب است و باید این مبارزه میکنند. دین را بر میدارند اما باز جایش یک چیز دیگر میگذارند. لنین را میگذارند همان را میگذارند. مگر کمونیست ها کم مبارزه میکنند درباره عقیده شان. این کارهایی که میبینید کمونیست ها میکنند در سالها دور. در جاهای دیگر و اینقدر خودشان را به کشتن میدهند. روی عقیده است دیگر. اینها بیخود میگویند که... نه این روی عقیده است. منتها متدین روی اسلام و بهشت این روی عقیده روی کارل مارکس. روی لنین. روی ایده. پس این عقیده در برهه است. این بشر گرفتار عقاید خودش است خیلی مشکل است بشر به یک مرحله ای از تکامل برسد که یکی این حرفها را فراموش کند و ایده آلیست بشود به تمام معنای کلمه. لذا همه مستقدند هنوز هم ابرار معتقدات. نود در صد.

س - چه افرادی از طرفداران شما بودند از متنفذین؟

ج - تمام. متنفذین همه بودند. گداها هم بیچاره ها، هم دهاقین هم میلیاردها.

س - مال خود لنینان؟

ج - تمام. تمام. تمام آن ثروتمندان درجه یک دور ما بودند. پابرهنه ها هم دور ما بودند. برای اینکه آن ثروتمندان خوب میدانستند این کمونیست نیست بدرد میخورد، پابرهنه ها و بی عقیده هم میگفت این مرد دین ما را حفظ میکند. همانی که باعث شیب و خمیشتی را آوردند بعد اینجور از کار درآمد.

س - بفرمازد که ترحم را از چه کسانی دیگری مخالف شما بودند؟

ج - دیگر هیچکس، غیر ما و هم برگشت رفت.

س - پس او خیلی در اقلیت بود.

ج - بله، او اهل لنینیان بود. او اگر من از آن راه نمیمام پیش میبرد برای اینکه

بول داشت یعنی شهرش آنجا بود متولد بود در آنجا . پدرش ، جدش .

س - تا چه اندازه بنظر شما انتخابات دموکراتیک بود؟

ج - پنج درصد . من خودم بخموش نه ، رای ام قلابی نبود برای اینکه من یک وضع استثنائی داشتم . اقامت " مردم به من رای میدادند و لذا دفعه سوم شاه نگذاشت دیگر نگذاشت با تمام قوا نگذاشت گفت محال است ، اگر می گذاشت من میشدم . یک پنج ش تا ده تا وکیل دیگر شاید در آن دوست و پنجاه نفر بودیم که رای طبیعی داشتند . ما بقی تمام فرمایشی . بودند یک پنج ش نفر ، ده نفر میشدیم . یک روزی نشستیم حساب کردیم که چه کمائی هستیم توی مجلس که آرا مان طبیعی است یعنی واقعا " .. این ده تا هفت تا هشت تا ده تا بود که واقعا " رای داشتند .

س - درسرا ایران ؟

ج - درسرا ایران .

س - تا چه اندازه دولت سعی میکرد دخالت بکند؟

ج - همش تمام . آن افرادی هم که رای طبیعی داشتند درمیاورد چون مطمئن بود از آنها لذا وقتی ما مخالفت کردیم شاه میگفت تعجب من از فلانی است که تعجب میکنم که چرا اینجا دردمان ما مخالفت میکنند با اینکه ما مطمئن بودیم از او . آن افرادی هم که زمینه طبیعی داشتند دولت حرف نمیزد از آنها مطمئن بود اگر میدید زمینه طبیعی دارند و با دولت بد هستند نمی گذاشت . مثل حالا دیگر ، الان هم همینطور .

س - در دفتر مجلس اسم شما بنام دکتر موسی آیت الله زاده امفهان‌نی ثبت شده چه موقع شما این اسم را به الموسوی ..

ج - همان موسوی است دکتر موسی موسی آیت الله زاده امفهان‌نی که آیت الله زاده - امفهان‌نی بزرگ است دیگر . موسی موسوی .

س - پس توهان دفتر مجلس هم الموسوی است؟

ج - بله دکتر موسوی است اصلا ، دکتر موسی موسوی ، جد من ابوالحسن الموسوی است

دیگر. املا" ما موسوی هستم آن آیت الله زاده یک چیز بی خودی است در آوردند چسبون
پس آیت الله موسوی .

س - بله ، موسوی ها زیادند .

ج - بله ، آخر آیت الله هم زیاد است . من خودم از آن افرادی هستم که از آیت الله زاده
خیلی املا" عصبانی می شوم از این القاب آیت الله زاده . که آدم می خودش را ..

س - شما خودتان به درجه اجتهاد رسیدید .

ج - نه ، آیت الله زاده یعنی زاده آیت الله . یعنی آدم خودش را انتساب بدهد به
آیت الله ، خودش آدم باید آیت الله باشد . مثلاً دکتر زاده به آدم بگویند یا مثلاً
تاجر زاده بگویند . خوب خود آدم باید تاجر باشد یا طبیب زاده . مثلاً این زاده ..

س - شما قاشم به شخص هستید .

ج - بله ، اصولاً زاده همین چیزهاست .

س - چرا شما و دیگر نما بندگان از مجلس استعفا کردید ؟

ج - ما استعفا نکردیم شاه گفت .

س - آهان پس او گفت .

ج - بله گفت حتماً " باید استعفا کنید . هر چه گفتیم نه ما و کیلیم . گفت ، " خیر ،
استعفا نکنید به زور از شما میگیریم ."

س - چرا شاه گفت استعفا کنید ؟

ج - خوب برای اینکه شاه گفته بود انتخابات آزاد است . بعد تمام روز نامه ها
نوشتند که این انتخابات هفتاد و هشتاد و صد نفر تقلبی است . گفت آبروی من می رود
این اسم این بود اما در حقیقت یک عده آزاد بخواهان آمده بودند آنجا نمیخواست
اینها باشند که یک عده از چیز معدوم آمده بود ، اللهیار صالح آمده بود نمیخواست اینها
باشند . اسم این بود که چون ما را استگویی مردم گفتیم انتخابات آزاد است و انتخابات
هم آزاد نبود . اما در حقیقت این بود اللهیار صالح بود و اینها جبهه ملی آمده بودند
یک عده ای . این میخواست املا" نباشد دید که نه مجلس یک مجلسی است که افی برادر

مخالف تویش زیاد آمدند. هیچ، گفت استعفا بدهید بزور.

س - آیا این درست است که یکی از نمایندگان افغان بنام امریکیان استعفا نکرد؟

ج - بله، بله رئیس کارگراها بود هنوز اینجاست. میخواهد شماره اش را هم بدهم با او تلفن کنید.

س - حالا میتواند بگذارد بعداً که به من لطف کنید.

ج - بله اینجاست، او در فلوریداست. بله او نماینده کارگراها بود استعفا نکرد.

س - پس خواهش میکنم بفرمائید که...

ج - امریکیان هیچی یک آدم کارگری بود، یک آدم بیسوادی بود. یک آدم بیسواد و خود ساخته. بیسواد یعنی شاید امضاء و اینهاش هم بزحمت بلد باشد. خوب استعفا نکرد گفت برای چه استعفا بکنم برای اینکه میدانست وکیل هم نمیشود استعفا نکرد.

س - پس چه جور وکیل شده بود؟ انتصابی بود؟

ج - نه، انتخابش کردند، واقعا "انتخابش کردند برای اینکه کارگراها با او بودند اما بعد میدانست که دفعه دوم دیگر فرمایشی است و دیگر نمیگذارند بهای بد بیرون استعفا نکرد مانند همینجور.

س - ولی خوب بیرونش کردند؟ چطور شد؟

ج - هیچی، ولس کردند. دفعه دوم میخواست بهای بد مجلس بعنوان اینکه من وکیل اول هستم راهنمادادند. یعنی وقتی که انتخابات تجدید شد و یکی دیگر جای او انتخاب شد آمده بود میگفت من وکیل، این جای من بیخود آمده راهنمادادند.

س - یعنی چه سرومداشی به پا کرده

ج - هیچی، نه بی ارزش بود اصلاً "قانونی نبود که میتواندست برود، محکمه ای نبود که آنجا بروند دیوان کشور. قانونی نبود آخر آنجا، قانون شاه بود، کشتیور استبدادی. یک خرده برای اروپائی ها بکمال است که درک کنند چه در کشورهای استبدادی میکند. من گاهی میگویم، میگویم وقتی مثلاً "میشوید خمینی سی هزار آدم کشته

با اینقدر در زندانها یا کسی جرات ندارد حرف بزند. این کارهایی که میشود و اینجا کم منعکس میشود دلیلش اینست که این امم نمیتوانند درک کنند، اصلاً "فکرش را نمیکند خیال میکنند دروغ است و چون خیال میکنند افسانه است لذا میگویند زیاده آن اعتنا نمیکند. نمیتوانند درک کنند عجب واقعا " یک مملکتی است که آدم اگر مثلاً " رأی سیاسی داشته باشد می گشتندش ؟ اصلاً " نمیتوانند درک کنند که آقا واقعا " در یک مملکتی ۴۰۰ مرده آدم گشتند چون رأی سیاسی دارد آنوقت در مملکتی که زندان سیاسی ندارد به رئیس جمهورش اینجور فحش میدهند، یک مملکتی هم هست که اگر یک کلمه حرف بگویند که شاه آقا بد است می گشتندش، ناخن های آدم را می کشند. یک مملکتی هست که آدم مثلاً " اگر چادر بر سر نگذارند می گشتند، یک مملکتی هست که تو خانه آدم باید بپوش صحبت کند. نمیتوانند درک کنند که لذا باید صحبت قانون بشود که خوب قانون عجب مگر قانون نیست ؟ خوب این مردی که استعفا داد در وقت به قانون شکایت کند چه قانونی ؟

س - تا چه میزان آقای شریف اما می با علما رابطه داشت ؟ یعنی رابطه اش با علما چگونه بود ؟
ج - خیلی کمتر از گذر اقبال ، هیچی . رابطه آنجوری نداشت . رابطه با علما را هویدا باب کرد که من نبودم . شنیدم او با علما خیلی رابطه پیدا کرده بود و پولشان را می داد والا تا قبل از زمان شریف اما می رابطه آنجوری نداشت یک رابطه عادی . اما رابطه ای که همیشه بین روحانیت و بین دولت بود که مثلاً " یک روحانی تقاضای بکنند و دولت از او بپذیرد یا یک تلخنی بکند جواب بدهد . چیز فوق العاده ای نبود شریف اما می س - ولی خودش ..

ج - با اینکه خودش آغون داده است . پدرش منشی امام جمعه خوشی بود . پدرش شریف -
العلما منشی امام جمعه خوشی بود . منشی بود یعنی معممی بود
س - عمامه ای .

ج - عمامه ای بله نه اینکه روحانی آنجوری .

روایت کنند: آقای دکتر موسی موسوی اصفهانی

تاریخ مصاحبه : ۱۷ ژوئن ۱۹۸۵

محل مصاحبه : سانتا ماریکا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شهلا حاشی

نوار شماره : ۴

س - بعنوان یک نماینده مجلس خاطره انگیزترین تجربیاتتان چه بوده؟

ج - این بود که ما میخواستیم دولت را با خاطره این خیلی لطیف بود، میخواستیم ما دولت را وقتی چیزی را تقدیم میکردیم مجلس ..

س - اعتبارش را .

ج - نه، نه برنامه خودش را دولت شریف امامی من بعنوان مخالف اسم نوشته بودم و میخواستم سخت بیدام میآید که ساعت ده هم مجلس تشکیل میشد که گیتی به من تلفن کرد که شاه میخواهد شما را ببیند ساعت ۹ صبح ، نه ونیم . گفتم آقای گیتی ما آنجا اسم نوشتیم و بعنوان مخالف هم میخواهم صحبت کنم و میدانید آنجا نوبتی است آدم - نوبتش برود دیگر دوباره . گفت ، " آقا ، این چه حرفی است اولین باری است که این حرف را ما می شنویم شاه یکی را احضار میکند عذر میآورد . گفتم آقا این صحبت احضار نیست خوب این را بگذارش وقت دست توست بگذارش ..

س - کی بود این آقای ..

ج - گیتی ، گیتی رئیس تشریفات بود . گفت نه ایشان گفته شما بیا شد ما یک کاری میکنیم که قبل از ۱۰۵ برس . هیچی ما هم رفتیم آنجا رفتیم . رفتیم آنجا نشستیم . نه ونیم شد ، ده شد ، ده ونیم شد ، یازده شد . بعد می آمد گفت ، " آقا

ببخشید این کاری شده برای اعلیحضرت . " بعد آمد گفت ، " این چپبیسن سفیر آمریکا این همیشه بی خبرمیا پیدپهلوی شاه ، این آمده بنی خبر و وقت شاه را گرفته . خلاصه آروز تا یک ونیم ما را نشانندند آنجا . بعد هم آمد گفت ، " هیجی ، دیگر اعلیحضرت خسته شود رفت . دیگر ساعت ۳ بیائید به کاخ سعدآباد . " آن در شهر بود کاخ اختصاصی . البته سه ونیم من رفتم دیدمش در سعدآباد آنوقت سه ونیم چهار ، این ولیمهد هم بچه بود ۲ ساله بود بخل آن پرستار فرانسوی اش با او فرانسو محبت میکرد . هیجی ، بعد ما فهمیدیم تمام این بازی بوده که ما را بیاورند اینجا بنشانند که آنجا مخالفت نکنیم چون میانست اگر بگویند حرفش را گوش نمیکنم . هیجی ، چون بعد هم که دیدمش حرفی نداشت بزند حرفهای که مجلس چیست وفلان ، " شما چرا مخالفت میخواهید بکنید ؟ "

گفتم برای اینکه یکی از لوازم دموکراسی مخالفت است

س - مخالفت تا ن چه بود شما ؟

ج - هیجی ، ما مخالفت نکرده بودیم میگفت املا " چرا با برنامہ میخواهی مخالفت کنی صحبت کنید شما ..

س - یعنی شما یک پیشنهادی را ..

ج - نه ، تازه دولت تشکیل شده بود برنامہ اش را داده بود اما برنامہ اش مرغورف بود میخواستیم از آن تنقید کنیم میگفت شما چرا میخواهید ؟ گفتم خوب این حرفهای بیخود میزند باید مخالفت کرد . دردموکراسی بی مخالفت معنا ندارد شما چرا اینقدر حساس هستید نسبت به مخالفین ؟ و وانگهی اگر کسانی که مخالف برد دولت هستند با سلطنت ضد بنا شده ، خوب آنوقت هم واقعا " ما با سلطنت ضد نبودیم به آن معنا آلا ن گذشت و رفت ، بهتراست برای شما که مخالفین دولت ضد سلطنت نباشند ، نگذارید مخالفین دولت مخالف سلطنت هم باشند این خوب نیست برای شما . ما که مخالف سلطنت نیستیم ما با دولت بد هستیم شما چـــــ از دولت اینقدر حمایت میکنید ؟

س - چه برنامہ های بخموضی را شما با آن مخالفت داشتید ؟

ج - من یادم نیست ، الان این حادثه مال بیست و پنج بله بیست و هفت شش سال است دولت برنا مه ای داده بود که من بعنوان مخالف اسم نویسی کرده بودم خیلی چیزها بود من یادم نیست راجع به فرهنگش بود ، راجع به بهداشتش بود ، راجع به راه بود ، خیلی خیلی چیزها بود که بودجه های اینها را کم گذاشته بود . یک چیز مزخرفی بود آن برنا مه ای را که داده بود .

س - ولی خودتان برنا مه پیشنهادی داشتید ؟

ج - بله ، من یادم نیست الان چه بود آخر میدانید من برنا مه داشتم میخواستم محبت کنم پنج ساعت وقت میخواستم محبت کنم نگذاشت ما را نشانند آنجا . آخر شما را بخدا این مجلس شد

س - این از قبل فهمیده بود مثل اینکه شما میخواهید ...

ج - اعلان شده بود بله از هفته پیش که مخالفین کی هستند که یکی من بودم . ما را کشید آنجا که محبت نکنیم .

س - بعنوان یک نماینده مجلس تلخ ترین خاطره تان چیست ؟ یعنی تلخ ترین خاطره تجربه تان از مجلس چیست ؟ اما سآ روی هم رفته مثلا " در زمانی که نماینده مجلس بودید ؟ ج - تلخ که نمیشود گفت اما متعک . مثلا " یادم هست یک آدمی را وکیل کرده بودند و این سپید علی کیست در آن کمیسیونی که ما رسیدگی میکردیم حمایت میکرد از این وکیل و هیچ یک از شرایط قانونیش این کامل نبود . یکی از وکلا که با سپید علی کیا همکاری میکرد توی همان کمیسیون ما بود گفت ، " تیما فرمودند که این باید تصویب بشود " گفتم تیما رکبیت ؟ گفت ، " تیما رعلی کیا . " گفتم که خورده تیما رعلی کیا ، بلند شو برو بیرون از اینجا مردیکه . " و بیغشید ... عصا تیما رعلی گفتم بلند شو برو بیرون از اینجا ، اهانت میکنی به ما ؟ مگر ما اینجا آمدیم حرفهای سپید علی کیا را گوش بکنیم که فرمودند تصویب بشود ، بلند شو برو بیرون از اینجا . باقی هم دیدند حق با منست گفتند آقا بله اهانت کردی بیرونش

کردیم آن آدم را . بعدرفتم به علا تلفن کردم وگفتم این مر تیکه آمده اینجا میگوید که سپهبدکیا من فحش دادم به سپهبدکیا برو به شاه بگو که اینجا خلاصه مجلس شورا است یا مجلس سپهبدکیا است ؟ بعد از یک ساعت علا تلفن کرد که من به شاه گفتم شاه خوشحال شد گفت ، " خوب کرد فلانی . " برگشتم دوباره کیسیون تشکیل شده بود به کمیسیون گفتم که من الان قفیه را به شاه رساندم و شاه جواب داد ، " خیلی خوب کاری کردید ، " خلاصه آن مردیکه را بیرونش کردیم . نمیدانم کی بود . از خاطرات خیلی تندما بود که یعنی میخواهم بگویم مجلس اینجوری بود نه به آن معنا دیگر خا طره چیزی نداریم که ، جزمین مداخلات ..

س - یعنی اصول مجلس روی باز هم همانطور که شما خودتان گفتید روی قوانینی میگذشت یا روی همینطور روابط شخصی و ..

ج - فرق میکرد ، فرق میکرد . چیزهای مهم با شاه ، چیزهای کوچولو نه میگذشت دیگرواقعا "

س - آخر بقبول معروف میگویند مجلس ما یک rubber stamp مجلس بود یعنی بله قربان بله قربان بود .

ج - نه ، نه آخر ببینید فرق میکرد . یک مجلسی بود که یک چیزهای مهمی بود قراردادهای مهم که خوب با پادشاه دستور بدهد اما قضا یای کوچولو ، خیلی قضا یای کوچک زیاد است نه دیگر مینشستند و واقعا " میدیدند که چه باید کرد .

س - یکی از لوا یی که ..

ج - بله ، بله لوا یی ، میآمد واقعا " رسیدگی میشد از این نظر .

س - یعنی آن کانه لهای قانونیش را ..

ج - بله ، سیاست کلی رانه ، سیاست کلی مهم . سیاست کلی را باید شاه دستور میدادند چیزهای مهم را قراردادهای مهم را . آن چیزهای کوچولو رانه دیگر تصویب میکردیم میرفت .

س - تا چه حدودی امینی و علم با علما رابطه داشتند وقتی که نخست وزیر بود؟

ج - امینی خیلی زیاد، امینی اصلاً "خودش معروف است به آخوندهای است از بس با آخوندها رفیق است. علم هیچی علم خیلی با آخوندها بد بود چون مخصوصاً "بعیدش ۱۵ خرداد. بعد از ۱۵ خرداد دیگر روابط با آخوندها خیلی بد شد تا اندازه ای بعد دوباره هویدا روابط را اصلاح کرد تا اندازه ای چون در ۱۵ خرداد تقریباً "تمام روحانیون با شاه روابطشان بد شد. بعد که خمینی را بیرون کردند و یک دوسه سالی گذشت هویدا آمد و دوباره اینها را خرید. بسیاری را پول داد، بسیاری را نزدیک کرد به شاه. س - آنطور که یادم هست در محابه قبلی خودتان گفتید که در واقعه ۱۵ خرداد بین ده تا پانزده هزار نفر کشته شدند در حالیکه دولت یک آمار دیگر داد گفت بین چند صد نفر کشته شدند؟

ج - ما والله آمار که من یادم هست در آن روز عصری منزل عباس مسعودی بودم رفته بودیم در منزلش در همان الهیه آنجاها بالاتر از قلعهک نشسته بودیم صحبت میکردیم که چه باید کرد و اینها مملکت وضعش بد است تلفن خواستندش. رفت و برگشت آمد گفت، "میگویند الان در حدود ۴۵۰ نفر ازورامین کفن پوش میآمدند تمام اینها را بستند به مسلسل همه را کشتند." من آنجا بودم که این خبر را به او دادند. یک قلم فقط ۴۵۰ نفر کشتند در ورامین. خوب، دیگر این حرفهایی بود که میزدند. خوب میدانید احصائیه که نیست. مثل همین احصائیه ای که خمینی میدهد میگوید هشتاد هزار نفر در انقلاب ایران کشته شد. وقتی خواست خودش کتاب درست بکند و صورت شهدا را بگذارد به اصطلاح خودش و یک کتابی درست کنند به مردم اعلام کردند که بیائید کسانی که در انقلاب کشته شده افرادشان صورشان را بیاورند و مدارک بیاورند و اینها دوهزار و خرده ای مراجعه کردند از هشتاد هزار نفر که میگویند. خوب مبالغهات همیشه هست این چیزی بود که همیشه میگفتند چون در باره زار خیلی کشتند در شهرهای دیگر خیلی کشتند این احصائیه ای بود که مردم میدادند نه دولت یعنی مردم میگفتند این قسـ

آنهايي که اظهار اطلاع ميکردند والا من نه به چيز قانونيم رفتن ونه به تشریح قانوني .

س- ولی این ... خود آقای عباس مسعودی ...

ج- این ۴۵۰ نفر من آنجا بودم به او تلفن کردند چون رئیس روزنامه اطلاعات بود دیگر گفتند میآمدند چهارصد و خرده ای ، چهارصد و پنجاه نفر کفن پوش از رامين این قشون ، ارتش آخر آنوقت حکومت نظامی اعلان کرده بود ، به اینها گفتند برگردید گوش نکردند همه را بستند به مسلسل و همه را آنجا انباشته کردند رویهم دیگر اجسادشان را .

س- حتما " اطلاع دارید که در این جریان ۱۵ خرداد اینطور گفته شده که آیت الله شریعتمداری با اعطا مقام آیت اللهی به آیت الله خمینی جان خمینی را حفظ کرد .

ج- اینها حرف است اعطا مقام ، اینها یک حرفی است . اعطا مقام چیست ؟ هر کسی که به یک مرحله ای از روحانیت برسد به او آیت الله میگویند . اینها یک حرفهای است در میآورند . آقای خمینی وارد مبارزه که شد بعد رساله نوشت بعنوان مرجع وارد شد دیگران هم گفتند بله مرجع است . همانطوریکه خمینی میگفت آنها مرجع هستند آنها هم میگفتند خمینی مرجع است . کسی به کسی لقبی اعطا نمیکند در مرجعیت و مرجعیت تقلید شیعه این نیست که این چهار تا روحانی بیایند بگویند بک رجعی بگویند این مرجعیت دارد یا این لقب آیت الله دارد . مردم روحانیون از شهرهای دوتا مدتها پنجاه تا دویست تا جمع میشوند دور یکی میگویند این آیت الله است .

س- باید یک رساله ای بنویسد ؟

ج- یک رساله ای بنویسد مردم قبولش نکنند روحانیون دورش جمع بشوند . خوب تمام این شرایط را داشت خمینی . یک حرفهای میزنند اینها .

س- اینها ادعائی است که ..

ج- ادعائی است حالا ممکن است که بگویند که بله آقای شریعتمدار مثلاً " تأیید کرد اینکه ایشان هم مرجع است نه اینکه به او مرجعیت داد ، تأیید کرد . تأیید نمیکرد چه کار میتوانست بکند ؟ مردی بود وارد مبارزه شده بود و بعنوان آیت الله

چون آیت‌الله هم میگفتند یک عده هم دورش بودند. لقب دادند، به مرجعیت لقب نمیدهد یک کسی اصلاً".

س- در مرحله اول مباحثه‌تان شما چیپین سفیر آمریکا را گفتید آدم گستاخی است ممکن است یک کمی راجع به او توضیح دهید؟

ج- نه او یا شاه بود من نمی‌شناختمش که، با شاه خیلی روابطش بد بود می‌آمد به شاه اهانت میکرد یا مثلاً "همان روزی که من عرض کردم آنجا بودم بیخبر آمده بود به شاه فحش میداد یا مثلاً" توی مجالس به رجال سیاسی ایران که میرسید به شاه خیلی بد میگفت. با شاه روابطش خیلی بد بود. بعد شاه آمد با آیزنهاور صحبت کرد بیرونش کرد عوفش کرد.

س- یعنی آدم گستاخی بود؟ یعنی بعنوان یک سفیر

ج- بله، بله آدم گستاخی بود. البته من ندیده بودمش که، میگفتند که یک آدمی است خیلی به شاه. همان آمریکا ثنی معامله میکرد دیگر مثلاً "بنشیند و اینجور بازی کند با چیزش، با کلید ماشینش و نمیدانم از این آمریکایی کابوی. کابوی میدانید که اعتنائی به آن تشریفات سلطنتی نداشته باشد و اینها خیلی مقید. بعد هم خوب آمریکا حکومت میکرد در ایران، شاه راهم آنها آورده بودند خوب دیگر برایشان ارزشی نداشت دیگر. میدانستند چه خبر است، رژیم فاسدی است آنها حمایتش میکنند دیگر. خوب مثل نوکر دیگر آدم که به نوکر احترام نمیکند، اصلاً "بیخود انتظار داشت شاه احترامش بکنند. میدانست که او نوکر آنهاست و هر چه آنها میگویند دستور میدهند، دیگر همچنین کسی را دیگر احترام نمیکند. نه واقعاً، یک سفیری که بداند یک شاه‌ی دست‌نشانده آنهاست و هر چه بگویند انجام میدهد. برایش ارزشی ندارد، شاهی نبود که برود از مملکت صحبت کند و وطن دوست باشد. داشتند میدیدند که هر چه میخواهند برایشان انجام میدهد.

س- آیا هیچوقت خود شاه هم هیچوقت این را بیان کرد که فکر بکنند چیپین آدم بی ادبی است یا گستاخی است؟

ج - نه، ما شما " که از او نشنیدیم — ما میدانستیم در سیاست ایران وارد - بودیم میدانستیم چپین اینطور است وبعد آمد اینجا و بیرونش کرد آمد صحبت کرد با ..
س - شاه بیرونش کرد؟

ج - با آیزنهاور، بلکه قبل از اینکه کندی بیاید سرکار.

س - در سالهای ۱۹۶۰ - ۱۹۵۰ تا چه حدودی سفارت آمریکا با علما رابطه داشت؟

ج - نمیدانم. در چه سالهایی؟

س - سالهای ۱۹۶۰ - ۱۹۵۰ یعنی در عرض آن دهه ..

ج - نمیدانم. ما در ایران که بودیم هیچ صحبت تماسی بین آمریکا و روحانیون هیچ احساس نمیکردیم.

س - یعنی هیچ رابطهای سفارت آمریکا نداشت؟

ج - ما نمیدانستیم حالا بود یا بعضی نمیدانم. ما نمیدانستیم. با آقای بهبهانی تماسی داشتند نمیدانم.

س - صحبتی بین علمای آنوقت نبود؟

ج - نه، ما هیچ این احساس نبود. بعدتوی اسناد سفارت آمریکا یک چیزهایی در آمد مال بعدها اما اینها را هیچ نمیدانستیم. آمریکا هر چه میخواست از راه شاه و ساواک میکرد با روحانیون تماس میگرفت دیگر لازم نبود. نمیدانم من خبر ندارم.

س - در مرحله اول مصاحبه شما گفتید که در آزاد کردن بنی صدر از زندان نقشی داشتید ممکن است بفرمائید چگونه این کار انجام شد؟

ج - آخر او محصل بود بنی صدر، رئیس جبهه ملی بچه‌ها بود محصلین در .. زندانش کرده بودند پدرش هم از روحانیون بود که با ما خیلی رفیق بود. من رفتم با پاکروان صحبت کردم، آنوقت رئیس سازمان امنیت بود، گفت این حرفهای عجیب و غریبی میزنند میگوید شاه باید برو و وفلان و از این حرفها، خیلی حرفهای گنده میزند. گفتم آخر بچه‌هاست دیگر حالا، این محصل و دانشجو است بچه‌ها از این حرفها میزنند حالا اگر کسی

گفت شاه برود شاه نباید برود. ولسش کن بیاید بیرون وبغرت برود اروپا. و همینجور هم شد گفت با شاه صحبت میکنم. با شاه صحبت کرد وبعد گفت آزاد میشود به پدر. خبر کردیم که ما صحبت کردیم. من مجلس بودم آنوقت یا مجلس تازه تمام شده بر. از بله که مجلس بودم نمیتوانم تاریخش را درست بگویم.

بهر حال آمد بیرون فرستادیمش اروپا، پاریس.

س - بخاطر پدرش اینکار را کردید شما؟

ج - بله، پدرش خودش یکی از روحانیون بود با ما دوست بود با خودش هم مارتیق بودیم از بیجگی. ما میرفتیم خانه اینها وارد میشدیم همدان، از سال بله من این را چهارده پانزده ساله بودم شناختمش مدرسه میرفت و کتاب بینوایان میخواند و حرفهای زیاد میزد.

س - یعنی از آن زمان هم بنی صدر میگفت شاه باید برود؟

ج - از همان ایام میگفت من شاه باید بشوم و فلان و حرفهای گنده گنده میزد. اما خوب بچه بود اما از جوانی خودش سرپرشوری داشت.

س - از سال ۱۹۶۳ تا ۱۹۶۷ که دکتر صفی الله و وحیدی نماینده شهر لنگجان بودند است توضیح بدهید چه جوری این ..

ج - من نمیدانم آنوقت اصلاً نمیدانم من دیگر خارج بودم.

س - در سال ۱۹۶۴ شما تشریف آوردید به قاهره، چطور شد که این تصمیم را گرفتید که به قاهره بروید؟

ج - آخر برای اینکه جایی نبود برای اینکه ما برویم بر علیه رژیم شاه صحبت کنیم چون آنجا رادیو داشت، تشکیلات داشت. بعد هم گفتیم میرویم آنجا با بچه ها صحبت میکنیم، میرویم آنجا با عبدالناص صحبت کنیم بلکه بتوانیم یک ایران آزادی تشکیل بدهیم که تفاهیلش را آنوقت گفتم.

س - نظرات عبدالناصر را چه به ایران و شاه چه بود؟

ج - خیلی با شاه بد بود .

س - چرا با شاه اینقدر بد بود ؟

ج - برای اینکه اسرائیل ، میگفت با اسرائیل همکاری میکند . خودش یک آدم آنتریکانسی بود با آمریکا هم بد بود سیاست آمریکا هم در ایران بود ، عبدالناصر هم یک آدم ناراحتی بود ، در تمام منطقه میخواهد حرف داشته باشد .

س - واقعا " عقاید

ج - بله ، دریم برعلیه عبدالناصر بود قشون ایران یعنی آنجا کمک میکرد به امام بدر برعلیه جنگ یمنی که عبدالناصر . در هرجا عبدالناصر دست داشت این شاه بر علیه اش بود دیگر لذا بد بودند با همدیگر . دریم ، در جنوب در عدن و جاهای دیگر خلاصه هرجا عبدالناصر کاری میکرد شاه و بالعکس . او دریم خیلی کمک میکرد شاه ، اما میون .

س - چه کسانی بودند اما میون ؟

ج - اما مبدردیگر . اما مبدروتشکیلاتش .

س - دریم .

ج - بله . عبدالناصر با جمهوری ها بود که جنگ میکرد حدود شصت هزار قشون داشت ، آنوقت شاه کمک میکرد به اما مبدروتشکیلاتش . پول میداد و اسلحه میداد این کمک برعلیه عبدالناصر بود . جاهای دیگر همین جور هرجا عبدالناصر میخواست یک نقشه ای داشته باشد شاه یک موشی میدادند .

س - این چطور شد که شما همه ناموقع به بغداد دبرنگشتید و رفتید به قاهره ؟

ج - بغداد روابط نمیکذاشت فعالیت زیاد بشود آنوقت چون روابط تقریبا " خوب بود ، خوب نبود اما نمیکذاشت چون همسایه بود .

س - یعنی شما بنظر سیاست سیاسی بود که ایران را ترک کردید ؟

ج - بله ، بله . رفتیم که یک جایی دیدیم در ایران که نمیکذارند اینها گفتیم

از یک جایی باید شروع کرد، رفتیم.

س- آیا هرگز عبدالناصر را به مصدق حرفی زد؟

ج- نه هیچی.

س- هیچ نظری راجع به مصدق نداشت؟

ج- نه. عبدالناصر میگفت من ایرانی هستم چون زنش ایرانی است. عبدالناصر مثلاً

به من میگفت که دوسه بار شاه از من دعوت کرد بروم به ایران نرفتم. حتی یکبار از کنفرانس باندونگ که بر می گشتم سفیرش دکتر عبده آمد مرا دید گفت که فقط میگوید،

"درفردگاه بیای پائین آنجا هم دیگر را ببینیم". گفتم نه چون من زنم ایرانی

است و ایرانی هستم، از یکی پرسیدند که اهل کجاستی گفت هنوز زن نگرفتم این

مثل راهم بلد بود، لذا من اینجا می گفتم جواب دادم که کافی نیست که یک ساعت

با شاه در فردگاه صحبت کنم باید بطور مفصل بروم به ایران. یک چند بار دعوتش

کرده بود.

س- شاه دعوتش کرده بود؟

ج- بله، نپذیرفتم. میگفت چند بار مرا دعوت کرد نپذیرفتم یکی هم همین بود که

حتی دعوت نکرد یک ساعت در فردگاه مهرآباد بنشینم با او صحبت کنم حاضر نشدم.

اتفاقاً "این راهم بعد من از دکتر عبده پرسیدم گفت، "راست است."

س- چرا حاضر نشد؟

ج- حاضر نبود با شاه بدید.

س- از سخنرانی هائی که شما در رادیو بغداد می کردید ممکن است که آدم یک کپی بدست

بیاورد، آدم یک گونه رشته از آن بدست بیاورد؟ از سخنرانی هائی که در بغداد می کردید؟

ج- آخر اینها چندتا است: یکی در زمان شاه است، یکی در زمان خمینی است، کدام؟

س- همه آن، چطور میشود؟

ج- مال زمان خمینی هست، مال زمان شاه نه چون ۱۵ سال پیش است.

س- یعنی برای آرکایو دانشگاه ها وارد.

ج - اما مال الانش هست یعنی مال .. یکی هم دارد اینها را پیاده میکنند اینجاست اینهاست دار پیاده میکنند .

س - تحت چه قراردادی شما در رادیو بغداد شرکت کردید از آن ابتدای زمان شاه و بعد در زمان ..

ج - قرارداد ؟

س - آره ، آیا contract بود با آنها ؟ قرارداد بود با آنها ؟

ج - نه ، هیچی همینطور الکی میرفتیم صحبت میکردیم - قرارداد نبود میگفتیم می - خواهیم بیایم صحبت کنیم .

س - دولت بغداد سعی نمیکرد هیچگونه نفوذی داشته باشد ؟

ج - نه ، نه . چون آنها سیاست کلی شان که نیاید به او حمله کرد که ما کارنداشتیم راجع به کار خودمان نه برنامه فارسی داشتند میگفتیم که

س - این را بعداً " یک کپی میکنم .

ج - مفصل است خیلی همه آنها را باید کپی کنید . خیلی است صدا سخنرانی است هشتاد تا . این هی نه دیگر برنامه فارسی داشتند میگفتیم ما میآئیم آنجا صحبت میکنیم -

میرفتیم آنجا سؤال و جواب میکردند . همین الان هم همینجور است که من میروم مباحثه است دیگر سؤال - جواب .

س - یعنی صرفاً " شما وارد رادیو بغداد میشدید و تبلیغ . هیچ چیزی از طریق دولت ..

ج - هیچی ، نه ، آن قسمت فارسی تلفن میکردم که ما آمدیم میآئیم آنجا مباحثه میکنیم . خوب ، میدانستند که ما و عثمان جوری است که از سیاست دولت عراق

س - مسئول ایرانیان الان کیست آنجا ؟

ج - یک نفری است بنام عبدالامیر رئیس بخش فارسی است . سالهاست که همان بوده .

قرارداد و کنترات آنجوری نبود میرفتیم ما متورع بودیم یعنی میرفتیم همین طوری صحبت میکردیم . خودمان هم میگفتیم به آنها که ما آمدیم فلان روز بیائید . گاهی

سئوالات را خودم به آنها میگفتم اصلاً". اینها نمیدانستند چه بپرسند میگفتم ایـــــــ
سئوال را بکنید ، این سئوال را بکنید . سئوالات را من خودم وضع میکردم گاهی یعنی
هفتاد درصد سئوالات را من وضع میکردم چون میدانید آن رئیس بخش فارسی زیاد اطلاع
از داخل ایران نداشت بقدری که من دارم . میگفتم این سئوال را بکن بعد
س- خود را دیو بغداد این افرادی که مسئول برنامه های دیگر بودند یا مسئول خود
برنامه هیچ نظری ، سئوالی چیزی از شما نمیگرفتند؟
ج - نه دیگر . نه خودش میپرسید چرا . آخر یک سئوالاتی را هم که البته تنظیم میکردند
یک مقداری هم خودم میگفتم چیزهایی که آنها به ذهنشان نپرسید راجع به ایران
میگفتم آقا این سئوال را هم بکنید که من بتوانم در اطرافش صحبت بکنم این موضوع
روز است .

س- سئوالی است که شما میخواهید که من از شما بپرسم ؟

ج - نه . نخیر نه چیزی ندارم .

س-.. ممکن است که یک مقایسه ای از اوضاع و احوال شیعیان عراق تحت حکومت های مختلف عراق
بفرمائید؟ یعنی حکومت بعد از کودتا بعد از برانداختن حکومت مشروطه حکومت های
مختلفی روی کار آمدند . اوضاع و احوال شیعیان عراق چه جوری تغییر کرد تحت ایـــــــ
حکومت ؟

ج - آخر شیعه فرق میکند بعنوان شیعه کل یعنی آن هشتاد هفتاد پنجاه درصدی بسا
شصت درصدی که شیعه هستند؟

س- همان دیگر ..

ج - آنها هستند هیچی .

س- چه policy ها ، چه برنامه های این ..

ج - آن شیعه ها .. آخر یک ملت شیعه عراق دارای سه گروه طائفی است کرد که سنی هستند
وسنی ها و شیعه ها عراقی ها ، اینها هستند اینها چیزی نیست اینها کسی به آنها کار ندارد
تأثیری در وضع اینها نکرده . اینکمی شنوند هی شیعه در عراق این ایرانی ها سنی

هستند که عراقی شدند اینها همیشه تان دانس ایرانیست داشتند. اینها هستند که همیشه گرفتار حوادث میشوند اینها هم زیادند میگوئیم دویست هزار، سصد هزار بودند، اینها ایرانی بودند آمدند در عراق ماندند. اینها تان دانس شان ایرانی است یعنی فکر ایران هستند مثلاً "به شما بگویم یعنی چه، ایرانی اند، درایمی که من با شاه مخالف بودم در ادب و تلویزیون بغداد صحبت میکردم همین عراقی هایی که اصل شان ایرانی است اینها با ما بدبودند فحش میدادند بدبودند گروهی بودند میگفتند، "این چرابه ایران بد میگوید." همین ها با خمینی هم بدبودند همین ها برای اینکه خمینی چرابا شاه بد است و آمد، خوب اوراق دنیا برگشت شاهی رفت و خمینی رفت جای شاه. بعد ما باز با خمینی هم در همان تلویزیون وارد بودیم میگفتیم همان افراد با زبا ما بدبودند که چرابه علیه خمینی صحبت میکنیم، متوجه شدید خیلی عجیب است این.

س - یعنی برای شان ایران مطرح است.

ج - ایران مطرح است، برایش خمینی مطرح نیست همین ها. خوب اینها را بیرون کردند عراق دیگر.

س - منظور حرفتان چیست؟ یعنی آبروی ..

ج - ایرانی است دیگر دوست دارد مملکتش را یا ندیدانم معتقد به شاه است یا شیعه است میگوید اشهدان علی ولی الله آنجا میگویند. ندیدانم چه افکار هزارتا، ایران برایش مطرح است و تشکیلات ایران با مطلق هر چه هست در آنجا مهم نیست. بیرونشان کرد.

س - چرا؟ همین بخاطر اینکه .. این ایرانیها را چرا دولت عراق اخراج کرد؟

ج - همین، روی این که اینها تان دانس، ایرانی دارند. بعد هم در حالت جنگ است میگوید اینها ممکن است خرابکاری کنند. شاید من و شما هم بودیم بیرون میکردیم.

س - یعنی شما فکر میکنید اینها یک همچین لیاقتی را داشتند؟

ج - نه. بعضی هایشان ممکن است اما از نظر سیاست کلی نه. خوب دولتی در حالت جنگ است یک گروه زیادی در مملکتش باشند که آنها مخالف با او هستند یا آنها موافق مملکتی هستند که با آنها میجنگد ممکن است اشکالاتی برایش درست کنند. چرانه؟

س- تمام ایرانی های مقیم عراق را اخراج کرد؟

ج- تقریبا " نه تمام اما عده ی زیادشان که اینجوری بودند . توی آنها البته خوب قاطی هم میشد دیگر میدانید وقتی انسان یک کار ..

س- بدنی میدانید مثلا" کارگروهی است مثل فرض کنید اینجا که در مورد زمان جنگ دوم ژاپنی ها را گرفتند ، همه را گرفتند گذاشتند توی کمپ های دوروبر آیا همین کار را دولت عراق با ایرانیها ..

ج- این کار شد در آمریکا ؟ من نمیدانستم .

س- بله . ژاپنی ها را تا یک مدتی ، حتی آنهایی که citizen بودند شهرنشد آمریکا بودند .

ج- عجب ، من نمیدانستم این را . در جنگ جهانی دوم ؟

س- بله . نه ، شاید جنگ جهانی دیم یا بعد از جریان Pearl Harbor یک همچین واقعه ای اتفاق افتاد . نه میخواهم ببینم که آیا دولت عراق هم یکدفعه catagorically گروهی همه ایرانی ها را گرفت ..

ج- بله ، تقریبا " ؛ تقریبا " . آنها که اصل است .

س- آنوقت تحت چه شرایطی ؟ فقط اینها را گفت بروید هیچگونه اسباب هایشان اینها را نمیتوانستند ببرند ؟

ج- فرق میکرد . نه اسباب چرا میبردند . پولشان را بعضی میبردند ، بعضی ها را همین جوری . دیگر بسته بود به شانسان .

س- دول قبلی چطور؟ در موقعی که روابط با ایران خوب نبود .

ج- آنوقت خوب نبود . من از بچگی یادم میآید ایرانی ها را از عراق بیرون میکردند ، این عرب وعجم همیشه بوده ، این همیشه . من بچه بودم کوچولو میدیدم عجم ها را دارند بیرون میکنند . بچه بودم من یا سیسن هاشمی قانون حصر محصر ، یعنی حصرکار به عراقی گذراند که هیچ ایرانی حق ندارد مداخله بکند . این مشکل همیشه بود دو تا همسایه هستند دیگر . منتهی بعد از خمینی خیلی شدید شد به این مراحل رسید .

س- کدام یک از این رهبران دولت اسلامی ، دولت اسلامی جدید ، چه اینهایی که در حال حاضر در قدرت هستند چه آنهایی که در اواصل انقلاب در قدرت بودند کدام یک از اینها در زمانی که آیت الله خمینی در تبعید بود به ملاقات او در عراق آمدند؟

ج - هیچکدام . هیچکس ملاقاتش نکرد . همان وقتی که در عراق بود بارئیس جمهور عراق و رهبران سیاسی عراق روابط داشت اما نه اینکه دیدنش میرفتند .

س- نه ، مال دولت اسلامی ایران را میگویم الان مثلاً " بنی صدرو این افرادی که در قدرت در ایران هستند .

ج - آنها ن .

س- خامنه‌ای ، نمیدانم بازرگان ..

ج - بازرگان که به عراق نیامد اما بنی صدر که همیشه می‌آمد ، یزدی می‌آمد اینها همه می‌آمدند نجف میدیدندش . هر کدام از اینها توانسته بود به نجف بیاید آن شیخ اکبر رفسنجانی ، اینها همیشه می‌آمدند میدیدندش ، می‌آمدند به عراق زیارت ، آن بهشتی . منتظری البته نه چون زندان بود ، طالقانی زندان بود ، آنهایی که آزاد

بودند میتوانستند بیایند خارج از ایران می‌آمدند گاهی میدیدندش

س- در این ملاقاتهایی که انجام شد آیا شما هم هیچ شرکت داشتید؟

ج - هیچ نه ، هیچ .

س- آنها شما " به ملاقات شما می‌آمدند؟

ج - نه ، جز بنی صدر . خوب بعضی ها را که با آنها رفیق بودیم . مثلاً " بعضی از اینها خانه آقا مصطفی خمینی میدیدیم . بنی صدر چرا می‌آمد منزل ما و اردمیشد گاهی . اما آن مابقی نه . بعضی ها را میدیدیم خانه آقا مصطفی آنجا . چون من بنیاد بودم غالباً "

من اینها رانمی شناختم اصلاً " غالباً شان رانمی شناختم اینهایی که الان سرکار هستند مثل شیخ اکبر رفسنجانی ، آن خامنه‌ای و نمیدانم بهشتی اینها را من اصلاً نمی شناختم .

س- توروزنامه ها ..

ج - صحبت‌هایی است دیگر من خودم هم یادم می‌رود . بعدیک کپی به‌ما می‌دهین از این آهان ؟

س - حتما " بله برایتان می‌فرستیم . می‌فرمودیدراجع به این افرادی که می‌آمدند .

ج - نه من اینها را نمی‌دیدم آنجا . میدانستم آمدند اما نمی‌دیدم . گاهی که نجف می‌رفتم آن شیخ زاده خلخال را دوسه بارخانه‌ی آقامصطفی دیدم . یک‌دهه‌ای اینها مردمان گمنامی بودند کسی نبودند یک مشت طلبه روضه خوان کلاش یعنی کسی نبود که آدم درفکرباشد اینها را ببینند ، اصلا " یک مشت مردمان نوکر . کسی نبودند آخر اینها بعد .. همین الان کسی نیستند .

س - بنی صدر ولی یک موقعی شما گفتید میرفت خمینی را می‌دید .

ج - بنی مدربله چندین آمد و می‌آمد منزل من وارد میشد . بنی صدر برای اینکه در اروپا بود تشکیلات جبهه ملی زیر نظرش بود .

س - ولی هم جبهه ملی بود هم مذهبی بود .

ج - مذهبی آنجوری بله دیگر جبهه ملی بودند اینها ، جبهه ملی مذهبی بودند .

س - بله ، یکی از احزاب ..

ج - بله مذهبی بودند جبهه ملی . بعد خمینی آمد جبهه ملی را از خودش دور کرد والا -

جبهه ملی همه با خمینی بودند . او آمد گفت ، " ملی گرائی با اسلام مخالفت میکند . "

س - کدامیک از مخالفین شاه با آیت الله خمینی در عراق ملاقات کرد ؟

ج - مخالف یعنی چطور ؟ مخالف سیاسی ؟

س - بله .

ج - سپهبد تیموربختیار ملاقات کرد .

س - قصدش از این ملاقات هیچ اطلاع دارید ؟

ج - آمده بود عراق مانده بود خوب می‌خواست آقای خمینی را هم ببیند . من بودم در

آن ملاقات اما صحبت سیاسی زیاد نداشت ، نه دیگر . من نمیدانم کسی راجز همین بچه‌ها هستی

که اطرافیان خودش بودند .

س - نه منظورم مخالفین سرشناس شاه است .

ج - جز سپهبد تیمور من کسی را نمیدانم .

س - از رهبران جدید و قدیم دولت اسلامی که در حال حاضر در ایران حکومت میکند کدا میک

از آنها با آیت الله خمینی رابطه فامیلی دارند؟

ج - من نمیدانم و من فکر نمیکنم کسی از اینها با استثنای هادق طباطبائی که همه خبر

دارند رابطه فامیلی داشته باشد برخلاف آنچه میگویند که اکبر رفسنجانی ، منتظری

اینها همه . آنچه من میدانم هیچکدام از اینها رابطه فامیلی با ، از این رهبران ،

خمینی ندارند . با برادرهایش و اینها من نمیدانم . نه ندارند برای اینکه یک زن

که بیشتر ندارد او هم سه چهار تا دختر دارد ، دامادها یش را میشناسیم ، پسرش هم که

آن مصطفی را میدانیم . نه من ..

س - ممکن است لطفاً " در مورد سازمان ژنرال محمود پناهیان در عراق توضیح بدهید؟

ج - او کمونیست بود پدر سوخته آمده بود آنجا . بعد از بختیار آمده بود آنجا و مدتی

ماند و یک تشکیلاتی هم داشت بعد هم رفت بیرونش کردند رفت .

س - کمونیست یعنی وابسته به شوروی بود؟

ج - بله ، چیز بود دیگر وزیر جنگ پیشه‌وری بود در اشغال آذربایجان بعد فراری بود

در شوروی بود آنجا پناهنده بود بعد هم آمده عراق . یک مدتی هم آنجا ماند و یک

تشکیلاتی داد و بعد هم بیرونش کردند رفت ، عراق بیرونش کرد گفت برو .

س - چه نوع تشکیلاتی ؟ بر علیه دولت ایران .

ج - بله ، یک عده کمونیستها را آورده بود و با همان اطرافیان ، با همان محمود دعا ئی

اینها همکاری میکرد خمینی .

س - یعنی کمونیست بود ولی با اطرافیان خمینی اینها همکاری میکرد؟

ج - بله ، یعنی اطرافیان خمینی با او همکاری میکردند مثل محمود دعا ئی و اینها .

محموددعائی بالخصوص ، لذا میگویند او کمونیست است محموددعائی . من یکبار دیدم او را . بعد هم یک عده ای هم با خود آورده بود از همان کمونیستهای ایران که در شوروی بودند . یک مدتی ماند بغداد و بعد هم بیرونش کردند . بعد از قرارداد الجزایر ۱۹۶۸ گفتند بیفرمائید .

س - شاهزادگانها خواست ؟

ج - خوب نه دیگر قرارداد این بود که بر علیه شاه کارهای چیزی در عراق صورت نگیرد . بیرونش کردند چون دیدند کمونیست است بدرد .. نمیتوانست او کاری در ایران بکند ملت ایران کمونیست که نبود . آمد آنجا یک مدتی .

س - بعد از بیرون آیت الله خمینی چه کسانی روزنامه " نهضت روحانیون " را منتشر میکردند ؟

ج - ما همینجوراً اینجا صحبت میکنیم نمیدانیم آنجا حرفها یمان ضبط میشود . نه ، گذشت نه ، آخر گفتیم " کمونیست پدر سوخته ای بود " . خیلی مرد پدر سوخته ای بود . من یکبار دیدم اینقارازا و ، یک مرد خونخواری دیدمش .

س - چطور ؟ ممکن است توضیح بدهید ؟

ج - نه هیچ . یکبار دیدمش دیدم که اولاً " مغزش خیلی کوچک است بعد دیدم یک آدم احمقی بنظر آمد . هیچی بعد دفعه دومی که میخواست ملاقات کند گفتم وقت ندارم اصلاً " . گفتم برو گمشو مردیکه . هر چه فرستادم میخواست ملاقات کند دیگر به او وقت ندادم گفتم برو گمشو .

س - میخواست با شما همکاری کند ؟

ج - بله ، میخواست صحبت کند یا همکاری کند یا ملاقات کند اصلاً " گفتم ملاقات نمی - کنم چه برسد .. من کمونیست که نیستم . بهرحال دیگر ندیدمش .

س - پس چطور با دوروبران آیت الله خمینی ..

ج - محموددعائی کمونیست بود دیگر لساندا یکی از دلائلی که ما میاوریم که کمونیستها را داشتند در تشکیلات آمدن خمینی سرکار همین بودن امثال محموددعائی است

یا کمونیستها . بفرمائید .

س - یک خرده میتوانید ..

ج - نه تمام شد .

س - بعد از پیروان آیت الله خمینی چه کسانی روزنامه " نهفت روحانیت " را چاپ میکردند؟

ج - " نهفت روحانیت " را ما گرفتیم موافقتش را از دولت که طرفداران خمینی اداره کنندگان .. دوشماره اش را آنها بیرون دادند بعد ما اداره میکردیم . از دوشماره بیعده تا ۳۰ من اداره میکردم ، من و یک عده ای در نجف .

س - مثل اینکه از خاطرم رفت که چرا آیت الله خمینی مخالفت کرد؟

ج - اسمش را میخواست عوض کند که من حاضر نشدم؟

س - چرا؟ یا نهفت ..

ج - میگفت " نهفت روحانیت " به اسم من تمام میشود ، من رهبر روحانی هستم ، گفتم نه خیلی غیر از شما هم هستند روحانی ، شما تنها رهبر روحانیت نیستید دیگران هم هستند . گفت ، " نه . " بعد دیگر گذاشت اطرافیانش بیا بیا بپندمکاری میکنند .

(؟) علل مخالفت ما با خمینی همین بود که دیگر روحان بطمان قطع شد اصلا " مدتی

سه چهار سال اصلا " دیگر با او هیچ ، حتی میدیدمش تو راه مثلا " با او سلام و علیک هم نداشتیم .

س - یعنی صرفا " مخالفتش روی اسم بود؟

ج - اسم بود .

س - یا نهفت بود؟

ج - بله روحانیت .

س - الان چون نهفت ، روحانیت در ایران ..

ج - در آنوقت میگفت ، " من نمیخواهم روزنامه داشته باشم . " گفتم خوب یک برنامه رادیویی هست اینجا به اسم شما . گفت ، " آن درخواست این نوشته است . " این افکار

احمقانه .

س- آیا بنظر شما هیچ رابطه‌ای بین اخوان المسلمین و فدائیان اسلام وجود دارد؟

ج- فکر "بله اما عملاً" نمیدانم هر دو یک جور هستند، تروریست هستند .

س- همکاریهایی با هم میکنند؟

ج- بله، همکاری نمیدانم اما تروریست هستند اینها دیگر، میدا یکی است . مبدأ

کشتن به اسم اسلام و یا ترور کردن بندگان خدا به اسم اسلام .

س- ممکن است یک مقایسه‌ای بین صدام حسین و شاه بعنوان دوتا رهبریکنید؟

ج- اصلاً "نمیشود مقایسه کرد، اینها دو جور آدم هستند .

س- شما صدام حسین را چه جور میدانید؟

ج- صدام حسین یک آدم خود ساخته‌ای است که از بنطن اجتماع پا شده، از توده مردم بر

خاسته . حالا دارد حکومت میکند بدرد مردم هم میرسد ضمناً "، یک تلفنی دارد که همیشه

میتوانند همیشه با او صحبت کنند . هر عصر از ساعت ۵ تا ۱۲ شب تمام افراد را میپذیرد .

هر فردی از افراد مملکت میتواند بدو رود او را ملاقات بکند .

س- در حال حاضر؟

ج- در حال حاضر حتی در جنگ . یک شماره دارد به او تلفن کن میگوید من فلانم میخواهم

ببینم میگوید فلان ساعت بیا . تمام ملت میروند او را ملاقات میکنند بدردشان

میرسد . خوب ، البته حکومت در عراق حکومت دموکراسی سوئیس هیچوقت آمریکانمی -

تواند باشد از نظر جامعه عراقی اما بالاخره در آنجا یک رژیم است که بدرد مردم میخورد

یعنی کار دارد میکند برای مردم ، میروند خانه‌های مردم میروند اینجا میروند آنجا

میروند . الان هم همین جور شاید هزاران خانه را میروند شما " بازرسی میکند، خانه

فقیر خانه بیچاره . تو دهات به این تلویزیون بده به آن یخچال بده به آن چه

بده، به آن چه بده . این کارهای اینجوری دارد این را نمیشود مقایسه کرد با غااهی

که اصلاً "دو جورند دو جور مردمند دو جور ملت است، دو جور سیستم است نمیشود مقایسه

کردبین شاه و .. دوجور آدم هستند .

س - یعنی از این نظر که شما گفتید همه تصمیم های مهم را شاه میگرفت در ایران هر کسی باید به بابا باید

ج - خوب ببله ، معلوم . تمام کشورهای که در آن دموکراسی به آن معنای غربی وجود ندارد همان بالا باید بگیرد . در مصر هم حسی مبارک آن تصمیمات بالا را میگیرد . در سوریه هم حافظ اسد میگیرد ، در سعودیه هم ملک فهد میگیرد . اینجور است یا نیست ؟ تصمیمات مهم معلوم است . صدام حسین میگیرد . اما از نظریستم کار در عراق دزدی نیست در عراق یک وزیر نمیتواند دزدی کند ، یک مدیر کل نمیتواند دزدی کند میاورندش تو تلویزیون . دزدی نیست ابد " . در رژیم شاه همش دزدی بود . اطلاق کسی زن صدام حسین را نمیبیند بچه های را نمیدانند چه کسانی هستند اینها ، نمیآیند تو مردم . در ایران تمام ۲۴ ساعت اعلی حضرت والا حضرت ، پیشکار اعلی حضرت تمام روز . نمیشود مقایسه کرد اطلاق دوجورند . عراق این هیئت حاکمه عراق یعنی صدام - حسین اینها بدو هستند . بدو یعنی اینها مردمانی هستند که از چیز جامعه بر - خاسته اند از آن قبائل هستند ، قبیله هستند اینها و قبیله خودش یک اخلاق خاصی دارد یعنی اینها بسیط به آن میگویند ساده یک مردمانی هستند ساده . این مادرش ۲ سال پیش مرد تا آن آخرین روزی که مرد خودش ظرفها پیش را می شست و خودش لباسها پیش را ، بختیار گفت من کرا را " میرفتیم مهمان صدام حسین بود میرفتند به آن تیکریت س - صدام حسین

ج - ببله ، میرفتند تو آن خانه ای که مادرش بود . میگفت ، " این مادر بیچاره اش ، سی نفر چهل نفر بودیم غذا برای همه درست میکرد ، "

س - همین بختیار که الان توی ..

ج - نه ، که فوت کرد تیمسار بختیار که مهمان عراق بود و بعد گذشتندش آنجا . سسا واک فرستاد گذشتندش . ببله میگفت آنجا خود مادر صدام حسین غذا درست میکرد و خودش می -

فرستا درختخوا بهایمان را برایمان میانداختند و تاقها، زندگانی اینجوری بسود یعنی مردمانی که توی محرابزرگ میشوند یا توی شهرهایی که با طبیعت بزرگ میشوند مردمان دهاتی. به آن میگوئیم دهاتی و این حالت دهاتیگری که آن بساطت است و سادگی است اینها حفظ کردند. نمیشود مقایسه کرد با کسی که میگوید، "کوروش آرام بخواب من چشم بیدار است." میگوید، "من تاریخ ۲۶۰۰ ساله مسودون دارم نه دوجور سیستم کار است اصلا".

س - با قمر صدر کی بود و چرا اعدام شد؟

ج - با قمر صدیقی از روحانیون نجف بود و یک مردمی هم طرفدار داشت و خمینی که در عراق که بود با خمینی بدید و روابطش اینها اصلا ضد خمینی بودند. حزب دعوه و اینها که میگویند رهبریش را داشت، من میدانم تا چه اندازه واقعا "رهبرایین حزب بود اما میدانم حزب دعوه در عراق که بود. خمینی میگفت، "اینها حزب شیطان هستند." که الان با آنها همکاری میکند. بعد که خمینی آمد به ایران این با خمینی بنا کرد همکاری بکند. بعد تلگرافات خمینی به او میفرستاد و به دولت عراق طلبیدش گفت، "تو عراقی هستی یا ایرانی؟" گفت، "من عراقی هستم." گفت، "این مردیکه ایرانی است و تو با او همکاری داری میکنی یا تبری بکن از او یا نه." گفت، "تبری نمیکنم." او را کشتند. خیلی، خیلی.. گفت تو کجائی هستی؟ تو ایرانی هستی یا عراقی؟ گفت، "من عراقی." گفت، "پس چرا داری بر علیه من با یک دولتی که رئیس یک دولتی که ضد من است همکاری میکنی؟" این واقعا.. آخر میدانستند در کشورهای.. تواله عراقی، پاسپورت هم عراقی است ناسیونال عراقی، آن مردیکه ایرانیست میخواهد مرا و از گون کند تو با او علنی همکاری میکنی تلگراف بهم میزنید این چیست؟ گفت، "بله، ما روابط روحی داریم." روابط روحی دارید بغیر ما شد. س - چطور وقتی اگر این را به آن حزب شیطان لقب داده بود بعدا "با آن همکاری کرده بسود؟

ج - خوب مصالح است دیگر ، سیاست .

س - سیاست ؟

ج - سیاست خمینی الان اینست که از اینها استفاده کند بر علیه عراق .

س - چون که باقر صدر با نفوذ بود در عراق ؟

ج - باقر صدر را کشتند . بعد یک حزب دعوه ای هست که آن حزب عراقی است ، خوب از آنها استفاده میکنند از آنها تروریست میفرستد به عراق یک کارهایی میکند .

س - نه ، میخواهم ببینم وقتی که شما " با باقر صدر اینقدر مخالف بود ..

ج - در عراق که بود چون اینها همه با شاه رفیق بودند . خمینی در عراق که بود سید محسن حکیم با شاه رفیقی بود ، بچه های سید محسن حکیم نوکر شاه بودند ، حزب دعوه نوکرواواک بود ولذا خمینی هم دشمن بود با خمینی بد بودند ، بعد که خمینی بقدرت رسید اینها دوباره رفتند سراغ خمینی اما خوب اینها ضد عراق هم که بودند . خمینی گفت حالا نوکر شاه بودند بودند حالا که بدردم میخورند بگذار از ایشان استفاده کنیم بر علیه عراق .

س - توی اینها از شیعیان ایرانی زیاده است توی اینها ؟

ج - هستند .

س - یعنی فکر میکنید بیشترشان شیعیان ایرانی باشند یا شیعیان عراقی باشند ؟

ج - ایرانی هست ، عراقی هست . نمیدانم من درست افرادش را اما میدانم از هر دو هست توی شان .

س - اینطور میگویند که باقر صدر کسی بود که این ایده ولایت فقیه را به خمینی ..

ج - نه ، نخیر اینجوری نیست . چنین فکری را هم نداشت باقر صدر . یک آرائی دارد برای خودش اما ولایت فقیه را خود آن مردیکه دره ۴ سال پیش در کشف الاسرار نوشته .

س - یعنی تو نوشته های باقر صدر چیزی در این مورد ..

ج - نه به او مربوط نیست . آنها در فکر اصلا " که حکومت را درست بگیرند و حکومت اسلامی

همین حرفها می‌گفتند که جامعه اسلامی به آن گرفتار شده و اسلام بری است از... املا" در اسلام حکومت نیست کجا هست حکومت؟ چون پیغمبر بود مدینه چهار تا عرب شاخ شکسته نشسته بودند آنجا. نه، والله کجا حکومت بود؟ کجا این نظام... این نظامی که الان در ایران هست که رئیس جمهور و فلان که این نظام یونانی است، غربی است. در اسلام یکی از قضایات که اینها بدر در روز نمیخورد. دیگر نظامی نیست در اسلام، حکومتی در اسلام نیست، من نمیدانم.

س- پس این ولایت فقیه ایده خمینی است؟

ج- هیچی، بله همین.

س- قبل از او هم کسانی بودند.

ج- بعضی‌ها بودند این حرف را میزدند بعد خمینی آمد گفت این جور.

س- پس با قرص دراز این نظریه نفوذی نداشت؟

ج- نه هیچی.

س- این گروه‌هایی که اسمشان را میخوانم یا کشورها چه دستی یا چه نقشی در فعالیت‌های

ضدشاهی در ایران داشتند؟ لیبی.

ج- لیبی خوب با شاه بد بود از راه منتظری میگویند خیلی با او همکاری میکرد. پسر

محمد منتظری.

س- پول میداد؟

ج- بله یقیناً.

س- یعنی از راه یک شخصی پول میفرستاد؟

ج- خوب محمد منتظری، محمد منتظری با آنها همکاری میکرد و الان خود منتظری قبل از

شاه و بعد از شاه همیشه اینها جزء عامل لیبی بودند.

س- شاه میدانست این را؟

ج- نمیدانم، لابد میدانست. اگر نمیدانست که حبس نمیکرد منتظری را. نمیدانم

من نمیدانم.

س- دولت سوریه ؟

ج - سوریه هم چرا ضد شاه بود. صادق قطب زاده را او پاسپورت داد. من یادم هست ۲۰ سال پیش وقتی پاسپورت صادق قطب زاده را گرفت ایرانی ها شاه گفت چیز کردند آمد به من پاسپورت نشان داد گفت ، " سوریه ای ها به من پاسپورت دادند ، " حافظ اسدو تشکیلاتش ضد شاه بودند .

س- چرا اینها ضد شاه بودند ؟

ج - نمیدانم . همین کاریهودی و اسرائیل و اینها ، اما بعد که روابطشان خوب شد کمک میکرد به حافظ اسد در اواخر .

س- شاه کمک میکرد ؟

ج - بله اواخر قبل از اینکه از بین برود .

س- چرا تغییر عقیده داد ؟ تغییر policy داد ؟

ج - لابد حافظ اسد روابطش با اسرائیل خوب شد ، نمیدانم .

س- (؟)

ج - تغییر سیاسی دیگر . بله .

س- با فلسطینی ها چطور ؟ PLO

ج - بد بود . برای اینکه عده ای از همین افرادی که همین الان در ایران هستند همین

تشکیلات ... خیلی ها هستند که اینها میرفتند پهلوی فلسطینی ها تمرینات نظامی می -

دادند .

س- همین ، میخواهم بدانم چه نوع کمکهای نظامی و

ج - نمیدانم چه کمک . من واقعا " هیچی نمیدانم برای اینکه وارد این کار نبودم

اما میدانم که عده ای از اینها میرفتند فلسطین اینها را به ایشان تمرینات نظامی

میدادند .

س- کسی از این افراد در خاطرتان هست ؟

ج - یادم نیست ، زیادی شنیدم یادم نیست . میدانند خیلی پیش است . میدانم بودند میدانم همکاری داشتند .

س - در سال ۱۹۷۸ رادیو میهن پرستان درلیبی شروع به پخش برنامه های ضد شاهی کرد . هیچ درخاطرتان هست چه کسانی در این برنامه ج - نه ، نمیدانم نمیدانم .

س - بعد از انقلاب چطور شد که شما ۴ ماه صبر کردید تا به ایران بروید ؟

ج - آخر پاسپورت مرا نمیدادند . آخر ایرانی بود پاسپورت قدیم من بعد من عراقی هم بودم دیگر . آن پاسپورت ایرانی من مدت تمام شده بود رفتم گفتم عوض کنید بـه کنسولگری گفت باید از ایران دستور بخواهیم . به آنها گفتند ندهید ، خمینی گفت ندهید . بعد من به بنی صدر تلفن کردم گفتم که اگر این پاسپورت را تجدید نکنید من با همان پاسپورت قدیم میآیم و توی فرودگاه یک مباحثه میکنم بر علیه خمینی و بر علیه همه شان ، پدرتان را در میآورم . اینهم حرف شد ؟ من نمیخواستم به ایران بروم . گفت با همان قدیم بیا . گفتم آخر این قدیم چرا ؟ چون من خواستم باید بدهند دیگر والا میتوانم بیایم و میآیم در همانجا یک مباحثه میکنم بر علیه شان . پاسپورت ارزش نداشت باید عوض بشود بعروزی آن بنویسند که من میتوانم سفر کنم ، عراق اجازه موافقت سفر بدهد . نمیداد . عجب مردیکه بی حیائی است این خمینی .

س - یعنی مریم^۱ دستور داد که به شما ..

ج - جواب ندا . یگر بله . تلگراف زدند جواب بنیامد بعد فهمیدیم که جواب نداده یعنی ندهید دیگر . اینکه میگویم گفت نه ، تلگراف زد کنسولگری که فلانی میخواهد پاسپورتش را عوض کند میخواهد بیا به ایران جواب بدها و ندادند .

س - بعد که به بنی صدر این را گفتید ..

ج - بله ، بعد معلوم شد .. بعد رفتم گفتند از قم بوده دیگر . بعد هم سنجابی به من گفت وزیر خارجه بعدها که دیدمش . گفت ، " به ما مربوط نبود این کار از قم نکنفر

دروزارتخارجه بود که او هم ما این حرفها را کنترل میکرد.

س - بعد از ۱۵ سال که شما به ایران برگشتید اولین مشاهداتتان از ایران چه بود؟

ج - از چه نظر؟

س - از هر نظر، از نظر سیاسی

ج - سیاسی که واژگون شده بود اما از نظر عمران ایران آباد بود وقتی من رفتم.

س - همین.

ج - ایران خیلی آلوده بود. مثلاً "تهران عوض شده بود، شهرستانها تا اندازه زیادی -

عوض شده بود.

س - چه احساسی داشتید؟ چه جور فکر کردید وقتی این تغییرات را دیدید؟

ج - خوب میدیدم که خیلی آبادی کمتر از آنست که من توقع داشتم.

س - کمتر؟

ج - خیلی، برای اینکه یک مملکتی که چهل میلیارد پول نفتش بود تهران یک مقداری

پیشرفته بود، شهرستانها پیشرفت کرده بودند اما دهات تمامش باقی مانده بود آن

وضع قدیم خودش. ترقی بود خیلی کمتر از آنچه... یعنی آنچه که من در عراق میدیدم در

عراق این ۱۵ سال شده صد برابر آن بود که در ایران میدیدم. خوب فرق کرده بود تهران

در آن ۱۵ سال یا شهرستانها بعضی هایشان فرق کرده بود. اما دهات همانطور عقب افتاده

بود.

س - یعنی عراق پیشرفت تراز ایران شده بود؟

ج - خیلی، این ۱۵ سال خیلی بیشتر پیشرفت کرد از ایران. ایران با آن همه مداخل

نفتی که داشت باید خیلی آباد میشد. من رفتم دیدم تهران فرق کرده، خیلی. رفتم

به جنوب تهران دیدم هیچ فرق نکرده هنوز محله حلبی آباد هست. خیلی متاثر نبودم

همان غارها بود. رفتم اصفهان دیدم اصفهان خیلی فرق کرده شهرش. رفتم دهات دیدم

که همانجور هست، هنوز مردم بی آب و بی برق و بی تلفن و بی راه. دیدم که در ایران

ظاهرش پیشرفته و لذا تقسیم کردم در همانوقت که سی درصد مردم ایران وضعیتان خوب شده بیست درصد از زندگی متوسط برخوردارند پنجاه درصد هیچی ندارند. در زمانی که ما بودیم هفتاد درصد هیچی نداشتند اما بعد که من رفتم دیدم نه بیست درصد چیزدار شدند. این هست در این کتاب جدید که دادم به چاپ "جمهوری دوم".

س- بله، این هنوز در دنیا مده ولی من آن یکی کتابتان را فرستادم برای دانشگاه ها را وارد "انقلاب محنت بار".

ج- آهان، عربی اش را هم به شما دادم؟

س- بله، عربی اش را هم دادید من هر دو تا پشان را با یک پست فرستادم.

ج- عربی دادم به شما؟

س- عربی اش را دادم نمیدانم فقط یک کپی دادید.

ج- میخواهید یک عربی هم به شما بدهم.

س- اگر لطف کنید بعد از این.

ج- پس یادم بیاورید اینجا هست چون بدرد، با اینکه فرستاده آقای ویلسون اما معذالک من به شما میدهم.

س- بله، من آن کتابی را که دادید با یک پست فرستادم

ج- 'دوتا میدهم عربی یکی بدهیت به مرکز دراسات شرقی یعنی Center For Middle East یکی هم بدهید به خود دانشگاه.

س- شما وقتی که در ایران بودید کار محافظت داشتید برای ..

ج- این ایام اخیر؟

س- بله، چرا؟

ج- خوب برای اینکه غرتو خربود خوب میآمدند میزدند. من خودم گارد مرا انتخاب کردم، از فامیلیا هم بودند. دوسه تا دانشمندان از فامیلیا بود گفتم بیا بیا فرستادشان کاردار.

س- یعنی واقعا "شما احساس میکردید که جانتان در خطر است؟

ج - احتمالا" دیگر خوب بله چه میدانیم مدتا حکومت بود من چه میدانم . وقتــــــــــــی برگشتم به ایران از نظر سیاسی مدجور حکومت بود ، حکومت مرکزی هم که نبود کمیته بود آن بود آن بود و همه بودند . آدم نمیدانست که کی دشمنش است و کی دوستش است خوب گفتیم یک گاردی هم باشد دیگر .

س - آیا هیچ احساسی داشتید که ممکن است دولت اسلامی بخواهد؟ زاری به شما ، رساند ؟
ج - آخر دولتی نبود آنجا ، مدتا دولت بود . ثو افراد ثا ن بودند کسانی که با ما خیلی بد بودند چرا ؟

س - چه کسانی بودند ؟

ج - همان بهشتی و منتظری و خود خمینی و اینها . اما تا اندازه ای که بخواهند بکشند و اینها نه فکر نمیکنم در آن ایام حالا در این فکر بودند .

س - شما بعد از اینکه به ایران برگشتید آیا ت الله خمینی ملاقاتی نکردید ؟

ج - چرا ، مفصل یک ساعت در قم .

س - در خاطرم نیست که دفعه قبل راجع به آن صحبت کردید .

ج - خیلی صحبت کردم ، راجع به ریاست جمهور با او صحبت کردم ، راجع به روابط عراق صحبت کردم . خیلی صحبت کردم . هست تو کتابم دینر .

س - خوب بفرمائید چه میگفتند یعنی با در نظر گرفتن سابقه ای که شما داشتید و مخالفتی که با شما داشتند چطور شما را پذیرفتند و صحبت کردند ؟

ج - اولاً" من وقتی دیدمش دیدم مسخ شده ، آن آدمی نیست که در پاریس بود ، آخر من او را پاریس هم دیده بودم . دیدم اصلاً" عوض شده شکلش و وضعش و حرفهایش بطوری که اصلاً" فکر کردم این آدم مشاعر اش را از دست داده لذا بعد که احمدپرش را دیدم گفتم که با بایت حافظه اش چطور است ؟ گفت ، "هیچی ، آقا من ، من آقا ." صحبت کردم -

راجع به روابط عراق . دیدم نه راجع به عراق خیلی بدبین است و میخواهد .. حاضر به صلح نیست نمیخواهد روابط خوب بشود . راجع به کشورهای منطقه صحبت کردم دیدم

که روابطش خوب نیست نمیخواهد. گفتم آقا شما چرا اینقدر با این کشورهای منطقه بد هستید؟ گفت، "آقا اینها دولتها شی هستند که مردم با اینها روابطشان خوب نیست و مردم توقع دارند که ما با مردم باشیم." گفتم سوریه و لیبی که شما با آنها روابطتان خوب است مردمشان حکامشان را دوست دارند؟ که ساکت شد سرش را انداخت پایین مثل.. گفتم میخواهی رئیس جمهور شوی آقا در این فکر نباش، در فکر حکومت کردن نیافتی شما اگر حکومت نکنی مثل گاندی همه احترام میکنند. بخواهی حکومت بکنی رئیس جمهور بشوی. میثوی مثل یک رئیس جمهور عادی یا مثل یک حاکم عادی و مردم توقعات دارند همیشه از حاکم در ایران چون آدم نمیتواند توقعات همه را بر بیاورد با او بد میشوند یا حاکم در ایران نمیتواند موکرات باشد همیشه یک کارهایی میکند ظلم میشود پای تو تمام میشود. خلاصه این خیلی حرف زدم به او. گفت، "نه." گاهی هم نسوج میکرد مثل بچه است مثل بچه ها. گاهی وقتی میگوید نه نمیگوید نخیر این جور میکنند والله، عین بچه ها نیز این جور میکنند.

س - بعد آنوقت رئیس جمهور بنی مدربود یا خمینی؟

ج - هیچ رئیس جمهور آنوقت نبود؟

س - هنوز نبود. دولت موقت بازرگان ..

ج - بازرگان بود.

س - اینطور گفتم میشود که دلیل جنگ ایران و عراق و خصومت آیت الله خمینی با صدام یک حس انتقام شخصی است چون که صدام آیت الله خمینی را از عراق بیرون کرد بعد از اینکه شاه از او خواست، آیتا چه اندازه این ..

ج - یک مقداری این است یک مقداری هم اینست که خوب خمینی میدانده که صدام نمیگذارد او برسد به منطقه، اگر صدام و عراق نبود او شاید الان رسیده بود به کویت و نمیدانم ابوظبی و ابیجاها، آدم توسعه طلبی است دیگر عراق نمیگذارد دیگر، مانعش است اساس اینست فکر میکنم. جنگ بزرگتر از خمینی است پشتش تشکیلات جهانی است اینهم

هست دیگر. اقتصادجهانی می‌خواهد نفت پائین بیاید، می‌خواهد اسلحه‌ها فروش برود، این قضا یای جهانی اینجور نیست که یک آدم بتواند بجنگد، توی آن خیلی حسابها هست. من جنگ را بزرگتر از خمینی و جمهوری اسلامی میبینم در ایران. حشم بیش از خمینی است، حجم جهانی دارد.

س- آیا واقعا " فکرمیکنید که دولت اسلامی ایران این امید را دارد که وسعت طلبی داشته باشد؟

ج- امید که بله اما خوب محال است سمیگذارند.

س- یا امکانش را دارد؟

ج- امکانش را که اصلا ندارد. امیدش را دارد اما محال است پدرش را در میآورد و در آوردند الان متشتت کردند رفت ایرانی نیست دیگر.

س- با کدام یک از گروهها و افرادی که در اینجا میخوانم شما سمپاتی یا همکاری داشتید؟ بازگان؟

ج- همکاری نه اما ما کمکش میکردیم، من خوشم میآمد از نهضت آزادی

س- در حال حاضر هیچ رابطه‌ای ندارید؟

ج- نه هیچ، فقط در تهران یکبار دیدمش اما ما خوب کمکش میکردیم در همان روزنامه " نهضت روحانیت " خیلی ازش کمک میکردیم. خوب یک آدمی است دیگر، یک آدم - سالم احمق بیحال.

س- چرا؟

ج- بیحال است دیگر، مرد نیست که وارد میدان بشود.

س- فعلا "در حال حاضر که ..

ج- حرف میزند دیگر. همان ایام که نخست وزیر بود اگر مردانه میآمد تو میدان نمیگذاشت این کارها بشود.

س- فکرمیکنید در حال حاضر دارد جبران میکند؟

ج- نمیدانم، انشاالله.

س - یعنی تنها چیزی که درجا خرد را بران مانده
 ج - بله . این یگانه کسی است که میتواند این جمهوری اسلامی را از مرگ نجات بدهد
 یگانه کسی است که میتواند سرنوشت خمینی را عوض کند اگر رئیس جمهور بگذارد بشود ، و
 اینها میروند از بین با فضاحت اما اگر این بیاید سرکار ممکن است یک مقداری ..
 نمیدانم چه کار خواهد کرد؟ یا میآید دوباره یک مقداری بیا و رندش سرکار دوباره ، اینها
 جان بگیرند دوباره بگذاردش کنار ، نمیدانم بهر حال .

روایت‌کننده : آقای دکتر موسوی اصفهانی

تاریخ مصاحبه : ۱۷ ژوئن ۱۹۸۰

محل مصاحبه : سانتا مانیکا - کالیفرنیا

مصاحبه کننده : شلا حاشری

نوار شماره : ۵

س - در روزنامه " نهضت روحانیت " در عراق راجع به بازگان چیز مینوشتید؟

ج - بله، من همیشه از او مینوشتم آنجا، محاکماتش را مینوشتم .

س - در طرفداری از بازگان ؟

ج - نه محاکماتش را، محاکمات مهندس بازگان را . آخر محاکماتش کرده بودند . این

هست این اگر بیدایش کنید توی .. من دادم یک نسخه از این به آن قسم فارسی

س - " نهضت روحانیت " ؟

ج - بله . یک دوره از این روزنامه دادم به همان قسم فارسی

Center For Middle East Studies و یادم می‌آید آن آدمی که از من گرفته

بود میگفت " این را چرامیدهی به ما ؟ این به چه درد ما می‌خورد؟ " آن ایام در ده ...

گفتم آقا این شما اینجا راجع به ایران و راجع به مشرق مطالعاتی دارید این یک

دوره از روزنامه‌هایی است که یکروزی ممکن است از آن نسخه‌ای دردنیای پیدا نشود و یادم

می‌آید جلد سیاه دارد .

س - خوب من می‌روم پیدا میکنم .

ج - " نهضت روحانیت " از اول تا آن بیست و هشت هست من دادم به همان آقای که

در همان Center For Middle East Studies یک آدم بلندی هم بود . اصلاً " میگفت:

این رامیده‌ی به ما که چه؟

س - ایرانی بودند؟

ج - نه، آمریکائی بود. میگفت این به چه دردمی خورد یا مثلاً " ما .. حالا خودش نگه داشت یا فرستاد برای کتابخانه ها رواند. آخر میدانید یک کتابخانه هم آنجا دارد. بهر حال هست آنجا شما اگر نگاه کنید در ژورنال نهفت روحانیت یک دوره اش هست آنجا. من دادم حتماً " هم نیانداخته توی garbage

س - نخیر، نخیر.

ج - اما یادم می‌آید با من مباحثه میکرد که ، What can we do with this?

بگذار آنجا توجه کاردارای . تعجبدم میکرد چون یادم نمیرود هیچوقت . من دارم یک چیزی میدهم به یک کتابخانه‌ای او میگوید که چرا به ما میدی .

س - آیت الله بهشتی ؟

ج - او را من نمیشناختم هیچ . گفتم هیچ نمیشناختم .

س - آقای بهشتی را گفتید نمیشناختید ؟ معذرت میخواهم فکر کردم گفتید میشناسم .

آقای سنجابی ؟

ج - نه ، من سنجابی را آشنا با او نیستم فقط بعدها یکبار آنها را بودیم منزل یکی از دوستان با او ملاقات کردم که همان صحبت ها را عرض کردم میکرد .

س - یادم نیست ، کدام صحبت ها ؟

ج - راجع به همان ایامی که من میخواستم بیایم وزیر خارجه بود . گفتم ما میخواستیم بیاشیم و تلگراف زدند جواب نیا مد گفت به ما مربوط نبود این در وزارت خارجه یکنفر از قم بود که او همیشه این کارها را زیر نظر داشت .

س - ولی از نظر فکری با او سمپاتی نداشتید یا از نظر همکاری ؟

ج - نه هیچ .

س - توجیه ملی ؟

ج - نخیر .

س - فروهر؟

ج - فروهر هم چار دوسه بار ملاقاتش کردم در تهران . هسکاری آنجوری نداشتیم ولی دو سه بار ملاقاتش کردم .

س - تحت چه شرایطی بود؟

ج - وزیر بود ، هیچی میرفتیم صحبت میکردیم . یک آدم متلونی است . آخر کسی بودگه خیلی آخر میدانید او پان - ایرانیت است بعد آنجوری یک دفعه خط عوض کرد شد امام و جمهوری اسلامی . این افراد زیاد در نظر من .. یک آدمی است دیگر بهر حال نه ، انم کجاست الان ؟ چه میکنند؟

س - نمیدانم . شاقبل از انقلاب بعد از انقلاب دیدید او را؟

ج - من بعد از انقلاب دیدم او را ولی دوسه بار ملاقاتش کردم در تهران .

س - عقیده اش چه بود؟ برخوردی با هم داشتید؟

ج - نه هیچوقت ، بدنبود صحبتها ئی میکردیم چیزی نبود صحبت های سیاسی .

س - او هم معتقد به انقلاب اسلامی بود؟

ج - راجع به عراق صحبت میکردیم میگفت ، " میخواستیم ما با عراق روابط مان را - مهندس بازرگان میخواست روابط را با عراق خوب کند خمینی مرا طلبید گفت برو بسه بازرگان بگو اگر دست صدام حسین رافشار بدهی دستت را میبرم ."

س - چطور شد که از ایران آمد بیرون ؟

ج - آمد بیرون زندانش کردند . نمیدانم چه شد لــذا پرسیدم نمیدانم .

س - حزب خلق مسلمان ؟

ج - حزب آقای شریعتمداری ؟

س - درست مطمئن نیستم .

ج - بله اگر آن است نمی شناسم . من فقط آن رئیسش علیزاده را که رئیسش بود در بیمارستان

دیدم . رفته بودم دیدن یک آقای اوهام آنجا بود . نه ، از آنها هیچ خبری ندارم نمی شناسم هیچ .

س- با ما همدین ؟

ج- هیچ . ولی افرادشان می آیند سراغ من می بینمشان اما با آنها چیزی ندارم .

س- اینجا می آیند سراغ شما ؟

ج- بله ، می بینمشان همه جا هستند می آیند گاهی ..

س- تقاضای کمک مالی میکنند ؟

ج- مثلاً ، می آیند یک تقاضا ها می دارند اما با آنها چیزی ندارم .

س- ولی بدون در نظر گرفتن مسائل سیاسی با کدام یکی از این افراد یا گروهها بیشتر

سمپاتی فکری دارید ؟

ج- من والله سمپاتی از چیز خوشم می آید ، از تشکیلات دکتر بختیار . برای اینکه

یک آدمی است تشکیلاتی دارد بالاخره آزادی است سوابقی دارد مردمان مجربی هستند

اینها بچه مچه هستند اینها نمیدانم چه کار میکنند بعد که کار دستشان بیافتد ،

تند هستند دیگر . خوب اینها واقعا " ایران یک خورده استقرار لازم دارد و عقل دیگر

کافی است احساسات . جوان احساساتی است دیگر . مثلاً " بخواهد آدم ایران را بدهد

دست آقای مسعود رجوی من نمیدانم چه کار میکند . این الان ایران دستش نیست اینقدر

کشت و کشتار میکند . البته خوب است این پدر سوخته ها از بین ببرند خمینی را امسا

زما مذارى . زما مداری تعقل لازم دارد کافی است . من از کسانی هستم که بدو کمتر

بختیار ، اصلاً " ندیدم تا بحال بختیار را هیچ با او ملاقات نکردم اما لایحه است البته

نمیگویم صد درصد نواقصی هم البته شاید داشته باشد آدم بی نقص هم که در دنیا

پیدا نمیشود ، من خوشم می آید از بختیار اگر بتواند . یعنی اگر من نیرو داشته

باشم حکومت را بتوانم عوض کنم میدهم دست بختیار . البته با آنها همکاری آنجوری

ندارم فقط این ایده است . تو کتابم نوشتم من که حتی وقتی برای ریاست

وزرا رسید من بانی مدر پنجاه دقیقه صحبت کردم که آقای کار بکنید بختیار

بماند این میتواند ایران را نجات بدهد . بعد که پاریس بودم خودم وسیله ملج بودم

بین او و خمینی که نشد، توی کتاب باز هست .

س - چطور؟ یعنی وسیله‌ای که بودید بین او و خمینی؟

ج - مفصل آنجا هست بخوانید دیگر. می‌خوام بلکه روابطشان را درست کنم حاضر نبود خمینی . یعنی او فرستاد بختیار فرستاد عباسقلی را فرستاد با دکتر اعتبارا که من محبت کردم یکی دوبار با خمینی دیدم حاضر نیست ول کردم . به بنی مدرگفتم تو دیگر این کار را تعقیب کن .

س - بنی مدرچه بود عقیده‌اش نسبت به بختیار؟

ج - خوب نبود با بختیار . او هم آن ایا م دیگر با اینکه روابطشان خیلی خوب نبود اما آن ایا م بکلی داشت کم کم با بختیار روابطش تاریک شده بود حالا سبب چیست من نمیدانم چون دیدم که روی خوشی نشان نداده اینکار گفت ، " خودبختیار هم تلفن کرده از من خواسته همچین چیزی را ، اما نه وفلان " اینها دیگر میدانستند حاکم دارند میشوند حاضر نبودند بگذارند بختیار بماند یا یکی که بوئی از رژیم شاه داشته سرکار بیاید . این جور فکر میکنم .

س - آیا هیچ سمپاتی یا همکاری با مقدم مراغه‌ای داشتید؟

ج - نه ، من یکی دوبار دیدمش مقدم مراغه‌ای را . یادم هم نیست کجا ها دیدمش . یعنی نمیدانم کجا ها هست الان . بله نمیدانم . دیدمش ، می شناسمش خوب اما نه . آخرین بار کجا دیدمش؟ بله تهران شاید دیدمش آخرین بار منزل یکی از .. بله تهران دیدمش . نخیر ، مقدم مراغه‌ای چیزی نیست . اینها و ماندگان هستند ، و ماندگان سیاست . مجاهدین مردمی هستند ، حرکت دارند ، از خوف مجاهدین خمینی آب نمی‌خورند آب خوش از گلویش پاشین نمی‌رود . نمی‌شود مقایسه کرد اینها را ، در اینکه مردند شکی نیست ، در اینکه مبارزند شکی نیست ، در اینکه فداکاری کردند شکی نیست ، در اینکه ایران را الرزانند شکی نیست . یکی میگفت ، میگفت اگر من قدرت داشته باشم مجاهدین را کم میکنم اما حکومت را بعد می‌گویم بدهند به بختیار . اینها مردند

از نظر حرکت دادن خوب هستند اما از نظر حکومت کردن دوجیز است. آخر میدانید آدم - وقتی میخواهد بجنگد قشون باید شجاع باشد مرد باشد قشون شجاع لازم دارد. اما بعد که جنگ تمام شد دیگر آن قشون بد دردمیخورد، قشون باید بنشیند توخانه دیگر، باید سیاست بیايد سرکار. من معتقدم که این مجاهدین مرحله جنگی فنای رژیم را ممکن است تشکیل بدهند قوی هستند. میزنند، میروند و تو کشته هم میشوند و از بین میبرند. اما وقتی تمام شد خمینی دیگر این نمیتواند بیايد حکومت کند که این سیستم کافی است ایران. چقدر کشته بدهد؟ چقدر اعدام، اعدام، اعدام، اعدام. تو این کتاب "جمهوری دوم" هست که اعدام در ایران برداشته میشود. عرض کردم این کتاب کتاب چیز است دیگر، مثل اینکه کتاب ..

س - آیندگان .

ج - آینده است، آینده ای است که شده که در آنجا حکم اعدام را بر میدارند، بعد با آن رهبر که مباحثه میکنند میگوید آقا کافی است، آقا ۲۵۰۰ سال این مملکت اعدام دید نتیجه هم نبرد خوب بگذارید ۵۰ سال هم بدون اعدام ببینیم به کجا میرسیم. بکش، بکش، بکش. بچه را آدم میخواهد بزرگ کند اینقدر جانش درمیآید. اولاد دارید شما؟

س - نخیر.

ج - ندارید؟ حالا انشا الله اولاد گیرت میآید آقا اینقدر زحمت دارد بکن ۱۸ سال بکش ۱۸ سال بکش که آخر چی؟ که آقا این مثلا" گفت " مرگ بر خمینی " این گفت فلان، خیلی سخت است نمیدانم چه هستند این وحوش هستند خدا شا هداست این نظامهای ما، بشر نیستند اها اها.

س - آیا هرگز خلغالی و یا دیگران به شما گفتند چرا افرادی نظیر نصیری و یا دیگر رهبران رژیم شاه بدون محاکمه اعدام شدند؟ هیچ محبتی خلغالی هرگز با شما کرد؟

ج - محاکمه که کرد.

س - ولی نصیری را که محاکمه نکردند.

ج - چرا ، همانجا یک محاکمه کوچکی کردند کشتندش .

س - این حتی محاکمه اسلامی هم نبود .

ج - چرا ، یک دوساعتی بآنها محاکمه کردند ، یک سه چهار ساعتی محاکمه کردند . ولی خوب نصیری که ساواک بود از نظر هردولت انقلابی میآمد می کشت او را اما خوب هزاران نفر را کشتند که اینها نباید اصلاً " محاکمه میشدند نباید کشته میشدند . نه ، محاکمه کوچکی کردند . محاکمهای نبود اینها میگفتند بایستی ما مخالفین را از بین ببریم . خلخالی گفت ، " آن سپهبد ربیعی مرد من فقط او را دیدم . دوتا مرد دیدم در اینها ، یکی سپهبد ربیعی ، " نیروی هوایی بود نمیدانم چه بود ، " یکی پاکروان . ربیعی گفت آقا چرا اینقدر معطل میکنی میپرسی از ما ، " همین است که با نصیری کشتش فکر میکنم همین توجاحمه ، " گفت آقا اینقدر سؤال و جواب نکن . ما اگر قدرت دستان میآمد شما را میکشیم معطلتان نمیکردیم . حالا هم شما قدرت دارید باید ما را بکشید دیگر وقت را معطل نکنید تومیخواهی ما را بکشی بکشی دیگر . این را کردید آن را کردید این حرفهای بچههاست . گفت باکمال شجاعت . " یکی هم گفت سپهبد پاکروان را دیدم . گفت باکمال شجاعت گفت ، " ابداً " هر چه در زمان قدرت من شده است که در زمان من بودم من انجام دادم . تمام مسئولیت بامنست و با شاه نیست . " آخر میدانید آنوقت شاهی هم نبود از بین رفته . گفت ، " تمام را من انجام دادم روی ایمان به مملکت و مسئول من هستم و هیچ افراد من مسئول نیستند . " گفت ، " خوش آمد از این مرد . "

س - خلخالی گفت ؟

ج - بله . گفت ، " دو مرد من دیدم یکی ربیعی یکی .. " من از خود خلخالی شنیدم .

س - اینها را خلخالی محاکمه کرد ؟

ج - بله . محاکمه نیست سؤال جوابی کردند کشتند دیگر .

س - همان دیگر .

ج - بله مثل هویدا . هویدا را اصلا " وقتی بردند بیرون خیال کرد آزاد شده .

س - بله میفرمودید . راجع به ..

ج - بله همین دیگر تمام شد .

س - درمورد هویدا چه ؟

ج - هیچی ، هویدا را گفت برد بیرون آن غفاری کشتش اصلا' به محاکمه هم نرسید .

س - هادی غفاری .

ج - گفت ، " بفرمائید بیرون کارتان دارم ، " وقتی بردش خیال کرد که آزاد شده ،

گفت ، " عجب ، واقعا " من عدالت جمهوری اسلامی را الان فهمیدم . " بردش آن پشت زد

کشتش .

س - کی گفت ؟ این را خلعالی گفت ؟

ج - بله ، بله . هادی غفاری زد کشتش .

س - هیچ صحبتی مثلا " مفصل درمورد اینها میکرد ؟

ج - نه ، من نمیپرسیدم زیاد . همین چیزهایی که میگفت گاهی ، من نمیپرسیدم چون

همه را خودش تورونامه ها ، میگفت این چرت و پرت ها را من از یک . میگفت پول زیاد

حاضر شده من بدهد میلیونها ، میلیاردها .

س - یعنی برای اینکه آزاد بشود هویدا ؟

ج - بله ، حالا راست میگفت یا نه دیگر چی . دروغ هم که همه زیاد میگویند .

س - ولی خوب چونکه درمورد ربیعی و پاکروان آن حرفها رازده بود شاید درمورد ..

ج - خوب بله ، حالا ممکن است یکی در یک چیزی راست بگوید در یک چیزی .. هیچ دلیل

نیست این آدم ..

س - یعنی شما فکر میکنید از هویدا بعید بود که طلب بخشش بکند ؟

ج - نه ، حاضر بود پول زیاد به شیخ صادق بدهد . میگفت میلیونها میخواست به من

بدهد ، پانصد میلیون .. یادم نیست یک مبلغ خیلی زیادی که من او را آزاداش کنم . که

خوب گفتم احمق این را میگرفتی اگر واقعا " مخلص بودی میدادی برای بدبختی های مملکت این پول ، او را هم می گذاشتند یکجا حبس اید . چه فایده دارد حالا بکشند هویدا را . این صحبت هائی است که یادم نمی ماند آدم یک حرفهائی میزند .

س - واقعا " خلخالی یک نفرت شخصی از این افراد داشت ؟

ج - سیستم دوتا بود دیگر . نه دیگر خوب او هم زندان بوده ، تبعید بوده ، کتک خورده از اینها ، مخالفند دیگر . حالا یک نفر هم نباید سرکار رد خمینی باشد اینها را بگیرد میکشد دیگر اگر آنجوری بیايد سرکار روزور . ممکن است هم با آنها هم تماسی نداشته باشد اما نفرت بوده دیگر . خوب افرادی که نفرت داشتند نسبت به رژیم شاه خوب این هویدای بهائی ۱۳ سال نخست وزیر ، آنهمه کارها در زمانش شده دیگر هست نفرت ها هست . مثلاً " نفرت ها وقتی تجلی میکند که آدم قدرت داشته باشد . یعنی همین الان شما ممکن است نسبت به عده ای نفرت داشته باشید اما نمیدانید وقتی قدرت دست آدم میگوشتی پدر سوخته حالا حسابش را بر سر . یعنی الان آن نفرتی را که شما نسبت به شیخ اکبر رفسنجانی ممکن است داری خیلی کمتر از آن وقتی است که رئیس محکمه ای بشوی که شیخ اکبر را میخواهی محاکمه کنی . برای اینکه آنوقت پرونده جلویست می آید و تمام آنکارها را میبینید و یکدفعه ۱۵ سال نفرت متراکم میشود در دل آدم و یکدفعه تصمیم میگیرد .

س - چه مقایسه ای بین انتخابات مجلس در زمان شریف امامی و انتخابات در . .

ج - هیچی ، همنفرمائی است .

س - هم مال زمان حاضر

ج - بله ، با این فرق که این دوره او باش بیشتر بود تا آنوقت ، باز آنجا چهار تن با آدم حسابی بودند ران ایام ، اینها یک آدم حسابی هم توی اینها نیست . بله ، حالا با استثنای آقای بازگان .

س - چه موقع ایران را ترک کردید ؟

ج - من شاید ۵ سال .

س۔ ۱۹۸۰؟

ج۔ بلہ، کی انقلاب شد؟ ۷۹؟

س - ۱۹۷۹ بله .

ج - بله من ۲ ژوئن ۱۹۸۰ ، عجب چه روزگار میگذرد مثل اینکه دیروز بود .

س - درست میشود ۵ سال .

ج - ۵ سال و ۲ ماہ بلہ

س۔ نہ، ۵ سال است امروز ۱۷ ژوئن است۔

ج - ببخشید، ۲۰ مه .

س. ممکن است یک توضیحی در مورد تاریخ و فعالیت‌های مجلس عالی اسلامی کالیفرنیا بدهید در مقامی که در حال حاضر هستید؟

ج - آهان این مجلس برای این تشکیل شده در اینجا یک تشکیلات اساسی درست کنند
بعنوان اولاً "مسجد و سالن کنفرانس و کتابخانه اینها که این از یکطرف که دیگر یک

سا ن تـــــــــــــــری درست کن د برای علوم اسلامی یعنی Center For Islamic Studies

این اصل برنامه‌هاست که متافان همه آن‌ها را خیلی کندارده پیش روی میکنند برای اینکه افرادی که باید همکاری بکنند با ما یک عده‌شان را اینجا نیستند یک عده‌شان هم با یستی که امکانات زیادی لازم دارد که این امکانات باید از منطقه خلیج بشود که الان آنجا جنگ زده است و ما دستمان بسته است.

س۔ کی این مجلس بنا شدا ین ..

ج - این از ۷۸ تاسیس شد ، به همینطور الان خیلی ضعیف فعالیت دارد منتها منتظا رعاایش اینست که ببینیم وضع منطقه اگر آرام بشودیک سفره ها ئی بگتند بتوانند اعزاء پیدا بکنند بتوانند کمکها ئی بگیرند ، برنامه ها ئی داشته باشند .

س۔ چندتا عضدو رحال حاضر دارد؟

ج۔ غور رسمی اش کہہ پا زده تا است اما خیلی مدتا دو یست تا همینطور میا بند عضو یست

می طلبند .

س - مثلاً " افراد شهریہ ..

ج - نه ، بعضی ها کمکها می میکنند برای اداء اش .

س - هیچ درسی برنامهای چیزی این center ندارد؟

ج - نه ندارد هنوز ، نه ندارد هنوز . ندارد برای اینکه جاندار اینها موقت است همه

آن . جایی باید خریده شود جایی باید درست بشود .

س - یعنی همه اینها امیدش هست ؟

ج - پروژه است ، plan است .

س - یعنی از وقتی که این مجلس تاسیس شده ، این موسسه پایه گذاری شده هیچ برنامه ای

برای مردم نداشته ؟

ج - برنامه اش خیلی کم بوده . برای اینکه اساس آن کاری که ما داشتیم آنقدر وسیع

است که کارهای کوچک را ندارد اقدام میکند . مسجداً اساسی یک سالن کنفرانس ، یک

کتابخانه مقل ، یک دانشگاه ای بسازد . خوب میدانید این کارها کاربرگی است

دیگر آنوقت این بیاید وقتش را نمیگذرانند توی آن برنامه کوچولو ، کاربرگ هم

نمیشود لذا آدم هم از کار کوچک میماند هم از کاربرگ .

س - حالا شما این همینطور ادامه دارد تا ..

ج - تا ببینیم انشا الله بله . سفری باید بکنیم باید آن بعضی اعفاء نیستند اینجا

باید بیایند رفتند سعودیه آنجا مشغول یک کارهای پردخلی برای خودش پیدا کردند

ول کردند یکمدهای خلیج هستند باید آنها را ببینیم ، ببینیم به کجا میرسید با خداست

س - اگر شما در مقام رهبری در قدرت بودید فرض کنید در حال حاضر در ایران ورژیم عوض

میشد چه عکس العملی با این رهبران جدید میکردید ؟ اعدامشان میکردید ؟

ج - نه والله ، میگذاشتمشان ، همانطور که توی کتابم نوشتم ، توی چیزهای اجباری

دیگر با اعدام خسته شدم . من اگر قدرت دستم بیاید اینها را .. یعنی آخر این باز

این دو جور میشود. یک وقت هست قدرت دست آدم میآید بعنوان استبداد بوقت قدرت دست آدم میآید بعنوان دموکراسی. اگر دموکراسی باشد که من هیچ کارهام. در حکومت استبداد باشد فرض کنید حالا آدمیم انقلاب شد گفتند شما هم هر چه بگوئید ما گوش میکنیم من دیگر نمیکشم خسته شدم چه فایده دارد. وانگهی چی اینها را آدم اعدام بکند برای چهل هزار آدم چهار تا آدم اعدام بکند. اصلاً عدالت نیست. خمینی چهل هزار آدم - کشته یک روح کثیف یک آدم را آدم برای چهل هزار روح بگیرد. نه، اینها را باید گذاشت یک کمپاجباری درست کرد آنجا، اردوگاههای کار گذاشت آنجا تا زنده هستند خودش کافی شان است اینها را نباید کشت کار میکنند. خمینی را کار میکنند ظرف بشورند، غذا بپزد آن یکی لباس بشورد، برو آبریزگاه پاک کند، توالت پاک کنند. این کارها را به آنها بدهند تا وقتی بمیرند. شیخ اکبر رفسنجانی اینها مجرمین جنگ. چیست کشتن یک چیزی میزنی راحت میشود میرود تق تق. بگذاشت آنجا اولاً اعدام نمیکنی بعد هم هست بعد از ۱۵ سال ۱۵ سال هر روز هزار بار میبرد وزنده میشود. کافیست خونریزی. اینها آرزوست. تو کتابم "جمهوری دوم" که ایده و آرزوست البته ایده های خودم را نوشتم لذا مسئولیت با خودم است در آنجا هم نوشتم که اینها را باید گذاشت در همان اردوگاه اجباری تا زنده هستند کار میکنند بعد هم که مردند چالشان کنند برود.

س- دکتر موسوی میخوام از شما سؤال بکنم راجع به این افرادی که اسم شان را - برایتان میخوانم اگر خاطراتی در ذهن تان هست خواهش میکنم بیان بفرمائید - و نظریاتی که راجع به این افراد دارید. شخص اول آیت الله کاشانی است، سید محمد..

ج- حاج سید ابوالقاسم.

س- حاج سید ابوالقاسم بله.

ج- خوب آیت الله کاشانی یک مردمبارزی بود که همه میشناختندش دیگر. با انگلیس ها در عراق جنگید بعد آمد در ایران. انگلیس ها چند بار زندانش بردند وقتی که ایران

اشغال بود. بعدشاه دوسه بارزندانش کرد ازسران نهضت ملی بودونفت راملی کرد. بعد بامصدق مبارزه کرد بعدهم دیگر فوت کرد و رفت.

س- از تجربیات شخصی خودتان که با اوداشتید ممکن است یکی دوتا بیان کنید؟

ج- مرد خوبی بود آقای کاشانی منتها آدم ساده ای بود بچه هایش تحت تاثیرش قرار میدادند. خیلی ساده بود و خیلی زود تحت تاثیر قرار میگرفت.

س- شما خصما " با او ملاقات داشتید؟

ج- خیلی زیاد اصلا " خیلی دوست بودیم خیلی. آدم ساده ای بود آدم و خیلی زود میشد اورا تحت تاثیر قرار داد. آدم وطنپرستی بود آدم مخلصی بود با انگلیس ها هم خیلی بد بود اما یک آدمی بود که زود میشد تحت تاثیرش قرار داد و بچه ها خیلی دراو نفوذ داشتند.

س- بچه های خودش.

ج- بله.

س- در این ملاقاتها ئی که داشتید هیچ صحبت هائی راجع به اوضاع ایران واوضاع ..

ج- همش کاری سیاسی بود. یک آدمی بود که راجع به ایران صحبت میکرد دیگر همش ، مشغول مبارزه بود آقای کاشانی همیشه . همیشه با حکومت های وقت طرف بود ، همیشه با حکومت های وقت ..

س- دلیل اینکه این سؤال رامیکنم اینست که میخواهم ببینم که یکی از خاطراتی که خودتان با او دارید بظراتان هست ؟ یعنی صحبتی که کردید ، مطلبی که در ذهنتان مانده ؟

ج- همه چیز ، من یادم هست ۱۰ سال با او مربوط بودم ، همه چیز . مثلا " یادم هست یک وقتی گفت ، " به من گفتند بیا شاه بشو گفتم نه . "

س- کی به او گفت ؟

ج- همان ایامی که شاه ضعیف بود و مصدق قدرت داشت . آن ایامی که کاشانی قدرت داشت . گفت ، " ده بار به من میگویند بیا شاه بشو ، من سلطنت نمیخواهم . "

س- کی به او میگفت ؟

ج - اطرافیانش . یک آدم اینجوری بود یک آدمی نبود که ..

س - علما میگفتند؟

ج - اطرافیان داشت خودش ، اطرافیان داشت تشکیلات داشت . کاشانی یک آدم عادی که

نبود میگفت ، " میآیند به من پیشنهاد میکنند بیا شاه بشو و من میتوانم شاه بشوم

من نمیخواهم سلطنت ، من میخواهم همین طلبه باشم و خدمت بکنم . " از این جور حرفها .

س - نواب صفوی ؟

ج - آدم دیوانه خونخوار .

س - شما " ملاقاتش کردید؟

ج - کاملاً " میدیدمش . نجف طلبه بودمی شناختمش . بعد درآردن من در کنفرانسی بودم

او آمد آنجا . در تهران یکی دوبار خانه من آمده بود کمک میخواست .

س - شما راجع به عقاید و افکارش ؟

ج - هیچی ، عقاید افراطی آمده کش . خودش سفیه بود ، آدم غیر طبیعی بود .

س - در برخورد هائی که با او داشتید ؟

ج - هیچی ، خیلی با ملاحظه میآمد به او میگفتم این کارها صحیح نیست نصیحت میکردم

گوش نمیکرد . گفتم این حرفها چیست میزنی املا " چون نجف طلبه بود آنوقت ایا می

که ما بودیم .

س - یعنی با آقای خمینی همین الان ؟

ج - با آقای خمینی ... نه نجف اه .. مال چهل سال پیش میگویم ما جوان بودیم

بچه بودیم این نجف بودمی شناختمش ، دیده بودمش توشط کوفه میرفتیم شناکنیم

او میآمد آنجا شنا میکرد . یکی از بستگانش را ما می شناختم بوسیله آن بستگانش

یک طلبه ای بود آنجا بعد هم .. آنوقت معروف نبود که چیه از آنوقت می شناختمش .

بعدش نواب صفوی . بعد میآمد دوسه بار خانه من آمد کمک میخواست حتی از ما و من

میگفتم که این کارهای تو صحیح نیست این افکاری که داری خوب آدم متحمس و

عنیفی بود .

س - چه میگفت وقتی راجع به ..

ج - آدمی بود که اسلام میگفت همه چیز اسلام است و باید اسلام پیش برود با کشتن ، با زور ، تروریت ، اسلام بازور . حکومت اسلامی ، پیاده کردن اسلام صدرمد و چشون حکومتها قبول نمیکردند باید بازور حکومت را گرفت . زور هم که نداشتند دست به ترور میزدند .

س - وقتی که شما با عقیده اش مخالفت کردید ..

ج - هیچی ، هیچی میگفت نغیر این درست است .

س - او عقیده خودش را تحمیل میکرد .

ج - بله ، صحبت میکردیم حالا از من که نمیخواست که با او همکاری کنم میآمد می - گفت ما کمک میخواهیم وفلان . به ما کمک کنید . گفتم چه کمکی به تو میکنیم . من اصلاً مخالف با این طرز تفکیک تروری هستم و اصلاً معتقد نیستم به اینکه اسلام حکومت دارد . نیست همین چیزی . نیست جاهل هستند اینها ، اینها جاهل های متعصبی هستند که یکی از آنها ابن ملجم بود که علی ابن ابی طالب را کشت یکی هم اینها هستند . تمام این بلاهایی که در دنیا میشود از دست تروریت ها همین است دیگر ، این جور فکر میکنند همین جور به عنف به فشار و به زور .

س - مظفر بقائی ؟

ج - مظفر بقائی را من آشنا هستم اما نه اینکه .. ایده اش را که همه میدانند او یک آدم حزب کارگران دارد و اینها ، یک آدم خیلی پاکی است نمره انم زنده است یا نه ، یک آدم پاکی بود ، یک آدم درستی بود و یک آدم سرسختی بود و در ایده های خودش خیلی نترس خیلی شجاع .

س - بر خورده شخصی با او داشتید ؟

ج - چرا ، میدیدمش منزل آقای کاشانی میدیدیم و یا در مجالس میدیدمش خیلی پیش

بیست و هفت هشت سال پیش . یک مرد با کاکا راکتری بود اگر هست خدا سلامتیش بگذارد شاید هم باشد اما مریض است .

س - عباس مسعودی ؟

ج - یک روز نامه نگاری بود مصلحت طلب هر چه شاه به او میگفت انجام میداد . تمام همش این بود که اطلاعات بهترین روزنامه ایران بشود و همین هم شد . چیزی نبود کاکا راکتری نداشت ، کاکا راکترش فقط این بود که مصالح خودش و روزنامه اش را پیش ببرد سنا تو نباشد برادرها پیش وکیل بشوند . چیزی نبود معامله گر بود کاسب .

س - دربرخوردهای شخصی که با او داشتید هیچ خاطره ای دارید ؟

ج - هیچی ، هیچی خاطراتی نیست عباس مسعودی ، اینها کسی نیستند که خاطره ..

س - یعنی خاطره ای که شما ممکن است .

ج - چیزی نیست ، هیچی چیزی نیستند . همین افراد عادی هستند .

س - بله ، ولی یادم می آید که گفتید در جریانات ۱۵ خرداد

ج - بله ، چون روزنامه نگار بود ، رفتیم خانه اش ، او با شاه رفیق بود میخواستیم

مثلاً " برود با شاه صحبت کند که راهی برای اسکات این خونریزی پیدا بشود . همین

افراد عادی .

س - ژنرال تدمور بختیار ؟

ج - سپهبد تیمور بختیار که معروف بود دیگر رئیس سازمان امنیت بود و بعد معاون نخست -

وزیر بود و بعد هم از مبارزین شاه شد و آ مدبه عراق و بعد منهم در عراق بودم و با او آشنا

بودیم رفیق بودیم میرفتیم می آمدیم . یک مرد با کاکا راکتری بود ، مرد را استگوشی بود

مردی بود که میشد به او اعتماد کرد با اینکه نظامی واقعاً " سن سیردیده بود ، در

سن سیر تحصیلش را کرده بود .

س - چرا با شاه مخالفت کرد ؟

ج - از کارانداختش ، رتبه های ژنرالی اش را گرفت ، اختلافات خصوصی پیدا میشد

بعد میافتد به اختلاف سیاسی . میدانید در ایران غالب اختلافات سیاسی اول از اختلافات شخصی شروع میشود .

س - در ملاقاتی که گفتید او با آیت الله خمینی داشت و شما هم حضور داشتید ممکن است یک مقداری توضیح بدهید ؟

ج - نه هیچ عادی بود خیلی کورتوازی هیچ محبت سیاسی نشد احوالپرسی .

س - چرا آمد آیت الله خمینی را ببیند ؟

ج - خوب او در عراق بود خمینی هم در نجف بود میخواست ملاقاتی بکنند که بگویند بختیار هم با آقای خمینی روابط دارد . خوب بود برایش دیگر . آن ایام هم خمینی اسم داشت ، عنوان داشت وجهه داشت .

س - دکتر علی امینی ؟

ج - او را میشناسم سی سال است میشناسم . دکتر امینی یک آدم سیاستمدار پرچرف است . بله هست دیگر . چه بگویم راجع به امینی هست .

س - خاطراتی که در ذهن دارید ؟

ج - خاطرات زیاد . رئیس الوزرا بوده ، مبارزه با او کردیم .

س - چه مبارزه ای ؟

ج - خوب وقتی که نخست وزیر شد مجلس را تعطیل کرد با او مبارزات کردیم ، مبارزه های زیاد داشتیم با او . یک آدمی است ، آدمی است که آنچه میتوان گفت امین است ، آدم دزدی نیست و دلش میخواهد که برای مملکت کاری کند و قابل تفاعم است .

س - ولی از مبارزاتی که با او داشتید در وقتی که

ج - ما با او مبارزه میکردیم چون مجلس را تعطیل کرده بود و انتخابات نمیکرد میگفتیم تو قانون اساسی را تعطیل کردی ، سروصدا میکردیم و روزنامه ،

س - شما " میرفتید پیش او با او راجع به این

ج - چرا ، شما " میرفتیم ، اجتماعات میکردیم ، وکلای قدیم را جمع میکردیم .

روزنامه‌ها بر علیه‌اش مینوشتیم . فصل خیلی زیاده‌است آن تفصیلش . چون با هر کدام از اینها یک عالمی است اگر من بخواهم بگویم آن خودش هفتادمن کاغذ میشود این که شما می‌نذارد .

س - یک مقدار توضیح دهید .

ج - نه ، چون ۳۰ سال روابط با یکی .

س - خوب یک مقدار ..

ج - حالا ما رفیقیم ، ۳۰ سال ، ۳۰ سال که خیلی نوسان داشته . گاهی مخالفت سیاسی گاهی همکاری ، گاهی کمکش میکردیم .

س - مطالبی را که با او موافق بودید چه بود؟

ج - همین ایام خمینی فرض کنید ، خوب ، آرامان تقریبا " موافق بوده اینکه باید مبارزه کرد با خمینی .

س - ولی آن زمانی که نخست وزیر بود در ایران حکومت میکرد؟

ج - نه مخالفت کردیم برای اینکه خیلی کارهای قانون اساسی را تعطیل کرد ، حرف زیادزد کارهای بیمعنی زیاد کرد . فصل است آن دیگر تاریخ میشود خیلی با او مبارزه کردیم .

س - دکتر مهدی بازرگان ؟

ج - نه ، من یکبار دیدم فقط در همان بیمارستان . دیدن خمینی رفته بودیم او هم آمد آنجا . وقتی که خمینی در بیمارستان قلب بستری بود ما رفته بودیم دیدن خمینی آقای بازرگان هم آمد آنجا یک یکما عتی آنجا محبت میکردیم .

س - اسدالله علم ؟

ج - رئیس الوزرا بود او مرد رفت حالا دیگر . او هیچی پیش خدمت شاه بود . پیش خدمتی بود نوکر مثل همین میر حسین موسوی نسبت به خمینی . خودش پدرش توکت الملک یک آدمی بود ، آقا زاده بود اما او دیدیم نوکر است بی ارزشی که تحصیلاتش را دانشکده

کشاوری رادیده بود. تمام سرمایه اش این بود که رفیق شاه است. چیزی نبود. وقتی که رئیس الوزرا شدم به شاه پیغام دادم که بزرگترین اهانت را به ملت ایران کردید که این را نخست وزیر کردید.

س- چرا؟

ج- این مال ریاست الوزرا نبود، این سره پیش خدمت بود مال نخست وزیری نبود مثل میرحسین موسوی. اینها نخست وزیر نیستند اینجا پیش خدمت هستند. وقتی آدم پیش خدمت خودش را نخست وزیر بکند مثل کی است آن کالیگولا است که اسب خودش را مدراظم کرد در رم؟

س- کالیگولا

ج- آهان مثل کالیگولا ست، همچین هستند اینها.

س- شما در این نامه ها می نویسد که به شاه مینوشتید مرقا " بعنوان یک نماینده مجلس یا یک شهروند خصوصی نامه مینوشتند؟ تحت چه عنوانی به شاه..

ج- نه از کجا؟

س- این نامه ای که فرمودید الان به شاه نوشتید.

ج- پیغام دادم نه نامه ننوشتیم. تو مجالس صحبت میکردیم.

س- به کی پیغام دادید؟

ج- نشسته بودیم، آن رفقای پیش بودند آنجا. در ایران میدانید که اجتماعات زیاد میشود دیگر. بحث هستند دیگری نشینیم هر روز یک جا میرویم. سنا تور هست، وکیل هست وکیل گذشته هست، رفقای شاه هستند، بهبودی هست. یادم نیست زیاد میدانید این اجتماعات. گفتم آقا به شاه بگوئید که بزرگترین اهانت است به ملت ایران. یا همینجوری گفتم بزرگترین اهانت به مردم ایران شده است که این مردیکه رارئیس-لوزرا کردید. گفتم در تاریخ ۲۵۰۰ ساله ایران همچین اهانتی به ملت ایران نشده این حرف را زدم.

س- چرا برداشت شخصی تان از علم..

ج- آدم پیش خدمتی بود، آدم بی ارزشی بود nothing.

س- ولی اینطور که معلوم است شاه خیلی به او تکیه داشت از نظر فکری و کاری
ج- هیچوقت، هیچ کاره بود هر چه بود شاه بود. او را آورد که خودش حکومت کند.
این اصلاً "رئیس الوزرائی نبود.

س- احمد آراش؟ ببخشید بفرمائید.

ج- وقتی که منمور را کشتند هویدا گفت:

من و دل گزند اشدیم چه باک غرض از اندرمیان سلامت اوست
اینها که چیزی نبودند. آراش یک آدمی بود وزیر بود بعد شاه مبارزه کرد بعد اعلام
جمهوریت کرد گرفتند کشتند او را، زندانش کردند کشتندش.

س- شما چه جور می شناختید او را؟

ج- دوست ما بود، میدیدیم زیاد در مجالس میدیدیم خیلی آدم تندی بود.

س- از لحاظ حزبی در چه مرحله ای بود؟

ج- حزب نبود نه. خوب تشکیلاتی داشت فدشاه بود. خواهر شریفامی هم زنش بود
ویک آدمی بود خدا رحمتش کند. چند بار زندانش کردند بعد وادار کردند زن از او طلاق
گرفت، شریفامی وادار کرد خواهرش را. بعد هم کشتندش دیگر در بیمارستان بلائی سرش
آوردند مرد. زندانش کردند. بهر حال مردنه اینکه حالا کشتن رسمی گفتند سمی
نمیدانم بلائی کاری سرش آوردند که مرد یا از بس فشار به او آوردند که مرد.

س- شما توی خود جلساتی که خودش ترتیب میداد

ج- منزلت رفتم یکی دوبار یا توی اجتماعات منزلت دوستانه آنجور تشکیلات آنجوری
نه او صاحب میکردگاهی، خبرنگاران را جمع میکرد یک چیزهایی میگفت که باید ایران
جمهوری بشود یا تلگرافاتی میزد اینجا و آنجا. حالا یادم نیست تفصیلش چون برگشت به
۲۵ سال عقب است. اینها هر چه میپرسید مال ۲۵ سال پیش است چیزی است که خیلی تو
حافظه ها باید بگردم آن لاها را.

س- امیدوارم که این خاطره ها برگردد، بعضی ها یشان خوب باشد. ناروغان قشقای؟

ج - آهان خدا رحمتش کند . ناصر خان اینجا بود دیگر در لاس و گاس بود میدیدیمش ، دوستان بود . خوب ، بعد هم آمد ایران دیدمش بعد از انقلاب ، مبارزه کرده بود با شاه سالها در تبعید بود . بعد در زمان این حکومت برگشت به ایران . روابطش دوباره با خمینی بهم خورد که میدانی جنگید ، پسرش عبدالله در همانجا فوت کرد در همان قضاای درایام جنگ با رتیزانی که با دولت داشت . خودش هم فرا کرد آمد اینجا و بعد هم برادرش را کشتند .

س - شما اینجا با ایشان ملاقات کردید؟

ج - همیشه میدیدمش ، بله برگشت دیدمش . در تهران دیدمش قبلا " میدیدیمش در ایامی که با شاه مخالف بود . مردی بود ، خدا رحمتش کند ، خوب گاهی هم دروغ میگفت .

س - در چه موردی ؟

ج - دروغ میگفت گاهی دیگر که سیاستمدار نباید دروغ بگوید متأسفانه .

س - شما ذاتاً ما را تحریک میکنید بعد

ج - نمیدانم حوادث زیاد است ، خلاف مثلاً" بگوید . میدانید در سیاست این نقش بود خدا رحمتش کند حالا که دروغ میگفت گاهی .

س - هیچکدام از آن دروغ ها در خاطرتان هست ؟

ج - بله حالا مرد دیگر .

س - خوب بگوئید حالا یک موردی را .

ج - نه یادم نیست تفصیل میدانم خلاف میگفت زیاد . مثلاً" یادم میآید عجیب است یگوتی توروزنامه در ایران نوشته بود ، " دکتر موسی بهمن گفت بیا به عراق ما هر چه میخواهی به تو میدهم بعد من شرط کردم که خوزستان را چرا عربی میگویند عربستان آنها نگویند . " آهان ، " من گفتم نه تا سیاست عراق نسبت به خوزستان واضح نشده .. " این مال زمان شاه . تمامش دروغ بود اصلاً" نه من به او گفتم بیا نه گفتم بیا کمکست میکنیم نه همین حرفی زد . خودش چسبیده بود که من میخواهم بیا بم عراق . دروغ هیچی توروزنامه نوشته بود علنی توی تهران که من بودم . بعد رفقا گفتند تکذیبش

کن . گفتم حالا پیرمرد دلش به این خوش است که یک چیزی برداشته نوشته اسم ما را هم برده . با ما خیلی دوست بود ادعائی نداریم و لاش کنیید .

س - ولی آمد عراق آنوقت پیش شما ؟

ج - نیا مداملا " نخیر . ایامی که ما عراق بودیم و بختیار بود و آن حرفها بود خودش گفت ، " میخوام ببایم . " گفتیم بیا . بعد توروزنا به نوشته بود که ، خاطراتش را ، آره دکتر موسی گفت بیا عراق ما را دعوت کرد و گفت بیا شید اینجا و همه چیز به شما میدهند - شروطی کردم . تمامش دروغ همش خلاف واقع . خلاصه از این چیزها داشت زیاد خدا رحمتش کند . خوب یک کارهای دیگر هم بوده که حالا رفت مرد دیگر و لاش کنیم بیچاره را .

س - ولی بعنوان یک رهبر ..

ج - نه رهبر نبود . اگر رهبر بود که فرار نمی کرد بیا ید . میماند آنجا و با داشتن آنهمه امکانات . نه بعنوان رهبر نبود .

س - واقعا " ما بین قبیله قشائی طرفدار زیاد داشت ؟

ج - البته خان بود دیگر ، پسر امیر صولت الدوله بود نه دیگر یقینا " خوب خان مهم است . اما رهبر که بتواند اداره کند . خوب یک مقداری هم جنگید اما نتوانست تا آخر چیز رهبری یک چیز دیگری است . مردی بود بهر حال خیلی زحمت کشید بیچاره ، نه این را هم باید از انصاف دور نداریم ، خیلی . عمری را به بیچاره گی گذراند و ۳۰ سال تبعید خیلی جان کند واقعا " اینها هم هست ، حالا آدم باید .. بله ۳۰ سال . خوب می - توانست بیا ید ایران و بسازد و نوکریا شد . حاضر شد و زندگانی تبعیدی و بدبختی ، خیلی بیچاره گی کشید تحمل کرد . خدا رحمتش کند .

س - داریوش فروهر ؟

ج - نه ، من او را فقط همان دوسه بار دیدم دو بار دیدم وقتی که وزیر بود .

س - چه جور آدمی بود ؟

ج - یک آدم احصی .

س - از نظر سیاسی یا ..

ج - بله از هر نظر. چیزی نیست که آدم بتواند فکر کند که یک مردی بود که تفکر... آخر میدانید آدم یکنفر هست که مثلاً" میگوید این آدمی است فکری دارد، کاراکتری دارد خوب مثلاً" امینی حالا یک فکری دارد یک کاراکتری است یک آدمی است آدم عادی نیست. میشود گفت علم با امینی مقایسه زمین تا آسمان است یک آدمی است. این نه هیچ است.

س - یعنی برداشت شخصی تان از

ج - یک آدم عادی. آدم عادی که وزیر شده عادی آخر این افراد عادی هستند. اینها اکثرشان افراد عادی هستند، افراد عادی چیزی نیست که آدم... یعنی عادی.

س - امام موسی مدر؟

ج - بله، امام موسی خوب یک آدمی بود خدا رحمتش کند. امام موسی را از بچگی می شناسم من. رفت لبنان و کارهای کرد در لبنان و حرکت داد شیعه را. در لبنان خوب خدماتی کرد واقعاً، شیعه را از آن گمنامی آورد بیرون. منتها یک آدمی بود خدا رحمتش کند خیلی خودخواه بود و روی همان حس خودخواهی و جاه طلبی دست زد به یک کارهای که نباید میزد و همان مشکلات برایش درست کرد. مثلاً" همان شاخه مل درست کرد و کارهای تروریست و فلان که بعد از قذافی پول گرفت و بعد رفت مهمان قذافی شد و آنجا دیگر قذافی، نمیدانم، سربه نیستش کرد چه کارش کرد. تجاوز از حدود کرد یعنی میدانید تجاوز از رهبری کرد نماند در رهبری. رهبری با عنف و رهبری با کارهای پارتیزانی این مال رهبری روحانی نیست، این مال یا سرعفات است، حالا هم که نمیدانیم کجاست چه شده.

س - بین موسی مدر و نواب صفوی شما

ج - نه خیلی فرق است زمین تا آسمان. اصلاً" نمیشود مقایسه کرد اما خوب موسی صدر در او خرمین کارها را داشت میکرد دیگر یک عده ای را داشت تربیت میکرد و فلان برای کارهای نظامی و همین اصل را او پایه گذاری کرد. خوب، یک آدم روحانی

که رهبری دارد میکند بایدهم رهبری روحی باشد و دیگران این کارها را بکنند نه اینکه خودش شخما". بعد آن پولها را میگرفت از اینجا و آنجا. از قذافی پولها را گرفت که، از قراری که میگویند حالا که ما خبر نداریم.

س - ولی شما شخما " ملاقاتش کردید؟

ج - بله، بزرگ شدم با او املا"، مدبار آقا موسی دیگر.

س - پس با قرصدر است؟

ج - نه، خیر، عموزاده هستند. بله با هم املا" خیلی درو هستند. خواه آقا موسی زن آقا سید با قرصدر است. پس نیست نه سنش هم شاید از آقا سید با قریز بزرگتر باشد.

س - ولی با گروه آیت الله خمینی اینها هم در تماس هستند.

ج - شاگرد خمینی بود. بعد روابطش خوب نبود بعد دوباره خوب شد. در نوسان بود املا" سیاست در کار او خیلی بازی میکرد دل داشت. با شاه بودی کوتی بعد با شاه بهم زد دوباره ..

س - ژنرال غلامعلی اویسی؟

ج - من غلامعلی را میشناسم از وقتی که رئیس گارد بود، رئیس گارد شاه بود یک وقتی رئیس گارد سلطنتی بود، بعد معاون فرماندار نظامی بود در قضیه پانزدهم خرداد. بعد دیگر من ندیدمش تا او آخر که آمده بود بیرون، در همین اروپا دیدمش دوه بار. یک آدم متدینی بود معتقد به شاه بود یک سرباز شجاعی بود و خوب این کارا کترش بود دیگر اما خوب برای بقا سلطنت هم هر چه میتواندست میکش و کشت.

س - یعنی معتقد به سلطنت بود؟

ج - بله، معتقد بود و حاضر بود همه کار بکند برای بقا سلطنت.

س - شما از ملاقاتهای که داشتید شخما " چیزی در خاطرتان هست؟

ج - نه، همین یاد میآید در پانزدهم خرداد که من او را ملاقات کردم گفت، " ما تا میلیون هم شده آدم میکشیم که شاه بماند. " در وقتی که رفتم با او ملاقات کردم که

یک کاری بکنده بلکه این ۱۵ خدا دها تمه پیدا کند و علم بلکه استعفا کنند و گناه گردن علم بیافتد آنوقت او فرماندار نظامی بود که من خیلی با تندی هم با او صحبت کردم، گفت، " نه ما تا نیم میلیون نفر میکشیم که شاه بماند؛ نیم میلیون دومیلیون یک چیز یادی . یک سربازا پنجوری بود .

س- شما دارین ملاقاتی که با او داشتید که گفتید تندی هم کردید هیچ نگرا ن نبودید که شما خودتان

ج- نخیر، نخیر، نه دوست ما بود . نه شاید همان حرفها را بعد رفت به شاه زد و یکی از عللی که ما با شاه بعد روابطمان بهم خورد همین بود . نه ، به من چه کار بکند . تندی به او که نبود به علم بود اما خوب به سیستم بود نه چیزی نداشت دوست ما بود خدا رحمتش کند . س- یعنی شما برای جان خودتان نگرا ن نبودید؟

ج- نخیر، نگرانی نداشتم . چه کار میکردند مرا ؟ مرا نصیحت میکردند . س- آیت الله خوانساری ؟

ج- آقای خوانساری یکی از مراجع ایران بود بعد در تهران بود آدم خیلی خوبی بود خیلی کم حرف بود . من درسش هم رفته بودم . مداخله در سیاست نمیکرد ولی یک پسری داشت که او بعد با شاه و آنها همکاری میکرد اما خودش مرد خیلی بزرگواری بود استاد آقای خمینی بود . درس ۹۸ سالگی هم فوت کرد .

س- یکی از پیر عمرترین ایرانی بود .

ج- بله یکی از پیر عمرترین .. یک آدم قوی بود تا آخرین ایام ..

س- امام جمعه تهران ، حسن امامی ؟

ج- حسن امامی هیچی خوب امام جمعه دکترا ما می قاضی بود بعد عمویش که مرد عمایه سرش گذاشتند امام جمعه تهران شد بعد هم سناتور شد و یکی از آخوندهای درباری بود استاد دانشگاه هم بود . عادی کسی نبود .

س- در ملاقاتها ئی که با او داشتید

ج- عادی ، یک آدم عادی . ملاقات آخر آدم خیلی ملاقات ... آخر این افراد عادی هستند

درا فراد عادی چیزی نیست که آدم ملاقاتهایش را رویش تکیه کند. یعنی وقتی آدم با او
چون لای و نهرو ملاقات میکند یا نا صر توی ذهنش می سیارد. امثال اینها که هر روز ما م
جمعه آدم میدید، هر روز تو کوچه و بازار. کسی نبود خدا رحمتش کند آدم شیرینی بود
لطیف بود می نشستیم صحبت میکردیم. کسی نبودند اینها. اکثر اینها کسانی نبودند
عادی هستند لذا آدم نسبت به آنها indifferent است میدانید؟ خوب هست.

س- آیت الله خمینی؟

ج- او که بله، او او ایلاست. او حالا آدمی است، توهمین صحبتها هست "من و
خمینی" در کتابم هست. بخوانید فصل من و خمینی را.

س- حالا اگر مایل باشید چند

ج- نه دیگر آنها را گفتم دیگر، تکرار میشود و آن کامل را گفتم چون نوشتم با فکر
نوشتم.

س- می خواهید فقط بطور مختصر impression خودتان را، برداشتان را از شخصیت
او بگوئید؟

ج- دو تا آدم است خمینی یکی قبل از حکومت یک آدم مبارز خشک سر سخت که ظاهرش هم
بد نبود. سه تا خمینی است یکی قبل از اینکه وارد مبارزه بشود که آن ایام قم که
آدم خوش مجلس شوخ آن ایام خانه ما آمده نهار هم خورده. یکی هم در ایام مبارزه
است که خوب یک آدم مبارزی که حرفهای میزند معتدل و حرفهای حسابی و یکی هم بعد
است یک چنا یکتا ر خونخواری که با حالت جنون دارد افراد را نابود میکند. سه تا آدم است سه
جور شخصیت است، سه حالت پیدا کرده. الانش که خونخوار و مهدم و ویران کننده هیچی
برایش مطرح نیست. قبل از اینکه به حکومت برسد یک آدم مبارزی که خوب یک حرفهای
میزد منتها سر سختی هم میکرد. قبل از اینکه وارد مبارزه بشود که در قم بود یک
طلبه خوش مجلس خوش معشری که بنشینند صحبت کنند شوخی هم داشته باشد گاهی و معتدل
آدم از مجلسش یعنی خوش می آید شوخی، مزاح فلان. میدانید طلبه ها، روحانیون

فقط همین است که بنشینند در مجلس شان صحبتی کنند مزاحی کنند شوخی بکنند حرفی بزنند یک مجلسی است دیگر. اینجور نبوده که بنشینند اینجور اخم را توهم بکنند مثل اینکه الان وقتی آدم می بیندش در تلویزیون .

س - این تصویر همی ما از جلسات طلاب همین خشک بودن و گفتگوهای علمی و مذهبی ..
ج - نه، نه اینجور نه یعنی قبل از اینکه وارد مبارزه بشود بیست سال بیست و پنج سال پیش یک آدمی بود که خیلی خوش مجلس و خیلی نکته سنج . نه اینجور نبود این یک دفعه . بعد که مبارزه کرد دیگر همین شد خیلی خشک و عیوس تا اندازه ای که البته آنهم سببش را نوشتم تو کتاب از مطلق پرسیدم سببش را . بعد هم که دیگری چی تبدیل شد به یک وحشی درنده .

س - سبب عیوسی اش چیست ؟

ج - از بس دیگر عیوس شده عادت کرده اول اینجور نبود .

س - طبیعت ثانی شده ؟

ج - بله .

س - آیت الله شریعتمداری ؟

ج - آیت الله شریعتمداری را من خیلی وقت است میشناسم . یک مرد بسیار پاک دلسی است ، مرد خوبی است مرد مهربانی است اما ضعیف است قوی نیست . اگر قوی بود در همین حوادث اخیر خوب ایستادگی میکرد .

س - آیت الله طالقانی ؟

ج - آیت الله طالقانی یک مرد مبارزی بود . آن ایا می که مادر تهران بودیم یک طلبه عادی بود منتها مبارزه میکرد . بعد هم دیگر همش زندان بود ، در تمام ایا می که من در خارج بودم او زندان بود خیلی هم در زندان اذیتش کردند اما یک آدم معتدلی بسود نسبتاً " . چه بسا اگر بود جلوی خیلی از کارها را میگرفت .

س - ولی شما فکر میکنید که آیت الله طالقانی واقعا " سخته کرد؟ فوت کرد؟

ج - ممکن است . فکر نمیکنم کشتند و را ، پیر بود و کسالت داشت و خیلی هم ز جروشکنجه دیده بود در زندگیش .

س - یعنی فکر میکنید از نظر فکری میتوانست یک ..

ج - سدی بود حالا اگر هم حالا نمیتوانست سدی بود . میتوانست تعدیل ، بعنوان تعدیل س - آیت الله زنجانى ؟

ج - او مرد خیلی بزرگواری بود خدا رحمتش کند . از بنیانگزار مقامت ملی "بود و " نهفت آزادی " مردپاکی بود ، مرد درستی بود . خوب مردی بود خدا رحمتش کند . خیلی زندان و زجر کشید در زمان شاه ، خیلی آدم با استقامتی بود . پسرش الان هست دکتر فرید در ایندیا نا .

س - شما در تهران به ملاقاتش رفتید ؟

ج - همیشه ، من اینجا رفتم دیدنش از اینجا . طیاره سوار شدم رفتم ۴۰۰۰ مایل دیدمش خیلی مرد بزرگواری بود .

س - آیت الله اردبیلی ؟

ج - هیچی ، سید کلاش روضه خوانی بود . ما خانه عارضی شیرازی مهمان بودیم شبها گاهی دعوت میکرد میرفتیم آنجا میدیدیم یک سید نشسته . میگفتم آقا این رابلند شو بیرونش کن آخر چرا اینجا نشستی ؟ یواش به او میگفتم ، میخواستیم بشنیم صحبت کنیم . میدانید یک آدم ناباب بود . هیچی ، میگفت بفرمائید بیرون پنج تومان کف دستش میگذاشت میگفت بفرمائید بیرون . عجیب اند اینها ، یک آدم خیلی بی ارزش خیلی بی ارزش

س - چرا ناباب بود ؟

ج - خیلی ، آخر این یک سید روضه خوانی بود مزاحم نشسته بود ما هم میرفتیم آنجا آقای رفقا عیو استیم بشنیم دیگر . آخر یک آدم ناباب تو یک مجلس .. کرارا " به عارضی که منزلش مهمان بودیم میگفتم آقا این رابیرون کن از اینجا ، این آدم نابابی

است من حوصله اش را ندارم . ده تومانی پنج تومانی میداد به او و میرفت بیرون .

س - پس چطور آیت الله شده بود؟

ج - بله خوب خمینی آیت الله گردا و رانده اینکه آیت الله شد، روضه خوان . اینها همه

روضه خوان هستند نه اینکه روحانی . روضه خوان میداند که چیست؟

س - بله .

ج - روضه خوان . اینها توی شان روحانی نیست . یعنی جدت آشیخ با قرروحانی بود، اینها

روحانی نیستند یعنی طلبه بود درس خوانده بود ملا شده بود آقای شیخ با قر درس هم

میداد . اینها طلبه نیستند اینها روضه خوان بودند . مثل ابراهیم ابطحی نژاد اگر

یادتان نباشد یادتان البته نیست یک روضه خوان . خامنه‌ای روضه خوان ، شیخ اکبر

رفسنجانی روضه خوان ، اردبیلی روضه خوان . یعنی میرفتند تودها ت روضه میخواندند

بعضی هایشان هم برایشان منقل میگذاشتند تریاک میکشیدند بعداً " آخر ما هی صد

تومان دویست تومان کف دستشان میگذاشتند . اینها روحانی نیست . روحانی منتظری

است ، ملائی است درس هم خوانده تا اندازه‌ای . اینها همه روضه خوان . اینکه بی حیا

هستند مال اینست که روضه خوان هستند ، روضه خوان وقیح میشود ، برای اینکه روضه

خوان چکار میکند؟ آرتیست است می‌رود آن بالا امام حسین اینجور کشته شد ، یزید

اینجور کرد . سن در می‌آورد بازی میکند این آدم وقیح میشود اولاً ، این کارهایی که

آن بالائی منبر میکنند امام حسین روز عاشورا . این مال یک آدم عادی نیست . اینها

باید رل بازی کنند برای اینکه مردم را بگیرانند . این خودش یک کاری است این

روضه خوانی است . و اینها هم الان رل بازی میکنند منتها یکیش تو مجلس ، یکیش

تو رئیس جمهوری . اینها روضه خوان هستند اینها کسی نیستند . این مردیکه روضه خوان

است کریم اردبیلی . خود خمینی بجگیش روضه خوان بوده در جوانی . این وقاحتش هم مال همین

است میرفته دهات ، والله ، روضه خوانی میکرده ، منتها بعد البته دیگرو کرده و شده

طلبه و بعد شده روحانی و بعد شده .. چون فرق است بین روحانی و بین روضه خوان .

س - چه فرقی است ؟

ج - روضه خوان فقط روضه میخواند این درجا های دیگر نیست این فقط در شیعه است خطیب است میآید صحبت میکند برای مردم یک پولی هم بها میدهند .

س - یعنی آن مراحل درسی را نخوانده .

ج - بله هیچی . مراحل درسی نخوانده ، روحانیت نخوانده فقط رفته کشتن امام حسین را یاد . . . چطور کشتند ، کی کشته ، چرا کشتند بعد هم یک خرده شرفلان و از اینجا و آنجا مردم را بگیرانند برود منبر و بعد هم دعا کند بیايد پاشین . لذا روضه خوان ارزشی ندارد روضه خوان . و لذا الان بخوانند به یک روحانی فحش بدهند میگویند این روضه خوان است یعنی بیسواد است . اینها روضه خوان هستند . عبدالکریم موسوی اردبیلی روضه - خوان است کسی نیست شده رئیس دیوان عالی کشور خمینی آورده برای اینکه غیر از او کسی پیدا نمیکرد .

س - آخر خمینی چطور میتوانست او را آیت الله کند ؟

ج - نمیتواند برای اینکه کسی حاضر نیست کاری برای او انجام بدهد . اینکه میبینید دیکتا تورها به پست متوسل میشوند اینست . یا خود شاه اینکارهایی که میخواست بدست علم بگند یا آزموده محال بود بتواند به دست سردار فخر بگند ، محال بود یا دست صدرا لثراف یا دست هیچی افراد حسابی 'نه نیستند اینکارها را بکنند . هر مقدار حاضر نیستند شرف دارند اخلاق دارند فضیلت دارند . همیشه دیکتا تور به پست متوسل میشود برای کارهای پست دیکتا تور . این پست است ، این به پست متوسل میشوند . شما بسک دیکتا تور پیدا کن که اطرافش افراد شریف باشند محال است ، خیلی کم است . نمیشود چون آدم با شرافت که نمیآید . محکمه شیخ با دق لازم است که اینقدر بکشد ، لاجوردی لازم است ، شیخ اکبر فرستجانی لازم است که رئیس مجلس شود تا بتواند منویسات خمینی را پیاده کند . افراد حسابی حاضر نیستند عقل دارند ، منطق دارند میبینند درست نیست ، نابودی است تلاشی است متلاشی میشود کشور گوش نمیکند . پس بسک

افرادی می‌آورند که زبان حالشان این باشد : با وجودت من آواز نیاید که منم .
 هرچه تو می‌گوئی همان است . مثل بیت بقول عربها کالمیت بین ایدی الغسال
 مثل مرده‌ای که میدهد بدست مرده‌شور اراده‌ای ندارد هرچه مرده‌شور است بدبخست
 بخواهد با او رفتار کند میتواند .

س - پس چطور آیت الله خمینی این را آیت الله کرده ؟ میتواندسته بگوید تو آیت الله ...
 ج - به او آیت الله که نمی‌گوید او مردم می‌گویند . خمینی او را آیت الله نکرده ، فقط
 حجت الاسلام مینویسد . هیچکدام اینها را حتی منتظری را آیت الله خطاب نمیکنند
 خمینی .

س - چرا ؟

ج - خوب ، آن مقامی است که مال مراجع است ، اینها را آیت الله .. مردم می‌گویند
 خوب بهمه آیت الله می‌گویند دیگر ، آن دانش روزنامه مینویسد آیت الله ، خمینی
 نه در نامه مینویسد حجت الاسلام .

س - پایان جلسه دوم ، دکتر موسی از شما خیلی تشکر میکنیم ، مری .

مصاحبه با نصرت الله امینی

ریاست بازرسی نخست وزیری در زمان دکتر مصدق

شهردار تهران

وکیل شخصی دکتر مصدق

فعال سیاسی ملی گرا

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی
تاریخ : ۱۱ مه ۱۹۸۳
محل : شهر آنا ندل - ویرجینیا
مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۱

مصاحبه با جناب آقای نصرت اله امینی در شهر آنا ندل - ویرجینیا ۱۱ مه
۱۹۸۳ .

س - آقای امینی نبل از اینکه بپردازیم به گفتگو راجع به رویدادهای
سیاسی ایران و خاطرات شما می خواستم از حضورتان تقاضا کنم که بـــ
شرح مختصری بفرمائید راجع به سوابق فامیلی و تحصیلی و همچنین
آغاز کار سیاسی شما .

ج - امروز همانطوریکه فرمودید تاریخ میلادی را گفتید من خیلی میل دارم که
چون ما ایرانی هستیم تاریخ فارسی را من مقدم بگذارم و بگویم امروز
بیست و یکم اردیبهشت ۱۳۶۲ است و خوشبختانه امروز مصادف با روز مبعث
هم است که از نظر ما مسلمانها بسیار روز مبارکی است و اینست که این مصاحبه
در روز مبعث و ۲۱ اردیبهشت با جناب عالی انجام میپذیرد . من در ۱۲۹۵ در
اراک که آن موقع بنام سلطان آباد نامیده میشد متولد شدم ، تحصیلات
ابتدائی ام را در همان شهر انجام دادم و تا کلاس دوم متوسطه در اراک بودم
ولی بعد چون دیگر در اراک کلاسهای بالاتری نبود من به تهران آمدم
و در مدرسه دارالفنون که آن موقع یکی از بهترین مدارس متوسطه ایران
بود وارد شدم کلاس نهم را آنجا به پایان رساندم و بعد وارد قسمت
ادبی همان دارالفنون شدم . معلمین ما بسیار دانشمند بودند که بعداً همه
آنها به استادی دانشگاه رسیدند از قبیل استاد جلال الدین همایونی

فاضل تونی ، بهمنیار ، دکترعلی اکبرسیاسی اینها معلمین ما بودند و نصراله فلسفی ، در ۱۳۱۴ من از دارالفنون فارغ التحصیل شدم و وارد دانشکده‌ی حقوق شدم که آنموقع دانشکده‌ی حقوق درخیا بان لاله زار بود. در همان حال که من وارد دانشکده‌ی حقوق شدم چون مدرسه حقوق نصف‌روزه بود نصف‌روز هم بنده وارد دادگستری شدم آنموقع رسم بود که شاگردان مدرسه حقوق میرفتند بعنوان استاژی به یا بقول آنموقع از نظر کار را داری دون اشل در دادگستری وارد میشدند که کار یاد بگیرند هم علمی رادر دانشکده فرا بگیرند هم عملی رادر دادگستری زیر دست قضا سی که بودند و کار رگشته بودند . بنده از ۱۳۱۴ هم وارد دادگستری شدم هم مدرسه حقوق . در ۱۳۱۷ من مدرسه حقوق را تمام کردم آنموقع رئیس مدرسه حقوق علامه دهخدا بود که البته در مدرسه کمتر می‌آمد و مشغول تدوین لغتنامه‌اش بود ، مرحوم دکتر سیدعلی شایگان دانشکده را اداره میکردند و اساتید بسیاری دانشمندانی هم بودند از قبیل آقای دکتر سنجابی ، خرقای دکتر شایگان و مرحوم شیخ محمد عبده بروجردی که بما حقوق مدنی درس میداد و آیت‌الله زاده‌ی مازندارانی و اساتید دیگری که حالا سمشان و بعد عده‌ای معلمین فرانسوی داشتیم از قبیل پرفسور فونتا نا که Loi Civile Comparée درس میداد و در هر حال مدرسه حقوق را بنده در ۱۳۱۷ تمام کردم و به نظام رفتم به دانشکده‌ی افسری برای خدمت نظام ، دوسال هم خدمت نظام طول کشید در ۱۳۱۹ که خدمت نظام پایان یافت بنده وارد دادگستری شدم رسماً بعنوان قاضی ، مدتی در اداره‌ی نظارت آنموقع بودم و بعداً " دادستان ثبت‌کامل شدم که سالها این مقام را داشتم تا دادگاهی تشکیل شده اسم دادگاه مبارزه با کرافروشی بنده رئیس آن دادگاه شدم ولی بعداً یک ماه موریت مهمی پیش آمده که من به خوزستان رفتم از طرف دیوان کیفر و بازرسی

کل کشور برای کشف یک جراثمی و بعدشدم معاون اداره‌ی بازرسی وزارت دادگستری که سالها در این سمت بودم، بعداً " رئیس اداره‌ی سرپرستی صفا شدم که از اینکار هم من بسیار بسیار راضی بودم چون مستقیماً " میتوانستم خدمتی بکنم به اشخاص محجور و صغیر ، در خلال بودن در اداره سرپرستی قانونی از مجلس گذشت به اسم قانون بنسب "جیم" معروف بود داستان بند " جیم " بنده را آقای سروری که به بنده علاقه‌ای داشت و ایشان رئیس این هیئت هفت نفری شده بودند بنده را بعنوان رئیس دفتر انتخاب کردند و چون این کار خیلی خیلی محرمانه میبایست باشد آقایان آشناهای ما دوستان توقع داشتند که من اسرار آنجا را به آنها بدهم و نمیدادم این بود که مورد غضب وزیر دادگستری وقت که خودش بند "ب" شده بود. معاون او هم بند "جیم" فلان که حال نمیخواهم اسم ببرم واقع شدم. و بنده را از آن پست اداره‌ی سرپرستی برداشتند و مستشار استیناف رشید کتابخانه‌ی وزارت دادگستری کردند که من خیلی از آن کار هم راضی بودم، یادم هست که وقتی رئیس اداره سرپرستی بودم من این آیه‌ی قرآن را که ولاتقربوا مال الیتیم الی بالتی هی احسن این را شعار این اداره قرار داده بودم و بالای سر خودم نوشته بودم روی قیم نامه‌ها هم چاپ کرده بودم ، وقتی رئیس کتابخانه شدم یکی از قضات عالیمقام دادگستری آمد پهلوی من و گفت خب فلانکس اینجا چی میخواهی شعار بنویسی چون آنجا نوشته بودی ولاتقربوا مال الیتیم الی بالتی هی احسن، اطاق کتابخانه وزارت دادگستری در بالاترین طبقه‌اش بود و مشرف بود بر ایوان بارک شهر ، گفتم که اینجا میخواهم بنویسم که "خوش تر از این گوشه پادشاه ندارد" برای اینکه ارباب رجوعی نداشتم فقط سروکارم با کتاب بود ولی خب دیری نپاشید که بینه رزم آرا سقوط کرد با رزم آرا کشته شد

و در حدود ۱۵ میکتم ۲۹ اسفند بود علاء‌نخست وزیر شد و آقای امیرعلائی وزیر دادگستری شد و مرحوم دکتر سمیعی معاون بود که باینده خیلی دوست بود و بنده رادعوت کردند بعنوان رئیس دفتر وزارت. مدتی رئیس دفتر وزارت بودم تا آنجا هم کارهای پیش آمد از قبیل شورای انتخابات و باز نوی شورای انتخابات من شرکت داشتم به اتفاق عده ای از قضات و باز کار دیگری بود که شورای نخست وزیری نامیده میشد که معاونین وزارتخانه ها قبل از اینکه تصویب نامه ها بمرحله تصویب در هیئت برسد آنجا مطرح میکردند. مرحوم آقای دکتر مصدق که نخست وزیر شدند اولش همان رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم و کارهای که مربوط به این شوراها بود به نظرایشان میرساندم. من به مرحوم آقای دکتر مصدق از سالیان دراز ارادت میورزیدم و عشق میورزیدم، اولین بار من ایشان را از طریق مطبوعات و مخصوصاً " مجله آینده و نطق های ایشان در مجلس مؤسسان که مخالف با تغییر رژیم بودند با اینکه خودشان مرد آزاد خواهی بودند میگفتند که من همچنانکه همه میدانند فکر میکنم که این تغییر رژیم به نفع مملکت نباشد زیرا سردار سپه میخواهد نخست وزیر باشد هم بعد پادشاه باشد و قدرت دست بگیرد و این صلاح مملکت نیست. به خاندان قاجار هم علاقه ای نداشت با اینکه ما در اوز قاجاریه بود همیشه مخالف بود و در تمام موارد نشان داد که ایشان در عقیده خود را سخاست و علت مخالفتش با رضاشاه سئله ای حمایت از قاجاریه نبود حتی در نطقش هم گفته بود که من هنوز در این قاجاریه هم فرد صالحی نمی بینم ولی آمدن رضاخان را هم بعنوان شاه صلاح و مصلحت مملکت نمیدانم. در حال من ایشان را از طریق مطبوعات میشناختم تا بعد از شهریور ۲۰ که ایشان از احمدآباد به تهران آمدند من در همان موقع که دادستان ثبت کل بودم به زیارت ایشان در شیران که منزل ایشان در باغ فردوس بود در آنجا به زیارت ایشان رفتم و برای انتخابات ایشان

که البته احتیاجی به فعالیت فردی مثل من نداشت چون همه‌ی مردم به ایشان معتقد بودند ولی همانوقت هم من و مرحوم آقای ارسلان خلعتبری فعالیت میکردیم از آنوقت من به ایشان آشنائی حضوری هم پیدا کردم غیر از اینکه از طریق مطبوعات آشنا بودم . و مضافاً " به اینکه من استادی داشتم مرحوم میرزا ظاهرتنکا بنوسی که بزرگترین فیلسوف قرن اخیر بود و سالها در تبعید و زندان در زمان رضاشاه و علاقه‌ی عجیبی به مرحوم آقای دکتر مصدق داشت همیشه با احترام مصدق السلطنه او را میگفت به مناسبت ایشان هم من مربوط بودم . تا ایشان وقتی نخست وزیر بودند روزی بنده را احضار فرمودند و گفتند که تو از این تاریخ رئیس بازرسی نخست وزیری هستی . و من با ابلاغ ایشان و امر ایشان رفتم بازرسی نخست وزیر را تحویل گرفتم بودم تا سی ام تیر ، قضایای سی ام تبرکته خیلی وقتی که دکتر مصدق سقوط کرد و قوام السلطنه نخست وزیر شد من از نظر ملکیتی نه از نظر مقام خودم که اصلاً " روی این عنوان معتقد نبودم و چینی‌ها نداشتند بقدری ناراحت بودم که اصلاً " جواب پریشان میدیدم که مملکت چه میشود . ولی خب همان ایام هم که هیچ کس با ایشان ، یعنی کمتر کسی با ایشان تماس داشت ، قبول نمیکردند . من خدمت ایشان میرسیدم تا ایشان مجدداً " در اترقیام ملی و قیام مردم در سی تیر مجدداً " نخست وزیر شدند و مرا بعنوان شهردار انتخاب کردند امر فرمودند . خب در آنوقت البته من علاوه بر اینکه شهردار بودم تماس داشتم با ایشان بود و مطالبی را که شاید ایشان به کس دیگری نمیگفتند بمن میگفتند و حتی یک روز ایشان به خنده و شوخی فرمودند که تو Bureau de renseignements من هستی چون من اتفاقاً " روی حافظه‌ای که دارم و علم انساب رجالی که دارم و اشخاص را میشناسم خیلی به محیط ایران آشنائی دارم و اشخاص را میشناسم و ارتباطات نسبها ... ایشان گاهی وقتها مطالبی

که میخواستند محرمانه از من میپرسیدند، حتی یادم هست که یک روزی ایشان فرمودند: «آقا من پنج تا آدم خوب میخواهم تو معسر فی کن ، من عرض کردم برای چه کاری میخواهد؟ فرمودند که نه نمیگویم، گفتم بنده هم عرض نمیکنم، گفتند چرا ؟ گفتم که شما پنج تا آدم خوب برای میرغضبـــــــــــــــی میخواهید یا برای پیش نمازی؟ اینها فرق میکند، ایشان خندید گفت حق با توست من برای فرمانداری میخواهم . بنده فوری پنج نفر را نوشتم، بعد آن هـم داستان درازی دارد بعداً " . در هر حال من با ایشان بودم تا شهرداری را اداره میکردم .بعداً " من رئیس سازمان بیمه های اجتماعی شدم .

س- شما چند وقت در شهرداری بودید آقای امینی ، یعنی بعنوان شهردار تهران از چه تاریخ تا چه تاریخ ؟

ج - استدعا میکنم ، خواهش میکنم .

س - چون میخواهم از نظرتا ریخی برگردیم کاملاً" بعقب که بعد بتدریج من بتوانم درباره جزئیات این مسئله با شما صحبت بکنم . شما راجع به تغییر - - - - - رژیم صحبت کردید که منظورتان تغییر - - - - - سلطنت از قاجاریه به پهلوی ..

ج - از قاجاریه بله بله بله .

س - از نظر دکتر مصدق ک - - - - - مخالف بود ا - مایک مسئله ای را من میخواستم از شما سؤال کنم . اینکه در آن زمان یک زمزمه ای جمهوری هم بود میخواستیم ببینیم که شما اطلاع دارید که نظر دکتر مصدق درباره ی جمهوری آن موقع چه بوده ؟

ج - من آن را درست نمیدانم چون نمیدانم چیست والا یادم نیست ، عرض کنم من آن را درست نمیدانم و ب - - - - - دوباره مراجع - - - - - کنم به آثار و نوشته های ایشان و آن را بدانم . ولی این که میدانم اصولاً" با آمدن سردار سپه وقتی مجلس مؤسسان تشکیل شد ایشان در مجلس مؤسسان بودند و از افراد نادانری که مخالفت کردند با آن مجلس مؤسسان و آن تغییر قانون اساسی مرحوم آقای دکتر محمد مصدق بودند .

س - با ایشان مرحوم مدرس هم بود که مخالفت میکرد با سلطنت رضا شاه ؟
ج - بله بله . عده ای بودند که بله .

س - پس ناچاریم که یک مقداری بپاییم جلوتر سؤالی که من دارم مربوط میشود به روی کار آمدن رزم آرا و اوائل زمزمه ای ملی شدن صنعت نفت
ج - بله درست است .

س - شما راجع به قتل رزم آرا میدانید که شایعات زیادی هست ی - - - - - عده معتقدند که خب ظاهراً قضیه این بود که فدائیان اسلام کشتند و قاتل هم خلیل طهماسبی بوده اما عده ای را عقیده بر این است که قاتل اصلی

خلیل طهماسبی نبوده و شاه در این جریان دست داشته‌آیا شما راجع به این موضوع اطلاعی دارید ؟

ج - بنده ... آره‌ای که اطلاع دارم اینستکه شاه از اینکار مسلما " بدش نیامد و چ . رزم آرا علی‌التحقیق برعلیه شاه قصد کودتا داشت و این مطلب مثل روز برای من روشن است . مردیکه الان اسم او را شاید درست ندانم من در آن موقع در رزمان رزم آرا با دکتر مظفر بقاشی که بعدا " بکلیسی از او جدا شدم و بریدم چون او متاء سفاکانه برعلیه دکتر مصدق اقداماتی کرد و میکرد و میکند من با او خیلی خیلی آن موقع نزدیک بودم حتی یاد هم هست که وقتی که دکتر مظفر بقاشی میخواست برعلیه رزم آرا بیاید و اقداماتی بکند وقتی رئیس ستاد ارتش بود بجای اینکه منزل خودش برود منزل من وارد شده بود من شب که منزل آمدم دیدم چنانی توی منزل هست گفتم کیست ؟ گفتند مال دکتر بقاشی ، گفتند گفته که کسی نفهمد که من اینجا آمدم . صبح به اتفاق ، بعد آمد گفتم چی ؟ گفت بله منزل تحت نظارت و ... میخوام برعلیه رزم آرا کارهایی بکنم و صبح اتفاقا " به اتفاق رفتیم منزل سید محمد صادق دیدیم که آقای سید محمد صادق مشغول تدوین آئیننامه‌ی مجلس مؤسسان است که فوری بقاشی گفت که من آمدم با این صحبت کنم حاکم‌الامی بنیم که نخیرا ایشان خودش دسب‌اندکار تدوین این قانون اساسی است ، آن موقعی بود که این تصمیم گرفته شده بود . و بقاشی رفت و در مجلس متحصن شد و شروع کرد به مبارزه برعلیه رزم آرا و مردی که از نزدیکان رزم آرا بود این روزی منزل دکتر بقاشی نقل کرد که سه شبه رزم آرا در منزلش معمولا " عصر یک جلسه‌ای یا بقول امروزی ها میتینگ خانوادگی داشت که از بستگان و نزدیکانش جمع میشدند و تصمیماتی میخواستند بگیرند آنجا میگرفتند و البته خیلی این جلسات محرمانه بود من چون خیلی با این آدم نزدیک بودم سر زده وارد شدم دیدم که اینها صحبت است که

روز پنجم عده‌ای از جنوب شهر از میدان و اینها بیایند در جلوی مجلس و آنها بعنوانی که نان نیست و گندم نیست و ارزاق در دست مردم نیست نظاهراتی راه بیاندازند و یک عده از کردها راهم که رزم آرا آورده بودند در قسمت‌های ارتش نگهداری کرده بود. چون رزم آرا با عشا یرخیلی مربوط و نزدیک بود و اینجا ناچارم به یک پاراگراف چیز عرض کنم که یک آقائی یک روزی بمنزل من آمد گفت که وقتی که بعد از اینکه رزم آرا را کشتند گفت رزم آرا ایران را خوب میشناخت ولی تهران را نمیشناخت، گفتم آقا این حرف مال تونیست از دهان تو بزرگتر است مال کی هست؟ گفت بله مال دکتر ظاهری است، دکتر ظاهری گفته است او خوب مرد پهلوان سیاست در کار خودش بود. در هر حال این با عشا یرخیلی مربوط بود عده‌ای از اینها را آورده بودند نگه داشته بودند و قرار بود آنها هم مسلحانه بیایند جلوی مجلس و بمجری که سرودا میشود فوراً " بریزند توی مجلس و عده‌ای از وکلای بگیرند و بکشند منجمله بقاشی را و سیم‌های ارتباطات شهرها را هم قطع کنند و ژاندارمری هم چون گیلان شاه رئیس ژاندارمری بود و از بستگان نزدیک رزم آرا بود اینها همه اقداماتی بکنند و بعد هم شاه را بگیرند. این آدم میگفت که من تصمیم گرفتم و هرچی که یک کاری بکنم بلکه به دکتر بقاشی میگفت که من ترا مطلع کنم دیدم که این خلاف مروت و اخلاق است که من اسراری را که میدانم فاش کنم بلا آخره به نظر خودم آمد که بیایم روز چهارشنبه صبح که شده بود بیایم و تراتوی منزلت به بهانه‌ای که کار لازمی با تودارم و محرمانه ببرم توی خانه‌ی خودم و توی خانه درب را قفل کنم توی یک اطاقی و تراتوگذارم بیرون بیایی تا پنجمین عده که این حادثه پنجمین تمام بشود بعد تواتر از بدشوی یا بیرون بیایی از منزل، همینجور که پیاده آمدم بطرف منزل تو که، منزل او در کوی معاون سلطان بود، از سرچشمه که رد شد جلوی مسجد میرزا محمود وزیر نرسیده به کوچه میرزا محمود وزیر یک مسجدی هست

آنجا مسجد محمودیه منزل پدر رزم آرا هم آقا میرزا محمد رزم آرا هم
 آن بغل بود . آنجا که رسیدیم دیدم روزنامه‌ها فربا می‌کنند قتل
 رزم آرا آن فوق العاده را گرفتم و از همانجا برگشتم دیگر نرفتم دیدم رزم آرا
 کشته شده موضوع منتفی شده . و در هر حال همان موقع هم صحبت بود که علم
 می‌آید به شاه می‌گوید که چون می‌گوید که رزم آرا هم کشته شد چون شاه مشغول
 تنیس بازی بود شاه اصلاً هیچ مثل اینکه قضیه‌ای واقع نشده .
 س - اینجایک صحبتی هم هست یک شایعه‌ای که خود آقای علم آمدند
 و رزم آرا را بر دند آنوخت .

س - این بله همان وقت که آن علم آمد و رزم آرا را برداشت بر دیک ختمی
 بود مال مرحوم فیض
 ج - آیت الله فیض .

س - آیت الله فیض اگر حافظه‌ام درست .. و در مسجد شاه آن روز که آن البته
 از نظر چیز اسمش مسجد سلطانی است اسم رسمی آن که حالا عوض کردند .
 و اصرار می‌کنند و را بر میدارند می‌برد آنجا که بعد آن حادثه رخ داده بود . بنده
 خیال می‌کنم کار خلیل طهماسبی البته آن موقع هم معروف بود که اینها
 بی ارتباط نبودند یکی دوا بر ملاقات نمیدانم خود نواب صفوی با شاه داشته
 است تا این حد من نمیدانم تا چه حد درست باشد چون با حدس و تقریب نباید
 به ضرب قاطع صحبت کرد ، مگر اینکه آدم علم داشته باشد . اینست که
 بنده آن را نمیتوانم بگویم ، ولی این شهرت‌هایی که بود و اینها ::
 ولی مسلماً " رزم آرا چنین قصدی داشت . خبر او ارتش هم که دستش
 بود شهربانی را خودش رئیس شهربانی ! انتخاب کرده بود دفتری را کرده بود
 رئیس شهربانی که از عوامش بود و قدرت داشت ، بنکار را میخواست بکشد .
 شاه هم آن موقع معمولاً در مقابل قدرتها همیشه خاضع میشد زمان قوام السلطنه زمان
 آقای دکتر مصدق ولی وقتی به مجردیکه آن فشار برداشته میشد آنوقت

دو مرتبه میگفت که بله من شیر بیشه مازند رانم .

س - یک محبتی هست که میگفتند آقای رزم آرا علاوه بر مسئله قصد کودتا و این حرفها یک توافقی هم درباره‌ی نفت با انگلیس ها انجام داده بود میگویند کسه میخواست آن قرارداد را بیاورد به عجلای س .
ج - اینکه مسلم بود ، حتی وقتی که جنازه اش را گویا در همان بیمارستانی که برده بودند آن چیزی را که میخواست اعلام کنند از جیبش در آورده بودند که این پیه ۵۰ - ۵۰ معروف است که فیتی فیتی ایشان در جیبش بوده و میخواست به خیال خودش اینکار را تمام بکند . و بعد هم آن نطق عجیبی که کرد که خیلی به ضررش تمام شد که مایک لولهمسنگ هم نمیتوانیم بسازیم چطور میتوانیم که نفت را خودمان اداره بکنیم . این مطلبی بود که رزم آرا گفته بود و قرار را با انگلیسها تمام کرده بود که ۵۰ - ۵۰ باشد که دکتر مصدق و جبهه ملی آنموقع بهیچوجه موافق با این امر نبودند .

س - من میخوام از جنورتان تقاضا بکنم که یک مطالبی راجع به چگونگی روی کار آمدن حکومت مصدق برای ما توضیح بدهید اگر شما خاطره‌ای از آنموقع دارید پیشنهاد مثلاً " جمال امامی " .

ج - جمال امامی بله بله مسلم است .

س - به نظر شما روی چه اصلی بوده که جمال امامی همکاری پیشنهادی به آقای دکتر مصدق کرده بود ؟

ج - جمال امامی بدون تردید قصد انشائی نداشته است . چون جمال امامی تکلیفش معلوم بود یک آدمی بود . کثیف و نادرست و هیچوقت هم او نمیتوانست در خط و راه مرحوم دکتر مصدق باشد . مسلماً " شاه آنموقع " اصرار داشت که سیدضیاء الدین را بیاورد و سیدضیاء هم شناخته شده بود در همان موقع هم که در کودتای ۱۲۹۹ آمد عده‌ای از افراد را گرفت و زندانی کرد و بستگی او به انگلستان دیگر هیچ جایی برای شک و شبهه‌ای

نیست . حتی اخیراً " یادم هست که درمجله آینده درتهران که بودم خاطراتی از استاد سید محمدعلی جمال زاده بود که مطالبی که سیدضیاء درویش به او گفته بود اینها را همه را نوشته بود درمجله چاپ شد . او با انگلیسها کاملاً مربوط بود و آنخلیسه‌ها به او تکلیف کرده بودند و آتَمُدد . شاه اصرار داشت که بعد از رزم آرا که یادم هست که بعد از رزم آرا موقتاً " فهِیم المملک کفالت نخست وزیری را بعهده داشته باشند تا تکلیف معلوم بشود آن موقع هم با زرم این بود که درمجلس رای تمایل میگرفتند برای انتخاب . . البته بعداً "شاه اینکار را دیگر از بین برد و خودش انتخاب میکرد حتی نخست وزیر شایدهنوز خیال میکرد نخست وزیر است ولی نخست وزیری دیگری را معرفی میکردند تا این حدی اعتبار به این مقررات و اصول بود که هیچ خودش را محتاج نمیدانست که نخست وزیر یا وزراء استعفا بدهند که جای شان انتخاب بشوند . چه بسا وزیری یادم هست که مجلسی درمجلس داشت از یک لایحه ای دفاع میکرد بعنوان وزیر دادگستری یا کفیل وزارت دادگستری دکتر هدایتی را درمجلس بعنوان وزیر معرفی کردند و آنجا بود اینجا اصلاً "خبر نداشت . یا مثلاً" وزیر دیگری که در وقتش میرفت بمنزل ازرا دیوشنیده که جای او وزیری انتخاب شده . اینکار را بعداً " میکردند که بی اعتبار به این مقررات باشند . که یعنی شاه همه کاره باشد که بعد معلوم شد که هیچ کاره است . بعد از کشته شدن رزم آرا البته یک حال عجیبی در مملکت بود و این قتل او و ترور او خیلی اشرار خوبی کرده بود و آنوقت هم مجلس مؤسسان نبود مجلس ، معذرت میخواهم ، سنا نبود س - مجلس سنا بود .

ج - مجلس سنا بود . معذرت میخواهم . بله و آنجا که صحبت سیدضیاء میشود خب بعضی از این افراد فکر میکنند سیدضیاء بیایم بگیرند توقیف میکنند فلان میکنند شروع میکنند انتقال کردن جمال امامی بطور مسخره نه بطور قطععی و جنبی که نسبت ... میگوید چه لزومی دارد او را خب همین آقای دکتر مسدق

که بعدو کلا دست میزنند و او هم قصدا نشاء نداشته راءى اعتماد به دکتر مصدق میدهند، که هیچ خیالی نداشته که جمال امامى که مثلا " نسبت به ایشان ارادتى داشته با دو بگويد، و این بود که بعد سنا هم یاد ماست که سنا هم که بود سنا هم راءى داد و دکتر مصدق آمد نخست وزیر شده خیلی آتموقی، مردم خوشحال شدند خیلی خیلی و ایشان نخست وزیر شدند بعد چون فکر میکردند که ، چون هنوز اگر طاقتان باشد وقتیکه دکتر مصدق به نخست وزیرى انتخاب شد هنوز قانون ملی شدن صنعت نفت را شاه توشیح نکرده بود.

س - ولى تصویب شده بود .

ج - تصویب شده بود بلکه تصویب شده بود در بیست و نهم اسفند سال قبلش تصویب شده بود ولى شاه امضاء نکرده بود . و این بود که دکتر مصدق گفت که شورا قبولی من اینست که اول شاه این قانون را توشیح کند تا من قبـــــول نخست وزیرى بکنم . این بود که شاه هم مجبور شد توشیح کرد و قانون این شد و بعد آقای دکتر مصدق هم رفت در مجلس شورا آنجا متحصن شد تا مذاکرات افراد کابینه اش را انتخاب کند راءى اعتماد بگیرد و قتی راءى اعتماد گرفت آنوقت مشغول بکار شد .

س - آیا فکر نمیکنید که این پیشنهاد را به دکتر مصدق کرده بودند برای اینکه خوب فکر میکردند که دکتر مصدق میآید و برایش امکان ندارد که بتوانند با شرکت نفت مبارزه بکنند و در نتیجه در اشرافیت با عدم موفقیت به یک طریقی حکومتش ساقط میشود و از شرش در مجلس راحت میشوند ؟

ج - مسلما " این فکر را داشتند حتی در موارد دیگری هم بنده میدانم که تحریکات خیلی شدیدی بود که دکتر مصدق را از صحنه خارج کنند . بنده دو مطلب را که شاید کمتر کسی الان از این معاصرین بدانند نقل میکنم که تاء پیداین سؤال شماست . یکی که شما میدانید که یکی از افراد یکه خیلی در آن زمان مؤثر بود این اشرف بود خواهر تواء مان شاه . شبى در قصر اشرف عده ای از وکلا جمع بودند و اشرف یک طرحى را تهیه کرده بود و برائى

ساقط کردن حکومت دکتر مصدق و راهی عدم اعتماد . عده ای از وکلا بودند.....
 س- این گروه ها نمی وکلا ی مجلس در منزل اشرف پهلوی درجه سالی بوده
 آقای امینی؟

ج- الان به فرس قاطع نمیدانم که عرض کنم یا اوایل ۳۲ ، در هر
 حال مسلم در این موقع بوده . و اشرف اصرار داشت که این وکلا ، عده ای از
 وکلا امضاء میکنند در این موقع دکتر طاهری وارد میشود این را بنده مثل
 روز ...

س- اسم کوچک آقای دکتر طاهری چی بود آقای امینی ؟

ج- الان یادم نمی آید بله . دکتر طاهری

س- ایشان چه کاره بودند ؟

ج- ایشان از لیدرهای مجلس بودند . یزدی بود و چند نفری بودند که مجلس
 گردان بودند . اتفاقاً " اغلب هم یزدی بودند آن جلیلی مثلاً بود که
 با اینکه اصلاً " هیچ سواد و نداشت ولی خیلی

س- بخاطر سر می آورد که آقای طاهری نماینده کجا بودند ؟

ج- نماینده یزد بود . نماینده یزد بود بله

س- نماینده یزد ، اسم کوچک شان را بعد میتوان پیدا کنیم .

ج- دکتر طاهری که وارد میشود آقایان وکلا عنوان میکنند که حالا که دکتر
 طاهری آمده است اول باید ایشان امضاء کنند ، دکتر طاهری با آن لهجه ی یزدی
 میگوید چی هست فلان فلان ، میگویند این میگوید حالا آقایان دیگر امضاء کنند و
 امضاء نمیکنند . بعد خود اشرف پا میشود ورقه را می آورد جلو و میگوید
 آقای دکتر من از تو خواهش میکنم که حتماً " امضاء کنی ایشان میگویند
 حقیقتش اینست که کله ی من از بوی باروت بدش می آید و همین حرف باعث
 میشود همه میخندند و اصلاً " موضوع منتفی میشود . این مطلب را بعد من
 بودم که کسی آمد و به آقای دکتر مصدق گفت همانوقت هم اتفاقاً " از آن تاریخ

آقای دکتر مصدق به دکتر طاهری علاقه‌ای پیدا کرد و به او نزدیک شدند. و این یکی، یکی دیگر اینکه با زیاد هم هست که آقای دکتر مهدی مجتهدی که مدتی در استان تهران بود و صاحب تاءلیفاتی است راجع به آذربایجان یکی راجع به اسم رجال آذربایجان و یکی شرح حال تقی زاده، روزی من منزل یکی از دوستان مشترک ما بودیم آقای دکتر مهدی مجتهدی ظهر آنجا آمدند و گفتند که این دوست شما، البته دوست که باید می‌گفت این مراد شما، عجب شانس دارد. گفتم کی؟ گفت آقای دکتر مصدق، گفتیم چطور؟ گفت من امروز پهلوی تقی زاده بودم چون با او می‌روم مصاحبه‌هایی انجام می‌دهم راجع به شرح حال او که در این کتاب تاریخ رجال آذربایجان شرح حال او را مفصل تر و صحیح تر بنویسم. آنجا بودم که دونفر آمدند البته آن موقع او اصرار داشت که اسم این دونفر را نگویید ولی چون هر دو نفر فوت کردند من بعداً از مجتهدی پرسیدم یعنی وقتی که تصادفاً بهم برخوردیم گفت حالا من می‌توانم بگویم که آن دونفر کی بودند، جمال اما می‌بود و احمد فرامرز اینها آمدند پهلوی تقی زاده و گفتند آقا ما یک مطلب محرمانه‌ای به شما می‌گوییم. مجتهدی گفت من بلند شدم که از طاق خارج بشوم آقای تقی زاده گفتند بنشینید و گفتند من از این آدم هیچ چیزی پنهان ندارم و بگوئید. گفتند نه ما نمیتوانیم در حضور ایشان مطلب بقدری محرمانه است که بهیچوجه جایز نیست که در حضور دیگری گفته بشود. باز مجتهدی گفت من برخاستم بروم تقی زاده گفت که خوب شما تشریف می‌برید در طاق دیگر با پهلوی خانم من آنجا می‌نشینید و لایقی آقایان بدانید که من الان بشما اینجا می‌گویم که هر مطلبی که بمن بگوئید من بعداً تمام و کمال برای این شخص خواهم گفت حالا می‌خواهید بگوئید یا نه؟ بگوئید می‌خواهید بگوئید. آنها گفتند حالا که اینطور است پس ایشان باشد چه لزومی دارد که خارج بشوند. من هشتم گفتند که آقا ما به این نتیجه

رسیدیم که در مجلس نمیتوانیم بر علیه دکتر مصدق اقدامی بکنیم
 وعده‌ای را در خارج جمع کردیم که بر علیه ایشان جمعیتی تشکیل بدهیم
 و اقداماتی بکنیم و دنبال یک زعیم ولیدرمیگردیم به اتفاق
 آراء گفته شد که شما و آمدیم به شما تکلیف کنیم و پیشنهاد کنیم . تقی زاده
 گفت نه من اینکار را قبول نمیکنم . گفتند آقا دکتر مصدق سنا را منحل
 کرد و تو را خانه نشین کرد و در مجلس هم گفت ما دردها را بر خانت پیشه تری
 از تو نهاده است . بنا بر این غب شما با پداینگار را قبول کنید . ایشان
 گفتند معذرا با زهم من قبول نمیکنم . گفتند آقا نگران نباشید ما
 عده و عده هم داریم گفت نمی فهم یعنی چه ؟ بیشتر توضیح
 بدهید . گفتند آقا شاه را اختیار ما هم عده گذاشته هم عده او گفته است
 که ما بیاثیم و بشما این را تکلیف کنیم . تقی زاده گفت محیح است آقای
 دکتر مصدق... البته همیشه تقی زاده نام دکتر مصدق را با احترام میبرد
 حتی در مجلس گفت که چرا به ایشان لعن میفرستید و گفت که یادم هست
 در جواب همین جمال اما می این حرف را زد که یک روزی گفت دکتر
 مصدق ملعون، لعن نفرستید ایشان خدماتی به مملکت کرده، وقتی
 تقی زاده رئیس مجلس سنا بود . گفت که بله شاه گفته است ولی اذعان
 کنید که بعد از شهریور ۲۰ هیچ دولت صالحی سرکار نیا مدمر دولت حکیم الملک
 که مرد درست و شریفی بود . دربار با انگشت هژیر آن دولت را ساقط کرد .
 الان تنها کسی که در مقابل دربار روکافت کاریهای دربار ایستاده است
 و مقاومت میکند شخص مصدق السلطنه است و من بهیچوجه حاضر نیستم با این
 آدم مبارزه کنم و بر علیه او تشکیلاتی جمع کنم . من از همان مجلس
 نا هار که خوردیم یک سر رفتم خدمت آقای دکتر مصدق و این جریان را عرض
 کردم ایشان فقط فرمودند بیل تقی زاده مرد عاقلی است ، مرد عاقلی
 است با همان لجه که میفرمودند . اینست که بر علیه ایشان مشغول بودند

و مرتباً " شاه دست از چیزهای خودش برنمیداشت حتی این که دیگر در کتاب ایستادن خاطرات آیدن هست که چه اقداماتی میکردند بعد از شرف تعزیه گردان این کار بود آنجا همین سقوط دکتر مصدق آن جریان سوشیو و شوارتسکف و آلن دالاس و جان فاستر دالاس و این اقدامات با پسر روزولت که این کار ، کارهای کردند که دیگر اینها در کتابهای اینجا منعکس است و احتیاج به گفتن بنده ندارد .

س- آقای امینی میخواستم از حضورتان خواهش کنم که لطفاً " یک مقیدار خاطراتتان را راجع به تشکیل جبهه ملی اول در سال ۱۳۲۸ تحصن دکتـــــر مصدق در دربار ، و گردآوری اشخاصی که دکتر مصدق از آنها استفاده کرد و یا از همکاران آنها استفاده کرد برای تشکیل جبهه ملی اول برای ما شرحی بفرمائید .

ج- جبهه ملی اول به آن صورتی که واقعاً " بشود جبهه ملی حسابی نامید نمیشود اسمش را گذاشت ، چون افراد مختلف البته مختلف العقیده ای که مثلاً " فقط برای منظور خاصی جمع شده بودند ، چون اگر خاطراتن باشد آقای دکتر مصدق در آن موقع برای موضوع انتخابات رفت در دربار متحصن شد چون مجلسی هم نبود و الا در مجلس متحصن میشد ، رفت در دربار و اگر خاطرم باشد هر روز در دربار بود .

س- بله .

ج- که مردم بسیار مرموز نادرست ناپاکی بود . از عوامل مسلم انگلیسیها بسیار خطرناک بود و قبلاً " هم معین کرده بودند میدانست که چه اشخاصی قرار است از صندوق سردربار و رند . آقای دکتر مصدق آنجا در دربار متحصن شده بود و حتی یاد هم هست که یک روزی ایشان جلوی چادر آمدند و گفتند " هیچکس حق ندارد که شما بدهد ، چون اویقین داشت که عده ای از ما مورین از طرف دربار میآیند یک شعاری برای شاه میدهند که بعد شلوغ بشود

بریزند و بگیرند و چه بکنند.

س - منظور شما این چادر رأی گیری ؟

ج - نخیر نخیر چادر رأی گیری که همانجا که چادری که جلوی چیسز زده بودند که برای همین کاری که بود .

س - برای تحسن ؟

ج - برای تحسن که رفتند که توی دربار ولی باز چادر دیگری هم بود که آمدند بیرون که صحبت بکنند . بعد یکی فریاد کرد مرگ بر شاه که دکتر مصدق گفت خفه اش کنید چون میدانست که این از طرف خود دربار است که آمده این را میگوید نه اینکه واقعاً " مردملی است ، که ساکت شدند و بعد این البته پایه‌ای شد و الا افرادی بودند که بعداً " کاملاً " رویه شان با رویه‌ی دکتر مصدق مخالف بود مثل آن احمد ملکی مدیر روزنامه ستاره که خب آدم خوش نامی نبود ، مثل عمیدی نوری اینها خب سب شناخته شده بودند ، که حتی عمیدی نوری مدتی هم معاون زاهدی شد و افراد مختلفی که البته دکتر بقائی این آقایان بودند . ولی بعداً " همین باعث همین با ملاحظ منشاء این افکار شد که عده‌ای از افراد علاقمند به آقای دکتر مصدق و به تمام معنای ملی اینها دور آقای دکتر مصدق جمع شدند و فراکسیون جبهه ملی را در مجلس تشکیل دادند که آنها دیگر بودند جز دکتر بقائی شان که جدا شد . و آن هم داستان طولانی دارد که چسرا جدا شد همه اینها رابنده اتفاقاً " میدانم .

س - بله ما وارد آن بحث میشویم بنابراین در آن جبهه ملی اول یکی از احزاب اصلی که شرکت کرد حزب ایران بود .

ج - بله حزب ایران بود بله مسلم حزب ایران بود .

س - من میخوام از حضورتان بتا ما کنیم که شما اگر اطلاعاتی راجع به حزب ایران دارید و فعالیت هایش بلاخص از آن زمانی که حزب ایران مسرورده است که با پیشه وری بیمان همکار ریست با ائتلاف کردند

این مسئله را برای ما توضیح بفرمائید ؟

ج - این به آن صورت همکاری و پیمان نبود . آنموقع الهیار صالح ، دکتر مهندس فریدون منیر - - - - - دس زنگنه - - - - - دکتر سنجابی اینهائی که در حزب ایران بودند به این فکر رسیده بودند که افکار آزادخواهان را جمع کنند و مطلقاً با رویه‌ی وروال پیشه وری هم موافق نبودند . بنده آنموقع در حزب ایران نبودم ولی علاقمند به آقای دکتر مصدق بودم و اینها هیچ اختلاف آنچنانی حتی این انتها ماتی که میزنند که آقای الهیار صالح به سلامتی پیشه وری با ده نوشید بنده میتوانم بشما قول قطعی بدهم که نه اینکه حالا بخواهم بنده با شما ز آب بکشم و بخواهم حالا مثلاً " مذهبی بشوم ولی آقای صالح در عمرش مشروب نخورده بود و معتقد بود و مقید بود . در تمام مدتی هم که ما با هم در زندان هم بودیم ایشان نمازش را میخواند تا اندازه‌ای که میتوانست و عیال را اجازت میداد روزه هم میگرفت و مطلقاً ایشان مشروب نخورد که حتی بگویند سلامتی ایشان گیلان بقول روزنامه‌های آنوقت یا لا ینداخت با مطلق فلان کرده . و ایمن یک چیزی بود و هیچوقت به این عنوان که با پیشه وری هم پیمانی کرده باشند حزب ایران نکرده است بنده این را بشما قول میدهم در برابر آنوقت هم منعکس است . منتها جواب مخالفین هم آنموقع از طرف حزب ایران به این جریان داده شد . و تازه بعد از مدت‌ها معلوم شد که پیشه وری هم آن پیشه وری که آنموقع خیال میکردند ... چون بعداً میدانید او با این رویه وروالی که در این کتاب آقای دکتر فریدون کثا و روزگه نوشتند که " من متهم میکنم " صریحاً " ذکر شده است که پیشه وری را چه شکلی روسها کشتند در آن ماشین که به اتفاق غلام یحیی دانشیان بوده چون یکی از رویه وکارهایی که روسها دارند این تصادف کردن است تصادف دستی چیزی که من اخیراً " که در ایران بودم معروف بود که این آقای ربانی

ذیرازی که نماینده ی آقای خمینی در شیراز بود و بعد هم عضو شورای نگهبان بود و آدم بدی هم نبود تا اندازه‌ای که من میدانستم او چون راه افتاده بود در شهرهای مختلف بر علیه حزب ————— بوده صحبت‌هایی میکرد او را هم بین راه دلبران و قم ماشین به او زدند و وقتی که پیاده شد وفلان این افرادی که بودند گفتند نه آقایان شما مریض هستید بروید در بیمارستان و بعد گفتند کشته شده مرده است و پرونده هم چیز شد و این بدون تردید باز کار همین حضرات بود که حالا گرفتار شدند.

س- بله من الان می‌خواستم از حضراتان تقاضا کنم راجع به مطلبی برای ما صحبت بفرمائید که من مطمئن هستم که شما صالح ترین شخصی هستید و دقیق ترین اطلاعات را راجع به این موضوع دارید و آن مسئله‌ی اینکه چگونه بیـــــــن دکتر مصدق و آیت‌الله سید ابوالقاسم کاشانی ارتباط برقرار شد؟

ج- ارتباط اینها کاشانی در همان موقع اگر شما خاطراتان باشد واقعا " لیدر مذهبی بود و مردم به او اعتقاد داشتند چون اصولا" درخون او این مبارزه جوئی که در موقعی که در عراق بوده اتفاق پدرش مرحوم آسید مصطفی اینها بر علیه انگلیسها حتی جنگیدند. بنده آقای دکتر از سال ۱۳۲۰ بعد از شهریور ۲۵ با آیت‌الله کاشانی در تماس بودم و یاد هست که جلساتی داشتیم آقای

دکتر سنجابی بودند و عده‌ای از دوستان من که از شاگردان مرحوم آقای میرزا تقیخان تنکا بنی بودند و فارغ التحصیل دانشکده معقول و منقول آنوقت مثل ابن یوسف شیرازی آقای امین ، آقای کامال نوربخش که بعد اینها اغلب آن کمال ————— آقای امین عراقی بود ربانی بود محمد علی ربانی ، که املشــــــــــــی البته غیر از این ربانی املشــــــــــــی که بعدا " شد و داستان کل کشور پسر عموی او . اینها جلساتی با آقای کاشانی داشتیم و تشکیلات تقریباً " بعنوان یک جمعیت ، بصورت جمعیت سیاسی می‌خواستیم تشکیل بدهیــــــــــــم هر عده عده‌ای را جمع کند و در خودش ده نفر را بعد ده نفر را یک نفر تماس و ارتباط

س- ایشان چه جوری با آقای دکتر مصدق آشنا شدند؟ آشنائی ایشان با شخص دکتر مصدق و نهضت ملی و آغاز این همکاری چگونه شد ؟ از کجا شروع شد ؟

ج- آغاز این همکاری ، همان موقع عرض کردم این چون مردم میدانید اصولاً مردم احتیاج داشتند به اینکه یک مردم‌ذهبی در کارها باشد و چون واقعاً مبارزه میکرد و برخلاف اینکه شهرت دارد ایشان با انگلیس‌ها نه بهیچوجه ایشان مخالف بود البته بعداً " تحت‌تأثیر واقع شد و عوامی رفتند ایشان را روی همین جاه طلبی خریدند نه بعنوانی که مثلاً پول بدهد او دادند فلان نه چیز کردند که این دکتر مصدق اینکارها را میکند و اینهم شروع کرد- و اصلاً " با دکتر مصدق از قدیم مربوط بود ارتباط داشت و در این امر نهضت هم او خیلی اعلامیه‌هایی میداد برای ملی شدن نفت برای کار که البته ملی شدن وجهه ملی و شخص آقای دکتر مصدق علمدار بودند و هم از کنار حمایت میکرد اما مثلاً سفاکانه وقتی که دکتر مصدق در راه کار آمد ایشان شروع کردند دخالت‌هایی کردن و توصیه‌ها و الا " برای ایشان توصیه خیلی عادی بود و نه تنها خودش بلکه عده‌ای بودند که امضاء و خط ایشان را جعل میکردند ، حالا در مثل یک چیزی را خدمتتان عرض کنم یک روزی یادم هست که آقای مهندس نجم که رئیس اداره برق بودند در شهرداری در دفتر من بودند در این موقع رئیس دفتر آمد گفت آقای سلیمی با تو کاری دارند من مخصوصاً " برای خاطراتی که یک مسئله ای را نشان آقای مهندس نجم بدهم خواهش کردم که آقای سلیمی بیاید تو ای طاق اجازه دادم که ایشان ... آمدند وقتی آمدنش گفت آقای سلیمی آقای مهندس نجم هستند که رئیس برق هستند تودستور بده که یک شعله برقی بده یکی از بستگان شما بدهند ایشان روی کاغذ مارک، شهرداری برداشت کاغذ نوشت به آقای مهندس نجم و در زیرش سید ابوالقاسم کا شانی

امضاء کرد. وقتی کاغذ را دادم به مهندس نجم یک دفعه تکان خورد گفت: اه این کاغذ را شما گذاشتید ؟ گفتم من الان این را نوشتم روی کاغذ مارک شهرداری است. بقدری این آدم شبیه خط کاشانسی و شبیه امضای او امضاء میکرد و شبیه خط او مینوشت که کمتر کسی میتوانست تشخیص بدهد که این خط کاشانسی هست یا نیست ، یا خود آقا محمد پسر بزرگ کاشانسی ، و در تمام مدت هر کسی میرفت سراغ ایشان غب آن رویه ای که این آقایان روحانیون داشتند نمیخواستند کسی را از خودشان برجا نهند این توصیه و سفارش ها را میخوردند ، و شروع مخالفت مرحوم کاشانسی با آقای دکتر مصدق از اینجا شروع شد که عرض کردم همین ایشان میخواست در تمام شئون دخالت بکند و اشخاصی را منصوب کند اشخاصی را بر دارد ، یا دم هست که وقتی ایشان رفته بودند در یک باغی در گذشته قوچک آنجا بودند سراغواستند که پینامی برای آقای دکتر مصدق بدهند من آشوقت رئیس با زرسی نخست وزیری بودم ، و رفتم و آقای کاشانسی بنده رفتم به اتفاق خدا رحمت کند مرحوم دکتر طرفه که از بستگان مرحوم کاشانسی بود و در رئیس بیمارستان وزارت راه بود که بعداً " همان بیمارستان بنام دکتر طرفه نامیده شد ، پیش آقای کاشانسی ما رفتم در همان دهی که ایشان بودند در گردنه قوچک بالای اقدسیه و بین اقدسیه و گردنه قوچک آنجا آقای کاشانسی با یک طرز عجیبی گفتند که بلکه این فرماندار کی است که برای سبزه و ارا انتخاب کردند این خیلی آدم مزخرفی است فلان گفتم آقایان از عوامل و ازارادتمندان شما بوده است که انتخاب شده اتفاقاً اسم او را من داده بودم ، گفتند نه این حالا با من بد شده ، گفتم که کسی میتواند با شما بد باشد شما مقامی دارید و حالا منظور چیست فرماندار سبزه و ارکه این قدر مهم نیست ، گفتند این بقول خودشان آقا معال میخواستند از آنجا وکیل بشود یا وکیل بشود این ممکن است مخالفت کند .

منظور از آقا معال آقای سید ابوالمعالی پیرایشان بود که بعد از مصطفی بود بعد از آن آقا مصطفی بود یعنی کوچکتر از آقا مصطفی بود و سن او هنوز از بیست و خرده ای سال تجاوز نمی کرد که بتواند وکیل بشود من گفتم آقا اهالی سبزه و ارکه ابوالمعالی را تمیشتانده مضافاً " باینکه سن ایشان وافیه نیست و کافی نیست، بارسی که معمولاً این آقای کاشانی داشت و در محارره رعایت ادب و نزاکت اخلاقی را نمی کرد فرمودند که خیلی من معذرت می خواهم از اینکه این عبارت را من در محابه میگویم " برین تومن برین تومن، این حرفها چیست . خیر این باید وکیل بشود و در سبزه و ارکه وکیل بشود . و بعد هم این خود الهی صالح آدم بدی نیست ولی این جاروئی که به دمش بسته و به جای دیگرش بسته فلان این چیز بی ربطی است. " گفتم منظور؟ گفتند سرتیپ شیبانی این هم بی ربط است نباید او وکیل بشود باید مصطفی بشود وکیل دوم کاشان ؛ من گفتم آقا مردم بایداً بدهند رئیس دولت که در اینکار دخالتی ندارد . گفت نه باید شما با ایشان بگوئید که باید مصطفی از کاشان وکیل بشود و ابوالمعالی از سبزه و ارکه بشود و آقا محمد هم بقول خودش آقا زاده هم از ساوه . گفتم من تا اندازه ای که میدانم مردم ساوه زیاد از ایشان دل خوشی ندارند و دائماً " توی دادگستری عده ای با ایشان دعوا دارند گفت خیر بایداً ایشان وکیل بشود . گفتم آقا جناب عالی با رویه ای که دارید همه ی افراد ملت وکیل شما هستند و احتیاج نیست که این آقا زاده ها تا وکیل بشوند . گفت نه من بایداً این بچه ها هم در مجلس وکیل باشند و اگر نشوند من تنبان را از چیز دکتري صدق، با آن عبارتی که معمول ایشان بود، میگویم . من آمدم و به آقای دکتر مصدق خست و ر ما علی الرسول الالبلا گفتم ایشان فرمودند که بروید به ایشان بگوئید که اگر میل دارند من استعفا میدهم خود ایشان

بیا بیا دولت تشکیل بدهند - اینکار را نمیکنم، املا" من نمیتوانم دخالت بکنم الان شورای انتخابات تشکیل شده، شورای انتخابات چون همانوقت شورای انتخاباتی بود از عده‌ای از قضات عالی مقام دیوان کشور از قبیل جمال اخوی اگر خاطرم باشد جمال اخوی بود، ویشکا شمس بود آقای مهدی اعتماد مقدم بود مستشار دیوان کشور آقای میرزا قوام الدین مجیدی نایب رئیس کانون وکلا و خودم که رئیس بازرس - نخست وزیر بودم و چند نفری که اینها دکتر سنج بود دکتر سنج که مدتها وکیل مجلس بود و آن دکتر عالی می که بعد وزیر کار شد اینها را هم از دانشگاه انتخاب کرده بودند اینها شورای انتخابات بوده که رسیدگی میکردند به امرا انتخابات، گفتند یک شورای است اینکار را میکنند این املا" شایان آقای دکتر مصدق نیست که ایشان دخالت بکند، از اینجا ها شروع شده مخالفت و در صورتیکه تاسی ام تیربین آقای دکتر مصدق و کاشانی اتفاق کامل بود و با هم خوب بودند ولی از آن تاریخ شروع شد این اختلاف بالا گرفتن بعد از تاسی ام تیر و مخصوصا "اینکه دربار تحریک میکرد که در مقابل کاندیدهای ریاست مجلس از طرف جبهه منی که یکی آقای دکتر عبدالله معظمی بود یکی آقای دکتر شایگان دربار بوسیله ایادی و حتی من میدانم که خدا بیا مردم مرحوم آقایان حاج سیدجواد یکی از این عوامل دربار که آقای سید مهدی پیراسته باشد میآورد پهلوی ایشان که دربار حاضر است که به توده هزار تومان پول بدهد قرضات را بدهد و خانه هم برای بگیرد بشرط اینکه رأی فقط به کاشانی بدهی برای ریاست مجلس، او میگوید رأی من در اختیار جبهه ملی است و هر کس را جبهه ملی بگوید من به او رأی میدهم، این را مریحاً آقای حاج سیدجواد بمن آنموقع گفت که فوت کرد، و دربار مخصوصا " برای خاطر اینکـــــــــــــــــه

یکی از این افراد جبهه ملی رئیس نشود اول که قبل از سی ام تیر در کتیر حسن امامی را رئیس مجلس کردند و اصولاً وکیل شدن او هم خیلی عجب بود و یک مردی که امام جمعی تهران بود از مها با دکه یک ناحیه سی نشین است این را تحمیل کردند که وکیل بشوند و بعد هم رئیس مجلس کردند. که بعد در سی تیر که او چیز شد و بعد استعفا داد. و بعد کاشانی را رئیس مجلس کردند که کاشانی تا آخر بود. و کاشانی بعد شروع کرد به همین طرز خرد خرد مخالف آقای دکتر مصدق شد. یاد هم هست یک روزی من منزل آقای کاشانی رفته بودم و دیدم که عده ای از این سردمداران مخالفین دکتر مصدق از قبیل آن فتح اله پورسرتیب مرحوم صفائی که وکیل قزوین شده بود سید احمد صفائی اینها از منزل کاشانی بیرون آمدند و فتح اله پورسرتیب روی آن سادگی لری که هست گفت بله خوب حال پس میخواستند شاه را از مملکت بیرون کنید؟ قبل از اینها اسفند بود که کسی نمیدانست که چنین صحبت هائی هست همان موقع این زمزمه بود که میخواستند مثلاً شاه را از مملکت، دکتر مصدق شاه را از مملکت بیرون کنند و گفتند بله ما مبارزه میکنیم که تمام اینها و حتی ایستادن در خا طراتش نوشته است که حتماً "جناب عالی خواندید که ما میخواستیم که معذرت میخواستیم هی حرف در حرف میآید و این ...

س- تمنا میکنم .

ج- که ما و دولت انگلستان تصمیم گرفته که بلا آخره در مقابل دکتر مصدق تسلیم بشود و یک میسیون را از طریق بغداد ماء مور کردند که بروند با دکتر مصدق صحبت کنند و در موضوع ملی شدن نفت تسلیم بشود. که سفیر ایران که از دوستان ما بود از دوستان قدیمی ما بود که البته در کتاب اسم را نبرده ولی خوب همان موقع سهیلی بوده که معروف بسود او به ملاقات من آمد و بمن گفت که این مطلب را به چرچیل که نخست وزیر بود عنوان کنید که شاه پیغام داده است که اگر شما این میسیون را بفرستید دیگر من نمیتوانم دکتر مصدق را ساقط کنم .

روایت‌کننده : آقای نصرت‌اله امینی
 تاریخ : ۱۱ مه ۱۹۸۳
 محل : شهر آندانل - ویرجینیا
 محاسبه‌کننده : ضیاء اله صدقی
 شماره : ۲

بله صحبت مرحوم آیت‌الله کاشانی بود و اینکه ایشان میل داشت که در تمام کارها دخالت کند و همانطوری که عرض کردم روزی که من رفتم آنجا قبل از نهم اسفند بود دیدم که پورسرتیب وعده‌ای میرا شرافتی ، میرا شرافتی را فراموش کردم ، میرا شرافتی همان صفائی و دیگران بیرون می‌آیند شمس قنات‌آبادی ، شمس قنات‌آبادی هم بوده که آنموقع وکیل مجلس بود و از آبادی کاشانی بود آنوقت معمم بود و بعداً " کلاهی شد . پورسرتیب بمن گفت بله می‌خواهد شاه را از مملکت بیرون بکشد که آنموقع هنوز هیچکس این مطلب را نپنداشت که شاه قرار است که از مملکت خارج بشود که بعد آن قضایای نهم اسفند پیش آمد که حتماً " آن قضا یا را شما کاملاً " شنیده‌اید و میدانید و بهترین سند هم نطق مرحوم آقای دکتر مصدق است در رادیو در روز نهم اسفند که اینجاست بنده اینجا نوار را دارم تمام آن نوار قضیه نهم اسفند را اینجا دارم که ایشان صحبت کردند . یادم هست که روزی صبح زود بود که مرحوم آقای کاشانی بمن تلفن کرد با همان رویه و روالی که داشت آن عبارت مخصوصی که خاص خودش بوده که بی‌سواد بیداری یا خواب ؟ نماز خواندی ؟ گفت ماشین داری ؟ البته صبح خیلی زود بود هنوز آفتاب نرزه بود گفتند من یک کاری با خود دارم بیا منزل من . بنده تا کسی سوار شدم چون آنموقع هم لزوم نداشت بنده تلفن کنم به شهرداری و ماشین شهرداری سراغ من بیاورد و مرا ببرد با تا کسی منزل ایشان . رفتم دیدم که خانمی پهلوی ایشان هست گفتند که این خانم که با چادر مشکی نشسته بود گفتند ایمن خانم دختر داری من است خواهر بقول خودشان آقای رضای شریف . آقای رضای شریف

از قضاات خوب دادگستری بود که بتمام معنا اسم با مسماشی بود ایشان در دادگاه استان مستشار بود. گفت این خواهرها واسه مطلبی دار دبشرو ببین چه میگویی بنده گفتم خانم بفرمائید . گفتند که در پشت خانه‌ی ما یک کارخانه‌ی قاشق درست‌کنی هست و این نه تنها روزگار میکند شب هم تا صبح عده‌ای هستند آنجا کار میکنند و تاق و اصل" اما پیش از ما سلب شده است من گفتم بله حرفی است بسیار حساسی شکایت بسیار درستی است من میفرستم اگر مطلب همینطور باشد که شما میگوئید و مسلم است که خلاف نمیگوئید هیشی میفرستیم بروند و بعد مانع اینکار بشوند چون مقررات شهرداری این شکلی بود که باید جلوی اینکارها را گرفت . در اینموقع که این خانم با من این صحبت‌ها را میکرد و من هم جواب میدادم در بابی از شد مرحوم لطفی آمد . مرحوم لطفی چشمش درست نمیدید و با کاشانی هم از نجف با هم هم طلبه بودند و با هم مربوط و رفیق .

س - آقای لطفی وزیر دادگستری ؟

ج - لطفی وزیر دادگستری بود . با آن لحن طنزی که داشت با شوخی و بازیگری به کاشانی گفت که مگر من قابله هستم یا تودرد زایمانت گرفته که اینموقع سرا میخواهی ؟ اینموقع معمولاً قابله را میخواهند بالای سر زانو .

چکار داشتی که خال تلخن میکنی من بیایم اینجا ؟ بعد که آمد نشست چشمش افتاد دید من هم آنجا هستم گفت آه تو اینجا چه کار میکنی ؟ گفتم مرا هم همایشان خواستند کاری داشتند . بمن گفتند که صبحانه کوفت کردی ؟ گفتم نه هنوز . روگرد به کاشانی گفت بگو یک زهرماری بیاورند ما کوفت کنیم اینموقع که ما را خواستی که ما هنوز چیزی نخوردیم . او هم آقا محمد آقا زاده را خواست و دستور داد که صبحانه برای ما بیاورند . بعد آن خانم البته دیگر باشد و رفت و بنده ماندم و آقای کاشانی و لطفی و آقا محمد مرحوم کاشانی دفتری از جیبش در آورد یا از بفل چیزیکه نشسته بود و اسم اولی را خواند گفت چرا به این اشرف احمدی کار سابی نمیدی ؟ اشرف احمدی یکی

قضات دادگستری بود که زیاد خوش نام نبود و در آبادان هم که بود معروف بود که با عوامل انگلیسی ها ساخته است، آنجا رئیس دادگستری بیــــــــــــــــود. به آن مناسبت کــــــــــــــــه احلا" خود آنها هم پیشنهاد کردند رئیس دادگستری باشد. ولی در آن موقع داستان استان اصفهان بود، کاشانی گفت، که چرا به این کار حسابی نمیدهید؟ لطفی گفت که این کاری هم که الان به او دادیم زیادش است و این آدم نادرستی است در محکمه جنائی که بوده کثافت کاری‌های کرده و من از آن کار هم برش خواهم داشت، نفردوم را گفت، گفت کــــــــــــــــه این آقای رئیس دادگاه خلا ف بوده است در شهر بانی برای این را نندگــــــــــــــــان من دو درجه مقام به او بالاتر دادم مقامش را اضافه کردم و رئیس محکمه‌ی جنحه کردم میگوید الله بالله مرا برگردانید بگذارید همان رئیس دادگاه خلاف را نندگان باشم چون میخواهد برود از آنها پول بگیرد من اینکار را نمیکنم، نفر سوم را گفت، لطفی رو کرده من که تو وقتــــــــــــــــی بجنورد رفتی این آدم امین صلح بجنورد بود و چطور شده است کــــــــــــــــه به او پرخاش کردی و تلگراف کردی که فوراً او را از کار برکنار کنند و سلب صلاحیت قضائی از او بکنند به او گفتم بله من کثافت کاری‌های از او دیدم که توی کشویش پر بود از شناسنامه معلوم شد که راه میافتاده در دهات که من آدمم اگر کسی بستگانش مرده باشد حکم ضرورت بد هم و از همــــــــــــــــر خانواده‌ی او تومان میگرفت و شناسنامه را میگرفت حالا خوشبختانــــــــــــــــه شناسنامه‌ها آنجا بود که من دستور دادم همه را برگردانند و در بجنورد این خیلی کثافت کاری کرد و بعد هم میرفت در این دهات تا این داشت تریاک میگرفت و تریاک جمع میکرد از این کارهایی که در شأن یک قاضی نبود و سلب صلاحیت قاضی از او شد معزول شد، یادم هست که تطفی این دفتر را از دست مرحوم کاشانی گرفت و با یک نگاه که معمولاً "کاغذی چسبانند به چشمش و نگاه میکرد چون خیلی چشمش از این لحاظ نابینا بود نگاه کرد و جلوی پنجره نشسته بود دفتر را بست و از پنجره پرت کرد پاشین و گفت ایمن که دفتر السارقین است هر چه دزد است اسمش توی اینجا هست و پرت کرد

کـــه من خیلی ناراحت شدم که حالا کاشانی آنوقت هم رئیس مجلس بود ممکن بود عکس‌العملی نشان بدهد. خب اینها با هم خیلی رویشان باز بود . من برای اینکه اینجا التیامی داده باشم گفتم آقا چرا شما به این آقای رضائی شریف مقام بالاتری نمید هید الان همین خانمی که اینجا بود خواهر او بود و اینها از بستگان حضرت آیت‌الله کاشانی هستند پس ردائی اش هستند . گفت که نه من محض خاطر او خیر و لـــــــی دیشب اتفاقاً " ابلاغ او را دادم او را رئیس شعبه‌ی استیناف کردم و خیلی هم خوشحال بود ، نه برای خاطر اینکه قوم و خویش ایشان است خودش آدم خوبی است اما عوضش یکی از بستگان ایشان را سرش را خـــب خـــب بریدم .

مرحوم آقای کاشانی گفتندگی ؟ اسمی را برد که بنده الان میدانم ولی خب ...

اسم داد ما دگاشانی یکی از دامادهای کاشانی . و آقای کاشانی خیلی ناراحت شد و گفت این عاقله منند است فلان گفت بله دزد است خرج عاقله اش را تو بده . چرا من داد ما دیدگرت را آقای مصطفوی را هر روز مقامش را بالاتر میبرم .

چون داد ما دیدگر کاشانی مرحوم سیدعلی مصطفوی بود که یکی از بهترین و شریف ترین قضات دادگستری بود و زمان آقای دکتر مصدق و زمان لطفی در دادگستری معاون بود بعد هم مستشار دیوان کشور بود در شعبه ۷ . وقتی گلشانیان وزیر دادگستری بود عده‌ای را از دادگستری کنار زد من جمله همین آقای مصطفوی را هم کنار گذاشت دعوت نکرد که او تقاضای بازنشستگی کرد و هم بمناسبت اینکه معاون لطفی بوده است ، و بعد هم حتی بعد از ۲۸ مرداد هم معاون وزارت دادگستری بود وقتی جمال اخوی وزیر دادگستری بود . یک روزی مولوی که بعداً " رئیس سازمان امنیت تهران شد و سر تیپ شد آنوقت سرگرد بود می‌آید توی اطاق این آقای مصطفوی و میگوید که جناب آقای نخست‌وزیر بوسیله‌ی فرماندار نظامی گفته اند که من به تو ، بهمین عیسارت ، به تو ابلاغ کنم که تو بابت خودت داری گور خودت را میکنی . ایشان

میگویند که تکرارکن و همین عبارت را تکرار میکند تصادفاً آنوقت وزیر دادگستری مریض بود توی منزلش بود آقای مصطفوی میرود منزل جمال اخوی این مطلب را میگوید و از معاونت استعفا میدهد. و بعد هم مستشار شعبه ۷ دیوان کشور بود که گلشائیان او را هم کنار گذاشت. بسیار مردشربخی بود. گفت بله او را هم من حفظ میکنم و ترقی میدهم ولیکن آن یکی داماد است. منظر سور لطفی این جور بود و کاشانی دخالت در کارها میکرد. و بعد هم خب متأسفانه کاشانی را اول زمان زاهدی که ایشان یک اعتراضاتی کرده بودند و بعد رشید فخرنخست وزیری یک نامه‌ی بسیار بانه‌ای به کاشانی نوشت که آقای سید ابوالقاسم کاشانی نامه‌ی شما به نظر آقای نخست وزیر رسید ایشان گفتند در اینگونه امور شما مداخله نکنید. بدون آنکه رعایت مقام معنوی ایشان و مقام حتی اداری و سیاسی ایشان هم شده باشد با این ترتیب ...

س - این بعد از ۲۸ مرداد بود ؟

ج - بله بله بعد از ۲۸ مرداد

س - زمان زاهدی ؟

ج - بله زمان زاهدی. و بعد هم خب ایشان را گرفتند و ایشان را یکی دوبار زندان کردند و کاشانی در زندان بود ولی مع هذا خوش میآمد دیگر این او اخوی نامه‌ای حتی یک وقتی آقای مصطفوی نامه‌ای از ایشان بمن نشان داد که به نشد رفته بودند به شاه که شما بهترین راه اینست که دادگستری را تقویت کنید فلان گفتم آقا این من آن کاشانی را قبول دارم که وقتی با او در اسفند ۲۹ مباحثه میکنم که اگر شاه بخواهد دیکتا توری بکند چه میکنیم گفت او را هم به سرنوشت رزم آرداچار میکنیم و حالا غذا تفرع آمیز به او نوشت شاه چه کاره است که ایشان کاغذ به شاه مینویسند که شما دادگستری را اینکار را بکنید اینکار را بکنید شاه مقام غیر مسئول است. ولی بعد هم داستان دیگری با مرحوم کاشانی داریم که حالا بعنوان وقت ...

س - مسئله ایکه میخواستم از شما سؤال کنم اینست که گذشته از این مسائل مربوط به جاه طلبی کاشانی و دخالت کردن در امور مملکت

فکرنمیکند که یک زیربنای فکری هم برای این جریان بوده که یعنی اصولاً جناح روحانی زیاد از لائیک بودن حکومت خوش‌نمیا آمد و قصد این را داشت که تقریباً "حکومت اسلامی را از آئینموقع بنیانش را بگذارد چون آقای کاشانی هم صحبت از تشکیل آن جا معی اسلامی کرده بود و اینطور که من شنیدم مثل اینکه برای راه انداختن امور آن سازمان از دولت یک وجهی هم میخواست .

ج - خیر خیر .

س - آیا این مسئله حقیقت دارد ؟

ج - خیر خیر مطلقاً خیر بنده یقین دارم که این مطلب حقیقت ندارد . آئینموقع اصلاً چنین مطالبی نه تنها از طرف ایشان بلکه از طرف مرحوم آیت‌الله با ملاحظه امروز چون این عناوین حالا باب شده ولی آئینموقع که این عناوین نبود که بگویند آیت‌الله العظمی فرقتش با آیت‌الله چیست ولی خب حالا که دیگر مد شده بنده عرض میکنم . مرحوم آقای بروجردی آنوقت مرجع بلامنازع عالم تشیع بود مرحوم آقای بروجردی که در قم بودند، آئینموقع حتی ایشان هم چنین توقعی نداشتند از دولت که بخواهند در مقابل دولت اینجور اصرار کنند که دولت مذهبی باشد نه بهیچوجه س - صحبت از حکومت اسلامی نبود ؟

ج - بهیچوجه نبود بهیچوجه من الوجوه نبود . بهیچوجه من الوجوه بله .

س - ولی آقای بروجردی هم مخالفت‌هایی با آقای دکتر مصدق داشتند .

ج - بله ایشان داشتند و ایشان خب با شاه بی ارتباط نبودند ولی نه آن جور اولش علنی ، ایشان مثلاً "میل داشتند که در بروجردی اقسام و کلاسی که انتخاب میشود با اینکه دولت دخالتی نمیکند میباید انظار ایشان رعایت بشود و یا در یک موردی خیلی شدید ایشان به دیوان کشور فشار می‌آوردند یک پرونده‌ای بود که این پرونده مربوط ، پرونده خیابانی معروفی بود ، به ابرق بود که سه نفر پاشی متهم شده بودند که

یک مسلمان راکشته اند و در آن موقع طبق قوانین آن روزاگر سه نفر با اتفاق هم وبه شرکت هم کسی را میکشند این هرسه نفر را نمیشد محکوم به اعدام کرد اگر یک نفر یک نفر را کشته بود این را متهافتانه همین شعبه‌ی آقای اشرف احمدی هرسه نفر را محکوم به اعدام کرده بود برای خاطره خوش آمد مقامات روحانی . و این پیرونده در دیوان کشور در شعبه‌ی بدوی دیوان کشور که رئیس مرحوم آقای حشری شاه باغ بود که یکی از قوی ترین و فاعل ترین قضات دادگستری است دانشمندترین افراد، این پیرونده مانده بود و اینها نمیدانستند چه بکنند و آقای بروجرودی مرتب فشار میآورد که این حکم ابلاغ بشود . و این سه نفر اعدام بشوند که این کار تا آن موقع که من یادم هست نشد . و بین آقای بروجرودی و آقای دکتر مصدق هم اغلب مراوداتی بود گویا " من از طرف آقای دکتر مصدق وقتی که ایشان کارهایی داشتند با آقای بروجرودی آقای دکتر مصدق بمن امر میفرمودند که من میرفتم صحبت میکردم . و چون آن موقع آقای بروجرودی از آقای تولیت حمایت میکردند و موقع انتخابات بود آقای تولیت جمعیتی بر علیه آقای دکتر مصدق تشکیل میداد ولی بعداً " خیلی تولیت نسبت به آقای دکتر مصدق ارادت پیدا کرد و حتی بعد از ۲۸ مرداد هم مدت‌ها این مرد با مادر زندان بود و خیلی از خودش بزرگواری و مکرمت و حتی سبکبازی نشان داد که کم نظیر بود که خدا رحمتش کند این را خیلی خیلی خوب این را و آخر عمرش از آب درآمد از امتحان و از این کوره . و گویا " مطالبی که بود بین آقای بروجرودی ولی خب همان موقع هم آقای کاشانی نسبت به آقای بروجرودی لحن بی ادبسی و چیز داشت یادم هست که یک شبی در خدمت ایشان ما رفتیم به مسجد ارکانجا در آن مسجد ارکانجا در یک اتاقی اطاق دفتر عکس آقای بروجرودی بود آقای کاشانی بطرز طنزی گفتند که من باعث شدم که این مسجد ساخته شده در صورتیکه حالا عکس این سید را رازده اند به اینجا . من گفتم آقا من که در این جریان وارد بودم من خودم

نورا " خدمت شما رسیدم و عرض کردم که برای این مسجد یک اقدامی بکنید و شما همی به آقای محمد گفتید ولی بعد آقای بروجردی اقدام کردند که دور این مسجد را دیوار کشید، یک مسجدی بود به اسم مسجد حرمانه این را دورش را یک دیوار کشیده بودند و من می‌خواستم برای بنای وزارت دادگستری می‌بایست بشود و بعد بروجردی اقدام کرد و بلا آخره این مسجد مرحوم سید محمود کاشانی سرمایه داد و این مسجد ساخته شد . ولی بعد هم در مقابل آقای بروجردی ایشان آمدند و آقای دکتر آذر که آن موقع دکتر شریون رئیس اوقاف بودند دکتر آذر را وادار کردند که شخمی را با سید محمد مشکات بغیرتند قدم و رئیس اوقاف بشود البته من درست بخاطر دارم که آقای دکتر مصدق صریحا " دستور دادند به آقای دکتر آذر که اگر ایشان آنجا می‌روند فقط رئیس اوقاف است در امور تولیت نباید دخالتی بکند چون آن وقف نامهای است و باید طبق آن وقف نامه آن چیزها رفتار بشود ، ولی دکتر شریون در قسم رفت و مشکات را ببرد و آنجا در جلوی حرم چهارپایه گذاشت و رفت گفت که بر حسب امر حضرت آیت الله العظمی آخای کاشانی آقای مشکات برای تصدی حوزه علمی قم و امور تولیت و موقوفات و اداره اوقاف معین شدند . در صورتیکه این برخلاف نظر دولت بود و نمی‌خواست که برخلاف میل آقای بروجردی عملی آنجا بگیرد که بعد همین مطلب را آقای بروجردی بمن فرمودند که من گفتم این سید بیسواد فرمودند کاشان این فقط بیسواد بود عقل یک بچه مکتبی را هم ندارد بمن کا غذ می‌نویسد برای خودش عنوان قائل می‌شود . که خیلی گله مندا ز این لحاظ بودند ، این چیزهایی که اغلب پیش می‌آمد که مثلا " یک روزی گفتند فرما ندار اینجاست که این توده ایست و این را فوری آقای دکتر مصدق او را عوض کردند . و آقای دکتر مصدق به نظرات آقای بروجردی احترام می‌گذاشتند منتها آقای بروجردی بیشتر تمایل به طرفداری از شاه داشتند که بعد از ۲۸ مرداد هم نشان دادند ایشان تلگراف کردند به شاه و خلد الله مخصوما " ذکر

کردند و هیچ اقدامی هم برای آقای دکتر مصدق باحتی من میدانم علم دارم که مرحوم حاج آقای رحیم ارباب که از علمای خیلی محترم اصفهان بودند که البته معم هم نبود و کلاهی بود او کاغذی برای مرحوم آقای بروجردی نوشت که ایشان در امر دکتراطمی و ساططی بکند و کاری بکنند این مرد اعدام نشود آقای بروجردی اقدامی نکردند این راهم بنسخه تا آن اندازه میدانم .

س- روابط آقای سید ابوالقاسم کاشانی با فدائیان اسلام و نواب صفوی چگونه بود آیا شما هرگز با نواب صفوی ملاقات کرده بودید ؟ او کی بود و چه میگفت ؟

ج- به شما عرض میشد که من نواب صفوی را خوب نمی‌شناسم و در روزنامه‌ها می‌خواندم و هر وقتی یک اعلامیه‌ای می‌آمد به اسم هوالعزیز یا اعلامیه‌هایی که جداگانه پخش میشد یا در روزنامه‌های خودشان میدانستم و وقتی من رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم یک روزی اتفاقاً " سه نفر از خواهران درجه‌ی اول ایشان که شاید یکی از آنها حتی عنوان معاونت نواب صفوی را داشت به اسم واحدی که بعداً " معروف بود که بختیار او را در اطاق خودش کشته است به اطاق من آمده بودند که وزیر دادگستری را ملاقات کنند زیرا نواب صفوی را در ساری کشته دستور داده بود که بریزند در مدرسه دخترانه را تصرف کنند و شیشه‌ها را بشکنند او را آنجا توقیف کرده بودند من تصادفاً که اینها روبروی می‌زمن نشسته بودند من احتیاجی پیدا کردم حال خیلی من سخت است این حرف را بزنم که فکر می‌شود که تظاهریه مثلاً "دبنداری این حرفها می‌خواهم بکنم ولی خوب عقیده من بوده است من انگشتی در دستم بود انگشت عقیمی که آیه‌ی ومن (؟) در رویش نقش

شده بود چون می‌خواستم به تواله بروم این انگشت را درآوردم و گذاشتم سرمیزم بعد رفتم وقتی برگشتم مجدداً " انگشتی را برداشتم و بوسیدم و دست

کردم غافل از اینکه اینها توجه دارند به این حرکت من . یک وقت دیدم همین واحدی باشد و آمدن من مافحه کرد بعد معانقه کرد که آقا ما دیدیم که تو خواستی بروی توالت این حرکات را کردی پس معلوم شد تو اعتقادات مذهبی داری که اینکار را نمیکنی ازیک آدم فوکلّی و فلان مانده بودیم خیلی خوشحالیم و ما بتو رادت داریم و ما هم اقداماتی اینجا میخواستیم بکنیم شدیدولی به احترام تو آن اقدامات را نمیکنیم و بعد هم رفتند با وزیر دادگستری ملاقات کردند . بعد اینها گاهی وقتها کارهایی که داشتند مستقیما " میآمدند بمن مراجعه میکردند من هم تا اندازه ای که مقدور بود و برخلاف چیز نبود انجام میدادم . یک روزی وقتی من رئیس بازرسی نخست وزیری شده بودم از طرف آقای دکتر مصدق اینها آمدند که آقای بقول خودشان آقا که من پرسیدم گفتند بله آقای نواب صفوی میل دارند تو را ببینند . من هم بی میل نبودم که ببینم که این چیست و کیست و عقایدش چه شکلی است . گفتم خیلی خوب من تا فردا بشما خبر میدهم من خدمت آقای دکتر مصدق عرض کردم که آقا این آدم پیغام داده و بمن گفتند پس برو ولی مراقب باش که وقتی چیزی به تو زنند من با اتفاق برادرم رفتم و به برادرم جایی که آدرس داده بودند گفتم سرکچه توبایست و مواظب باش و من رفتم و این سید را دیدم . خیلی قیافه ی جذابی داشت خیلی در صحبت تحت تأثیر قرار میداد . بعلمت همین بود که عده ای هم از قبیل عبد خدائی دیگران که بعد ضارب مرحوم دکتر فاطمی بود عبد خدائی و حالا هم وکیل مجلس است ولی اینکه اینها از کجا آب میخوردند چی بود من هنوز هم نفهمیدم چون خیلی مطالبی در روزنامه ها این روز و آن و رگفته شده اما اینکه آدم بخواد درست و حسابی محققانه برسد من هنوز به اینجا رسیدم که اینها چی بودند ولی شب یک عده بودند که واقعا " به تمام معنا جان در کف بودند و بدون تردید هم وکاشانی هم در همان حالا صحبت فرمودید بی ارتباط با خلیل طهماسبی نبود . خلیل

طهماسبی وقتیکه از زندان بیرون آمد و آن لایحه را دادند توی مجلس
که رزم آرا ...

س- لایحه عفوخلیل طهماسبی .

ج- بله عفو دادند بعنوان اینکه ایشان مهدورالدم بوده آقای دکتر
مصدق در اینکار کوچکترین مداخله‌ای نداشت و حتی البته شاید حالا
این ایرادی همین فعلاً از او بگیرند این آقایانی که الان سرکار هستند
ولی دخالت نداشت بعد هم یاد هم هست که حاضر نشده خلیل طهماسبی
را بپذیرد ولی کاشانی عکس هست که رفت و دست به سرش کشید و خیلی
به او استمالت کرد تا موقعی که بود بعد هم که در قضیه این پرونده‌ی
هژیر و دیگران او همه را گرفتند و همه متاعفانه اعدام شدند.

س- ولی آقای سید ابوالقاسم کاشانی ارتباطی با نواب صفوی داشته و با
توجه به آن مصاحبه‌ای که کرده که گفته اگر شاه هم چنین کاری بکند
ما با او عین آن کار را میکنیم این معنی اش اینست که یعنی ما هم
در قتل رزم آرا دخالت داشتیم و از آنجائی که نواب صفوی و گروه او همیشه
صحت از حکومت اسلامی میکردند بنا بر این من به این علت بوده فکر
کردم که آیا چنین فکری در ذهن آیت‌الله کاشانی هم بوده یا نه فقط
وسیله‌ای بود ؟

ج- نبود . نغیر وسیله‌ای نبود ولی اگر بود که این قوانینی که ایشان
رئیس مجلس بود آن قوانینی که وضع شد اغلب آن قوانین زیاد با مقررات اسلامی
شاید تطبیق نمیکرد مثلاً " من یک صورت مجلس را برای شما نقل میکنم که بین این
دو عقیده بنیید که یاد هم هست که در آخر حکومت آقای دکتر مصدق آقای
خمینی که ما آن موقع البته حاج آقا روح‌الله خمینی میگفتیم چون عنوان امام
و نایب امام آن موقع برای ایشان معین نشده بود یا ایشان هم چنین ادعائی
نداشتند . ایشان با اینکه خوب با من خیلی مربوط بودند و منزل من
آمده بودند شب خوابیده بودند صبح که پا شدیم بمن فرمودند که بـ

آقای آقا مهدی حاشری تلفن کن که من با ایشان کاری دارم .

س- آقای خمینی گفتند ؟

ج- بله بله . من میل دارم ایشان را ببینم . خوب آقای حاشری ایشان علاوه بر اینکه آقای خمینی همیشه افتخار میکرد که شاگرد مرحوم حاج غلیل یزدی پدر آقای حاشری بوده است خود آقای حاشری هم شاگرد آقای خمینی بود در قسمت فلسفه و عرفان . من به آقای حاشری تلفن کردم که آقای حاجی آقا روح الله اینجا تشریف دارند و می‌آید دارند که ترابینند آقای حاشری گفتند که عجب منم اتفاقا " کار خیلی واجبی با ایشان دارم و گوی رابدهید که ایشان با من صحبت کنند . ما روی زمین نشسته بودیم صبحانه میخوردیم من گوی را دراز کردم و گفتم آقای حاشری میخراهند با شما صحبت کنند، آقای خمینی فرمودند که ببینید چه کار دارند ؟ من تعجب کردم خود ایشان گفتند که تلفن کنید ایشان بیاوند من کارشان دارم حالا میگویند که ببینید که چه کار دارند. من دستم را توی دهنی تلفن گذاشتم و گفتم که شما خودتان میل ندارید با ایشان صحبت بکنید؟ گفتند نه بید علتش را به تو میگویم . من رابط تدم و حرفهای را رد و بدل کردم بعد قرار شد آقای حاشری تشریف بیاورند منزل ما و آقای خمینی آنجا ملاقات کنند . وقتی این صحبت تمام شد من گوی را گذاشتم روی تلفن گفتم آقا شما چطور صحبت نفرمودید؟ حالا نفهمیدم . فرمودند که یک هفته است که شرکت تلفن ملی شده است من شرعا " جا ز نمی‌دانم که با تلفنی که صاحبانش راضی نیستند صحبت بکنم . آن موقع شرکت تلفن یک شرکت خصوصی بود قبلا " و مال آن زمین اسفندیاری و مشایخی و دیگران عده ای بودند صاحبان سهام که قانونی از مجلس گذشت لایحه ای که این شرکت را ملی کرد و گفتند من شرعا " جا ز نمی‌دانم با این تلفن صحبت کنم . من بخنده گفتم خوب پس من چطور صحبت کنم؟ فرمودند شما که از من تقلید نمیکنید خودتان

میدانید . منظوراگرآنموقع آقای کاشانی هم چنین عقیده‌ای داشتند
خب همانموقع ایشان هم راجع به این موضوع تلفن واینطورقوانین
صحبت میکردند . ولی التحقیق آقای کاشانی آنموقع این نظررا نداشتند بهیچوجه .
این عقیده بنده است تاآنموقع که میدانم .

س- آقای خمینی آن زمان که شما با ایشان آشنائی داشتید چه نظری
نسبت به دولت دکترومصدق و ملی شدن صنعت نفت و نهضت ملی بطور
کلی داشتند ؟

ج- تاآنموقع که من میدانستم مطلقا ایشان هیچ اظهارمخالفتی نمیکردند،
هیچ . من یک بارازایشان یک عبارت مخالفت آمیزی نشنیدم .
حتی اگراینطوربودبا من که مربوط بودند میفرمودند که مثلا " تو چرا توی دستگاه
کبار دیکتی، چه وقتی رئیس با زری نخست وزیر بودم چه موقعی
که شهردار بودم ایشان هیچوقت هیچ همجین چیزی بمن نفرمودند بلکه هیچوقت
س- ما حالاموضوع آقای خمینی را میگذاریم بعددوباره برمیگردیم به ایشان
دریک نشست دیگری . ولی امروز دلم میخواهد که شما خاطراتی که ازملی
شدن صنعت نفت دارید و آن فعالیت‌هایی که آن زمان برای اجـــــرای
قانون ملی شدن صنعت نفت میشد برای ما توضیح بفرمائید .

ج- این مطالب را بعقیده من جراثدروز که کلاما " نوشته اند مضافا " کتابی
است که شما حتما " دیده‌اید به اسم تاریخ ملی شدن صنعت نفت تاریخ ملی
شدن صنعت نفت .

س- بلکه این کتاب را دیدیم .

ج- مال فواءد روحانی که تمام این کتاب درست است . دراینگه تمام تاریخ
این کتاب درست است مضافا " ...

س- من فکرکردم که شاید شما خاطراتی داشته باشید که در کتابها و جراثد ذکر
نشده اند .

ج - حالعرض میکنم . بله خاطرات تا اندازه‌ای

س - فعلاً آقای امینی موضوع نفت را میگذاریم بعد دوباره باین مسئله برمیگردیم من دلم میخواست که از شما تقاضا کنم که اگر شما خاطره‌ای از جریان ۴۰ تیر و همچنین ۹ اسفند دارید برای اینکه آن دودرواقع مقدمه‌ای بوده اند برای ۲۸ مرداد .

ج - بله بله درست است .

س - این خاطرات درج‌رأید و بسیار کتابی جاشی ثبت نشده آن را برای ما بفرمائید که در تاریخ ضبط بشود .

ج - بنده راجع به این موضوع چه راجع به نهم اسفند و سی تیر هر دو چیز خدمتتان نقل میکنم که بقول شما درج‌رأید هم منعکس نشده یکی که چون قبلاً" گفتم که یک روزی در منزل کاشانی پور سر تپ بمن گفت که بله شاه را میخواهید دک کنید و ما نمیگذاریم ، این عبارت او بود که معلوم شد که در همانجا در آن منزل نقشه‌ای برای اینکار بوده است . و در آن پرونده‌ای که من خدمتتان عرض کردم و در اینجا هم منعکس گردیده که پرونده‌ای که در دیوان کشور بود راجع به بهاشی ها ، آقای حاشی یک روزی بمن گفتند که آقای بروجردی مرا به قم احضار فرمودند یعنی آقای حاشی را

س - این آقای حاشی همین آقای حاشی است که اینجا تشریف داشتند .

ج - بودند بله آقای مهدی حاشی . گفتند مرا و مصطفوی را خواستند مصطفوی مردی تاج‌راhl قم بود که خانواده ی محترمی در قم بودند با سم آقا زاده که منزلی که آقای بروجردی سکونت داشت مال اینها بود معروف بود به آقا زاده ی تلیور فروش . گفتند ما دو تا را ایشان خواستند و گفتند میروید پهلوی آقای بهیاشی و از قول من میگوئید فشار بیاورد به دادگستری برای مختومه کردن این پرونده و ابرام آن را میحکمه‌ای جنائی یعنی بلا آخره اعدام آن سه بهاشی . آقای حاشی گفتند که مادر همان اوایل اسفند سال ۳۱ من و آقای مصطفوی پهلوی آقای بهیاشی رفتیم

وبه بهبهانی پیغام آقای بروجردی را رساندیم و حتی من گفتم آقای آقای بروجردی بقدری راجع به این موضوع ناراحت بودند که به پهنای صورتشان گریه کردند و از شما خواستند که اینکار را آقای بهبهانی گفتند که در اینکار عجله نکنید . مرحوم مصطفوی به ایشان عرض می کند که میگویند (؟) تاخیر آفات ، آقای بهبهانی میگویند که این نه این از آن تاء خیرها نیست که آفت داشته باشد این به نفع ما آخر تمام میشود . می پرسد آخر چطور ؟ آقای بهبهانی میگوید اینها میروند . آقای حاشی بمن فرمودند که من خیال کردم که منظور از اینکه اینها میروند یعنی این اعضای شعبه ۲ دیوان کشور که این پرونده آنجا مطرح هست از قبیل آقای حاشی شاه باغ و آقای حسین معظمی ، آن آقای مصطفوی میگوید که خیال بر فرض که این اعضای شعبه بروند خب یک عده ای دیگر می آیند مثل آنها . میگوید نه آخر من که نمیتوانم همه حرفها را بزنم همشون میروند . خود مصدق می رود . اینها تعجب میکنند که اصلاً " هیچ باورشان نمیشد آقای حاشی بمن گفتند . خب آن موقع من هم بمنظرم این حرف خیلی مسخره می آمد تا بعد از اینکه قضایای نهم اسفند رو آمد و آقای دکتر مصدق آن نطق گذاشتی را کردند و بهبهانی بطرف دربار رفت آنجا جلوی قصر ایستاد ، بعد خیال داشتند که دکتر مصدق که بیرون بیاید بگیرند و بکشند و حتی شعبان بی مخ با طناب آوده بسود که ایشان را توی خیابان بکشند که آقای دکتر مصدق تصادفاً " از در دیگری میروند و بعد میگویند مرغ از قفس پرید . معلوم میشود که آن حرف بهبهانی بی ارتباط با این جریان نهم اسفند نبود . که بعد از اینکار رنگرفت و آقای دکتر مصدق در فروردین آن سال در بار به روی خودشان بستند نه کسی را پذیرفتند و نه به دربار سلام آمدند بهیچوجه . عنوان کرده بودند که به احمد آبا درفته اند و استراحت میکنند . من برای یک کار واجبی رفتم کاغذی به ایشان نوشتم ایشان سراغواستند و من قضایای

کم میدانستم به ایشان گفتم و گفتم آقا مردم هم دلشان میخواست
 که شما در این موقع بروید و ملاقاتی بکنید بعنوان تحسین همه ی
 نقارها گفتند آقا اینها میخواستند مرا بکشند
 حالا همین نقشه در کار هست و همان موقع هم من بعد مجدداً "همین
 مطلبی که آقای حاشری بمن گفته بودند نقل کردم و به ایشان
 عرض کردم ، گفتند بله ما حالا فهمیدیم که این نقشه بوده است و خیال
 داشتند مرا بکلی از بین ببرند . شما اینها را تمام توی این
 کتاب ایدن عرض کردم خیلی عجیب است که خاطرات ایدن که در فارسی
 هم ترجمه شده است آن آقای کاوه دقان ترجمه کرده است
 و همه را ذکر کرده که ایدن گفتند که ما بلا آخره من به چرچیل گفتم ، آن
 که قبلاً" عرض کردم ، که شاه چنین پیغامی داده و ما آن نماینده
 را احضار کردیم و بعد از مدتی دیدیم که کاشانی از جبهه ملی و از آقای
 دکتر مصدق سواست و فهمیدیم که از داخل خودشان دارند که
 شاه گفته بود من از داخل اینکار را میکنم و دکتر مصدق را ساقت میکنم .
 متأسفانه یکی از رول های شاه که خیلی ها را گول میزد این
 بود که یکی یکی افراد را میخواست و به اینها وعده میداد که توجه چیست
 از دکتر مصدق کمتر است خود تو مثل دکتر مصدق هستی . اول مرحوم
 دکتر فاطمی را خواسته بود به او گفته بود که خیال اینکه خبا و هم
 جاه طلبی میکند که به بلا آخره آقای دکتر مصدق پیر شده است بایستد
 کنار باشد و تو خودت بیانشی نخست وزیر بشوی . دکتر فاطمی این
 شما مترا داشت که آمد این را به دکتر مصدق گفت و دکتر مصدق خودشان بمن
 فرمودند که من به او گفتم که توبه مسافرت برو و الانبانی این تسو را
 میکند و نمائ که به مسافرت رفت .

س- یعنی دکتر فاطمی به مسافرت برود ؟

ج - بله بله . آقای حسین مکی که اصلاً " زبـدئی بودیقـول اوران آمده بودرو . دسـت تصادف روزگار بود . ایشان خودشان دریکی از نطق هایشان گفتند که مـــــــــــــــــــــن در شاهـــــــــــــــــــــی مهمان آقای دکتر پرفسور علی آبادی بودم آنجا شاه رد میشد بعد تصادفاً "توی خانه‌ی او آمد

و مرادید و بامن صحبت کرد . ایشانهم از همان‌هایی بود که شاه بـــــــــــــه او وعده داده بود ، ایشانهم که به تمام معنا جاه طلب و با اینکه اصلاً هیچ بود یک آدم بیسواد عامی حتی نوشته‌هایی که از قول او نقل میشود او خودش نمیتوانست بخواند نسخه بردار گفته‌ها ست . ایشان وقتی که آقای کاظمی از طرف آقای دکتر مصدق بعنوان نایب نخست وزیر لایحه اختیارات^۱ آورد از مجلس قهر کرد رفت بیرون وعده‌ای هم دنبال او و بعد شروع شد ، از همان وقت معلوم است که این نقشه بوده است .

س- ایشان بعداً "انتخاب شدنند به کمیسیون رسیدگی به اموریبا نکها در مجلس شورای ملی .

ج - خیر . حال اعرض میکنم ، حال اعرض میکنم این را . مطابق قانون نشر اسکناس دوفـریاید عضو نظارت بر اندوخته ی اسکناس مجلس انتخاب بکند . تا قبل از این جریان انتخاب مجدد آقای کهبید بودودیگـــــــــــــــــــــری که حال من اسم او یادم نیست ولی کهبید را یادم هست . آقای مکی خودش را کاندید کرده بود که عضو بشود . وخب آن موقع دولت ناگزیر بود برای خاطر حقوق کارگران شرکت نفت و این که صنعت نفت خوابیده بود و اخلال میکردند در بار و نظامی ها و دولت هم احتیاج به پول داشت یک مقداری اسکناس منتشر شده بود و این خیلی محرمانه بود . البته همین دوشور وکیل مجلس میدانستند و مکی را کاندید کردند که برود که بعـــــــــــــد بیاید و این را عنوان بکند که اگر عنوان مرکب از نظر اقتصادی مملکت صدمه میخورد . و اصولاً همین رفتارند و اخلال مجلس یکی از علل

آن همین مسئله بود. و آقای مکی خودش را کاندیدای اینکار کرده بود و یادم هست که آقای دکتر مصدق آن رفتار دوم را کرد و مجلس را متحلیل کرد که بعداً " خیلی ها هم مخالف البته دکتر معظمی خیلی با اینکار مخالف بود و میگفت آقای اینکار صلاح نیست برای اینکه الان مجلسی هست اگر شما مجلس را منحل کنید با یک فرمان شما را ساقط میکنند. آقای دکتر مصدق گوش نکرد و سر همین موضوع هم یک مقداری از دکتر معظمی رنجید در صورتی که معظمی واقعا " وطن خواه بود مرد خیلی خیلی خیلی فهمیده و لایق ...

س - عبدالله معظمی ؟

ج - دکتر عبدالله معظمی . تا این آخر سر مرحوم دکتر مصدق از او رنجش داشت و حتی میگفت که این رفته با ما شین ریاست مجلس را همدی را از مجلس که متحصن بود خبر داشت و با خودش ، چون : ...

س - این موضوع حقیقت داشت ؟

ج - بله . چون زاهدی ، البته او میگفت که من کاری بود که من که نمیخواستم که کسی که او متحصن شده حالا سراین بخواستورد مضافاً " یک نسبتی هم داشتند . زاهدی با برادر معظمی با جناق بودند یعنی دو تا خواهر که از خانواده ی اتحادیه بودند یکی زن دکتر ولی اله معظمی بود یکی زن فضل اله زاهدی است که بعداً زاهدی که جدا شدن دکتر افشار شد که رئیس دانشگاه حقوق و وکیل مجلس بود . آقای دکتر مصدق گفتند اینکار را کرده و دکتر معظمی با ما شین مجلس او را برده و به منزلش رسانده . و خیال میکنم دیگر حالا این

س - راجع به رفتار دوم و نظر مخالفین و موافقین .

ج - بله . خیلی ها مخالف با این موضوع رفتار دوم بودند و حتی میگفتند نباید این چادرها جدا باشد برای اینکه وقتی که

قرار شد آزادی باشد نباید کسی بدانند که من چه رایی میدهم ولی وقتی که چادر جدا باشد مردم مریعوب میشوند معلوم میشود که اینکه مقابل آن چادر مخالف است میخواهد رایی مخالف بدهد این حرفهائی بود که مردم آنموقع به حق میزدند .

س- آقای امینی بعد از سی تیر و جریان ۹ اسفند برای دکتر مصدق کا ملا" روشن شده بود که با دربار کا ملا" رو برو است و نمیشود که با شاه بهیچوجه کنار آمد و اینطور که شایع است دیگر از آن تاریخ به بعد ایشان با شاه هیچ نوع ارتباط رسمی نداشتند ، با علم باین موضوع . چطور شد که دکتر مصدق در روز ۲۸ مرداد دو قایق ۲۵ مرداد که منجر به ۲۸ مرداد شد یک ایستادگی سرخپوشان از خودش نشان نداد و یا اینطور که آقای دکتر بختیار در کتاب اخیرشان بنام یک رنگی ترجمه شده ایشان نوشتند که دکتر مصدق به محبوبیت خودش و نام نیک خودش به مراتب بیشتر علاقمند بود تا اینکه بیاید و با قدرت بایستد و مبارزه بکند و پیروز بشود ، علت اینکه ایشان ایستادگی محکمی در آن جریان نکردند چه بود ؟

ج - علت این بود که متأسفانه این ماری که در دستین مملکت ما بود یعنی حزب توده آنموقع با کمک شورویها اسلحه هم داشت و بعد هم معلوم شد عده زیادی در ارتش هم ...

س- سازمان نظامی ؟

ج - سازمان نظامی دارند اینها آسمند پهلوی آقای دکتر مصدق که شما بیا اسلحه بدهید ما در مقابل اینها ایستادگی میکنیم . آقای دکتر مصدق گفتند من فدایشوم بهتر است تا مملکت فدا بشود ، این را اگر ا" شما میدانید که تنها کسی که غیر از بستگان مرحوم دکتر مصدق آقای دکتر مصدق را در احداث آباد زیارت میکرد و ملاقات میکرد من بودم ، این است که

به کرات ایشان این مطالب را گفتند که بمن تکلیف کردند من گفتم دست‌آن نخست‌وزیری بریده باد که اسلحه ملت را بدست مخالفین ملت بدهد که بعد من بفرش فدا بشوم . چنانچه که شد خودش و خانه‌اش و زندگی‌اش ولی مملکت بلا آخره یک روزی باید باقی بماند . من مملکت را دوستی تسلیم روسا نمیکنم و اینکار را نمیکنم و این بود که ایستادگی نکرد بعد هم خب اطمینان به ارتش نداشت . چون تصفیه‌ای که در ارتش شده بود و این طرف را آقای صدیقی خیال میکنم بهترین چیزش را خدایا بیا مرزد مرحوم دکتر فاطمی در ساعتی که اعدام میشد گفت . در ساعتی که ایشان را میخواستند اعدام کنند و افسرانی را برده بودند در همان لشکر ۲ زرهی نگه داشته بودند و ساعت ۴ صبح میروند آن آزموده کلید میزند با اینکه به دکتر آمبول زده بودند که بخوابد و مریض بوده و تب داشته از خواب میپرد او میگوید که تو که از مرگ نمیترسیدی پس چرا حالا متوحش شده‌ای ؟ میگوید متوحش نشدم من خوابیده بودم چراغ زدند بیدار شدم و هر کسی بعد وقتی که به او اعلام میکنند که تو اعدام خواهی شد و اگر کاری داری بگو میگوید من بچام را از روز ۲۸ مرداد تا امروز ندیدم و میل دارم او را ببینم میگویند آن مقدور نیست میگوید خوارم رانیدیم باز میگویند مقدور نیست بعد میگوید در اینجا در همین عمارت که آقای دکتر مصدق هست مرا ببرید و با ایشان اطلاع بدهید که من زیارتشان بکنم میگوید آن هم مقدور نیست بلا آخره دکتر شایگان و مهندس رضوی را که اطاق مجاور بودند آنها را ایشان میل دارند ملاقات کنند آنها را بیاورند اینها می‌بوسند . بعد دکتر فاطمی در دقایق آخر میگوید که آقایان افسران این موقعی است که دیگر جاشی برای عوام فریبی نیست چون بین مرگ و حیوانات من دقایقی بیش نیست . ما بیست و چند ماه در این مملکت حکومت کردیم

وقصد ما این بود که مردم را روشن کنیم که نوک‌خودشان باشند ولی متأسفانه دربار نگذاشت . دکتر مصدق نمیخواست واقعا " آن جور که می‌شود " نمیدانم فلان با مردم آن جور مبارزه کند و ایستادگی بکند . خیال میکرد یعنی فکر هم میکرد که ارتش باز در اختیار شاه است و اصولاً این رویه ای که در آن موقع بود . دکتر مصدق هم نظرش این بود همان‌طور که عرض کردم مملکت بماند بهتر از اینست که .. چون فکر میکرد بلا آخره این موج بر فرض هر طور هم باشد تمام میشود . و او بر فرض برود و شهید هم بشود و همیشه میگفت که من آرزو میکنم در راه مملکت از بین بروم . و این بود که مقاومتی نشان نداد .

س- آقای امینی حقیقت داشت که دکتر فاطمی را بعد از ۲۸ مرداد سا زمان نظامی حزب توده مخفی کرده بود و ایشان قبل از ۲۸ مرداد هم با حزب توده ارتباط داشت ؟

ج- قبل از آن کسه من نمیدانم و لـــــــی اول که منزل کمی بوده است که آن شخص چون یک ارتباطی متأسفانه با سفارت اردن داشت و چیز بوده اونگران میشود دکتر از آنجا و میآید یک کسی او را میآورد منزل که بعد معلوم شد که آن آدم عضو حزب توده بوده و الان هم مثل این که اینجا باشد او را می میتوانم اطلاعات دقیق تری چون وقتی گفته بود من یادم است از آقای که اینجا بود- من تمام داستان را نقل کرده یادداشت کنم و بعد بشما بگویم همین داستان مرحوم دکتر فاطمی را .

س- خیلی ممنون . حالا بفرمایید به زمان بعد از ۲۸ مرداد و اولیـــن سئوالی که من میخواهم از شما بکنم راجع به وزارت دارائی آقای دکتر علی امینی و قرارداد کنسرسیوم است ؟

ج- بله قرارداد پیچ ، قرارداد پیچ بقول مرحوم کشاورز صدر ساخته بود که یا دگار قدرت پیچ امین الدوله است . چون دکتر امینی بـــــــر

امین الدوله ونوی امین الدوله بزرگ بود .

یادگار پدرت پیچ امین الدوله است . یادگار تو قرا ریبست کدبستی با پیچ .
یادگار پدرت بود معطر لیکسن از نسو جز گند و کثافت نبود باقی هیچ
آقای دکتر امینی که حالا دعای وطن خواهی میکند ایشان وزیر دارائی
زاهدی شد و این قرارداد کنسرسیوم را تهیه کرده و قبول کرده تمام غرامات
را بدهد و با زلفت را بدهد در اختیار رهیتی که سابقاً " فقط یک انگلیس بود
شرکت های مختلف آمریکائی و هلندی انگلیسی و همان کنسرسیوم با اصطلاح
که آن شرکت های مختلفی بود . و شهرتهائی هم آن موقع داشت که من تمام
آن حد نمیدانم که یک وقتی در مجله ی نیشن چیزها شنیده
نوشته شد تا چه حد آنها درست باشد آنها را بنده پولهای که رد و بدل شده بود حتی
برادر دکتر امینی وقتی ..

س- ابوالقاسم امینی ؟

ج- ابوالقاسم امینی خیر ابوالقاسم خیر معذرت میخوام . سرتیب محمود
امینی ، سرتیب محمود امینی یک نامه ای نوشته بود که ایشان پولهای گ...
گرفتند و آمدند در اینجا صحبت شد و این مطالب را عنوان کرده بود که یک
وقتی رئیس ژاندارمری بود . و من راجع به قرارداد کنسرسیوم توضیح
بیشتری بشما بدهم و آن نامه ایست که حتماً " شنیده اید که ما تهیه کردیم
و خدا بیا مرزد مرحوم دکتر معظمی و آقای صالح نامه ای قرار شد تهیه بکنند
آقای مهندس بازرگان و بنده عده ای بودیم که این نامه تهیه شد و بعد بنده راه
افتادم معذرت میخوام مهندس بازرگان این را به امضای ع...ده ای
از استادان دانشگاه رساند و بعد من هم این را آوردم سه صفحه بود سه نسخه
به امضای علامه دهخدا بردم رساندم که ایشان امضاء کردند و مهندس حسن
شقاقتی که یکی از شریف ترین مردم روزگار بود پولوی ایشان بردم امضاء
کرد و بعد که امضاء کردند گفتند که بهتر است که من این را از نو یک دفعه

دیگری خوانم که اگر فردا آمدند از من پرسیدند من بتوانم جواب بدهم بعد با هم خواندیم با هم بحث کردیم و اتفاقاً " بعد از مدتی همان مولوی که بعد رئیس سازمان امنیت تهران بود رفته بود گفته بود که این را امضای شما را جعل کردند ایشان گفته بود نه من مخصوصاً " بعد از اینکه امضاء کردم بالايش هم نوشتم مهندس حسن شقاقی که این افتخار نصیب خودم باشد نه به نام دیگری . بعد بردم به شاه عبدالعظیم در حوض خانه منزل مرحوم آسیدرضا فیروزآبادی و دادم ایشان هم با دقت خواند و امضاء کرد . اتفاقاً " پهلوی یک آقای دیگری برآمد که آن زمان آقای دکتر مصدق مقامی داشت مقام اقتصادی داشت و خواند و گفت که آقایان اینجا نوشته شده است کودتای خاشانه نهم اسفند ۲۸ مرداد فکر نمیکنید فـردا این امر باعث بشود که ما را تعقیب جزائی بکنند؟ تو که خودت قاضی بودی ؟ و اگر این عبارت را اصلاح بشود من امضاء میکنم . من آمدم و باز آقایان نشستیم دقایقی فکر کردیم ایشان عبارت را عوض کردیم کردیم وقایع تاسف آورنده اسفند و بیست و هشتم مرداد و بعد باز بنده راه افتادم به امضای این آقایان رساندم و آقایان بزرگان هم دادند آن استادها امضاء کردند و آقای صالح و معظمی که قبلاً امضاء کرده بودند و بعد که بردم پهلوی این آقایان گفت آقای بنده رانندیده بگیریدید . و بعد همین آقایان ... هان بعد وقتی که این نامه منتشر شد شاه دستور داد که تمام ما را اگر در ادرات هستیم از خدمت برکنند و بکنند . و حتی به دانشگاه دستور داده شد که این ۱۲ استادی که این نامه را امضاء کردند از دانشگاه اخراج بکنند . دکتر سیاسی زیر بار نرفت و لسی جعفری که وزیر فرهنگ آن روز بود که بعد تقسیم شده اسم فرهنگ و آموزش عالی و آموزش و پرورش او گفته بود که چون انتصاب استادها به امضای وزیر فرهنگ است پس عزل و انتظار خدمشان به امضای من است من امضاء میکنم و این ۱۲ استاد را منتظر خدمت

کرده که اینها آمدند شرکتی درست کردند به اسم شرکت پیاد که اغلب هم در منزل من بود این مرکز اینکار و حتی همین آقای دکتر را بر اهیسم یزدی آنموقع شاگردا نشکده‌ی داروسازی بود خب خیلی میدوید و فعالیت میکرد آن مرحوم رحیم عطائی بود مرحوم رادنیسا بود آقایان دیگری بودند که حالا درست اسمشان شاید ... و همین کم کم شالوده‌ی و پایه گذاری جبهه ملی دوم وقتی که در منزل آقای صالح وقتی بنده پیشنهاد کردم این را بگذارید در روزی ام تیر این را جبهه ملی دوم آقای دکتر سنجابی گفتند آقا جبهه ملی دوم بخط بنده تهیه شد و منتشر شد این جبهه ملی که در منزل آقای صالح تشکیل شد .

س - مطالبی هست راجع به جبهه ملی دوم آقای امینی و اختلافی که جبهه ملی دوم با شخص دکتر مصدق داشته و من میخوام این موضوع را یک مقداری در جزئیات بحث بکنیم برای اینکه برای وقایعی که بعداً اتفاق افتاد برای شناخت وقایعی که بعداً اتفاق افتاد اهمیت شایانی دارد . از جمله مخالفت دکتر مصدق بود با اساسنامه‌ی جبهه ملی دوم .

ج - بله گویا " با مرحوم آقای دکتر مصدق که بنده در احمدآباد محبت میکردم ایشان میگفتند آقا من فعلاً در این گوشه‌ی دهم و آن جور که باید و شاید به امور وارد نیستم ولی متأسفانه افرادی بودند که میرفتند ذهن ایشان را مشغول میکردند . در کنگره که تشکیل شد کنگره‌ای جبهه ملی دوم در منزل آقای قاسمیه در تهران پارس وقتی که اساسنامه و هم اینکه بعد از آن گرفته شد برای انتخاب اعضاء بعضی اشخاص که علاقمند بودند که انتخاب بشوند انتخاب نشدند با کمال تأسف من باید اسم ببرم که با اینکه الان من به او علاقمند هستم و الان هم او در قریب است بر میرسد آقای هدایت‌اله متین دفتری او میل داشت که عضو شورای جبهه ملی

بشود ، به عضویتش انتخاب بشود انتخاب نشد . آقای فروهر
 و مرحوم کشاورز صدر و آقای دکتر شاپور بختیار هم کم رای آوردند؛
 بعد و قتی که شورا تشکیل شد و انتخاب خواستند بکنند بعنوان هیئت اجرایی
 با آقای کشاورز صدر و شاپور بختیار و فروهر به عضویت هیئت اجرایی
 انتخاب شدند . مرحوم کاظمی هم رنجش‌هاشی داشت چون ایشان سال‌ها
 رئیس شورا بود ایشان هم رای برای ریاست شورا نیاوردند و دکتر آذرشیس
 شورا شد . این رنجش‌ها باعث شد که اینها خودشان را کنار کشیدند و با کمک آقای
 هدایت‌اله متین‌دفتری پیغام‌هایی برای آقای دکتر مصدق فرستادند
 و ذهن آقای دکتر را مشغول کردند آقای دکتر مصدق نامه‌ای نوشتند
 که من این شورا را قبول ندارم و این اساسنامه را قبول ندارم و باید ...
 بخاطر همینست که آن شب اتفاقاً " در منزل من این جلسه بود که آقای صالح
 بقدری ناراحت شد که تقریباً " نزدیک بود دگر به کند و گفت من از این تاریخ
 بکلی از تمام فعالیت سیاسی خودم را کنار میکشم و استعفا میدهم . آقایان
 اصرار کردند که آقا استعفا ندهید بهتر است که بگذارید که یک نامه‌ای نوشته
 بشود و به آقای دکتر مصدق و مطالب را روشن کنیم . همان شب نامه تهیه شد
 و من آن نامه را برداشتم و روز جمعه خدمت آقای دکتر مصدق بردم و با ایشان
 مفصل صحبت کردیم . این راهم عرض کنم که نامه‌ای که آقای دکتر مصدق نوشته
 بودند نامه‌ای بود که نامه‌ای بعنوان دانشجویان طرفدار جبهه ملی
 اروپا و آمریکا به ایشان نوشته بودند و راجع به این اساسنامه جبهه ملی و اعفاء انتقاداتی
 کرده بودند . آقای دکتر مصدق جوابی داده بودند و همان روزی که ایشان جوابی
 به آن دانشجویان جبهه ملی آمریکا و اروپا داده بودند آن راهمان شش
 آقای داریوش فروهر و آقایان رفقای دیگرشان فتوکپی از این گرفتند .
 تمام درب‌خانه‌های دوستان و آشنایان و اعضای جبهه ملی و حتی به‌قراری که

شنیده شد به دست شاه هم این نامه رسیده که تعجب کردم . و قتیکه من رفتم احمدآبادویه آقای دکتر مصدق عرض کردم و گفتم این خیلی اثر بدخواه کرد . اینها افرادی بودند که همه در زندان بودند گفت ، "خیلی ها در زندان هم بودند ولی خب از ما بهتران هم" ، بهمین عبارت ، "توی شما هست" ، گفتم آقایان از ما بهتران کی ها هستند شما بگوئید لا اقل ما تحقیق کنیم و همین جور بیخودی

س- این اصطلاح را ایشان در نامه هم بکار بردند .

ج - بله گفتند از ما بهتران هستند . و ایشان آخر سرقانع شدند که نامه‌ای به آقای مالح بنویسند .. هان ایشان قانع شدند که اصولاً نامه را پس بگیرند . بعد از ظهر بود که من در اطاق پائین آمده بودم همین جا که الان مدفن دکتر مصدق است آنجا آمده بودم که نمازی بخوانم دیدم که ماشین آمد دیدم هدایت‌اله خان متین دفتری است و رفت خدمت پدر بزرگشان .

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی
تاریخ : ۱۱ مه ۱۹۸۳
محل : شهر آنا ندل - ویرجینا
مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۳

هرکسی پشت کارشان شرحی مرقوم بفرماید که آیا اجازه می‌دهید که من راجعه مطالبی که رفتیم با طرف مقابل هم ، دسته‌ی مقابل هم صحبت بکنم؟ بنده پیغام دادم بوسیله‌ی آقای مهندس مصدق شما صاحب اختیار هستم و هر تصمیمی دارید می‌توانید اتخاذ بفرمایید . بعد رفتیم بالا زیر کرسی نشستیم و این عکس‌هایمان موجود است الان عکس‌های بنده هست با ایشان که ، بنده عنوان کردم که آقایان کاغذی که شما مرقوم فرمودید در جواب نامه‌ای است آن نامه گجاست بنده ببینم . فرمودند که من رسم نیست که کاغذها را نگهدارم چون که می‌دانست ما مورسین بیافتد روزی بریزند تو اینجا کاغذ را پاره کردم . بتم خب شما یک کاغذی امروز برایتان نوشتند با اسم دانشجویان اروپا و آمریکا شما بلافاصله امروز جواب دادید و رسم اینست که این کاغذ دست طرف برسد طرفین راضی باشند تا منتشر شود اما این کاغذ هنوز از تهران بیرون نیامده شب فتوکپی شده است و پستی کپی وبه تمام جاها هم منتشر شده من در نامه‌ی اصلش تردید دارم و این جزاینگه بگویم خدای نکرده جعل باشد یک عده‌ای که بعد بین من و آقای هدایت متین دفتتری آن روز تعارضی شد و فقط اینکه آقای دکتر مصدق کاغذی نوشتند به آقای صالح که شما یک مودسیاسی نباید قهر بکنید من از شما خواهش میکنم یک هفته‌ای من اجازه میگیرم فلان شما بیا شید اینجا و بنشینید با هم صحبت بکنیم . ولی باز متأسفانه گذاشتند اینکار بشود و قضیه بین آقای دکتر ... و آقای صالح هم

استغفا دادا زجبه ملی دوم خودش را دیگر از کار کنایه کشید .

س- آنطور که من از آن نامه دکتر مصدق بیادمی ورم چیزیکه ————
اعتراض دکتر مصدق بود مسئله اساسا نامه جبهه ملی بود و اینکه چسبیده
جبهه ملی اعزاء را موظف میکنند که سوابق خودشان و مدارک خودشان را به
رابه دبیرخانه جبهه ملی ارائه بدهند و ایشان میگفتند که اینکار
کار درستی نیست و گذشته از آن قبول یک سازمان جدید و یا حزب جدید
را موکول میکنند به تشکیل کنگره که میبایستی شاید مثلا " هردو سال
یک بار تشکیل بشود و ایشان میگفتند که جبهه ملی احتیاج به نمایندگان
احزاب و سندیکا ها دارد و راه دادن اشخاص منفرد به شورای عالی جبهه ملی
مثل مجلسی میماند که از وکیلان بی موکل تشکیل شده باشد .
در واقع این اعتراض رابه جبهه ملی داشتند .

س- در مورد اشکال اول که چرا بایدها اساسا نامه شان و اسامی افرادشان
رابه دبیرخانه بدهند اتفاقا " آن موقع دبیر بنده بودم و دبیرخانه تحت
نظربنده بود . ما عنوان میکردیم که آقا ما باید بدانیم که آخرا اینها
چند نفرند و کی هستند ، این جمعیتی که عنوان میکنند ، مخصوصا " همین
بیشتر مثلا " دارو هستی آقای مهندس بازرگان آقایان بودند که
جمعیتی درست کرده بودند میگفتند آقا این صورت شما بگوئید که این افراد
کی هستند و اساسا نامه تان چیست ؟ آقای دکتر مصدق گفتند آقا
شما بایست قبول کنید و قتی که یک جمعیتی گفتند ما هواخواه آزادی هستیم
و استقلال . گفت آقا من به ایشان عرض کردم هیچ جمعیتی اگر چه
قصدش قصد شیطنت و خرابکاری باشد نمیآید در اساسا نامه بنویسد من قصد
قصد شیطنت هست قصد اینست که این مملکت را بدهم به دیگری ، اگر
و شوق الدوله هم زنده بود و میخواست باز جمعیت درست کند برای عقد
قرارداد مینوشت برای مملکت خواهی و فلان . ما باید بدانیم ، گفت ————

خب اگر آقای دکتر باقی‌الان بیاید جمعیت زحمتکش را باز، چون میدانستم ایشان حسابیت دارند، از دست بکشند. گفت نه آقایان نباید ایشان را راه بدهید. گفتم خب چه فرق میکند وقتی نوشتند اساسنامه‌ای خب ما باید بدانیم کی هستند و چی هستند آن هیئت مؤسس و هیئت مدیره جبهه جدید کی هستند. اینجا تقریباً "ایشان قانع شدند. قانع شدند این بود که بعد فکر کردند که نامه را پس بگیرند و اصلاح بکنند. راجع به موضوع افراد هما نظوریکه میدانید بعضی افراد هستند که خب موجه هستند ولی جزو جمعیتی نیستند چنانکه خود همان جبهه ملی اول هم که خودتان تشکیل دادید اینها مربوط به جمعیت هاشمی نبودند یک عده ای همینجوری جدا جدا جدا مدیر روزنامه بود چه بود آمده بودند و اینها شدند جبهه ملی ولی حالا اینها اشخاصی هستند که موجه هستند در بین مردم و جامعه اینها می‌آیند و تا بعد جمعیت هاشمی تشکیل بشود. ایشان قانع نشدند.

س- یکی دیگر از اعتراضات ایشان هم این خواست جبهه ملی دوم بود که تمام سازمانها و احزاب خودشان را در جبهه ملی دوم منحل بکنند و آقای دکتر مصدق نظرشان این بود که این دیگر جبهه نخواهد بود و حزب خواهد بود.

ج- درست است که ملا "صحیح است و این در تمام جبهه ملی هاست خودش قانع شد که این درست نیست فقط یک دسته آمدند و اعلام انحلال

کردند و آن هم دسته‌ای دکتر خنجی بود که گفت از این تاریخ چون جبهه ملی هست ما انحلال خودمان را اعلام میکنیم و تمام افرادمان و سرمایه‌مان

و دفترمان را در اختیار جبهه ملی میگذاریم ولی بقیه اینکار را نکردند

نیروی سوم نکرد که آن دارودسته یعنی حزب ملت ایران معذرت میخواهم که مالدار و یوش

فزوه‌ریود. و دستجات دیگر هم اینکار را نکردند بعد هم درکنگره هم حتی سبب

آقای مهندس بازرگان و دکتر سحابی با اینکه نهفت آزادی تشکیل داده بودند

بعنوان چیز شرکت کردند.

س- آقای امینی بعد از آن نامه‌ی دکتر مصدق جبهه ملی تصمیم گرفت که سیاست صبر و انتظار باعث شد که میدان مبارزه‌ی ضد دیکتاتوری خالصی بماند و راه برای گروه جانپوش یا ملایان باز نشود ؟

ج - گروه ملایان همیشه در بین مردم و مخصوصاً " قشر پائین نفوذ داشته است . مخصوصاً " در ماه محرم و صفر و ماه رمضان مجالس عبادت ، نماز ، و مخصوصاً " شب‌های احیاء روزهای عاشورا تا سحر این ایام همیشه بوده است و مردم توجه به امور مذهبی داشته اند . ولی هیچوقت اینها جرات نمیکردند که مطلبی خیلی صریح بر علیه دستگاه بگویند یا اغلب اینها متاع سفاهت خریداری شده بودند و وسیله‌ی سازمان اوقاف و سازمان امنیت . حتی یاد م هست که یک وقتی این آقای سرهنگ نشاط که مأمور بود ضمن تعریف و تجلیلی که از آقای طالقانی میکرد میگفت ما همه اینها را رفتیم و دیدیم با آنها برخورد کردیم مثلاً " پول دادیم و تنها کسی که ما دیدیم توی این جمعیت آقای طالقانی است که چیزی نگرفته است . حتی یاد م هست که یکی از فرزندان آقای پسندید برادر بزرگ آقای خمینی فوت کرده بود میخواستند فلسفی را دعوت بکنند آقای طالقانی گفت که ایشان بشرطی در این مجلس بیایند و صحبت بکنند که اسم آقای خمینی را ببرند و تجلیل بکنند . فلسفی حاضر نشد و نیامد . فلسفی با دستگاه بود و فلسفی با دستگاه لاس میزد و کارهایی که داشت انجام میداد پول میگرفت خیلی هم وضعش خوب بود . تنها موقعی که فلسفی یک دفعه اسم آقای خمینی را آورد و قل کرد که معلوم نشد چه شکلی بوده است در مجلس ختم حاج میرزا عبدالله تهرانی سعید معروف به حاج میرزا عبدالله چهل ستونی بود . یک هفته قبلش دولت مجلسی تشکیل داده بود در مسجدی سید عزیزالله یعنی مسجد مرکز بازار که آقای خوانساری نمناک

میخوانند آنجا برای معاودین بقول خودشان اینهاست که از عراق ردشان کردند یا آنهاشیکه در عراق کشته شدند و فلسفی آنجا خیلی خوب صحبت کرده بود و خیلی صحبت‌گل کرده بود . بعد در مجلس حاج میرزا عبدالله چهل ستونی هم آنجا منبر رفت و آنجا برای اولین بار ایشان تجلیل کردند از آقای خمینی و حمله کردند به آن دوسا توری که در مجلس از ایشان بدطوری نام برده بودند یعنی علامه‌ی وحیدی و پرفسور اعلم که مردم وقتی اسم خمینی برده شد همه صلوات فرستادند و آقای فلسفی گفت اینست رفرا ندوم آقای هویدا . و بعد هم شاه پیغام داده بود برای او بیوسله‌ی رئیس کلانتری با زار که تو منبعد اگر پشت گوشت را دیدی منبر را هم می بینی . که اولین بار فلسفی والا هیچکدام اینها . بعد دیگر کم کم شروع شد این نهفت . ولی جبهه ملی آقای دکتر چارهای نداشت بعد از اینکه آقای دکتر مصدق آن نامه را نوشته بود دیگر نمیتوانست که بقول آقای مالح که گفت من یک عمر پای علم دکتر مصدق سینه زدم حالا که نمیتوانم بیایم با یستم در مقابل ایشان عرض اندام کنم و سکوت میکنم تا خود ایشان متوجه بشوند من اینکار را نمیکنم . آنوقت بعد یک دسته‌ای بخیال خودشان جبهه ملی سوم را خواستند تشکیل بدهند که جناب عالی هم میدانید که نگرفت کار بله .

س- بله من از این نظراین سؤال را کردم برای اینکه آنموقع در سال ۱۳۴۲ اگر درست خاطر م باشد جریان ۱۵ خرداد اتفاق افتاد بنابراین این اولین بار بود که نیروهای مذهبی بصورت دستجمعی در میدان سیاسی ظاهر شدند . و در آنموقع بود که دانشجویان جبهه ملی شعار "اصلاح ارضی آری ولی دیکتاتوری شاهنه" را میدادند و در عین حال این قضیه مصادف شد با سیاست صبر و انتظار جبهه ملی .

ج - نه نخیر .

س- من از این نظر بود که این سؤال را کردم .

ج - خیر خیر قربان خیر این شما چون یک قدری تاریخ گذشتـــــــــــــــــه است فراموش فرمودید در آن موقع جبهه ملی بود قدرت هم داشت و هـــــــــــــــــوز هم آقای دکتر ممدق آن نامه را ننوشت بود .

س- در ۱۵ خرداد ؟

ج - بله بله بله . مادر زندان بودیم . مادر زندان بودیـــــــــــــــــم

س- آیا جبهه ملی با جریان ۱۵ خرداد موافقتی داشت ؟

ج - حالا اجازه بفرمائید . بنده اساساً " ۱۵ خرداد را برای شما روشن کنم ۱۵ خرداد را فقط شما عرض کنم سازمان امنیت راه انداخت . این یـــــــــــــــــک مسئله‌ای است که باید گفته بشود و نوشته بشود و بعد پرده از روی ایـــــــــن کار برداشته بشود .

س- من این را تاکنون از هیچکس نشنیدم .

ج - این را مطمئن باشید که ۱۵ خرداد ساخته و پرداخته ی دست ساواک بوده است و روحانیت و این را درست کردند برای اینکه بتوانند آیت‌الله خمینی را بگیرند تبعید کنند . ۱۵ خرداد را مردم قیام نکردند . مادر زندان بودیم داستان خیلی جالبی است که من شما عرض میکنم .

س- راجع به ۱۵ خرداد صحبت میکردید .

ج - بله ها من مادرها نجوری که قبلاً " خدمتتان عرض کردم در ششم بهمن به زندان رفتیم . وزندان بودیم تا ۱۴ خرداد . ۱۵ خرداد پیش آمد . بنا بر این ما چون یادم هست که یک روزی یکی از آقایان اینجا در یک جلسه‌ای به جبهـــــــــــــــــه ملی ایراد گرفت که چرا جبهه ملی در ۱۵ خرداد هیچ عکس العملی نشان نداد گفتم در مقابل برای خاطر حمایت از روحانیت . گفتم اول شما بگوئید که چطور شد که در بعد از ۲۸ مرداد روحانیت هیچ عکس العملی در مقابل کودتای شاه نشان نداد و حتی تاءبید کرد آقای بروجردی و دیگران . یا سکوت کردند یا تاءبید کردند . ولی ۱۵ خرداد تمام سران جبهه ملی در زندان

بیست و نه روز زندان هم کسی نمیتواند اقدامی بکند و کاری بکند . مابین ۱۵ خرداد دیدیم که مراقبت از هر روزی بیشتر شده و درها را بسته اند روزنامه هم نمی‌آورند و آهسته بیا آهسته بروکه گریه ساخت نژند . بعد پاسانی که معمولاً برای ما روزنامه می‌آورد من یواشکی از او پرسیدم که آقا مطلب از چه قرا را ست ؟ گفت آقا شلوغ است شهر شلوغ است ، از جلوی بازار و دانشگاه و فلان ویک اسمی هم می‌برند به اسم خمینی و نمیدانیم روزنامه هم نیاوردیم . بعد آن روزی فردای آن روز خاطرم هست که مصاحبه‌ای اول با علم کردند بعد هم با پاکروان و یک سؤال کردند که آیا در این جریان تاجیه ملی هم دخالتی داشته است او گفت نه آنها در اینکار مداخله نداشتند . حالا ایراد بر این است که اگر مداخله‌ای نداشتند پس چرا عکس العمل نشان ندادند بقول جناب عالی ؟ بنده مثل روز برایم روشن است میدانم با اطلاعات دقیقی که دارم که ۱۵ خرداد را تمام تظاهرات را را زنگان امنیت ترتیب داد لباس سیاه در بازار از روزهای پیش سفارش داد حاج میرزا عباسعلی اسلامی که یکی از گردانندگان بازار بود رئیس منصف عطار و سقط فروش و مورد عنایت آقای خوانساری و مراجع دیگر ، ایشان بمن گفت من دیدم که توی بازار ، چون من و او در کنار مرحوم شمشیری دخالت داشتیم او وصی بود بنده ناظر مرحوم شمشیری ، گفت که دیدیم که لباس سفارش میدهند . گفتم بله این برای یک جادستگاه دولتی سفارش دادند بعد گفت همان روز ۱۵ خرداد من از منزل بیرون آمدم . منزل او سرچشمه بود دیدم که جمعیتی از جنوب شهر طرف میدان دارد می‌آید بطرف دانشگاه خب منم که یک مردم‌مذهبی، معمولاً او در اینکار همیشه بوده است در این عزاداری‌ها او شرکت میکند . آن ایام ایام عاشورا بود اگر بنا بر تان باشد . وقتی که حاج میرزا عباسعلی می‌آید برو جلو یکی از افراد با باشمیل هائی

که جلو بوده تعزیه گردان بوده می‌شناسد حاجی را ، میگوید که حاجی
 بروکنار بروکنار این از آن دسته‌هایی نیست که شما تویش دخالت کنید
 و دهانش بوی مشروب میداده ، این را حاجی عباسعلی اسلامی که مودبیار
 موردا عتمادی است بمن گفت ، جوانی که کارمند ساواک بود و این قبلا
 کاره دیگری بود یعنی آقای مدیر چاپخانه اوفست این را
 معرفی کرده بود به یکی از بستگانش و او برده بود ما ، مورد ساواک شد
 همان روز که آن آقا می‌رود صندوق پستش را در پست مرکزی باز کند می بیند
 که این جزو دسته دارد صدایش میکنند به غش که آخر مرتیکه من
 توانج تا دادم فلان کردم حالا دیگر با زدم مرتبه چطور فعالیت میکنی ؟ میگوید
 که آقا بمن ماء موریت دادند این جزو کار من است من دارم این ماء موریت
 را انجام میدهم . سرهنگ مجللی که بعداً " رئیس شهرپا نی شد نقل
 کرد که من رسیدم جلوی اداره ی بهداشتی ارتش و دیدم که یک آمبولانس ارتشی
 که میخواهد بروی آنجا ریختند میخواهند آن را آتش بزنند من در لباس سرهنگی بودم رفتم
 جلو مانع بشوم یک آقایی مرا کنار کشید گفت جناب سرهنگ بفرا می‌رسد
 کنار از زیر پشت کتشت نشان داد که من گروهیان ارتش هستم ماء موریت ما داریم
 اینکار را بکنیم شما بروید کنار ما ماء موریت داریم . قضیه ۱۵ خرداد در صد
 کار سا زمان امنیت بود ولی مردم هم بعد افتادند در آن . من که عرض نمیکنم
 که مردم ، مردم که دیدند عکس آقای خمینی هست اسم آقای خمینی هست
 آن هم به عشق اینکار افتادند در جریان بدون اینکه بدانند که قصد
 قصد دیگری است قصد دیگری است یعنی میخواهند که این بهانه‌ای باشد که بروند
 آقای خمینی را از قم بگیرند و تبعید کنند به بورس . که البته اول صحبت هاشی-
 دیگر بود بلا آخره صحبت این شد که بگیرند و ببرند در بورس که میدانید اول ایشان را
 بردند در بورسای ترکیه آنجا خانه‌ای برایشان گرفتند و تحت نظر نگه داشتند .
 س- آقای خمینی دوبار گرفتار شدند دفعه اول زندانی شدند

ج - دفعه اول زندانی شدند آقای خمینی و آقای شیخ بهاء الدین محلاتی و آقای حاجی آقا حسن قمی که الان در مشهد هستند. اینها را با هم گرفتند با هم زندانی کردند بعد اینها را نیمچه آزاد کردند یعنی آقای خمینی را در سرقنات دروس منزلی که قبلاً مال آقای علی اصغر تمدن بود بعد روغنی نامی اصفهانی خریده بود آن خانه را ساواک گرفت و آقای خمینی در آنجا تحت نظارت و مراقبت میگردید کسی ملاقاتش نمیکرد جز یکی دو نفر از افراد نزدیکان. آقای شیخ بهاء الدین محلاتی را هم در اول خیابان دولت قهلق منزل جم که باغی بود و حالا خراب شده است توی آنجا نگهداشتند و آقای قمی هم در همان قهلق منزل برادرش . بعد آنوقت این آقایان را آزاد کردند آقای خمینی تشریف بردند به قم و حتی وقتیکه میخواستند به قم بروند مولوی میخواست که بیاید سوار ماشین بشود ایشان اجازه ندادند که اگر این سوار شود من نمیروم. رفتند قم بعد مجدداً " ایشان نظقی کردند سر آن موضوع کا پیتولا سیون و به قانون شدید حمله کردند و مردم گریه کردند بعد ۱۵ خرداد همانطور رفتند ایشان را گرفتند و به سورسا بردند .

س - این صحبتی هست که آقای شریعتمداری نقشی بازی کرده در نجات دادن جان آقای خمینی ، برای اینکه آقای خمینی را میخواستند اعدام بکنند ؟

ج - این جریان اینست که آقای خمینی آن موقع هنوز رساله‌ای عملیه نداشتند این اصطلاحی بین فقها است که مجتهد مرجع رساله‌ای عملیه دارد . البته ایشان کتروا ششی بعضی رساله ها رسالاتی نوشته بودند و لسی رساله‌ای مدون جداگانه ای که همین توضیح المسائل که الان دارند این توضیح المسائل این نبود . این توضیح المسائل که میدانید توضیح المسائل مربوط به ایشان تنها نیست هر مجتهدی این مسائل را از قبل همیشه داشته حواششی مینویسند و بعد تطبیق میکنند .

ایشان در نجف این توضیح المسائل به نظرشان رسید تاءبید کردند و بعد در بیروت چاپ شد و از آنجا هم یادم هست که یک مقداری صدقائی برای بنده اینجا فرستادند که من اینجا توزیع کردم دادم که به همین ناهیدپیان و دکتریزی از من گرفتند که داشتند . و اینست که آن موقع اینجور که در افواه شایع است که آقایان علماء برداشتند صریحاً " نوشتند که ایشان جزو مراجع هستند .

س- به شاه نوشتند ؟

ج - نمیدانم . این به فرس قاطع که به کجا نوشتند . نوشتند که بله . ایشان جزو مراجع هستند .

س- پس این داستان در واقع به همین جا ختم میشود قضیه به این شکل نبود که آقای شریعتمداری واسطه کرده باشند به شاه برای نجات جان آقای خمینی .

ج - بله بله . خیر .

س- آقای امینی شما از این تماسهایی که آقای علم و آقای صنعتی زاده با رهبران جبهه ملی میگرفتند برای اینکه اینها را تشویق بکنند برای همکاری با رژیم به یک نوعی یا حتی قبول حکومت اطلاعی دارید ؟

س- بله مفصل . آقای همایون صنعتی زاده که الان زندان است ؛ ایشان را الان گرفته اند .

س- ایشان همان رئیس مؤسسه فرانکلین هستند ؟

ج - بله بله و الان زندان است بله . خودش و خانمش زندان بودند که خانمش آزاد شده است و خودش زندان است . ایشان با پاکروان مربوط بود با علم هم بی ارتباط نبود و یکی از علل این بود که ایشان یک کار بسیار مفیدی که در آن موقع کرده بود این بود که دستگاه چاپ افغانستان را تحت نظر گرفته بود و یک عده متخصص از ایران برد و یک عده از آنجا

آورد اینجا که تربیت بکند و چون عجیب است که افغانها تا قبل از این جریانات کتابهای را که چاپ میکردند به فرم لاتین یعنی اگر میخواستند بنویسند مثلاً "امینی بجای اینکه " ا " م " " ی " " ن " " ی " بنویسند اول " ی " را مینوشتند " ی " و " ی " بعد " ی " " ن " باز " ی " باز " م " " ا " از چپ به راست آن حروف را می گذاشتند ، حروف چینی میکردند چون عادت به همین چپ ، صنعتی زاده واقعا " صنعت چاپ آنجا را عوض کرد و میرفت و کتاب هم می آورد در ایران چاپ میکرد و خیلی اشخوبی بود . این به این مناسبت با دربار ارتباط و مفاضا " به اینکه اصولا " کتابهای درسی با اثر فایدهایی ارتباط نداشت ، و این ارتباط داشتن اوباعث شد که در زندان می آمد دیدن ما که می آمد ، آن موقع دیدن ما تقریباً " آزاد بود ، و بعد یکی دوبار آنجا به آقای مهندس حق شناس و دیگران که آنجا اجازه میدید ایشان با اینها مربوط بود و پیغام داد می آمد اغلب با آقایان ملاقات میکرد بعد گفت که اینجا مقدور نیست که من درست حسابی صحبت کنم بهتراست که یک عده از آقایان منتقل بشوند به زندان قزل قلعه چون در اختیار سازمان امنیت است من بیشتر میتوانم تماس بگیرم . این بود که آقای مالک و بعد هم آقای دکتر سنجابی خیال میکنم شاپور بختیار هم خیال میکنم با نه حق شناس ، حق شناس اینها منتقل شدند به قزل قلعه . آقای کاظمی هم چون مریض بود بردند اصولاً به باشگاه نخست وزیری و او در آنجا تماس میگرفت ولی بعد آنوقت صحبت شد که افراد جبهه ملی وعده ای را به قزل قلعه منتقل کنند که توی آنجا صنعتی زاده بیشتر بتواند تماس بگیرد صحبت بکند ، که یک جلساتی داشته باشند ، یاد هست در جلساتی که داشتیم آقایان ، اتفاقاً " من چون پسردر سلطان داشت برسم هم فلج بود مریض شد و مریض بود عده ای

که آزاد شدند جزو آن عده‌ای که آزاد شدند یکی هم من بودم که آزاد شدم ولی من تمام با آقایان باز میرفتم زندان و می‌ادم آقایان در این جریان گفتند که آقای صنعتی زاده می‌آید و این صحبت را میکند در آن عمارتی که این آقایان زندانی بودند سران جبهه ملی . آقای صالح باز می‌ریش شد بردند در بیمارستان مهر برای چیز کلیه‌اش و معنی ندارد که مادر زندان بخواهیم توافق کنیم . مسئله توافق هم این بود که جبهه ملی انتقادی دیگر از شاه نکند البته آقایان قبول نکردند گفتند ما از هر عمل بدی انتقاد می‌کنیم . و شاه هم اعلان بکنده ، ظاهراً " یکیش این بود که این جبهه ملی همین اصلاحات ارضی اینها را تأیید کند . این بود که این اصلاحات ارضی و این چیزها را که تهیه شده برای انقلاب سفید تأیید بکند و شاه هم نسبت به جبهه ملی اعلان بکنده که اینها مردمان وطن پرستی هستند من چیزی ندارم و دیگر هم راجع به مرحوم آقای دکتر مصدق شاه حرفی نزنم بعد انتخابات را آزاد بگذارد و جبهه ملی در انتخابات شرکت کند . البته عنوانش این بوده که ۱۵ وکیل از جبهه ملی در مجلس بیاید و لایحه جبهه ملی گفتند این از حالا گفته‌اند ۱۵ وکیل از جبهه ملی بیایند پس بنا بر این یعنی دولت دخالت بکند . ما می‌گوئیم آزاد باشد اگر ما بردیم بردیم نبردیم هم که نبردیم . بعد هم گفتند این ما معنی ندارد که در زندان که باشیم چیزی توافق کنیم یعنی مجبور بودیم . یادم هست که باز همان رابط میگفت که آقای پادشاه مراکش هم که پدر این حسن بن یوسف اسمش اگر خاطرم باشد بن یوسف است او هم در زندان و تبعید بود که با فرانسه توافق کرد و مال الجزایر هم همین‌جور اغلب سرانشان و دیگران در زندان بودند که توافق کردند این ما معنی ندارد که توافق باشد . و باز یادم هست که وقتی که من مرخص شده بودم یکی از بستگان من که این مستوفی کمراهی با جناح من که پسر خاله‌ی آقای خمینی هم

هستند ایشان به منزل ما تلفن میکنند که فلانکس قرار است آزاد بشود. خانم من میگوید از کجا میدانید ؟ میگوید من حال نمیتوانم بگویم فردا می‌آیم میگویم . ظاهراً " میگوید که من برای امر نان پیراسته وزیر کشور از من خواسته بود چون ایشان تخصصی در امور نان داشت سالها مدیر کل نان بوده رئیس اداره نان بوده و در غله از من دعوت کرده بودند در نخست وزیری وقتی که من رفتم دیدم که جلسه‌ای است و افراد راهم را نمی‌شناسم بعد در اطاق علم که نخست وزیر بود دیدم که یکی آمد معلوم شد نصیری است گفتند یکی دیگر پاکروان بود و با اتفاق آقای همین صنعتی زاده و بعد پاکروان با عدتلفن کردند که این افراد جبهه ملی را همینچون که دستور دادم ببرید به قزل قلعه از قمر . بعد آقای نصیری شروع کرد حمله کردن که این صنعتی زاده ، حالا با اینکه صنعتی زاده نشده بود، این یک مرتیکه بی سروپایی است صنعتی زاده در امور دخالت میکند این کی است این بچه مناسب اینکار را میکند من این جبهه ملی ها را اول در زندان که ملاقاتشان آزاد بود ملاقاتشان را ممنوع کردم بعد هم گفتم پشت میله ها اینها باید ملاقات کنند، اینجا که گرانده تسل نیست که اینها بخواهند چیز بشوند، نخیل من به اینها سخت گیری را بعد اعلام می‌رسانم بعد طوری کرد که پاکروان باشد تلفن کرد که آقایان دستوری که داده شده ملغی است . بعد علم با زافتا دوسط دخالت کرد و قرار شد این آقایان را ببرند به قزل قلعه ، بعد دیگر صنعتی زاده دخالت میکرد بعد خود خورد آقایان دیگر جبهه ملی نرسید که سازش می برقرار بشود.

س - پس این دعوت به حکومت در واقع به آن معنا صحت نداشته ؟

ج - نخیل نخیل .

س - غلط به این عنوان بود که جبهه ملی را وارد رژیم و بخشی از آن بکنند؟

ج - بله همین بله تا این حد بود .

س- آقای امینی شما در این جبهه ملی ای که در اوایل اردو در آن رژیم شاه که مجدداً " تشکیل شد در آنجا هم شرکت و فعالیت داشتید ؟

ج - بنده نبودم اینجا بودم ، بنده در اینجا بودم .

س- پس شما لا اقل از کم و کیف آن اطلاع دارید ؟

ج - بله از کم و کیف آن همان است که آقایان که نشستند و باز دو مرتبه تصمیم گرفتند نامه‌ای روی مآرک جبهه ملی نوشته بشود شاه و مخصوصاً " مقید بودند که عنوان آن آریا مهر دین آن ذکر نشود و تاریخ هم تاریخ شمس هجری باشد نه تاریخ شاهنشاهی

و تاریخ هم تاریخ شاهنشاهی ذکر نشود ، اینجا یک جمله‌ی معترضه‌ای عرض بکنم که من در تمام مدتی که این تاریخ شاهنشاهی جریان داشت یک بار نشده‌ام من این تاریخ را استعمال بکنم و در نامه‌هایم بنویسم و حتی اینجا در همین سفرات این آقای فرزانه که الان شاه است که آنوقت متصدی کارکنسولی بود ، من نامه‌هایی که مینوشتم و راجع به کارهایی که داشتم تا تصدیق بشود مینوشتم هزار و سیصد و مثلاً " پنجاه و شش غیر شاهنشاهی و هم قید میکردم غیر شاهنشاهی که این باشد .

البته عده‌ای اعتراض میکنند که چرا نامه را به شاه نوشتند و به ملت ننوشتند اعلامیه ندادند . در صورتیکه آن نامه به نظر من نامه بسیار خوبی بود و آن جور که من بعد شنیدم قرار بود آقای مهندس بازرگان هم در این نامه چون در این جلسه شرکت داشته یک امضاء بکند منتها بعد ایشان گفته بودند که این نامه را من به این شرط امضاء میکنم که آقای مهندس صباغیان و دوستان دیگر من هم در این امضاء شرکت داشته باشند و من ببرم آنها هم ببینند آقایان قبول نکردند گفتند که یا باید امضاء بشود یا اینکه بعد بروید ممکن است تویش دستی ببرند فلان بشود ما قبول نمیکنیم آن نامه با این طرز منتشر شد .

س- ولی من یک سؤال دیگری که دارم این راجع به ۱۵ خرداد هست باز هم

۱۵ خرداد اینجورکه شما فرمودید یک توطئه ساواک بوده و تا آنجا که من خاطرم هست جبهه ملی دوم هم از آن پشتیبانی نکرده بود ولی چطور شد که این جبهه ملی که بعداً " تشکیل شد و در فحش‌های اول اساساً ما شجیه ملی اعلامیه‌ای داد و ۱۵ خرداد اقامت ملت ایران ذکر کرد به زعامت آقای آیت‌الله خمینی ، این تغییر عقیده چگونه علت بوده از آن زمان تا کنون ؟

ج - نمیدانم . من این را نمیدانم .

س - پس شما آن اعلامیه را ..

ج - نخیر نه ندیدم .

س - یک مسئله دیگری که من می‌خواستم از شما سؤال بکنم راجع به موضعی بود که این جبهه ملی آخر ، من نمیدانم جبهه ملی سوم صدایش بکنم یا چهارم . میدانید که منظورم کدام یکی است ،

ج - بله بله .

س - در مقابل روحانیون گرفتند بلاغی در مقابل شخص آقای خمینی و چیزی که برای خیلی‌ها باعث تعجب است اینست که چگونه این رهبران ملی از نوشته‌ها و مطالب آقای خمینی که مراحتاً " در کتاب ولایت فقیه ذکر شده بود اطلاعی نداشتند و این را به اطلاع مردم ایران رساندند ؟

ج - من همان جور که عرض کردم خدمتتان در آن موقع در ایران نبودم . ولی این را هم عرض کنم که وقتی که آقای دکتر سنجابی آمدند در پاریس که قصدشان هم البته این بود که بیایند به کانادا در این جمعیت سوسیالیستها شرکت بکنند ایشان وقتی که آمدند در پاریس و در توفل لو شاتو خدمت آقای خمینی رسیدند اتفاقاً " من هم بودم رفتم . آنجا آن اعلامیه‌ای که تهیه شد عنوانش این بود که ملت اعلام ، ما اعلام جمهوری میکنیم و در حضور آقای خمینی این نامه خوانده شد و ایشان تأیید فرمودند ...

س - شما در آن جلسه حضور داشتید ؟

ج - بله بله بنده در آن جلسه حضور داشتم بله . و حتی آقای دکـــــتر سنجابی پرسیدند که ما میخواهیم از آقای استعلام بکنیم که آیا این راجه وقت منتشر کنیم . در اینجا منتشر کنیم ؟ در ایران منتشر کنیم؟ ایشان فرمودند که از همین الان بیرون بروید توی هتل تان بروید توی فرودگاه بروید هر کجا بروید این را منتشر کنید . بعد که خوانده شد وقتی در پائین آن گفته شد که اعلام جمهوری آقای دکتریزدی گفتند آقای دکتر سنجابی توجه داشته باشید که این جمهوری جمهوری اسلامی است؛ آقای دکتر سنجابی گفتند که آنچه ما در حضور آقایان صحبت کردیم و مـــــورد توافق ایشان قرار گرفت جمهوری است بقیه اش را ملت باید تصمیم بگیرد و به عنوان جمهوری هم منتشر شد این را بنده عرض کنم که

س - ولی در آن سه ماده ای که با همدیگر توافق کردند در ماده ی دوم ذکر شده و راجع به دموکراسی اسلام صحبت شده آیا در تمام تاریخ اسلام یک زمانی وجود داشته که اسلام بخاطر باصلاح اشبات حقانیت خودش به آراء عمومی متوسل شده باشد ؟ آیا دموکراسی و اسلام با همدیگر توافقـــــی دارند کـــــه آقای سنجابی یک همچین ماده ای را می پذیرند اصلا ؟

ج - من یادم نیست چنین چیزی حالا من باید آن را ببینم که بعد بگویم . و یادم نیست حالا .

س - بله . عرض بکنم شما از دعوت شاه از آقای دکتر صدیقی برای نخست وزیری اطلاعی دارید آقای امینی ؟

ج - بنده همان موقع بله شنیدم . من اینجا بودم که شنیدم و خود شاه هم که در کتابش نوشته است .

س - بله بله .

ج - خود شاه هم در کتابش نوشته است و آن را هم بنده میدانم که صدیقی گفتـــــه بوده است که شاه باید بداند و بنده عا لمان جمله معترضه ای بشنا

عرض کنم آقای دکتر صدیقی یک بسته ای داشتند ، قوم و خویشی داشتند به اسم یوسف بلور منتظم صدیقی این آدم یک قدری خل بود و هر وقتی که یک دولتی استعفا میداد یا ساقط میشد این توی یک روزنامه اعلام میکرد که بنده مهیای قبول نخست وزیری هستم . عبایش را می انداخت کولش این ور و آن ور میرفت عضو اداره ی بهداری وزارت کشاورزی بود منتها یک قدری چیز بود و اغلب هم وزرایش را خودش معرفی میکرد توی روزنامه مینوشت که بنده خوب یادم هست میرزا هادی خان اشطری مهندس بازرگان اینها هم جزو وزرایش همیشه ذکر میکرد و این یک قدری خل بود . یک وقتی هم یک پرونده ای پیدا کرد در دادسرای تهران و بعد به محکمه جنحه رسید بعد بیکارش کرده بودند از خدمت معطلش کرده بودند بعنوان توهین به علاء ، کاغذ خیلی توهین آمیزی به علاء نوشته بود و بعد وکیلش هم داریوش فروهر برود یعنی وکیل تسخیری اش که کمک بکند . این همیشه همیشه دائم معروف بود به خلی باین عنوان که حتی یادم هست که داریوش فروهر توی آن محکمه ای که آن روز که من هم بودم به او گفت آقای شما بهتر است که ، به رئیس محکمه چیز کرد ، شما اعلام حجر ایشان را بکنید که ایشان از مجازات معاف بشود . گفت آقای من چی من میخواهم نخست وزیر بشوم من اعلام حجر بکنم من میخواهم نخست وزیر بشوم . و من همان موقع آقای خدای بیامرز مرحوم کریم آبادی که خیلی نزدیک بود به آقای دکتر صدیقی و همسایه دیوار به دیوار از بچگی بزرگ شده بود در داد من دکتر صدیقی و ارتباط داشت من به او تلفن کردم که وقتی شنیدم آقای دکتر صدیقی قرار است نخست وزیر بشود تلفن کردم به آقای کریم آباد در استان نفوسد که آقا بلا آخره آقای یوسف بلور منتظم صدیقی به آرزو و آملش رسید و نخست وزیر شد . گفت فلانی یعنی چه او کی فوت کرده مرده گفتم خب عموزاده اش آقای دکتر صدیقی گفت یعنی چه ؟

گفتم بعـلـه گفت نه آقا- گفتم عکس هم توی روزنامه ها انداختند که ایشان میخواهند نخست وزیر شود . خیلی ناراحت شد و رفت تهران به ایـقـمـنـوان که به آقای دکتر صدیقی بگوید آقا این خوب نیست و قبول نکنید . در حال این صحبت بوده و شاه رفته بود بعد هم به شاه هم گفته بودند که خبر بایدها بماند .

س- دلیل اینکه آقای دکتر صدیقی از شاه خواسته بودند بماند چه بود به نظر شما ؟

ج- این را بایدها از خود ایشان پرسید نمیدانم .

س- ایشان در مصاحبه‌ای که کردند من یاد هست که در مجله امید ایران هم چاپ شده ایشان گفته بودند من از این نظر میخواستم که شاه ایران بماند برای اینکه در ایران بهتر میشد شاه را کنترل کرد که اگر میرفت بخارج دستش باز میماند برای توطئه کردن علیه حکومت ملی ، من به این علت بوده که میخواستم او در ایران بماند .

ج- حالا عرض کنم که یک شوخی اینجا بکنم ، دوستی دارم اصفهانی خیلی خوش چیزاست و ایشان را گرفته بودند در این قسمت خلغالی بعد آن دادستان که رضوانی نامی بود به او میگوید که من شنیدم که شما امرگ شاه متاء ترشیدید

ایشان میگوید بله من متاء ترشدم ، اینهم خیلی خوشحال میشو که این اقراری کرده حالا پدرش را در بیاورد ، بعد میگوید که خب چرا متاء ترشیدید ؟ میگوید من آرزو داشتم که او را بیاورند ایران اینجا ماکه اش کنند همین جا مجازات بشود چرا مرد ؟ حالا صدیق آقا دکتر صدیقی هم شاید نهایت نظرش این بوده که دست ایران بمانده نمیدانم تا چه نظر ایشان را بایدها از خود ایشان پرسید .

س- بله ، آقای دکتر بختیار وقتی که نخست وزیر را پذیرفتند آیا ایشان با جبهه ملی با همان رفقا و دوستانی که آنجا بودند همچون شما که آن موقع ایران

تشریف نداشتیده خواستم ببینم که شما اطلاعی دارید ایشان مذاکراتی در این مورد کرده اند ؟

ج - مطلقا مطلقا ، گله آقایان هم اینستکه همانموقع من بعدکه ایران رفتم ، من بلا فاصله رفتم ایران ، وقتی رفتم ایران تحقیق کردم و گفتند آقای دکتر بختیار مطلقا مذاکراتی نکرده بودند آن شب آخر که قرار بود با همان دقایق آخر که گویا قرار بوده برود و معرفی بشود به آقای حق شناس و آقایان میگویند که آن من قرار است که نخست وزیر بشوم شما نظرتان چیست ؟ میگویند آقا شما میبایست که قبلا" با ... صحبت کرده باشید مطلقا ، حتی اگر شما این کتاب شاء را خوانده باشید پاسخ به تاریخ نوشته است که من با دکتر بختیار در زمان آموزشگاه هم بی ارتباط نبودم ولی افراد جبهه ملی کوچکترین خبری نداشتند .

س - بله خب دلیلی که آقای بختیار میآورد اینستکه هیچکس در جبهه ملی حاضر نبود که حکومت را بپذیرد و سدی در مقابل هجوم ملایان ایجاد نکند . به این علت بوده که من فداکاری کردم و آن را پذیرفتم . با آشنائی که شما نسبت به روحیات رهبران جبهه ملی دارید آیا آنها هیچ نوع احساس خطری از این قبضه کردن حکومت بوسیله ملایان میکردند ؟ یا ...

آما دگی این را داشتند که سدی در مقابل آنها بگذارند ؟

ج - نه ، نه . خیر ، شما ببینید آقای دکتر بختیار در آن اعلامیه ای که هر سه نفر امضاء کردند آقای سنجابی و فروهر و ایشان صریحا "نوشته اند که این دوره ۲۵ ساله ی شاه را قبول ندارند انتخابات انتخابات غیر قانونی است این وکلای ملت نیستند افرادی که در مقامات بالا بوده همه غیر قانونی و غاصب هستند . آنوقت ایشان تعجب است که وقتی بهشون تکلیف میشود و مشورت هم نمیکند اصرار دارند که ای تمایل همان نمایندگان راجه درشورا و چه در سنا بگیرد بعد هم رای اعتماد بگیرد . آقای دکتر

شما که امضاء کردید که اینها غیرقا نونسی هستند و نماینده ملت نیستند
 چطور میخواهید رأی تمایل بگیرید و رأی اعتماد بگیرید ؟ ایــــــسن
 ایرادها نشان اینست .

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی
تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۳
محل : شهر آنا ندل - ویرجینیا
مصابه کننده : ضیاء اله صدقی
نوار شماره : ۴

س- آقای امینی فکر میکنم که شما تنها شخصی هستید که با دکتر مصدق در تمام سیزده سال تبعیدش در احمدآباد تماس داشتید، سیخوام از شما خواهش بکنم که مطالبی را که در ارتباط با این قضیه هستند برای ما توضیح بدهید، اول اینکه میخواستم ببینم که شما در چه سمتی با ایشان در ارتباط بودید؟
ج- عرض میشود که من وکیل امور حقوقی ایشان بودم یعنی بعد از اینکه ایشان از مدت سه سال محکومیتشان در زندان لشکر ۲ زرهی به سرآمدوبه احمدآباد رفتند کارهای حقوقی بیمارستان نجمیه و موقوفات بیمارستان نجمیه و خانه‌ای مثلاً" مربوط به دختر محجورشان خدیجه مصدق که الان در سوئیس هست و مریض است اینها را بمن محول میفرمودند،

س- ایشان هنوز در قید حیات هستند ؟

ج- بله بله آن خانم هنوز در قید حیات است و وضع بدی هم دارد برای اینکه برای ایشان پول نمیگذازند و فرستند و میگویند که مرض ایشان طوری است که قابل علاج نیست بنابراین بیا ید به ایران و او هم اصلاً نمیتواند برای اینکه اصلاً" در این محیط معلوم نیست چه کسی نگهدارایش کند چه وضعی باشد چون آنجا در یک بیمارستانی هست که سالیان دراز آن دختر بیچاره در آنجا بوده است . از تاریخی که آقای دکتر مصدق را به خراسان تبعید کردند بردند از آن تاریخ این دختر حالش بد شد و همین جورایی ادامه داشت بردند بخارج به قصد اینکه معالجه بشود ولی متأسفانه معالجه نشد و محجور است، هنوز هم فکر میکنم که پدرش و مادرش حیوانات

دارند این خیبرندارد که هردوی اینها فوت کردند.

س- این جریان را میتوانی دلطف کنی—دبرای ما توضیح بدهید که این اتفاق چه جوری افتاد که ایشان این بیماری را پیدا کردند؟

ج- اینجور که من شنیدم و از خود آقای دکتر مصدق و از آقای مهندس احمد مصدق دکتر غلامحسین خان مصدق که پرسودم دکتر مصدق است، ایشان همان موقع و قتی که پدر را میگیرند چون بلا آخره بچه بوده تحت تاء شیر بوده و معمولاً هم بچه‌های کوچک بیشتر علاقمندند به والدینشان و والدین هم به آنها علاقمندند و قتی که می‌آیند که پدر را بگیرند و ببرند به بجونورد حال این دختر برید میشو و از همان آن دیگر رو نمی‌آید و غروب نمیشود که بعد می‌فرستند به سوئیس ...

س- این زمان رضاشاه بوده آقای امینی؟

ج- زمان رضاشاه بله بله. زمان رضاشاه بود که دکتر مصدق را بردند و مدت‌ها در آنجا بود و حتی قتی که ایشان را بردند آشپزانشان هم که الان هم هست و منزل مهندس احمد مصدق به اسم جواد خان اوالتماس میکنند که مرا هم با ایشان زندانی کنید. و این آشپز را هم می‌برند زندانی میکنند مدتی در زندان بعد خانه‌ای میگیرند بودند مدتی در آنجا تا ظاهرًا " شخصی که همکلاسی این محمدرضاشاه بوده است به اسم پیرون اوکاری داشته است و مریش بوده است و تصادف کرده بود با آقای دکتر غلامحسین خان و قتی که دکتر غلامحسین خان به او میگوید او می‌رود و او زولیه وقت خواهدس میکنند آقای دکتر مصدق را بلا آخره از آنجا از همان محل بقول عرب‌ها منفی یا منفی می‌برند به احمدآباد در احمدآباد تبعید میکنند و ایشان تا شهریور ۴۰ در احمدآباد بودند. که بعد از شهریور ۴۰ به تهران آمدند که من قبلاً" عرض کردم که من بعد از شهریور ۴۰ ایشان را در منزلشان در شمیران زیارت کردم و ملاقات کردم. و من به مناسبت همین کارهای ایشان خدمت ایشان

میرسیدم و دعاوی که بود و کارهایی داشتند مخصوصاً " مال بیمارستانان
 نجمیه که یکی از جالب‌ترین موضوعات مریضخانه‌ی نجمیه ———
 موقوفه‌ای داشت در بلوک غلار نزدیک شاه عبدالعظیم یعنی
 پشت‌شاه عبدالعظیم راهش از طرف رباط کریم آنجا بود به اسم رستم آباد
 و عباس آباد. و اینجا قبلاً " در اجاره‌ی کسی بود این ملک موقوفه خیال
 عایدات کمی میداد. بعد که مدت اجاره‌ی او سرآمد حسب‌العمل اعلان مزایده‌ای
 اداره‌ی اوقاف گذاشت بایاری آقای دکتر مصدق با نظارت اداره اوقاف برای
 اجاره اینجا، یک روزی که من رفتم خدمتشان فرمودند که آقای دوتنفر
 از این افراد چیه ملی بخیال اینکه از قبل این بمن استفاده‌ای برسد آمدند
 یک مبلغ معتنا به ——— پیشنهاد کردند که اگر تمام درختهای اینجا هم فروخته
 بشود و بکنند و بفروشند من یقین دارم که این عایدات درست درمی‌آید و من
 نمیدانم چرا اینکار را کردند آن مبلغ خیلی زیاده است بنا بر این من ناچارم که
 یک جوری اینها را چون مسلماً " وقتیکه اداره اوقاف و من هر دو قبول کنیم
 آنها نمیتوانند از عهده اجاره بر بیایند و میخوانند مثلاً " پول جمع کنند فلان
 کنند بخیال اینکه از این پول بدست من میرسد در صورتیکه من یک دینار از آن
 عواید موقوفه حتی حق التولید ——— چیزی بر نمیدارم همه
 را میدهم بخرج بیمارستان نجمیه. بنا بر این حال به نظر یک ره ———
 میرسد و چون در اعلان ذکر شده است که اینها باید از من معتبر بیا و شقیه‌ی ملکی
 بپارند من میگویم آقای شقیه ملکی باید بپارید چون اگر بگویم ضامن
 می‌آیند یخه یکی از شما را میگیرند میگویند آقای شما بیا شید ضامن بشوید و شما هم
 ناچار هستید قبول بکنید. اما وقتی شقیه ملکی کسی نیست که این مبلغ داشته
 باشد بنا بر این رد میشود و آن وقت وقتی که رد شد مطابق مقررات یک جریمه
 به آنها تعلق میگیرد. من آن جریمه را می‌بخشم، آن جریمه را می‌بخشم که
 اینها کنار بروند و همین کار را ایشان کردند. فردوم یک سرهنگی بود به اسم

منظمی^{۱۰} او برداشت یک شرحی نوشت به اداره‌ی اوقاف که من همان قانون آقای دکتر مصدق را قبول دارم اگر نخواستی کناره‌گیری کن از اینجاست همان مبلغ بمن بدهید در صورتیکه چنین قانونی اعلا" وجود داشت معمولاً در اینطور مواقع نفردوم هر چه گفته باشد^{۱۰} این خیلی کم‌تر از آن مبلغ گفته بود^{۱۰} آن پیشنهاد دهندگان اول گفته بودند سالی ۱۲۰ هزار تومان و این پنج ساله هم بود. بعد خبر روی آن رویه‌ای که بود آقای دکتر مصدق دستور دادند که وثیقه ملکی و ایشان آمدند سرلشکر حاضر می‌کنم اسمش را یاد می‌آید^{۱۰} او را معسر فسی کردند. ملک او را گفتند که ایشان ملکی حاضرند که البته ملک هم به اسم خانم ایشان بود خانم وثیقی^{۱۰} و وثیق یا وثیقی^{۱۰} و ما رفتیم باز محتملی بنده چون اتفاقاً^{۱۰} آن زمینی که ایشان داشت یک گاراژ خیلی مفصلی در خیابان شاه‌رضای آن روز بود که بعد شد آیزنهاور^{۱۰} بعد حالا آزادی شد این را بنده رفتیم توی ثبت اسناد اعلا" آثاری نبود برای اینکه همین این اسناد از بیست و هفت بود مال یک محضری بود که آتش گرفته بود بلا آخره همه را بهر^{۱۰} داد کردیم مایکی یکی تا بلا آخره رساندیم به دورانی که به این سرلشکر و خانمش مربوط میشد ثبت کردیم ملک به وثیقه موقوفه بیمارستان نجمیه درآمد و وثیقه این شش پنج سال که میشد ۶۰۰ هزار تومان. سال اول ایشان ضرر کرد این سرهنگ برای اینکه اینکاره نبود و اصلاً^{۱۰} زارع نبود میرفت طبق همان رویه‌ی ارتش و نظامی آن روز را رعیت را بخت میکرد ببیند اینها ریش‌شان را تراشیدند اینکاره را نکردند که اصلاً^{۱۰} هیچ ارتباطی به کارزارت نداشت و آن سال ضرر کرد^{۱۰} آقای دکتر مصدق ناچار شدند از خودشان مقدار زیادی دادند گندم و بذر خریدند که ببرند آنجا و این را بکارند^{۱۰} ولی رعایای آنجا بقدری وضعشان بد بود که مقدار زیادی از این گندم را خودشان چون هیچی نداشتند بردند و خوردند و باز آنو ایشان دادند بوسیله‌ی مباشر خودشان ببرند بکارند^{۱۰} سال دوم هم این شخصی ضرر کرد^{۱۰}

آقای دکتر مصدق کاغذی بمن مرقوم داشتند که این کاغذ خیال
میکنم الان همین جا موجود باشد نوشتند که آقای این کاغذ خیلی محرمانه
است . من اسم آن سرلشکر هم الان بخاطرم آمدم ، سرلشکر مقبللی .

س- مقبللی ؟

ج - مقبللی بله مقبللی . مدتی هم در رشت شنا بود و از تبریز جان بود بعد
هم آن آخرین سمتش استاندار کرمانشاه بود . نوشتند بمن که آقای اگر
شایک ، که البته از این جریان مستحضر هستید که حال بد نیست که من
عین عبارت خود این نامه آقای دکتر مصدق را برایتان بخوانم .
س- با کمال میل .

ج - بله خیال میکنم خیلی بله جالب باشد . بله ایشان ، "محرمانه
احمدآباد ۱۶ دیماه ۱۳۳۸ ، جناب آقای امینی وکیل محترم دادگستری ،
خاطر عالی از قطعه زمینی که خانم سرلشکر مقبللی وثیقه پرداخت
مال الاجاره ای املاک موقوفه قرار داده اند مستحضرات و احتیاج به
تفصیل نیست چند ماه قبل آقای سرلشکر نامه ای به دکتر غلامحسین مصدق
به این مضمون نوشته بودند که بنده جوانمردی کنم وثیقه را آزاد و
مال الاجاره را از خودم ستاء جر مطالبه نمایم ، به ایشان جواب داده شد
این جوانمردی نیست و خیانت است به موقوفه که هرگز من مرتکب چنین
کاری نمیشوم و برای اینکه تصور نکنند از روی عنادی با این پیشنهاد موافقت
نشده خود اینجانب "، آن موضوع عنا در من توضیح بدهم که این آقای سرلشکر
مقبللی رئیس دادگاه آقای دکتر مصدق بود در دادگاه نظامی دادگاههای
که تشکیل دادند برای محاکمه آقای دکتر مصدق رئیس دادگاه بود . رئیس
دادگاه بدوی بود ، رئیس دادگاه بدوی بود و این را به این مناسبت ،
"و برای اینکه تصور نشود از روی عنادی با آن پیشنهاد موافقت نشده خود
اینجانب پیشنهاد نمودم از دو سال مال الاجاره هرچه باقی است بدهند
ستاء جر هم فسق کنند و ضرر پرداخت بقیه مال الاجاره سال ۵ - ۴ - ۳ را
جلوگیری فرمایند که جوابی ندادند . و البته اینطور تصور میکنند که هیچکس

قادر نیست ملک خانم ایشان را برای ضمانتی که نموده اند در معرض حراج درآورد و شاید همینطور باشد و خوب تصور کرده اند . بنده باز میخواهم با ایشان مذاکراتی بشود شاید از این خیال که هیچکس قادر نیست کسر مال الاجاره را از فروش ملک جبران کند خارج شوند با این فرق که اکنون کسر مال الاجاره سال سوم را هم باید بدهند . آقای مستاء جرقا بل اینکار نیست و اطرافیان را از او میبرند و میخورند و این بیچاره غمراز خستگی و زحمت بهره و نفعی ندارد از قرار که میگویند هشتاد و اربوذر داده نصف آن را ماباشر و زارع سوقت کرده اند که بنده از راه ترحم ۲۰ خوراک بکنم یعنی مساعد فرستادم که حامل نظارت کرد که کاشتند و مراجعت کرد . چنانچه یک وقت زائدی دارید و صلاح میدانید یک جلسه هم جنابعالی با ایشان مذاکره فرمائید که بدانند بنده هیچوقت نمیخواهم از فروش ملک دیگری وجهی برسد و صرف کار بیمارستان بشود ولی برخلاف وظیفه و قانون هم نمیتوانم کاری بکنم . وثیقه برای این گرفته شده که اگر مستاء جر مال الاجاره را نپرداخت از آن محل وصول شود حتی در موقع تنظیم بودجه ای سال ۱۳۳۸ اداره ای اوقاف دستور داد که چون وثیقه است تمام مال الاجاره باید در حساب جمع شود که در حساب سال ۱۳۳۷ که به اداره ای اوقاف داده شد همینطور عمل شده است بنا بر این بنده نمیتوانم به این عنوان که مال الاجاره نرسیده است اجاره را فسخ کنم و تا سال آخر اجاره باید صبر کنم و بعد از فروش ملک هر چه باقی باشد وصول نمایم . وثیقه دهنده اگر میخواهد پیش از این ضرر نکند مال الاجاره سال سوم را هر چه باقی باشد بدهد و چون مستاء جرقا هیچ محلی برای ارتزاق ندارد و تصور میکنم که از خویشان مالک و وثیقه باشد برای دوسال آخر ماهی ۱۰۰۰ تومان به او بدهد که اجاره را فسخ کند . من هم از اول سال ۱۳۳۶ اعلان مزایده ای ملک را منتشر کنم که هر

کس بیشترین پیشنهادها را داده شود . حال بسته به این است که با پیشنهادها چنانچه موافقت بکنند یا نکنند و باشد روزی که موافقت نمودند از کرده پشیمان شوند . چنانچه نمیخواهند اینکار را بکنند خوبست همانطور که از اول میخواستند شرکت کنند باز شرکت نمایند و از کارهای بی اساسی که میشود جلوگیری نمایند برای اینکه مستأجر فایده ببرد و در این دو سال به شهادت خود چنانچه عالی کار قنات با کمال جدیت تعقیب شده و اکنون در آن حدود هیچ ملکی نیست که ۱۸ سنگ آب داشته باشد . "تالی آخر . حالا اینها را دیگری بنده . به حال بنده تلفنی به این آقای سرلشکر مقبلی کردم و گفتم آقا بنده وکیل جناب آقای دکتر مصدق هستم و این راجع به جناب هم باز یک توضیح اضافه بدهم که ایشان کاغذی بمن نوشتند که من خواهش میکنم که در کتابت ایشان با من از ذکر عنوان جناب که همیشه از آن متنفر بودم خودداری فرمائید . "اوراقی که برای ملاحظه ی بنده ارسال فرموده اید مال تاریخ احمدآباد ۲۹ آبان ۱۳۳۸ ، مرقوم محترم عز و صل ارزانسی بخشیده است توجهاتی که نسبت به کار قنات موقوفه ی رستم آباد فرمودید "عمین اخفا" قناتی که در آن نامه که قبلاً" گفتم و خواندم ذکر شده "فرموده اید نهایت تشکر حاصل گردید امیدوارم بطوریکه وعده داده اید در ظرف این دو روزه رفع مزاحمت از طرف بشود و اینکار به لطف جناب عالی جریان خود را طوری کند و اوراقی که برای ملاحظه بنده ارسال فرموده اید عودت داده میشود درخاتمه خواهانم که در نوشتجات بنده را از عنوان جانبی ، توی گیومه ، که همیشه از آن متنفر بودم محروم فرمائید با تجدید مراسم ارادت دکتر محمد مصدق" در حال بنده به آقای مقبلی تلغین کردم و گفتم من وکیل جناب آقای دکتر مصدق هستم و راجع به نامه ای که شما نوشته بودید به آقای دکتر غلامحسین خان ایشان به بنده

ماء موریت دادند که بـاشما مذاکره کنـم حالا ،ایشان گفتندکی وجه وقت ؟ کجا وجه وقت ؟ گفتم کجا که مسلما " دفتر من ، و وقتش هم معین کردم ایشان آمدند ، آمدند و مذاکره کردیم همه ی حرفها را بنده زبـن وایشان گفتندنه من بهیچوجه تقبل و تعهدی نمیکنم و نسبت به گذشته هم چیزی نمی پردازم باید فسخ کنند . گفتم خیلی خوب ما هم اقدام میکنیم . گذشت ایشان سال همان جوری که آقای دکتر مصدق نوشتند سال سوم و چهارم و پنجم گذشت بدهی شد ۶۰۰ هزار تومان ، بنده اجرا شیه صادر کردم ، اجرا شیه صادر کردم اجرا شیه ابلاغ شد ایشان عرض حال دادند و جلوی عملیات اجرایی را خواستند بگیرند فایده نکرد ، بعد شکایت به شاه بردند که آقای دکتر مصدق میخواهد ما را بطوریکه آقای دکتر مصدق هم قبلا " در نامه نوشته بودند میخواهد از من انتقام بگیرد چون من رئیس دادگاه بودم . و بعدا اینکار رجوع شد به وزیر وقت دادگستری او هم رسیدگی کرد و گزارش داد که نه این یک امر خیلی عادی است و هیچ کاری نمیشود کرد باید ...

س- وزیر دادگستری وقت کی بود آقای امینی ؟

ج - ظاهرا " دکتر عاملی بود یعنی ظاهرا " خیر باطنا " دکتر عاملی بود . در صورتیکه حکمی در دادگاه صادر شده بود راهی نبود و کاری نمیشد بکنیم هیچ کاری نمیشد کرد . و ما دنبال کردیم ، ایشان دیگر خیلی اقداماتی کرد به واسطه ی به امید اینکه باین را حالا شاید شاه از محلی که خودش میداند کمک کند بدهد و چه که اینکار را هم نکردند بلا آخره ملک به بیمارستان نجمیه منتقل شد . با دم هست که یک روزی در خیابان تخت جمشید آن روز برخوردیم به همین آقای سرلشکر قبلی که به اتفاق آن سرتیب یعنی خسرو داد پدرا این خسرو دادی که تیرباران کردند و یک کس دیگری که یک وقتی رئیس ثبت کرمانشاه بود برخوردیم وقتی آنها ایستادند

با من صحبت کردند ایشان بایک جوری گفت بله ایشان وکیل آقای مصدق هستند که ملک مرا بردند برای مریضخانه نجمیه ، ملک من شش میلیون تومان میا رزید در مقابل ششصد هزار تومان فلان ، گفتم آقا ملک شما میا رزد شش میلیون ؟ گفتند بله . گفتم شما ششصد هزار تومان را ببروید بدهید ملک شما را بنده فوری برمیگردانم . گفت محال است . گفتم بنده قول میدهم . آقا دکتر مصدق کسی نیست که بخواهد ملک مردم را بگیری . گفت آقا به آن دونفر گفت شما شاه باشید گفتم که خدا بالاتر است که شاه باشد شما اینکارا بکنید . آقا سرلشکر رفتند پول را تهیه کردند آوردند بنده اینجا کارش را کردیم ویلا فاصله ما ملک را بر گردانندیم به این سرلشکر مقبلی . والبتہ این سرلشکر مقبلی تاحیات داشت همیشه تشکر میکرد از این موضوع . حتی باز این راهم عرض کنم که یک خانه ای خدیجه مصدق همین دختر محجور بنام او بود در کوچی بی‌هقی روی باشگاه افسران باز نشسته که این را باشگاه افسران باز نشسته میل داشتند این خانه را بخرند . خانه هم مستاء جری داشت عرض حال دادم و تغلیه کرده بودم وبعد آن خانه مخروبه شده بود و خیال داشتیم بفروشیم . از همین باشگاه عنوان شد که رئیس باشگاه امان اله جهانبانی بود که هم سنا تور بود ولی از طرف او همین آقای مقبلی تجارت را اداره میکرد . روزی بمن اطلاع دادند من رفتم میزی بسود همه امرای باز نشسته نشست بودند و ایشان خیلی ادب کرد مقبلی اشهد بالله خیلی ادب کرد . بعد گفت که آقا ایشان هر چی زشان را برای ملت گذاشته اند اینچاهم کار ملت است مال مردم و اینها . گفتم آقا ملک مربوط به ایشان نیست مال دختر محجور است که در آنجا است و مریض است و ایشان نمیتوانند خلاف رفتار کنند درست است ایشان ولایت دارند ولایت شرعی دارند از نظر قانونی چون دختر محجور است حجرش هم

منتسب به زمان صفره است و نمیتوانم عملی انجام بدهم. بعدگفتیم گفتیم یک وقتی دیدیم که یک سرتیپی که سرتیپ راستی گفتگی بایک لیهچی ترکی گفت که هاں حالافهمیدم که ملک مال دکترمصدق است و شروع کرد فحش دادن که آن مرتیکه سوخته شمیدانم فلان . بنده گفت که ببخشید تیمارمن اجازه ندارم که ازطرف ایشان بگویم پدرسوخته خودت هستی ولیکن شماحق نداریدکه نسبت به موکل من توهین کنید اگر میخواهید توهین کنید بنده ازاین جلسه خارج میشوم . البته تقریبا " جواب را دادم ولی درلغافه . آقای سرلشکرقبلی باکمال مراحت گفتند که من هم اجازه نمیدهم چنین صحبتی بشود وبعدهم عرض میکنم که ایشان مرد بسیارشریفی هستند آقای دکترمصدق حتی من صریحا " اقرار میکنم که کاری را که اعلیحضرت نکرد و ملک من اینجور شده اینجور شد ایشان باکمال جوانمردی برگردانند در صورتیکه میتوانستند برنگردانند . وبعیدیک سرلشکر دیگری که حالا اسم او را هم بنده دارم . آمدیواششی پهلوی من ، اوسپهدبازنشسته بود که آقا افسوس که ایشان درجریان پیش نبرد و لا همین ها این غلط ها نمیتوانستند خیلی با عبارت زنندهای دیگر یواشکی بمن گفت . در هرحال این مختصری بود . بنده در هرحال مرتبا " احمدآباد میرفتم و یک روز هم دیدم که آقای دکترمصدق خیلی با عجله بوسیله نوکرشان کاغذی برای من فرستادند که آقا بمن اینعا اطلاع رسیده است که اگر شما بیا شید اینجا شما را میگیرند توقیف میکنند . ولسی خب من باشا چون کار دارم و چیز دارم اینست که شما خوبست یک اقداماتی خودتان بکنید که این محظور مرتفع بشود . من تلفن کردم ایمن و ر و آن وره آقای سرتیپ آنوقت سرتیپ بود مقدم که آقا این کاریست و گفتند نخیر بی خود کردند و شما میتوانید بروید . بنده مرتب خدمت ایشان میرفتم . باز ازمطالبی که از نظر حقوقی و! نظر سیاسی قابل ذکر است اینست که

در مجاورت ملک احمدآباد یک ملکی بود به اسم ظفرآباد ، که البته این غیر از آن ظفرآباد بزرگی است که مرحوم حاجی میرزا عبدالرحیم مقدم آنجا کارخانه‌ای داشتند ، این مال خالصه بود . اداره کل خالصه و وزارت کشاورزی این را بعنوان مزارعه داده بودند به شخصی به اسم ناصر نجمی و تبانی کرده بودند که به این عنوان آنها بیایند یک مقداری از ملک دکتر مصدق ، ملک احمدآباد را که بیخود گفتم ملک دکتر مصدق چون احمدآباد مال دکتر مصدق نبود حالا این را عرض میکنم ، این را تصرف نکنند ، عنوان هم این بود که اینجا یک ملک هست بین ملک آن ظفرآباد و احمدآباد به اسم شیرآباد و این را اینها راهمه را مزارعه داده بودند به آن آقا او هم شب تراکتور فرستاده بود مقدار زیادی از زمین ها را شخم زده بود ، آقای دکتر مصدق بنده را احضار فرمودند گفتند آقا شما میدانید این ملک مال من نیست مال بچه ها است و املا" بنام آنها است ، این ملک اول اسمش قارپوزآباد بوده است احمدآباد اسمش قارپوزآباد بود ولی وقتی که دکتر مصدق اینجا را بنام بچه هایش خرید بنام پسر بزرگش احمد مصدق احمدآباد دکرد والا اسم در اسناد قبلی همه قارپوزآباد بوده است و بنام همین بچه ها همه را متساوی تقسیم کرده بود . و گفتند من چندین بار به این احمد گفتم کوتاه آمدند تا کم داردا بینکار میشود می آیند این ملک را میبرند . من گفتم آقا باید اینجا عرض حال فوری بدهیم ، ایشان فرمودند که من خیال میکنم از راه جزائی بهتر بتوانید کاری بکنید ، گفتم من به نظر هم راه جزائی نمی آید ، گفتند آقای دکتر متین دفتری به خانمش گفته است که این راه جزائی دارد از طریق جزائی خیلی بهتر میشود انجام داد و شما یک ملاقاتی با ایشان بکنید ، چون میدانید که دکتر متین دفتری هم نوهی برادر دکتر مصدق بود و هم دختر دکتر مصدق عیال ایشان بود خانم

نسرین خانم ، من رفتم پهلوی آقای متین دفتری . البته حقیقتش زیاد هم از ایشان خوش نمی‌آمد ولی روی امرا ایشان رفتم و گفتم آقا شما اینجور فرمودید بفرمائید که آن ماده‌ای که به نظر شما می‌آید شما خودتان استناد حقوق جزا بودید و میدانیید از چه طریقی من اقدام کنم . ماده‌ای را پیدا کردند و گفتند که هر کسی که حدود ملک دیگری را تخریب بکند در قانون جازاست . گفتم البته منظور از حدود ملک ذکر شده اینست که مثلاً " نه‌ری باشد درختی باشد سنگی باشد یا آن پایه‌هایی که می‌گذاشتند در آن موقع علائمی که می‌گذاشتند علائم حدود ملک . گفتم آقا در این سند مالکیت ذکر شده است که حد شرعی خط مستقیم مفروض یعنی فرضی اصل " چیزی نیست خط فرضی را که .. گفت که همین است گفتم که اینکه به نظر من راهی ندارد . باز ماده دیگری پیدا کردند که هرگاه عده‌ای برونند با عنف و جبر ملک دیگری را تصرف کنند . گفتم اینهم نیست عنف و جبر نبوده شب تراکتور فرستادند رفتند زمین را آنجا شخم زده اند . بعد همان روز از همانجا منزل آقای دکتر متین دفتری رفتم احمدآباد و به ایشان عرض کردم که آقا من رفتم با ایشان صحبت کردم و ایشان این دوتا ماده را گفتند ماده اول را که بنده خواندم و گفتم که من جبر ابدادم که آخر این در سند مالکیت ذکر شده که حد شرعی اش خط مستقیم مفروض است آقای دکتر همدق فرمودند آقا خط فرضی که قابل خراب کردن نیست وجود ندارد که بگویند . گفتم بنده هم همین را عرض کردم . چای دیگر و ماده‌ی دیگری که ایشان گفته بودند گفتم به عنف فلان ایشان گفتند آن‌ها یک خسون از دماغ کسی اینجا ریخته نشده چه به عنف . عنف آخریک کسی بریزند و بگیرند و این کار نشده و حق با شماست . بعد اقدامات دیگری کردم و

ثبت اسناد ، رئیس ثبت کرج که آنوقت یک شخصی بود بنام شیخ الاسلامی صریحا " به اداره خالصه نوشت که اصلا" در تمام حدود ساوجبلاغ چون این ملک در ساوجبلاغ ملک احمدآباد یا آنوقت هم جزو کرج بود محلی بنام شیرآباد وجود ندارد و آن دفتر جزو (؟) آن هم دفتر ناصری هم نمیتواند ملک عمل باشد و این ملک سالیان دراز بنام بچه‌های آقای دکتر مصدق به ثبت رسیده و هیچکس هم اعتراضی نکرده است و حدودش هم معین است بنا بر این شیرآبادی اصلا" وجود ندارد . بعد اقدامات دیگری هم البته در خارج شد آن شخص کنار رفت فقط چیزی ماند زمین های آن احمدآباد و چون آن زمین را اتفاقا" او شخم زده بود آب نداشت خوشمزه است آن شخص آمده بود و التماس میکرد از جاه احمدآباد استفاده کند آب آجاره کنند که ندادند . بلا آخره موضوع منتفی شد . و از اینطور چیزها ما داشتیم .

یا مثلا" یادم هست که آقای بودبه اسم زرکش . ملکی داشت باز مجاور اوقعات میزد . آقای دکتر مصدق به بنده کاغذی نوشتند . با زاینجا الان پهلوی بنده موجود است که آقای این آمده دارد اینکار میکند و مسلما" با این عملی که میکند آب اینجا خشک خواهد شد . چون آب هم خب آنجا به زمست چون مقداری از زمین های آنجا شوره زار بود و تا یک حدی میشد آب را اگر پائین تر از آن حد رفت اصلا" آب شور می‌آمد که بدر درز راغت نمی‌خورد . بنده عرض حال دادم ، عرض حال فوری به دادگستری دادم ، عرض حال فوری دادم و بعد کارشناس معین شد آن آقای مهندس ابراهیمی کارشناس شد در اینطور مواقع هم وقتی عرض حال فوری داده میشود لازم نیست که بطرف ابلاغ شود کارشناس میرود می بیند ولی چون موضوع مربوط به آقای دکتر مصدق و ممکن بود این تفسوه بشود که با اعمال نفوذ اخلاقی شده است و آن قضاات تحت تاءثیر شخصیت آقای دکتر مصدق واقع شده اند . من خود آن مهندس هم بمن گفت آقای من روز پنجشنبه به محل میروم ولی خب شما خوب است که به این

آقای زرکش خبر بدهید . من به این آقای زرکش تلفن کردم که آقای من وکیل آقای مصدق هستم ومن عرض حالی دادم بر علیه شما برای این قنات آقای مهندس ابراهیمی روز پنجمشنبه به محل بیرونند وشما میتوانید در محل باشد وتوضیح بدهید.....

آقای زرکش در آن روز معین در محل رفته بود. و کارشناس هم
آقای مهندس ابراهیمی، خدای بیا مرز دشت مرد بسیار شریفی بود و فوت
کرد سرطان گرفت و فوت کرد؛ او هم واسطی میخواست که برود توی چاه
نمود و بلا آخره آن آقای زرکش برایش تهیه میکند هفته دیگر او می رود
و ایشان گزارش دادند و نوشتند که تا حالا این اقداماتی که این آقای
زرکش کرده است ضرری نیست ولی اگر ۵۰ متر، ۶۰ متر دیگر جلو برود
بعداً " باید کارشناسی یا من یا دیگری محل را معاینه کند ببیند که ضرری
هست یا نه. ولی هنوز طولی نکشیده بود که این آقای زرکش بمن تلفن
کرد که آقای شما گفتم بله بنده فلاتکس هستم و گفتند من به احترام جناب
آقای دکتر محمد مصدق و برای آن ژانتهی سی که شما بخور دادید و بمن
تلفن کردید و من رفتم من دستور دادم که آن کرخه ها را از چاه ها
بردارند و مقنسی را هم مرخص کردیم و دیگر کار نمیکنند به ایشان شما بروید
بگوئید و خیال شان راحت باشد. گفتم آقای زرکش من! امروز شما
را ملاقات نکردم فقط با تلفن با هم صحبت کردیم حالا بلاغیرتا " بفرمائید
برای احترام جناب آقای دکتر مصدق است و آن ژانتهی سی بنده یا بفرمای
اقدامات آقای دکتر استنباطی و زیرکشان روزی که شروع کرده بود بکار
املاحتاری آن زمان، گفت نه آقای من من شما میگوئید مگر

من دیوانه ام بیایم چاه بزنم زحمت بکشم پول بدهم مقنسی بیاورم بعد
فردا خودم را توی ده راه ندهند این چه کاری است که خیر خیر همیکن

است که شما گفتید نومی است . و این بود که مقنی ها را مرخص کرد و بعد هم بنده اتفاقاً "بلا" او شناختم . خب من خاطرات زیادی از ایشان یکی کارهای حقوقی بود اغلب و به کرات راجع به همین اوضاع ، بیست و هشت روز اتفاقاً "خاطرم هست که روز ۲۸ مردادی بود که من باز برای کاری رفتم خدمت ایشان دیدم توی ایوان نشسته اند این سربازهایی که آنجا ازطسرف دستگاه گذاشته بودند که ایشان فرار نکنند بیست و هشت که میگویند که مثلاً "اشخاص دیگری به ملاقات ایشان نروند اقداماتی نشود سربازها را دیو گرفتند بامدادی بلند تمام این چیزهایی که مربوط به ۲۸ مرداد است میگذارند و فریاد میکنند من ناراحت شدم چون خودم معمولاً "روزهای ۲۸ مرداد اصلاً" را دیو نمیگرفتم ناراحت میشدم . به آقای دکتر ممدق عرض کردم که آقای قربان شما چرا توی ایوان نشسته اید بفرمائید توی اطاق آخر این صداها شما را اذیت میکند گفتند نه آقای نه آقای من بسیار ممنونم و خیلی خوشم میآید لافل خوبست که سالی یک روز این دستگاه مردم را بیاد مرابباد نه .. عبارتشان را میخواهم درست بگویم در هر حال کاری خواهد کرد که مردم یاد من میکنند مردم اسم مرا میآورند به این عنوان بلا آخره بقول "طافهانی البته ایشان نگفتند من حال عرض میکنم که : طاعت از دست نیاید گنهی باید کرد در دل دوست بهرحله رهی باید کرد که نام مرا میآورند و مردم باز یاد من میکنند نه من از این لحاظ خوشحالم . و خیلی بابی اعتنائی گوش میکردند و خوب کار را "اینگونه امور با ایشان صحبت میشد چون معمولاً" من صبح آنجا میرفتم و تا عصر میماندم و باز آن جریاناتی که بشما عرض کردم راجع به جبهه ملی که قبلاً اتفاقاً "روزی من رفتم دیدم که ایشان اظهار ناراحتی راجع سغ دهانشان میکنند . ما را رکی ها این چیز بالای دهان را میگوئیم سغ نمیدانم حالا این

عبارت چیزش چی است . گفتند تا ول زده و نا راحتم میکند ، ظاهرا " دکتر و آ ن دکتر منتخب بود که او را برده بودند و دیده بود بعد از یکی دوسه ماه دیگر باز من گفتم آقا راسنی دهان شما گفتند آقا این دکتره خیلی خراست برای اینکه باز دومرتبه آمده سرا نگاه میکند میگوید تو چی ز داغ خوردی ؟ آخر مگر من بچه ام که چیز داغ بخورم سبغ دهانم تا ول بزند . این چیز دیگری است . بعد بخواه اقامتی شد دکتر دیگری بردند دکتری متخصص فک و دهان بود بردند او گفت باید حتما " عکس گرفته بشود باید این دستگاه دکتر فرهاد برود . باز حتمی اجازه اش از سازمان امنیت گرفته شد دستگاه و عکس گرفتند و تشخیص سرطان دادند . تشخیص سرطان دادند خوب خیلی ما از این لحاظ نا راحت شدیم بنده بلافاصله تلفن کردم به مرحوم ناصر مقدم که آتموقع ظاهرا " سرتیپ بود و مدی سر کل این امور بود کارهای ماهم به او محول میشد کارهای سال جبهه ملی و گرفتاریهایشان ، بعدش هم وقتی که سازمان بودیم باز پرس ما بود ، باز پرس ویژه شده بود بنده تلفن کردم وقت گرفتیم و رفتم گفتم آقا شاعر عسری که من حدس میزنم ما نباشد و نمیدانم کیست میگوید که به دامنش نرسد البته او خطاب به مشوقش میگوید به دامنش نرسد دست کس ولی من این را اضافه کردم و اینجوری گفتم

Larousse

به دامنش نرسد دست کس که جلوه ی ناز و راه به یام فلک برد و نردبان برداشت شما حالا هر کاری میخواهید بکنید راجع به آقا ی دکتر مصدق اسمش را حذف کنید فلان کنید لاروس ^{Larousse} را بگوئید اگر اسم دکتر مصدق هست ذکر شده چرا اینکار را کردند . اجازه ندارد در ایران بیاید که آن اسم را حذف کردند . ولی دنیا او را میشناسد و او را قهرمان ملی شدن صنعت نفت میدانند و تمام این حرکات و چیزهایی که در شهر شده است همه او بود که آتش زنه بود در اینکارها . ایشان مبتلا به سرطان شده اند اگر این آدم به مرض سرطان درده خودش بمیرد

میگویند که او را شما کشتید. زیرا این مردی است که از خودش مریضخانه دارد مریضخانه نجمیه مال مادرش است خودش هم هرچه داشت ضمیمه کرده وقف کرده برای آنجا . ولی اگر بیاید توی مریضخانه‌ی خودش آنجا باشد خوب میگویند که این اطباء آمدند دیدند و این اگر در آنجا بماند این ننگ ابدی برای دستگاه شما همیشه باقی میماند . بیشتر منظور بود که تحریک کنم که بلکه اجازه بدهند که ایشان را بیاورند و برای اینکه اطباء بتوانند برونسند . گفت من به شرفم دنبال اینکار میروم و در روز بعد بمن تلفن کرد که آقای من رفتم و کسب اجازه کردم ایشان مجازند بدون هیچگونه مانعی وارد عیسی تشریف بیاورند در شهر و در بیمارستان بستری بشوند . من به آقای مهندس مصدق گفتم و آقای دکتر غلامحسین خان را رفتند ایشان را . ایشان گفتند من به این شرط میروم که ماء مورین باشند که بعدنگویند که من ... ماء مورین سازمان امنیت لااقل دو نفر بودند که کشیک داشتند و یکیش به اسم شهیدی بود یکی هم وثوق خانسی . آقای دکتر مصدق به شهر منتقل شدند و در مریضخانه نجمیه آنجا اطباء معاینه میکردند و میدیدند و گفتند با دیدن ایشان روزها برونده مریضخانه‌ی مهر آنجا چون آن ظاهر را " تنها جایی که آن دستگاه برق را داشت برای سرطان آنجا بود ایشان را مرتب میبردند به آنجا بعد هم مدتی از مریضخانه آمدند در منزل دکتر غلامحسین خان آنجا بودند .

س - در تهران ؟

ج - بله بله در تهران در همان خیابان حشمت الدوله سابق ، چون منزل دکتر غلامحسین خان که قبلاً بود غارت شده بود و منزل دیگری که ساخته بود آنجا بودند . و من با خانم اغلب خدمت ایشان میرسیدیم تقریباً " هر روز . یک روزی که من آنجا رفتم خدمتشان نشسته بودم دیدم که پیشخدمت آمودیک پاکتسی داد گفت این را ماء مورسا واک داده است . آقای دکتر مصدق گفتند که پاکت را بده به فلانکس یعنی بمن ، من باز کردم دیدم که

آن آقای شهیدی نوشته است که آقا اجازه بدهید من چند دقیقه:ی خدمتان شرفیاب بشوم ، آقای دکتر مصدق گفتند آقا ایشان از جان من چه میخواهد برای چی میخواهد بیايد ؟ من گفتم آقا این یک آدمی است که خواهش کرده تقاضا کرده این را خودتان میدانید که اینها اینقدر چیز هستند که میتوان بدون اجازه درب را باز کنند و بیايند حالا که کاغذ نوشته ادب کرده شأن شما هم نیست که این ادب را جواب رد بدهید اجازه بدهید بیايد ببینید چنه میگوید، گفت غیب بگوئید بیايد . رفتند و گفتند آمدتو ، آمدتو تقریباً "خودش را میخواست بیايند از دروی پای دکتر مصدق که آقا ترا بخدا شما از اینجا بروید به احمدآباد ، در احمدآباد برای خودتان آنجا روزها توی آن باغ راه میرفتید گردش میکردید و دیشب من تا صبح از ناله شما خوابیدم و این آدم شروع کرد به گریه کردن که این ناله شما من را ناراحت کرد . دکتر هم فوری به او استالست کرد به او محبت کرد گفتند چائی برای او آوردند ، منظور رفتار ایشان طوری بود که هر آدم دشمنی را هم تحت تاثير خودش قرار میداد ، حتی یادم هست در همان احمدآباد که ایشان بودند یک روزی که من و آقای مهندس مصدق بطرف شهر میآمدیم رسیده یک وقت دیدیم که به آبیگ هنوز نرسیده آقای مهندس مصدق از توی شیشه ی آئینه گفتند آقا این ماء مorsa واک دار دبا چیش با سرعت دنبالتون میآيد . چون در احمدآباد ماشین دیگری نبود ، و مثل اینکه مثلا" میخواهند نسبت به تواقدا می بکنند و خوب است که ما بزنیم به بیراهه و برویم گفتم نه آقا نه شائن من است نه شائن شما است ، خوب بلا آخره هر کجا باشد نگهداریم اصلاً ببینیم که چه معرکه است اگر بخواهند مرا بگیرند که از همین جا چیز کنند من کسی نیستم تاحاشی بکنم ، نگهداشتند آمد . آمد اتفاقاً "بما از همین شهیدی بود . گفت آقا ، آقا فرمودند یک مسئله ای را من فراموش کردم شما بگویم برگردید ، و ما برگشتیم . منظور است که ملاحظه فرمائید که همان ماء مorsa واک هم که آنجا بود وقتی میدید رفتن آن مرد قد در بزرگوارانه است این اقدام را میکرد که بیايد مثل یک

گماشته، از طرف ایشان بیاید دنبال ما بگوید که ایشان فرمودند، خُـسب مثلاً" یادم هست که یک دفعه مرحوم مشیری خیال میکنم یک جعبه پرتقال برای ایشان فرستاد توی احمدآباد. ایشان گفتند آقا جعبه پرتقال برایم خوب نیست این را فوری ببرید بدهید به سربازها بخورند سربازها احتیاج دارند، یا اگر چیزی آنجا بود میگفتند ببرید توی ده بین رعایا تقسیم کنید همیشه جنبه‌ی اینکه خودش را از مردم جدا نداند تافته‌ی پادشاهی نداشته‌ایند این مطلب را همیشه ایشان رعایت میکرد و همیشه رعایت میکردند، در دوره‌ی مثلاً" نخست وزیرشان روی رویه خانوادگی ایشان داشت اگر کسی هدیه‌ای برای ایشان می‌آورد رد نمیکردند شاید این را بعضی حمل بر این کنند که آقا مثلاً" ایشان ... ولی اینطور بود که هر کس که می‌آمد از مسافت یک جایی مثلاً" چیزی برای ایشان می‌آورد ایشان فوری می‌گرفتند ولی آن هدیه دهنده را نگه میداشتند توی اطاق و بواسطی یک یادداشتی مینوشتند به آن شرافتیاں پیشکارشان که یک چیزی که معادل دو برابر قیمت آن هدیه ارزش داشته باشد برون بگیرند بیاورند قلم خود نویسی قالیچه‌ای چیزی بعد هنوز اطاق بیرون نرفته میگفتند آقا این راهم از طرف من قبول کنید. بعد هم آن هدیه را اگر ارزش نداشت ارزش خیلی زیادی نداشت به اولین کسی که بعد از آن شخص خارج میشد و می‌آمد توی اطاق میدادند. این را آن بچه‌هایی که آنجا بودند میدانستند. یا اگر ارزشی داشت مثلاً" ساعت قیمتی بود این را فوری به موزه می‌فرستادند؛ برای خودشان هیچ چیزی نگه نمیداشتند و نگه نداشتند.

س- خیلی ممنونم. در ضمن می‌خواستم که لطف کنید نظر ایشان را راجع به بعضی از رویدادهای سیاسی ایران برای ما شرح بفرمائید مثلاً" وقتی که قرارداد کنسرسیوم تنظیم شد نظر ایشان راجع به ایران جریانی چه بود و چه عکس‌العملی نشان دادند؟

ج - خبایشان فرمودند آن کاریکه من زیربأ زنرفتم و نکردم ایمن را بر مردم ایران تحمیل کردند و تحمیل کردند و این به ضرر ایران تمام خواهد شد و این حرفی بود که همیشه ایشان میزدند.

س - در ضمن لطف بفرمائید مثلاً "راجع به اصلاحات ارضی رابطه ایشان عرض کنم بارعایائی که در احمدآباد بودند، این را توضیح فرمودید که چگونگی سود، ولسی صحبت هائشی هست که میگفتند ایشان قبلاً" خودشان ملک را بین رعایا تقسیم کرده بودند و اصلاحات ارضی شامل آنجا نمیشد.

ج - نخیر نخیر نه خلاف گفتند ایشان اتفاقاً " بعضی ها همینجور که فرمودید میگفتند بیلۀ آقا قبلاً" مقامات میبایست به ایشان گفته بودند که توجه بکن فلان ایشان اینکار کرده بودند فروخته بودند در صورتیکه بهیچوجه چنین چیزی نبود. اگر خاطرات با شد در این قانون اصلاحات ارضی ذکر شده بود که ملک را از مالک به نسبت مالیاتی که داده است مالیاتی که داده است این بود که بعضی! زمالکین که نفوذی داشتند قدرتی داشتند اینها میرفتند مالیات خیلی کم میدادند ولی در عوض مثلاً" میرفتند از بانک کشاورزی برای آن ملک مبالغ هنگفتی پول قرض میکردند که وقتی قرار شد اصلاحات ارضی بشود آن پولی که دولت میخواست بدهد بانکا فونمیکرد. به آن بدهی که باید به بانک کشاورزی بدهند. یک روزی رئیس داری کرج که در بچی با من همکلاس بود خیال میکنم قائم مقامی بودا را کی هم بود آمد پهلوی من که آقا دستم به دامنش.

گفتنم چه شده؟ گفت که ما فرستادیم که ملک های این اطراف را ساوجبلاغ و جالیزه و اینها را قیمت بکنیم ارزیابی بکنیم برای مالیات و مال احمدآباد را هم معین کردیم یک مقدار کمی و آقای دکتر مصدق بیست و نهمی تنیدی نوشتند که نخیر این صورتها غلط است و مالیات اینجا

بمراستب بیش از این مبلغی است که شما نوشته‌اید. و بروید به ایشان عرض کنید که آقا آنوقت این برای ما اسباب زحمت میشود چون وقتسی که باشد باید ملک پهلوی ، ملک پهلوی ، ملک پهلوی همینجور ما به همان حساب بکنیم دلیل دارد خب ما که آمدیم ملک ایشان را مالیاتش را معین کردیم ایشان چه امراری دارند زیادی بدهند. رفتیم به ایشان عرض کردم فرمودند آقا اولاً " شما میدانید این ملک بمن مربوط نیست مال بچه‌ها است ولی بخواهید بچه‌ها چیز خدیجه که من ولی او هستم گفتم که آقا اگر شما میخواهید مالیات کم بدهید من دیگر سربکا شما دخالت نمیکنم چون آن موقع ایشان در کار ملک دخالت میکردند و نظارت میکردند ، و چون من در عمرم نخواستم اجافی بشود با پد مالیات را آنطوریکه واقع است داده بشود و بنا بر این ایشان زیر بار نرفتند و هرکاری که کردند حتی مالکین مجاور هم به بنده یک کسی دیگری بود که حمام داشت یک ملکسی بود به اسم مسی آنجا مجاور داشت آنها آمدند بنده گفتند ایشان گفتند این ملک بچه‌ها این مقدار عایدات دارد و این مقدار با پد مالیات داده بشود . بنا بر این مالیات ایشان زیاد بود و وقتی مالیات زیاده شد روزیکه اصلاحات ارضی خواستند به ما ۵۰٪ مالیات قیمت ملک بالا بود و قیمت ملک را دادند . و بعد هم دولت آن را بین رعایا تقسیم کرد فقط همان باغی که منزل ایشان بود الان هم مقبره ایشان است این برای ایشان باقی ماند و قنات . یعنی آن چاه آبی که آنجا هست . نخیر ملک را خود ایشان تقسیم نکردند . آنوقت از بابت مثلاً " این مال دخترشان خدیجه خانم که پولی که باقی مانده بود ایشان قبلاً " یک ملکسی درویش برای این دختر خریده شده بود ولی ایشان گفتند نه اگر این ملک درویش باشد بعد از اینکه این دختر بمیرد این ملک را ممکن است مثلاً " ورثه بگیرد بعد به درد چیز نخورد در صورتیکه من میل دارم که بعد از مرگ خدیجه دارائی " و به مریضخانه‌ی نجمیه تعلق بگیرد . این بود

که آن را فروختند با همین پول باقی که از ملک مانده بود در چهارراه کالج یک ساختمانی بود که آن ساختمان را رگی بود آن را خریدند که سندان را هم بنده تنظیم کردم که عایدات این تا زمان حیات به خدیجه متعلق باشد ولی بعد از مرگ او و عرصه و اعیان موقوفه‌ی بیمارستان نجمیه باشد و متعلق به بیمارستان که این الان موجود است و لوسی الان متاهل شده عایداتش هم عایدات آن ملک خدیجه خانم را هم داد برای انقلاب توقیف کرده که باید خود او بپاید که خود او نمیتواند بپاید. اینست که این رانه به خدیجه میدهند از مستأجر میگیرند در همان داد برای انقلاب نگهداری میکنند تا او خودش بپاید تا تکلیفش معین بشود بعد در هر حال نظرایشان همیشه به مریضخانه نجمیه خیلی خیلی هم علاقمند بود به این مریضخانه حتی این را هم من ضمن چیز عرض کنم آقای دکتر مصدق چون مریضخانه خیلی دیگر قدیمی شده بود و احتیاج به وضعیت جدیدی داشت شروع کردند آنجا خرج هائی کردند پول نداشتند از مرحوم شمیری مقداری قرض میگردند بعد مرحوم شمیری گفتند آقایان چرا قرض میکنند من اصلاً هدیه میکنم میبخشم و شمیری شروع کرد مقداری از آن وجوهی که داشت دادن که بعد از مرگ ایشان را احضار کرده بود، آنوقت داستان ارتش بود که شما این پولتان را از بانک بر میدارید میروید میدید به دکتر مصدق برای چیست؟ گفت مردم میروند دفن میکنند من میدهم مریضخانه برای مردم بسازند گفت خوب چرا آنجا میسازی؟ گفت که آنجا برای اینکه بدردم مردم میخورد اگر محلی دیگری باشد باید عایدات چیزی ضمیمه اش باشد موقوفه فلان اینجا که موقوفه اش هست و همه هم میدادند که دکتر مصدق کسی نیست که از این عایدات سوء استفاده کند و بنا بر این من به آنجا میدهم بعد هم شمیری وصیتنامه‌ای تنظیم کرد حتی که من ثلث دارائی ام را در اختیار آقای دکتر مصدق میگذارم

برای هرمصرفی ومخصوصاً " برای تکمیل مریضخانه نجمیه که همینطور هم شد . مریضخانه‌ی نجمیه که آقای دکتر مصدق هم یک لوحه‌ی یادگاری نوشتند و تهیه کردند و گذاشتند . و یادم هست که بعد از این وصیتی که تنظیم کرده بود چون خودشمشیری پولها را داده بود بعضی از وراثتشمشیری، شمشیری که ورثه‌ای نداشت جز: زنش و خواهرش، و برادرش چون اولاد نداشت . آن برادرش بمن گفت آقا! این برادرم که دیگر این کار خودش را کرد دیگر بنا بر این آن وصیتنامه ملغی است . روزیکه ما میخواستیم آن قسمت را افتتاح کنیم شمشیری حیات داشت بمن گفت آقا مخصوصاً " تو امروز که صحبت میکنی بگو که آن وصیتنامه به قوت خودش باقی است . آن محمود شمشیری برادر شمشیری هم بود . من گفتم که ایشان این جور فرمودند که من بگویم که با اینکه ایشان این مقدار خرج کردند با آن وصیتنامه به قوت خودش باقی است ، بعد از مرگ آقای شمشیری هم ما مثلث را آمدم با زدر اختیار آقای دکتر مصدق گذاشتیم برای تکمیل مریضخانه نجمیه . این مطالبی که بله

س- آقای امینی شما هرگز از آقای دکتر مصدق شنیده اید که نظری داده باشد راجع به جریانات اصلاحات ارضی ؟ قانون اصلاحات ارضی و انقلاب سفید ؟

ج - ایشان همان موقع هم موافق نبودند . چون در زمان حکومتشان هم که خیلی فشار میآوردند اگر خاطرتان باشد ایشان میگفتند این مالکین باید عوایدشان کم بشود و بعد خرج ملک کنند . چنانچه که قانونی وضع کردند که ۲۰ درصد از بهره‌ی مالکانه کسر بشود ۱۰ درصد به نفع زارع ۱۰ درصد به ده کار بشود . ایشان عقیده‌شان این بود که این ممکن نیست بشود این املاک ایران را چون آب ندارد بذر ندارد باید یک کسی باشد اداره کند مگر مثل این کشور اتریش که نشد بهمین دلیل

تا امروز هم اینکار نگرفتند و عمل نشده است .

س - ایشان بعد از ۱۵ خرداد هم در قید حیات بودند آیا شما هرگز از ایشان نظری درباره ۱۵ خرداد و وقایع آن روز شنیدید ؟

ج - تغییر هیچ چیزی ایشان . ایشان تا ۱۴ اسفند ۱۳۴۵ در قید حیات بودند بنده هم مرتب خدمت ایشان چه در احمد آباد چه در منزل دکتر غلامحسین خان چه در بیمارستان میرسیدم و ایشان چیزی اظهار نکردند و چیزی نفرومودند .

س - من مطمئن هستم که شما در روزهای آخر حیات ایشان هم با ایشان داشتید در تماس بودید و حتما " در روز اگر تشییع جنازه ی مختصری چیزی برگزار شده شما خاطراتی که از آن لحظات دارید برای ما شرح بدهید .

ج - ایشان آن روزهای آخر بر بالغان طوری شد که از منزل دکتر غلامحسین خان آوردندشان به مریضخانه و در مریضخانه حالشان شروع کرد رفت روبه وخامت خونریزی معده کردند . و اینجا بعضی ها میگفتند در اثر همان کوبالت که گذاشتند این اصلا " بنده صلاحیتی ندارم که راجع به این موضوع چیزی عرض کنم ولی این جور میگفتند در اثر آن کوبالت این اثر گذاشته روی معده خونریزی معده داد بعد ایشان در حال اغما افتادند کوما و همان صبح روز ۱۴ اسفند بله .. شما میدانید که ایشان وصیتی کرده بودند که ایشان را در قبرستان شهدای سی تیر دفن کنند و عبارت این است که بله اگر اینجا وصیتنامه را داشته باشم دارم و شاید در آن چیز باشد بعله ایشان وصیتی کردند که مرا حتما در قبرستان شهدای ۳۰ تیر دفن کنند و فقط بستگانم شرکت داشته باشند . ایشان در تاریخ ۲۰ آذر ۱۳۴۴ وصیتنامه اصلی شان را تنظیم کردند ؛

وصیتنامه ی دکتر محمد مصدق بخط خودشان این عبارت هم عبارت خودشان است . وصیتنامه دکتر محمد مصدق : ماده ی اولش " وصیت میکنم که فقط فرزندان و خویشان نزدیکم از جنازه ی من تشییع کنند و مرا در محلی که شهدای

۳۰ تیرمدفون هستند دفن نمایند ۲۰ - بدون سند رسمی یا نوشته بخط و امضای خود به کسی مدیون نیستم ۳۰ - نظریا اینکه طبق اسناد رسمی ثبت شده در دفتر اسناد رسمی شماره ۳۹ تهران منافع دوسال از خانه ها و مستقلاتی که به فرزندان خود بخشیدم پس از مرگ تعلق به اینجانب دارد به شرح ذیل : الف - منافع خانه واقع در کوچه اظهري ملک خانم ضياء اشرف بیات مصدق سند شماره فلان ، منافع چهار دانگ از خانه هائی که در آن سکونت داشتم ، ملک آقای مهندس احمد مصدق ، منافع خانه ی مسکونی همسایر عزیزم ، ملک آقای دکتر غلامحسین مصدق ، حق العرض عمارت دواشکوبه نوي گاراژ ، ملک آقای دکتر غلامحسین مصدق ، مستقلات وبعد فلان ، فلان ، مستقلات واقع در خیابان ناصرخسرو ملک بانو منصوره متین دفتری از بابت منافع سال اول مبلغی که در صورت جداگانه بخط اینجانب تنظیم شده به اشخاص مفصله در آن صورت بپردازند و هر چه باقی ماند برای نماز و روزه و حج اینجانب بکار ببرند. اینهم که این جواب آنهاست که میگویند دکتر اعتقاد مذهبی نداشت. " هر چه باقی ماند برای نماز و روزه و حج اینجانب بکار ببرند " که بنده پول حج ایشان را به مرحوم آقای آسید محمود طالقانی دادم از طرف آقای مهندس احمد مصدق که ایشان انجام بدهند. و از عواید سال دوم قطعه زمینی برای باشگاه دانشجویان دانشگاه تهران مناسب باشد با نظر نماینده آقایان مزبور خریداری شود و چنانچه گه آقایان دانشجویان قطعه زمینی در اختیار داشته باشند مبلغ مزبور را به نمایندگی یا نمایندگان قانونی آقایان دانشجویان تحویل فرمایند که آنها خود مبلغ مزبور را صرف تعمیر یا ساختمان جدید آن بنمایند. چنانچه وصیتنامه ای دیگری جزو نوشتجات غارت شده و یا در خانه و نزد دیگران بدست آید از درجه ی اعتبار ساقط است. احمد آباد ۲۰ اسفند ۱۳۴۴ هجری شمسی دکتر محمد مصدق.

بعدالنبته مطالبی دیگری در ۱۴ اسفند ۱۳۴۴ درست یک سال قبل از مرگشان اضافه کردند. بلکه این وصیتنامه ایشان است باز یک چیزی اضافه کردند در ۲۰ آذر

نخیر آن همان صورت جداگانه مال آن است ، معذرت می‌خواهم ، آن مال صورت قبلی است و ایشان وقتیکه فوت کردند نظر ما این بود که در همان قبرستان شهدای ۳۰ تیر دفن بشوند . یادم هست که یک روزی که من با زبده اتفاق خانم خدمت ایشان در منزل آقای دکتر غلامحسین بودیم که روزهای تقریباً " آخر حیات ایشان قبل از اینکه بحال اغماء بیافتند به مریضخانه منتقل بشوند ، فرمودند که آقا من به شما گفتم که ، این کلید را نشان دادند گردنشان این کلید قفسه ای است که بالای سر من است وصیتنامه من آنجا هست توی این قفسه هست باز میکنید و مرا همینطوریکه در وصیتنامه ذکر کردم در آباء انبار قاسم خان آنجا دفن میکنید . آباء انبار قاسم خان از آن قبرستان های سابق تهران است ایشان دیگر حلال کم نمیان . ممکن بود به ایشان دست بدهد . من گفتم آقا بقول آن شاعر که :

عمرت در از یادنگویم چو روزگار چندان بمان که چشم من از خواب پرکنی

....

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی
 تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۳
 محل : شهر آتاندل - ویرجینیا
 صاحب کننده : ضیاء اله صدقی
 شماره : ۵

چندان بدان که جسم مرا زین مرا در خواب پرکنی و بخاکم بیا فکنی
 شما قبلاً" در احمدآباد دین نمروده بودید که در آن قبرستان شهدای ۳۰ تیر
 حال میفرمائید آب آنجا را قاسم خان ، گفتند همانجایی که یک عده ای محض
 خاطر من کشته شدند، گفتم آنجا قبرستان شهدای ۳۰ تیر است و در این بابویه
 گفتند همانجا همانجا پس من اشتباه کردم ، و نظرم این بود، حتی
 من به اتفاق خدا رحمت کند مرحوم ایراهیم کریم آبادی همان روزهای
 آخر حیات ایشان رفتیم در این بابویه پهلوی آن آقایی که مسئول
 این بابویه بوده اسم جلوه با او صحبت کردیم که آقا اینجاست
 میخواستیم یک قبری فلان در ضمن پهلوی قبرستان شهدای سی تیر بگیریم
 و ایشان حال فهمید بانه من به اسم خودم اینکارها را کردم و بعد رفتیم
 سراغ آقای مفید که آنجا یک محلی داشت و گرفته بود مهیا کردیم
 که آقای دکتر صدق را همانجوری که خودشان گفتند بدون سرو صدا بیاوریم
 آنجا دفن کنیم . ولی آقای دکتر غلامحسین خان یک اشتباهی کرد یا اشتباه
 درست بود یا اشتباه نبود ایشان تلفن کردند به هویدا که پدرم فوت کرده
 و چنین وصیتی کرده است و ما میخواستیم ببریم به این بابویه ، بعد ایشان
 گفتند که گفته بوده آن نخست وزیر که من یک ربع دیگر به شما خبر میدهم
 یک ربع دیگر تلفن کرد معلوم شد که خواسته است اجازه بگیرد گفتند خبر
 ایشان را در همان احمدآباد دفن کنید و صلاح نیست جای دیگری ببرید .
 بنابراین همان ۱۴ اسفند آقای مذهب الدوله کاظمی آقایان رفقای

دیگر همه بودند که آمدند آنجا و جنازه را حرکت دادیم آقای آیت‌الله زنجانی تشریف داشتند دکتر سحابی مخصوصاً " یادم هست که در این امر که تمام اعمال را بیشتر دکتر سحابی انجام داد . در آنجا به امانت گذاشتند در احمدآباد، ولی مرحوم آقای آیت‌الله طالقانی ایشان همیشه معتقد بودند که اصلاً " امانت چنین چیزی در اسلام نیست همانجا که دفن شده دفن شده این انتقال دادن استخوان و این حرفها اصلاً " درست نیست شرعاً " بنابراین بهتر است اصلاً " در همان احمدآباد گواپنگه برخلاف وصیتنامه ایشان است ولی آنجا بلا آخره یک جایی شده است که خب در ۱۴ اسفند ۵۷ تمام شایدم مثلاً " حدود یک میلیون جمعیت به آنجا رفت و تظاهرات کردند مراسم را برگزار کردند . الان آنجا مردم اغلب برای خواندن فاتحه دیدن قبر ایشان و زندگی ایشان میروند . آن خانه آنها همان جور و به همان وضع باقی است .

س- الان رفت و آمد برای عموم آزاد است ؟

ج - بله بله میروند . بله الان میروند . مزاحمتی ایجاد نمیکنند .

س- من الان اینجا روی دیوار یک عکسی می بینم که شما هستید با آقای دکتر مصدق آقای دهخدا هم آنجا حضور دارند ، میخواستم که لطیف بفرمائید از رابطه دهخدا و آشنائی ایشان با آقای دکتر مصدق و آن روز بخصوص برای ما خاطراتتان را بفرمائید .

ج - آقای مرحوم علامه دهخدا علاقه بسیار بسیار زیادی به آقای دکتر مصدق داشتند- و ایشان یک روزی به بنده چون من همیشه خدمت مرحوم دهخدا میرفتم ، گفتند آقا من میخواهم که آقای دکتر مصدق را ببینم دکتر مصدق هم خیلی اظهار اشتیاق کرد بنده خودم رفتم و آقای دهخدا را برداشتم و بردم خدمت آقای دکتر مصدق در همان موقعی که نشست و زیر بودند . برخلاف این شهرت عجیبی که هست که به ایشان گفته شد رئیس جمهور باشید فلان ، بهیچوجه آنوقت این حرفها نبود. و بنده ایشان را بردم

در همین عکس هم که ملاحظه میفرمائید مدتی در مذاکرات ایشان بودم و آن عشق و علاقه‌ای که هردو بهم داشتند و بقدری مرحوم دهخدا به آقای دکتر مصدق علاقمند بود که حتی میدانید که در وصیتنامه اش هم ذکر کردند که بعد از مرگ من این لغت نامه تحت نظر آقای دکتر محمد مصدق انجام پذیرد و اگر ایشان برایشان مقدور نبود آقای دکتر معین که شاگرد ایشان بود خدای بیا مرزد یکی از بهترین ارادتمندان دانشمندان زمان بود و مخصوصاً " درکالغت و ادب فارسی " اگر آقای دکتر مصدق برایشان محظوری هست آقای معین انجام بدهد. اغلب ایشان در امور سیاسی اظهار نظر میکرد آقای دهخدا خیلی وقتی که آقای دکتر مصدق یادم هست که ایشان یک کاغذی مثلاً " به نمازی نوشته بود که آقای شاکه حال دکتر امریکا هستید الان دولت ایران احتیاج دارد به پول به چیز شاکه کنید شما میتوانید قرض کنید فلان کنید که این صادرات الان نفت دچار نقصان شده از شما خیلی از این لحاظ همیشه در این فکر و ذکر بود همیشه به یاد مردیکه تا آخرین دقیقه‌ی حیاتش. حالا این در آخرین دقیقه حیات گفتم باز من متأسفانه شاید حرفهایم منظم نیست این عیب من است .

س - آقای امینی ایرادی ندارد ، این مصاحبه شفاهی همیشه این جوری میشود .

ج - بله . یادم هست که یک روزیکه من در مطبخخانه نجمیه در همین ساختمانی که مرحوم شمشیری میکرد چون از طرف ایشان افتخاری نظارت میکردم آنجا بودم دیدم اتفاقاً " آقای الهیارخان صالح را آورده بودم که ایشان این ساختمان شمشیری را ببینند . با ایشان داشتیم گفتگو روی ساختمان دکتر غلامحسین خان با عجله آمد که آقایان بفرمائید زود برویم از منزل دهخدا یک پرستار خواستند و حال ایشان بد است برای آمبول و این

حرفها . آقای صالح وبنده سوارشدیم آقای دکتر غلامحسین خان یک پرستار هم برداشتند با عجله خودش پشت‌رل نشست و به منزل علامه دهخدا رفتیم . وقتی رفتیم دیدیم که بله حال ایشان با صلاح در حال سگرات هستند در حال احتضار ولی هنوز هوش و حواسی داشتند . مرحوم آقای دکتر معین که خدا پیش رحمت کند ایشان را روبه قبله گذاشته بودند تقریباً " نشانده بودند مثلاً " ولی آن سینه و مرحوم دهخدا همیشه هم از تنفس رنج میبرد یک آسم خیلی شدیدی داشت . و آقای دکتر معین گفتند که آقای اب آقای الهیا صالح جناب آقای دکتر غلامحسین مصدق و نصرت‌اله امینی به عیادت شما آمدند . ایشان توانائی اینکه خیلی حرف بزنند نداشتند گفتند این مخلص دکتر مصدق ام" با همان طرز من مخلص دکتر مصدق ام که میرس ، که میرس " . این چندبار این میرس را تکرار کرد آقای معین گفتند آقا منظورتان از که میرس غزل حافظ است ؟ گفت آره . گفت میخواهید بیاورم بخوانم ، رفت و دیوان حافظ را آوردند آن غزل معروف حافظ را شروع کردند خواندن تا رسیدن به این بیت که :
گشته‌ام در جهان آخر کار بله ... عجیب حافظه من دیگر کم دارد سن که می‌رود بالا ...

گشته‌ام در جهان و آخر کار
دلبری برگزیده‌ام که می‌رس
گفتند و تمام شد . و مردند . با این شعر مرحوم دکتر شایگان در آن مرثیه‌ای که برای ایشان ساخته است گفته :

اندر بریا رخود غزل خوان رفت . این غزل خوان را به این مناسبت دکتر شایگان ساخته است . با زیاد هست که یک روزی آقای سرهنگ بزرگمهر که وکیل آقای دکتر مصدق بودند در آن محکمه‌ی نظامی میل کردند که علامه‌ی دهخدا را ببینند . من به اتفاق ایشان به منزل دهخدا رفتیم . رفتیم منزل مرحوم دهخدا اطباق ایشان طوری بود که اطباق آفتاب روشی بود تا پائین پنجره داشت اول آدم از جلوی پنجره رد میشد

بعد میرفت به درب ورودی ، معمولاً اشخاصی که میخواستند بیایندایشان میدیدند . آقای دهخدا و خانمش و نا دختریش که زن آقای ستار آل بویه قاضی دادگستری بود و آن بچه کوچکی نشسته بودند معمول دهخدا هم این بسود همیشه روی زمین می نشست روی آن تشکی که داشت آن شیشه ها بغل دستش بود . وقتی که دیدند سرهنگی به اتفاق من داردمیاید فکر کردند که این سرهنگ از حکومت نظامی است مرا گرفته حال میخواستند بیایندایشان راهم بگیرند . چون مدتی قبل به خانه ایشان ریخته بودند بالا و پائین... و بعد وقتی که من وارد شدم ، چون معمولاً من کفش هایم را میبندم و میرفتم بهلوی ایشان روی زمین می نشستم آقای بزرگمهر هم شروع کرد بند ، کفش هایش بند داشت ، کفش هایش را باز کند همینطور که دولا شده بسود داشت بند کفشش را باز میکرد من رفتم جلو و دیدم اینها خیلی بهت زده و ناراحت هستند گفتم که جناب آقای دهخدا که دوستان خداممکن اند در او بپاش " این آقای سرهنگ آقای بزرگمهر هستند که وکیل جناب آقای دکتر محمد مصدق اند . آقای دهخدا که روی زمین دوزان نوشته بسود مثل قرقی از جنای خودش پرید هنوز دست بزرگمهر به بند کفشش بود که دهخدا دولا شد دست بزرگمهر را گرفت و بوسید و گفت این دستی است که به دست مراد و مولای من دکتر محمد مصدق میخورد . اینطور این مرد علاقمند بود . باز در این عکس که الان اینجا بالای سرم هست که شما ملاحظه میفرمائید ، این عکس مال همان زمان بود که زمان نخست وزیری آقای دکتر مصدق بود اتفاقاً " من بعد از همان کودتای ۲۸ مرداد و سقوط آقای دکتر مصدق اتفاقاً " این عکس را روزی برداشتم و بر دم خدمت آقای دهخدا و ایشان خواهش کردم که ایشان امضاء بکنند . آقای دهخدا قلمش را گذاشت بالا که الان جایش را نشان شما میدهم اینجا یک نقطه ای گذاشت بالا و بعد یک دفعه قلم را برداشت گفت نه من باید پائین پای دکتر مصدق امضاء کنم و امضایشان را پائین پای دکتر مصدق کرد . که من بعد بر دم به احمد آبا و این را دادم

به آقای دکتر مصدق و ایشان هم همانجا بغل امضای دهخدا برای بنده امضاء کردند که این عکس هر دو امضاء را دارد. آن روزیکه به اتفاق آقای بزرگمهر خدمتشان بودیم فرمودند که بله "میدانید که مرا چند روز قبل"، البته من خبر داشتم، "آزموده احضار کرد و از صبح در دادرسی ارتش برد و روی صندلی چوبی که من عادت نداشتم که بنشینم از صبح شروع کردند از من تحقیق کردن، تحقیق کردن، تحقیق کردن تحقیق کردن که تو میخواستی رئیس جمهور بشوی و بلا آخره شب مرا تشنه و گرسنه و فلان آوردند و انداختند توی جوی درب خانه که بگویند مثلا "من بیرون آمدم خودم تصادفاً " و من افتادم اصلاً بدون اینکه حالی داشته باشم. تصادفاً " رفتی گرمحاصل رد میشد و مرا می بیند، "خب معمولاً" دهخدا به اینها خیلی کمک میکرد اصولاً مرد عجیبی بود حالا آن راهم بنده عرض میکنم که چیزها از ایشان دارم. نگاه میکند می بیند ایشان افتاده توی جوی فوراً "درب خانه را در میزنند صدا میکند آقای افتاده اند میروند بغل میکنند میبرند. خب طبیب خبر میکنند حالش جا میآید. صبح ایشان یک قطعه ای ساخته بودند که.....؛

یقین کردمی مرگ اگر نیستی ست	از این ورطه خود را رها نیدم
بدان عرصه ی پهن بیا ز دحام	پروبال خود را کاشا نیدم
به جسم و بیجان هر دو وان مردنی	ز گیتی رسن بگسلانیدم
من این معدن خار و خش را بجای	بدین خوش علف گله ما نیدم

که این را به آقای بزرگمهر داد و بزرگمهر هم به آقای دکتر مصدق دادند و آقای دکتر مصدق این را در محکمه خواندند و بعد هم اشاره کردند به همین نظامیانی که آنجا بودند به این خوش علف گله ما نیدم. با زاینکه خدمتتان عرض کردم این آتم این مرد بزرگوار پرولی نداشت دارائی نداشت میرفت قرض میکرد و میرفت درب خانه ی اشخاصی که نداشتند به آنها کمک میکرد. که منجمله یک روزی بخود من پیغام دادند که من با تو کار لازمی دارم. من

خدمت‌شان رفتیم دیدم در اطاق چند نفری هستند و آنجا نشستند گفتند
 تو امروز کاری نداری ؟ گفتیم نه خیر. گفتند که پس‌ناها رپهلوی من باش گفت
 با کمال افتخار . بعد دیگر وقتی که آنها رفتند و خواستیم که سرناها رپرویم
 گفتند راستی یادت باشد این بسترهای که بغل تشک من هست این مال تو است
 بردار ببر. من خیال کردم فیشی چیزی جمع کرد. ندکه مثلاً " من اینها را یک
 نگاهی بکنم فلان بکنم ، از فیش این لفت نامه گاهی وقت اینکا را می‌کردند.
 چیزی نپرسیدم رفتیم ناها را خوردیم برگشتیم که خانمش مخصوصاً " قهوه‌ی خیلی
 خوبی درست می‌کرد آوردند گفت آقا آن یادت نرود آن چیز ، گفت آقا
 این چیست ؟ گفتند بر میداری می‌بری توی خانه و می‌بینی چیست ، گفت نه
 من یک سوئیظی پیدا کردم گفتم خواهش می‌کنم بفرماید. فرمودند که این
 من معمول هست که در آخر سال به حساب زندگی می‌رسیم ببینم که چی دارم
 چی ندارم اما سال الحمدالله یک مقداری دارم و یک چهارهزار تومان
 برای تو گذاشتم باقیش برای خودم و چون میدانم وضعت خوب نیست دوتا
 مریض توی مریضخانه داری و هفته پیش مقداری قالیچه فروختی یک چیزهایی
 که داشتی مثلاً " نقره ای که در خانه مال زنت داشتی فروختی . گفت آقا
 کی اینها را شما گفته بسیار کار بدی کرده‌است ولی غیب اگر گفته اند درست
 است من آنها را فروختم والان پول دارم و احتیاجی ندارم بنابراین...
 من یقین داشتم که این مرد رفتن قرض کرده بایبهره ، بایبهره رفتن
 قرض کرده و گذاشته است که من ببرم ، من هرچه کردم خواستم بتوانم دست ایشان
 را ببوسم قبول نکردند و قبول نکردند رفت . ایشان گفتند من می‌فهمم
 دارم الهیار صالح را ببینم من فردا الهیار صالح را برداشتم الهیارخان
 صالح را و ببردم خدمت ایشان ، ایشان روی صندلی نشسته بودند من پائین نشسته
 بودم بعد دیدم که همین دارند با صالح حرف می‌زنند و ضمناً " جواب ایشان
 ایشان باز یک یادداشتی به بنده نوشتند بمن دادند که عبارتش اینستکه :
 " آنچه را که دیشب عرض کرده‌ام شما لابد قرض‌های کوچکی کرده‌اید آن مختصر

رامیخواهید برای آن کار مصرف فرمائید . " من همین یادداشت فیش را گرفتم و روی همــــــــــــــــان کاغذهای فیش ایشان برداشتم و بوسیدم این راتوی جیبم گذاشتم گفتم این برای من از آن ارزش بیشتر است که الان هم با خودم در همین جا دارم و نگهداشتم . بعد هم یک قطعه ای که ساخته بودند به استقبال قطعه رودکی :

لیک رابین زیر لاله در
 یارژآن هروسکه صفا سارا
 که این رابه بنده لطف فرمودند که من اینجا با خودم دارم . بله اینهم
 از خاطرات ... بازیک عکسی نشان شما بدهم اینجا یاد افتاد .
 س- بله بله .

ج - استدعا میکنم ، بله چون هیثم میآید که این مسئله را من عرض نکند
 س - بفرمائید آن سؤال را بعد میکنم .

داده بود و چون آقای دهخدا اولادی نداشتند. آقای جعفری وزیر معارف و زیر فرهنگ کاغذی نوشته بود شما خانه را خالی کنید. خیلی این امر ایشان را متاثر کرده بود در حاشیه کاغذ نوشته بود که بمن درس بدها زستان میگویند از خانه‌ی خودت که به معارف هدیه کرده‌ای برو گمشو برو بمیر برای اینکه عقیده داری به ... یعنی دکتر محمد مصدق البته این عناد به این مناسبت بود. بقدری از این موضوع من متاثر شدم که هر چه فکر کردم چه بکنم، آمدم ظهر با آقای خدا بیا مرزد، مرحوم دکتر معظمی با هم بودیم، من رفتم به دکتر معظمی گفتم ...

س - عبدالله معظمی ؟

ج - بله بله، آقای دکتر عبدالله معظمی فوراً "... من این جریبان را به مرحوم دکتر عبدالله معظمی گفتم ایشان خیلی ناراحت شدند و گفتند اتفاقاً " وقتی من نایب رئیس مجلس بودم قانونی را به تصویب مجلس رساندم که لغت نامه دهخدا را اختیار مجلس باشد و تقبل خرجش را هم مجلس بکند بنابراین الان من به رئیس مجلس تلفن میکنم که مانع اینکار بشوند، به سردار فاخر تلفن کرد و خیلی خوب و با بعدرفت ملاقات، سردار فاخر نامه خیلی تنیدی به جعفری نوشت که این منزل مرکب لغت نامه دهخدا است و شما حق دخالت در اینکار ندارید و این باید تا زمانیکه دهخدا حیات دارد و این لغت نامه میخواهد تدوین بشود در همین محل باشد، و مانع اینکار شد. و دهخدا هم در همان منزل فوت کرد و بعداً آنجا مدرسه شد. و الان لغت نامه دهخدا چون ضمیمه دانشگاه شده درשמیران نزدیک باغ فردوس و زعفرانیه منزلی را که دکتر محمود افشار و قسفی کرده است و به دانشگاه اهداء کرده مرکز لغت نامه دهخدا در آنجا هست. و روزیکه دهخدا فوت کرده بود خب ما جاهای مختلفی که میخواستیم ایشان را ببریم بهر کجا متوسل شدیم، نظرم اول این بود که چون علامه قزوینی هم در سقبرش، شیخ ابوالفتح رازای همانجائی که قاسمقام هم

مدفون هست آنجا دفن کنیم . متولی حضرت عبدالعظیم که خودش استاد دانشگاه بود غیبتش زد و جاهای دیگر بلا آخره خدایا مسرزد مرحوم شمشری گفت آقایان گرامی شما چیست ؟ گفتیم چنین چیزی ، گفت " ایمن خودش کس بود میخواهد چه کند؟ " به همان لغت عامیانه " این خودش کس بود ، میخواهد چه کند پهلوی کس دیگر برود بخوابد؟ یک جای دیگر بگیریم جائی بگیریم که دیگران را اینجا بیاوریم . " و محلی تهریه شده و خدا را در آنجا دفن کردند . و بایا این راهم ، ضافه کنم که خوب دانشجویان خیال داشتند در تشییع جنازه اش شرکت کنند ولی رئیس دانشسرای عالی آقای دکتر بیانی در بدانشسرا قفل کرد که شاگردان نتوانند بیرون بیایند و بیرون در تشییع جنازه ، روز ختم هم جمعیت عجیب آمد و مرحوم حاج سید جواد هم منبر عجیبی رفت و بماند اینها دیگر مربوط به جریان دیگری است .

س- در رابطه با بیماری دکتر مصدق شایع هست که دکتر مصدق را میخواستند ببرند خارج از ایران برای معالجه و شاه اجازه نداده ، این موضوع حقیقت دارد آقای امینی ؟

ج- نخیر نخیر هیچ نه ایشان خودشان راضی بودند ، حتی ایشان فرمودند که من هم مثل سایر افراد هستم در این مملکت و هیچ احتیاجی نیست ، من ، من هم راضی نیستم خود ایشان هم راضی نبود نخیر بهیچوجه چنین چیزی صحبت نشد .

س- آقای امینی میتوانم بگویم که شما یکی از اشخاص ناداری هستید که با آقای خمینی از سالیهای قبل در ارتباط مستقیم بودید . البته نادرازا این نظر میگویم که ممکن است در ایران دیگران هم باشند ولی در اینجا فکر میکنم که ما به تنها کسی که دسترسی داریم شما هستید . میتوانید لطف کنید و برای یک مقدار مطالبی راجع به شخصیت آقای خمینی راجع به افکار آقای خمینی و اینکه چگونه ایشان وارد کارهای سیاسی شدند بفرمائید .

س- آقای خمینی ، من ایشان را از سالیان دراز یعنی شاید از حدود سال ۱۳۱۴ که سفر اولم به خمین بود که رفتم ، من با ایشان و خانواده ایشان

آقای پسندیده برادر بزرگ ایشان، آقای مرتضی پسندیده ، آقای سید نورالدین هندی برادر دیگر ایشان که فوت کردند و وکیل دادگستری و مورد بسیار نظر بلندی در خانه بازی بود، بنده با این خانواده آشنا بودم . در تهران هم بنده اصلاً به آخوند با معروف بودم ، با اینکه خانوادۀ من همه از خوانین بودند چه بودند و لسی ارتباطم با آقایان روحانیون زیاد بود خود من هم علاقه‌ی مذهبی داشتم . و با ایشان خیلی مربوط و ماء نوس بود . و اغلب در مجالس صحبت هم که می نشستیم ایشان خیلی اهل ذوق و شعرو ادب بودند . گاهی وقتها خودشان شعر می ساختند و می خواندند گاهی وقتها بنده به مناسبت شعر شعرائی را که آنوقت بود مخصوصاً " ملک الشعراء بهار که ایشان خیلی خوششان می آمد ، یا مثنوی ایشان می خواندند و خیلی به مثنوی وارد بودند . مسائلی را که گاهی وقتها من میدانستم می پرسیدم . در سال ۱۳۲۲ یادم هست که من از طرف دیوان کیفر و بازرسی کل کشور یک ماء موریتی در خوزستان داشتم . در رزیکه من از محلی که بود آمدم بروم به دادگستری دیدم کنار شط کارون ، نهسر کارون عباسی روی زمین افتاده و دونفر آنجا هستند خوب نگاه کردم دیدم که آقای حاجی آقا روح الله هستند . آنوقت ما به ایشان آقای حاج آقا روح الله می گفتیم . رفتم جلو و سلام کردم دیدم ایشان هستند با آقای آقا شیخ محمد علی ادیب تهرانی که یکی از ادباء بود و معروف بود که استاد ادب ایشان هستند با هم خیلی ماء نوس بودند . ما هم معانقه ای کردیم ، آقا اینجای ؟ گفتند بله من دیشب از عتبات آمدم با چیه هم آمدم اینجا هیچ کجا جا گیر نیامدم . همین جا خوابیدیم . بنده بنده ایشان را بردم در اطاقی که بودیم نشستیم ، گفتند اولین سؤال اینست بود که شعرت از چی داری ؟ ملک الشعراء بهار دو قصیده ساخته بود یکی گویند حکیمان که پس از مرگ بقا نیست

و رهست بقا فکرت و اندیشه بجا نیست

من نیز بر آن‌م که سعادت بود آن‌دم

کاویخته زین قبه قنادیل طلا نیست

تا آلی آخر که ، و یک قصیده دیگری بود که :

ای خوش آن ساعت که آید بیک جانان بی خبر

گویدم بشتاب سوی عالم جان بی خبر

ای خوش آن ساعت که جام بیخودی از دست دوست

گیرم و گردم ز خواهش‌های دوران بی خبر

تا خبر شد جام از اصرار پنهان و جـــــود

گشتم از قیل و مقال کفر و ایمان بی خبر

تا آخرش ،، این را ایشان خیلی خوش آمد اصرار کرد که برای من بنویس ، من این

دو قصیده را بخت مرحوم ملک داشتم ، من گفتم شما همین جا تشریف دارید

اینها را بنویسید من باید برویم سری به دادگستری کاری دارم و بـــــاز

بر میگردد م . بله ایشان را گذاشتم . منظور ایشان خیلی اهل ذوق و ادب

بودند ، و خوب همیشه خیلی متین بودند خیلی در رفتارشان یک سکینه و

وقار و تمآئ نینه ای بود ، و بعد خب ایشان ، اتفاقا " آن سفر از عتبات هم

همان جور که خودشان فرموده بودند آمدند ، بعد هم ارتباط ما محفوظ بود

تا اتفاقا " ۱۳۲۴ که باز اتفاقا " من اغلب به همین خمین میرفتم و میآدم

البته ایشان که در قم مقیم بودند ، ولی تابستان بود و اول اردیبهشت

در عید بود که تصادفا " ایشان

س- شما بخواطر دارید ایشان چه سالی از خمین به قم آمدند؟

ج- ایشان اول از خمین بعد از اینکه پدر ایشان را کشتند ، مرحوم حاجی آفا

مصطفی را ، که بین راه اراک و خمین کشتند و ایشان طفلی بودند ایشان

مدتها در اراک بودند ، البته در خمین بودند ولی بعد برای تحصیل ، آنوقت

هنوز قم مرکز علمی نشده بود ، ایشان اولش مدتی اصفهان بودند آنجا

خود آقای مرتضی پسندیده هم ، که نام خانوادگی ایشان هم‌هندی بود
آقای پسندیده هم نام خانوادگی پسندیده نداشت همه خانواده نام خانوادگی
هندی را داشتند آقای پسندیده ولی بعد که صدرا لاشراف وزیر دادگستری
بود و خواست آن حدود دفتر اسناد رسمی دایر کند و بهترین شخص را آقای
آقا مرتضی را در نظر گرفت و برای ایشان ابلاغی تهیه کرد ...

س - آقا مرتضی فرمودید ؟

ج - آقا مرتضی ...

س - آقا مرتضی پسندیده ؟

ج - پسندیده بله . البته مخصوصاً "گفتم آقا مرتضی و عنوان نام خانوادگی نگفتم
چون آنوقت ایشان آقا مرتضی هندی بودند . وقتی که ابلاغان تهیه شد
اتفاقاً " صدرا لاشراف از وزارت افتاد و متین دفتری وزیر شد .

....

دکتر متین دفتری با مرحوم صدرا لاشراف به‌بود با اینکه معا‌نش بود وقتی
وزیر شده بود میخواست تمام اقدامات او را هم خنثی کند و اذیت بکند و برای
او پرونده‌ای بسازد ، و منجمله وقتی همین آقای آقا مرتضی رفتند
ابلاغان را بگیرند ایشان گفتند که من به هندی دفتر نمی‌دهم . آقا مرتضی
گفتند آقا نام خانوادگی من هندی است من در خمین به دنیا آمدم پدرم در
خمین به دنیا آمده است و یکی هست نام خانوادگی من مکی است یکی مدنی
یک نجفی ، یکی حاشی اینها دلیل نشده گفتند باید عوض کنی .
و با آن غروری که دکتر متین دفتری دایم فشار آوردند و بلا آخره
خود ایشان این نام خانوادگی پسندیده را ، یعنی خود متین دفتری انتخاب
کرد و به اداره آمار و ثبت و احوال تلفن کرد که نام خانوادگی ایشان
را عوض کنند و ایشان شدند پسندیده والا تا آن موقع ایشان هم‌هندی بودند
آقا مرتضی هندی بودند . بنده در خمین یک ماء موریته از طرف یعنی
خمین ، گلپایگان ، خوانسار ، اراک اینها یک ماء موریته از طرف

بازرسی کل کشور و دیوان کیفرداشتم ورفته بودم آنجا ، و دوسـت بسیار بسیار عزیزی داشتم آقای دکتر آقا حسین عطاشی که درخـمین رئیس بهداری بود ، درخـمین که می‌آمد منزل او وارد میشدم ، و این دوستی و ایشان هم مستاء جـر آقای حاج آقا روح اله خمینی بودند . آقای خمینی منزلی داشتند چون خودشان نبودند خانه را اجاره داده بودند . و من با خانـم فعلی‌ام که خانـم من ، یعنی خانـم فعلی که خانـم همیشگی‌ام که دختر همان آقای دکتر عطاشی بود می‌خواستیم وصلت کنم و ازدواج کنم ، و همین آقای پسندیده در دفترشان ثبت کرده بودند . که اخیراً " درقم که پارسال خدمتشان بودم گفت یادت می‌آید اینجور وفلان ، چون با ایشان بنده خیلی مربوط و ما ، نوس هـم با این آقای پسندیده ، ارتباط من اتفاقاً " بعد دختر دیگر مرحوم دکتر عطاشی خانـم آقای میرزا حسن خان مستوفی کمره‌ای بود که او هم پسر خاله ی آقای خمینی و آقای پسندیده بود . و لـی ارتباط من با ایشان هیچ ارتباطی به این نسبت با جناق بودن با پسر خاله ایشان نداشت برای اینکه من قبلاً " با ایشان قبل از اینکه این وصلت را بکنم و قوم و خویش بشوم با جناق بشوم با آقای مستوفی با ایشان مربوط بودم ، ایشان به بنده خیلی زیاد لطف داشتند محبت داشتند هر وقتی تهران می‌آمدند منزل من وارد میشدند . پریروز عرض کردم خدمتتان مثل اینکه در یکی از مصاحبات راجع به موضوع تلفن مثل اینکه چیز شد اینجا ضبط کردیم . و بعد از ۲۸ مرداد هم باز ایشان مریض شدند تهران آمدند مثل اینکه من عرض کردم که در چیز که من برای استخاره هم رفتم پهلوی ایشان گفتم مثل اینکه ظاهراً " ...

س - من یاد مـی‌آید .

ج - من خیال می‌کنم گفته باشم . من بعد از ۲۸ مرداد که آقای دکتر مصدق سقوط کرده بود و ایشان را زندانی کرده بودند من دیگری به هیچوجه حاضر نبودم که با دستگاه دولتی کار بکنم با اینکه خب جای دیگری مـمـر

سختی دچار شدم چون خب طول داشت تا مردم بشناسند و کاروکالتی بمن رجوع نکنند ، تا اول بار که من برای خاطر کارم ناچار شدم یک ماشین بخرم ، رفتم یک ماشین نوئی خریدم ، تصادفاً " آقای خمینی تهران تشریف آوردند منزل من بودند و میخواستند به دکتر مراجعه کنند وقتی که سوار ماشین شدند به اتفاق آقای آقا مرتضی حائری ، ماشین من گفتند این ماشین مال کیست؟ گفتم مال خودم است من که کار دولتی و چیزی ندارم که ماشین یا گفتند اه عجب پس این از همان غنیمت‌هایی است که من گفتم در استخاره یادشان بود که گفتند غنیمت ، ما ارتباط مان محفوظ بود و ایشان هر وقت تشریف می‌آوردند تهران منزل من بودند یا اگر احیاناً " میخواستند زیارت بر ما کنند جایی را میگرفتند مخصوصاً "بشتر در حدود پانزده نزدیک منزل پدر خان آقا ی ثقفی باشد آنجا منزل میگرفتند میماندند ، من خدمتشان خیلی نزدیک مربوط بودم . چه قبل از ۲۸ مرداد زمان آقای دکتر مصدق که من کارداشتم شهردار تهران بودم یا اینکه بعدا دامه داشت . و یادم هست که ایشان یک سفری که به تهران تشریف آوردند کابینه علم بود ایشان آمدند بمن فرمودند که من میل دارم راجع به دوفراژ تو بپرسم و تحقیق کنم چون به تو اطمینان دارم . یکی مهندس روحانی است که وزیر نیرو شده است . البته بعداً " وزیر کشاورزی شد و یکی دکتر غلامحسین خوشبین " گفتند که اینها بهاشی هستند ، گفتم من راجع به هر دوی اینها یک صورت مجلسی نقل میکنم نظر خود جناب عالی ماثب است . گفتم من وقتی که شهردار تهران بودم آقای مهندس بازرگان را رئیس سازمان آب تهران کردم با تصویبنا همه هئیت وزیران و مقررات اینها . بعداً زمدتی آقای مهندس بازرگان ابلاغی پهلوی من فرستاد که من امضاء کنم آقای مهندس منصور روحانی را برای معاونت ایشان . من هم همچنین الان جناب عالی چیزی شنیدید من هم شنیده بودم که یک اتهامی نسبت به مهندس روحانی ، اتهام بها شسی بودن و بقول کسروی بها شسی گری . طبق فرمول اداری این حرفها یک کاغذی

روی این ابلاغ گذاشتم که جناب آقای مهندس بازرگان مذاکره فرمائید و این را برگرداندم . فرد آقای مهندس بازرگان گفت بله این ابلاغ آدمون میدانم برای چی این را فرستادی من خودم احب علیه را میفرستم و بیاید بشما توضیح بدهد . خب من به مهندس بازرگان هم اعتماد داشتم که ایشان مردمذهبی است . بعد از یکی دو ساعت دیدم که رئیس دفتر آمد که آقای مهندس روحانی ، گفتم بیاید ، آمدتوی اطاق بنده و از جیبش قرآنی درآورد و گفت که آقا من به این قرآن بهاشی نیستم . میدانم شما برای چی ابلاغ را برگرداندید ، پدرم بهاشی است زخم بهاشی است و ما درمن خواهر را غبگفاش است که با توهم آشنا است توی خیابان لاله زار مغازه دارد . ما درمن بعد از اینکه فهمید پدرم بهاشی است گفت بودن من در خانه ی تو شرعا ؟ جایز نیست و جدا شد . و حال هر کجا که میگوئید من اعلام کنم و بنویسم برای اینکه مگر احق هستم در این عروزمان بیایم مذهب انتخاب کنم مذهب بهاشی را انتخاب کنم؟ نخیر . میخواهید اعلام کنم . من این را خدمت آقای خمینی عرض کردم ایشان فرمودند که برای من کافی است . قرآن میفرماید

(؟)

کافی است برای من کافی است . اتفاقا " همین مهندس روحانی در مواقعی که من هم بیکار بودم نیمه شعبان برای اینکه نشان بدهد که چیست نیستم میآدم منزل ما تبریک عید بگوید . حالا بعد البته کشته شد . و راجع به دکتر خوشبین هم گفتم که ایشان پدرش حاج ندیم باشی یک وقتی به اتفاق آقای بهاسم شهاب فرودس که آن موقع در معارف در فرهنگ بود غیر از شهاب فرودس دادگستری برادر بزرگ او ، آمده بودند در خمین برای تبلیغ بهاشیت . اتفاقا " چون در خمین مهمانخانه و مسافرخانه نبود هر کسی آنجا میآمد منزل آقای هندی وارد میشد . منزل ایشان اصلا " مهمانخانه ی مجانی و عمومی بود برای هر کسی بدون اینکه بدانند کی میآمدند و وارد میشدند و پذیرائی میشدند چه خود آقای هندی بود

چه نبود . یادم هست که مثلاً "کوهی کمرمانی یک سفری تهران آمد و گفت
آقا من رفتم خمین سه ماه تمام منزل مردی بودم شب شام میخوردم
تریاک را میکشیدم رختخوابم آنجا سرپشت بام افتاده بود میخوابیدم
صبح پا شدم باز همینجور تریاکم صبحانه فلان میرفتم چوب میگرفتم
این فورکلوروس راجع کنم دره حال ظهر هم همینجور ناهار . ولی
در این سه ماه ما صاحب این خانه را ندیدیم که این آقای هندی کیست
ولی درب خانه باز بود و از ما پذیرائی میکردند . واقعا " از این لحاظ مرد
عجیبی است خیلی خانواده . خود آقای حاجی آقا روح الله هم خیلی
از نظر مالی و از نظر تقوا تا آنجا که من ایشان را میشناختم خیلی
از آن موقع متقی بودند و برخلاف بعضی دیگران که مثلاً " هی سیغهای
زنی فلان ایشان جز با همین خائشان هیچ با زن دیگری نبودند و نگرفتند .
گفتند بهر حال اینجا منزل آقای هندی وارد شدند و آقای هندی چوون
وکیل دادگستری بود و ارتباط با دادگستری داشت میگویند یک خوشبینی
شما خوشبین هستید یک خوشبین هم در دادگستری هست باشا ، میگوید
بله او پسر من است ولی ارتباطی با این کار من ندارد . علت این بسود
که دکتر خوشبین در کابینه علم و زبردادگستری شده بود و روحانی وزیر
نیرو بعد من ...

س - کابینه اول آقای علم بود ؟

ج - بله کابینه اول علم بله . بعد از امینی ، بعد از اینکه او رفت .

س - آقای دکتر با هری نوی این کابینه وزیر دادگستری نبود ؟

ج - نخیر . بعد شد ، بعد شد نخیر . و من راجع به گفتم خوشبین هم چون
این شهرت را داشت . گفتم اتفاقاً " بنده یک سفری به اتفاق ایشان
برای بازرسی به خراسان میرفتم ، به اتفاق دکتر غلامحسین خوشبین

و وقتی از هواپیما به زمین نشستیم آمدیم پائین بیرون آمدیم که عده‌ای به استقبال آمده بودند . من از ایشان پرسیدم که حالا که میرویم و منزل کی میرویم ؟ گفت که منزل جدم . من خیال کردم که چون خوشبین اصلاً " اهل خراسان است و اینجا یک منزل اجدادی دارد دیدم نخیر ما مشرف شدیم به حرم و بعد هم از جیش قرآنی درآورد در حال بنده به آقای خمینی عرض کردم که ایشان قرآن توی جیبش بود وقت برگشتن هم باز قرآن را خواست و ایشان فرمودند برای من کافی است . در حال ایشان از همان موقع من حس کردم در جریانی است که میخواهد خودش را در امور سیاسی بیشتر مداخله بدهد . چون غیبیلاً " هم ایشان در قم هم که بودند با آقای بروجرودی اولش خیلی نزدیک بودند البته بعد یک قدری کناره جوشتی کردند و بعداً " شروع کردند آن نامه‌ها را نوشتن به شاه و راجع به علم این موضوع اصلاحات ارضی پیش آمد ، اصلاحات ارضی که در کابینه‌ی امینی بود که ایشان مخالفت کردند و اصلاحات ارضی شاه . بعد هم نامه‌هایی راجع به انتخاب نمایندگان مجلس و با انجمن ولایتی بود یا دم هست که ایشان اصولاً " مخالف دخالت خانها بودند که نامه‌هایی ، بله نامه‌ها چاپ شده است هست در ..

س - بله بله .

ج - بله هست در همه جا . که بعد منجر شد به آن قضایای توقیف ایشان مرحوم آقای آقا شیخ بهاء الدین محلاتی و آقای حاجی آقا حسین قمی که اینها را در تهران زندانی کردند و بعداً زمدتی هم که من در جلسه ی قبل مثل اینکه گفتم بعداً " هر کدام را در هر جای دیگری بردند نگهداشتند و بعد هم تا قضایای ۱۵ خرداد و بعد بردن آقای خمینی به بورسلا در بورسلا بودند . غیب با بعضی‌ها با ایشان تماس داشتند البته خیلی کم .

و تا انتخابات ترکیه شد و سروصدا در ترکیه شد مگر ما اینجا زندان داریم ایران هستیم که مراجع را اینجا نگهداری کنیم تحت الحفظ باشند مراقبت ایشان را آنجا آزاد کردند و آقای خمینی خبر ایران تشریف نیاوردند و رفتند به نجف دیگر در نجف مقیم بودند آنجا شروع کردند شدیداً " صریحاً " اعلامیه دادن و نوار فرستادن این اقداماتی بوده که دیگر هم مستحضر و مطلع شدند . رادیو بود رادیو عراق بوده که بیانات ایشان را منتشر میکرد همین آقای دعائی که الان روزنامه اطلاعات را اداره میکند و بعد از انقلاب سفیر ایران در عراق شد ایشان آن دستگاه رادیوی فارسی را در رادیو بغداد از طرف آقای خمینی اداره میکرد و مطالب و نظرات ایشان را و نظرات دیگری را پخش میکردند تا موقعیکه شاه رفت به الجزایر و با همین صدام آشتی کردند و قرار شد که ایران به کردها کمکی نکند و از حمایت با رزانی دست بردارد و آنها هم محدودیتهایی برای آقای خمینی قائل بشوند . که همانطور شد و خانه‌ی ایشان را محاصره کردند که من از اینجا تماس تلفنی گرفتم و پرسیدم . بعد از مدتی که باز مجدداً " تلفنی کردم منزل مرحوم آقا مصطفی خانم ایشان معصومه خانم دختر آقای آقا مرتضی حائری وحسن آقا سائوئی آقای خمینی و نوئی آقای حائری گفتند که ایشان تشریف بردند به کویت که معلوم شد کویت هم اجازه نداده بود که ایشان آنجا وارد بشوند . این داستانهاست که دیگر معروف است و تنووی روزنامه ها نوشته شده که از آنجا بلا آخره ایشان تماس گرفتند و بعد بلا آخره آنجا یک شب اجازه ندادند حتی به فرودگاه کویت بروند بصره هم نمی گذاشتند بروند بلا آخره برگشتند به کاظمین و صائره آنجا تماس تلفنی ظاهراً " با بنی صدر گرفتند و آقای یزدی تماس گرفت و قرار شد ایشان بصره باریس بروند تا بعد یک جایی که آنجا بیشتر البته علاقمند بودند ایشان

در یک مملکت اسلامی رحل اقامت بپا نکنند تا اینکه بتوانند فعالیت ... نامه‌ای که ایشان

وقتی بنده اتفاقاً "از اینجا رفتم پاریس خدمتشان معلوم شد آقای آقامهدی حاضری دوست بسیار عزیز بنده اینجا استا دیودند و مقام علمی خیلی ارزنده‌ای داشتند معلوم شد تلگرافی کردند برای آقای خمینی و این تلگراف بی جواب مانده بود بعد من که به ایشان عرض کردم فرمودند که من اتفاقاً " این آدرس ایشان را گم کردم و نداشتم و نامه‌ای به ایشان نوشتند من خیال میکنم کپی آن نامه را اینجا داشته باشم ... بله مفاد نامه‌ی ایشان که حالا بعد پیدا میکنم و میخوانم اینست که تلگراف شما رسید و من در این اسباب‌کشی و جابجاشدن چون کاغذ و تلگراف وقتی رسید ایشان در شهر پاریس بودند ولی وقتی که رفتند به نوفل‌لوشاتو در این جابجاشدن بقول خودشان تلگراف گم شد و آدرسشان هم معلوم نبود و نوشتند حالا که آقای نصرت‌اله امینی آمده‌اند و نامه‌شان جواب داده شد. آنوقت وقتی نوشتند امینی ولی من فکر کردم مبادا که با آن امینی دیگر اشتباه شود ابرو زدم بالا یک نصرت‌اله هم اضافه کردند و جواب میدهم و من امیدوارم همین روزها بتوانم به یکی از مالک اسلامی بروم و آنجا چون هر کجا میخواهم بروم مانع میشوند . ولی بعد بلا آخره همان در پاریس ماندند و من چند روز آنجا بودم و بعد برگشتم به تهران که اتفاقاً " شما نموقع آقای دکتر سجایی هم بودند آقای مانیان بودند آقای مهدی ... بودند و آمده بودند . عده دیگری از آقایان میآمدند و میرفتند دکتر مادی دیگران که میآمدند شب‌ها و وقت‌هایی که ایشان نماز میخواندند بعد از نماز هم معمولاً یک نیم ساعتی صحبت میکردند که نوارشان ضبط میشد . حتی در یکی از نوارها بنده یادم هست که ایشان راجع به این که شاه گفته بود که آقای خمینی با من نظر شخصی دارد گفتند من چه نظر شخصی با ایشان میتوانم داشته باشم من در قم بودم در یک خانه‌ی محقری ایشان مرا تحویل گرفتند و بردند

دورزدان آنجا در زندان هم اطاق بسیار خوبی بود یک اطاق با کیزه‌ای بود این سربازهای بیچاره بمن خدمت میکردند و محبت به من و آقا یان محلاتی و قمی و بعد از آنجا هم بردند در یک منزلی خیلی منزل مجللی که از منزل خود من خیلی خیلی بهتر بود . و من با ایشان عداوتی و عنادی ندارم . من اصول کلی را صحبت میکنم بعد هم که آمدم قم و بعد هم باز ترکیه فرستادند و تبعید کردند . ولی اصولا " بعد از شهریور ۲۰ میشد که کلک این خاندان کنده بشود که متا " سافانه رجال قوم نکردند رجال آنموقع . اولش در همانموقع در شهریور ۲۰ حق بود که اینها حل بکنند رد بکنند که نکردند بعد هم دوسه بار دیگر در درست دولتها فرصت هائی بدست آمد از قبیل زمان قوام السلطنه و حتی مخصوصا " زمان آقای دکتر مصدق ، خیلی با احترام هم نام بردند گفتند که آقای دکتر مصدق که قصد خدمت به مملکت داشت ، این را مخصوصا " آنموقع فرمودند ، قصد خدمت به مملکت داشت میتوانست که گلیوی این را فشار بدهد و از مملکت خارج کند که نکردند . این ایی مراد ایشان بود . تنها ایرادی که داشتند .

شیع چه تسنن چند نفر را یکی حجت الاسلام غزالی ، امام غزالی ، اینها اسمشان در تاریخ بنام حجت الاسلام والا اصلا" مثلا" صاحب کفایه که یکی از بزرگترین مجتهدین بود میگفتند آخوند ملا محمد کاظم هیچ عنوان یا تیتری برایشان قائل بشوند و بگویند آیت الله ، آیت الله العظمی و قلنا اصلا" . یا مثلا" یادم هست که وقتی که این آقایان از نجف به تهران آمده بودند برای جریانی ، حج اسلام میگفتند رادیو که نبوده در روزنامه ها مینوشتند یا مردم در منا برگشته میشد حج اسلام به ایران آمدند . و اصلا" عنوانی هم ، شما در همین اواخر هم آخوند ملا علی کنسی هیچ به عنوان ، یا آقای ناشینی ، هیچ اصلا" آیت الله ناشینی هیچوقت گفته نمیشد ، یا آقا سید محمد کاظم خراسانی که این آن روز از بزرگترین مراجع بود صاحب (؟) . و این عناوین اخیرا" خیلی مدشده مثلا" کاشانی و دیگران که آیت الله ، آیت الله العظمی ، اینها هیچ عنوان شرعی و باصلاح مدونی اینکار ندارند که این فلان کسی آیت الله است یا آیت الله العظمی یا حجت الاسلام اینها هیچ . چه زمان مرحوم آقا آقا سید ابوالحسن چه مرحوم آقا سید شیخ عبدالحسین یزدی ،

س - آقا سید ابوالحسن (؟) را میفرمائید ؟

ج - بله ؟

س - آقا سید ابوالحسن ؟

ج - نخیر آقای حاجی آقا حسین بروجردی ، آقا سید ابوالحسن که اصفهانی بود . آقای آقا سید ابوالحسن اصفهانی ، این اواخر یکی از بزرگترین مراجع مرحوم آقا سید ابوالحسن اصفهانی بود که در نجف مقیم بودند و رساله های ایشان که اتفاقا" الان بنده همینجا هم دارم که یک دوره ی فقه کاملی است به اسم وسیلة الانجات ، بنده اینجا دارم و از آن استفاده هم میکنم .

کتاب فقهی است . هیچ عنوان ایشان هم هیچوقت چیز ... بعد که همین جریان سیاسی پیش آمد و سرودها آنوقت دیگر مردم این عناوین را قائل شدند و گفتند .

س- آقای امینی شما هم غفوشورای مرکزی جبهه ملی بودید و هم اینک در زمان ملاقات آقای سنجابی و خمینی در آن جلسه حضور داشتید ، ممکن است لطف بفرمایید و ما را در جریان آن مذاکرات بگذارید که منجر به امضای آن توافقنامه‌ی سه ماده‌ای شد ؟

ج- بنده در آن موقعی که آقای سنجابی قصد عزیمت به پاریس داشتند که در ایران نبودم که ببینم چه ماء موریتی به ایشان محول شده و ایشان برای چه منظور آمد . ولی تا اندازه‌ای که شنیدیم بعداً " هم در ایران آقای دکتر سنجابی قرار بود که بیایند و برونده کانادا برای انجمن جمعیت سوسیالیست ، کنگره‌ی سوسیالیستها که بعد وقتی به پاریس آمدند چون وزیر خارجه انگلیس هم که به این عنوان شرکت میکرد بر علیه ایران مطالبی گفته بود آقای سنجابی گفتند که من در جلسه‌ای که وزیر خارجه انگلستان هست که آن مطالب را که گفته شرکت نمیکنم و کسی دیگر از طبسرف خودشان معین کردند و ایشان در پاریس ماندند . بنده که به پاریس رفتم به اتفاق ایشان چند بار خدمت آقای خمینی رفتم و همین مقدمه‌ای تهیه این چیز فرا هم شد آن اعلامیه‌ی چند ماده‌ای که من آن روز هم عرض کردم که شب باز در جلسه‌ای فیسردا صبح که با آقای سنجابی آنجا رفتیم در منزل . چون آقای خمینی در دو منزل بودند یکی معمولاً میآمدند در روز استراحت میکردند بیتوته میکردند غذا میخوردند با صلاح منزل بود یکی هم روبروی آنجا ، حال آنکه ما هم هست یکی از این منازل مال آقای دکتر عسکری بود که عضو ما بود و آن جمعیت آقای که الان هم

هستند نمیدانم در تشکیلات، آقای دکتر سامی که این جمعیت را اداره میکرد این دکتر عسکری مشهدی هم بود خراسانی بود منزل مال او بود که آقای خمینی در آنجا وارد شد . آنوقت دو منزل یکی بود که همین منزل عسکری بود یکی هم منزل دیگری بود حالا این را نمیدانم کدامیک مال عسکری بود کدامیک مال دیگری ، روبروی این گرفته بودند که آنجا هم در یکی از آنها نماز میخواندند که هوا هم سرد بود و چادر زده بودند و نماز میخواندند برای نماز و ملاقاتهای عمومی در این یکی منزل میآمدند بعد هم میرفتند در منزل که بیتوته میکردند . اتفاقاً آن روز آخر ما در آنجا برخورد کردیم که ایشان آنجا تشریف داشتند و وقتی که آقای دکتر سنجابی گفتند آقایان این شرح را ما تهیه کردیم و حالا میخواهیم ببینیم که این را در کجا منتشر بشود آیا من بروم در ایران بروم منتشر کنم یا در پاریس ، وقتی که خوانده شد ایشان فرمودند که خیر از همین حالا از همین جاکه میروید بیرون اصلاً همین جا و توی هتل تا آن توی هر کجا منتشر کنید اشکالی ندارد . بعد آن عبارت آخرش این بود که جمهوری باید اعلام بشود که آقای دکتر یزدی گفتند آقای دکتر سنجابی توجه داشته باشید این جمهوری جمهوری اسلامی است .

س - در حضور آقای خمینی ؟

ج - بله بله . و بعد آقای دکتر سنجابی گفتند آقای دکتر یزدی آن که اینجا توافق شده و قبلاً صحبت شده والان هم ما اینجا امضاء میکنیم جمهوری است بقیه اش را ملت ایران باید تعیین کنند و اسلامی در .. بعد هم بیرون آمدیم آنجا یک قدری مورد . چون آقای قطب زاده در آن جلسه نبودند بیرون بودند یک قدری او شروع کرد حرفهای زدن که آقای آقا شهاب اشراقی داماد ایشان در مقابلش بود گفت آقایان حرفها را ننویسید مخصوصاً " راجع به من که آقا ما ارتباط ما با فلانکس این است من رفتم به آمریکا منزل فلانکس وارد شدیم با خانم که دختر آقای خمینی باشد . بله وضع این بود البته

بعضی‌ها ایراد گرفتند لحن آن‌ا اعلامیه را خواستند بعضی از آقایان طرفدار ملیون عوض بکنند که چرا این ذکر شده . بعد دیگری آقای سنجابی به ایران رفتند و بنده هم به آمریکا آمدم . بنده دیگر در آمریکا بودم...
 س- نظر خود آقای خمینی آن‌موقع راجع به جمهوری چه بود؟ ایشان هم
 امر را داشتند که جمهوری حتما " باید اسلامی باشد ؟

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی
تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۳
محل : شهر آنا ندل - ویرجینیا
مصاحبه کننده : ضیا اله صدقی
نوار شماره : ۶

س - صحبت دیگری هم راجع به همان زمان هست و آن اینکه شایع است که آقای خمینی قول داده بودند به رهبران سیاسی که ایشان وقتیکه برگشتند به ایران میروند قلم و مثل سابق یک طلبه میشوند و به آنجا قناعت میکنند و در کار سیاسی دخالت نمیکنند .

ج - این باز با این طرز که بله بله . نوارها هست ایشان فرمودند که من میروم به قم و سیاست رایبه سیاستمداران و اگذار میکنم آنجا ، البته خوب این حرفی بود که زدند منتها خوب با مطالبی که ایشان قبلاً در کتابهایشان در درس هایشان گفته بودند ، چون در درس هایشان هم ایشان همیشه صریحاً " و آن درسهایی که بعد بصورت کتاب چاپ شد ..

س - ولایت فقیه .

ج - بصورت ولایت فقیه همه را ذکر کرده بودند و نظرشان معلوم بود .

س - آقای امینی چه جور شد که رهبران جبهه ملی آن کتاب ولایت فقیه را خیلی جدی نگرفتند ، یعنی منظورم اینست که در اوایل کار این را مطالعه نکردند که بدانند افکار آقای خمینی یک سابقه ای هم در نهضت مشروطه داشته و این با آن موضع جبهه ملی که طرفدار حاکمیت ملی و حکومت مردم است جور در نمیآید ؟

ج - خوب خود آقای خمینی هم در همان موقع در پاریس هم میفرمودند
خیلی راجع به آزادی ، حتی در مصاحبه ای که کردند با روزنامه ای فرمودند

که من به آزادی معتقد هستم حتی کمونیست‌ها هم میتوانند آزاد باشند
منتها با آنها میشود بحث کرد صحبت کرد که همیشه صحبت این بحث بود
صحبت چیز نبود و این نظرات ایشان ، آنوقت حالا شما میتوانید اگر بیشتر
میل داشته باشید آقای دکتر سنجابی در همین آمریکا هستند و با ایشان
مذاکره کنید و ببینید چه نظری ایشان ... بنده ...

س- من کوشش میکنم که با ایشان صاحب بگم ، ولی موضوعی که مورد
نظر من هست این نیست که فقط آدم وعده آزادی بدهد چیزیکه منظور نظر
من هست اینست که در کتاب ولایت فقیه آقای خمینی رسماً " تفکیک قوای سه‌گانه
را منکر شدند و حکومت را از آن فقها دانستند و اینها اصولاً با مواضع
کسانیکه خودشان را دنبال روی نهضت مشروطه و نهضت ملی ایران میدانند
کاملاً" در تضاد بود.

ج- خب این راحتی در قانون اساسی هم که به توشیح ایشان رسیده است
و فراموش نمودم گذاشت در آنجا هم تفکیک قوا ذکر شده برای اینکه در همان
قانون اساسی که الان اینجا موجود است بنده اشاره میکنم ذکر شده و حتی
بنده یک پیش‌نویس قانون اساسی که قبلاً" در پاریس تهیه شده بود و بعداً"
در تهران هم که یک قدری در آن دست‌برده شد و متغیّر شد و خدمت
ایشان فرستادند ، ایشان در خیلی موارد مخصوصاً " یاد من هست خط ایشان را
بنده دارم که راجع به رئیس‌جمهوری مینویسند رئیس‌جمهوری کـــــــــــــــــ
البته قبلاً" ذکر شده بود معذرت می‌خواهم ، نوشته شده بود کـــــــــــــــــ
رئیس‌جمهوری کـــــــــــــــــ ایـــــــــــــــــ دمسلمـــــــــــــــــ ان و

تبعـــــــــــــــــه ایـــــــــــــــــران و ایرانی الاصل و شیعه اثنی‌عشری
باشد ایشان بخطر خودشان که بنده متنش را دارم دست‌بردند و اضافه کردند که انحرافات
چپ و راست نداشته باشد و ملی باشد ، این لغت ملی را ایشان در خیلی
موارد بابت خودشان در این قانون اساسی در پیش‌نویس قانون اساسی

اصلاح کردند . ولی خب وقتیکه مجلس خبرگان تشکیل شد آنها
 اصلاً " بکلی آن قانون اساسی که دولت داده بود آن طرح قانون اساسی را کنار
 گذاشتند و خودشان یک چیز دیگر ———— تهیه کردند ، مع هذا در همان هم
 تفکیک قوا ذکر شده است .

س - آقای امینی شما بعد از سقوط رژیم شاه و روی کار آمدن دولت موقت
 آقای مهندس بازرگان پست استانداری فارس را داشتید . لطفاً " خاطراتی
 که از آن زمان دارید برای ما شرح بدهید . و ، من بابایلم بدانم
 که شما چه مدتی در آن مقام بودید و دلیل استعفای شما چه بود ؟

ج - عرض میشود که وقتیکه این انقلاب به سر رسید ، البته خیلی بنده
 بیادم هست که آن شبی که رادیو اعلام کرد بنده اینجا جونی گرفتم
 فریاد زدم همه راتوی خانه بیدار کردم ، چون بنده یک رادیوی قوی
 داشتم که داشتم " میگرفتم ، مباح اینجا نقل و نبات گذاشتیم
 جشن گرفتیم و بعد بنده منتظر شدم تا کابینه‌ی آقای بازرگان تمام
 اعضاء را انتخاب کرد ، یعنی تصور نشود من چون خب با آقای بازرگان
 مربوط بودم و خود من او را اصلاً " رئیس سازمان آب تهران کردم در منزل
 من با آقای خمینی آشنا شدند حالا قصد قبول پست مثلاً " وزارتنی یا چیزی
 دارم . تاء مل کردم تا ایشان همه‌ی آن وزارتخانه هایش را انتخاب کردند
 مخصوصاً " وزارت دادگستری را که بعد از وزارتخانه های دیگر آقای مبشری
 را انتخاب کرد بنده رفتم ایران . و خب من قصد این بود که آنجا بروم
 خدمتی بکنم اگر از دستم بر بیاید حتی به کوچکترین کار که توی مملکت
 کاری کرده باشم . بعد بمن تکلیف کردند چون با علاقه ای که من به فارسی ها
 داشتم و شیرازی ها داشتم گفتند که بنده به استانداری ، خیلی ها هم
 بمن شامت کردند که آقا اینکار را قبول نکن برای اینکه مثلاً " شاء ن تو
 نیست از این حرفها شی که معمولاً " میزنند ، افرادی که در موقعی که تو متصدی کار

بودی‌کارمند خیلی کوچکی بودند و حالات می‌خواهی بروی و اینکار را قبول کنی . گفتم من قصد خدمت است هر کجا باشد حتی بگویند بشدار فلانجا بشو من بتوانم ببینم که میتوانم کار بکنم قبول میکنم . اتفاقاً " یاد دارم که این آقای مهندس بازرگان پیغامی دادند که من فردا قرار است که آقایان قشقاوی‌ها را خدمت امام بی‌سر و تویک ربع زودتر بیا در مدرسه‌ی علوی ، مدرسه رفاه که ما از آنجا خواهش کنیم که وقتی که قشقاوی‌ها خدمتان می‌آیند یک توصیه‌ای از توبه قشقاوی‌ها بکنند . گفتم بهیچوجه بنده حاضر نیستم اینکار را بکنم برای اینکه نه شائن من است که شما بخواهید بنده را معرفی کنید و نه اینکه ایشان بمن توصیه‌ای بکنند چه توصیه‌ای ؟ آنوقت اگر بشود خودم باید قدرت خودم را نشان بدهم .

س- خب قشقاوی‌ها شما را از زمان مصدق می‌شناختند .

ج - می‌شناختند بله بله . خب اینها ...

س- شما هم آن‌ها را می‌شناختید .

ج - بله بله . حال من جلوتر بروم حالا که شما اینطور فرمودید . من وقتی در نوفل‌لوشاتو خدمت آقای خمینی رسیدم ضمن این صحبت‌ها گفتم آقای ناصر خان هم خدمت شما سلام عرض کردند . چون ناصر خان اینجا در آمریکا بود و اعلامیه‌هایی که می‌خواست بر علیه دستگاه بر علیه شاه تهیه کنند من تهیه میکردم و شدید حمایت از آقای خمینی حتی مخصوصاً " تحلیل از علمای شیرو آقای آقا شیخ‌هادی محللاتی آقای دستغیب . ، اینها راهم را من تهیه میکردم اینجا ماشین داشتم ماشین میکروم بعد میفرستادم ناصر خان امضاء میکرد و بعد توزیع میشد . بعد ایشان خیلی میل کرده بودند که خدمت ایشان برسند . من به آقای خمینی عرض کردم که آقای ناصر خان هم سلام عرض کردند و خیلی میل دارند که خدمتان شرفیاب بشوند ایشان فرمودند که بله خروهم اینجا آمد ولی به دیدار من موفق نشد . چون غب‌عده‌ای بودند آنجا

بودند اطرافیان و اطراف ایشان که نمیگذاشتند نمیخواستند که خسرو خان خدمت ایشان برسد . آن روز من بخاطر مرسی که به ایشان عرض کردم گفتم که شما که حافظ مثنوی هستید بهتر میدانید که مولوی در مثنوی میگوید :

گفت پیغمبر که رحم آرید بر
حال من کان

این عبارت حدیث نبوی است که حال من کان

گفت پیغمبر که برای من گروه
رحم آرید
آنکه او بعد از عزیزی خوارید
و آنکه بود با مال و بی دینا رشد
ز آنکه از عزت به خواری آمدن
همچو قطع عضو باشد از بدن

این را بنده خدمت ایشان ، ایشان فوری فرمودند که بگوئید بیا یئند من حتما " میپذیرم ، حتما " میپذیرم . هان گفتم که اینها همه عزیز بودند خواری شدند و هم مالدار بودند بیهال شدند و حالا بدرد شما هم در جنوب میخورند فرمودند بگوئید بیا یئند من حتما " میپذیرم . که وقتی من به آمریکا برگشتم به ناصرخان تلفن کردم و ایشان فوری رفت و حتی خسرو را هم برداشت و با هم رفتند . وقتی به اینجا برگشت ناصرخان گفت ایشان فرمودند خدا حفظ کند فلانکس را یعنی بنده را که باعث شده شما پهلوی من بیا یئند . برای این سابقه بود . وقتی که آقای بازرگان به آقای خمینی میگویند من از فلانکس خواش کردیم برای فارس یا آقای صدر حاج سید جواد ایشان وزیر کشور بود . شب چون آقای صدر به منزل من آمدند و گفتند که امروز چنین صحبتی شده که قشقای ها میآیند شما توصیه ای بکنید ایشان فرمودند من توصیه امینی را به قشقای بکنم ؟ و احده کل القوا این عبارتی است که حاجی ملاهادی سبزواری در آقایان گفتند در باره ای هیچکس چنین چیزی نگفته بودند .

و من رفتم فارس و حتی روز چهاردهم اسفند در آمد با دسراک مرحوم آقای دکتر مصدق که آقای بازرگان از من پرسید آقایان پس شما کی میروید ؟ گفتم که

من فردا ، ولی به فارس گفته بودم من پس فردا می‌آیم به رئیس‌دفترم
برای اینکه بنده از استقبال و این حرفها بیزار بودم چون معتقد بودم
آدم باید خوب کاری کنند اگر وقتی میخواهد از آن کار برداشته بشود و برگردد
آنوقت بدرقه خوبی از او بکنند والا به استقبال حاکم
جاری همه میکنند حاکم معزول را باید احضارم گذاشت نه ایمن.
اتفاقاً " فردا صبح خیلی عادی آنجا رفتم سوار شدم رفتم استانداری
آنجا فوری خودم را معرفی کردم و گفتم که ، البته من چون اعتقادی داشتم
به همان آن رویه‌ای که داشتم وفلان ، چون خوب میدانستم در هر مرحله‌ای
افرادی جمع شده اند و کمیته‌ای تشکیل دادند که معلوم نیست اینها صلاحیتشان
چی باشد بنده از همان روز طبق اعلامیه‌ای که دادم کمیته‌ها
را منحل کردم و دادگستری را تقویت کردم . شهربانی و ژاندارمری را از محل
بودجه های محرمانه‌ای که در اختیار استاندار بود در اختیارشان گذاشتم
و میتوانم ادعا بکنم که فارس را آرام کردم آنوقت بطوریکه اشخاص مختلفی
که رفتند و می‌آمدند میگفتند که در جاهای مختلف رفتند مخصوصاً "
ایام عید دیدند که فارس کاملاً " در آسایش و امنیت است و لـــــــی
بعد متوجه شدم باز در جاهائی هسته و گریخته عده‌ای هستند پاسدارها لـــــــی
که اینها را من میشناختم که چه وضعی دارند هنوز هم قانون اساسی تمویب
نشده بود که نهاد با صلاح پاسدارهای اسلام لـــــــی رسمیت پیدا کنند .
من با مسائل دیگری چون داشتم آمدم به تهران که بروم به قـــــــم
خدمت ایشان ، چون میدانستم عده‌ای هم رفتند از من سعایتی کردند
و ایشان فرمودند که شما طول دارد تا فلان کس را بشناسید بهتر است کـــــــه
تسلیم به ایشان بشوید و گوش بکنید . بعد در حال بنده به تهران آمدم . وقتی
تهران آمدم آقای بازرگان فهمیدند من آمدم بوسیله آقای دکتر سحابی
پیغام فرستادند که شما قبل از اینکه بروید قم اول بیایید مرا ببینید

چون آن مقداری که ترویت به ایشان با زاست ما با زنیست یک مقدار مطالبی داریم که توبیری . من به نخست وزیری رفتم و ایشان نامه‌هایی نوشتند راجع به اینکه این دادگاهها رؤسای ادارات را قبل از اینکه بخواهند بگیرند بما خبر دهند و اخلاص در کارها نشود ، مطالب دیگری یادم هست راجع به گوشت که آنوقت ایشان اعلامیه‌ای داده بودند که گوشت بخ زده حرام است و این خیلی به ضرر دولت تمام شده بود . بنده رفتم قم البته عصری به آقای پسندیده تلفن کردم که من میخواهم خدمت ایشان بیایم بعد از نیم ساعتی آقای پسندیده تلفن کردند که من تماس گرفتم گفتند هر وقت میخواهد بیاید . گفتم الان بنده بیایم؟ گفت حالش بعد از ظهر است بیایم هم خودت خسته هستی و هم ایشان ، صبح زود . بنده صبح زود رفتم اول رفتم خدمت آقای پسندیده تلفن کردند بعد دیدم نخیر منتظر هستند از اشخاصی که آنجا هستند . رفتم خدمت ایشان یکی دو ساعت هم بودم و حرفهایم را زدم و من جمله گفتم آقا بنده این جور کار کردم و مورد عنایت حضرتعالی هم بودم و باید این پاسدارها را اختیار استاندار باشند یا استاندار نفرستید به محل یا اگر میفرستید قدرت به او بدهید و این قدرتش هم همین پاسدارها هستند . من نمیدانم اینها کی هستند مسلما " عده‌ای افراد صالح توی اینها هست ولی ممکن است که توی اینها اشخاص بدی هم ، گمانی بعد معلوم شد ، باشند .

س - شما اینها را به آقای غمینی گفتید ؟

ج - بله بله بنده به ایشان گفتم . و گفتند همان داستانی که یک وقتی مرحوم مدرس گفته بود من اتفاقا " گفتم که بله ایشان در یکی از نطق‌هایشان باز ، که مرحوم مدرس گفت که کسی دید که گاوه داردم یا نه بدجلو رفت کنار گفت چرا میترسی ؟ گفت که این هم عقلش کم است هم زور زیاد است . گفتم که اینها اغلبشان ممکن است که عقلشان کم باشد زورشان هم مسلحه شان است که در دستشان هست و بهتر است که اینها تحت یک ضابطه‌ی

باشند و بعداً اینها تعلیم داده بشوند حقوق به آنها داده بشود که اینها بدانند که از آن . . . خیلی من با ایشان راجع به کارخانجات صحبت کردم گفتم این کارخانجاتی که الان صاحبان نشان بخارج فرار کردند رفتند اینها را امر میفرماید که تا مینی به آنها بدهند برگردند فرمودند که اینها اغلب دزد هستند و جوها شرعی ندادند من به ایشان باز (؟) گفتم خب اینها را قرآن هم میفرماید (؟)

گذشته ها را باید عفو کرد ، اگر از حلاله بعد ، همان اعلامیه ای که بعد خود ایشان بعداً دادند ، چون این کارخانجاتی است که بدرد مملکت میخورد و اینها میدانند که کارخانه از کجا گرفتند مواد اولیه را از کجا باید بیآورند و سائل یدکی را بیاورند بعد اینها را چطور تبدیل کنند و مثل هاشمی زد خدمتان عرض کردم ، بعد همان موقع که نشسته بودم اتفاقاً " دیدم از آن کسی که پای تلفن بود نمیدانم آقای که آنجا بود ، خیال میکنم آقای توسلی بود ظاهرآ " خیال میکنم ، آنکه آقایان از (؟) تلفن میکنند ، آنکه علوغ است شما آنجا ندارم نمی فرستید ، من گفتم چرا آقایان این را عرض کردم آقای من برای (؟) حتی آنجا یک سروان معمولاً " باید بفرستیم هیچکس گیر نمیآوریم ستوان خواستم بفرستم گیر نمیآوردم ، یک گروهیان ، استوار ، حتی به ژاندارم

میگفتیم خوب بیاوریش پاسگاه آنجا بشو قیبول نکردند میترسند چون الان این نامه ای است که نشان میدهم ، اتفاقاً " پهلوی من بود که فرماندار آنجا و بخشدار و همینجوری نوشته بودند محکوم به اعدام . گفتم اینها است آن گرفتاری ما اینجا ، اگر اینها را این پاسدارها را در اختیار من میگذارید امر میفرماید در اختیار من باشند که من بتوانم اگر من خلاصی کردم من مجازات بشوم ، ایشان فرمودند میکنم . من چند روزی ماندم دیدم خبری نشد خب دیگر هم مورد نداشت که من برای ایشان مزاحمتی فراهم کنم بنده هم استعفا دادم . علت همین

بود .

س - ایشان هیچ عکس‌العملی درمقابل استعفای شما نشان ندادند شما بعد از

استعفا باز هم با ایشان صحبت کردید ؟

ج - نخیر نخیر ، نه دیگر ملاقاتی نکردم .

س - از آن تاریخ تا الان دیگر هیچوقت با آقای خمینی ملاقات نکردید ؟

ج - هیچوقت ، نه نه نخیر نخیر بنده نداشتم هیچوقت ، ولی با آقای

شان داشتم با آقای پست‌دیده‌کرار "برخورد داشتم .

س - شما در زمان استانداری فارس با جبهه ملی هم در ارتباط بودید ؟

ج - نخیر .

س - مثلاً " با فعالیت‌هایی که آقای دکتر سنجابی و آقای دکتر آذر می‌کردند ؟

ج - نخیر نه . چون وقتی بنده استاندار بودم معتقد بودم که باید استاندار

یا اصولاً " او خوش‌راب‌کلی بی طرف از جریان‌ها نشان بدهد . بنده آنوقت

میبایست برای من فرق نمی‌کرد که حزب جمهوری اسلامی که البته هنوز پایه

ریزی نشده بود یا هر چیز نه آنجا یک‌کلی بنده خودم را خنثی ، البته

نسبت به مرحوم آقای دکتر مصدق ارادت داشتم معتقد بودم در جشن

۲۹ اسفندی که برای خاطرم ملی شدن نفت در شرکت نفت آنجا با بود

شرکت کردم اما اینکه به عنوان جبهه ملی من بخواهم اینکار را نکردم نخیر .

س - شما دیگر از آن به بعد بی‌عنوان جبهه ملی فعالیتی نداشتید یعنی

با این گروه ...

ج - چرا بعد که برگشتم تهران بودم . یک مدتی بودم و البته خیلی

کم . بعد هم که آقای دکتر سنجابی استعفا دادند . ولی عداوت کم‌چند ماهی

من خودم را یک‌کلی کنار کشیدم و بی‌عللی برای اینکه خیلی اختلافات

شدیدی آنجا شده بود و از یک طرف دارودسته‌ای آقای دکتر صدیقی یا آقای دکتر

سنجابی بنده هم دیگر با این طرز ربنده خودم را یک‌کلی کنار کشیدم

چندین بار هم آمدند قبول نکردم و دیگر آمدم آمریکا دیگر برگشتم حتی وقتی که همان اعلامیه‌ای مادر شده از طرف ، که روزنامه جبهه ملی بود مال پیام جبهه ملی بنده دیگر شرکت نمی‌کردم .

س- بین آقای دکتر صدیقی و آقای دکتر سنجابی هم در آن جبهه ملی اختلاف بود ؟

ج- خیلی شدید بله .

س- ممکن است که لطف بفرمائید و این را برای ما توضیح بدهید چون خودم شخما " هیچ اطلاعی ندارم حالا دیگران را نمیدانم ؟

ج- بله آقای دکتر صدیقی معتقد به رهبری جمعی بودند که عده‌ای باشند و اصولاً " ایشان متأسفانه یک مقداری یک چیز جاه طلبی شخصی از پیش هم داشتند . بنده با ایشان مربوط نبودم ، با آقای دکتر صدیقی آشنا بودم ، من با آقای دکتر صدیقی حتی زودتر از اینکه با آقای دکتر سنجابی مربوط ... گرچه ببخشید اخیر این را اشتباه کردم چون آقای دکتر سنجابی در مدرسه حقوق معلم ما بودند ، با آقای دکتر صدیقی بنده وقتی که خدمت نظام انجام میدادم در ۱۳۱۷ در یک چادر ما بودیم ، بنده و آقای دکتر صدیقی و دکتر مهدوی . بنده با ایشان مربوط بودم خیلی خیلی خیلی هم زیاده . ولی خوب یک جاه طلبی ایشان اینست که عده‌ای دور ایشان باشند و ایشان را ... و آنجا اصرار داشتند و میخواستند تقریباً " منحصر بخودشان و اعوان و انصار خودشان بکنند .

س- یعنی سازمان جبهه ملی را ؟

ج- بله . حتی ایشان با آقای دکتر آذر هم یک وقتی شدید ، در همان شورای جبهه ملی بدرفتادند . وعده‌ای از حواریون یا اشخاصی اطراف ایشان بودند که تسلیم اراده‌ی ایشان بودند . حتی خدا بیا مرزد مرحوم کریم‌آبادی میگفت من چه بکنم یک عمر با ایشان همسایه بودم و مطیع بودم و لئی خوب

ناچارم چون دستوری است که ایشان میدهند . بعد این بود که بنده دیگر کنار کشیدم . و بعد دسته‌ای ایشان درست کردند که آن دسته هم نگرفت . حالا هم ایشان در کرج هستند و یکی از کار سیاست‌کنار کشیدند اینطور که شنیدم در این سفر که بنده رفتم ایران .

س- این مسئله‌ی لائیک بودن حکومت یا لائیک نبودن حکومت در اختلاف آقای دکتر صدیقی و آقای دکتر سنجابی نقشی داشت است ؟

ج- خیر آن نبوده است . خیر مسلم است ، آن لائیک بودن اختلافی بود که بین دارودسته‌ی یعنی دسته‌ی آقای مهندس بازرگان قبل از آنموقع جبهه ملی دوم آن بود که این کار باعث جدا شدن آقایان شد و بعد نهضت آزادی را تشکیل دادند .

س- من یاد دارم که بعد از استعفای آقای دکتر سنجابی از پست وزارت خارجه ، جبهه ملی یک موضع تقریباً " مخالف آشکاری گرفت با دولت جمهوری اسلامی با عقاید شخص آقای خمینی و همچنین با گنجاندن ولایت فقیه در قانون اساسی بعد از آن لایحه قضا و مخالفت‌ها را از این نوع که در واقع جبهه ملی شروع کرد به ایستادگی کردن و مخالفت کردن ، نظر شما در آنموقع راجع به این موضع گیری جبهه ملی چه بود ؟ و اکنون چیست ؟ آقای امینی .

ج- آنوقت من در آنجا نبودم ، ولی فقط موقعی که در ایران بودم یاد دارم که اعلامیه‌ای داده و صحبت شد که تظاهراتی بشود راجع به این ————— که آقای خمینی صریحاً " آمدند و گفتند که اینها ————— کردند که البته آنوقت بنده نمی‌رفتم و شرکت نمی‌کردم ، همان تظاهرات در میدان فردوسی ظاهراً " شده بود بعد ایشان خیلی شدید قبل از کوبیده بودند که آقایان بازرگان هم که قبل از آن میل داشت ، دارودسته‌ی بازرگان هم شرکت کنند

اعلام کردند که ما خبر نداریم و شرکت نمیکنیم و از همان تاریخ دیگر جبهه ملی بکلی رفتند و آن محل جبهه ملی را هم گرفتند که ظاهراً هنوز هم در دست آقایان هست نمیدانم تاجه وضعی باشد در آن .

س - بله ، این مسئله‌ی مرتدا اعلام کردن جبهه ملی و بعد فقها. شی که از طرفداران آقای خمینی هستند این معنای ارتداد را از نظر فقهی و شرعی توضیح دادند آیا این در واقع در اسلام سنتی دارد ؟ و مرتدا اعلام کردن یک گروه یا یک شخصی ...

ج - بنده یادم هست که وقتی که آقای آقا مرتضی حائری در میخانه‌ی ساسان بیمارستان آمریکائی سابق بستری بودند آقای خوانساری بحث سر موضوع ارتداد بود ، عرض کردم که یادم هست که در روزی که حضرت آقای آقا مرتضی حائری فرزند مرحوم آقا شیخ‌های حائری یزدی که الان میتوان او را از بزرگترین فقهائ عالم تشیع و مخصوصاً " ایران دانست در میخانه بستری بودند من خدمت ایشان رسیدم تصادفاً " آقای سید احمد خوانساری (؟) که از اعظم

علماء و دانشمندان اسلامی هستند و الان مورد توجه کامل بازاری‌ها و متدینین واقعی هستند ایشان هم به عبادت ایشان تشریف آوردند . آنجا آقای آقا مرتضی خب که خودشان تازه یک فقیهی هستند راجع به ارتداد از ایشان سؤال کردند که آقا شما مرتد کی را میدانید ؟ خدا میداند که ایشان چه بحث وافی و شافعی راجع به این موضوع کردند و حتی صریحاً گفتند اینها شی را که این دستگاه مرتد میدانند من مرتد نمیدانم ، مرتد هم امر خیلی شدیدی است . خب اینگونه ارتداد دادن .

س - درباره ارتداد جبهه ملی ؟

ج - اصولاً کلی را ، کلی ، آن روز اسمی از جبهه ملی برده نشد . و این یک امر بسیار مشکلی است به همین آسانی نمیتوان کسی را مرتد دانست

وبعدا " حکم قتلش را داد. چون اصولا " کشتن آدم در اسلام خیلی خیلی کار مشکلی است بقول ناصر خسرو که :

خلق همه یک سره نهال خدایند هیچ‌نه بیفکن از این نهال ونه بشکن
خیلی کار مشکلی است این جور حکم دادن خیلی باید رعایت همه‌ی جوانب را کرد
تا حکم ارتداد و حکم مهدورالدم بودن داد. اینست که خیلی بجاست که
اگر واقعا " یک وقتی من به ایران رفتم باز خدمت ایشان بنویسم و از ایشان
بپرسم و این موضوع ارتداد را برایتان بفرستم . اینست که من الان خودم
را صالح نمیدانم .

س - خیلی ممنون خواهیم بود .

ج - بله این خیلی .

س - آقای آمینی شما موقع گروگانگیری سفارت آمریکا در ایران بودید
آیا شما فکر میکنید که این دانشجویان مسلمان پیرو خط امام مستقلا " دست به
اینکار زدند یا اینهم از برنامه‌هایی بود که قبلا بوسیله آقای خمینی
تدارک دیده شده بود ؟

ج - بنده خیال میکنم ، این خیال نزدیک به یقین است که شخص آقای خمینی
از این جریان اطلاعی نداشتند . و قصد هم قصد گروگانگیری با این فـرم
نبود چنانچه بعدا " معلوم شد و ثابت شد ، تا اندازه‌ای که من یادم می‌آید
روز عید قربان که مردم درخزانه که در جنوب ، کاملا " جنوب تهران
هست ، بین تهران است و شاه عبدالعظیم آنجا اقامه‌ی نماز عید میکردند
به ما مست آقای منتظری ، اعلام شد که مردم بـس از ادای نماز می‌آیند
بطرف سفارت آمریکا . فردا صبحی که همان روزی که عید قربان بود دفعتا "

رادیو اعلام کرد که چون راه طولانی است و مردم خسته میشوند اینـ
راه پیمائی به روز دیگری موکول میشود و بهم می‌خورد و مردم تا میـدان
شوش بیا بند و متفرق بشوند . چند روز بعدش ۱۶ آذر بود ، عده‌ای در دانشگاه

اجتماع کرده بودند با زهرای تظاهرات از آنجا راه افتادند بطرف سفارت .
 عده‌ای هم از افرادی که من می‌شناختم که جوانانی بودند آنوقت مربوط به
 جبهه ملی بودند و اینها هم چیزی شنیده بودند دنبال اینها راه افتاده بودند
 وقتی به جلوی سفارت می‌رسند می‌بینند عده‌ای قبلاً آنجا آمدند و ایستادند
 مسلح و کارت مطالبه میکنند ، اشخاصی را که کارت داشتند راه میدادند
 اشخاصی را که کارت نداشتند راه نمیدادند . بنابراین اشخاصی که رفتند
 با داشتن کارت و نقشه قبلی و اینکه نه . و بعداً " معلوم شد که عده‌ای از
 عناصر بسیار تندچپ ضمیمه اینها هستند و حتی مطالبی درج‌ایدر فیلان ...
 و در خارج همه جا راجع به این آقای خوشینی ها گفته شد . چون این آقای
 خوشینی ها را خوب درست و حسابی مردم نمی‌شناختند و آدم نمیدانند که از کجا
 یکدفعه ... حتی من از اغلب این آقایان پرسیدم ایشان طلبه‌ای بودند در
 قم بودند ؟ درست و حسابی نمیدانستند . و گویا قرار هم این بوده است
 که دو سه روز بیشتر این کار ادامه پیدا نکند بعد منتفی بشود . بعد کم
 کم این موضوع بیخ پیدا کرد . آقای که الان اینجا مریض است و بستری
 است و کسالت قلبی دارد آقای دکتر فرهنگی که قبلاً " قاضی دادگستری
 بود . ایشان گفتند که من وقتی که در ایران بودم و مریض بودم و همیــــــن
 کسالت قلبی را داشتم سه نفر از هم‌شهریه‌ای من از آذربایجانی ها بیـــــــ
 دیدن من آمدند ، یکیشان دکتر نظری بود . یکی دیگر را یاد من نیست حالا ممکن
 است بپرسم و برایشان عرض کنم و نفروسم هم ایشان اسمش را یادش نبود و گفتند
 قبلاً " قاضی دادگستری بوده ولی از عناصر چپ بود من گفتم دکتر رضوانــــی
 نبود ؟ گفتند چرا ایشان دکتر رضوانی بود درست است . یک وقتی هم
 روزنامه سوگند را اداره میکرد و قاضی دادگستری بود بعد هم یک مدتی
 مدیر مدرسه اندیشه بود . گفت اینها آنجا پهلوی من بودند و ساــــــــــــــــست

چهار بعد از ظهر پاشدند . هر چه اصرار کردم که آقایان من دلم می‌خواهد که با شما بیشتر حرف بزنم . گفتند بلا آخره با هم پیش و پیش کردند گفتم کجا می‌خواهید بروید ؟ گفتند ما ماء موریت داریم ، امروز قرار است قطب زاده از طرف دولت و از طرف شورای انقلاب بیاید ، البته آن موقع دولت را همان شورای انقلاب اداره میکرد ، و گروگانها را تحویل بگیرد ولی ما از طرف حزب توده ماء موریت داریم برویم و نگذاریم اینکار بشود . این بسیار жалب است . حضرات رفتند و شب همانجا خوابیدند و نگذاشتند اینکار بشود . سابقاً " من راننده‌ای داشتم که این راننده یکی از بستگانش پاسدار بود توی همین ، او گفت که این قوم و خویش من آمده و گفته آقایان من دیگر آنجا نمی‌روم ، گفتم چرا ؟ گفت برای اینکه این آقایان سی که الان آنجا هستند به اسم دانشجویان خط امام روزها بپای تظاهرات به مردم می‌آیند جلو و نماز می‌خوانند و بعد شب‌ها مانند دیدیم اینها نمازی بخوانند

شب‌ها ندیدم که اینها نماز بخوانند . آقای مدنی در همان موقع که در آس کار بود روزی بمن گفت که فلانی این آجودان من که من فرمانده نیروی دریائی هستم آمد به دیدن من ، معذرت می‌خواهم آجودان من بهلولی من آمد و گفت که شخصی به اسمی که البته او میدانست و گفت آمده و شما را می‌خواهد ببیند ، گفتم این آدم که آلمان شرقی است اینجا نیست گفت نمیدانم یک آدم سی است ریش دارد و گفته که من از دوستان ایشان هستم ، گفتم بیاید ، نگاه کردم دیدم خودش است پاشدم ماچ و بوسه آقایان اینجا نبود آلمان شرقی بودی چطور آمدی ؟ گفت بله من مدتی است اینجا هستم ، گفتم کجا هستی ؟ گفت توی دانشجویان خط امام . گفتم یک وقتی میشناسند می‌بینند فلان گفته غصه نخور اغلبشان مثل من هستند این مطالبی بود که آنوقت ما میدانستیم و معروف بود

که میگفتند . وبعدهم نتیجه‌اش هم که متأسفانه دیدیم چیزی زیاده نفع مملکت تمام نشد، مدت‌ها اسم مادرخارج بود وبعدهم پولهای ما بلوکه شد اقتصاد ما اینطور شد بعداً "هم همه را دادند و از نظر اقتصادی هم ما طرفی نیستیم و ضرر هم کردیم از نظر اجتماعی هم که معلوم است که دیگر نتیجه‌اش چی بود .

س - آقای امینی این مسائل به اطلاع آقای خمینی رسید ؟

ج - مدنی میگفت من بعرض ایشان رساندم این مطلب را . حالانچه حدیث‌باز شدینده نمیدانم .

س - ولی خوب گویا ایشان طلاع دیدند که از این جریان برای مقاصد خودشان بهره برداری بکنند .

ج - نمیدانم ، بله نمیدانم . نمیدانم .

س - آقای امینی شما آقای آیت‌الله بهشتی را میشناختید ؟ با ایشان آشنائی داشتید ؟

ج - بنده آقای دکتر حسینی بهشتی را دکتر سید محمد حسینی بهشتی ایشان هستند . ایشان را از سال‌های پیش من میشناختم بله . آقای دکتر بهشتی لیسانسیه دانشکده‌ی زبان دانشگاه تهران بودند ، قسمت زبان انگلیسی وبعدها ایشان بعنوان دبیر زبان انگلیسی ماء مورقم شدند در قم آنجا یک مدرسه‌ای هم بود که به اتفاق پسر آقای آقا مرتضی حائری آقای آقا محمد حسین حائری اداره میکردند . و مدت‌ها در قم بودند وسمت ، وخب البته جنبه طلبه‌گی هم داشتند و میرفتند . مرد بسیار باهوشی بود . تا موقعی که شما میدانید که بنده دست‌وور آقای بروجردی ، مرحوم آقای بروجردی درها می‌ورک مسجدی درست شد و آقای دکتر محقق یا محقق ایشان مسئول امور اداره آنجا بود آمد و مریض شد در تهران و فوت کرد و بعد قرار شد کسی را آنجا بفرستند . با آقای

آقا سیدها دی‌میلانی که آنموقع در مشهد بودند و آقایان دیگر صحبت می‌شود می‌گویند
 خوب همین آقای که زبان می‌داند و انگلیسی می‌داند خوب است که ایشان ...
 آقای بهشتی را به او تکلیف می‌کنند که به آنجا برود. آقای بهشتی
 را گذرنا مه به ایشان نمی‌دهند . عرض کنم که آقای میلانی ، آقای
 خوانساری و آقایان اقدام کردند برای رفتن ایشان به هامبورگ و لسی
 ظاهراً " اشکالی برخورد بود برای گذرنا مه ایشان ، اقداماتی آقای خوانساری
 کرده بودند و دیگران به وسیله شریف‌امامی ، بلا آخره این جریان منعکس
 شده همه جا که شریف‌امامی کاغذی نوشت به آقای خوانساری که من اجازه‌ی
 ایشان را گرفتیم و ایشان می‌توانند بروند . رفتند مدتی در هامبورگ در آنجا
 بودند ولی نمی‌دانم چی شده که ایشان زیاد آنجا نتوانستند بمانند و مت‌کنند
 و از ایشان راضی نبودند برگشتند به ایران و در سازمان کتابهای درسی
 که آنوقت در خیابان کشاورز فعلی چون آنموقع بلوار نهر کرج بود کوچه‌ای بود
 اسمش کوچه سعید ، ایشان اطاقی در آن اداره داشتند من اغلب آنجا
 میرفتم .

س - این بخشی از آموزش و پرورش بود ؟

ج - بله بخشی از آموزش و پرورش بود . سازمان کتابهای درسی ، که مدتی
 آقای بزرگ نیا رئیس بود که برادر همان بزرگ نیایی بود که در دانشکده
 دانشگاه شانزده آذر کشته شد . معذرت می‌خواهم برادرزاده‌ی او بود اینکه
 آنجا بود عموی آن بزرگ نیایی بود که کشته شد . و مدتی هم رئیس آنجا آقای
 شمس‌آوری بود . مدتی هم نواشی بود که من اغلب آنجا ها میرفتم
 پهلوی این آقایان و مضافاً " برای آنکه خواهر من رئیس یکی از بخش‌های آنجا
 بود من میرفتم توی اطاق او ، خواهرم اغلب به آقای دکتر بهشتی تلفن
 می‌کرد که دادش اینجا هست و ایشان هم می‌آمدند پاشین حال توی اطاقی که

خانه نداشتند بودند ، خانمها هم معمولاً آنجا دیگر محجوب و محجوب نبودند در آن زمان همه حتی اغلب آنجا من دیدم پای بی جوراب و فلان آقای بهشتی هم می نشستند با اینها حرف میزدند دست میدادند چائی میخوردند و من هیچ از ایشان این چیزکه بعداً " شدندیدم " .

س- آنموقع هم معمم بودند؟

ج- آنموقع معمم بودند بله . و خیلی خوش قیافه معمم با هوش خیلی خیلی و من هیچ بخاطر ندارم که آقای دکتر بهشتی در تمام جریاناتی که ما در زندان بودیم به اتفاق اغلب آقایان مثلاً " عرض کنم آقایان معممینی که ما با آنها در زندان بودیم آقای طالقانی بودند که خب ایشان یک عمر مبارزه میکردند و زندان بودند زمان رضاشاه حتی با آن محسن جهانسوزی یا وقتی مادر قزل قلعه بودیم آقای شجونی که حالا کیل مجلس از کرج است ، آقای واعظ طوسی که الان تولیت آستان قدس رضوی را دارد . عدهای از این آقایان که با ما در زندان بودند بودند خب همیشه این آقایان ، ولی هیچوقت ما نشنیدیم که آقای بهشتی در زندان باشد یا یک روز حقوقش قطع بشود و از کار برکنار بشود . بعد از انقلاب ما دیدیم آقای بهشتی پیدا شدند و همه کاره ، همه کاره ی مملکت . حتی از اول هم خودشان علاقمند نبودند در رأس قوه قضائیه قرار بگیرند . و آن چیز را راه انداختند و آقای سجادی هم که رئیس دیوان کشور بود یک عدهای از این آقایان حزب الهی رفتند او را گرفتند در مستراح حبس کردند دادستان را گرفتند و بعد خب ایشان آمدند شدند رئیس دیوان کشور و همه ی کاره مملکت ، و همه کاره هم تحت نظر ایشان ، و خیلی با هوش خیلی مدیر در امور . حزب جمهوری اسلامی را هم ایشان درست کرد تا اینکه آن حادثه رخ داد ایشان و عدهای فوت کردند .

س- ایشان معروف بودند که با مقامات خارجی و این حرفها هم در تماس هستند شما با اطلاعی از این جریان دارید ؟

ج - ندیدم . نمیدانم .

س- آقای امینی شما رویه‌مرفته چندبار دستگیر وزندانی شدید و من می‌خواهم از شما خواهش کنم که شرح‌دستگیری هر بار و خاطراتی را که از زندان دارید برای ما بفرمائید .

ج - خب این باز مثل آن دفعه که عرض کردم مثنوی . کرا را " ———
 چه مستقلا " و تنها بنده بودم چه به اتفاق آقایان زندان بودی ———
 چه حتی مثلا " رفتیم در مجلس سنایه اتفاق عده‌ای از آقایان ظاهرا " ۱۶ نفر
 خیال می‌کنم بودند ، رفتیم در سنا در انتخابات زمستانی شریف امامی
 که شریف امامی نخست وزیر بود ما اعتراض به انتخابات کردیم وعده‌ای
 از آقایان سران جبهه ملی در سنا رفتیم متحمن بشویم ، آنجا ما را زندانی
 کردند. یک چند روزی ما متحمن بودیم به پای خودمان و ملاقات می‌آمدند
 غذا برایمان می‌آوردند ولی بعد زندانی آنجا شدیم . آقای کاظمی
 بودند مهذب الدوله . سالها وزیر خارجه بودند. مرد بسیار وطن خواء
 مسلمان با تقوا خیلی خیلی ، آقای مهندس بازرگان بودند
 این اسامی را که من میدانم حالا تقریبا " عرض کنم آقای دکتر صدیقی
 بود ، آقای علی‌اشرف منوچهری که مستشار دیوان کشور بود مدیر
 کل ثبت و الان هم در آمریکا هستند . آقای منوچهری آقای عبدالحسین
 اردلان که استاندار کرمانشاه بود ، آقای اقبال کرمانشاهی وکیل
 مجلس از کرمانشاه بود این آقای ادیب برومند ، اصغر پارسا عضو
 محبوب جبهه ملی و آقای مهندس عبدالحسین خلیلی که سالها رئیس دانشکده
 فنی دانشگاه تهران بود ، آقای دکتر سنجابی معذرت می‌خواهم آقای
 مهندس حسینی ، حسینی هم بود و آقای دکتر سنجابی و شاپور بختیار رابط
 بین این آقایان متحصنین و خارج بودند و لی این به آنها گفته شد که
 آقایان شما باید خارج باشید یا اگر متحصن هستید دیگر متحصن نمیتواند
 خارج بشود باید بمانید . همان موقع بود که می‌خواستند که دیگر ما را آنجا

زندانی کنند آقایان هم گفتندخب ما میمانیم و ماندند زندانی شدند
آن آقای غنی زاده بود و اینها که الان من حافظه ام یاری میکند با
بودند ومدت زیادی ما آنجا ماه رمضان هم بود با میشدیم سحر سحری
میخوردیم . خدا بیا مرزد مرحوم کشا ورز صدر بود ، کشا ورز صدر با دم
رفت ، کشا ورز صدرا اینها بودندکه ما در آنجا متحصن میشدیم
وبعدخیال داشتندخیلی عمل شدیدی هم نسبت به ما انجام بدهند ما را از هاجا
ببرند زندان ، اما اشهدیـــــــــــــــــــــالله بایداغان کردکه
صدرا الاشراف که رئیس مجلس سنا بودخیلی در این امر قاطعیت کرد . و از اشخاصی
که به ملاقات صدرا آنجا میـــــــــــــــآمدند فقط آقای تقی زاده را میتوانم
بگویم که چندین بار آمدند بعد آقایان اعتراضات خودشان را گفتندوگفتند
آقایان مطالب ما را عنوان کنید ودر مجلس به آقای صدرا الاشراف گفتند
ایشان گفتندآقا من چه بگویم؟من جلسه خصوصی تشکیل دادم دشتی دیگر چیـــــــــزی
باقی نگذاشته اهانته کرده شما ها . وما بودیم تا ماشین دکتر اقبال را که
در دانشگاه آتش زدندـــــــــــــــــــــ آنوقت بعد از چند روزی ما را آزاد کردند
دیگر ما هم متحصن بودیم وزندانی شده بودیم وبعدهم آزاد گردندکه رفتیم
خانه های خودمان وبلا آخره حرفهای ماهم بجاش نرسید ، توی یک اطاقی
بودکه مشرف به کتابخانه مجلس سنا بود بعد آقایان متصدیان کتابخانه
که آقای دکتر زیراب خوشی ودکتر وزیر کوپ بود ردمیشدندخب ما با آنها
حرف میزدیم کتاب برای ما می آوردند آنها راهم گرفتند زندانی کردندکه
شما چرا با این آقایان حرف زدیده . بعد با زمین مدتی هم در قزل قلعه
بودم توی یک سلول انفرادی تنها بودم ، بعد با زنده دیگری همه سران
جبهه ملی را در ششم بهمین گرفتند بنده اعلام جرمی کردم ویکی از جاها شعی
که من اعلام جرم کردم و دادم آقای علی آبادی دادستان کل کشور بود که
همین آقای که خودش زمان آقای دکتر مصدق عضو هیئت مدیره شرکت نفت
به اتفاق آقای بازگان بود ولی خب هر روز میتوانست نقش عوض کند؟ مذهب بود

داستان کل کشور شده بود. وقتی من رفتم شکایتم را دادم اول به رئیس‌دفتر ایشان دادم بردوشیت کرد ، اتفاقاً " هم اسم شما بود اسم آقای صدقی داشت و وقتی به علی آبادی داده بود واودیده بود که مهر ورود زده اند عصبانی شده بود که این را چرا قیلا" وارد کرده اید اگر وارد نکرده بودند پاره میکرد و میریخت دور. او گفته بود آقا فلان کس آمده و قبلاً" بر من ریاست داشت ، من دادم وارد کردند باید وارد بکنیم . گفته بودند بیخود کردید ، بعد فرستاد با زوری کل کشور و بعد هم شب هم آمدند بنده را گرفتند من مدتی در قزل قلعه به اتفاق همین آقای طالقانی بودم ، اولش هم در یک سلول انفرادی بودیم به اسم داروخانه ، که خیلی سرد و بد خیلی خیلی ، بعد از مدتها خیلی بعد از اینکه من اقداماتی کردم _____ را منتقل کردند به قسمتی که آقای طالقانی و آقای شجری همین آقایان طبی و دیگران بودند . بعد از مدتی بعضی از این آقایان را مرخص کردند و بعضی از آنها را منتقل کردند به داخل قلعـــه بنده باز آنها ماندم . باز اصرار کردیم و بنده را بردند که تو که خدا بیا مرزد مرحوم قاسمیه که فوت کرد ، آقای علی اردلان که در کابینه آقای بازگان که وزیر دارائی بود با ما بودند آقایان رفقای دیگر ، و بعد هم بعد از مدتی داریوش فروهر را در همان قزل قلعه در سلولی آوردند. بعد از مدتی عده ای را از جنوب آوردند ، مثل حیات داودی ، آقای درموضوع حادثه در جنوب ، محمد حسین قشقا ئی ، و آقای سرهنگ مجللی که در انقلاب بعداً " رئیس شهر بانی شد . _____ را آوردند باز هم در قلعه بودیم و بعد از مدتی خیال میکنم اواسط اسفند ۴۱ من و آقای اردلان و یک آقای دیگری را به زندان قصر منتقل کردند که آقایان دیگر آنجا بودند، آقای مالح ، آقای کاظمی ، آقای دکتر صدیقی ، شاپور بختیار ، کریم آبادی و عده زیادی از دانشجویان و کارگران در آنجا ما در زندان قصر بودیم کســـه آن حادثـــه ۱۵ خرداد

آنوقت مادر زندان قمر بودیم ، بعد از مدتی باز قرار شد عده‌ای از آقا به سان به زندان قزل قلعه منتقل بشوند که من در آن صورت جلسات قبلی داستان صنعتی زاده اینها که شد بشما عرض کردم و بعداً " بنده مرخص شدم ، و اینست حادثه

س - رفتار رژیم بارهبران ملی که آنموقع زندانی بودند در زندان چگونه بود آقای امینی ؟

ج - اولش رفتار خوب بود ، یعنی اولش معذرت می‌خواهم کافی است که من چند مسئله را مطرح کنم ، مثلاً " آقای صالح راکه شب گرفتند ، آقای صالح را بردند در باشگاه سازمان امنیت ، که بقول خودشان همیشه وقتی اینها نمی‌خواستند اسم سازمان امنیت را ببرند آنموقع میگفتند نخست وزیری فلان آقا را از ازمی پرسیدند تو چرا کاره هستی ؟ میگفت کارمند نخست وزیری معلوم میشد که کارمند سازمان امنیت است اما خجالت میکشد خودش بگوید کارمند سازمان امنیت ساواک است میگفت نخست وزیری ، باشگاهی هم در دادویه بود این را باشگاه نخست وزیری میگفتند که مال سازمان امنیت بود . آقای صالح را آنجا برده بودند ، بعد ظهر که شده بود آمده بودند به ایشان گفته بودند آقا بفرمائید سرناهار ، رفته بود دیده بودید به میزی چیده اند و غذائی بعد گفته بود پس آقایان دیگر کجا هستند آقای کاظمی ، عدیقی ، سنجابی ؟ گفته بودند آنها در زندان قمر هستند گفته بود اه ، عجب پس بنده را در هتل آوردید آنها را در زندان بردید من ندانم بخورم . و ایشان غذا نخوردند ، گویا بنده شاه گفتند چه کردند هر چه کرده بودند ایشان بلا آخره گفته بودند یا باید آنها را اینجا بیاورید یا مرا ببرید . آقای صالح را بعد در زندان قمر آوردند . در روزهای اول آقایانی که در زندان قمر بودند ، البته من

در زندان قزل قلعه بودم بعداً "بمن گفتند ، اجازه آوردن غذا به آنها
 نمیدادند این آقای نصیری که رئیس شهربانی بود شدت عمل بخرج میداد
 گفته بودندخیبر اینها از همان غذای زندانی ها میخورند . آقایان
 هم غذای زندان را نمیخورند ، و تخم مرغی چیزی میگرفتند نـــان
 خشکی ، نان خالی ، تا بلا آخره اجازه داده شدکه برای آنها از خانه هایشان
 غذا بیاورند . برای من در زندان قزل قلعه غذا میآوردند . و غذای
 زندان قزل قلعه اصولاً "بهبتر بود اگرهم غذا نبود آنجا چیزی که درست
 میکردند منزه تر و پاکیزه تر و بهتری بود. بعدحتمی این رابطه
 شما عرض کنم که وقتیکه من در زندان قزل قلعه بودم خانم من وقتی
 میخواست مطلبی را من بفهمم یک سالادی درست میکرد که این سالاد سفیدی بود
 توی این سالاد سفیدایشان مطالبی که داشت روی کاغذنازک ریز ریز
 مینوشت بعدبه این نوارچسب ها آن را می چسباند و میانداخت توی سالاد که
 ما وقتی که آن سالاد را میخواستیم بخوریم از دهانمان در میآوردیم و
 و باز میگردیم میخواندیم و میدیدم مطلب را . این آقای
 طالقانی شوخی میکرد چون گاه وقت ها آن رئیس زندان بمن اصرار میکرد که غذا
 را ببرم با او بخورم افطار و فلان میگفت آناتکلیف این نوارها چی میشود
 میگفتم خوب آن نوارها خورده میشود . وقتی ما آمدیم به زندان قصـــر
 دیدیم که بعلــــه برنامه های آقایان معین کردند و هر روزی دیدیم
 یکی از این آقایان زعمای جبهه ملی آنجا را اداره میکنند اتفاقاً
 در آن زندان عده ای از زندانیان جناحی هم حتی اشخاصی بودند که دوتا
 آدم کشته بودند یا محکوم به حبس ابد بودند یا چاقوکش بودند اینها هم
 بودند منتها چنان اینها تحت تاءثیر آقایان واقع شده بودند
 که اصلاً تمام رویه و رفتارشان را عوض کرده بودند. چون آنجا روزها آقایان

کلاس دایر کرده بودند ، مثلا " یک ساعت آقای دکتر آذربان ترکمنی درس میداد . که یادم هست که آقای بازرگان اتفاقاً " با اینکه پدرش رئیس بازرگانان آذربایجانی بود وخب ترکها زبان ترکمنی نمیدانست میآمد بپهلوی آذر وپهلوی اصغریا رسا ترکمنی یاد میگرفت . یا مثلا " شاپور بختیارفرانسه درس میداد یا آقای دیگری انگلیسی درس میداد . وبعده روزی یک بار مطالب علمی کنفرانس داشتیم مثلا " دکتر آذرمیآ مدد مسئله طبی را صحبت میکرد ، مثلا " بنده گاهی وقتها صحبت های حقوقی یا ادبی میکردم ، آقای مهندس زیرک زاده همینجور ، حق شناس آلمانی درس میداد و صحبت های دیگری میکرد . وبقول آقای تولیت کوه یک وقتی با رئیس شهربانسی رفته بود ملاقات کند گفته بود مثل آن مدرسه ای که را بنیتدرانات تاگور زیردرختها ودرجنگل درس است کرده اینجا هم حالا این آقایان اینجا را کرده اند . و ملاقات ما هم تا موقعیکه در زندان قصر بودیم تقریباً " هر چند روز یک دفعه سه نفر از زندانی ها خانواده های شان میآمد و توی یک اتاقی ملاقات میکردیم ولی از ۱۵ فروردین ۴۲ رئیس شهربانسی دستور داده بود که خیر دیگر ملاقات آقایان باید در پشت این میله ها باشد که ما تا موقعی که در زندان بودیم قبول نکردیم . بعد که منتقل به قزل قلعه شدیم دیگر اصلاً آنجا ملاقات طور دیگری بود . ولی آقایان نهضتی ها با مطبوعات در قصر ماندند تا بعد محاکمه شدند بعد بردند به جزیره ... مدتی در آنجا بودند بعد وقتی قرار شد آقایان را به برازجان ببرند آمدند دستبند زدند که البته به آقای بازرگان و سحابی به علت کهولت سن دستبند زدند ولی آقایان قبول نکردند گفتند یا باید دستبند هم بازشود یا با هم دستبند زده بشود و دستبند زدند بردند مدت

دربارajan بودند . بعد من اقداماتی کردم ، آن آقای سرتیپ‌کوه‌رنگی رئیس‌زندان بود خیلی اقدامات ... آنوقت آقایان رامابه تهران منتقل کردیم . و بعد هم برای آزادی آقای بازرگان و آقای طالقانی من خیلی اقدام کردم بوسیله آقای خوانساری که نامه نوشتند به شریف امامی و کارهای دیگری که ما کردیم که بلا آخره آقایان آزاد شدند . ولی رفتار اصولاً " رفتار رفتار چیزی نبود که مثلاً " اهانت کنند و فحش بدهند یا ضربی و شتمی مطلقاً چنین چیزی نبود بهیچوجه .

س- شما را هیچوقت محاکمه نکردند آقای امینی ؟

ج - بازرسی مرتب کردند ولی محاکمه نکردند . بعضی آقایان را محاکمه کردند از قبیل شاپور بختیار یکی دوبار در حکومت اینها را محاکمه ... ولی چیز نکردند . آن شیخ مصطفی رهنما را یکی دوبار محاکمه کردند و محکوم کردند ولی ما را هیچوقت محاکمه نکردند .

س- بله . تِلْزِچِیوهای شما که آدم های معروفی نبودند مثل مثلاً " تمیمار مقدم نمیدانم ...

ج - چرا ، چرا . یکی دوبار که در آن زندان قزل قلعه کلبه بازجوی بنده یک اشخاصی عادی بودند که اسم او را حالا بدم نیست ، اولاً " بازجو غیر از بازپرس هم بود اول یک بازجویی میآمد و تحقیقاتی میکرد ولی بعد بازپرس در زندان در همان جریان بهمین که ما را گرفتند یک بازپرس ویژه ای برای ما معین کردند که همان شخص ناصر مقدم بوده بعد مدیرکل سازمان امنیت شد . بازپرس اولیه بهزادی بوده که بازپرس رسمی دادرس ارتش بود ولی برای این پرونده آقایان جبهه ملی یک بازپرس ویژه ای درست کردند که آقای مقدم بود به اسم بازپرس ویژه ، که او میآمد و تحقیقاتی میکرد ، ولی به همین همراهی بهزادی . کسه بعداً " دادستان ارتش شد .

س- شما خاطرات خاصی از این آقایان دارید ؟ از تیمسار مقصود پاکروان و نعمت‌اله نصیری من از این نظرایین سؤال را می‌کنم که نظریات آقایان مختلفی که من با آنها مصاحبه کردم نسبت به این آدم ها تفاوت داشت مثلاً " بین پاکروان و نصیری فرقی می‌گذارند . می‌خواستم ببینم نظریات عالی چیست .

ج - بدون تردید همین‌طور هست که می‌فرمائید . .
نصیری یک آدم بسیار ذللی بود و با اینکه خانواده‌ی محترمی بود دکتر نصیری برادر او که معاون وزارت ...

س- سرهنگ ؟

ج - در زمان آقای دکتر مصدق سرهنگ بود و بعد هم سرپرست محلی شد . اصولاً " مردی اهل علم بود . چون یادم هست که وقتی ما شاگرد دبیرستان بودیم کتابهای درمدرس دارالفنون درس داده میشد به اسم مجموعه‌ی امیر راجع به فیزیک و شیمی و علم الاشیاء که آنوقت بود این مجموعه‌ی امیر که سه نفر مؤلف این مجموعه امیر بود یکی احمد آرام بود که خوشبختانه هنوز در قید حیات است و از افتخارات علمی مملکت است خدا به او طول عمر بدهد و آقای احمد آرام و ن - نصیری و ف - فصیح

ن - نصیری همین آقای برادر ! رتشد نصیری بود که ف - فصیح هم قبلاً " مرده بود . ولی این نعمت‌اله نصیری نه او چیز بسیاری ربطی بود و این همان سرهنگی بود که فرمان عزل دکتر مصدق را آورده بود و بهمین مناسبت بعد سر تیپ شد آجودان شاه ...

س- رئیس

ج - بعد رئیس شهر بانی شد بعد رئیس ساواک و بعد هم مال و منال اندوخت زمین و فلان اینور و آنور . و علی التحقیق آدم خوبی نبود . هم نادرست بود و هم آدم .. ولی پاکروان علی التحقیق آدم فهمیده‌ای بود آدم درستی

بود ، آدم وطن خواهی بود دلش هم از دستگاه خون بود ، حتی من یک بار
از او ملاقات کردم از زندان بر دند دیدم که وقتی من شروع کردم گفتن
که ما چه میدانیم ، و بیشتر از من دارد میگوید ولی میگوید چه بکنم
این حرفها فایده ندارد ، بعقیده من آدم بسیار شیخی بود ، آقای مقدم
تا اندازه ای که من میشناختم خیلی حسن نیت داشت هر وقت من ، الان او کشته
شده ، رفته و مرده است و حساب او با کرام الکاتبین است ، کساری
راجع به اشخاص به او رجوع کردم با کمال گشاده روئی انجام داد و بی
راهنمایی کرد من هیچ عمل چیزی از ... الی هر وقت هم صحبت آقای
خمینی شد با احترام نام میبرد ، من به خود آقای پسندیده چندی قبل
در تهران گفتم که ایشان میخواهند مرا ملاقات کنند حتی من گفتم
که گفتند من حاضر به منزل شما بیایم ، خیلی رفتارش ، حتی رفتار
تا آن حد بود که بعد از انقلاب آقای بازرگان گفتند که من نامه ای به
دادگاه انقلاب نوشتم که روز محاکمه او مرا بخوانید تا توضیح
بدهم که اگر او نبود عده زیادی از افراد مملکت کشته شده بود ، من هیچ
چیزی از او چیز بدی ندیدم گفت که در ظاهرش عیب نمی دیدم ولی از باطنش
غیب ، ولی آنها حالا آن رفته اند همه شان هر سه نفری که رفته اند
ولی خدائی هست و باید حقایق را گفت اینست که ...

ج - بنده خیلی ازدوران خدمت شهرداری خودم راضی هستم خیلی خیلی
وروزیکه مرحوم آقای دکتر مصدق بنده را ماء مورتصدی شهرداری کردند
خب بلا آخره هرکسی که در تهران سالها سکونت داشته به ما موشری آشنا هست
معها من به اتفاق مدیرکل آموزشهاشین را سوار شدم و رفتم شهرا بگرم

ورفتسم وقتی به جنوب شهر رسیدم بسیار متاء شردم دیدم که این مردم بدبختی در بیغوله‌ها زندگی میکنند و همان روز دیدم که ، اگر خاطرتان باشد در آن موقع تهران آب لوله کشی نداشت و یک منجلابی به جنوب شهر میرفت و آب خوردنی تهران به وسیله‌ی این بشکه‌های که بشکه‌دارها می‌آوردند .

س - آب شاه معروف بود . .

ج - آب شاه ، و این آب را بر میداشتند و در ب‌خانه‌ها سطلی می‌فروختند و هر کس توی خانه اش منبعی داشت و میریخت توی آن منبع و آب را آن شکل میدادند . یا عده‌ی دیگری از آب‌انبارهای معمولی ، اما در جنوب اصلاً آب‌انبار قبابی نبود برای اینکه نمیشد ، و روزیکه من رفتم دیدم که یکی از همین بشکه‌دارها با تفرعن غروری آنجا ایستاده و این بیچاره مردم فقیر و مفلوک می‌آیند حتی خدا میداند کوزه نداشتند کوزه شکسته می‌آوردند و یک پول به آن‌ها می‌دادند اجازه میگرفتند که بیرون شیر را باز کنند و آن کوزه شکسته شان نیمه کوزه شان آب بریزند ، من بقدری متاء شدم که بمجرد برگشتن به شهرداری دستور دادم که هر روز چند تا نکر آب برود آب پریکند و برود آنجا با بستد و باین اشخاص مجازاً " آب بدهد که آب نخرند و دستور دادم به سازمان آب تهران ، اداره‌ی آب لوله کشی آب که اول بار آنجا چاه بزنند و لوله بگذارند و آب‌های آنجا را اول آب آنجا را تا مین کنند ، آنجا خیابانهای درستی هم نداشت ، یعنی از میدان شوش بطرف دروازه‌ی غار خیابانی نبود و از دروازه‌ی غار هم به دوی شهر چیزی نداشتیم ، یعنی خیابان جلیل آباد آن روز که بعد خیام شد این متداد پیدا نمی‌کرد تا یک جایی بسته میشد ، بنده اول کاری که کردم آدم نقشه‌ای دادم کشیدند که این خیابان درست بشود یعنی

با مبالغ خف کمربندی آن وقت تهران بهم متصل بشود . و به نظر خودم آنست
که خب ما بودجه هم که نداشتیم ، چون وقتی بنده در شهرداری رفتم شهرداری
تهران مقروض بود ، من درمردا که رفتم حقوق خرداد رفتگی ~~رها~~
را هنوز نداده بودند .

روایت کننده : آقای نصرت الهامینی

تاریخ : ۱۴ مه ۱۹۸۳

محل : شهر آنا ندل - ویرجینیا

مواجهه کننده : ضیاء اله صدیقی

نوار شماره : ۷

حقوق خدا دما ه رفتگران را نداده بودند. من اولاً که لیستی خواستم از تمام کارمندان شهرداری و یک عده ای که بیجا حقوق های گزاف می گرفتند و کل بر شهرداری بودند و مدیر کل بودند و معاون بودند فقط ، اینها را همه را یک اختیار را آقای دکتر مصدق گرفتم ، اختیار را نونی ، اینها را با زنشسته کردم که البته اینها دشمن من شدند و بعد میخواستند یک دفعه مرا بکشند. و من با با زنشسته کردن اینها توانستم بودجه شهرداری را متعادل کنم و بتوانم کارهای عمرانی که میشود انجام داد. بعد ، عرض کردم در اثر نداشتن بودجه به این فکر افتادم که یک مقداری با از کارهای شهرداری را میتوانیم به کمک سایر دستگاهها مخصوصاً " دستگاه ارتش و وزارت راه بکنیم. چون من قبلاً" رئیس با زری نخست وزیری بودم یک شرحی به مرحوم آقای دکتر مصدق نوشتم که آقا وضع این شکلی است شما اجازه بدهید که ما بتوانیم از این تریلرها و جاده ها ساختنهای وزارت راه استفاده کنیم، روغن و بنزینش را ما بدهیم و فوق العاده هم بگیرند اینها بیا پیدا بین غیا با آنها را درست بکنند. مثلاً همین جنوب را که خاک بریزند و چه بکنند. چون اینجا اغلبشان گودالهای بود که خاکش را برداشته بودند برای خاطر آجر آرانجا بردارند و ببرند آجر در شمال شهر بسازند و اینجا گود بود آب و کثافت. و مضافاً " به اینکه این سربازهای کتوی سربازخانه هستند و کاری ندارند قلاً" ، اینها را هم شما اجازه بدهید آن قسمت مهندسی ارتش این سربازها را بیاورند و روزها آنجا کار بکنند که بیکار هم نباشد. بنده این را نوشتم و آقای دکتر... میدانستم ایشان موافقت خواهد کرد قبلاً" روی کاغذی امضاء کرد و نخست وزیری که خودم دادم نامه ای از طرف آقای دکتر مصدق تهیه کرده بودم بعنوان وزارت راه ، یکی هم بعنوان اداره مهندسی ارتش و یکی هم به ستاد ارتش به همین

مطالب من، این را دادم و ایشان امضاء کردند. گفتند آقا این کار را بکنید. گفتم آقا حاضر کن. گفت بلبه این شکار حسابی. ایشان امضاء کردند و بنده رفتم پهلوی آقا یان و راه افتادگارو این خیابان الحمد للہ الان ایجا دشه، حتی هانموقع اصرار داشتند مثلاً "یکی از خیابانها را به اسم بنده بگذارند که من به هیچ وجه قبول نکردم. یک بیغوله ای در وسط شهر بود که این را همان دیدن سنگلج بود که این را زمان رضا شاه خریده بودند که به سوارس بکنند چه بکنند. من دیدم این بیجا همین جور افتاده و با ابتکار شخص خودم T مدم، چون آقای دکتر مصدق قانونی وضع کرده بودند که زهر لیتربن زین یک عباسی بگیرند به شهرها بدهند. رای این فقرا را شبها در گرمخانه نگهداری کنند، من گفتم اینها که میخواهند گرمخانه بیجا من گدا درست نکنم. گفتم بهتان پول هم میدهم، جاهم بهتان میدهم بشرطی که بیا بیدتوی این پارک کار کنید. چند مهندس از وزارت کشاورزی قرض کردم و یک مهندس هم دوست داشتم که آنها هم چیز نگرفت، نقشه دادیم و درخت هم خریدیم از کرج و جاهای دیگر. این پارک شهر را که الان می بینید من درست کردم با این مشخات که هر هفته یا دم هست که خانم رئیس آنجا جلساتی داشت برای شیرو خورشید میگفت آقا هر دفعه من می آیم می بینم عوض شده. هفته قبل فرق دارد. با زاکارهای خیلی جالبی که من کردم و خیلی خوشحالم در آنموقع این دارو دست قصابها به تحریک عباس مسعودی که البته آنموقع از عوامل دربار بود میخواستند بر علیه دولت اقداماتی بکنند، یک روز من خبر شدم که قصابها گشتا رنگرند چون میخواستند قصابها گوشت را از بیست و دوریال کیلویی، که البته حالا اسلامی کیلویی ۱۲۵ - ۱۲۰ تومان است، بکنند بیست و چهار ریال، من زیر بار رفتم و اینها گشتا رنگرند چون قصابها نه دست چهار پنج نفر بود. بقیه از این دکانها همه شاگردهای آنها بودند که قصابی معمولی را اداره میکردند، پنج نفر بیشتر مالک تمام قصابی تهران نبودند، آقا میرزا جواد و کدخدای حسین و کدخدای اسماعیل و این میر محمد مادقی یک چند نفری بودند، هابیونی و... پنج نفر از آنها. بنده کاری کردم - یک روز خبر

شدم که اینها خیال دارند فردا کشتا رنکنند. فوری به آقای دکتر مصدق تلفن کردم و گفتم آقای چنین چیزی است و فردا میخواهند اینها کاری بکنند که شهر سلوغ بشود... گفت غب بنظر شما چکار میکنیم؟ گفتم الان دستور بدهید به رئیس شیلات که آنچه ماهی میدشده در اختیار من بگذارند و فوراً "دادم" ماهیهای حمل زباله و ماشینهای شهرداری را پاکیزه کردند و فرستادم بندر پهلوی. فرستادم و ایشان دستور داده بودند عجیب است که آن سال هم شانس من ماهی زیاد میدشده بود. چندین کامیون ماهی آوردیم تهران و بنده ما موریته گذاشتم در رأس اینها توی تمام میدان شورماهی را دانه ای یک تومان فروختیم. ماهیهای که الان دانه ای ششده هفتصد تومان است مسلماً "س- من یادم هست.

ج- بله. ماهی را دانه ای یک تومان فروختیم، بطوریکه از صفهان و سبزوار و قم و جاهای دیگری تلگراف میکردند و التماس میکردند بما که آقای برای ما ماهی بفرستید و ما این ماهی را، تازه بطوریکه دیگه قصابها چیز کردند و همین شاگردهای قصابی میرفتند و تا نژده تا ماهی میخریدند و میآوردند جلوی دکانشان دانه ای یا زده زار می- فروختند بجای یک تومان که لااقل چیزی در بیاورند. و با این طرز بنده آنها را...

بعد مجدداً "بقول قصابها در سیاهبهار با زدم مرتبه اینها وقتی موقعی بود که ماهی نبود با زدم مرتبه کشتا رنکردند. بنده فوری رئیس کشتا رگا که بمن خبر داده بود و مدیر کل خواربار اینها را منتظر خدمت کردم و توقیف کردم. بعد به معاونم گفتم هر چه پول هست در صندوق بردارید با تقی رئیس انتظامات و رئیس حسابداری بروید و بگویند بخرید. در هر حال، ما گوسفند خریدیم و توی قصابخانه فرستادیم توی پاچال و اینها قصابها سلاخها را برده بودند. من آن عبدالله خان کرمیت (۹) اخدا بیا مرز که از خواها ن ما بود، او را خواستم و یک عده شاگرد قصابها را جمع کرد و برد آنجا- و کشتا رنکرد و بیا کامیون با زدم مرتبه بنده توی شهر لاشه گوسفند را انداختم و این گوسفند هم حیوانی است که از پوستش تا مدفوعش، معذرت میخواهم، بدر میخورد- استفاده میکنند. روده اش را، پوستش را همه چیزش را می خردند، من جمله خوش را برای کود باغ دارها می خریدند. این قصابها دیدند اگر این کار پیشرفت کند خب ما دیگر

اعلا" احتیاجی به آنها نداریم . افتادند به التماس و آمدند منزل من قرآن قسم خوردند که تا توشهر دارهستی ما دیگر از این کارها نمی کنیم و نکردند . این کار هائی بود که بپنده خیلی از کار خودم راضی بودم .

س- آقای امینی راجع به علل شکست نهضت ملی ایران در بیست و هشت مرداد صحبت های بسیاری شده است و من میخواهم از شما خواهش بکنم که به اختصار درباره عللی که بنظر شما منجر به سقوط حکومت دکتر مصدق شد صحبت بفرمایید .

ج- خیال میکنم من آنروز در جلسه قبل هم به شما عرض کردم که اصولاً " صرف نظر از تمام تحریکاتی که در درجه اول انگلستان و شاه و آمریکا و هندرسن و همه اینها میکردند و اشرف و دیگران ، خب وضع اقتصادی مملکت هم بد شده بود برای اینکه ما نفت مان ما در نمی شد البته بهترین دوران اقتصاد مملکت دوران آقای دکتر مصدق بود که ما در آن تیرورات - غلبه داشت و این حرف راحتی ار سنجائی وقتی سفیر ایران درم بود ضمن مقالاتی که در روزنامه های ایران ما می نوشت این مطلب را عنوان کرده که منموربرده بود نشان شاه! ده بود که این دلیل محکومیت شماست یعنی فقط این دوره دوره دیرخانی مملکت بوده است که آنرا برکنار کردند . زکار . مع هذا خب با اینکه آقای دکتر مصدق محرومانه عرض کردم آنروز یک مقدار ای اسکناس چاپ میکرد تحریک کرده بودند که مکی بشود عضو اندوخته اسکناس و بیاید اعلام کند و بعد تورم ایجاد بشود و سر و صدا بشود . و بعد این بود که آقای دکتر مصدق رفتار دوم را پیش کشیدند که کارها را " درستی نبود و بعد شاه فرمان داد و آقای دکتر مصدق هم . بعد هم من یگروز اینجا در همین دوران بعد از سقوط آقای بازگان به یکی از این آقایان بقول خودشان دولت من آنوقت گفتم که کی مملکت را اداره میکنند که هر روزی به پنهانهای مردم را می آورند در صحنه ، آنموقع خب ما این کار را نمی کردیم بلند نبودیم با یاداعان کرد . الان خوبست مردم را مشغول میدارند ، آنموقع مردم را مشغول نمی داشتند ، خب مردم هم بیگانه رگه ماندند تا راحت میشوند دلشان میخواهد یک چیزی باشد و این بود که نهضت شکست خورد و خب البته آن دست ها هم یک مدتی نظامی هائی را که آقای دکتر مصدق از ارتش پاکسازی

کرده بود، بیرون کرده بود اینها جلساتی داشتند. بردن افشارطوس و کشتن او، رئیس شهر بانی اینها همه شوخی نبود آن کارهایی که میکردند. بعد قضیه بختیاری آن عبدالقاسم خان بختیاری آنجا رفت قیام کرده که بعد متأسفانه آقای تیمور بختیاری مأمور شد بروی دستگیری او.

س- آن داستان چی بود آقای امینی؟ ایسن را لطف کنید برای ما بگویید. ج- ابوالقاسم بختیاری یک آدمی بود که پولکی و آدم تریاکی و فلان رفته بود آنجا شلوغ کرده بود و بعد آقای سرتیپ ریاحی هم چون خودشان ... س- کجا بود؟

ج- در چهار محال بختیاری بود. آقای سرتیپ ریاحی هم چون خودش اصلاً اهل بختیاری بود و با تیمور هم رفیق بود و مرد بسیار شریفی بود ولی بدرد ستاد ارتش نمیخورد تحصیل کرده و پلی تکنیسین بود چون مادر ایران، چون شن نفی فقط پلی تکنیسین داریم ایشان نمی توانست اداره کند و چییز کند مثل یک سرباز و یک قزاق به اصطلاح. چون گاهی وقتها قزاق لازم است، زیاد علم بدرد نمی خورد. ایشان هم تیمور بختیاری را که حتی من یکروز بهش اعتراض کردم که آقای شما آخه این تیمور را گفت بله ایشان فرشته است. گفتم آقای اگر فرشته است که نمی رود عمویش را بگیرد و بکشد. آخه عمویش هر چه باشد، ارادت خانوادگی. اگر این رفت و یا اوسا خست که باز شما مگر آدم دیگری نداشتید. و رفتند و بعد با لایحه آن قضیه بختیاری تمام شد. ولی خب ارجاهای مختلف، همه تحریکات شاه بود، برادران شاه بودند و شاه و اشرف و آن میراشرافی و دیگران همه اینها بودند.

س- آقای امینی من میخواستم همچنین دلیل عدم موفقیت جبهه ملی دوم را از شما بپرسم به این دلیل که در سال ۱۳۳۹ یعنی هفت سال بعد از کودتا که جبهه ملی تشکیل شد خیلی من تا آنجا می گویادم هست مورد استقبال قرار گرفت.

ج- بله درست است.

س- از طرف تمام مردم ایران و واقعاً یک قدرت و نیروی عظیمی را در اختیار گرفت

من دلیل عدم موفقیتش را از شما سؤال میکنم برای اینکه شما عضو شورای مرکزی اش بودید و میخواهم که این را فقط از نظر داخل و ساخت خود جبهه ملی برای ما بفرمائید، من میدانم که جبهه ملی تحت فشار بوده است از نظر رژیم و اینها. میخواهم بدانم چه عواملی از داخل باعث این عدم موفقیت شد.

ج - از داخل یک مقداری همین، خیلی سرسری عرض کنم، همین دارو دسته آقای بازرگان که خیلی متعصب بودند و خیلی خرافی بودند و مخصوصاً "تویشان اشخاصی بودند که اینها همین جور ناخودآگاه بر علیه، همان موقع که ما کنگره داشتیم در جبهه ملی بجای اینکه اتفاق نظری بشد عباس شیبانی توی زیرزمین دارید چیزی تایپ میکند فحش بر علیه آقایان بر علیه دکتر سنجابی، کاظمی، صدیقی. که آدم به بازرگان گفتم آقایان دیگر که تف سربا لا است. بقول ملک الشعرای بهار میگوید که:

شادی دشمن و آزار دل دوست خواه
زانکه چون گریه کند دوست بخندد دشمن

اینها کاری میکردند، دشمن شادی میکردند. چون همان موقع ما میدانستیم که پشت آن دیوارهای منزل قاسمیه دستگاه قوی سازمان امنیت، دستگاه ضبط صوت قوی ضبط میکنند مطالب را و آقایان درست نیست. و همین حرکات و این جاه طلبی ها باعث متأسفانه. و بعد هم فشار شدیدی دستگاه. چون اگر خاطرات با شما این لازم است گفته بشود که وقتی که جبهه ملی خیلی خوب کار میکرد و حتی صحبت بود که قدرت را در دست بگیرد قرار بود که یک میتینگ در جلالیه برگزار بشود و آن میتینگ یکی از بهترین و بعد با یادگفت یکی از بدترین، هم بهترین و هم بدترین بود. زیرا شب در شورای جبهه ملی برای برنامهمیتینگ جلسه ای تشکیل شد که چیزها می گفتند و چه اشخاصی صحبت میکنند. قرار شد اشخاصی که صحبت میکنند اول آقای کاظمی باشد بعد دکتر صدیقی باشد و بعد آقای شاپور بختیار از طرف هیئت اجرا شیبانی و بعد هم آن قلمنا مه بوسیله آقای فروهر خوانده شود. آقایان هر کدام مطالبی که داشتند آوردند و خواندند. شاپور بختیار گفت که من معمولم نیست چیز بنویسم و بیارم بخوانم اگر هم بنویسم

وقتی خواستم بخوانم از دستم در می‌رود، بنا بر این من نمی‌نویسم. آنجا صحبت بود که حالا فعلاً" راجع به دو موضوع ما صحبتی نکنیم. یکی راجع به سنتوویکی راجع به کنسرسیوم. این دو تا مسکوت بماند که اگر دولتی آمد سرکار بعد اقدام بکنیم الان مقتضی نیست که خودمان را به طرفمان معرفی بکنیم.

س - این تصمیم مستقلاً از طرف شورای مرکزی جبهه ملی گرفته شد یا اینکه بمناسبت با ملاحظه توافق‌هایی که با امینی یا با اشخاص دیگری ...

ج - نه، نه، نه. این چیز بود و آن‌ها خوشحال شدند. امینی خوشحال شد. خوشحال شده این قطعاً منتهی به این شکل نوشته نشد. یعنی قطعاً منتهی به دولتی مطالبی که باید گفته بشود. و قتی که آقای کاظمی صحبت کرد و بعد هم صدیقی صحبت کرد، آقای شاپور بختیار که آمد صحبت کرد و وسط صحبت یک دفعه گفت ما باید اول کاری که بکنیم قرار داد کنسرسیوم را پایه کنیم. و همه چیه‌ها که در میدان بودند دست زدند و بعد هم از بهمان سنتوارج بشویم. می‌بینگ تمام شد و ما آمدیم دیدیم که ریختند و جلوی چیزهای دیگر بستند، جبهه ملی را پلیس تصرف کرد. هر چه من رفتم اقدام قضائی کردم و دادسرا و فلان هیچ کجا حرف مرا نشنیدند. مرحوم دکتر معظمی می‌گفت که در نیویورک بودم از هتل آدام پاتین دیدم توی نیویورک تایمز نوشته شکاف در جبهه ملی و انحلال جبهه ملی. و همین کارها باعث شد متأسفانه ... علم سیاست غیر از علم احساس است. یقوتی ناگزیر از نظرسنجی آدم باید پای روی احساس هم بگذارد.

س - چون این مسئله را دیگران هم خوان کردند که آن سخنرانی آقای شاپور بختیار در میدان جلالیه باعث ترساندن آمریکا شده.

ج - بله درست است، جبهه را بهم می‌زد

س - و باعث شد که جلوی جبهه ملی را بگیرند.

ج - بله درست است.

س - آقای امینی شما با هیچ یک از نخست‌وزیران سابق ایران آشنائی نزدیک داشتید؟

ج - من با مرحوم صدراعظم‌الاشرف بله آشنائی داشتم، نزدیک بودم. دیگر با آقای بیات ما همشهری بودیم، مدت کمی نخست‌وزیر بود. آشنائی داشتم. دیگر یاد نمی‌آید

آنها را دیگر را . نخست وزیر بعدی را شریف امانی بود چون شوهر خواهر دکترا منظمی بود، بعد هم با آقای مهندس مصدق مربوط می شناختم .

س- میتوانم ارشاد کنم که خاطرات خودتان را یا اطلاعاتی را که شما نسبت به این اشخاص دارید، راجع به افکارشان ، طرز حکومتشان برای ما شرح بفرمائید .

ج- متأسفانه طرز حکومت همه اینها را نمی شناسم من می شناسم تا بعد از زمان بودوشاه و شریف امانی که یک نوکر حلقه بگوشی بود و متأسفانه آدم کشی هم بود، آدم نادرستی بود . مشاغل مختلفی را بعد از شاهنشاهی از قبیل بنیادپهلوی و چیزهای دیگر . باز دیگر بود . معذرت میخواهم من با یکی از آنها نمی شناسم اما " باهاش بیگانه بودم " برخورد کردم رزم آرا بود که یک قانون وضع شده بود به اسم قانون تصفیه کارمندان دولت ، بندج و بندالف . من رئیس دفتر آنجا بودم و این داستان طولانی است .. س- رئیس دفتر کجا ؟

ج- رئیس دفتر آن هیئت تصفیه بندها . بندج به اصطلاح ...

س- این هیئت مال کدام وزارتخانه بود؟

ج- مال تمام ، مال مملکت . قانون مخصوص وضع شد که معروف است به قانون بندها . بعد به همین مناسبت ما برخوردیم به رزم آرا . خیلی مرد جدی و خیلی خیلی انرژی پر . به معنای اختیاری هم، منهای حال اینکه خارجش را بندها نمیدانم ، دست خودش بود . غیر از این بود که مثل آنها را دیگر هر چیز را از شاه اجازت بگیرد . مثل هژیریا مثل ...

با زانگنه وزیرها را که قطعاً " درست بود ولی خیلی بی عرضه بود حکیم الملک بود که بدون تردید هیچ گونه لکه مالی یا چیز دیگری به او چسبیده نمی شود ولی خیلی ضعیف بود . خیلی خیلی ضعیف بود ولی وزراء خوبی از قبیل نجم الملک ، سروری و اینها داشت که الان سروری در همین جا است ، او هم در آمریکا است . نجم الملک که یکی از لایقترین و ثابته ترین افراد مملکت بود در کار وزارت دارائی ، در کارهای مختلفی داشته است . بلکه اینها را که من دیدم این بود .

س- راجع به ارتباط آقای مهندس شریف امانی با روحانیون چه اطلاعی دارید آقای امینی ؟

ج - رابطه شریف اما می ، پدر شریف اما می جزو عمله اکره مرحوم اما می جمعه تهران بود . پدر بزرگ دکتر حسن اما می . به این مناسبت اما می ، شریف اما می و نظام اما می که اینها عموزاده بودند ، ارتباط این ۶۰۰ خط که با باش آخوند بوده و ارتباط خودش هم لاس میزد . مثلاً " خدمت آقای انساری میرفت ، کاغذ آقای خوانساری بهش مینوشتند ادب میکرد . باز میگریود . وخب دکتر معظمی هم بهش علاقمند بود چون دکتر معظمی برا درزش هم بودا و هم باعث میشد رابط میشد . من یاد م هست که بعد از بیست و هشتم مرداد در یک محلی که تماشا " ما شب بودیم منزل آقای عباسعلی خان صالح ، شریف اما می آمد و من بهش دست ندادم . گفتم نخست وزیر که بعد از کودتا میآید من بهش معتقد نیستم . بعد به دکتر معظمی گفته بود . دکتر معظمی تلفن کرد گله کرد از من و گفت حالا اگر ایشان به لایحه کنسرسیوم ... معذرت میخوام آنوقت سنا تور بود گفتند بیا بد سنا تور بشود . گفت اگر به دولت زاهدی رأی اعتماد دندهد توبهش اعتقاد پیدا میکنی ؟ گفتم خب این را بهش میگویند برای اینکه معلوم بشود یک دانه هم رأی مخالف بوده . چون هم به دولت زاهدی رأی نداده بودم به کنسرسیوم رأی نداده . از این کارها کرد .

س - شریف اما می به کنسرسیوم رأی نداده ؟

ج - نه رأی نداده . تخیر به این دوتا رأی نداده . اینها که من میدانستم از او . منتهی بعد خب خیلی با دستگاه ، رئیس بنیاد بود ، رئیس هیئت مدیره بانک توسعه و صنایع بود . از هفت هشت ده حقوق و الان هم در نیویورک است و زندگی هم خیلی خوب است .

س - با آیت الله خوانساری شما آشنائی داشتید آقای امینی؟

ج - خیلی خیلی زیاد بدله . الان هستند ایشان و الحمد لله در قید حیات هستند . و الان موجه ترین مرد روحانی توی ایران هستند . در سفری که من به مشهد مشرف بودم در چندین سال قبل ، خیال میکنم همان در زمان مرحوم آقای دکتر مصدق بود که من به مشهد مشرف بودم به اتفاق آقای مهدی حائری ، رفته بودیم آقای خوانساری آنجا

تشریف داشتند. آقای حائری خواستند بروند به زیارتشان و مرا هم بردند. وقتی بنده را معرفی کرد گفتند بله من با پدر بزرگ ایشان در اراک که بودم، در سلطان آباد، چون اراک اول اسمش سلطان آباد بود، آنجا با ایشان مربوط بودم. ومن اغلب با زار میروم پشت سر ایشان نماز میخوانم. خیلی مردم وجهی هستند و خیلی مردم تدین و فاضل بتمام معنا.

ج - محمد رضا شاه خیلی به آقای خوانساری احترام میگذاشت .

ج - نه اصولاً "کنا رهست هیچوقت ندارد" . هیچوقت نداشته .

پهلوی‌شان که کاغذی بنویسم برای آقای طالبانی و آقای بازرگان . ایشان

س- شما من مطمئن هستم که با آیت اله شریعتمداری هم روابط نزدیکی داشتید.

ممکن است که یک مقدار اطلاعاتی را که شما راجع به ایشان دارید و شناختی را که نسبت به

ایشان دارید برای ما شرح بدهید.

ج - بنده با آقای شریعتمداری از سالها قبل خب مربوط بودم . حتی در سال ۱۳۴۵ که

من به مکه مشرف شدم، همان سالی که آقای دکتر مصدق فوت کردند فردای آنروز

چهاردهم اسفندایشان فوت کرده بودند پانزدهم اسفندرفتم به مکه ایشان با قافله

شربت اوغلی آمدہ بودند، من باتفاق آقای صدر بلا غی کہ رفتیم

مجلسی داشتند که میخواهند (؟) نماز بخوانند به مجرد اینکه از

دورما را دیدند صدا کردند پهلوی خودشان نشانند و یک دفعه هم که آقای طالبانی از تبعید

وزندان برگشته بودند و منزل من بودند با توافق رفتیم قم . رفتیم قم و این شوهر

خواهر یعنی داماد آقای آقا شیخ عبدالحسین یزدی آقای داماد همین که الان پسران

رئیس بازرسی کل کشور است محمد میرداماد فوت کرده بود، آن پدر فوت کرده بود

ما با توافق آقای طالقانی که رفتیم بعد رفتیم منزل آقای شریعتمداری ایشان خیلی خوشحال شدند و آنها را مانده داشتند و بعد ما شب رفتیم خدمت آقای آقا مرتضی حائری. آخرین باری که بنده ایشان را دیدم وقتی بود که از فارس آمدم از پهلوی آقای خمینی که بیرون آمدم آقای پستدیده قبل از اینکه بروم منزل آقای آقا مرتضی حائری رفتم سری به منزل آقای شریعتمداری و آنوقت شب ایشان دورشان جمع بودند، خیلی موجه بود از نظرتبریزی ها ولی شب متأسفانه الان دیگر آن وجهه را ایشان ندارند، مطلقاً. س- آقای شریعتمداری چطور شد که وجهه اش را میان مردم از دست داد. بخاطر این- اعترافی که آمدند از ایشان غذا شتند پشت تلویزیون؟ این موضوع حقیقت دارد؟ که ایشان خودشان شخصاً "آمدند پشت تلویزیون و اعتراف کردند مثل بقیه آدمها که الان می آیند. ج- خب اینها را مردم که دیدند بعد هم آن نامه ای که خودشان بخط خودشان نوشته بودند خط خودشان بود چاپ شده بود بخاطر ما دشمن عیسی. بلکه اینها را دیدند. س- اختلاف آیت اله پستدیده با آقای خمینی سر چه مسئله ای است آقای امینی؟ ج- الان اختلاف مطلقاً نیست، الان دیگر هیچ نیست. س- ولی سابقاً "بوده؟

ج- یک مدت کمی بود. بلکه مدت کمی بود که ایشان حرفهای می زدند، بعضی ها- اخلاف میکردند حتی یک بار در نماز جمعه ای، خب راجع به خود من وقتی گفته بودند که ایشان منزل آقای پستدیده هم زیاد آلوده می کنند- بعداً توافقاً "وقتی که ما در من فوت کرده بود و آقای پستدیده تقریباً "سه ماه پیش به منزل من آمدند به اتفاق عروشان و دخترشان و اینها و پسرشان، داماد که فوت کرد مهندس کشاورز- گفتن آقا میدانید که منزل شما هم زوجاها ثبت که میگویند که چرا اشخاص میروند. گفت بلکه مگر ندیدید که در نماز جمعه هم آقای رفسنجانی گفتند که ما رد پای مخالفین را در منزل برادر ما می بینیم. بلکه ایشان این حرف را زدند.

س- بلکه من دقیقاً "بهمن علت بود که سؤال کرده بودم ببینم که چه ج- ولسی سه روز بعد ما دیدیم در روزنامه عنوان کردند که از طرف دفتر ما م- که

آقای آیت الله پسندیده نماینده تام الاختیار ایشان برای تصدی حوزه علمیه به قم رفتند. بعد من اتفاقاً کاری داشتم به پسرشان تلفن کردم گفت بله میخواهند با توهم صحبت کنند که هرچی تلفن کردند تونبودی. اتفاقاً من روز پنجشنبه‌ای که دوشنبه‌اش حرکت کردم رفتم قم خدمت ایشان رسیدم و بودم خدمت ایشان و دیده‌شان. س- شما با آقای دکتر مطهری هم آشنائی داشتید؟

ج- خیلی کم. در مجلسی ایشان را، آنوقتی که من خیلی با بازرگان آشنا بودم و دکتر خیر، آقای مطهری -- عنوان دکتری من نشنیده بودم برای ایشان، س- بله ولی خوب حالا میگویند، خطاب میکنند دکتر مطهری. من یک موضوع دیگری که میخواستم از حضورتان سؤال بکنم مربوط به جریان سفارت ایران در واشنگتن بود و ما موریت آقای مهدی حائری یزدی که سفارت را بعهده بگیرد. شما اطلاع داشتید از برخورد ایشان با افرادی که سفارت را اشغال کرده بودند و آیا ایشان ما موریتی از طرف آقای خمینی داشتند که این کار را بکنند یا نه؟

ج- بنده وقتی در فارس بودم آقای دکتر سنجابی که وزیر خارجه بودند به وسیله‌ای تلفن کردند از من پرسیدند که آقایان تو که مدت‌ها در آمریکا بودی من الان با این وضعی که پیش آمده چه بکنم. چون شما میدانید آن موقع یک عده‌ای از عوام ملی بودند که داخلتهائی میکردند مثل آقای شهریار روحانی، آقای ناهیدیان یا آقای ...

س- سجاد

ج- سجاد که کوچکتر بود. سجاد دی‌خب شوهر خواهر ناهیدیان بود...

س- علی آگاه

ج- و علی آگاه بله اینها بودند. آقای دکتر ضرابی بود که ظاهراً از تگزاس آمده بود. به ایشان گفتم بهترین فردی که الان میتواند آنجا در مقابل اینها چیز بکند آقای حائری است که هم مورد علاقه آقای خمینی است و هم تحصیل کرده است لااقل میشود درش آورد. آقای سنجابی تلگرافی کردند به آقای حائری. آقای حائری میگویند من با این طرز قبول نمیکنم مگر اینکه آقای خمینی امر کنند. آقای دکتر گفتند به من و اشخاص

دیگری که اطراف ایشان بودند که ایشان به قم تلفن میکنند وقتی آقای خمینی در قم بودند به آقای احمد که حضور آقای عرض کنید که من چنین تصمیمی دارم. آیا ایشان موافقت میفرمایند که آقای حاشی آنجا را ادا کند؟ آقای احمد جواب میدهد که عجب این فکر شیطانی را کی به شما یاد داده، خیلی فکر خوبی است در مقابل این دار و دسته که آنجا را ادا میکنند. بعد به عرض ایشان میرسانند، آقای خمینی تلگرامی به وزارت خارجه میزنند که این تلگرام را من در ایران توی میزم بود و داشتم، که وزارت امور خارجه در مورد تقاضای مأ مورت حضرت آقای مهدی حاشی که شما نظرد؛ دید ایشان امور او شگفتن را ادا میکنند من تصمیم داشتم از ایشان و معلومات بسیار زیاد ایشان برای حوزه علمیه قم استفاده بشود. اکنون که شما تصور میکنید حضور ایشان برای آنجا لازم است توفیق ایشان را از خداوند متعال مسئلت می نمایم. این را تلکس کردند به.. یا تلگرام کردند به وزارت خارجه و وزارت خارجه عیناً "همینطور به آقای حاشی، و - آقای حاشی رفتند ولی متأسفانه همان ایادی که اینجا بودند و خوب تو مبیل لیموزین شان را سوار شدند، آقای حاشی که اهل این حرفها نبود شروع کردند اخلاص کردن و حتی آقای دکتر سنجابی گفتند به من که من اتاق بازرگان بودم دیدم از آمریکا تلفن شد خانی که حالا میگویند خانم دفتر آقای دکتر یزدی بوده است، تلفن کرده بود که آقای ایشان یعنی آقای حاشی نماز نمی خواند و مشروب میخوردند. در صورتیکه آقای حاشی در مجلسی که مشروب باشد حتی مال آمریکا شپها هم شرکت نمیکند. اگر دعوتشان میکردند میگفتند من به این شرط شرکت میکنم که سرمیز مشروب نباشد و ایشان هم مردم متقسی، من یقین دارم در مقام عمرا ایشان نماز و روزه شان، شاید روزه را مثلاً در شرکتها گاهی وقتها چون سردرد خیلی شدیدی داشتند نمی توانستند و شرعاً "نمی بایستی بگیرند ولی نمازشان مسلم است. که نماز نمی خوانند و مشروب میخورند برای اینکه ایشان را خراب بکنند. بعد هم خبر ایشان دیدند که فایده ندارد و ول کردند.

س- بله من این حرفهای شما را کاملاً قبول دارم برای اینکه خودم هم ایشان را - می شناختم و آشنائی نزدیکی با ایشان داشتم.

ج - بله . حتی ایشان را بنده ، بالاتر به شما بگویم که من یک وقتی این صحبت بود که ایشان متأهل نبودند زنی بگیریم برایشان . خانمی بود که با ما ارتباط داشت و این خیلی ثروت داشت و دو بچه صغیر داشت . این را من دعوت کردم منزل ، مادر من و خانم دعوت کردند و او را با آقای حاشی آشنا کردیم . خب او هم خیلی خوشحال شد که عروس مرحوم شیخ عبدالکریم یزدی بشود . بعد یک روزی با آقای حاشی یک شبی رفتیم منزل این خانم . بعد وقتی رفتیم آقای حاشی بمن گفت خب وضع چیست ؟ گفتم که بله ایشان دو بچه صغیر دارند ولی شوهرشان وصیت کرد ، این خانه و زندگی همه مال این خانم است ولی وصیت کرده که تا موقعی که این بچه ها به سن کبر می رسند این خانم در این خانه سکونت کند . ایشان گفتند پس من این ازدواج را نخواهم کرد چون من نمی خواهم که زندگی من با زندگی صغیر مخلوط بشود . هر چه احتیاط بکنم ممکن است یک وقتی خدای ناکرده رعایت غیبه نشود و آن آیه ولاتتقربوا مال البیتیم الابلاتی هی احسن رعایت نشود و اینکار را نکردم . و با من خبردارم که یعنی خبردارم که منزل من بودند آقای حاشی ، حالا ایشان را این دستگاه متهم کردند که نه ما به شما نوشته است و با شما چیزی داشته است . یکی از چیزهایی که به ایشان میگویند ایشان منزل من بودند بعد از بیست و هشت مراد یک روزی تلفن زنگ زد و گوشتی را من برداشتم و موقعی بود که ایشان خانهای را فروخته بودند و دنبال خانه بود ولی خب منزل من بی تو ته میکر . تلفن کردند آقای حاشی آنجا است ؟ گفتم بله تشریف دارند . من گوشتی را دادم و معلوم شد از ... پرسیدند حال شما چطور است ؟ گفت الحمد للهِ . بعد معلوم شد درباراست . و ایشان را از دربار میخواستند که علیحضرت میل دارند الان شما را ملاقات کنند . آقای حاشی بمن گفتند اگر می دانستم که آنجا است تمارض می کردم و گفت چه بکنم . بالاخره آمدند سراغ ایشان و ایشان را بردند . من گفتم آقای پس من منتظرم با ببینم چه میشود . رفتند و وقتی برگشتند گفتند بله شما خیلی بمن ادب کرد و خیلی محبت و نشانهای دست خودش و بعد گفت بله من کرا را " سپرده بودم شما هر وقتی اینجا می آید بدون گرفتن وقت قبلی و حتی اگر جلسه ای داشته باشم خبرکنند شما بیاید

پهلوی من والان مدتی است نیا مده اید. گفتم که من گرفتار تدریس در دانشگاه هستم و وقتم موقوف کارهای علمی است. گفتند خوب حالا من از شما میخواهم یک مطلبی را و آن اینکه موضوع انتخاب با تقم برای دولت یک مسئله ای شده. آقای یعنی آقای بروجردی نظریه کسی دارند که دولت با او موافق نیست یعنی نولیتست. دولت نظریه کسی دارد که آقای با او موافق نیستند دکتر مدرسی که ما ما دسید محمد اداق - طباطبائی بود. با من صحبت کردند، من گفتم بهترین فردی که میتواند با ما هر دو نظریه آقای حاشی هستند که هم مورد علاقه آقای بروجردی هست و هم مورد علاقه من. بنا بر این شما تشریف ببرید در قم و خودتان را کاندید کنید که اینکار را ما بشود. گفتند من گفتم همان که خدمتتان عرض کردم، من در دوجا درس دارم، یکی دانشگاه معقول و منقول حالا اسمش شده الهیات و یکی در مدرسه سپهسالار قدیم که طلبه های خیلی قوی ای آنجا هستند من باید تمام شب تا صبح را مطالعه کنم و روز هم زحمت دارم و میروم به اینها درس بدهم. بنا بر این وقتی برای من باقی نمی ماند. گفتند شاه گفتند که آقای ر دوره قبل شما را کاندید کردند هیچ مخالفتی نکردید یعنی دوره آقای دکتر مصدق، گفت گفتم یک چیزی را من به شما بگویم خیالتان را راحت کنم. در دوره قبل مردم یزید به احترام پدرم مرحوم آقا شیخ عبدالحسین یزدی میخواستند مرا وکیل یزد بکنند من سکوت کردم. حالا شما میخواهید بنده را به مردم قم تحمیل بفرمائید من قبول نمی کنم. گفت دیگر شاه "لا هیچ حرفی نزد منم با شدم. خوب این شرافت را ایشان داشتند که اینجور در مقابل شاه ایستاد. باز یک دفعه دیگر سپهسالار را فرستاده بودند که تو بیا برو به او و شگفتی در مقابل دستهای احمدی و این ناصر، ما پول میدهم آنجا تشکیلات بده. گفت بهیچ قیمت من حاضر نیستم این کار را بکنم.

س - دستهای احمدی کدام است ؟

ج - یک دستهای احمدی هستند اینها مسجدی دارند. احمدی ها، قادیانی ها، هندی ها هستند اینها مسجد دارند و مسجد احمدی ها. قادیانی ها.

س - البته من یک شایعه ای شنیدم نمیدانم این حقیقت دارد یا نه و به همین علت است که

از شما می پرسم . و آن اینست که من شنیدم بعد از جریان بیست و یک آذر ، مربوط به آذربایجان ، آقای آیت الله شریعتمداری و همچنین آقای خمینی با شاه ملاقات کردند تا نامه ای نوشتند بهش تبریک گفتند ، شما از این جریان اطلاعی دارید ؟

ج - خیر ، خیر .

ج - خیر . نفوذ مثلاً " به آن شکلی که میگفتند نفوذ بها ئی ، طبیب شخصی شاه بها ئی بود سپهبد یا دی . خوب مال هم میا ندوخت و دخالت در کارها میکرد و خیلی هم قدرت داشت مخصوصاً " درکارهای ارتش و کارهای به اصطلاح دوا و چیزهایی که ارتش احتیاج داشت حتی دوائی عمومی که میخواستند او رئیس این هیئت بود و خیلی هم نفوذ داشت . هر چه هم به شاه میگفتند میگفت که اشبه هم طبیبشان بیهودی بوده است . ایمن ضعف را نشان میداد نسبت به بها ئی ها . اما وزیر خب مثلاً " یکی از همان وزرائی که معروف بدوبه بها ئی روحانی بودند که من مطلبش را گفتم . ولی وزیر بها ئی که بدو تا مدتی در کا بینة و دردستگاه بعد رفت ، این صنّعی بود که مدتی وزیر دفاع بود . بعد یک وقتی وزیر نمیدانم خواب را برار دیجی شد . حالا اسم آداره اش چیز بود که هم مواد غذا ئی را تهیه میکردند که او هم اما افراد دیگر . مثلاً " خود هویدا را . هویدا مسلماً " پدرش بها ئی بود عین الملک ولی مادرش بها ئی نبود . خدا او هم تربیت بها ئی نداشت تربیتی که او داشت در بیروت با مسأ درش و ایــــــــــــــن خانوادها ئی که بودند خیال نمیکنم تعصب بها ئی ... حالا او هم کشته شد و رفت ولی خیر .

س - من شنیدم که ایشان ا زلی بودند .

س- آقای امینی من شما را واقعا " خسته کردم

ج- استدعا میکنم ، خواهش میکنم .

س- من فقط میخواستم یک سؤال دیگر از شما بکنم و جلسه مان را خاتمه بدهیم چون مبدأ نمواقعا " شما خسته شدید . و آن اینست که میدانید من با افرادی و اینها کم و بیش معاشرتی دارم و در میان اینها یک سؤال مطرح است مخصوصا " راجع به شما که رفت و آمد میکنید و در آن رژیم هم میکردید بین ایران و آمریکا و یا خارج از کشور . مسئله به این ترتیب برایشان مطرح است که آن رژیم در واقع یک رژیم آزادی کش بود و این رژیم هم یک رژیم آزادی کش است . و شما یکی از شخصیت های آزادیخواه ایران بودید و طبعاً " هم هستید . در زمانی که همه آزادیخواهان ، رهبران آزادیخواه مثل آقای دکتر آذر مثل دکتر سنجابی و دیگران همه با فراری هستند یا یک عده شان کشته شدند یا زندانی هستند شما براحتی میتوانید که مسافرت بکنید بین ایران و آمریکا . هم در آن رژیم و هم در این رژیم . این چگونه است که شما میتوانید که ترتیب یک همچین کاری را بدهید ؟

ج- بنده خیلی متشکرم که این سؤال را فرمودید و من هیچ باکی ندارم . آدم با پدپهلوی خودش و نفس خودش و خدای خودش شرمند نمیشود و گردن فرازا باشد . کرا را " در آن دوره بنده شنیدم از اشخاصی که بنده مأورسا و اک هستم البته در غیاب من . هیچ بنده ، یعنی من بخودم که دیگر اعتماد دادم که لااقل خب آن موقع من میرفتم دنبال کار آقایان باکمال و راحت باکمال شجاعت و شما میدانید در اسلام یک عده ای بودند که بهشان میگفتند ملامتی که یکی از آنها حافظ بود . حاضر بودند هر ملامتی را بکشند ، بشنوند ولی کار خودشان را بکنند . بنده هم از آن ملامتی ها بودم که خوش میآمد . بگذار بگویند هرچی میخواهند بگویند من پهلوی خودم که باید گردنم ... حتی موقعی که آقایان را گرفته بودند و من را نگرفته بودند . گفتند آقای دیدید که این فلانکس را نگرفتند در همان زمان شاه که در ... بنده در همان موقع زمان شاه که با زحمتی اولاً " من اجازه گرفتم که بخارج بیایم ، نمی - دادند اجازه . اول به اسم کسالت چشم یک سفری به مکه مشرف شدم و بعد هم به اسم کسالت چشم گذرنا می گرفتم که ندادند و بعد با ید بروم اینور و آنور تا گرفتیم . آمدم . آمدم من

برای خاطرات این بچه‌ها مخصوصاً " محمدپسر اولم که میل داشتم تحصیلش را تمام کند. خیلی ذوق به تحصیل داشتم و متأسفانه افتاد در کوران سیاستی که من میل نداشتم صریح عرض میکنم. بعد خب گفتم بیایم اینجا سرپرستی اینها را بکنم بقول آقای حق شناس نوشته بود که آقا توبیخ خود رفتی آنجا، مجالس ما را بی سخنگو گذاشتی. اگر تو تصور میکنی که میروی آنجا ونفس تودر آنجا گیر است مگر نخواهندهای داستان سعدی را که گفت که: کسی را فرستادنند برای راهنمایی کردن ملاحظه رفت و آمد و گفت که حجت من قرآن است و آن قرآن را منکر. حال حجت تو هم هر چه باشد اینها آن مطالب تو را قبول ندارند. بنده آن موقع آمد و برخلاف اینکه آنوقت میگفتند هر دفعه‌ای که بنده میرفتم ایران از همان توی فرودگاه اسباب زحمت بنده را فراهم میکردند. تا اسم بنده را در لیست میدیدند فوری ما مورا واک را خبر میکردند و میریختند و تمام اسباب و اثاثیه بنده را زیر و روی کردند که حتی یک روزی به یکیشان گفتم آقا من اینقدر احمق نیستم که چیزی بیاورم که بدر دشما بخورد. اونی را که آوردم مغزم است، آنرا شما کاری نمیتوانید بکنید آن مغزم است. نوارداشتم مثلاً چیزهای خانوادیه بود بردند نگاهداشتند، صفحه‌ای بود که با زنده بود اصلاً، یک کاغذ سفید بود خیال میکردند حالا این دوا رویش بریزند مطالبی فاش میشود. این یک دفعه‌اش بود. یک دفعه دیگر که با زدم مرتبه اولش نشان دادند به اون افسون خانی که پشت دستگاہ‌های چیسز بود نگاه کرد و رفت و افسری را آورد. افسر نگاه کرد و گفت نه با این مال پیش بود و کن برو و بعد مهر زد و ما مدیم بیرون. وقتی خواستیم اسباب را ببریم دیدیم که همان خانی که افسر پلایس بود و دیده که آقا ببخشید گذرنا همه‌ش یک تشابه است. بهایشان گفتم نخیر تشابه نیست خود بنده هستم. با زما را بردند توی اطاق دیگر و معطل کردند. حتی گرم بود گفتم آقا یک لیوان آب به ما بدهید، آخه اگر یک کسی را هم که بخوانند بکشند یک لیوان آب میدهند بهش. که ندادند آخر سر گفتم که بقول حافظ:

رندان تشنه لب را آبی نمیدهد کسی / نویا ولی‌شان را رفتند از این ولایت

گذرنا مه مرا گرفتند. دوربین‌ها که بودند و به این نشانی که یکسال و دوماه و ده روز

گذرنا مه بنده را توقیف کردند که آن چیز بنده از بین برود . که با زب زحمتی بنده گرفتم و آدم . و بعد دیگه موقع انقلاب بنده رفتم ایران . حتی در آن موقع هم که بودم یک روزی یادم هست که رفته بودم بروم مسجد این آقای ناهیدیان با اتفاق او میرفتیم من مخصوصاً " چون شنیده بودم که چند نفر از این آقایان رفقای او گفتند که بنده مأ مور سا واک هستم . آهان تلغن کردم به منزلم آنها گفتند که فلان آقا میخواهد بیا ید . گفت دهم مگرا و منزلش ... گفتم بله برخلاف نظر دوستان شما که میگویند بنده مأ مور سا واک هستم او منزل من هست . گفت شما از کجا فهمیدید ؟ گفتم من میدانم . خیلی ناراحت شد گریه کرد . تلغن کرد به آن آقای سوری که آقا تو چنین چیزی گفتی ؟ آقا چرا میگوئی گفت نگفتم . گفت به خود من گفتی . بعد اتفاقاً " ما سفری با اتفاق همین ناهیدیان مکه مشرف شدیم از این جا . آنجا توی راه با زدران شباها می که با هم حال می داشتیم می گفت آقا مرا ببخش ما میخواستیم تورا برای فلان مسجد دعوت کنیم فلان این جور گفته بودند . گفت با شدم نیست . حالام در همین جریان هم بنده همین ایرادها همین مطالب را - شنیده ام . در صورتیکه خب من خودم میدانم در تهران چه وضعی دارم . حتی در چه مناطقی هستم . و این سفر هم هیچ امیدی نداشتم که بگذارند من بیایم . مادرم فوت کرده بود . من اصلاً " رفتم ایران که برگردم خیال آمدن نداشتم . گفتم این خانه را ... منتهی رفتم و کالت بدم برای فروش این خانه که این را با قرض و قوله گرفته بودیم برای بچه هایمان . آن وکالت را یک ماه داد آن دفتر حفاظت منافع آمریکا در ایران مال سوئیس . بعد اتفاقاً " مادرم که فوت کرد در اسفند من دیدم که شب عید را نمیتوانم توی آن خانه تنها بمانم . گفتم با اینکه گذشته بود رفتم اقدام کردیم و وزارت خارجه هم اجازه داد . وقتی من آدمم اینجا دیدم . گوشه و کنار . هی گوشه که آقا شما بحمد الله خوب میروید ، میآید . و این ملت قربان تا یک آدمی سرش بالای دار نرود ، خدا بیا مرزدم مرحوم دکتر فاطمی را ، ما یک خرده راه دور رفتیم ، که آقای دکتر مصدق فرمودند که من در تمام دوران خدمت این مرد خلاف مروی از او ندیدم . ولی الان هم بنشینید به یک عده از این بد میگویند بله آقا این ما مور فلان بود آمد این کار را کرد .

س- بله من خودم این را بارها شنیدم که دکتر فاطمی نوکر انگلیسیها بود.

ج- در هر حال بنده هم هیچ باکی از این حرفها ندارم. من پهلوی خدای خودم شب و نصف شب که میگذارم سرم را توی رختخواب بایدراحت باشم والحمدلله آسایش و آرامش و سکینه دارم. هر چه میخواهند بگویند بگویند.

س- خیلی متشکرم آقای امینی که مخصوصاً "به این سؤال من جواب دادید. برای اینکه من مطمئن هستم با این شایعاتی که الان هست این سؤال درآینده هم مطرح خواهد شد.

ج- بله. بنده مثلاً الان با این دستگاه من یک آدمی میخوانستم بکنم. من یک آدمی بودم مثلاً "روحانی بودم، من یک آدمی بودم که با آقای خمینی مربوط بودم، یقین داشتم هرکاری اگر میخواستم ایشان مثلاً" مفاقیقه نمیکردند اما رفتم آنجا و یکماه بیشتر نماندم و ول کردم. نه گول اتومبیل رولز رویس، عرض کنم در شی—راز استاندار دوتا اتومبیل عجیب داشت. یکی رولز رویس و یکی بنز ششده بنده سوار شدم. چون اعتنا به این عناوین و مقام... گفت:

بر دل مردم نشین کین کشور بی مدعی
 ساحتش پر نعمت و گنجینه اش پر گوهر است
 س- خیلی متشکرم از لطفتان و با شما خدا حافظی میکنم.

ج- خدا حافظ.

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : سوم ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مواجه کننده : ضیاء اله صدقی

شماره : ۸

س- مواجهه با آقای نصرت اله امینی در شهرآنا ندل - ویرجینیا . روز سیزده خرداد ۱۳۶۲ برابر با سوم ژوئن ۱۹۸۳ ، مواجهه کننده ضیاء صدقی .

آقای امینی این قسمت اول صحبت های امروز ما مربوط میشود به کا بینه دکترو مصدق و چگونگی انتخاب وزراء شان . اگر امکان دارد لطفاً بفرما شید و برای ما توضیح بدهید که دکترو مصدق وزراء کا بینه اش را چه جوری انتخاب میکرد و برای انتخاب وزراء چه نوع خصوصی را در افراد مد نظر داشت ؟

ج- ایشان معمولاً برای انتخاب وزراء از اشخاصی که به شان اعتماد داشت و اطمینان میخواست که یک صورتی بدهند ، از اشخاص مختلف البته . بعد این صورتهای را با هم تطبیق میکرد و سبک سنگین میکرد و دقت کامل میکرد و با زهم مشورت میکرد . مثلاً اگر بنظرش میآمد کسی صورتی ، اسمی را برده است با زیاد دیگری هم صحبت میکرد آقای این آدم چه طور است ؟ اگر خودش می شناخت قبلاً " که خوب ، اگر نمی شناخت بیشتر دقت میکرد و روی آن دقتی که کرده بود انتخاب میکرد . طرف مشورتش بیشتر آقای مرحوم دکترو شایگان بود . با او خیلی مشورت میکرد . تا زمانی دکترو معظمی بود که بعداً " یک قدری نسبت به ایشان بعداً زا بینگه ایشان را از حدی را از مجلس با ما شین ریاست مجلس خارج کرده بود یک قدری ایشان را از او دل نگران شدند ، ناراحت بودند که تا آخر هم مرتباً " می - گفتند . با اینکه دکترو معظمی هیچ دلتنگی از این مطلب نشان نداد ولی آقای دکترو - مصدق از این لحاظ که حالا بعداً " ممکن است عرض کنم .

کرارا " از من می پرسید برای اشخاصی . یا دم هست که در آن مواقع در مورد وزیر دادگستری از من پرسیدند که چه شخصی بنظر ت می آید . من مرحوم نقوی را مثلاً" پیشنهاد کردم چون به او واقعا " معتقد بودم بسیار مرد حسابی و شریفی بود . یا باز یادم هست که ایشان قاضی وقت وضع کرده بودند برای دادگاه عالی انتظامی ارتش و خودشان مرحوم عرفان را در نظر گرفته بودند بعنوان ریاست ، محمود عرفان و قرار بود که چند نفر از ما را هم در این دادگاه عالی انتظامی باشند . من به ایشان عرض کردم که! این نظامی ها یک تعصبی دارند و آن اینکه عرفان را کوچکتر از خودشان میدانند . یا مثلاً "رتیب یا سپیدی حاضریست که زیر دست آقای عرفان باشد ، گفتند کی بنظر ت؟ باز نقوی را گفتم . گفتم چون سنا توراست ، عنوانی دارد ، مقامی دارد ، معاون وزارت دادگستری بوده ، رئیس شعبه دیوان کشور بوده . گفتند بسیار خوب پس الان بروید و با ایشان صحبت کنید . من رفتم صحبت کردم و نقوی گفت نه . من وجودم در سنا بیشتر بدرد می خورد و به درد دولت خواهد خورد . از اینکار هم خوشم نمی آید . من برگشتم به ایشان عرض کردم . دکتر سجادی را پیشنهاد کردم . گفتم بالاخره دکتر سجادی از زمان رضا شاه وزیر راه بوده است ، عنوانی داشته و اینها ، تمکین میکند . گفتند پس بروید صحبت کنید . من رفتم صحبت کردم دکتر سجادی فوری قبول کرد و بود . تا بیست و هشت مرداد در رئیس دادگاه انتظامی ارتش بود . یا یادم هست که یک وقتی ایشان تصمیم داشتند که دادستان کل کشور را عوض کنند . باز از من پرسیدند بنظر تو کی می آید؟ بن باز نقوی را گفتم . و وقتی که به من مأموریت دادند که بروم با نقوی صحبت کنم ، من رفتم صحبت کردم . مرحوم نقوی گفتند که نه من خودم میروم با ایشان صحبت میکنم که صلاح نیست الان - دادستان دیوان کشور که آنوقت عسکرتی بود عوضی بشود . من رفتم و ایشان آمدند و صحبت کردند و خیلی دکتر مصدق احترام میگذاشت به نظرات نقوی . در هر حال منظور بنده از این مطالب اینست که یا یادم هست که همانجور که عرض کردم برای وزارت دادگستری وقتی که با من صحبت کردند که نقوی قبول نکرد ، من گفتم

دکتر سجادى چون اتفاقاً "دکتر سجادى در آن موقع که وزیر دادگستری بود خوب کار میکرد . گفتند نه اتفاقاً و فعلاً" استاندار آذربایجان است و آنجا را خوب اداره کرده . من به این نتیجه رسیدم که اگر یک کسی در جایش هست و اداره میکند دلیلی ندارد که او را بر دارم و جای دیگری بگذارم چون ممکن است آنجا را هم نتواند اداره کند و آن جای قبلی هم خراب شود بنا بر این آنجا با شد بهتر است ، در همان استاندارى آذربایجان و بعد عوض شد . این وزیر را اغلب صحبت میکرد با اشخاص مختلف . با اینکه آقای مهندس مصدق پسر بزرگ ایشان خیلی میل داشت که راه گیری کند از اینگونه مورد خالتها و واقعا " هم میکرد معیضه در بعضی موارد با ایشان راجع به مثلاً وزارت راه با ایشان صحبت میکرد که آقای وزیر راه ... چون سالها در زمان رضاشاه هم مدیر کل راه بود و خیلی هم مورد توجه کارکنان وزارت راه بود با او صحبت میکرد . آقای مهندس حق شناس را ایشان معرفی کردند برای وزارت راه تا آنجائی که من میدانم . خوب خیلی هم خوب بود . بعضی اوقات افرادی از حزب ایران هم اظهار نظرها و میخوام بگویم بسک اعمال نفوذها میگرداند ولی زیاد دکترو مصدق تحت تأثیر واقع نمیشد . ولی غیب افرادی که خوب بودند بنظرشان انتخاب میکردند . بادم هست که برای بانک ساختمان که ممکن است بعداً " من توضیح مفصلی بدهم که اصلاً چرا بانک ساختمان تأسیس شد و چه شد و چه شد ، ایشان یک مهندس کورس را در نظر گرفته بودند . بعد وقتی که کورس قبول نکرد چون در قانون هم ذکر شده بود که حتماً " باید مهندس آرشیتکت باشد ، آن آقایان حزب ایرانی ها مهندس بیانی را پیشنهاد کردند . مهندس بیانی مهندس آرشیتکت نبود . ناگزیر ایشان آن قانون را اصلاح کردند فقط نوشتند مهندس و این را حزب ایرانی ها معرفی کردند و انتخاب شد به بانک ساختمان و بود تا بعد از زیست و هشتم مراد . منظور وزیر را اینجور تحقیق میکرد . در کابینه اول ایشان خیلی با عجله وزیر را انتخاب کرد ، یک مقدار هم برای خاطر اینکه مورد تأیید مجلس هم باشد و رأى اعتماد از مجلس هم داشته باشند ، افرادی که بعداً " خیلی ایشان بدشان آمد مثلاً " امیرهایون بوشهری بود که او را بعنوان وزیر راه انتخاب کرده بود ، سوابقی

داشتند و آشنائی داشتند. ولی بعداً " این جور به ایشان القاء شد، حالا یا حقیقت یا غیر حقیقی که اسرار جلسه هیئت وزیران را مخصوصاً " راجع به بستن کنسولگری های انگلیس ایشان به دربار روسان ارت انگلیس اطلاع داده است. این بوده که در کا بینه بعدی ایشان را دعوت نکرد. یا قبل از مثلاً " سی ام تیر، وزیر آموزش و پرورش را که البته آنوقت اسمش فرهنگ بود چون همه اینها با هم یعنی وزارت فرهنگ بعداً " سه قسمت شد. وزارت آموزش عالی شد، آموزش و پرورش شد و وزارت فرهنگ و هنر برای اینکه بستی برای آقای پهلبد بعداً " درست بکنند این وزارت را درست کردند. آنموقع حتی، معذرت میخواهم، اداره اوقاف هم ضمیمه بود. اداره اوقاف را هم... سابقاً " وزارت فرهنگ را میگفتند وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه، اینها همه که بود اوقاف هم ضمیمه وزارت فرهنگ بود. آقای دکتر حساسی که خودشان را انشتا بـــــــ میدانستند ایشان انتخاب شدند. مردغب با سوادی بود ولی کار اداری نکرده بود، کار سیاسی نکرده بود. ایشان یکروزی تصمیم میگیرند عده ای از رؤسای وزارت فرهنگ را عوض بکنند. من جمله بطوریکه خا طرم هست رئیس دبیرستان البرز را ..

س- دکتر مجتهدی .

ج- دکتر مجتهدی را عوض کردند و شخصی به اسم محسن حداد رئیس با زرسی بود، او شیطنست میکرد برای اینکه خودش نظر داشت که وقتی بیا ید. البته آنموقع ایشان آدم خوشنامی را به اسم دکتر اسفندیاری کرده بود رئیس دبیرستان البرز ولی شاگرد ها و اولیای شاگرد ها بسیار از دکتر مجتهدی راضی بودند چون خیلی خوب اداره کرده بود. اعتصاب کردند. بنده تازه شده بودم رئیس با زرسی نخست وزیری . آقای دکتر مصدق صبحی بود بنده را احضار کردند و فرمودند که شنیده ام که دبیرستان شاگرد ها اعتصاب کردند و سرکلان ها نمی روند شما بروید رسیدگی کنید و ببینید مطلب چیست. اتفاقاً " آنروز من آقای دکتر مصدق را، از روزهای استثنائی بود، که بالباس و کراوات دیدم. دم در اطاق ایستاده بود و تعجب کردم. معلوم شد که منتظر دیدار سفیر فرانسه است. معمول ایشان بود که این سفرا را که می آیند به ایران برای دفعه اول ایشان بالباس میدیدند ولی بعد که میگویند که

من مریض هستم و نمی توانم همیشه لباس بپوشم و عذرخواهی میکرد برای دفعات بعد اگر میخواهید مرا ملاقات کنید من با لباس استراحت و راحت هستم درختخواب تا من بعد رفتم و رسیدگی کردم و پرونده های مختلف را دیدم از وزارت فرهنگ ، یک مقدار چیزهایی در دادگستری بود و در اداره آگاهی ، راجع به دکتر مجتهدی راجع به دیگران ، اینها همه را رسیدگی کردم و خود دکتر حسابی پنهان شده بود از ترس اینکه مبادا اذیتش بکنند . من با معاونین وزارت فرهنگ آتروز مرحوم دکتر نصیری بود که بسیار مرد خوبی بود برخلاف برادرش ارتشید نصیری . برادر او بود که معاون بود . آدم خیلی خوبی بود ، نصرت اله نصیری ، و دکتر فرشا دیود ، این دوتا معاون بودند . اینها را بنده ملاقات کردم و پرونده ها را گرفتم و رفتم و گزارش مستدلی تهیه کردم از وقتیکه دبیرستان البرز از اختیار آمریکا ثیا ، یعنی کالج آمریکا شی از وقتیکه جوردن رفته بود و مرحوم وحید تنگابنی رئیس شده بود بعداً " دکتر صورتگر و کی و فلان . بنده همراه توضیح داده بودم و تا به اینجا رسیده بود که دکتر مجتهدی را که من تا آنروز هم ندیده بودم هیچ ، البته بعداً " ایشان آمد به ملاقات من ، که من ایشان را ندیدم ولی قطعاً " مدرسه را خیلی خوب اداره میکرد ، یکی از بهترین دبیرستانهای ایران بود دبیرستان البرز که منظم و مرتب . هیچگونه نقمی نمیشد به آن مدرسه گرفت و ایرادی گرفت . و در آنجا نوشته بودم که من مقام علمی آقای دکتر حسابی سرتعظیم فردوسی آوردم ولی ایشان مسلماً " مرد اداری و سیاسی نیستند زیرا وسط مال تحصیلی هیچ وزیری رئیس دبیرستان را عوض نمیکند آنهم میگذارند تا بستان وقتی تعطیل شد عوض میکند . این را بنده گزارش را دادم . البته گزارش خیلی مفصل بود . آقای دکتر مصدق شب این را میدهند در هیئت وزیران که یکی از آقایان ظاهر است آقای دکتر صدیقی خیلی این گزارش بنده را با آب و تاب میخواند . بعد آقای دکتر مصدق به آقای دکتر حسابی میگویند که آقایان نظر شما چیست . ایشان میگویند که نظرم همان تصمیمی است که گرفتیم و از نظر خودم عدول نمیکنم . ایشان رومیکند به وزرا و همه وزرا می گویند که گزارش فلانکس درست است و اینکار صحیح نبوده است . باز دکتر حسابی

در عقیده خودش با فشاری میکند. آقای دکتر مصدق میفرماید که آقایان این یک Question d'état و نمیشود بصرف اینکه شما تصمیم گرفتید اکتفا کرد. من این را الان به نظر هیئت وزیران می سپارم و هیئت وزیران هر تصمیمی گرفت آن را اجرا میکنم. هیئت وزیران تصمیم نامه صادر میکنند، این لفظی بود که اولین بار شاید من فقط منحصر " در این مورد ما در شد که تصویب نامه نبود و تصمیم نامه ما در کردند که دکتر مجتهدی برگردیده دبیرستان البرز و دکتر مجتهدی برگشت. بعد که آقای دکتر مصدق مجلس رسمیت پیدا کرد و ناگزیر میبایستی استعفا بدهند بعد بقبضای سی تیروآن قضا که پیش آمد من یاد می هست در هیئت وزیران بودم آقای دکتر حسابی آنجا بودند و من به ایشان گفتم آقای شما میدانید که، ما دیگر میدانستیم که وزیر اکدام میروند و دیگر بر نمیگردند کدام بر میگردند، خوب میدانستیم مثلاً" دکتر صدیقی وزیر پست و تلگراف بود بر میگرد و میشد وزیر کشور. بنده به آقای دکتر حسابی گفتم آقای شما که میدانید که دیگر بر نمیگردید در کابینه، حالا راجع به آن گزارش من نظرتان چیست؟ گفت خیر گزارش شما درست نبود. گفتم من در آن گزارش نوشته بودم شما تحت تأثیر آقای محسن حداد واقع شده بودید و آن موقع شما تعریف کردید ولی بعد شنیدم خودتان او را منتظر خدمت کردید. گفت بله آدم بدی بود. گفتم پس چطور شد؟ گفت این یک قسمتش درست بود. گفتم خوب اگر میماندید می دیدید بقیه اش هم درست است. خوب بعد البته دیگر ایشان انتخاب نشدند بعد سنا تور شدند و سنا تور انتصابی است. منظور ایشان در وزرا دقت میکرد ولی خوب بالاخره می بایست از توی همین مردم انتخاب بشود. یا مثلاً" آقای رام را ایشان .. موقعی که انتخابات همین دوره هفدهم بود مرحوم شیخ علی مدرس را بعنوان رئیس انجمن نظارت انتخاب کرد. مردم بسیار خوش نامی هم بود. از علمای خیلی خوشنام بود خیلی خیلی خوشنام بود که حتی به شما عرض کنم که اینقدر این خوشنام بود که در دوره های قبل هم معروف است که بیشترین رأی که مردم تهران دادند به مدرس رأی مال ایشان بود. بعد ایشان گفتند خیر سید حسن مدرس انتخاب بشود، خیلی مردم موجهای بود آقای شیخ علی مدرس.

این رئیس انجمن نظارت شده بود خب کارا داریش رانا بسبب رئیس انجمن که آقای رام بود انجام میداد. آن موقع پهلوی آقای دکتر مصدق دیدم و میرفت، جلب توجه شان را کرده بود. وقتیکه ایشان خواستند وزیر کشور را انتخاب کنند آقای رام را انتخاب کردند. ولی بعد ایشان متوجه شدند که خبر آقای رام زیاد آنچونکه تصور میکردند آدم ماف و منظم و مرتبی نیستند. مثلاً از قضا یا شی که من بخاطر دارم یک روزی آقای دکتر مصدق مرا احضار فرمودند، من خیال میکنم این مطلب را گفته باشم به شما نمیدانم گفتم در پیش یا نگفتم.

س - یادم نیست الان چه مطلبی در نظرتان هست.

ج - بله. گفتند آقای من پنج تا آدم خوب میخواهم.

س - بله این را فرمودید.

ج - بله. در حال بعد از این جریانها ایشان ... پس گفتم دیگر تکرار نمیکنم. به آقای رام گفتند آقای شما ..

س - شما سوال کردید از ایشان که برای چه کاری میخواهید برای پیش نمازی یا میرغضبی؟

ج - بله.

س - بله، آنرا فرمودید.

ج - اینطور. گاهی وقتها ذهن ایشان خیلی نسبت به اشخاص یک سوءظن پیدا میکرد و مشبوسوب میشد. مثلاً از افرادی که بعقیده من خیلی آدم خوبی بود و خیلی خیلی منظم بود مرحوم دکتر حسن سمعی بود که مدتی کفیل وزارت دادگستری بود. بسیار آدم درستی بود. علی التحقیق خوب هم دادگستری را اداره کرده بود، خیلی خوب اداره کرده بود. منتهی آقای دکتر مصدق گویا به ایشان القا شده بود که ایشان با علا و بار بار مر بوط است و بعد ایشان را گردن استانداری تهران. استانداری تهران یعنی چرخ پنجم، اصلاً هیچ، هیچ کاره که بعداً "کمالی پیدا کرد و فوت کردند. این بود که همانطور که عرض کردم وزیر را با این طرز دقت میکرد منتهی گاهی وقتها دیگر دقت از دست در میرفت. چون شوخی نبود آقای دکتر صدقی در آن زمان، دستجات مختلف که منافشان در خطر بود خود دربار، درباریها، متنفذین و بیوستگان به سیاست دولت انگلستان اینها اغلال

میکردند در کارها و اداره کردن مملکت کار مشکلی بود و از طرف دیگر هم توده‌ای‌ها هم و روسها هم تا میتوانستند چه قبل از آمدن آقای دکتر مصدق و ملی کردن صنعت نفت که آنها تحت تأثیر سیاست دولت شوروی امر را داشتند که صنعت نفت فقط در جنوب ملی بشود و اصلاً تمام مملکت نباشد. بعد هم اخلاص‌ها می‌کردند، تحریراتی که میکردند اعتماداً با تی که راه می‌انداختند. یا دم هست که من که در شهر داری بودم یک‌دهه از این رفتارهای که عضو حزب توده شده بودند جمع می‌شدند و از بنده ما سک میخواستند و شیرپا ستوریزه و چکمه که اصلاً شیرپا ستوریزه در آن موقع در ایران نبود ولی یک چیزی به آنها گفته بودند که اصلاً شاید نمی‌دانستند این شیرپا ستوریزه یعنی چه. ما که هم اصلاً یک چیزی نبود که رسم باشد که رفتگر ما سک به... هنوز هم نیست. اینها میخواستند... تحریراتی بود که توده‌ای‌ها میکردند و روسها میکردند. بعد همان آدم را دیدم بکروزی، مثلاً رئیسشان بود، دیدم با حال خیلی... گفتم چطوری؟ حکومت نظامی گرفته بود همه را انداخته بود توی سوراخ، آن یا روک ز کرده جلوی اطاق شده پیش خدمت. بلکه این چیزهایی بود که بنده میخواستم عرض کنم خدمتان.

س - یک بخش از سؤالان این بود که وقتی که دکتر مصدق میخواست افراد را برای وزارت انتخاب بکند چه خاستی را مدنظرش قرار میداد در افراد. چه جنبه‌های اخلاقی و شخصی افراد برایش مهم بود؟

ج - در درجه اول درستی و خوشنام بودن. شما میدانید که بین آقای دکتر مصدق و مرحوم تقی زاده زیاد خوب نبود، در آن جلسات قبل هم عرض کردم.

س - ایشان چون آقای تقی زاده را آلت فعل و اینها..

ج - بلکه ولی خوب من نسبت به او احترام خاصی قائل هستم. یکی از مردمان وطن پرست و خیلی مثبت میدانم. مرده است و رفته من چیزهایی را که به تقی زاده میدانم که همیشه ایشان نسبت به آقای دکتر مصدق، همیشه نهایت احترام را تا دقیقه آخر حیا تش داشت. من بعنوان شهردار انتخاب شده بودم، بعنوان شهردار تهران بعد از آقای سروی که الان هم در آمریکا هستند از خارج آمده بود و بنده به دیدن ایشان رفته بودم. وقتی

رفتم آقای نجم الملک و آقای تقی زاده آنجا تشریف داشتند. نجم الملک هم از مردمان بسیار شریف است. آقای تقی زاده گفتند به آقای سروری که بله شما در آلمان به من گفتید که فلان کس شهردار تهران است. من آن موقع تحقیقی نکردم ولی اشهد بالله با ایداعان کرد که هر کسی را که مصدق السلطنه، ایشان همیشه میگفتند مصدق السلطنه، دعوت میکند برای کاری میکند که آدم درست و با تقوا و با شرف باشد. این حتی آقای تقی زاده در مورد دکتر مصدق و انتخابش. سعی میکرد آقای دکتر مصدق این جور انتخاب بکند. حالا از دست در میرفت دیگر... خوب دربار آرا نمی ماند. دربار و دربارها اشخاص را می خریدند. یا دم هست مثلاً " آقای دکتر مصدق سرتیپ شیبانی را کرد رئیس شهر بانی. خوب این بعداً " با دربار ما خسته بود و با دا رودسته یا سپید کمال را رئیس شهر بانی کرد، البته سپید آن وقت نبود سرتیپ کمال بود. سرتیپ کمال فرماندار نظامی آبادان بود، او را رئیس شهر بانی کرد. بعداً " متوجه شدن خیر زیر جلگی ارتباطاتی دارد. با اینکه ما هم دوست است ولی حقیقت را بالاتر از دوستی میدانم. این بود که از کار برگردان کرد. و آوردن افشار طوس با اینکه از لحاظی حسن شهری نداشت یعنی معروف بود که در قضا یا املاک شاه خیلی با مردم بد رفتاری و سختگیری کرده بود. ولی هم مراجع به درستی او وجدی بودنش اذعان داشتند. به همین دلیل هم شهر بانی را خوب ادا ره کرد و به همین دلیل هم آنها رفتند خواستند بخرندش که نشد و بردند آمبول بهش زدند و بردند در پلور آن دا رودسته ای که میروند... س- بله. ایشان را بطه فامیلی هم با دکتر مصدق داشتند؟

ج- بله. ایشان زن افشار طوس دختر شیخ العراقین بیات بود. یعنی برادر سهام السلطان که اینها خواهزاده های دکتر مصدق بودند. بله این نسبت از این لحاظ است. نسبت افشار طوس با دکتر مصدق.

س- آقای امینی و قتیکه به دکتر مصدق فکر میکنند بعنوان یک انسان او را در نظر میگیرید نه بعنوان یک دولتمرد یا یک رهبر سیاسی، چه چیزی بیش از همه بخاطر آن مانده؟ چه چیزی را بیش از همه بیاد میآوردید؟

ج - بیش از همه ، همانطور که فرمودید انما ن بودن او و صحیح العمل بودن او و جد و سواس ، یحد و سواس و عفت مالی اش ، عفت از هر لحاظ - آن که دیگر ، وطن خواهش یعنی - سوان اصلا" بی نظیر از این لحاظ و بی نظیر بودنش ، متواضع بودنش با اینکه خب از بیگ خانواده بالاخره اشرافی بود و مادرش بجم السلطنه خواهر فرما نفرما ، پدرش وزیر دفتر بوده هدایت اله وزیر دفتر بقول روزنامه های آن موقع یک کسی بود که گهواره اش نمیدانم از چی بوده ، نمیدانم قنداقش ..

س - توی ترمه بزرگ شده بود .

ج - بله توی ترمه بزرگ شده بود ، معینا این خیلی اصرار داشت که بکلی خودش را کنار از این جریان ت بگیرد . لباسش خیلی لباس عادی بود ، چه در دوره ... که سعی کند مثل بعضی ها ، نه اصرار داشت که به ساده ترین ...

ممکن نبود که مثلا" کسی به ایشان کاغذ بنویسد و ایشان شغما " جواب ندهد . روی همان سیره خانوادگی اگر کسی به ایشان هدیه میداد مثلا" بگوید خیر خیر قبول نمیکنم . از اول وقتی هم که والی فارس بودند در فارس از خیلی ها شنیدم قبول میکرد ولی ، آن دفعه هم عرض کردم خدمتتان ، قبل از اینکه آن هدیه دهند از پهلویش بروند بیرون دستور میداد به پیشکارت که یک چیزی که خیلی ارزنده تر از آن باشد می آورد و این را میداد به آن شخص . قالی ، قلم خود نویسی چیزهای مختلف . خیلی از این لحاظ بلند نظر بود . بنده عرض کردم از نظر مالی که واقعا " دیگری نظیر ، در تمام دوران نخست وزیری حقوق نگرفت ، در مسافرتها خرج سفر را خودش داد . کرچکترین ایرادی از این لحاظ نمیشد از این مرد گرفت .

س - آقای امینی با رزترین جلوه های شخصیت مصدق در چی بود؟ کدام ها بودند؟

ج - وطن پرستیش بتمام معنا .

س - درجه مسائلی ایشان با قدرت عمل میکرد؟ به اصطلاح آن نکات قدرت مصدق بنظر شما

در چی بود؟ و همچنین نقاط ضعفش ، اگر بنظر شما نقاط ضعفی هم داشت .

ج - یک نقطه ضعف ایشان متأسفانه یک مقداری لجبازی که این خب عیب است ، نقص است

عیب اگر نباشد لاف نطقی است برای یک مرد سیاسی چون در اینطور مواقع باید آن چیزی را که فرهنگی‌ها بهش Tolerance میگویند فرانسوی، داشته باشد. دکتر مصدق از این لحاظ نداشت. و قتیکه از یکی می‌رنجید شدید دیگری رنجید. خیلی طول میکشید که بشود امتیاز کرد و گفت و یک جوری جبران کرد. آن توی قلب ایشان آن - کینه توزی باقی میماند. مثلاً "راجع به همین موضوع آقای دکتر معظمی با اینکه کسر را" بنده چه احمداً یاد گفتم آقایان اینکار را میکنند اینکار را میکنند. الان در این جلسات می‌آیند، چندین بار زندانی شدند، ایشان را بردند. معهدا قلبش پاک نمیشد این نقمی بود که برای یک مرد مخصوصاً "سیاستمدار" باید این گذشت‌ها را داشته باشد. آقای دکتر مصدق از این لحاظ بی‌گذشت بود، این نقمی را داشت. ولی با صفات بارز او هما نظریه عرض کردم با زوطن پرستی و درستی و تقوی سیاسی بود. س- چه مواردی بود که دکتر مصدق واقعا "در آنجا ها با قدرت عمل میکرد؟ نقاط قدرت مصدق در چی بود؟

ج - حفظ استقلال مملکت و اینکه تحت تأثیر واقع نشود بود. خیلی خوب ایشان در این مورد و اینکه شاه باید سلطنت بکنند نه حکومت، در این مورد خیلی سخت پا فشاری میکرد چون بالاخره زندگی خودش را، نخست وزیری را روی همین کار گذاشته بود. س- چرا مصدق همیشه با پیژامه یا درختخواب ظاهر میشد آقای امینی؟

ج - این یک مقداری واقعا "از لحاظ وضع جسمانی و سلامت ایشان بود. مافا "با اینکه یک مقدارش هم سیاست بود. زیرا اگر ایشان میخواست که با لباس باشد یا بده روزی مثلاً "برود شرفیاب میشد. برای اینکه از این معاف بشود این را بهانه می‌آورد. البته واقعا "هم این شکلی بوده که راحت باشد. دلش میخواست که... چون وقتی آن لباس را می پوشید نا راحت میشد ملا". چون سالها بود ایشان در حبس بود، تبعید بود، عادت کرده بود و بعد هم خب برای اینکه از این موضوعات راحت باشد که هی هر روز نخواهد برود. چون اگر خا طر سها باشد تا قبل از حکومت آقای دکتر مصدق جلسات هیئت وزیران هفته‌ای یک یا دو بار در حضور شاه تشکیل میشد. آقای دکتر مصدق برای اینکه این موضوع را از بین

بیرد لباس نمی پوشید و میگفت لزومی ندارد اینکار. جلسات هیئت وزیران را
اوایلش در نخست وزیری و بعد هم در منزلش تشکیل میداد.

س - ترس از سوء قهدهم نقشی در این جریان داشت ؟ بوسیله فدا ثیان اسلام ؟

ج - مسلم است . بلکه آنهم مسلما " داشت . برای اینکه بعداً " حتی آن قسمت خانه
خودش را که در چوبی بود تبدیل به در آهنی کرد . بعداً یوانی که می نشستند شبها
تا بستان بود ، آن ایوان را دیوار بند کشیدند که چیز نشود . گرما خیلی اذیت میکرد
آنموقع ، اینقدر کولر معمول نبود ، کولر نبود و اینکارها را میکردند .

س - آیا غش کردن های دکتر مصدق واقعی بود یا ساختگی بود و فقط برای تحت تأثیر
قرار دادن دیگران بوده که اینکار را میکرد ؟

ج - واقعا " از لحاظ احساس این کسالت چیزی داشت . خوب مثلاً " در جریان همان
قفا یی قبل از سی ام تیر که بین او و شاه موضوع وزارت دفاع خیلی شدید شد حالش
بهم خورد . حالا آیا چیز بود بنده دیگر آن را ... مادر احمد آبا در این مدتی که بنده
میرفتم هیچوقت ندیدم که ایشان غش بکند ، در احمد آبا برای اینکه من اغلب اوقات
میرفتم خوب آنجا چیز بود ، بنده ندیده بودم که غش بکند .

س - از نحوه زندگی آقای دکتر مصدق چی بیاد میآوردید ؟ آیا زندگی پرتجمل را دوست
داشت یا بزندگانی ساده علاقمند بود ؟

ج - بسیار به زندگانی ساده علاقمند بود ، خیلی خیلی . زندگی ایشان و خانم ضیاء السلطنه
که خاندانش با شد و دختر مرحوم امام جمعه . او با خودش زندگی جدا داشت و با عده ای
معاشرت و مربوط و همان زندگی متعینانه . ولی آقای دکتر مصدق بخیریک زندگی بسیار
ساده ای داشت . هم از لحاظ لباس پوشیدنش یا پذیرائی ، خیلی خیلی چیز پذیرائی -
شان گزید و نقل . بخواد هزینه دفتر عین و ... یا غذائی که داده میشد گاهی
و قتها . خیلی خیلی غذای ساده توی آنجا ...

س - خربزه کدخد احسینی و ...

ج - بلکه . خوب هندوانه های خود احمد آبا د ... چون احمد آبا دهما نظور که عرض کردم

اعلا" اسم احمدآباد قسار پیوز آباد بود یعنی مرکز هندوانه . خیلی زندگی ساده بتمام معنا زندگی ساده ای میکرد .

س- آقای امینی جلسات هیئت وزیران را دکترومصدق چگونه اداره میکرد؟

ج- جلسات هیئت وزیران را اوایل دکترومصدق اداره میکرد ولی بعداً " که کار زیاد شدواختیارایشان دوبار اختیارات را گرفتند معمولاً " در حضور ایشان تشکیل نمیشد . ایشان در اطاق خودشان بودند و یک اطاق بزرگتری نزدیک اطاق ایشان بود که جلسات هیئت وزیران در آنجا تشکیل میشد به ریاست نایب نخست وزیر که مدتها آقای مذهب الدوله کاظمی بودند که نایب نخست وزیر بودند . بعداً " که ایشان به سفارت ایران در پاریس مأمور شدند آقای دکتر صدیقی بودند و جلسات را اداره میکردند . مطالبی که لازم و ضروری بود میرفتند بایشان مشورت میکردند ، یا ایشان تشریف میآوردند در هیئت وزیران . معمولاً " چون کارهای مختلفی هم بود ، مخصوصاً " در همان اوایل ، آن شورای نخست وزیری و شورای انتخابات . چون ایشان برای اینکه چیزها شی که میآید در هیئت وزیران روی آن قبلاً " بحث بشود ... یک مقرراتی وضع کردند که کلیه تصمیماتی که میخواهد گرفته بشود ، مگر اینکه آنی وفوری و فوری بود ، اینها را قبلاً " یک شورای درست کرده بودند به اسم شورای نخست وزیری که از معاونین وزارتخانهها تشکیل میشد به ریاست آقای جمال اخوی که دادستان کل کشور بود . که اولش ایشان خیلی مورد اعتماد آقای دکترومصدق بودند ، حتی چندین بار به ایشان تکلیف وزارت های مختلف کردند . ولی بعداً " در قضاای سی تیرا و امتحان بسیار بدی داد که تلگراف کرده شاه که معذرت میخواهم اشتباه کردم .

س- به قوام السلطنه

ج- تلگراف کرده به قوام السلطنه تبریک گفت به جناب اشرف بقول خودش و عنوان کرده که امیدوارم با آمدن جناب اشرف اوضاع بی سربویی سامان گذشته جبران شود . در صورتیکه در تمام امور ، در اغلب امور اکثریت امور آقای جمال اخوی مورد مشورت آقای دکترومصدق واقع میشد . و از این لحاظ خیلی واقعاً " ناچوانمردی بخرج داد و این بود که از

داستانی کل کشور ایشان کنار رفتند و یادم هست که در روز اول آذر ۱۳۳۱ که من به اتفاق شاه به بازدید کارهای شهرداری می‌رفتیم، مخصوصاً "چاهی که بنده زده بودم در خارج شهر و معروف بوده به چاه شیان"، شاه پشت‌رل بود و من بفل دستش خیلی آنوقت هم او تفرعن و تکبر این او را خراب پیدا نکرده بود، خیلی ساده صحبت می‌کرد و بنده هم که اصلاً "رسم بود که اهل مذهب نبوده‌ام". همه درباریان می‌گفتند ما خوشمان می‌آید در سلامها و حتی صحبت‌هایی که می‌کنی برخلاف شهرداران قبلی هیچ تملق نمی‌گویی و خیلی ساده صحبت می‌کنی. از من شاه پرسید که توقاضی دادگستری بودی و فلان و فلان چرا در دادگستری این مقدار افراد چپ هستند. گفتم که اولاً داشتن افکار چپ لازمه سنینی است که یکی از علمای علم الاجتماع می‌گوید که اگر جوانی از هیجده سال تا بیست و پنج سال تا حتی مثلاً این حدود افکار چپ نداشته باشد مریض است و اگر از بیست و پنج سال به بعد هم افکار چپ داشته باشد مریض است. خب یک عده از جوانان هستند در دادگستری این جور فکر می‌کنند ولی بعداً "...

بله عرض کردم که این یک مقدار هم مأمورین انتظامی هستند که می‌خواهند قضا را بدجلوه بدهند. زیرا هر جا ما بین یک نظامی و مأموران نظامی مثل شهربان‌ها و ناظران رمری اینست که آنها عادت کرده اند در آئین نامه انضباطی شان دائم توی مغزشان رفته است اطاعت کورکورانه و هرچی بهشان دستور می‌دهند باید دستشان را بزنند یا لااقل اطاعت می‌شود و حتی سؤال نکنند. اما یک قاضی دادگستری همش باید بگوید چرا؟ به چه دلیل؟ به اصطلاح دادگستری دلایل محکمه پسند داشته باشد. یک کسی را شهربان می‌گیرد یا ناظران رمری و می‌فرستند دادگستری. بدون اینکه تحقیقات کافی کرده باشد. خب یک بار زیرس وقتی این را آوردند به پرونده نگاه می‌کنند. اگر دلایل قانع کننده نباشد این را آزاد می‌کنند. یا با قید التزام مختصری. مأمورین انتظامی گزارش میدادند که حتی خود من این گزارش را وقتی دیدم و خدا بیا مرزدم مرحوم دکتر سمیعی جواب بسیار بسیار تند و خوبی داد به دربار و وقتی راجع به این موضوع، اینست که اینجور وانمود می‌کنند. پرونده یک بار زیرس می‌رود زیر دست دادیار، زیر محکمه جنه و جناشی یا دادگاه انتظامی یا لاخره یا بدلائل محکمه پسند داشته باشد. شاه از من پرسید که نظر تو

با این املاحت و تمغیه‌ای که در دادگستری شده است چیست؟ گفتم که اینها لازم بود ولی کافی نبود. بازتوی عدلیه افراد نامالمی هستند ولی اینها شی که کنار گذاشته شدند قطعا "افراد نامالمی بودند". گفت مثلا "دیوان کشور تو بیش افراد نامالهی بود؟ گفتم که ببله. گفتند که با این انحلال دیوان کشور تو نظرت چیست؟ عقیده تو راجع به این چیست؟ گفتم اتفاقا "این خیلی بحث شده است و اول مرحوم لطفی نظرنداشت که دیوان کشور را منحل کند ولی چون نمیخواست که دیوان کشور افراد نامالهی هستند آنها را مشمول تمغیه قرار بدهد آمد به این فکر که منحل کند و بعد بلافاصله روز بعد تشکیل بدهد و افرادی که بنظر میآید یک قدری غیرمالح هستند آنها را کنار گذاشتند. ایستاد پرسیدند از من که مثلا "جمال اخوی نامالح بود؟ گفتم که اگر آقای دکتر مصدق خدمت یا خیانتی کرده باشد در تمام اینها آقای جمال اخوی شریک و سهیم بودند و ایشان مثل اینها شی که توی روزنامه اطلاعات و کیهان را اعلان ختم و نمیدانم تسلیم و تبریک میگویند ایشان هم به قوام السلطنه بمجردها اینکه مد هنوز مرکب فرمان خشک نشده بود تلگراف کرده که میدوارم با آمدن جناب اشرف اوضاع نامالمان جبران بشود و خوب بنا بر این اگر بوده است ایشان مضافا "به اینکه قبل از ایشان یکی از لایق ترین و توانا ترین و فاضل ترین قضات دادگستری دادستان کل کشور بود. یعنی آقای سیدعلی حائری شاه باغ. شاه بمن گفت که ضمنا "بگوئید که یکی از وقیحترین گفتم بله متأسفانه این عیب را هم ایشان داشتند که خیلی در صحبتها ایشان وقاحت بخور میدادند و رعایت ادب و عفت بیا را نمیکردند. بعد ایشان داستانهای بمن درباره شاه گفت و در هر حال گفتم ایشان را که فقط بنده میدانم و مرحوم دکتر سمیعی که فوت کرده است حالا، آن موقع هنوز ظاهرا "فوت نکرده بود، که بر حسب اشارت علیحضرت چون یک اقدامی کرده بود بنفع همین نواب صفوی، او را از داستانهای دیوان کشور بر داشتند و با اینکه قضاتی بودند حق و اولسی از آقای جمال اخوی، از قبیل خود همین لطفی، آقای دکتر مصدق آقای جمال اخوی را کردند دادستان کل کشور. و این آدم اینکار را کرد. بعدا "هم آقای دکتر مصدق بقدری به او اختیار داده بود. شورای

انتخابات را درست در اختیارشان گذاشته بود. شورای نخست وزیر را درست در اختیارشان گذاشته بود. هر تومینا مای که برای ایشان تهیه میشد که از طرف دولت میرفت ایشان میگفتند درست نیست آقای دکتر مصدق رد میکردند. یا در مورد انتخابات هر کجا ایشان میگفتند که انتخابات درست نیست ایشان قبول میکردند. با اینحال یک چنین عملی جمال اخوی انجام داد.

ج - این جلسات هیئت دولت بر حسب یک برنامه منظم تشکیل میشد؟

ج - بله. جلسات هیئت دولت از سابق همیشه هفته ای سه روز بوده است. روزهای شنبه دوشنبه، چهارشنبه. این رویه سنتی بوده است که از پیش بوده است. یادم هست که یک وقتی دکتر آقبال نخست وزیر شده بود یک مباحثه ای کرد با اعلامیه ای داد که از این پس ما جلسات هیئت وزیران را هر چند یک دفعه در یکی از استانها تشکیل میدهیم تا آنجا آباد بشود و دفعه اول هم در بلوچستان. و کسی که معمولاً از این کاغذها مینوشت، آن - سرهنگ عزیزالهدا میررحیمی که خوشمزه هم چیز مینوشت که سه ماه هم گرفتند زندانیاش کردند، کاغذ نوشته بود که آقای اگر جلسات هیئت وزیران باعث آبادی میشود سالها است که جلسات هیئت وزیران هفته ای سه روز در تهران تشکیل میشود و تهران هم آباد نشده است بهرحال این رویه ای بود.... مگر یک کار فوق العاده ای پیش می آمد تلفن میکردند و وزیر را میخواستند که در جلسه فوق العاده. ولی معمولاً جلسات هیئت وزیران شنبه و دوشنبه و چهارشنبه شب در نخس و وزیر تشکیل میشد و زمانی هم که رضا شاه بوده هفته ای یکروز در قصر خود شاه، در زمان این شاه هم همین جور، یکبار یا دوبار یا حضور شاه تشکیل میشد. ولی معمولاً شنبه و دوشنبه و چهارشنبه بود.

س - این جلسات هیئت وزیران دکتر مصدق در زمان نخست وزیری دکتر مصدق در کدام محل، در نخست وزیری برگزار میشد؟

ج - نخیر، منزل خود دکتر مصدق.

س - چرا در منزل آقای دکتر مصدق؟

ج - برای اینکه مطالبی اگر لازم شد برون بیا ایشان صحبت کنند. چون ایشان که از منزل بیرون نمیرفت. علت این بود که اول که ایشان نخست وزیر شدند، میدانید که اول

در مجلس بودند، ایشان در مجلس که متحصن بودند همانجا هم هیئت وزیران را تشکیل میدادند که یک سری تصمیمات را میگرفتند تا موقعی که رأی اعتماد میگرفتند. بعد چند روزی آمدند در عمارت نخست وزیری، کاخ گلستان است، ولی بعد که صحبت بود که ایشان را ممکنست ترور بکنند فدا ثبات اسلام، ایشان دیگر در منزلشان ماندند و جلسات هیئت وزیران هم ... اعلا" منزل ایشان شده بود مرکز کار. در دستگاه نخست وزیری در همان عمارت کاخ گلستان بود، خود بنده که رئیس بازرسی نخست وزیری بودم، محل کارم آنجا بود. معاونین در آنجا بودند و کارهای اداری آنجا انجام میشد ولی کارهای مربوط به خود نه است وزیر، دفتر خاصی داشتند، این دفتر در خود همانجا بود. در منزل خود ایشان قسمت بیرونی تمام منحصر آرا اختیارهای نخست وزیری بود. پس - غیر از این جلسات رسمی هیئت دولت که تشکیل میشد، جلسات محدودتری هم از بعضی از وزرا تشکیل میشد؟

ج - بله. کار را " . برای بعضی امور ایشان برای کارهایی که لازم بود ... مثلاً " یادم هست که یک موردی که وقتی ایشان یک قانونی بتصویب رساندند خودشان که از بهره مالکانه بیست درصد کم بشود، ده درصد برفع رعایا، ده درصد هم برفع ده جاده سازی و این طور کارها بشود. و این سروصدا شای تولید کرده بود بین مالکین که چرا نسبت به اشخاصی که مستغلات دارند اینها نباید از آنها تخفیفی گرفته بشود و عواید آنها کم نشود ولی عواید مالکین زراعی کسر بشود. این سروصدا شده بود آقای دکتر مصدق یک شرحی نوشتند بودند و وعده ای را دعوت کرده بودند من جمله سه تا از وکلای مجلس بودند سه تا از استادان دانشگاه بودند، چند نفر از اربابا بودند، بنده هم بمناسبت سمت شهرداری آقای - کسی استوان هم که پیشکار اداری تهرانی بود ایشان هم بعنوان مدیرکل مالیاتی. نوشته بودیم در نامه که چنین مسئله ای و مطلبی است. حالا میخواهیم ببینیم که چه کاری میشود کرد که این تعادل بشود که مالکین نگویند که مردم میروند ملک را میفروشند و میروند مستغلات میخرند و دیگر از شر اینگونه تخفیفات راحت هستند. این جلسه معین کرده بودند ما رفتیم. یادم هست که آقای مهندس حق شناس هم آن موقع رئیس شرکت بیمه بودند، در جلسه بودند. آن دکتر ریژن استاد دانشگاه بود، مرحوم حاج مید - جوادی وکیل مجلس بود، یکی از اربابا بودند. اول این بود که در حضور غُـ

آقای دکتر مصدق جلسه تشکیل بشود و این آقای حق شناس گفتند آقای بهتر است اول ما برویم حرفهایمان را بزنیم وقتی به نتیجه رسیدیم برویم با ایشان صحبت بکنیم . آقای کی استوان پیشنها د کرد که آقای ده در صد مالیات افاغه بشود بر مستغلات کسه جبران بشود . نه ، حتی ایشان گفت بیست درصد چون آنجا هم بیست درصد بودا اینجا هم بیست درصد . بنده گفتم آقای این بیست درصدی که شما میگوئید تحمیل خواهد شد بر مستأجر . آن کسی که ملکش را اجاره میدهد به ماهی صد تومان میگوید آقای من بعد بنده میدهد صد و بیست تومان میخواهی بگیر میخواهی بگیر . گفتم همانجا کسه آقای اگر قانونی هست که مالیات بهره را باید داینبدهد . یعنی آن کسی که استفاده میکند . ولی عملاً این را مدیون میدهد توی همان محضر که سند تنظیم میشود اول آن مالیات بهره را کسر میکنند بعد پول را میدهد به آن مدیون . چون احتیاج دارد . در اینجا هم این کار خواهد شد . یکی از آقایان گفتند که از میزان اجاره کسر میکنیم ، میگوئیم بیست درصد برفع مستأجر باشد . باز بنده آنرا عنوان کردم که آقای این ازمایشی که میلسیوآ مدقانون روابط مالک و مستأجر را آئینا مایش را وضع کرد با آن اختیاراتی که داشت مرتب دعواست بین مالک و مستأجر و آن صفا برقرار نمیشود ممکنست خانه های فراوانی باشد که خالی باشد و اجاره ندهند و این کار درست نیست و باید فکر دیگری کرد . در حال به نتیجه نرسیدیم و رفتیم خدمت دکتر مصدق . وقتی عنوان شد ایشان نظرم را پسندیدند مخصوصاً " در قسمت مالیات " گفتند آقای مالیات اگر اعلایان هم بگوئیم یکهو قیمتها را میبرد بالا . مالیات باید عا دلانه باشد تا مردم به میل و رغبت بدهند . در مورد آن مسئله دیگر هم که کسر بکنند با لایحه من گفتم آقای راهش اینست که این همه زمین دولت دارد ، این زمینها را بگیرد و اینها را بدهد به مردم خانه هایم و زندگی این شالوده بانک ساختمانی آنجا ریخته شد و تهیه شده که اینکار بشود . در جلسات ، اغلب جلسهای لازم میشد برای مطالب خاصی لزومی ندارد که همه وزرا شرکت بکنند . اگر لازم نبود که تصویب نامه ای صادر بشود و زرای خاصی میآمدند یا خودشان مستقیماً " میرفتند پیش آقای دکتر مصدق یا چند نفری میآمدند راجع به مطالبی

صحت میکردند.

س- ولی افراد خاصی نبودند که فقط توی این جلسات محدود شرکت میکردند.

ج- نخیر.

س- بستگی به این داشت که چه مسئله‌ای باشد.

ج- بله چه مسئله‌ای مطرح باشد.

س- در میان همکاران مصدق چه کسانی بیش از همه مورد اعتمادش بودند؟ بعنوان مثال

وقتی سرهنگ نعمت‌الله نصیری آنزمان فرمان عزل مصدق را دربست و پنج مرد ۱۳۳۲ به

در منزل مصدق برد، مصدق این رویداد را با کدام شخص و یا کدام اشخاص مورد اعتمادش

در میان گذاشت؟

ج- عرض میشود که آن شب گذاشتی که آیتن حوادث بود قبل از همه

شخصی بنام اعظام الدوله آشتیانی که خانه‌اش در بلبوار شهر کرج بود او به مصدق تلفن

کرد، چون معمولاً شب دکتر مصدق ندیخوا بیدار که آقا اینجا تانک و توپ‌ها هست، و -

خیبرها هست، مثل اینکه نقشه‌ای هست. دکتر مصدق سپرد به ما موری -

محافظ بیشتر مراقبت کنند و دو نفر از افسرانی که مورد اعتماد دکان ایشان بودند و فرامانده

به اصطلاح پادگان تهران بودند، سرهنگ ممنا زو سرهنگ خیال میکنم سرتیپ

شده بود آتموقج، پارسا خواهرزاده مرحوم دکنرشایگان، این دوتا را هم خواستند و دستور

دادند که ملا" مراقب باشند. مستحفظین منزل آقای دکتر مصدق هم که یکیش سرگرد

دارپناه بود و یکی سروان فشار کی آنروز که حالا غیرا " تغییر نام خانوادگی داده است

و کرده است مهران، داماد آقای عباسعلی خان صالح، این دوتا هم افسری بودند که

مراقب منزل بودند اینها هم مراقب بودند و وقتی که نصیری آمد و آن ابلاغ را داد آقای پارسا

و ممنا زو را توقیف کردند. آقای نصیری را آنها توقیف کردند. که قضا به آن صورتی که

میدانید ...

س- مصدق با اعضای کابینه‌اش چه رفتاری داشت آقای امینی؟ یعنی تا چه اندازه به

آنها قدرت تصمیم‌گیری و قدرت اجرا می‌داد؟

ج - بسته به اینکه چه نوع بودند . خب مثلا " اشخاصیکه مثل آقای کاظمی تا موقعیکه وزیر بود و سالیان دراز خودش در وزارت خارجه بوده است ، چه موقعی که وزیر خارجه بود ، چه موقعی که بعد شد وزیر دارائی که بعد از وزارت دارائی شدند سفیر ایران در پاریس . یا مرحوم لطفی وزیر دادگستری بود . اینها اختیاراتی داشتند . ممکن بود در بعضی امور بیایند با آقای دکتر مصدق مشورت کنند ولیکن در کار خودشان استقلال داشتند و کارشان را میکردند و این جور نبود ، در هر کاری دکتر مصدق در کار جزئی تحصیل بکنند و به آنها القا بکند . راهنمایی‌هایی میکردند ، میآمدند میپرسیدند . حالا مثلا " بنده عرض کنم خدمتتان قانونی ایشان وضع کردند برای هیئت منصفه . مطابق آن قانون در استانها هیئتی که معین میکردند ، انتخاب میکردند هیئت منصفه را عبارت بودند از : استاندار ، فرماندار ، رئیس دادگستری ... فرماندار ، رئیس دادگستری ...

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : ۳ ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهر آ ناندل - ویرجینیا

مصاحبه کننده : ضیاء اله صدقی

نوار شماره : ۹

رئیس فرهنگ و شهردار شهرستان . در تهران این هیئت که میبایست
اعضای هیئت متنفذ را انتخاب کند مطابق قانون عبارت بود از فرماندار
تهران ، شهردار تهران ، رئیس فرهنگ تهران که در آن موقع از طرف فرهنگ
آقای حبیب یغمائی که از شعراء و دانشمندان و نویسندگان بسیار مبرز
است که خدا طول عمرشان بدهد که الان در قید حیات هستند .
و رئیس کل استیفاء دادگاه استان که آقای ممتاز بود که
بعداً " هم شدند و زیر دادگستری در بعد از ۲۸ مرداد . ماه هر کدام مان از آن
عده ای که میبایستی انتخاب بشوند دستجات مختلف صورتها می تهیه
کرده بودیم و رفتیم و نشستیم و این صورت ها را یکی یکی عرضه کردیم
سبک و سنگین کردیم . چون از مالکیین و کشاورزان عده ای بودند
از سردفتران و وکلای دادگستری از بازاریان از افراد مختلف دستجات
مختلف بودند ، کارگران اینها را خوب من خودم صورت تهیه کرده بودم
و آقای یغمائی خیلی بی نظرانه دخالت میکرد ، آقای ممتاز صدمه
نظرش مغرضانه بود افرادی را که صورت آورده بود معلوم شده نشسته اند
در جنسائی و افرادی را در نظر گرفته اند ، افرادی بودند که به دستجات
با صلاح آن روزهای بیشتر سوق داده میشد . اینها را میبایست ما از هر دسته ای
انتخاب کنیم و بعد قرعه بکشیم آخر سر از بین اینها چند عده ای انتخاب
بشوند که در روزنامه اعلام بشود ، اول به آنها ابلاغ بشود اگر قبول کردند
بعد در روزنامه ها اعلام بشود . بنده اینجا دیدم که ممکن است بعداً " مورد
ایراد آقای دکتر مصدق واقع بشوم به بهانه ای آمدم بیرون و رفتم مرحوم دکتر

سمعی استانداریتهران را که در اطاق مجاور اطاقش بود همان اطاق فرماندار . گفتیم آقای یک چنین چیزی است و امروز اینکار ممکن است به راءى گذاشته بشود بعد دیگر ما نتوانیم عوض بکنیم ، شما بهتر است به یک بهانه‌ای فرماندارتان را بخواهید یک ماء مور یتى به او بدهید که این را من لا اقل با آقای دکتر مصدق صحبت بکنم . ایشان هم پسندیدند و فرماندار را که آقای صوفی نیا بود خواستند و گفتند یک قضیه الان در دماوند رخ داده تلفن کردند فلان کردند شما باید فوری آنجا بروید . چون فرماندار تهـران معمولاً معاون استانداری هم بود . بهـرحال این جلسه را آن روز ما بهم زدیم که فردا مجدداً تشکیل بدهیم و راءى و تصمیم نهائى مان را اتخاذ کنیم . من از همانجا یک سر خدمت آقای دکتر مصدق رفتم . و بهایشان عرض کردم که آقای اینکار هیئت منصفه است ما اینکار را کردیم این افراد را . ایشان گفتند بخوانید من خواندم ، باز گرفتند نگاه کردند گفتند آقای بعضی از آنها آدمهای خوبی نیستند " گفتم آقای این نشد بعضی از آنها آدمهای خوبی نیستند این را شما باید معین کنید که به نظرتان کی خوب نیست ، بعضی از آنها همه اش میشود . راجع به چند نفری ایشان نظر دادند گفتند بلکه اینها مغرض هستند . خیلی خوب ، راجع به بقیه اش چیزی نگفتند . یا دم هست راجع به یکیش بجای او مرحوم نقوی را گذاشتیم و یکی هم همـان ضیاءالملک فرستد ، دکتر حیسی مهدوی اینها را انتخاب کردیم . در هر حال بنده آمدم در دادرسـه رسا " گفتم که آقای من حقیقتش چون ایـن جلسه بهم خورد و کاری با آقای دکتر مصدق داشتم به ایشان عرض کردم و آقای دکتر نسبت به این چند نفر نظر منفی دادند . خوب آنها هم که ناگزیر تسلیم شدند آن چند نفری را که بیشتر نظر ممتاز بود کنار گذاشتند و همین عده را جایش نقوی بود دکتر مهدوی اینها گذاشتند و قرار شد به یکی یکی ابلاغ بشود یعنی ابلاغ اینها بشود ، دیگر این وظیفه رئیس دادگاه استان بود که اینکار را بکنند که چون هیئت منصفه مربوط به محکمه جنائى بود در محاکمات

سیاسی و مطبوعاتی . یک روزی دیدم آقای دکتر ممدق بنده را احضار فرمودند رفتیم خدمت ایشان و دیدم اوضاع دگرگون است ، خب بنده دیگر قیافه ایشان را میشناختم که گاهی وقتها که دستی بر سرشان بود و سقف را نگاه میکردند و خوابیده بودند اوضاع بد است وقتی نشسته بود و میخندید و گز تعارف میکرد . دیدم نخی را از آن اوضاع قمر در عقرب است من هم خب چون خیلی بخودم همیشه اعتماد داشتم و اطمینان داشتم با خیلی سادگی گفتم آقا با زامروچی شده است ؟ گفتند " آقا شما می‌آشاید این هیئت منصفه چیست که شما انتخاب کرده‌اید ؟ هر چه آدم بی ربط و فلان بوده است " گفتم که آقا بنده اینها را آوردم خود شما این صورت را دیدید . خوشبختانه آن روز آن اسامی توی کیف من بود ، اسامی قبلی و بعد آن .. اینها را در آوردم دادم دست ایشان گرفتند خواندند گفتم من آدمم با جناب عالی صحبت کردم فرمودید بعضی ها بدهستند ، گفتند نه من یادم نمی‌آید " در صورتیکه یقین دارم که تاج‌الملک العارف بود ایشان یادشان هم می‌آمد . می چیز کردند بلاخره گفتم آقا ، گفتند اعیان و اشراف اینچله هستند آن صورت اعیان و اشراف لیستش کی است گفتم قربان قانونی که خودتان تصحیح کردید با اختیارات اصلا " لغت اعیان و اشراف را حذف کردید که در قانون سابق بوده گذاشتید مالکین و زارعین و اگر افرادی باشند در هیئت منصفه این همان مالکین و زارعین هستند که بجای فلان آدم فلان آدم آنها را من دادم . آقای نقوی و آقای ضیاء الملک فرمانده را هم گذاشتم اینها دیگر مالکین هستند ، زارعین افرادی که من مینو بسم ، بلاخره آخرش هم گفتم قربان بفرمائید آن کسیکه شما نظرتان هست کیست من جواب بدهم ، گفتند " آقا من دستور دادم که این جاسوس این جاسوس این جاسوس را از دربار کنار بگذارند آنوقت شما ایشان را جزو هیئت منصفه کرده‌اید "

س - منظورش کی بود ؟

ج - منظورش اسداله علم بود . یا آن فروخ را شما جزو هیئت منصفه کرده‌اید .

من مثل این چیزهایی که من حالا اسم آن یا دم رفته که توی این میدانها بساط پهن میکردند مثل مارگیربو دندیا فلان بود .
 س- معرکه گیر؟

ج - معرکه گیر احسنت احسنت قربان شما که این لغت را گفتید .
 این معرکه گیر که آخر سر که میخواستند که چراغله اش را جمع کنند ایــــــــــــــ
 بساط شان را که جمع میکردند من هم مثل این معرکه گیرها فوری بساطم را
 جمع کردم و گذاشتم توی کیفم از سرمیژان که ولو کرده بودم جمع کردم
 و بعد توی کیف گذاشتم و پایم را انداختم روی پایم نشستم خیلی ...
 گفتم آقا راحت کردید گفتم با تلغن هم میپرسیدید بنده جواب میدادم
 لازم نبود بنده را این جور ناراحت کنید . گفت "چی شده آقا؟" گفتم
 دیشب شما این را در روزنامه خواندید که من هم خواندم این که اسم
 فرخ تویش هست و آقای علم هم هست که به حکمه جناشی دعوت کــــــــــــــرده
 این مال هیئت منصفه ایست که الان هست هیئت منصفه ای که ما انتخاب
 کردیم از سال دیگر شروع میشود والان ماه بهمن است این باید اعلام
 بشود و چه بشود و فلان بشود از سال دیگر است این مال سال قبل است که به
 بنده مربوط نیست . ایشــــــــــــان گفتند "بله آقا بله حق باشما است
 شما با من هم مشورت کردید و بروید به آقای وزیر خارجه بگوئید به دکتــــــــــــر
 فاطمی که چرا بی خود میآشی سعایت میکنی بنده و حق با تو است حق با
 تو است " چند دفعه پشت سرم " او بمن گفته است . " خب دو سه بعد ظهر
 بود و بنده هم باشدم دیگر خب ناراحت بودیم خیلی از این چیزی که کرده
 بودند ، آدمم به منزل و تلغن کردم به وزارت خارجه هر کجا تلغن کردم
 خدایا مرزدم مرحوم دکتر فاطمی را پیدا نکردم فردا صبح زود به وزارت خارجه
 رفتم ، رفتم وزارت خارجه و توی اطاقش رفتم ، رفتم و آنجا هم وار شدم
 دکتر فاطمی خندید و گفت "بله دیشب آقای دکتر مصدق بمن فرمودند رفــــــــــــع
 اشکال شد . ولی فلانی من از شما گله ای دارم " گفتم بغرما شید ، گفتند
 "خب شما که میخواهید هیئت منصفه انتخاب بکنید فلان نمیآئید با مــــــــــــن
 مشورت کنید " گفتم اه دخلین وار . این چه ارتباطی به وزارت خارجه

دارد؟ اگر وزیری حق دارد از من گله بکند وزیر کشور است بلا آخره
قاعدتا " شهردار قی تهران الان که انجمن شهر نیست تحت نظرا و است .

س- جزو وزارت کشور .

ج - جزو وزارت کشور ، چون قاضی مقام انجمن شهر وزارت کشور است
او حق دارد از من گله بکند که من با ایشان مشورت نکردم ولی من وقتی
با آقای دکتر مصدق صحبت میکنم چون که صد آید نودهم ...
ایشان حرفی نمیزدند که البته حرف آقای دکتر فاطمی درست بود خدا رحمتش
کند گفت " آقایان حرفها چیست ما یک تیمی هستیم که با هم آمدم من بلا آخره
مطبوعات چی هستم کار من کار مطبوعات است و از طریق مطبوعات هم آمدم پشت این
میز ریاست . کار من اعلا" کار اعلیم از این نظر نمیگویم چون من
در کار مطبوعات بیشتر واردم تا آقای دکتر صدیقی یا آقای دکتر مصدق ، از این
نظر نمیگویم و الا نه اینکه بگویم که شما بمن باید شرح بدهید نه ما
یک تیمی هستیم با هم و بعد هم موضوع منتفی است دیگر . " منظور آقای
دکتر مصدق در اینگونه موارد غیب کار شهرداری تهران ولی غیب با ایشان لازم
بودن صحبت میکردم یا لازم بود ایشان به بنده دستوراتی میدادند
یا وزرای دیگر کارهایی که داشتند خصوصی با ایشان میرفتند مشورت میکردند
صحبت میکردند . مثلا" من بعد از اینکه آقای دکتر مصدق از لاهه برگشتند
من تصمیم گرفتم که یکی از خیابانهای تهران را خدمتان آن دفعه هم
عرض کردم به اسم پرفسور رولین بکنند .

س- نخبه را نفرمودید .

ج - بله بله . پرفسور رولین کسی بود که از حقوق ایران از منافع ایران
دفاع کرد .

س- در دادگاه بین المللی لاهه .

ج - در دادگاه لاهه بله . خیلی آقای دکتر مصدق از او را خبری بودند Maître Rolin

Maître Rolin همیشه میفرمودند . چون در اروپا به وکیل

خیلی‌ها به آنها Maître می‌گویند من آدم بهایشان
 عرض کردم که آقا اجازه بدهید که مایکی از خیابانهای تهران را بنام
 این پرفسور رولن بکنیم ، گفتند " بسیار فکر خوبی است بسیار کجا
 بنظر تان می‌آید ؟ " گفتم من نمیخواهم خیلی چشمگیر باشد برای این
 یک خیابان کوچکی هست که عمارت شرکت نفت در آن واقع است عمارت
 سابق شرکت نفت خال شده جزو وزارت خارجه یعنی جزو باغ ملی سابق
 بین ما : ملی عمارتی بود که اصلاً " شرکت نفت انگلیس آنجا ساخته شده
 بود که بعداً " آن واگذار شد به وزارت خارجه وقت ، گفتند " بسیار خوب " و
 بنده فوری طرح آن را تهیه کردم و فرستادیم به وزارت کشور ، چون
 معمولاً باید انجمن شهر تصویب کند قائم مقام انجمن شهر هم وزارت کشور
 بود . و آمدیم یک سنگ مرمر بسیار زیبائی هم تهیه کردیم دو تا ،
 یکی به همان عمارت شرکت نفت با حضور اعضای هیئت مدیره شرکت نفت
 یادم هست آقای بیات بود و آقایان دیگر پائین آمدند ایستادند و آن را نصب
 کردیم که الان هم خوشبختانه هنوز هنوز هم هست یک بار دختر پرفسور
 رولن کاغذی به آقای مهندس مصدق نوشته بود که من شنیدم اسم پدرم
 را برداشتن چون رولن فوت کرد . ولی من رفتم به همان دوره قبلی از
 انقلاب آنجا با اینکه مشکل هم بود عکس برداری ، عکس گرفتیم و فرستادیم
 که خیر این هست ، الان هم خوشبختانه هنوز دستگاه نفهمیده که این
 را بهم بزنند یک سنگ مرمر آنجا نصب کردیم یکی هم به بغل عمارت موزه
 چون این خیابان یک طرفش موزه است یک طرفش همین عمارت پستخانه است
 این چیزها و عمارت شرکت نفت و بعدش هم پستخانه . رئیس پستخانه
 اعتراض کرده بود که آقا اینجا این خیابان اسمش خیابان
 پستخانه بود خوب مردم خیابان میدانند موزه کجا است اما این
 نام میخواهیم باشد هنوز هم هست خوشبختانه . منظور این را بنده با آقای
 دکتر مصدق میرفتم مشورت میکردم بعد هم تلگراف کردیم به رولن و گفتم
 این کار شده است و او هم تشکر کرد .

س- تا چه اندازه وزرای مصدق در تصمیمات هیئت دولت شرکت داشتند آقای امینی ؟

ج - در تمام کارشان دیگر وقتی تصمیمی لازم بود ..

س- یعنی منظور این سؤال اینستکه قضیه اینطوری نبوده در واقع —
حرف آخر متعلق به دکتر مصدق باشد و وزراء نقش شان در تصمیم‌گیری فقط
یک نظر را گذشتن از آن باشد احیاناً ؟

ج - در موارد مهم چرا حرف دکتر مصدق آخر بود . یا شاید بعضی چیزها را اصلاً
دکتر مصدق مشورت نمی‌کرد بی‌رو در بایستی ، مثلاً " و قتیکه ایشان
میخواست با ز اختیارات را از مجلس بگیرد ، معمولاً " باید هر لایحه ای که
اصولاً " تهیه میشود این لایحه را دولت ببینند ، آقای دکتر
مصدق یک پакتی به آقای کاظمی که نایب‌نخست وزیر بود میدهند
که این پاکت را توی راه هم باز نکنید . به آقای کاظمی که نایب‌نخست وزیر
فرموده بودند این پاکت را پشت تریبون مجلس باز کن و بخوان . دیگر
تا این حد که میخواستند هیچکس این مطلب را ، که بعد توی مجلس وقتی
خوانند آقای مکی باشد و اعتراض کرد قهر کرد و از جلسه خارج شد
که داستان آن در روزنامه‌های آن موقع منعکس است . گاهی وقتها این
تصمیمات هم این شکلی می‌گرفتند . یا مثلاً " لوایحی که بعنوان قانون
تهیه میکردند اختیاراتی که داشتند اغلب خودشان تصمیم می‌گرفتند که
گاهی وقتها وزراء متوجه میشدند و ایراد می‌گرفتند آنوقت اصلاح می‌کردند
و درست میکردند اینها هم بود .

س- ولی ایشان قبل از وضع قوانین جدید با وزرایش مشورت میکرد و تاءید آنها
را هم میگرفت ؟

ج - اغلب بله اغلب .

۴ - ولی نه همیشه ؟

ج - ولی نه همیشه . چون گاهی وقتها صلاح نمیدانست اینکار بشود .

س- من اینطور شنیدم که ایشان مسئله‌ی نفت را بخصوص چندان در هیئت دولت
مطرح نمی‌کردند و خودشان مستقلاً " با مشاورین خاص خودشان

ج - با عده‌ای که لازم بود دعوت میکردند تصمیم میگرفتند بلکه این مسلم است بلکه .

س - این از این نظر بود که شاید بعضی از وزراء در کار رفت و آمد نبودند؟
ج - نه بعضی‌ها ممکن بود بگویند نمی‌گویم سوء نیت داشتند دهان‌شان شل باشد یک تصمیمی که هست بیایند در جایی منعکس کنند قبل از اینکه این تصمیم قطعی بشود .

س - آیا رفتار مصدق در واقع با و زرایش یک رفتاری دموکراتیک بود یعنی اصول دموکراسی را واقعاً ایشان رعایت میکرد
ج - به تمام معنا .

س - یانه او هم مثل دیگران نشانه‌هایی از خود کامی داشت ؟
ج - نه نه خیر هیچ به تمام معنا بلکه نه . اگر چیزی بود بعد البته خوب مثلاً " اگر وزیری بود نمیتوانستند با هم کنار بیایند به او اصرار میکرد که استعفا بدهد والا معمولاً " رفتار رفتار اینطور نبود که خیلی... بهمین دلیل هم به او وفادار بودند و خوب بودند تا آخر هم بودند .
س - آقای امینی شما در مقام با زرسی نخست وزیری چه وظایفی را برعهده داشتید؟

ج - بنده شکایاتی که اشخاص میکردند یک افرادی داشتیم از هر وزارتخانه‌ای یک نفر دوتنفر اینها را بنده به ایشان ارجاع میکردم میرفتند رسیدگی میکردند یا مطالبی بود از طرف خود آقای دکتر مصدق ارجاع میشد. مثلاً " یادم هست یکی از مهمترین کارهایی که به بنده ارجاع شد رسیدگی کنم موضوع معامله تریاک با آمریکا بود که این را قبلاً " برنده کسی شده بود خیال میکنم و هاب زاده نامی بود خیال میکنم همین چیزی بود بعد کم دیگری پیشنهاد کرده بود یک معامله با اداره تریاک انجام داده بود . آقای دکتر مصدق بنده را مأمور کردند من هم دوتنفر

از اعضای واردبازرسی نخست‌وزیری یکی آقای ملک‌نیا بود که بعداً من
 اورا بعنوان معاون انتخاب کرده بودم بعداً " هم وقتی که من
 شهردار تهران شدم اورا پیشنهاد کردم شد رئیس‌بازرسی نخست‌وزیری.
 این آقای معزی بود . اینها را به اتفاق بنده و آنها رفتیم و رسیدگی
 دقیق کردیم و یک گزارش مستدلی دادیم که هیچ این عمل ۱۰۰ چون بمجلس
 راجع به این موضوع رسیده بود که اینجا برخلاف اصول رفتار شد
 بعد بنده ثابت کردم نخی را این به نفع مملکت بوده و معامله کاملاً درست
 بوده که بعداً ز شهریور ۲۰ هم معذرت می‌خواهم بعداً از ۲۸ مرداد من همیشه
 این دو تاریخ را ۱۰۰ بعداً از ۲۸ مرداد بمجلس سنا و قتل ظاهر را "
 فرخ این موضوع را مطرح کرد که عمل خلافی انجام شد که دکتر امینی
 بعنوان وزیرداری جواب داده بود که این مطلب را قبلاً " هیئت تحت
 نظر نصرت‌اله امینی که رئیس‌بازرسی نخست‌وزیری بود رسیدگی
 کردند و من بعداً " به این موضوع شکما " چون در امری بود که خودم
 هم صلاحیت داشتم چون در کار تریاک وارد بودم رسیدگی کردم و صدور
 این کار درست انجام گرفته . این کارها را ما می‌کردیم . یا همان
 موضوع دبیرستان البرزی که بنده عرض کردم و کار دیگری را راجع به
 انتخابات مخصوصاً " بعداً " ، بعداً " که موضوع انتخابات پیش آمد
 شورای تشکیل شده بود ، شورای انتخابات که بنده هم بعنوان
 رئیس‌بازرسی نخست‌وزیری در آن شرکت داشتم برای فرستادن به ولایات
 افرادی را در نظر می‌گرفتیم برای انتخابات و بازرسی نخست‌وزیری
 این افراد را در نظر می‌گرفت بعد در آن شورا مطرح می‌کرد رای می‌گرفتند
 اغلب البته با قرعه در هر کجا اشخاصی انتخاب می‌کردیم و می‌فرستادند
 گزارش می‌آمد که بنده مطرح می‌کردم . بنده بودم تا وقتی که ۲۰ شهریور
 معذرت می‌خواهم ۲۸ مرداد شد ، معذرت می‌خواهم باز نخی را اینجا باز سی ام

تیر ، سی ام تیر آقای دکتر مصدق قبلاً" به بنده فرمودند که شما مجلس ختمی برای این شهدای ۳۰ تیر ترتیب بدهید، بعد هم بنده شهردار تهران شدم .

س - حالا میگردیم به مسئلهی دکتر مصدق و روابط اش با دربار شاه ، روابط دکتر مصدق با شخص شاه چگونه بود . آقای امینی ؟

ج - اصولاً ایشان رفتارش رفتار خیلی مؤدبانه‌ای بود . حتی وقتی ایشان نخست وزیر شده بودند یادم هست که همانوقت هم درجایدهم منعکس شده وقتی که شاه در سعدآباد در دنیاوران ، در دنیاوران بود آقای دکتر مصدق رفته بودند فاصله‌ی آنجائی که ماشین هارا نگهبانانند شامل شاه خیلی فاصله بود ، دکتر مصدق آنجا پیاده شده بود ماء موریس گارد آمده بودند که نخیر که اعلیحضرت دستور داده اندا تومبیل شما استثنائاً " باید تادم درب بروم ، ایشان گفته بود "نخیر این مقام سلطنت محترم است من از اینجا باید پیاده بروم " خیلی احترام میگذاشت روی آن رویه‌ای که داشت منتهی ایشان در عین حال احترام میگذاشت ولی میگفت که شاه باید سلطنت کند . و نفوذ این برادرخواهرها را کم بکنند . از پول املاک شاه که اینها خب قبلاً مال مردم بوده بعد هم که بعد از شهریور ۲۰ هم که دیگر تاریخ را بنده درست میگویم . شهریور ۲۰ است . رضاشاه که تمام دارائی اش را به پسرش واگذار کرده بود و او هم به ملت واگذار کرد . بعد از مدتی دیه در آوردند این را باز گرفتند یک اداره املاک درست کردند از پول آنجا خیلی سوء استفاده‌ها می‌شد و به اشخاصی که لازم بود میدادند برای تحریکاتی و برای خرج عطینمای دربار . آقای دکتر مصدق گفتند آقای این پول مال ملت است باید این املاک برگردد . حتی آقای گلشایان که وزیر دارائی شده بود وقتی که قرار شد که این املاک که زمان قبل از آقای دکتر مصدق برودانده دربار

یک مقداری املاک دیگر خالصه راهم ضمیمه کرد مثل املاک جیرفت کرمان
 راکه یک هندوستانی است این راهم ضمیمه کرده بود و داده بوده دربار .
 آقای دکتر مصدق گفته بود که اینها باید برگردد یا مثلاً " آستانه قدس رضوی
 باید حسابش رسیدگی بشود اینها یک مقداری موقوفه سی کـــــــــــــــــه
 معین المصروف است و اینها متولی دارند . دربار کاری کرده بود که تمام
 املاک که وقف شده بود برای آستان قدس رضوی همه را نایب التولیه
 آنجا می گرفت اداره میکرد و آن پولها بش راهم هر جور که شاه دلش میخواست
 مصرف میکرد . میگفتند اینها باید تحت نظار اوقاف باشد تحت نظر دولـــــــــــــــــت
 باشد اوقاف باشد نظارت اوقاف باشد . یا متولی ها ، یا مثلاً " همیـــــــــن
 خب قم راکه آقای از جاش هست که حالا لازم است که باز برگردیم به
 حرفهای سابق مان که وزیر معارف یعنی فرهنگ آقای دکتر آذر بـــــــــــــــــود
 آقای دکتر شرویین هم مدیر کل اوقاف بود و تولیت رفتاری که میکرد
 آن موقع مورد احترام آقای دکتر مصدق نبود بعد رئیس اوقاف معیـــــــــن
 کردند سید محمد مشکات را ، آقای دکتر مصدق مخصوصاً " گفتند ، یاد هم هست
 من توی آن نخست وزیری بودم که به دکتر آذر گفتند که به این آقای شرویین
 بگوئید که این آقای مشکات که میآید فقط اوقاف آنجا را نظارت کنـــــــــد
 کاری به آستانه نداریم آن آستانه را بنده حسابش را جداگانه می رـــــــــسم
 و می بینم که ... ولی اورفته بود و نطقی کرده بود که حساب الـــــــــــــــــم
 حضرت آیت اله العظمی آقای کاشانی برای تمدی حوزه علمی ی قـــــــــــــــــم
 آقای مشکات آمدند و چه میکنند آستانه و آن موزه علمیه که خیلی برخوردیده بود به آقای
 بروجرودی که در آن جلسه قبل بنده خیال میکنم خدمتان عرض کردم یادداشت
 فرمودید منعکس شد . و وضع آقای دکتر مصدق نظرش این بود که به شاه کاملاً
 احترام می گذاشت . حتی بعد از بیست و پنجم مرداد هم که شاه از اـــــــــــــــــران
 رفته بود خواهش شاه شمس به وسیله ی خیال میکنم این را با من منعکس کرده

بودم ، دونفـر یکی آقای دکتر عباس نفیسی که دبیر شیروخورشید سرخ خیال میکنم بود . ویکی دکتر خطیبی که بعداً " مدیر عامل شیروخورشید سرخ شد و آنموقع آقای دکتر معظمی او را بما معرفی کرده بود و آنموقع رئیس دفتر نخست وزیری بود . آخرین رئیس دفتر نخست وزیری همیـسن آقای حسین خطیبی بود . تلگراف کرده بودند که تکلیف من چی میـشود اصلاً " ، آقای دکتر مصدق با کمال ادب جواب داده بودند که اعلیحضرت به میل خودشان برای مدت موقتی رفته اند خارج برای استراحت و مراجعت خواهند فرمود . همیشه احترام را ، حتی در محاکمهی ایشان بمن میگفتند که " آقا من رویم را میگردم به مجسمه ی رضا شاه و شاه تعظیم میگردم و لسی بعد حرم را میزدم . " ساداتی هیچوقت ایشان در شاه نش نبود که همیشه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی ایشان در نوشته جانشان در گفتارشان حتی در محاکمات ، اما عقیده شان بود با پادشاه سلطنت کنند و حکومت و ایـسن عقیده ی ایشان بود . من داستان آن نطق ناصرالملک را در آن جلسات قبل گفتم یا نگفتم به شما ؟

س- من فکر نمیکنم آقای امینی .

ج- یادم هست که در موقع محاکمات ایشان شخصی آقای یمین نامی که یکی از قدما بود پیرمردها بود به اتفاق آقای میرزا احمدخان راد شبی پهلوی من آمدند و گفتند آقا من دوتا کتاب دارم دوزوه که ممکن است ایـسن به درد آقای دکتر مصدق بخورد و این نطق ناصرالملک نایب السلطنه است که در حضور اعیان و رجال و یکیش را هم در مجلس عنوان کرده . خیلی هم این را با طرز خیلی خوب چاپ کرده بود با اصطلاح با اکللیل بقول آنوقت ، با آب طلا . و عنوان این بود که شما ها از من از ناصرالملک که نایب السلطنه بود قره گوزلو توقع زیادی دارید من وقتی که قانون اساسی ایران را مقایسه میکنم با قانون اساسی انگلستان و ممالک دیگر می بینم که مخصوصاً "

در ممالک دیگر شاه اختیاراتی دارد که در قانون اساسی ایران برای شاه آن اختیارات منظور نشده است ، مثلاً " در قانون اساسی انگلستان شاه حق وتوقوانین ... من اولین باری هم که لغت‌وتو را در این یک "و" "تو" وتو ، وتوقوانین را دارم که در ایران ندارد. که البته بعداً "در قانون اساسی که تحمیل کردند و درست کردند این را گذاشتند. و در قانون اساسی انگلستان شاه حق عفو و تخفیف مجرمین را دارد ولی در ایران ندارد که بعداً " طبق قوانین عادی این را درست کردند گذاشته بودند در قانون اساسی نبوده است. تنها موردی که در قانون اساسی ایران ذکر شده برای مقام سلطنت اینست که وزراء به موجب فرمان شاه منصوب میشوند

که وزراء به موجب فرمان شاه منصوب میشوند و این چیزیک امر تشریفاتی چیز دیگری نمیتواند باشد زیرا وقتی که همه اختیارات و اقتدارات از ملت ناشی میشود و نمایندگان ملت هم نمایندگان مجلس هستند چطور میشود فکر کرد که وزراء را شاه انتخاب کند ، وزراء باید تحت نظر مجلس باشد آنها در ... و من این را همان شبانه با دقتی خواندم زیرا این موادی که مطالبی که به نظر می‌آید لازم باشد خط کشیدم و یک تکه کاغذم جدا گانه نوشتم به آقای سرهنگ بزرگمهر که وکیل آقای دکتر مصدق بود تلفن کردم و ایشان را خواستم گفتم آقایان را احتمالاً به نظرایشان برسانید ، گفت " ای آقا کجا میشود ، " گفتم آقا در همان حال این را تو بدیده و ضرر ندارد. " فردا شب که روزنامه آمد دیدم عجب اصلاً " بکلی لحن دفاع عوض شده و همش راجع به این موضوع آقای دکتر مصدق عنوان کرد بعد آقای بزرگمهر آمد گفت " بله من این را به ایشان دادم گفتم فلان کس داده و یک چیزی هم تویش نوشته و آقای دکتر مصدق

این را گذاشتند توی آن کیفشان و آمدیم به محکمه ، آمدیم به دادگاه بعد ایشان مطالبشان را در دادگاه گفتند وقتی تنفس داده شد آنوقت ایشان یک دفعه این کاغذراکه از کتابچه درآورد از بغلش یک دفعه برق زد تمام یادداشت‌هایش را کنار گذاشت شروع کرد تند تند از روی اینها نوشتن مخابرین دور من جمع شدند که آقا این چی بود ایشان درآوردند؟ گفتم من نمی‌دانم دیدید که من که خبرنگارم ایشان... و تمام مطالب از آن به بعد راجع به همین موضوع اختیارات مقام سلطنت بود ، نام‌الملک چوسی گفته‌است و تاء بید شده . " منظور نظر ایشان همیشه این بود که شاه بایستد سلطنت بکند نه حکومت . این بود که آن‌هیشتی را که معلوم کرد هیشت هشت نفری که بنشینند و اختیارات سلطنت را معین کنند .

س- هیشت حل اختلافات ؟

ج - خیر هیشت همین هشت نفر اختیارات مقام سلطنت ، که بعد بجا شوسی نرسید و ۲۸ مرداد شد .

س- این وزرای دکتر ممدق بطور انفرادی یا خصوصی هم با شاه ملاقات میکردند که از واحیاناً " اظها ونظر بخوانند و یا دستوراتی بگیرند مثل مثلاً " وزیر امور خارجه یا وزیر جنگ یا رئیس ستاد ارتش ؟

ج - تا اندازه‌ای که من میدانم خیر . ولی راجع به نظام اطلاعات دقیقی ندارم چون زیر چلکوسی شاه با اینها کار میکرد .

س- یعنی با رئیس ستاد ارتش ؟

ج - رئیس ستاد دخیر . رئیس ستاد چون آدم خیلی ساده‌ای بود و اصلاً نظامی نبود باید عرض کنم الان با اینکه من برای ایشان نهایت احترام را قائل هستم

س - رئیس ستاد کی بود ؟

ج - آقای سرتیپ ریاحی بود . ایشان یک پلی تکنیسیس بودند شما میدانید مدرسه پلی تکنیک در فرانسه یکی از مشکل ترین مدارس است که خیلی

شاگردهایش درس باید خوب بخوانند ، خیلی دیسپلین شدیدی آنجا اجرا میشد . ما در ایران هفت نفر داشتیم که اینها پلی تکنیسین بودند تا اندازه‌ای که من بخاطرم می‌آید همین آقای سرتیپ ریاحی بود ، آقای مهندس حسینی بود ، مهندس زنگنه بود معذرت می‌خواهم مهندس زنگنه خیر اشتباه گفتم مهندس زیرک زاده ، زیرک زاده بود ، مهندس مجیداعلم ، دکتر حسین پیرنیا و مهندس صفی‌اصفیا و این آخر سر هم ابوالعلائی سودآور ، یک جوانی بود که تازه برگشته بود پسر مرحوم سودآور و نوهی جاج حسین آقا ملک . اینها ایمن انگشت شمار پلی تکنیسین بودند . سرتیپ ریاحی هم از آنها ای بود که پلی تکنیسین بود استاد دانشکده فنی در ایران بودید .

هم امور شرکت نفت به او واگذار شده بود امور فنی ، خیلی خوب آنجا را اداره میکرد . و بعد آقای دکتر مصدق بعد از سی ام تیرایشان را رئیس ستاد ارتش کردند که وقتی رفته بود پهلوی شاه خودش را معرفی کند شاه گفته بود "بله روزبه هم در کتابش از تو تعریف کرده" ...

س- خسرو روزبه ؟

ج- خسرو بله بله ، خسرو روزبه بله به طعنه البته گفته بود . و ایشان منتها مردچنگی و مردنظامی نبود الحق . من یک خاطره‌ای نقل کنم از اینکه شاه محرم نه در کار ارتش دست داشت ، مرحوم ملک الشعراء بهار دامادی داشت به اسم یزدان بخش قهرمان که شاه بسیار توانائی هم هست مخصوصاً در فکاهیات و هزل الان خیلی استاد است . یک وقت خانم ایشان پهلوی من آمد که ، دوست دیگری داریم که آقای ابوالقاسم انجوی که با او خیلی مربوط بود ، آقایان را گرفتند و زندان هست چون رفته بود با ابوالقاسم بختیار رفیق بود گویا پای منقل او داشته تریاک میکشیده . بنده صبح خیلی زودی منزل آقای دکتر مصدق رفتم ، خیلی زود بود ، وقتی رفتم آقای ریاحی هم آنجا در اطاق انتظار بود ، وقتی مرا دید گفت

"مگر برای حلیم صبحانه به اینجا آمده‌ای ؟ صبحی چه خبر است ؟" گفتم که تو برای چی آمده‌ای ؟ گفت "خب من کارم " گفتم من هم اینجا آمدم یکی از داماد های ملک الشعراء بهار زندانی است از بختیاری بر میگشته او را گرفتند گفت "آقا بیخودنرو پرونده او اینجا پهلوی من است وایشان محکوم میشود و بیخود هم نرو و آبرویت را خریز" گفتم آخر آقا این کاری نبود ، آقا ای ریاحی گفتند که "نه بلا آخره ما باید زهر چشمی بگیریم فلان " گفتم آقا زهر چشم را شما این ابوالقاسم خان بختیار رفته آنجا و سربه شورش برداشته شما دیگر آدم قحط بود برادر زاده اش تیمور بختیار را ماء مـــــور میکنند آنجا پرود ، گفت "این تیمور ماء است خیلی خوب است " گفتم که بعقیده بنده نیست ، این اگر پرود بر علیه عمویش اقدام کند که اصولاً آدم بدی است که عمویش را بگیرد مثلاً" بکشد یا فلان ، اگر هم پرود با آنها بسازد باز بد است، اصلاً" شاید آدم دیگری ، اینهمه کن دیگـــــر توی نظام بود ، گفت "نه شما نمیدانید چقدر خوب است " و من خیلـــــی ناراحت شدم و آمدم به اینها گفتم که آقا وضع یزدان بخش قهـــــرمان بد است من هم کاری نتوانستم بکنم . خب بعد از یک هفته من دیـــــدم یزدان بخش قهرمان آزاد شد ، من البته خیلی خوشحال شدم . و لـــــی بعد ۲۸ مرداد شد و دیگر مجالی نشد که من اینقدر گرفتاری و ناراحتی بود که تا وقتی همین آقای انجوی تبعیدش کرده بودند بـــــه ، در جزیرـــــه خارک زندانیش کرده بودند و بعد از مدتی که از خارک که برگشته بـــــود من دیدن او رفتم تا هم رفتم دست انداختن گردن من بوسید و چی کـــــرد از من تشکر کرد گفت "آقا این یزدان بخش قهرمان را ما از تو داریم " گفتم یعنی چه ؟ من هیچ کاری برای او نکردم . گفت نه دیگران همه رفتند و دروغ گفتند که آقا درست میکنیم و تو یکی آمدی بمارا ســـــش را گفتی که وضعش خیلی خطرناک است . من به سلیمان بهبودی تلفـــــن

کردم که آقا من می‌خواهم ترافوری ببینم و پای منقل اورفتم به او گفتم
 آقا دستم به آدمت یک چنین چیزی از تو می‌خواهم و تو که با ملک الشعراء
 رفیق بودی ویزدان بخش را می‌شناسی گفت این لازم نیست که تو شخصاً
 سیاهی با شاه ملاقات کنی ، گفتند من در این روزنامه آشپز شوق
 دیگر چیزی برای شاه و خانواده سلطنتی نگذاشته ام حالا طور بروم ؟ گفت
 نه همین که به تو می‌گویم ، همانجا حضوراً جلوی من به شاه تلفن کرد
 قرار شد من بروم ، گفتم آقا با این لباس ریش و فلان ، گفت که همینجوری
 برویم بهتر است و مرا برداشت آنجا برد ، خبر رفتم من خواهش کردم
 و بلافاصله ایشان دستور دادند آن بخش قهرمان آزاد شد ، بعد
 ای آقا پس معلوم شد که شاه در عین حال که ما خیال میکردیم قدرتی
 در ارتش ندارد اینقدر قدرت دارد که این دستور میدهد آقای ریاحی
 بمن میگفت آنجا محکوم میشود او آزاد میشود ، در حال ارتباط داشتند
 اما مرحوم دکتر قاطعی یک وقتی به آقای دکتر مصدق گفته بود شاه
 مرا خواسته و آنجا رفتم خیلی محبت و فلان بعد گفت آقا چه چیز تو
 از دکتر مصدق کمتر است ایشان دیگر پیر شدند و فلان شدند و ایشان خوب است
 رهبر باشد و در آن بالا باشد و تو خودت بیا من تو را نخست وزیر
 میکنم ، خودت برای نخست وزیری خیلی خوب هستی و این را آقا مصدق
 دکتر مصدق آمد و گفت ، این کاری بود که شاه قاعدتاً با دکتر قاطعی
 کرده بود ، با منی کرده بود و دکتر قاطعی زیر بار نرفت و دکتر مصدق
 به او گفت "آقا این تو را خواهد کشت و یک مسافرتی به خارج بکن ؟ کـــه
 خارج رفت . منظور این ارتباطات گاهی وقتها بود . در سلام هم خب ، یا
 مثلاً "یا دم هست در دانه کده افسری که اغلب تشریفاتی بود و فلان بود
 شاه دیگر با وزراء خیلی رفتارش ، رفتارش خیلی صمیمانه هیچ عنوان
 بعدی که اینجور تکبر و تفرعن بخرج نمیداد می نشست با آنها ، با خود
 بنده هم نشسته بودند چائی می آوردند و چائی میخوردیم هیچ چیزی نبود

که، یا بادم‌هست که روز سوم آبان که شروع کردند "مرگ بر شاه" ، مرگ برشاه" شاه نشسته بود و شریاهم بغل دستش ...

س- چهارم آبان ، روز تولدش .

ج - چهارم آبان تولدش بله بله درامجدیه . بعد حالا اینکه آبا و زرا^۱ میرفتند فقط وزراء برای معرفی مثلا " استانداری اگر لازم بود یا معاونین چیزی که لازم بود یا وزیری بادم‌هست که مثلا " دکتر صدیقی این آقای دکتر ملک^۲ را برداشت برد بعنوان وزیر بهداشت معرفی کند . اینطور چیزها میرفتند ولی ...

س- ولی به این شکل نبود که مثل این^۱ و آخرش " آنجا بروند و گزارش بدهند .

ج - نخیر نخیر ، نه نه نه مطلقا نخیر . چون این را سابقا " ایـــــــــ شکی بود ، جناب عالی میدانید که سابقا " شاه مستقما " ، ولی هروقتیکه یک نخست وزیر مقتدری بود شاه توی سوراخ میرفت . قوام السلطنه^۲ وقتی نخست وزیر شده بود یکی از وزراء را ایشان در کاخ سلطنتی دیدند بود گفته بود اینجا شما چه کار میکنید ؟ گفته بود من آدم گزارش بدهم گفته بود تو گزارش را بیا بدم بدهی بفرما یا شو برو بیرون یا شو برو سراغ کارت . قوام السلطنه تا بود که خب قدرت نشان میداد . یا رزم آرا^۳ قدرت نشان میداد . ولی نخست وزیرهای دیگر خیر خود شاه دخالت میکرد و خود شاه حتی معارن^۴ انتخاب میکرد ، خود وزیر نشسته بود یک دفعه کمــــــــــــی را شاه گفته است که ایشان معاون فلان وزارتخانه است ، خودش در اینگونه امور دخالت شدید میکند . ولی تا اینکه یک نخست وزیر مقتدر^۵ میداشت توی سوراخ میرفت و دیگر دخالت نمیکرد .

س- در تمام دوران نخست وزیری دکتر مصدق تیمسار^۶ رستیب ریاحی^۷ رشتی^۸ ستاد ارتش بود ؟

ج - نخیر نخیر ، در دوران آقای دکتر مصدق روه^۹ سای ستاد ارتش با اندازه ای که من میدانم یکی بهار مست بزد ، بهار مست ، نه آنکه کتاب بــــــــــــرای

فردوسی نوشته‌است برادر بزرگش ، و افراد دیگری بودند . ولی تا این روز آخر سرتیپ ریاحی بود که با آقای دکتر مصدق هم محاکمه شد .

س- من فقط این سؤال را از این نظر کردم به بینم که آیا آنها هم تا حدود زیادی تحت نفوذ شاه و دربار بودند و یا شاه ارتباط داشتند .

ج- بله آنها بودند . بله آنها کاملاً ، بله کاملاً داشتند .

س- نقشی که شما در شورای انتخابات داشتید چه بود آقای امینی ؟

ج- شورای انتخابات را آقای دکتر مصدق یک هیئتی را معین کرد برای اینکه نظارت بکنند بر انتخابات مملکتی . و آن دفعه خدمتتان عرض کردم و اما می‌افزایم که مثل اینکه یادداشت کردید خیال میکنم یعنی در صحبت‌هایم گفتم حالا خیال میکنم . افرادی ، شورای انتخابات آقای دکتر مصدق انتخاب کرده بودند . معذرت میخواهم قبل از اینکه من رئیس بازرسی نخست‌وزیری بشوم من رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم و این رئیس دفتر وزارت دادگستری که بودم این هیئت که عبارت بودند از هیئت شورای انتخابات آقای جمال‌الغوی بود که رئیس هیئت بود ، رئیس شورای دادستان کل کشور بود ، و آقای مهدی اعتمادی مستشار دیوان کشور ، آقای ویشکاشی بازمستشار دیوان کشور ، دکتر سنگ که یک وقتی سالها وکیل مجلس بود دکتر سنگ قوام‌الدین مجیدی نایب رئیس کانون وکلا ، پدرمان مجیدی که بعد رئیس سازمان برنامه شد ، دکتر عالیمی که بعد وزیر کار شد ، آقای دادستان بازرسی شعبه دیوان کشور بود ، اینها عضو شورای نخست‌وزیری و رئیس بازرسی نخست‌وزیری که قبل از بنده آقای سراج حجازی بود . اینگونه امور دفتری را این ابلاغ‌ها را من تهیه میکردم که رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم و میبردیم آقای دکتر مصدق امضاء میکرد برای بازرش‌های دیگر بعد آقای دکتر مصدق یک روز بنده را احضار فرمودند گفتند "آقا شما از این تاریخ رئیس بازرسی نخست‌وزیری هستید چون این آقای رئیس بازرسی

سراج حجازی بوده من در روزنامه دیدم که ایشان خودشان رابه اتفاق آقای خاکباز کاندیدای اراک کردند آقا اگر ایشان رئیس بازرسی من هستند که دیگر نمایندگان را کاندیدای انتخابات بکنند باید بی نظرباشند" بعد من رئیس بازرسی نخست وزیری شدم ولی بالطبع به مناسبت سمت هم در همین شورا دخالت میکردم و بوم افرادی را در نظر میگیرم مثلا طبق مقرراتی که آنوقت معین شده بود میبایست تمام رؤسای ادارات مؤثر از قبیل رئیس شهربان، استاندار، رئیس ژاندارمری رئیس دارائی اینگونه افراد تحت نظر شورای انتخابات با قرعه انتخاب بشوند. و بعد هم با زرس هائی که برای انتخابات معین میکردیم آنوقت نظراتی که میآمد آنجا مطرح میکردند اگر مثلا به نظرمی آمد که اینجا شورای انتخابات، هیئت نظارت انتخابات از قاضی تخطی کردند فلان آن انتخابات را میگفتند باطل است یا ملغی بماند. این جریان بود تا آقای مالک وزیر کشور شدند، آقای مالک که وزیر کشور شدند گفتند آقا این شورای انتخابات چه صیغه ای است چینی چیزی در قانون نداریم بنا بر این هر کجا که انتخابات شده است وزارت کشور نظارت میکند دیگر شورای انتخابات را ایشان منحل کردند زیرا بر شورای انتخابات آقای الهیار خان مالک نرفتند. و این بود که دیگر شورای انتخابات بهم خورد.

س- نظر دکتر مصدق راجع به انتخابات دوره ی هفدهم چی بود ؟

ج- نظر آقای دکتر مصدق این بود که دربار رشید دخالت میکنند. یا دم هست که مضموم " و تکیه ... در چند جا که شدید دربار عجیب .. یکی انتخاب اردبیل بود خیال میکنم که میرا شرفی را دربار آنجا از صندوق درآورد، یا از هه

س- مشکین شهر نبود ؟

ج- مشکین شهر، همان شهر مشکین شهر بود. یا مثلا جاشی که خیل

از همه عجیب‌تر بود و خیلی هم ... دکتر مرمصدق میگفت آقا
 آخرین شدیک محل سنی نشین هیچ آدم نداشت امام جمعه تهران شیعه
 را از مها آبا ددکتر من اما می انتخاب شده بود . خودش هم مریحاً
 میگفت، "همیشه امام جمعه‌ها تابع دربار بودند ، برای اینکه
 فرمان امام جمعه‌ای بنده را شاه داده‌است بنابراین من باید از اطاعت
 کنم "و بعد هم او را رئیس مجلس کردند . و ب دربار دخالت شدید میکرد خیلی
 خیلی . یا مثلاً بالاتر از همه به شما عرض کنم برای انتخابات زابل
 با زری از تهران رفت علینقی کوثر ، این علینقی کوثر و قتیکه میخواهد
 برود به زابل در تربت حیدریه یکی از همکلاش هایش که با هم
 مدرسه حقوق بودند به او میگوید آقا بیخودترو وقت خودت را تلف نکن
 و عمر خودت را سراپا رنگار برای اینکه من در اطاق آقای سیدجلال تهرانی
 که استاندار و نایب‌التولیه خراسان بود بودم که رفتم گفتم من
 می‌خواهم خودم را کاندیدای تربت حیدریه کنم ، گفت آقا نخیر
 بیخود این حرفهای دکتر مرمصدق بوج است از تربت حیدریه بایستد
 عما در تربتی در بیاید و از زابل هم خزینه اعلم ، و هر کسی دیگر
 که بخواهد بیخود است و اینست که او را در می‌آورند ، این علینقی کوثر
 بیچاره آنجا رفت و رفتن آنجا همانا ریختند تکه تکه اش کردند و او را کشتند و
 آقای خزینه اعلم را در آوردند ، من
 یک هیئت با زری تحت ریاست آقای باقر شهیدی فرستادم رفت گزارش مفصلی
 نوشت و انتخابات آنجا بهم خورد این هم یادم افتاد که اینکاری که
 من کردم . و اینست که خیر شاه دخالت میکرد ، دخالت میکرد دربار
 و ایادی دربار و نظامی‌ها شدید دخالت میکردند و نمیگذاشتند
 انتخابات و آن جوری که مردم یک با زری ما فرستاده بودیم برای
 با زهمین حدود بلوچستان این وقتی برگشته بود میگفت اصلاً "مردم
 نمی فهمیدند انتخابات چیست اصلاً" دولت چیست ، پول رایج شان پول

پاکستان بود ، اصلاً " واقعا " نمیدانستند که چی هست اینجبا . بلکه منتها دیگر نگذاشتند . از طرق مختلف دربار دخالت میکرد .

س - بهمین علت هم بود که دکتر مصدق انتخابات را ناتمام گذاشت .

ج - بله انتخابات را ناتمام گذاشت برای اینکه آنموقع گفتند موقع همین موضوع نفت است تا این موضوع حل بشود و ایشان که به لاهه رفتند ؛ انتخابات متوقف ماند تا برگردند و بعد هم که

س - آیا این مسئله ی انتخابات مجلس هفدهم را دکتر مصدق در هیئت وزراء هم به مورد بحث گذاشت ؟

ج - نمیدانم . چون بنده که در هیئت وزیران نبودم .

س - گویا یک موردی بوده که سر همین جریان انتخاب میراشرافی بیـــــ

مصدق والیه را خان صالح یک گفتگوئی شده بود ، شما آن را بجا طردا رید ؟

ج - آن راهمین که آقای دکتر مصدق میگفتند آقا که مثلاً " شما با یدایـــــ

انتخابات را باطل نکنید و آقای صالح میگفتند که من صلاحیت ندارم و اینکار با مجلس است ، من اینکار ... مطابق قانون من صلاحیت ندارم که لغو کنم باید مجلس اینکار را بکند . این چیزی بود که بود هست بله .

س - روابط دکتر مصدق با نمایندگان مجلس شورای ملی چگونه بود ؟

ج - خیلی خوب بود . یعنی آنها تیکه جزو با صلااح جبهه ملی بودند که حسابشان جدا بود مثل مرحوم آقای ضیاء حاج سیدجوادى که معمم هم بود با اینکه آنموقع .. خیلی خب دکتر مصدق نسبت به او ... خیلی هم دستگاه دربارا صرا داشت او را بخرد چنانکه خرید آن آقای صفاى راکه با هم وکیل شده بودند او هم معمم بوده از قزوین او را دربارا رید به واسطی که میتوانست ولی حاج سیدجوادى را نتوانست ، و اینها میتا مدند با دکتر مصدق علاقات میکردند و در همان موقع هم که انتخاب شدند

توی منزل آقای دکتر مصدق چادری زدند این آقایان وکلا آمدند . حتی بادم هست که از طولش و طالش باصطلاح که طالش مینویسند و طالش میخواندند ، اینجا دو نفر ادعا میکردند که ما وکیل آنجا شدیم یکی هیلکو را میدبود . یکی قاشمقامی بود ، قاشمقام رفیــــــــــــــــع ، و با اینکه یک وکیل آنجا بیشتر نداشت هردو آمدند ، هردو آمدند آقای دکتر مصدق میگفت باید مجلس معین کند که اینها کدامان وکیل واقعی هستند . که خیال میکنم بلا آخره همان قاشمقام شد که رامیدنشد .

س - این نقشی که قوه‌ی مقننه و مجلس ، یعنی سنی منظورم مجلس شورای ملی است ، داشت در بین سالهای ۱۳۲۵ تا ۱۳۳۲ در این ۱۲ سال واقعا " چگونه بود ، منظور من اینست که بجست‌هایی که در مجلس شورای ملی میشد و با مطالبی که مورد بحث قرار میگرفت آیا این بحث‌ها واقعا " حقیقی بوده و اساس و پایه‌ای داشته یا نه فقط بخاطر سرگرم کردن مردم بود ؟

ج - نه اساس و پایه داشت آقای دکتر . باز برمیگردیم به آن حوفی که بنده زدم و قتیکه یک دولت مقتدری بود نوک اینها را می چید مثل مثلا " قوام السلطنه یا مثلا " همان رزم آرا که بود ولی قتیکه دولتهای ضعیفی بودند و کلا خیلی زبان درازی میکردند دخالت میکردند البته اغلبشان مغرض بودند دخالت میکردند در کار جواز در چیزهای دیگر در انتخابات در انتخابات ، در کارهای حوزه‌های خودشان حتی بالاتر از حوزه‌های خودشان ، یک عده‌ای تعزیه گردان در مجلس بودند . در مجلس ملک مدنی ، با آن آقای جلیلی یا دکتر طاهری اینها که سردمدار مجلس بودند و اداره کنندهای مجلس بودند هر کدامشان اعمال نفوذ میکردند و دخالت‌هایی میکردند ولی خب کارهایی که میشد اگر از خارج هم میخواست‌القاء بشود بوسیله این چند نفر ... ولی خب اگر دولتی مقتدر بود میرفت و حرف خودش را به کرسی می‌نشاند . یا مثلا " شما میدانید

تا یک مدتی اصلاً "رأی وزراء" نخست وزیران که انتخاب میشدند اینها میرفتند در مجلس رأی ۰۰ ولی بعداً مدتی که چیز بود ، نخست وزیر ضعیف میشد میآمدند رأی تمایل بخواهند که ببینند رأی تمایل بدهند ندهند ، برای اینکه بعداً هاشت نشود که یک نخست وزیر را شاه انتخاب بکند برود به مجلس ، مجلس رد بکند ، اول میگفتند رأی تمایل بدهند ، ولی اغلب شان این شکل نبودند مثلاً "نخست وزیرهاشی که من یادم هست که مثلاً" در مجلس زیاد آنها چیز نکردند مثلاً "صدرا الاشراف نخست وزیر شده بود آقای دکتر مصدق و او را کردند که وکلا اوبستراکسیون کردند و در تمام دوره ای که آقای صدر الاشراف نخست وزیر بود مجلس اکثریت پیدا نمیکرد و او ناچار بود چه رایک دوازدهم ، یک دوازدهم خود هیئت وزیران تهیه میکرد تا موقعی که دکتر مصدق رفت ، معذرت میخوام ، صدرا الاشراف اصلاً استعفا داد و رفت ، و اغلب نخست وزیرهاشی که میآمدند در این خلال بسته به اینکه چه وضعی داشتند وضع مقتدری داشتند یا نداشتند ، قوام السلطنه که میآمد چون خب مشغول .. او جواز میداد جواز میآورد حزب درستی میکشید آدم نادرستی بود و وکلا را میخريد و خودش هم انتخاب میکرد ، آقای حسین مکنی را ایشان از ولایت بنده اراک انتخاب کردند ، چیزی نبود که مثلاً "یک یزدی .. و که بعد هم او برگشت ، و بسته باینکه دولت چه دولت مقتدری بود ولی اصلاً" مجلس در گفتارش آزادی بیسان داشت .

س - من میخوام ببینم که تا آنجائی که شما بطر میآوردید من حیث المجموع قوهی مقننه ای مملکت یک استقلال از خودش نشان میداده یا نه ؟
ج - استقلال نشان میداده است . مسلماً " بله " .

س - مصدق این تقاضائی را که میکرد برای گرفتن اختیارات به چه شکلی این را توجیه میکرد آقای امینی ؟

ج - میگفت اگر من اینکار را نکنم ناچارم مدار چیزهاشی است راجع به آن ... بیشتر کارا و راجع به موضوع همین انتخابات بود و راجع به نفت بود که اگر

من این اختیارات را نداشته باشم و بخواهم بعهده‌ی مجلس بگذارم قبل از اینکه مطلب عنوان بشود آن اخلاقی که میبایست بشود میشود. بنابراین من این اختیارات را میخواهم که بتوانم اینکار را انجام بدهم. و واقعا " هم کرد مال نفت را مخصوصا " کارهایی که لازم بود برای نفت. س- مسئله‌ی رفتارندوم آیا در هیئت وزیران به مورد بحث گذاشته شد و یا راجع به این مسئله با افراد خاصی مشورت شد ؟

ج - با افراد خاصی مشورت شد و اغلب آنها شی که صاحب عقیده‌ای بودند مخالفت میکردند. یادم هست یکی از اشخاصی که شدید مخالفت بود مرحوم نقوی بود ، آقای دکتر معظمی شدید مخالفت کرد میگفت آقای اینکار را نکنید برای اینکه اگر شما اینکار را بکنید شاه بایک فرمان شما را عزل میکند میتواند دیگر در مقابلش کسی نیست ولی آقای دکتر مصدق نه روی همان مسئله‌ای که آن دفعه به شما عرض کردم در جلسات قبل در موضوع نشر اسکناس و آن کارهایی که حسین مکی شروع کرده بود و دیگران او خیلی مصدق را بکار بود و به نفع مملکت هم اینکار نشد بعقیده‌ی بنده. س- موافقین این جریان کی‌ها بودند آقای امینی ؟ موافقین رفتارندوم ؟ ج - نمیدانم .

س- چرا در روز رفتارندوم محل آراء منفی دادن و آراء مثبت دادن ، محل آراء ی گیری این دورا از هم دیگر جدا کرده بودند ، برای اینکه این واقعا " نشان میداد که دیگران آراء ت نمیکردند برونند .

ج - بله این اصولا " برخلاف اصل انتخابات هم بود که باید انتخابات محرمانه باشد و باید این آراء محرمانه باشد در صورتیکه وقتی که این شکل باشد این آراء محرمانه نبود معلوم بود که کی میخواهد مخالفت بدهد ایست کار است که به نظر بنده کار صحیحی نبود.

س- در مقام شهر دار تهران شما خودتان را با سخنمگو به مجلس شورای ملی میدانستید ؟

ج - نخیر نخیر ... به ——— رای اینکه اصولاً " شهردار تهران طبق قانون مسئول است در مقابل انجمن شهر، و در تمام دوره‌ای که بنده بودم انجمن شهری وجود نداشت، طبق قانون امور شهرداریها درغیاب انجمن شهر وزارت کشور قائم مقام انجمن شهر بود. و من قاعدتاً " میبایست مسئول باشم در مقابل وزارت کشور، ولی من نه تمام کارهایم را به شخص آقای دکتر ممدق حل میکردم و با ایشان صحبت میکردم. البته دکتر صدیقی هم ما با هم رفیق بودیم، از پیش ما از ۱۳۱۷ بنده با دکتر صدیقی در نظام مازیریک چادر بودیم با هم مربوط بودیم و همیشه هم رعایت نهایت احترام را برای بنده قائل بود و من بیشتر کارها را با خود آقای دکتر ممدق انجام میدادم.

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : سوم ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآناندل - بیرجینیا

مواجه کننده : ضیاء اله صدقی

نوار شماره : ۱۰

جناب عالی میدانید که امولا " شهرداری تهران غیرا زمثلا " شهرداری اراک است یا ملایر یا فلان . شهرداری تهران یک وضعی دارد که استثنائی است ، غب در عدا دوزرا محسوب میشود اینست که خودش را پاشین ترا زوزرا نمیدانست . که بخوا هدر کا ریش را با نظــــر وزارت کشور ، این بود مستقیما " با نخست وزیر یعنی مخصوصا " وقتی آقای دکتر مصدق بودند بنده کارها شی که لازم بود انجام میدادم .

س- وقتی که شما شهرداری تهران بودید ، آقای امینی ، نسبت به مطالبی که روزنامه ها راجع به شما مینوشتند حساسیتی داشتید؟

ج- بنده یک کار استثنائی آقای دکتر مصدق کردم که خیلی خوشمز بود ، کا خوش از خودم بود . غب می دیدم هر روز آن رئیس دفتر میآید و روزنامه ها را میآورد . بعضی روزها ما تعریف میکنند ، بعضی روزها ما تگذیب میکنند . بنده سپردم که آقای این قفسه ای درست کنید و تمام اینها را بریزید توی آنجا ، اینها خودشان توی روزنامه ها با هم دعوا کنند . اما اگر واقعاً " مطلبی که ما زنده با شده است ، چون ادا راه ای بود که اینها را رسیدگی میکرد ، اگر فحش هست برای بنده املا " نیا ورید ، چه اثری دارد فلان ، هر کسی توقع دارد . و آنها شی که بنظر اهنما شی و با زندگی دارد بیا ورید تا بنده رویش اقسدا م بکنم . شما میدانید در آن موقع انجمن شهر هم نبود . یکی انجمنی بود به اسم شورای انجمنهای محلی که اینها دلشان میخواست عنوانی خودشان داشته باشند و هفته ای یکروز میآمدند در سالن شهرداری می نشستند و بنده هم با خودم میرفتم یا معاً ونم را می-

فرستادم و نظرات آنها را اصفاء میکردیم. میدیدیم کاری که از ما ساخته بود انجام میدادیم والا نمیشد که مثلاً "بنده پیشنهادی بکنم مثل انجمن شهر بروند تصویب نکنند و بمورد اجرا بگذاریم. آنها ایده میدادند، آنها را هنمایی میکردند. یا انتقاد میکردند. خیر چیزی نبود که..

س- بنظر شما رفتار مطبوعات در آن زمان چگونه بود؟

ج- مطبوعات رفتارشان آقای دکتر، متأسفانه خوب نبود. برای اینکه یک عده روزنامه‌ها بودند که مال دربار بود مثل روزنامه آتش، یک روزنامه‌ای بود که..
س- فرمان مال آقای عمیدی نوری.

ج- فرمان و اینها که مال عمیدی نوری بود. یک مقدار روزنامه‌هایی هم مال، روزنامه جبهه بود خیال میکنم مال حزب ایران بود. غرض تویش بیشتر از راهنمایی یا هدایت بود با کمال تأسف بله. روزنامه‌ای که نسبتاً "خوب بود با اخترا مروز بود که انصافاً" روزنامه خوبی بود. اشهد بالله یادگفت روزنامه خوبی بود. روزنامه اطلاعات خیلی مغرضانه و خیلی با کمال ارقه گسی کارش را میکرد. یادم هست که یک روزی من آمدم به منزل آقای دکتر مصدق، آنوقت رئیس بازرسی نخست وزیری بودم خیال میکنم، آمدم توی اطاق انتظار ایشان با اتفاق معاونم آقای ملک نیا که بعداً "رئیس بازرسی شد. وقتیکه من وارد شدم خب عده‌ای پا شدند احترام کردند و نشستند. بعد آقای روگردان من که آقای فلان حال شما چطور است؟ گفتم به شما مربوط نیست. این معاون من گفت که، آقای ملک نیا که، ایشان کی بود تو باهاش این جور حرف زدی؟ گفتم عباس مسعودی مدیر روزنامه اطلاعات. گفت خب خیلی تو خفیفش کردی گفتم که خیلی بدتر از این باید بهش گفته باشم. اتفاقاً "همان موقع آقای دکتر مصدق بنده را احضار کردند من رفتم و کارهایی که داشتم بنظرشان رساندم یا انجام شد. برگشتم دیدم اطاق خلوت شده فقط آقای ملک نیا و عباس مسعودی آنجا هستند. من به آقای ملک نیا گفتم آقا بیا شید برویم. مسعودی مرا نگه داشت و کشید جلو گفت "آقا کجا برویم. پدر مرا در آوردی و آبروی مرا جلوی اینها ریختی. این چه حرکتی بود با من کردی؟" گفتم که شما آبرویتان

را توی روزنا مه‌تا ن‌میری‌زید . . . در این موقع که تمام افراد مملکت با ید همه دست به دست هم بدهند بنفع آقای دکتر مصدق شما می‌گردید توی روزنا مه‌تا و بدترین خبرها را پیدا می‌کنید، چا‌پ می‌کنید و بعد از توی آنجا هم بدترین عبا‌رتش را می‌کنید تیتیر روزنا مه . . . مثلاً "از روزنا مه "آقشام" ترکیه یک چیزی پیدا کردید و نوشتید که مصدق با دیادک هوا می‌کند، این را درشت چا‌پ کردید. این یکی گفت "آقا من اتفاقاً آدم امروزه‌یا‌شان عرض کنم که آقا من خدا میداند در کار روزنا مه‌تا دخالتی ندارد و

این روزنا مه‌ایست که شب روی رویه‌ای که دارد داده می‌شود، آدم به‌یا‌شان بگویم که آقا خودتان یکنفر را معین کنید و بگذارید در رأس روزنا مه‌ومن بیروم خارج". و این بود که روزنا مه‌ها یا مثلاً "روزنا مه‌کیهان، خدایا مرزد مرحوم فرامزی را، مردخیلی مغرضی نبود، توانا بود در نویسندگی. می‌توانست در عین حال در یک روز دو مقاله بنویسد یکی بنفع موضوع یکی به ضرر موضوع. از این کارها می‌کرد. از این کارها بدون امضاء می‌کرد. او و مصباح‌زاده روزنا مه‌کیهان را اصلاً سرما به‌اولیش را در بار داده بود و راه انداخته بود. اینها روزنا مه‌های بودند که در آن موقع روزنا مه‌ای که واقعاً آن موقع مردم خیلی مردم چیز بودند روزنا مه‌با‌خرا امروز بود که خیلی مردم بهش توجه داشتند.

س- یعنی بنظر شما در واقع بقول معروف رکن چهارم مشروطیت آن وظیفه‌ای را که داشت درست انجام نمیداد.

ج- نخیر، متأسفانه انجام نمیداد.

س- آیا بنظر شما با زهم همان مقدار آزادی که برای مطبوعات بود هر چند که آنها از این سوءاستفاده می‌کردند بهتر از این وضعی که پیدا "بود که مطبوعات کاملاً تحت سانسور...

ج- بله، خوب معلوم است. آخر آن حدهم اینها اگر به‌شان آگهی میدادند، آخر یکی از بدبختی‌های دستگاه‌های دولتی هم این موضوع آگهی‌های دولتی است که اگر واقعاً یک‌روزی سخاوت‌ها یا بدبختی‌های این روزنا مه‌ها را از آگهی دولتی ... که چشمشان به اینها نباشد. البته این او را خبر نمی‌کردند و می‌رفتند سراغ این شرکتها و مقاطع کاران فلان

که بپاشید آگهی تبلیغاتی بدهید. میرفتند یک مباحثه‌ای دورخودشان را می‌ناختند درست میکردند یک چیز عجیب و غریب. بعد هم یک لیست می‌گذاشت که اینقدر پول بدهید. اگر نمیدادید بهت فحش میدادند. تا موقعی که روزنا مهری پای خودش نبا شد و بخواهد اینجور استفا ده‌ها و سوه‌استفا ده‌ها را بکند همین بساط هست.

س- آقای امینی نظر خصوصی دکتر مصدق نسبت به ابرق درتها بقول معروف چه بود ؟

مثلاً" راجع به اتحاد شوروی و انگلستان و ایالت متحده آمریکا.

ج- انگلستان را که شما میدانید آقای دکتر مصدق در تمام دوره‌ای که بود، آقای دکتر مصدق ارتباطی را با دولت انگلستان قطع کرده بود. و ما قطع رابطه با انگلستان کرده بودیم. نسبت به آمریکا ایشان خیال میکرد که آمریکا به ایران کمک میکند، چنانکه میکرد تا زمان ترومن. بعد وقتی که آیزنهاور آمد بکلی وضع عوض شد. روسها هم که از اول با ایران، با آقای دکتر مصدق بد بودند و اخلاص میکردند. این دیگر از پس گفته شده است دیگر بنده خیال میکنم... طلاهای ما را ندادند، اختلافات سرزی ما را حل نکردند. تمام اینها را گذاشتند تا بعد از اینکه بیست و هشت مرداد شد طلاها را دودستی دادند به آقای زاهدی و اختلافات مرزی را هم حل کردند و هیئت‌های معین شدند. نخیل آنها را حل کردند. حتی یک قطره نفت از ما نخریدند، آن تجارت تنها تری هم که بود که تمام دنیا دکتر مصدق را انداخته بودند آنها هیچ زیر بار نرفتند و نگرفتند کاری. و همش این بود که مملکت ایران... چون اصولاً با ملیت بد بودند و نمی‌خواستند که این فسخ بگیرد موضوع ناسیونالیته و ملیت در ایران. و با دولت انگلستان هم که شما میدانید قطع رابطه کردند. بعد از بیست و هشت مرداد، باز خدا رحمت کند مرحوم نقوی که من امروز خیلی اسم او را بر دم، یک روز این نقوی برای من نقل کرد گفت که امروز یک جریان خیلی عجیبی شد و نامه‌ای! نخست‌وزیری آمد برای ما که سنا تور بودیم. البته سنا توری که زمان آقای دکتر مصدق مجلس سنا منحل شده بود ولی بعد از بیست و هشت مرداد این آقایان آمدند گفتند آن قانونیت نداشته‌ها برای ما کماکان سنا تور هستیم و جلسا تشان را تشکیل میدادند. آقای نقوی گفتند که نامه‌ای رسید برای

ما که برای مشورت در امری به عمارت باشگاه افسران که مقرنخست وزیری بود که اتفاقاً " عجیب است حالاً هم همانجا شده است مقرریاست جمهوری ، همان عمارت باشگاه افسران. چون این باشگاه افسران را زاهدی وقتی که سرتیپ بود ساخته بود. او امورش برای این ساختمان. بنا براین به آن عمارت یک علقه و علاقه ای داشت. وقتی هم شدنست وزیر محل کارش را آنجا قرار داد. و آقای دکتر تصدق هم ، حالاً ممکن است آنرا بعد بهتان عرض کنم، وقتی که اول بار او را توقیف کردند توی آن عمارت بردند. و آقای نقوی گفتند که غذای آنجا زدنست وزیری که برای مشورت در امری فلان ساعت به باشگاه افسران تشریف بیاورید. ما رفتیم. بقیه سناورها هم بودند. نشسته بودیم زاهدی رفت پشت تریبون و پشت میز و گفت که "من خواستم به اطلاع آقایان برسانم که رابطه ایران با انگلستان که قطع شده بود من از امروز اعلام کردم که رابطه مجدداً برقرار بشود و این را خواستم به اطلاع آقایان سناورها برسانم. ایشان گفتند "فرخ معتمد السلطنه، فوری باشد و گفت که من به شما تبریک میگویم از طرف خودم و عموم سناورها. من زدم پشت میز. و با شدم گفتم آقایان میگویند از طرف خودتان و عموم سناورها، من که به شما چنین و کالتی ندادم که این صحبت را از طرف من بکنید که بگویند عموم سناورها. لاف بگویند که عده خاصی و رو کردم به مرحوم تقی زاده که آیا شما و کالت به ایشان دادید؟ ایشان گفتند خیر بنده هم ایشان را فقط سرپله ها دیدم و سلام و علیکی با هم کردیم من به ایشان نمایندگی ندادم. بعد ایشان گفتند من اجازه صحبت خواستم و رفتیم و گفتیم که نامه ای که بدست ما رسیده است اینست که برای مشورت در امری شرکت کنیم. مشورت معمولاً همیشه قبل از اتخاذ تصمیم است. ما آمدیم اینجا به خیال اینکه شما میخواستید کاری بکنید، میخواستید با ما مشورت کنید. حالاً می بینیم آنچه را که شب در روزنامه میخواندیم شما اینجا به اطلاع ما میرسانید. لزومی نداشت که ما بپا شویم و بیاییم اینجا، این مشورت نیست. شما یک مطلبی را اعلام میکنید، شب هم توی روزنامه میخوانیم یا از رادیو می شنیدیم. حالا که آمدیم اینجا بنده ناچارم این مطلب را بگویم که بین ایران و دول خارج چندین بار تاکنون

قطع رابطه شده است . در زمان رضا شاه دودفعه ، در زمان ...

س - با چه دولتی ؟

ج - با دول خارجه .

س - بله ولی کدام ؟...

ج - حالا عرض میکنم . " در زمان این شاه هم دوبار . در زمان رضا شاه یک بار با آمریکا

قطع رابطه شد یعنی سبب اینکه وزیر مختار م جلال غفارمورداهانت واقع شد

و برندن توقیفش کردند ، ظاهراً " هم گفتند سببی به گوش زدند ، رضا شاه عصیان شد و

رابطه را با دولت آمریکا قطع کرد . یکی هم با دولت فرانسه بود که مقالاتی علیه

رضا شاه در روزنامه ها منتشر میشد که کرم زمین خواری آمده است در ایران و زمینها

را میخورد . رضا شاه رابطه اش را با فرانسه قطع کرد و در هر دو بار آن دول که با آنها

قطع رابطه شد عذرخواهی کردند و قول دادند که آن اعمال انجام نشود و رضا شاه رابطه را

برقرار کرد . در زمان این شاه هم یکبار با عربستان سعودی به علت کشتن ابوطالب یزدی

در مکه که گردش را زدن و گفتند اسفراغ کرده است و فلان دولت ایران با آنها قطع رابطه

کرد و یکبار هم با دولت انگلستان . در تمام آن موارد غیر از این موارد اخیر که با تأیید

مجلس و نظر مجلس هم تأیید شده بود ، آن دول که با آنها قطع رابطه شده بود عذرخواهی کردند

و گفتند دیگر این کار انجام نمیشود و رابطه برقرار شد . در این مورد بخصوص با انگلستان

هم عللی باعث شده بود که دولت قطع رابطه کرد و مجلس هم تأیید کرد . آیا آن علل

مرتفع شده ، آن مانع مفقود شده ، دیگر دولت انگلستان قول میدهد در امور داخلی ایران

داخلت نکنند که همانطور میکرده که شما رابطه را برقرار کردید ؟ یا همین جور بیخودی

برقرار کردید ؟ " این صحبت آقای نقوی باعث شد که ایشان دیگر در لیست سیاه قرار گرفتند

حتی دیگر نگذاشتند ایشان سنا تور بشوند و بکلی کنار بروتا فوت کرد .

س - ماهیت روابط دکتر مصدق با حزب توده چه بوده است آقای امینی ؟ و همچنین نظرس

خصوصی ایشان راجع به حزب توده ؟

ج - خوب ایشان کرا را " همیشه میفرمودند توده نفتی ، توده نفتی . ایشان کرا را "

در نطق هایش همه جا گفتند و این نسبت به حزب توده اصولاً " چون ایشان یک اعتقاد

آزادی را داشت همیشه معتقد بود که احزاب باید آزاد باشند. والا اینهمه فحش روزنامه‌های حزب توده، روزنامه‌بوسی آئینده، روزنامه‌سوگند، روزنامه مردم اینهمه اهانت‌هایی که به آقای دکتر مصدق کردند ایشان گفتند بکنند. نظیر ایشان آزادی بود، اعمال آزادی بود. ولی خب متأسفانه نتیجه‌اش هم همان بود که دیدیم و ایشان معتقد بودند که توده‌ایها یک عده‌شان آلت بلا را داده انگلستان هستند که توی آنجا ریشه کردند که من در آن دفعات راجع به شیراز مثل اینکه گفتم و منعکس شد. و بقیه‌شان هم که نوکری بدون قید و شرط.

س- جیره و مواجب.

ج- نخیر، با جیره و مواجب. نوکری با جیره و مواجب. بطوری که بعداً "بردنشان به آن طرف و نگهداری‌شان کردند و بعد هم آوردنشان و حال هم که معلوم شد که دیگر اینجور مریحاً" آمدند اقرار کردند که ما جا سوس اینها بودیم.

س- روابطی که مصدق رسماً با حزب توده داشت؟

ج- می‌آمدند ملاقات میکردند، چرا. اینها می‌آمدند. یاد هم هست چندین بار این آقای خدا بنده و لنگرانی و اینها بنده میدیدم می‌آمدند می‌نشستند و بحث میکردند. ولی خب، حتی این دفعه آخریش که عرض کردم خدمتان که اینها آمدند به آقای دکتر مصدق که شما اسلحه بدهید که ما بایستیم. و آقای دکتر مصدق گفت دست آن نخست وزیر را باید قطع کرد که اسلحه بدهد به دست عده‌ای که اینها را عوامل بیگانه میداند و بر علیه این مملکت اقدام میکنند و نداده بعد هم معلوم شد عده‌ای دی‌افسر اینها داشتند که همه‌شان را گرفتند و عده‌ای دیشان را هم اعدام کردند از قبیله عطار و میشی، آنها را که بودند اعدام شدند.

س- سیامک

ج- سیامک.

س- ولی اینطوری که دکتر کیا نوری با رها توی محبیه‌هایش و اینها گفته گویا مرتب

تماشای تلغنی با دکتر مصدق داشته، آیا شما هیچ چیزی در این مورد بیا دمیاورید.

ج - خب تلغن آقای دکتر مصدق را نمره اش را هر کسی میتوانست بگیرد. میگرفتند و ایشان مخصوصاً " از شب ببعد خودش گوشت را بره" - و جواب میداد. اینطوری صحبت ها را میکرد. برای اینکه اینقدر نزدیک باشند، حالا بعنوان اینکه زن ایشان دختر دانی آقای دکتر مصدق است. میدانید که مریم فیروز دختر فرما نفا بود که دانی مصدق بود. نه آنقدر ارتباط نزدیک نداشت.

س - آقای دکتر مصدق هیچ نوع نظری داشته را جمع به توزیع ثروت و همچنین مالکیت خصوصی. نظر شخصی دکتر مصدق نسبت به این مسائل چه بوده است آقای امینی؟

ج - با اطلاعات ارضی شاه که میداد " مخالف بود. میگفت که این رویه ای که در مملکت ما هست برای مملکت باید همان که خود ایشان هم کردند، باید بپره مالکانه را کم کرد بنفع زارع ولی این وضع کشاورزی مملکت ما ایجاب میکند که در این دهات، چون ما که کثو پر اشی و و این حرفها نداریم، در رأس یک کسی باشد که بتواند آن ملک را اداره کند. چون شما میدانید که در دهات ایران، حالا شما چون گیلانی هستید مثل ما را که ها نمیدانید یا مثلاً " یزدی ها که این آب را با یک قطره قطره از زمین گدائی کردند جمع کردند و رسانند. دیروز اتفاقاً " با کسی اینجا توی منزل من صحبت بود در این استخرها که در دهات هست که گفتند این استخرها ... گفتم نه آن استخرها که در دهات هست برای اطراف این نبوده که برون دشتا بکنند، اینها آبی که بوده است اگر این آب همین جور بخواد بیرون دشتا این آب به اصطلاح پرتش زیاده میشد. تا بخواد بیرون دشتا ... این را، این ذره ذره آب را در یک بقول خودشان استل جمع میکردند که بما ندید یک مخرجی داشت یک چیزی داشت میگفتند ناله که او را بکشند آب با سرعت بیرون آبیاری بکنند. خب این را کی میکرد، یک مالک دهه. حالا ممکن بود یک مالک دهه هم یک آدم بدی باشد، استخما رگربا شد، استخما رگبند را با، و لسی بعضی جا ها هم بشود مثل آقای ضیاء الملک فرمندی همدا ن ملاکی داشت و بقدری با رعایا خوب رفتار میکرد، بقدری اینها را زوراضی بودند. مثلاً " همان موقع که اغلب این

مالکین دهات سر موضوع قند، شکریا چیزهای دیگر یا انتخابات اینها میآمدند سو - استغاده کنند از سهمیه زارعین آقای ضیاءالملک خواش میکرد که مأمور دولت خودش بیاید و این چیزها را بیاورد در ده و توزیع بکند و خودش هم کمک میکرد به رعایا و زارعین. مالک بنده می شناخت که اجازه نمیداد نوی دهانش، حال آمده و رفته است پی کارش آن آقای دکتر معاون در دهات بین همدان و کرمانشاه، که توی دهانش - مدرسه - باخته بودند و رفته بود خراب کرده بود که این دهاتی نباید با سواد باشد اگر با سواد باشد دیگر خراب نیست که توی ده کار میکند. با جاده را خراب میکردند اما عده ای هم بودند که توی دهشان مدرسه می ساختند، کمک میکردند. همان کسی که مثلاً، حالان اسمش را به بیدی بردم از طرف آقای دکتر مصدق، این آقای امیر شوکت - الملک علم انصافاً " در دهات بیرجند مدرسه می ساخت، جاده درست میکرد اینها بودند. عده زیادی دیگر اصلاً خیرات و مبرات که در شیراز در جاهای دیگر، در فارس در اراک اینها میکردند خیلی زیاد بود. و دکتر مصدق هم معتقد بود که من خیال میکنم در آن جلسایمان راجع به آن موضوع آن زرکش و آن قنات عرض کردم خدمتان که یک قناتی آنجا می ساختند که آقای دکتر مصدق هم گفتند که رفتیم از ...

س - بله.

ج - و اینست که واقعاً " اگر یک مالکی نبود که این قنات را حفر کند، تنقیه کند مراقبت بکند دهاتیها خودشان اینکار را نمیکردند. دهاتیها نمیکردند. اینها اغلب با هم اختلاف پیدا میکردند و این اختلافها میرسید به جاهایی که اغلب کشت و کشتار میشد. در دهات.

س - اصولاً " دکتر مصدق راجع به تقسیم ثروت و مالکیت خصوصی چه نظری داشت؟

ج - نسبت به تقسیم ثروت هیچ عقیده ای نداشت و نسبت به مالکیت خصوصی خیلی احترام میگذاشت، خیلی هم زیاد.

س - یعنی اگر مثلاً " ضروری هم بود برای وضع مملکت ایشان حاضر نبود که بر نامه ای -

داشته باشد برای توزیع ثروت؟

ج - ایشان نخیر، بنده چنین چیزی از ایشان نشنیدم هیچوقت.

س - در سالهای آخر عمرشان، آیا دکت. مصدق هرگز اظهارشمانی کرده بود از بعضی

اعمالی که انجام داده؟

ج - از کجاش؟

س - آن اوایل ...

ج - من اظهارشمانی از ایشان هیچوقت نشنیدم. یکبار فقط من به تقریب و کنایه

که خیال میکنم در آن جلسات قبل هم عرض کردم و ضبط شد، بالای سر ایشان من کتاب

پنججاه سال منعت نفت در ایران مصطفی فاتح را دیدم و به ایشان عرض کردم که "آقا

این کتاب را خواندید؟ فرمودند که" بله. بسیار کتاب جا معی است و خیلی خوب است."

گفتم نظرتان. گفتند که "بله آدم بسیار وارد و مطلعی است این فاتح. اینکه

آقای حسینی نیست،" گفتم "متأسفانه دیر متوجه شدید." البته این عبارت این بود

که چون حسینی در این کار نفت خیلی اخلاص کرد. با کمال تأیید بنده باید بگویم

که اگر این دخالتهای بیجای حسینی نبود شاید کار نفت حل شده بود. و او با خودش

مثلاً در آن کمیسیونهای هریم ——— و کمیسیونهای دیگر که هی اخلاص میکرد آخر سر

یکجائی گفته بودند من خواب دیدم این کار درست میشود. با خواب و با تصورات واهی

یک آدم پلی تکنیسینی اینطور متأسفانه فکر میکرد. که حالا هم همین جور، و نگذاشت

والا اگر این کار حل شده بود بنظر من وضع مملکت ما خیلی خیلی بهتر از این بود که

ما میتوانستیم داشته باشیم. و نگذاشت اینکار را. این را به تعبیر ———

انداخت.

س - آیا هرگز شده بود که در آن روزهای آخر حیاتش دکتر مصدق و قتیقه دربار و نخست وزیرش

فکر میکرد به اصطلاح اعتماد یا عدم اعتمادی را که نسبت به بعضی ها در کار داشت ———

سؤال قرار بدهد؟ مورد تردید قرار بدهد؟

ج - نه. نه تنها چیز بلکه خیلی عذر میخواهم مخصوصاً "راجع به مرحوم دکتر فاطمی

که خیلی از افراد نسبت به او نظر بد داشتند، بنده صریح بگویم. حتی حسب اینجا واقعاً"

نمی خواهم من چیزی بگویم راجع به ... بعضی وقتها من از مرحوم دهخدا حتی من چیزی شنیدم که ... اما آقای دکتر مصدق فرمودند که من در تمام دورانی که دکتر فاطمی با من کار میکرد خلاف مروی هم از او ندیدم و حتی گریه کردند راجع به فاطمی .

و خیلی احترام کردند به دکتر فاطمی . بعد هم که شما دیدید آن مرد ، آن مرد بزرگوار جان خودش را روی این کار گذاشت دکتر فاطمی . در محاکمه اش هم نهایت مردانگی و مروت را بخرج داد . یادداشت های ایشان در زندان ، خیال میکنم در محاسبه قبلی گفتم که آنها شی را که در زندان مینوشت و بخارج میفرستاد .

س - بله

ج - در آنجا یک دفعه پیغام داده بود بوسیله آقای آیت اله زنجانی که به آقای مهندس رضوی پیغام بدهید که ضعف نشان ندهد در محاکمه . چون سه نفر را با هم محاکمه میکردند دکتر فاطمی و دکتر ثایگان و مهندس رضوی . و به آن آقایان بگوئید چرا ضعف نشان میدهند ، سرا خواهند گشت ، این را خودش میدانست و خیلی هم مردانه محاکمه ، خیلی شدید ، خیلی مقتدرانه جواب میداد از خودش . آقای دکتر مصدق هم نهایت احترام را داشت . و حتی با موصوف " آن رئیس دادگاه که سرتیپ مزین بود ، او گفت چرا فریاد میکنید ، اینجا سرباز خانه نیست . میگفت من راجع به یک ، معذرت میخواهم ، یک قاشقه خانه ای دارم صحبت میکنم ، منظورش دربار بود ، و من هم سرباز نیستم شما سرباز هستید . بعد در آن یادداشت های که برای آیت اله زنجانی بخارج محرومانه مینوشت پیغام داده بود که به آقایان هم زندانی های من که با من محاکمه میشوند یعنی آقای دکتر ثایگان و مهندس رضوی پیغام بدهید که از خودتان ضعف نشان ندهند مرا خواهند گشت ، شما ها را که نمی کشند . و با این حال خیلی خیلی شرافتمندان هستند رفتار کردند تا آخرین روز حیاتش .

س - حالا بر میگردیم به موضوع دادگاه دکتر مصدق . اگر لطف بفرمائید و برای ما توصیف بکنید زندگانی دکتر مصدق را لحظه ای که دستگیر شد یعنی در مرداد ۱۳۴۲ تا لحظه ای که از زندان آزاد شد در واقع ، قبل از رفتن به احمدآباد .

ج - بنده خیال میکنم که این کار پسند شماست و وقت میگیرد که نه من مجال دارم و نه شما حوصله اش را .

ب - اگر شما مجال داشته باشید من حوصله اش را دارم .

ج - قدر مسلم اینست که در روز بیست و هشتم مرداد آقای دکتر مصدق وعده ای از آقایانی که در منزلشان بودند از دیوار شرقی خانه شان رفتند با آوازه مدندپا شین و در خانه مجاور منزل آقای دکتر مصدق یعنی مجاور آن اصل چهار سابق ، که مال ایشان بود و اجاره به اصل چهار داده بودند ، آنجا منزل آقای حسین معظمی بود ، برادر دکتر معظمی بود ، که قبلاً " این خانه مال مرحوم وجدایی بوده که داستان دیوان عالی کشور بود بعد حسین معظمی خریده بود . آقای دکتر مصدق و آقای دکتر شایگان و آقایان دیگری که با ایشان بودند آقای دکتر صدیقی اینها میروند در آن خانه و کسی نمیدانسته که آقای دکتر مصدق کجا هستند . شاید گفتم دکتر معظمی! شباهت کردم ، دکتر معظمی خیر، میروند منزل حسین معظمی

سیف اله معظمی هم جزو این عده بود ، برادر دکتر معظمی که وزیر پست و تلگراف بود . اغلب آقایان وزرائی که با ایشان بودند . خواهر آقای سیف اله معظمی و دکتر معظمی و حسین معظمی ، عورت خانم ، عیال آقای شریف امامی است . آقای سیف اله خان معظمی و خانمش که آنجا بودند ، خانم پریوش مالح دختر برادر الیه خان مالح تلفن میکنند به شریف امامی . چون شریف امامی از همان موقع با دستگاه مربوط بود و همکار داشت . مضافاً " به اینکه با رئیس وقت اصل چهار که در ایران بود خیلی نزدیک بود و رفیق بود . چون آقای دکتر مصدق خیلی اصرار داشته است که شما " خودشان را - معرفی کنند ، قبل از اینکه بریزند و اها ننتی کنند و بکشند خودشان را معرفی کنند . تلفن میکنند به شریف امامی این خانواده معظمی صحبت میکنند ولی نمیگویند ما کجا هستیم .

شریف امامی جواب میدهد که شما یک نیم ساعت دیگری به من تلفن کنید . نیم ساعت دیگر اینها تلفن میکنند شریف امامی میگوید که از طرف دستگاه هیچ خطری متوجه آقای دکتر مصدق نخواهد شد و ایشان همانطور که نظر خودشان هست اگر خودشان را معرفی کنند خیلی بهتر است . ما شین میخواندند و سوار میشوند همه آقایان و میروند به عمارت باشگاه افسران

که مقرزا هدی بوده است . البته آنجا که از ماشین پیاپی می‌شوند . یک مرد بسیار ردلی سپهر خیلی بدنام هم بود . من مورخ الدوله البته . لسان سپهر ، اوتوهینی بسه آقای دکتر مصدق می‌گویند که شاید آب دهن به صورت ایشان می‌پاشد و یا از این کارهایی که حالا گفتنش ... ولی زاهدی با کمال ! دب از آقای دکتر مصدق استقبال می‌کند و حتی می‌گوید که خیلی متأسفم از این پیش‌آمدی که شده است . و آقای دکتر مصدق را می‌برند در اطاقی آنجا تخت خواب می‌دهند که بماند . آقای دکتر مصدق و آقای سیفال خان معظمی و دکتر شایگان و اینها . بعد از چند روزی خود ایشان اصرار می‌کنند که اینجا جای من نیست . دوباره آقای دکتر مصدق و آقایان را منتقل می‌کنند به لشکر دوزری آنجا زندانی بصورتی معین می‌کنند و آقای دکتر مصدق را می‌برند آنجا . البته آنموقع آقای دکتر غلامحسین خان هم در زندان شهرپانی بودند که بعد از مدتی مرخص می‌شوند . بعد از مدتی صحبت ... آهان چیزی را که فراموش کردم بگویم اینست که حتما " شما ممکن است از شریف‌امامی یا آقای لاجوردی بپرسید . شریف‌امامی می‌گوید که ایشان نگران نباشند از نظر دستگاه ، ضاری به ایشان نخواهد شد و ایشان سه سال در باغی نگه‌داشته می‌شوند و بعد تمام می‌شود کار . یعنی سه سال محکومیت را همان موقع گفته بودند . این سه سال را من همانوقت شنیدم و میدانستم ، سه سال . ایشان را در لشکر دوزری نگه می‌دارند و ساقی هم بعد از منزل می‌برند برای ایشان . پسرهایشان می‌آیند . ت می‌کنند . آزموده مرتب می‌آید برای تحقیقات تا محاکمه ایشان می‌خواهد شروع بشود . به ایشان تکلیف می‌کنند که وکیل معرفی کنید . آقای دکتر مصدق سپهبد نقدی را بعنوان وکیل خودش معرفی می‌کند . سپهبد نقدی یکی از خوش نامترین افسران ارتش بود که مورد علاقه آقای دکتر مصدق هم بود . ایشان را در آن دادگاه انتظامی و ارتش هم گذاشته بودند . آقای نقدی می‌گوید که من باید کسب تکلیف بکنم . آقای سرهنگ جلیل بزرگمهر که خیلی معتقد به آقای دکتر مصدق بود و در زمان ایشان مدتی فرماندار نظامی آبادان بعد از کمال و بعد هم مدیر کل غلّه کشور بود و ضمناً " خانم ایشان هم دختر برادر آقای الهیار صالح است و با جناح آقای سیفال معظمی که وزیر پرست و تلگراف بود . سیفال معظمی و آن آقای سروان فشارکی که بعد

شده‌بان ، مستحفظ منزل دكتر مصدق این هرسه با هم با جناق بودند. ایشان به آقای نقدی مراجعه میکنند و میگویند که شما آقای اینکا را قبول کنید اگر اینکا را قبول کردید منهم پادوئی کا رشا را میکنم چون من حقوق خواندم ولیا نسید حقوقم پادوئی کا رشا را میکنم برای اینکه کمکی کرده باشم. ولی شاه به نقدی اجازه نمیدهد بنا بر این نقدی رد میکند. وقتی نقدی رد میکند آقای دكتر مصدق هم دیگر وکیلی معرفی نمیکنند و میگویند من دیگر وکیل معرفی نمیکنم. خب اینجا دیگر دادگاه با وکیل تسخیری معین کند. میآیند با نقدی صحبت میکنند که آقای بنظر تو کی را بکنیم وکیل تسخیری. میگویند خوب است همین بزرگمهر را که آمد بمن چنین پیشنهادی را کرد او خوش میآید از این کار. به آقای بزرگمهر تکلیف میکند. بزرگمهر البته خیلی میل داشت ولی خانمش خیلی سختش بود. من به آن خانم گفتم ببینید خانم شما دوتا شوهر خواهرتان الان در زندان هستند، یکی آقای سیف اله خان معظمی و یکی سروان فشارکی. و توجه چیزتانها کمتر است که شوهرتان نباید توی اینکا ربا شد برون که زندانی بشود، اینکا را فتخاری است. و قبول میکند. آقای سرهنگ بزرگمهر قبول کرد و خیلی هم خوب از عهده اینکا برآمد و مرتباً "میرفت توی زندان و کارهایی که ایشان دستور دادند انجام میداد و طبق مقررات ارتش هم وقتی یک محاکمه‌ای است و یک افسری وکیل میشود تا ما دامیکه آن محاکمه در جریان است آن افسراژمانی که دارد، شغلی که دارد معاف میشود، این حسن راهم دارد. بنا بر این ایشان کارش همین بود. در دادگاه میگویند که، در دادگاه هدوی که آقای دكتر مصدق تربیون در اختیارش افتاد و مرتباً "داردمطالعی میگویند که این خب به ضررشا بدشاه و دستگاه و اینها باشد. بطوریکه متین دفتری یکرورفته بود به شاه گفته بودند است که این محاکمه مصدق نیست این محاکمه دستگاه سلطنت است و اینکا رخیلی به ضرر سلطنت دارد تمام میشود این محاکمه دكتر مصدق. روزی بزرگمهر را در وزارت جنگ میخواستند و میگویند که آقای این محاکمه خیلی دارد به درازا میکشد پس توجه کار هستی. رئیس دادگاه سرلشکر مقبلی میگوید که من فردا وقتی آقای دكتر مصدق آمدن داشت رومیکنم که خب بیانات

ومدافعات شما تمام شد و کلیل پا شود و دفاع کنند و توبلافا صله پا شو و شروع کن به دفاع کردن که دیگر دکتر مصدق نتواند حرف بزند. بزرگمهر این مطلب را محرمانه نبسته دکتر مصدق میگوید. میگوید آقای من را خواستند و بمن تکلیف کردند که ما به تو این شکلی میگوئیم و تو پا شو و دیگر دفاع کن که مصدق حرف نزند. آقای دکتر مصدق هم میشوند و وقتی که دادگاه تشکیل میشود سر لشکر مقبلی رومیکنند به بزرگمهر که بیانات آقای دکتر مصدق تمام شده است و شما پا شو و آقای وکیل صحبت بکنید. بزرگمهر هم خیلی بوشا این کا غذا پیش را دستش میگیرد که پا شود و صحبت بکنند یک دفعه آقای دکتر مصدق میپرد تمام او را بزرگمهر را از دستش میگیرد و میگذارد زیر نیشمنش، زیر خودش و رویش می نشیند و میگوید پدر سوخته باشی اگر حرف بزنی. این پدر سوخته باشی خب آنهم تبا نبوده است بین آنها ولی این اثر را کرده بود که بعد که بزرگمهر را باز نشسته کردند و از کار برکنار کردند، چندین بار که سپهبدیانش تهدیدها داشت که خیلی علاقمند بود به بزرگمهر با شا را ج به بزرگمهر صحبت میکند شا میگوید که انوکری مصدق را بر شرافت سربا زیش ترجیح داد و این همان موقع که مصدق گفت که پدر سوخته باشا اگر حرف بزنی، این حقش بود برگردد و بزند و تو گوش مصدق و نزد گرفت نشست. بهرحال بزرگمهر نشست و دکتر مصدق پا شد و آمد و ادب بیاناتش. رئیس دادگاه هم اشهدا بالله همانطور که به شما هم قبلا" گفتم آدم ردایی نبود مقبلی با اینکه چیزها میپیش آمد که به شما در جلسات قبل گفتم، او هم دیگر ناچار تسلیم میشود. خب از راج هم ما چیزهایی که لازم بود بوسیله بزرگمهر میرساندیم. بزرگمهر هم دیگر نهایت جدوجهدش را بکار میبرد تا ما که بدوی و بقول من که شوخی میکردم همیشه این دادگاه را میگفتم دادگاه بدوی. یک آقا شای تو منزل من خیال میکردم اشتباه میکنم و نمیفهمم. گفتم نخیر این دادگاههای چینی بدوی است. ایشان را محکوم میکنند به سال حبس که البته همین سه سال بود که قبلا" هم در همان روز و ایل بیست و هشت مرداد هم به ایشان گفته بودند. آقای دکتر مصدق تقاضای تجدید نظر میکنند. در اینجا برای اینکه جبران کرده باشند آن پدر سوخته باشی را

که به بزرگمهر گفته بود جبران کرده باشند، شما " ایندفعه بزرگمهر را بعنوان وکیل تعیینی معرفی میکند. یعنی خودشان ایشان را بعنوان وکیل معرفی میکند. دفعه قبل تسخیری بود دادگاه معین کرده بود ایندفعه شما " خودشان معرفی میکنند بزرگمهر را. دادگاه تجدیدنظر هم که البته رئیسش آدم ذلی بود آقای جواد و چقدر دکترو صدق به این محبت کرده بود، چقدر محبت کرده بود، او با شما کمه میکند، با آقای دکترو صدق حرفهاش را میزند. معذرت میخواهم اینجا یک مسئله را من فراموش کردم بگویم. این تشکیل دادگاه تجدیدنظر دکترو صدق مدتی به درازا میکشد. بطوریکه ایشان اعتصاب غذا میکنند. ایشان در اسفند ماه سال اعتصاب غذا میکنند و اینک تا تکلیف من معین نشود من غذای نمیخورم تا این کار تجدید نظر من ... دادگاه میخواسته بازی کند البته. دادگاه میخواسته بازی کند چون خیلی تحت فشارهاش بود. شاه گرفته بود در هندوستان نهرو خیلی در این مورد صحبت کرده بود که این برای شما خیلی تنگ آور است که این مرد که این خدمات را کرده است حالا محاکمه میکنند. او هم گفته بوده که اگر را زودتر تمام نکنند و رأی بدهند. این ولولهای در ارتش ایجاد کرده بود. مخصوصاً " شب عید که تکلیف چیست و ایشان اعتصاب غذا دارند اگر حادثهای رخ بدهد چه خواهد شد. معاونی وزارت جنگ داشت در آن موقع بنام مرتضی - زاهدی که البته از این خانواده فضل اله زاهدی نیست، امفهان است او، بسیار مرد شریف با تقوی درست واقعا " این مرد از اولی الله است. زمان آقای دکترو صدق سرتیپ بود ایشان و رئیس کارگزی ارتش بودند. بعد رئیس بازرسی مالی ارتش شده بود خیلی مردم در اعتصاب بودند. بعد هم ایشان شد معاون وزارت جنگ و سر لشکر شده بود و آن موقع، تا سپهبدی هم ارتقاء مقام پیدا کرده بود و بازنشسته شده بود. الان در تهران است خوشبختانه حیات دارند. ایشان در آن جلساتی که بوده میگوید " آقا مرا مورد کشید من میروم روزها ایشان را می شکم. " و ایشان با اتفاق آزموده و بختیار میروند به زندان لشکر دوزخی. خود آقای زاهدی برای من نقل کرد که من رفتم توی اطاق ایشان و همان ادب و احترامی را بجای آوردم که وقتی ایشان نخست وزیر و وزیر دفاع بودند

ومن رئیس کارگزینی ارش بودم بجا می‌آوردم وبا همان طرز رفتن مثل سربازی - ایستادم. ایشان بلافاصله مرا شناختند وفوری دست انداخت گردن من و مرا بوسیدند و تبریک درجه ام را گفتند که من سرلشکر شدم و روی تخت شان مرا نشانند. من گفتم که قربان من آدمم امروز شما دست لاف بگیرم، اصطلاح است که عیدی از شما بگیرم پدر ولی همان موقع به آقای آزموده و بختیار محل گم نگذاشتند. رو کردند به من و گفتند که چه می‌خواهی؟ گفتم که جناب عالی با یاد این روزه تان را بشکنید، این بهترین عیدی من است. گفتند آخه آقای این محاکمه مرا ترتیبش را نمیدهند تمام نمیکند. گفتم من به شما قول میدهم که بعد از این اینکار را بکنند. گفتند اگر تو قول میدهی من قبول دارم. گفتم خیر من قول میدهم. وفوری رفت پشت در آنجا لیوان شیری حاضر کرده بودیم ولیوان شیر را آورد و دادم و ایشان از دست من لیوان شیر را نوشیدند. "با زاحوا دت توی آن زندان ایشان وصیت نامه میخواستند تنظیم کنند، میخواستند که با آقای عنایت، حسن عنایت که سردفتر بود و همیشه مورد اعتماد ایشان بود، با ایشان مشورت کنند. پیغام میدهند حسن عنایت به ارتشبد هدایت که با زبها اودوست بود و مربوط به دود تلغن میکند آقایان ایشان میخواستند وصیت نامه ای تنظیم کنند و بنا میخواستند مشورت کنند. هدایت میگوید من به شما خبر میدهم. تلغن میکند که فردا سرگردی می‌آید سراغ شما با ما شینش و شما را میبرند به زندان لشکر دو زهی که با ایشان ملاقات کنید. فردا صبح سرگردی میرود سراغ آقای عنایت و میگوید من سرگرد نا صر مقدم هستم، همان آدمی که بعدا "تا درجه سه سپهبدی ارتقاء پیدا کرد و رئیس ساواک شد و بعد هم کشته شد. ومن دیشب از شوق خوابیدم که امروز این سعادت نصیب من میشود که میتوانم رهبر ملت ایران را زیارت بکنم. این را آقای عنایت شما "به من گفت. وبا تفاق نا صر مقدم میروند زندان و آقای دکتر را زیارت میکنند. محاکمه ایشان تجدیدنظر شد و با زهان رأی تأیید شد و ایشان را در آنجا نگاهداشتند. بعد ایشان گفتند آقایان محکوم به زندان مجرّد که نشدم اینجا تنها هستم. آقای آزموده و اینها یک آدم زندانی را، مثلاً محکوم

شده است به حبس ابد با قل و منقلش و سطر می‌دارد و می‌رود توی اطاق ایشان که آقایما گفتید که قلان پس بنا بر این ایشان با شما هم زندانی هستند. از این اداها و از این لوس - با زیباتی که که بعداً البته پس از چند ساعتی او را ردش میکنند. در تمام مدت که آقای دکتر مصدق در آن زندان بود دوسه بار به ایشان تکلیف کردند که آقایما مثلاً "اگر حمام بخوابید بروید حمام". ایشان نخیر همان یک گالری فیکس بود و رسم بود کالری فیکس یک بخاری بوده که اتفاقاً "من دادم برای ایشان بردند، این را آنجا آب رویش گرم می‌کرد و هماهنگاً خودش را می‌شت و میگفت من اگر از اینجا بیرون بیایم یک سربازی بعنوان اینکه احساسات ملیش، سلطنت خواهش غلبه پیدا کند یک تیری می‌اندازد بعد هم این موضوع ... اینست که ایشان از توی آن اطاق مطلقاً بیرون نیا مدند. البته پسرهایشان، دخترشان، می‌رفتند ملاقاتشان. بنا اتفاقاً فرجام کردند در همانجا. اینجا سه وکیل برای خودش انتخاب کردند. آقای حسن صدر، مرحوم مجدزاده صهباء که وکیل مجلس بود زمان ایشان کرمانی و بعد هم انتخاب کردند آقای شهیدزاده از وکلای میرزا دگستری و خیلی فاضل. این سه نفر را ایشان معین کردند که لایحه فرجامی را بدهد. آنها هم با مشورت خود آقای دکتر مصدق لایحه‌ای تهیه کردند و دادند دیوان کشور. پرونده‌های دیوان کشور معمولاً" تقسیم میشد به شعب جزائی. یکی از شعب جزائی که خیلی خوب بود شعبه ۲ بود که در رأسش آقای حاج‌شکوه باغ بودند که یک وقتی دادستان کل کشور بودند. وحسین معظمی هم مستشار بود. قاعدتاً "می‌بایستی این پرونده را به این شعبه بدهند ولی چون حاشیاء باغ گفته بود اگر پرونده من می‌گویم که این محاکمه برخلاف اصول بوده است زیرا محاکمه ایشان محاکمه سیاسی است و باید در حضور هیئت منصفه باشد و بنا بر این باید در دادگستری باشد، این را به آنجا ارجاع نکردند. شعبه ۹ رئیسی نداشت ولی عضو مقدم شخصی بود بنام فرहत که از قبل هم معروف بود که این نوک - دستگاه بوده است همیشه مطیع و منقاد دستگاه، او را به این شعبه رجوع میکنند. در صورتیکه در آن موقع این شعبه رئیسش در مرخصی بوده و معمولاً "پرونده زندانی در آنجا باید به شعبه ۹ رجوع کنند که در حال تعلیق باشد. بایدهم‌هایی کار باشد. این را هم

آقای هیئت که رئیس دیوان کشور بوده این شعبه رجوع کرد برخلاف اصول اعضای شعبه عبارت بودند از آقای فرهنگ عضو مقدم، محمد حسین عقلی و جمعی خراسانی به دایاری میرزا یحیی آقای انصاری مدتها پرونده در این شعبه بود و تصمیم اتخاذ نمیکردند. روزی آقای دکتر مشیری که رئیس اداره فنی بود و این آقای فرهنگ علاوه بر سمت کذالت شعبه و عضو اقدم شعبه مدیر کل حقوقی وزارت دادگستری بود آقای مشیری تلفن کرد که من یک کار لازمی با تو دارم. من رفتم و آقای مشیری مرا توی اطاق فرهنگ برد و فرهنگ گفت آقا من میخواهم از شما که قاضی دادگستری بودید به جفت عیثیت دادگستری علاقمند هستید یک خواهی بکنم. و آن اینکه از آقای دکتر مصدق خواهی کنید که این تقاضای فرجامان را پس بگیرد. گفتم برای چی؟ گفت برای اینکه خب ما ناچاریم، مجبوریم که این رأی را ابرام کنیم و میخواهیم اینکار بشود. ما مجبوریم، اگر بخواهیم نکنیم هر چه بنظر تان میآید که رأی قطعی... گفت آخه اگر اینکار را نکنیم بعد از موده میآید او را وزیر دادگستری میکنند. گفتم خوب بیا از همین میشود. گفتم خوب بالاخره چه خواهد شد؟ از این وضع که بهتر خواهد بود اگر آزمونده بیا شد البته این را هم بگویم که آزمونده روزها توی محکمه به آقای دکتر مصدق اهانت میکرد ولی شبها میرفت در زندان روی پای دکتر مصدق میافتاد که آقا ما ببخشید، من چه بکنم، من مجبورم که توی محکمه این حرفهای اراجیف را بزنم، این خیلی واقعا میسر نبود. چون خیلی دکتر مصدق به این آزمونده محبت کرده بود. یک وقتی ایشان را که در درشت یک آدم زیر گرفته بود، این آقای دکتر مصدق به کشا و رزمدرستان را گیلان سپرد که این چون آدم درستی است شما آنچه از دستتان بیاید کمک بکنید، ورئه را بخوانید جلب رضایت و اینها را بکنید خیلی بهش محبت میکرد. حتی یکوقت بهش پیشنهاد داد که بود برای همین دادگستری ارتش او را غذو نموده بود که من صلاحیت اینکار را ندارم، اطلاعاتی ندارم ولی بعد آمد مرا محاکمه و ذالت ها را کرد.

ج - بلہ . درہر حال بندہ بہ آقای فرہت گفتم کہ آقا شما میدا نید یا کی طرف ہستید ؟

دکترمصدق را مگر میشود گول زد؟ دکترمصدق همه چیزش را گذاشته برای حیثیت مملکت. شما آدمی هستید که ... آقای فرهت خوشنام نبود وقتی داستان تهران بود معروف بود که جزوا بزار کارکن الدین مختاری بود، مگر شما همان نبودید که در کاخ گلستان وقتی که من و میرزا علیخان اشتری با هم بودیم شما رد شدید من خیال کردم معرفی میکنم، مرحوم مصطفوی هم بود. آقای اشتری گفتند ایشان به دستور اون فلان. شروع کرد فحش به وزیر وقت داد گستری سابق دادن.

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : ۳ ژوئن

محل : شهرآناندل - ویرجینیا

مواجه کننده : ضیاء اله صدقی

نوار شماره : ۱۱

بدستور متین دفتری میخواست برای من پرونده تشکیل بدهد، مثلاً "اها ننت کردم و سرانزدانی کنند". گفتم شما در حال نام خوشی نداشتید آقای فرهنگت بیایید اینجا کفاره‌ی گناهان گذشته‌تان را اینجا حبران کنید و بخودتان آب بربودید، و نکرد، خدا رحمت کند مرحوم وثیقی معاون وزارت دادگستری بود بسیار مرد شریف و خوبی بوده میرزا غلامحسین خان وثیقی. من با ایشان خیلی مربوط بودم و منزلشان میرفتم، یک روز تلفن کرد کار لازمی دارم من منزل ایشان رفتم سر نماز بودند، گفت "فلانی من میخواهم از تو خواهش کنم که بروی خدمت آقای دکتر مصدق در زندان از ایشان بخواهید که از اینکار این...". گفتم آقای این حرف را فرهنگت هم بمن زده است آخر اینکار شما با بچه که طرف نیستید، محال است که آقای دکتر مصدق چنین کاری بکنند. در اینجا بود که حالا یادم هست که شاه به هندوستان رفته بود که چون نهرو به اوفشار آورده بود او تلگراف زده بود که هر طرور شده اینکار را در دیوان کشور تمام بکنید، روزی آقای فرهنگت، این را که من عرض میکنم علم دارم که عرض میکنم. حالا بعد عرض میکنم رای ای که اینها نوشته بودند سه صفحه رای بود سه صفحه رای داور برابر ام، آقای فرهنگت این رای را بر میدارد و میآورد در اطاق وزیر وقت دادگستری یعنی جمال اخوی. جمال اخوی از فرهنگت خوش نمیداد. وقتیکه او میگوید من باشما کار دارم میخواهم بیایم اواز پشت میز شما میشود به این عنوان که میخواهم بروم بیرون، که

و قتش را نگیرد ، فرهنگ به وزیر دادگستری میگوید آقا ما این رأی دکتر
 مصدق را نوشتیم می‌خواهیم شما هم ببینید ، اخوی اجمالا " نگاه‌ی
 میکند میگوید "آقا سه صفحه رأی ؟" میگوید "آقا اگر رأی را نقص
 میکردید احتیاج به استدلال داشت وقتی ابرام میکنید که احتیاج
 به استدلال ندارد " میگوید چه بکنیم ، اخوی دوسه کلمه عنوان میکند
 که آقای فرهنگ کاغذم دستش نبود چون نزدیک میز نبود تقویم جیبی اش را
 در می‌آورد توی تقویم مینویسد عبارتی که القاء میکند و املا
 میکند آقای جمال اخوی که "نظریه خاصی مورد رأی صادره ابرام
 میشود" که این باعث شد که خیلی سروصدا کرد این مورد حتی جمال اما می
 در مجلس سنا گفت "آقا دیگر افتتاح است آخرین شد رأی ؟ که دیوان
 کشور برداشته نظر مورد خاصی یا خاصی مورد که این معلوم میشود یعنی برای خاطر دستور ،
 در صورتیکه این یک اصطلاح حقوقی بود . و بعد که گلشایان وزیر دادگستری
 شد و ادیبان کشور را منحل کرد و از نو تشکیل داد که با اصطلاح عده‌ای را تصفیه
 بکند ، منجمله همین فرهنگ و عقلی و این اعضای شورا را بکار
 دعوت نکرد ، روزی آقای مصطفوی داماد کاشانی که مرد بسیار شریفی
 بود که او را هم به کار دعوت نکرده بودند ..
 س- آیت‌اله کاشانی ؟

ج - بله داماد و بسیار مرد خوبی بود خیلی خیلی فوت کرد. او به منزل
 فرهنگ میرود و میگوید که "آقا حالا من میگفتم این جور بودم فلان شما را
 آخر چرا ؟" میگوید مرا برای خاطر .. ها من معذرت می‌خواهم ببخشید ببخشید
 او میگوید آقای فرهنگ به مصطفوی میگوید که خب شما حالا داماد کاشانی
 بودید نمیدانم فلان یعنی در اعمال نفوذ مرا چرا ؟ اتفاقا " این آقای
 فرهنگ بخارج برای ترک تریاکش رفته بوده مرا چرا بکار
 کردند ، میگوید "آقا شما را در مجلس گفتند این رأی ای که داده‌اید
 آن عبارت خاصی مورد ، میگوید "آقا این رأی را من ندادم این
 رأی را آقای جمال اخوی بمن املا کرد و من کاغذ داشتم روی تقویم

نوشتم این رای را و او گفته است: "این را فرهنگ به مطفوی عنوان میکنند. بعد آقای دکتر مصدق پس از انقضای سه سالی که در آنجا بودند که البته سه سال طبق آراء دیوان کشور و قانون دادرسی جزائی که سال را ۳۶۰ روز میدانند نه ۳۶۵، سال از نظر ماه ۳۰ روز است و سال ۳۶۰ بنابر این اگر کسی محکوم به سه سال بشود این لازم نیست که اگر مثلاً " در اول سال زندان رفته باشد آخر سال سوم، نه ۱۵ روز زودتر می‌شود. ایشان راهم ۱۵ روز زودتر با ما، مورین گروهان، گروهان نمیتوانم بگویم، ظاهرًا " یک دسته‌ای بود با عده‌ای سربازان لشکر ۲ زوهی به احمدآباد بردند. سربازها اطاعتی داشتند و ناطق دم درب قلعه ایشان توی قلعه بودند. که من افتخار زیارت مجدد ایشان را در این عمارت در این مدت برای کارهای حقوقی ایشان و کارهاییکه مال مریضخانه نجمیه بود داشتم و دیگر گرفتم و اجازه گرفتم و مرتباً " خوشبختانه این سعادت نصیب من شد که با اتفاق خانم و بچه‌هایم که عکس‌هایی هم داریم که بچه‌های من هم هستند دیگر، اگر من میرفتم که البته من خودم باشوق فراوان میرفتم و ایشان هم حاضر میکردند و خدمت‌شان میرفتم و میماندم تا عصری و برمیگشتم. یک روز فقط ایشان پیغام برای من دادند که آقا شما، کاغذی نوشتند اینجا بمن خبر دادند که اگر شما اینجا بیایید شما را ممکن است بگیرند و چون من احتیاج دارم به ملاقات شما و کارهایی که دارید شما خودتان اقدام کنید، بعد من به آقای مقدم که آنوقت رئیس اداره‌ی، رئیس سوم بود که مربوط بود تلفن کردم و بعد ایشان هم به مولوی که رئیس ساواک تهران بودند گفتند من دیگر با شما آخرین روزهای ایشان که البته عذر می‌خواهم تا آخرین روز که ایشان در احمدآباد بودند و مریض شدند و مبتلابه سرطان شدند فک یعنی همان سغ دهان با اصطلاح و ایشان به مریضخانه نجمیه منتقل شدند و باز بنده هر روز به مریضخانه هم میرفتم و بعد هم به منزل آقای دکتر غلامحسین خان منتقل شدند باز بنده

تقریباً " هر روز میرفتم ، و اینجا چون اسم بزرگمهر برده شده نمیدانم در آن جلسات قبل، گفتم بانه ، بزرگه ربیک روزیمن گفت "آقا من میل دارم که اگر بشود آقای دکتر مصدق را ببینم ، " این را قبلاً " نگفتم ؟

س - نخیر . من یادم نیست .

ج - ولی خیلی میل دارم چون من سالهاست که ایشان را زیارت نکردم .

ماء مورین ساواک دونفر بودند که آنجا مراقبت میکردند . یکی یوسف خانی بود یکی شهیدی ، من باشهیدی خیلی مربوط بودم و آدم خوبی هم بود . من به آقای بزرگمهر گفتم من میروم هر روزی که نوبت یوسف خانی است که معلوم است فردا دیگر نوبت او نیست به تو خبر میدهم که فردا که شهیدی هست تو بیای با هم خدمت ایشان برویم . روزی اینطور شد میدانستم فردا نوبت شهیدی است و به آقای بزرگمهر خبر دادم و ایشان دم درب مریفخانه نجمیه بودند ، یک قسمت این ساختمان مرحوم شمشیری بالا ساخته شده بود برای سرپرستاری که در مریفخانه زندگی میکرد که آنموقع هم فرا نسوی بود و رفته بود . آقای دکتر مصدق آنجا زندگی میکردند تختشان آنجا بود . بنسده این آقای بزرگمهر را برداشتم و از " سانسور " رفتیم بالا و به این ماء مورین ساواک گفتم که این آقای دکتر را آقای دکتر مصدق احضار کردند برای کارهای معاینه شان ، بعنوان اینکه ایشان یک طبیب هستند ، و به آقای دکتر ومن ، ایشان گفت استعفا دارم بفرمائید ، بمن نگفت که من ایشان را شناختم این .. من رفتم و آقای دکتر مصدق تا که چشمش به او افتاد بزرگمهر را شناخت چون او دیگر لباس سوسل تنش بود با اشاره بمن گفتند "ایشان کی هستند ؟" گفتم آقا ارادت مند جنا بعالی سرهنگ بزرگمهر ، گفتند " ای آقا من مدتی بود دیگر ایشان را در این لباس ندیده بودم " دست انداختند و ایشان را گرفتند بوسیدند گفتند " به احترام آقای بزرگمهر پرس یک چاشنی هم بگوئید برای من هم بیاورند که خودم هم چاشنی بخورم ، " مدتی

دیگر بزرگمهر را نگهداشتند دیگر در دلدل های فراوان و خیلی خوشحال شدند -
 مخصوصاً " که بزرگمهر که خیلی به زور میخواست دست آقای دکتر مصدق را ببوسد .
 وقتی که بیرون آمدیم آقای شهیدی با یک ادبی بمن گفتند که فلانکس
 غیر از من ماء مورین دیگر هم اینجا هستند ممکن است در پاشین باشند و بعد
 اسباب زحمت بشود شما ممکن است با آسا نسور بروید جناب سرهنگ را بگوئید
 از پله بروند . گفتیم "جناب سرهنگ کی هستند ؟" گفت " همین آقای دکتری
 که شما گفتید جناب سرهنگ بزرگمهر است بنده میدانم آنوقت هم شناختم
 و خواستم بگویم . " و ایشان بعد منتقل شدند ، حال آقای دکتر مصدق ..
 هان ایشان روزها قرار شد چون سرطان چیز بود بروننده مریضخانه مهر آنجا
 برق کوبالت بگذارند . با همین ماء مورویا پرستار از مریضخانه به مریضخانه
 مهر میرفتند و برق میگذاشتند . بعد بلا آخره ایشان به منزل آقای دکتری
 غلامحسین خان رفتند و از آنجا هم باز به مریضخانه میرفتند . ولی همین
 برق گذاشتن گویا اثر بدی در معده کرده و خونریزی و بردند مریضخانه ای
 نجمیه ۱۴ اسفند در مریضخانه ایشان به رحمت ایزدی پیوستند .
 س- آن زمانی که ایشان زندانی بودند غیر از وکیل مدافعشان چه کسان
 دیگری اجازه ملاقات با ایشان را داشتند ؟

ج - هیچکس . اینجا فقط بچه های شان و بستگانشان ، خانمشان ، خانم ضیاء السلطنه
 آقای مهندس احمدخان و آقای دکتر غلامحسین خان مصدق ، بچه های شان را ملاقات میکردند .
 در احمد آباد آقای هدایت‌اله خان متین دفتری و اینها هم میآمدند .
 س- آقای امینی چرا دکتر مصدق اینهمه رفتارش در دادگاه نمایشی نبود
 اگر بابتان باشد کلید کیفش را ، اسلحه قفلی میزد به گتشی یا روی نیمکت
 دراز میکشید و تمام این جویانی که محققان " شما خوب بیاد
 دارید -

ج - بله . خب ایشان میخواست مسخره کند ، برای اینکه اینجا داد
 مسخره کند . گاهی وقتها حتی گوشه هائی میزد اگر خاطرتان باشد مثلاً
 میگفت " تیمسار خواه نور " بجای آزموده برای اینکه میدانست که در پشت

برده مثلا "ابراهیم خواجه‌نوری به آزموده کمک میکنند میگفت" تیمسار خواجه نوری : " اینها همه چیزهایی بود که ایشان ...

س- آیا یک متن کاملی از دفاع دکتر مصدق موجود هست ؟

ج - بله بله .

س- از این ما میتوانیم یک نسخه‌ای داشته باشیم آقای امینی ؟ یا چه

جوری بایدها را بدست آورد ؟

ج - نخیر . این را در تهران به چاپ شروع شد ولی بعد این دستگاه نگذاشت

ولی اینکار خواهد شد ، من خیال میکنم که این را شما پیدا خواهید کرد

و متن دفاع بدست شما خواهد رسید .

س- خیلی ممنون میشویم اگر یک نسخه‌اش را برای ما بفرستید .

ج - بله حتما " حتما " .

س - ممکن است آقای امینی شما لطف بفرمائید یک شرح احوال مختصری راجع

به این اشخاصی که من اسم آنها را خواهم خواند ، چه اشخاصی کـــــــــــــــــ

شما میشناختید یا هنوز هم میشناسید برای ما بگوئید و یکی دو تا موضوع

را که یا با اصطلاح موقعیتی را که اینها در آن نقشی داشتند برای ما توضیح

بدهید تا شخصیت این آدمها بهتر روشن بشود . والان من شروع میکنم بـ

کسانیکه اعضای کابینه‌ی اول دکتر مصدق بودند ، مثلا " من شروع میکنم

با آقای علی هیئت که وزیر دادگستری بودند ، اگر لطف بفرمائید

یک شرح حال مختصری راجع به زندگی ایشان بگوئید .

ج - علی هیئت از قدیم ترین قضاة دادگستری بود ، و اهل آذربایجان نبود .

مدتها رئیس دادگستری غرب بود با اصطلاح آن زمان که مرکز درهمدان نبود .

و مشاگرد دیوان کشور بود ، رئیس شعبه‌ی دیوان کشور بود ، و نسبتا " آدم خوش

نامی بود . ایشان در اولین کابینه‌ی آقای دکتر مصدق وزیر دادگستری شدند

بعاجه آقای امیرعلایی که در کابینه‌ی علاء وزیر دادگستری بودند . من

در همان موقع رئیس دفتر وزارت دادگستری بودم . معمولا " اینست که رئیس دفتر

با بدخیلی مورد اعتماد وزیر باشد و اینست که در قوانین سابق هم دو پست

باصلاح میگفتند اورک_____ا در یعنی لازم نیست که کار من_____ باشد مثلاً" مدیرکل وزارتخانه باید حتماً " کارمند آن وزارتخانه باشد یا سلسله مراتب طی کرده باشد رتبه‌اش به رتبه‌ی مدیرکلی رسیده باشد. ولی معاون و رئیس دفتر را میگفتند اورک_____ا در زیرا میگفتند وزیر کسی را باید ببیند که مورد اعتمادش باشد. من چون قبلاً" که رئیس دفتر بودم وقتی آقای هیئت‌مدیرم که آقا بنده استعفا میدهم و شما هر کس را که میخواهید ببینید و رئیس دفترتان کنید. گفتند "خیر" گفتم آخراً شاید بخواهید افرادی باشند که زبان آذربایجانی بدانند، چون معمولاً این آقایان آذربایجانی‌ها خیلی به این زبان نشان تعصب دارند که، گفتند " نه نه با همان اختیاراتی که بودی باش. " بنده بودم. و یادم می‌آید که ایشان یک روزی وقتی که این هریم به ایشان آمده بود و یک مهمانی به افتخار او تشکیل شده بود من کارت دعوت را ببرم به ایشان دادم، آقای هیئت‌مدیر که " این پاکتش پاکتش بیار" چون آذربایجانی‌ها معمولاً در گفتارشان آن "را" را که ما فارسی‌زبانها داریم نمی‌گویند، "پاکتش را بیاور". گفتم آقا پاکتش را برای چه میخواهید؟ گفت "برای این که _____ روی کارت اسم من نیست ولی روی پاکت هست من میخواهم این پاکت را نگهدارم و این سند افتخاری است برای خانواده‌ی من که من وقتی که در کابینه‌ی دکتر مصدق وزیر دادگستری بودم و وقتی که این جریان‌ها نفت ایران اینها بوده است من در کابینه بودم هریم...". ولی همین آقای هیئت بعد سنا _____ شد و بعد از ۲۸ مرداد اول در یک برهه‌ی مختصری از زمان یک‌ماه موریت فارس به او دادند که با قشاقی ها کناریباید و بعد هم رئیس دیوان کشور شد. و من به ایشان رفتم گفتم آقا مگر شما همان آدمی نبودید که آن پاکت هریم را گفتید "پاکتش بیاور" که افتخار میکردید، حالا این پرونده‌ی آقای دکتر مصدق زیر دست شما هست شما رئیس دیوان کشور هستید.

ولی خب متاء سفانه خلاقه ی به مقام وبه موقعیت همه این چیزها را از یاد برد . واصولا" مردنادرستی نبود ولی تابع این مقاصها بود. وبعد که گلشائیان وزیردادگستری شد دیوان کشوررا منحل، کردایشان را برداشت وآقای سروری رارئیس دیوان کشورکرد. بله این اطلاعات بنده که از... س- آقای باقرکاظمی وزیرامور خارجه ؟

ج - بله . ایشان آقای مهذب الدوله کاظمی بسقیده ی من ازشریف تریمن ماء مورین دولت وازلائق ترین افراد ، ایشان از فارغ التحصیلان دوره های اول مدرسه ی علوم سیاسیی وبعدم معلم آن مدرسه ، بعدواردخدمت وزارت خارجه شد . باخط بسیار ، بسیار زیبایی که داشت اغلب قراردادهای آن زمان راایشان مینوشت وحتی این جریان شط العرب راایشان بقدری وارد بودکه دروقتی که ما بهاتفاق ایشان ... حالآن رایبعدخدمتستان عرض میکنم . دره حال خوشبختانه ایشان خاطراتشان را با قلم بسیار شیوا و زیبایی نوشته اندکه امیدوارم روزی منتشرشود. تاریخ پر مایه ی حیاتشان وپربوکت ، برای اینکه عمرخوبی داشتند وازدوره ی رضاشاه ایشان وزیرطرق بودند بعدوزیرخارجه سالها بودند . در اغلب معالسلک سفیر بودند وزیرمختارایران درافغان بودند، سربفدا دیبوندند ، درجهای مختلف بودند ودر دوره ی آقای دکتر مصدق هم آمدند ووزیرخارجه شدند. در زمان رضاشاه هم وزیرخارجه بود که بعد از کافر افتادند . وبعد در دوره ی آقای دکتر مصدق اول وزیرخارجه شدند وبعدهم وزیردارائی شدند ازوزارت دارائسی سفیرایران درپاریس شدند. درپاریس بودند که ۲۸ مردادشد ایشان والیه یار صالح وشمس الدین امیرعلائسی که سفیرایران دربلژیک بود وحسین نواب اینها هرچهار نفر باهم باتلفن تماس گرفتند وهرچهار تا استعفادادند وگفتند ما دیگر حاضر نیستیم که بادستگاه بعد از دکتر مصدق کار بکنیم . البته حسین نواب بعدا " یک ماء موریتی گرفت . ولی آقای کاظمی از روز اول هم که در این اجتماعاتی که ما داشتیم آمد ، اولش به اسم نهضت مقام و مست

بعدبیه ملی ایشان مرتب بودند. بعدشبی منزل شمیشی که بعد از چهارم پدر این ابراهیم کریم آبادی مرحوم مشدا سما عیلی قهوه چی مجلسی آنجا داشتیم آقای کاظمی و دکتر معظمی و امیرعلائی را گرفتند آن صبح و این آقای کاظمی را در یوشهر زندانی کردند ، آقای امیرعلائی را در یازجان و آقای دکتر معظمی را در کارون. بعد اقدامات خیلی شدیدی شد . مخصوصاً " تنگی زاده برای آقای کاظمی خیلی اقدام کرد و جلال بابا را که رئیس جمهور ترکیه بود به ایران آمد با تباری که با آقای دکتر تنگی زاده کرده بودند روزی به شاه میگویند که زمانی که پدرتان به ترکیه آمد یکی از اشخاص خیلی دانشمند وطن خواهی که همراه ایشان بود وزیر خارجه بود اوزنده است یا مرده ؟ میگویند کی ؟ میگوید " کاظمی " میگوید او خلال کرده است و حالا در زندان است . میگوید " ای آقا او مردا خلال نیست . " و خیلی اقدام کرد تا بلا آخر ایشان را از آنجا به تربت حیدریه تبعید کردند . و بعد از مدتی هم دکتر معظمی را هم به نیشابور و آقای امیرعلائی را هم به یزد و بعد هم آزادش کردند و تهران آمدند . بعد از مدتی با زما با آقای کاظمی رفتیم در سنا متحصن بشویم در انتخابات شریف امامی ، آنجا ما را زندانی کردند در همان عمارت سنا ، مدت زیادی در آنجا بودیم یعنی مدت زیادتی که حدود یک ماه . بعد هم در سال ۱۳۴۱ هم که انقلاب شاه و فلان شد این اصطلاحی که بود باز آقای کاظمی و ما همه را زندانی کردند ایشان را اولش بردند در زندان قمر بودند . خیلی هم ایشان مریض بودند و ناراحت بودند . خیلی حتی نمیتوانستند بخوابند میبایست بغلشان کنیم بخوابانیم . در زندان قمر بودند بعد خیلی حالشان بد شد ایشان را به باشگاه نخت وزیری بردند آنجا تحت نظر بودند . یک دفعه ایشان توی حمام یک حال مکتبه به ایشان دست داد که اطلاع ما و آن حمام سر لشکر فولادوند متوجه میشود توی آن حمام مشترکی که هست صدای خسر خری میآید منتها درب بسته است و خبر میدهند و آقای کاظمی بعد از مدتی ایشان را ، خب همه ما ها را که مرخصی

کردند ایشان را هم مرخص کردند. بعد از مدتی دیگر ایشان بخارج رفتند در خارج بودند که فوت کردند که جنازه‌شان را بر حسب وصیت‌شان در تهران آوردند و در توی قبرستان در شاه عبدالعظیم دفن کردند.

س- سرلشکر فضل‌اله زاهدی وزیر کشور، در ضمن لطف بفرمائید و یک مختصری توضیح بدهید که چطور شد دکتر مصدق ایشان را انتخاب کردند.

ج- آقای سرلشکر که آنوقت سرتیب بود، سرتیب فضل‌اله زاهدی بصیر دیوان، بصیر دیوان بله ظاهرا، ایشان در زمانی که رئیس‌نهریانی بودند جریان انتخابات خیل‌سی بی نظری نشان داده بود و طوری کرده بود که مورد احترام جبهه ملی و دکتر مصدق واقع شده بود.

س- انتخابات دوره‌ی شانزدهم؟

ج- بله بله، و روی همین اصل و قتی که آقای دکتر مصدق نخست‌وزیر شدند ایشان را روی همین حساب که آنموقع این‌خوش خدمتی را کرده بود کردند و وزیر کشور. ولی اصولاً آدم خوش‌نامی نبود. مرد نظری‌بندی بود ولی مسلم ناپاک بود س- روی چه حسابی ایشان کمک کرده بودند به این جریان انتخاب نمایندگان جبهه ملی که به مجلس راه پیدا کنند هر چند آنموقع هنوز جبهه ملی نبود.

ج- جبهه ملی بله، جبهه ملی به آن شکل نبود ولی بکمک کرده بود و دستور داده بود مراقبت بشود در حفظ صندوق‌ها و همین باعث محبوبیت او شده بود.

س- میتوانی حدس بزنید که ایشان چطور شده بود که یک همچین رویه‌ای را پیش گرفته بود؟

ج- نه من با حدس هیچوقت نمی‌خواهم انشاء‌اله حرفی بزنم.

س- سبب نقدی وزیر جنگ راجع به ایشان چه می‌آورد؟

ج- عرض کردم، من قبلاً بشما گفتم که آدم درستی بود و مورد اعتماد آقای دکتر مصدق بود و آدم خوش‌نامی بود بله.

ص - محمدعلی وارسته وزیرکار

ج - خیلی آدم شریف درست‌خوب خوب ، خیلی‌خوب‌بود برخلاف عییش
آقای منصور ، ایشان برادرزاده‌ی منصورالملک بود . ولی خودش خیالسی
آدم خوش‌نامی بود ، خیلی آدم درستی بود ، شوهرخواهراسلان خلعتبری و
مردخوب خیلی خیلی خوب هم رفتار میکرد .

س - هیچ جریانی رابه یادمی‌آورد از فعالیت‌های ایشان درزمان
کارشان ؟

ج - نه فعالیت زیادی نداشت . اصولاً "تهسته بیا آهسته بروکه گربه
ساخت نزنند" بود ولی آدم بدی نبود .

س - آقای دکترکریم سنجابی وزیرفرهنگ .

ج - ایشان خب سالیان درازاستادبنده بودند ، درمدرسه حقوق .

----- تقریبودندکه باهم مدرسه علوم سیاسی راتمام کردند. آقای
دکترسنجابی ، دکترعبدالحمیداعظمی زنگنه ، آقای دکترسیدعلی شایگان
اینها شاگردان مدرسه علوم سیاسی‌بودندباهم هم درس‌بودند باهم بـــ
فرنگستان رفتند باهم همانجادرس‌خواندند باهم برگشتندوبه تواسر
آقای سنجابی نیابت‌ریاست‌مدرسه حقوق رادااشتند وبعدهم زنگنه وبعدهم
آقای دکترشایگان که بودندتاسالیا معاونا بودند ، معاونا دانشکده‌ی
حقوق ، یعنی معاونی که دهفدا رئیس‌بود ولیکن هیچوقت دهفدا شـــرکت
نمیکرد جزیک دوبارکه آمددر ... واینهاباهم خیلی نزدیک بودند وسنجابی
هم خیلی خوب درس‌خوانده بودواستادعلوم اداری بودوخیلی هم خوب وزارت
آموزش وپرورش یعنی وزارت فرهنگ آن روزرا اداره کردتا وکیل مجلس
شد وبعددیگراستعفا داد .

س - جوادبوشهری وزیرراه ؟

ج - عرض‌کردم همان آقای امیرهامایون بوشهری است که بعداً " معلوم شدکه

ایشان بادستگاه و با انگلیسها ارتباط داشته است و بعداً " هم رئیس نمیدانم شورای مال جشن های دوهزاروپانصدساله این حرفها شد و بله ایشــــــــان پسر امیرهایون بزرگ بوشهری و داماد حاج امیــــــــــــن ضرب بـــــــــــــــود ولی آدم خیلی خوش نامی نبود ، بله آقای جوادبوشهری .

س- ایشان با این بوشهری شوهر اشرف پهلوی

ج - عموی او بود ، یکی از شوهران اشرف پهلوی چیز بود که پدرش آقاـــــــــــــ رضای بوشهری بود و مادرش هم فرانسوی بود . این برادر این آقای جوادبوشهری برادر رضای بوشهری بود .

س- دکتر حسن ادهم وزیر بهداری .

ج - دکتر حسن ادهم اینها سه برادر بودند دکتر لقمان الدوله ، دکتر حکیم الملک حسن ادهم ، و دکتر عباس ادهم علم الملک . اینها خانواده بیت طبیب بودند که البته باید گفت که چهار برادر ، چون روزی رضا شاه از اینها می پرسد که " شما چند برادرید ؟ " میگویند ما همین سه تا هستیم ، رضا شاه به مسخره میگوید " خیر آن آدمه تا آن بود که با اربابش رفت . " برادر اینها طبیب محمد حسن میرزای ولیعهد بود که با هم رفتند از ایران خارج شدند و در فرانسه زندگی میکرد . و طبیبـــــــــــــــب خوبی بود خوش نام بود خیلی آدم خوبی بود .

س- یوسف مشار وزیر پست و تلگراف ؟

ج - وزیر پست و تلگراف ، بله همان بود که بعد در مجلس هم نطق کرد و گفت " که بعضی مرعوب شدند بعضی مجذوب ، " این مال همان است . آدم بدی نبود مسلماً " آدم درستی بود . منتها بعد جدا شد توی مجلس هم یک وقتی مثل اینکه بین آقایان یک عده مجـــــــــــــــذوب شدند یک عده حالا هم در اروپا زندگی میکنند با وضع خیلی بدی .

س- علت اختلافش با مصدق چی بود آقای امینی ؟

ج - این را نمیدانم . نه نمیدانم .

س - آقای ضیاء الملک فرمید وزیرکشا ورزی ؟

ج - آقای حسنعلی ضیاء الملک فرمند قره گوزلو ازخانواده‌ی قره‌گوزلو است یکی ازمتشخص‌ترین خانواده‌ها و خودش بسیار بسیار مردشریف ، عرض کردم وضمن محابه‌ام گفتم که ایشان آقای فرمند

آقای فرمندبه تمام معنایک مرد کشا ورز علاقمندبه امورکشا ورزی بود و وارد واهل مطالعه وکتاب وتحصیلاتش هم خیلی خوب بود. درمجلس هم همیشه وقتی وکیل مجلس بودبه آن جهت آقای دکترمصدق ، واعتبارنامه‌ی سیدضیاء الدین که مطرح میشود ایشان هم جزوافرادی بودندکه برعلیه سیدضیاء صحبت میکنند که بعدکه نوبت آقای دکترمصدق میرسد دکترمصدق میگوید اگر حزب توده‌ای ها ، آن فراکسیون حزب توده ازچیزشان صرفنظرکنند من صحبت میکنم . ضیاء الملک هم ازآنها بودکه برعلیه سیدضیاء صحبت کردوخیلی هم به دکترمصدق علاقمندبود. ولی بعداً " چون ایشان خب قره گوزلو بود ونسبت نزدیک باعلاء داشت ودرکابینه‌ی علاء

هم ایشان وزیرکشا ورزی بود . ایشان وزارت کشا ورزی را ادامه دادیعنی درکابینه‌ی بعدازوزم آرا ، بعدازوزم آراء وقتیکه علاء نخست وزیرشد آقای ضیاء الملک فرمندوزیرکشا ورزی بود بعدآقای دکترمصدق هم ایشان رادرپست وزارت کشا ورزی انتخاب کردند منتهی خودشان استعفا دادند. آدم بسیارشریفی ، بسیاردرست ، بسیار بسیارباتقوا .

س - آقای محمدامیرابراهیم امیرتیمورکلالی .

ج - ایشان از مردمان بسیارخوش نام خراسان که مورد تقدیس واحتشام آن ایل خودشان هستندکه حضرت سرداربه‌اومیگویند و آن آداب چیوری منی دستش رامیبوسند که آقایانی را که من دیدم والانهم سنی از او گذشته شاید حدود ۱۰۰ سال ، تا پارسال هم درهمین سانتیاگو

لاهوریا بودند و اخیراً " که من ایران بودم به ایران برگشتند . و خیلی آدم درست منتهی ضعیف بود ، خبیک قدری معتاد بود ، معتاد به تریاک بود . و خیلی آدم درست . . . خودش نمیتوانست وزارت کشور را درست اداره بکنند متأسفانه این بود که خودش هم کنار کشید . ولی همیشه عقیده اش جزو ملیون بوده است . حال است . و دخترایشان زن اولین رئیس جمهور پاکستان : سکندر میرزا ، دخترایشان ناهید زن او بود .

س - آقای مصمص : مالدین امیرعلائی وزیر اقتصاد .

ج - آقای مصمص : مالدین امیرعلائی نداشتیم آقای شمس الدین امیر علائی .

س - شمس الدین من عذر میخواهم .

ج - آقای شمس الدین امیرعلائی از قضات قدیمی دادگستری است بالهها در دادگستری بودند . همانجوری که عرض کردم دادستان دیوان کیفر بود و رئیس اداره فنی وزارت دادگستری بود . یک مدتی هم زمستان داور به وزارت دارائی منتقل شد ، مجدداً " به دادگستری برگشت زمانیکه متین دفتری آمد . و من خاطرم نمیآید ایشان وزیر اقتصاد ؟ نشنیده بودم نه ؟

س - بله اینطوری که اینجا نوشته اند ، در لیستی که الان جلوی من هست نوشته اقتصاد ملی .

ج - من تا خاطرم میآید ایشان

س - منم یادم نمیآید که ایشان وزیر اقتصاد شده باشند .

ج - من تا اندازه ای که یادم هست ایشان در کابینه ی علاء وزیر دادگستری شدند . در کابینه ی رزم آرا استاندار گیلان بود ، بعد در کابینه ی علاء وزیر دادگستری شد در کابینه ی قوام السلطنه مدت کمی کفیل وزارت کشاورزی بود . بعد در زمان آقای دکتر مصدق یک مدتی وزیر مشاور بود وزیر مشاور بود بعد وزیر کشور شد . مدت ها وزیر کشور بود . باز

مجدداً " وزیر مشاور و معاون نخست وزیر بود ، و وزیر اقتصاد را دم نمیا یسد باشد .

س- شما درست میگوئید اینجا اشتباه شده الان لیستی که دارم میخوانم مربوط میشود به لیست کابینه‌ی اول دکتر مصدق که مطابق با ۱۲ اردیبهشت ۱۳۳۰ است .

ج - بله درست است .

س- اگر شما لطف بفرمائید و دلایل تغییر بعضی از این وزراء را که من اینجا این لیست اینها را میخوانم ، اسامی کسانی که بعداً " به وزارت خوانده شده‌اند و برای وزراء انتخاب شدند و اسامی کسانی را که کنار گذاشته شده‌اند برای شما میخوانم و اگر شما لطف بفرمائید دلیل کناره‌گیری های این وزراء و همچنین یک شرح احوال مختصری از وزرای جدیدی که وارد کابینه شدند بماندهید متشکر میشویم . اولیش که زاهدی بود که برکنار شد و بجای ایشان امیر علائی وزیر کشور

ج - شمس‌الدین امیر علائی که عرض کردم .

س- دلیلی بر کناری زاهدی چه بود آقای امینی ؟

ج - نمیدانم .

س- آقای وارسته برکنار شدند و آقای محمود نریمان وزیر دارائی شدند .

ج - برای اینکه ضعیف بود ، و آقای وارسته خودش خواست ضعیف بود در مقابل چیز و نمیتوانست آن موقع و موضوع مهم نفت مطرح بود بایستی یک آدم قوی تری ، خب نریمان هم بسیار قوی بود و درست ، هردو شان درست بودند و این بود که نریمان وزیر دارائی شد .

س- بله . راجع به آقای محمود نریمان اگر بتوانید شرح احوال مختصری بفرمائید ممنون میشویم .

ج - آقای نریمان از خانواده‌ی سادات جزائری هستند مثل دکتر جزائری سید محمد علی شوشتری اینها از جزائری ها هستند و خیلی مرد . درست است

یک دنده‌ی ، درکارش هم خیلی صحیح بود ، یک مدتی شهردارتهران بسود
 خیلی خوب کار کرده بود ، بعدهم که وزیردارائی شدهمینجور ، وخیلی
 وضع مالیش هم بدبود خیلی ایشان منبع الطبع بود . کاری هـــــــــم
 حاضرنبودبکند کارهای به او تکلیف کردند زیربارنرفت . خانه‌ی خیلی محقری
 اجاره کرده بسود که وقتیکه فوت کرد ما با مرحوم شمشیری رفتیـــــــــم
 بقدری شمشیری متاء ششده که تمام هزینه‌ی دفن وگفن یک مقبره‌ی بسیار
 عالی شمشیری برای او درست کرد وتشیع جنازه‌ی مغفلی هم جبهـــــــــه
 ملی ازایشان کردند درقله‌لک دریگ قبرستان خیلی چیز.. آنجا ساختمان‌ی
 کرد ...

س- (؟)

ج- بله ایشان را آنجا دفن کردند . بسیارمردخوش نام وشریفی بود.
 س- آقای حسن ادهم که منتقل شد به پست دیگـــــــــری بـــــــــه نام
 وزیرمشاور .

ج- بله وزیرمشاور ،

س- ودکترمحمدملکی رفتندوزیربهداری شدند .

ج- بله . دکترمملکی خب علاقمندبه آقای دکترمصدق بود . آقای غلامحسین خان
 هم اوراخیلی خوب میشناخت چون باهم دردانشکده‌ی پزشکی استادبودند
 ایشان معرفی کردند وآقای دکترمملکی مدتی وزیربهداری بودبازدومرتبـــــــــه
 بعدازیک مدتی رفت ، این آخرسرم بازدومرتبه آقای دکترمصدق ایشان
 را آوردندوزیربهداری شان کردند . ملکی شوهرخواهرداوریبود،ملکی اصلا"
 یزدی بود .

س- دره آذره ۱۳۳۰ آقای هیئت کنارگذاشته شدند وآقای امیرعلائـــــــــمی
 وزیردا دگستری شدند .

ج- آقای هیئت سنا تورشد ، سنا تور شد . آقای هیئت یکی از سنا تورهـــــــــا
 همان منصورالسلطنه عدل فوت کرد جای او خالی شد منصورالسلطنه رفت .

عرض کردم من همانوقت رئیس دفتر بودم و ایشان سنا تور شدند و جایش امیرعلائی آمد و زیر دادگستری شد .

س- بله . این دلیل تعویض آقای نقدی و جایگزین کردن ایشان با آقای بزدان پناه برای وزارت جنگ چه بود ؟

ج - نمیدانم .

س- و همچنین آقای علی امینی که در آن کابینه وزیر اقتصاد شدند راجع به ایشان شما خاطره‌ای چیزی ندارید ؟

ج - چرا من گفتم در آن دفعه هم پرشد این نوار پرشد گفتم راجع به موضوع جواز این حرفها بنده گفتم . اول ایشان را آقای دکتر ممدق وزیر کرد این را من گفتم این را من نقل کردم و این را ضبط کردید خیال میکنم در نوار تان باشد .

س- بله بله . آقای امیر تیمور از وزارت کار به وزارت کشور منتقل شدند با آقای سجایی هم وکیل مجلس شدند و آقای محمد حسایی ...

ج - دکتر محمود حسایی بله بله ..

س- که وزیر فرهنگ شده بودند .

ج - که من داستان را نقل کردم بله بودند .

س- آقای مشار کنار گذاشته شدند و آقای دکتر غلامحسین صدیقی ...

ج - صدیقی شدند . آقای صدیقی وزیر پست و تلگراف بودند تا سی ام تیر که سی ام تیر آقای صیفا له معظمی وزیر پست و تلگراف شدند و آقای صدیقی وزیر کشور شدند .

س- بله . بعدش آقای فرماند و آقای خلیل طالقانی وزیر کشاورزی شدند . راجع به آقای خلیل طالقانی اگر یک شرح حال مختصری بفرمائید ممنون میشویم .

ج - بله آقای مهندس خلیل طالقانی در انگلستان تحصیل کرده بود و بیشتر تخصص او در سد سازی بود و ایشان در گلپایگان سد خاکی را که میخواستند بسازند برای آبهای آنجا آقای دکتر معظمی با ایشان آشنا شدند و چون آقای دکتر معظمی خیلی علاقه دبه گلپایگان بود و مرتباً " سرکشی به سدیگورد و با ایشان مربوط بود و بعد هم با صیفا له معظمی اینها در انگلستان با هم تحصیل میکردند با هم مربوط شدند و قتیکه آقای ضیاء الملک خستنه شد و گفت استعفا میدهم آقای دکتر مصدق مشورت کرد و آقای خلیل طالقانی را بعنوان وزیر معرفی کرد . ایشان در وزارت کشاورزی بودند و حقوق هم نگرفتند مطلقاً دیناری حقوق نگرفتند حقوقشان را بخشدن دبه شرحی چک نوشتند بیه آقای دکتر مصدق و آقای دکتر مصدق هم با زبانه ایشان گفتند باید بگیری ، البته اینجا صحبت هائی است که ایشان چون منشی جلسات نفت هم بودند چون جوان ترین وزیر بودند بعد که ایشان استعفا دادند بعنوان ناخوشی و تمارض کردند که من مریض هستم فلان آقای دکتر مصدق هم قبول کردند ولی بعداً " شهرت داشت که ایشان چون با آن وارن رئیس اصل چهار رفیق بوده او بیه ایشان گفته است که آقا اوضاع خراب است و تو استعفا بده و این بود که خلیل طالقانی قبل از ۲۸ مرداد مدتی قبل از ۲۸ مرداد استعفا داد . اگر خاطرم باشد آقای مهندس عطاء شاهی کفیل وزارت کشاورزی شد که خواهرزاده بازرگان باشد و استاد دانشکده ی کشاورزی بود . و خلیل طالقانی مدت ها کناره بود ، دنبال همین کار های مقاطعه کاری بعداً ' در کابینه ی زاهدی ایشان با وزیر مشاور شدند و رئیس سازمان سد کرج و آن سد کرج را او ایجاد کرد و حال هم در آمریکا هست .

س - در تاریخ ۵ دی ۱۳۳۰ آقای وارسته کنار گذاشته شد و آقای علی اصغر فروزان کفیل وزارت دارائی شدند اگر لطف بفرمائید یک شرح

حالی راجع به آقای اصغر فروزان بدهید ممنون می‌شویم .

ج - آقای فروزان ایشان هم ازماء مورین قدیمی وزارت دارائی بودند یک مدتی هم با زدرشهرداری کار میکرد بعد از آنجا آمد در شرکت تلفن، شرکت تلفن را اداره میکرد ، آنوقت شرکت مخابرات نبودش ولی شرکت تلفن بود . و چون مالیه‌چی بود آمد و در وزارت دارائی بود ولی بعدا و هـــــــــــــــــم نتوانست چندی بماند آقای کاظمی وزیر دارائی شدند ، آقای مهذب الدوله کاظمی وزیر دارائی شدند . با معاونت محسن قریب .

س - در کابینه از مرداد ۱۳۳۱ تا ۳۰ تیر در این فاصله آقای امیر علائی کنار گذاشته شدند و آقای عبدالعلی لطفی وزیر دادگستری شدند . ایشان را اگر شرح حالی بفرمائید و خاطراتی از ایشان دارید بفرمائید خیلی ممنون خواهم شد .

ج - آقای لطفی از قضاات بسیار لایق دادگستری و کاری همیشه هم مهربانی داشت ، مثلاً " معروف بود که در تابستان گرم به ایشان میگفتند آقا در خوزستان فلان حادثه رخ داده شما باید بروید ایشان فوری حرکت میکرد و به خوزستان میرفت . در بعد از قضا بای آذربایجان و آن ۲۱ آذر یک دنبال شخصیتی میگشتند و خیلی لایق و درست و توانا برای ریاست دادگستری آذربایجان مرحوم نقوی در همان کابینهی قوام السلطنه معاون وزارت دادگستری بود ایشان گفتند که من به آقای لطفی تلفن کردم که من یک کار لازمی دارم و ایشان تشریف آوردند و اطاق من و گفتم آقا وضع مملکت ایجاب میکند یک شخصیت لایق و توانا نباشی بروی آذربایجان را الان اداره کند بعنوان رئیس تشکیلات دادگستری ، و این قرعه‌ی فال را ما به نام شما زدیم که همیشه برای خدمات حاضرید و ایشان گفتند که من حرفی ندارم ولی تاء مل کنیدا تا آخر برج آقای نقوی گفت من گفتم چرا ؟ گفتند " چون من هنوز ذغال و هیزم خانه‌ام را تهیه نکردم که برای زخم و بچه‌هایم و مضافاً " پالتوی کلفت هم برای آذربایجان رفتن ندارم " آقای نقوی میگفت این مطلب بقدری مرا متاء شرک کرد فوراً "

از محل بودجهی محرمانه حواله‌ای دادم که به ایشان داده بشود. گفتیم محتاج نیست آخر بچرخ من الان این مبلغ را برای اینکار میدهم. ایشان گفتند: "خیلی خوب من فردا حرکت میکنم." و ایشان رفتند بعد از آن قضا یا و غائله آذربایجان دادگستری آذربایجان را به نحو اتم و اکمل اداره کردند و خیلی قاضی ورزیده‌ی لایق، و در کارش بی‌گذشت بود. معروف است که یکی از وکلای میرزا دادگستری شیخ رضای ملکی یک روزی در محکمه دیوان جزا که لطفی رئیس آنجا بود کسی را محاکمه میکردند اسم او علی قاچاق بود، یادم هست که اسمش علی قاچاق بود. لطفی به شوخی میگوید: آقا اینکه دیگر اسمش معلوم است اسمش دیگر قاچاق است حالا هم که متهم به عمل قاچاق است. شیخ رضای ملکی میگوید که آخر اغلب اسمی بی‌معنا است همانجوریکه اسم شاهم لطفی است ولی هیچگونه لطفی ندارد. اسم این هم قاچاق است بهمین مناسبت. و داستان کاشانی را من در نوامیس برایتان نقل کردم و گفتم که وقتی که لطفی وزیر دادگستری بودند. در هر حال بسیار توانا بود و خیلی درست بود در آن موضوع بنده "جیم" بند "ب" هم گفتم و حتی پسرش، ایشان گفتند "پسر هم بند "جیم"، دادگستری را خیلی خوب اداره کرد خیلی خیلی خوب. خیلی آدم، بعد هم از طرف شاه یک روز توئی خانه‌اش ریختند که آن پیراسته و دیگران که چشمش را کور کردند چه کردند و بعد توئی همان خانه بودند تا بعد مرد.

ج - لطیفی را بله بله ریختند . بعدتی خانهاش ریختندکه بعداز ۲۸ مرداد مدتها زندان بود و حتی در زندان اگر خاطرتان باشد وقتی که آقای دکتر مصدق را محاکمه میکردند ایشان را هم آوردند برای شهادت و وقتی که آزموده شروع کرد سؤالاتی کردن فلان ، ایشان گفت "آقا _____ را

بعنوان متهم اینجا می‌آورید یا بعنوان شاهد ؟ اگر استواری است ، این رسم نیست ،" خیلی کوبید و این شهادت را توی آنجا بخرج داد ، که بعد آقای دکتر مصدق گفت " آقای این پیرمرد را که الان پایش روی گور است این را دیگرویش کنید این را دیگراذیت نکنید ،" مدت‌ها بیچاره زندان بود و بعد مرد .

س- آنها می هم در مورد ایشان بود که با توده‌ای ها خیلی در ارتباط نزدیک بودند

ج- آن خیر . در آن کار کبوتر صلح و خنانه صلح و آن حرف‌ها آمدند از ایشان امضاء گرفتند .

س- امضاء گرفتند ؟

ج- بله . خیر ایشان ...

س- آقای حسین نواب وزیر خارجه .

ج- وزیر خارجه بله . ایشان از همان خانواده‌های نواب هست و خیلی اصولاً یک عمر در وزارت خارجه بوده است و آدم یک دنده‌ی عبوس و خباثت‌ها فضل و از شاگردان مدرسه علوم سیاسی و مدتی بعد از ۲۸ مرداد هم مجدداً با اینکه یک مدتی استعفا داد و خانه نشین شد ولی باز کار قبول کرد و در یکی از چیزهای برزیل یا آرژانتین آنجا سفیر بود و بعد از مدتی فوت کرد .

س- دلیل اختلاف آقای امیر تیمور کلایی با دکتر مصدق چی بود که ایشان را کنار گذاشتند و دکتر صدیقی را وزیر کشور کردند ؟

ج- خود آقای امیر تیمور هیچ اختلافی چیزی نبود . آقای امیر تیمور خیلی ضعیف بود اصلاً معتاد بود سنی هم از او گذشته بود اصلاً نمیتوانست اصلاً کار اداری را نمیتوانست ، یک آدمی بود همیشه در پارلمان بود سالها بقول خودش چند سال پیش بمن میگفت که " من زمان احمد شاه

جزو هیئت‌رئیس هیئت‌رئیس بودم . " حالاییینیدکه سن بایدچی باشد این جزو
 هیئت‌رئیس مجلس بود . نخیر توانائی ، خیلی خوش باور بود و هر چه
 به او میگفتند قبول میکرد این بود که یک آدم قوی تری برای وزارت کشور
 لازم بود .

س - البته حسب با ایشان که صحبت شده بود ایشان یک نظری داشتند که
 گویا دکتر مصدق میخواست که در انتخابات دخالت بکند و ایشان
 مثل اینکه موافق نبودند با این جریان . میخواستم ...

ج - نخیر ، ایشان نخیر ، زیاده‌حقیقت نمی‌فرمایند . در جلسات هیئت
 وزیران که من اغلب بودم آقای امیر تیمور متاء سفا نه حالانمیخواست
 که مریدا " . آقای امیر تیمور خیلی ضعف نشان میداد خیلی ایستادن
 اطرافیان‌ش براو مسلط بودند . بطوریکه حالا مثلا " من یک مثلی را میزنم
 که خودم بودم حاضر به مناسبت کارم . ایشان یک رئیس کارگزینی
 داشتند که معروف بود آدم خوبی نیست برای فرمانداری جاهائی ، مثلاً
 صحبت بود رسم بود که چهار نفر پنج نفر را وزارت کشور انتخاب میکرد
 صورت میداد بعد میگفتند که اینها را میریختند قرعه میکشیدند از توی قرعه
 بیرون میاورند . به آقای دکتر مصدق گفتند که این افراد را این آقای
 رئیس کارگزینی حقه میزند و قتی که در حضور این وزیر دولت میخواهد
 بنویسد بجای اینکه مثلاً " اسم آقای صدقی امینی آقای لاجوردی کسی
 کی چند نفر را بنویسد وقتی که اونظرش فقط به آقای صدقی است هر
 پنج تا را صدقی مینویسد بعد بیک درمی‌آید میشود صدقی میکند باقی‌ش
 را پاره میکند . و قتی که این را در یک موردی نوشت آقای دکتر مصدق
 یک دفعه مشت کرد و تمام آراء را برداشت با زکود دید همه اش یک نفر
 نوشته شده . اینطور چیزها باعث میشد که بعد ... بعد هم توی جلسات
 هم آقای امیر علائی هم توهین میکرد به او مثلاً " هر کاری که آقای امیر تیمور

پیشنهاد کرده بود آقای امیرعلائی چون خودش در وزارت کشور اصلاً بود می‌گفت که آقای توفلان این آدمی که می‌گوئیی این آدم بدنامی است و میدانم تو پای منقل تحت تاء شیرا واقع شدی . از اینکارها پیش می‌آمد بلاخره کنار رفت .

س - آقای دکتر حسابی بعداً " کنار گذاشته شد آقای دکتر آذروزی برهنه شدند .

ج - بله . جریان دکتر حسابی را من عرض کردم بنا بر این به همان دلیل که چیز بودند ، بعدهم غیبتشان با دستگاه ساخت و ساز تورش بود تا این -
 و آخر هم که باشاء نزدیک بود ، خودش را انشتاین عصر میدانست و انشتاین ایران میدانست و نه خبری نبود .

س - راجع به آقای دکتر مهدی آذر اگر یک شرح حال مختصری بفرماید -
 اگر خاطراتی از ایشان دارید ؟

ج - ایشان طیب بسیار عالی قدری بودند . از اهل خراسان هستند بسیار فاضل ، پدرشان از معتمدين بودند و خیلی فاضل بود ، خودش ان نقل می‌کردند که وقتی من می‌خواستم بیایم تهران تحصیل بکنم آمد نادروازه تهران ما را سوار ماشین کرد من تهران آمدم . تحصیل کرد و به اروپا رفت . و دکتر آذر عربی خیلی خوب میدانست . بعد برگشت اولین ما موریت ایشان در دانشگاه رئیس بهداری بود ، از دانشگاه آنجا فرخ که استادان بود و با ایشان مربوط بود وقتی فرخ وزیر صنایع شد آقای دکتر آذر را برادر رئیس بهداری وزارت صنایع آن روز حلالاً سمش ، وزارت صنایع نبود وزارت اقتصاد که صنعت هم جزو صنایع بود با او مربوط بود . بعداً " هم رئیس قسمت در بیمارستان رازی که تاء سیس شده بود رئیس قسمت پزشکی داخلی بود آنجا زمانی که رزم آراء نخست وزیر بود مریضی را می‌برد چون جانبوده مریض را نمی‌خواستند بپشت در بیمارستان مریض می‌برد و آقای رزم آرا خوب

میخواست درهمه‌ی امور دخالت بکند و قدرت نشان بدهد. میرود مریضخانه و شروع میکند با اطباء... بلا آخره وقتی دکتر آذر میگوید جانداریم آنجا رزم آراء سلی به

گوش دکتر آذر میزنند و همین امربا عث شد که اطباء دست از کار کشیدند و اطباءی مریضخانه اعتراض کردند. چون بیمارستانها ضمیمه‌ی دانشکده‌ی پزشکی شده بود از زمان او یک مرد فرانسوی، حالا اسمش را یادم نیست. و ابــــــسن امربا عث شد که بلا آخره رزم آراء ناچار شد برود از دکتر آذر رسماً، در جلسه‌ی عمومی که اطباء بودند، عذرخواهی بکند. دکتر آذر اینجا اسمش روآمسد کم کم معروف شد تا بعد آقای دکتر مصدق او را وزیر فرهنگ کرد.

س- آقای بوشهری بعداً "کنار گذاشته شد و آقای داود رجسبی وزیر راه شد. ج- این رجسبی عفو را آهن بود زیر دست آقای مهندس مصدق هم بود و این از اول از بچگی هم توی خانه‌ی آقای دکتر مصدق... چون نزدیک بود و همسایه بودند، رجب‌اوف، این خانواده‌ی رجب‌اوف، و خودش هم کارخانه‌ی آهنگری داشت ایشان وزیر راه شد. ولی بعد در محاکمه خیلی اهانت آمیز صحبت کرد و آقای دکتر مصدق که اینها جیک و (؟) با هم بود و با فاطمی بسود من نمیدانم خیلی خودش را از این لحاظ خراب کرد و املاً" بگلــــسی هم دیگر کنار رفت هیچ...

س- بعداً " آقای دکتر ملکی کنار گذاشته شد.

ج- و مجدداً " باز برگشت.

س- و آقای فرمانفرما ثیان

ج- صابر میرزا فرمانفرما ثیان که استانداری فارس هم شد و ایشان پسر فرمانفرما است، یعنی پسرداشی آقای دکتر مصدق و در کار بهداشت و بهداشت خیلی وارد بطوریکه ایشان را سالیان دراز دعوت کردند برای ویتــــنــــام برای امور بهداشت جهانی در آنجا بود و در قاهره و این او آخر هم رئیس بنگاه باستور، بنگاه باستور ایران شد و خیلی مرد شریف در کار خودش هم مؤه من و معتقد و

امولی .

س- بعداً " آقای سیف‌اله معظمی وزیرپست و تلگراف و تلفن شد و شما

مثل اینکه قبلاً" راجع به ایشان صحبت کردید .

ج - بله عرض کردم . راجع به ایشان گفتم . بله بودند آقای سیف‌اله خان معظمی تا زندان هم با آقای دکتر مصدق بودند و بعد هم شرکتی درست کردند با آقای مهندس زنگنه که رئیس سازمان برنامه بود جزو وزرایی که شما شایسته اسمشان مهندس زنگنه رئیس سازمان برنامه بود .

س- بعد آقای امینی کنار گذاشته شدند و آقای علی اکبر اخگرایی شدند و وزیر اقتصاد

ج - بله بله ، آقای دکتر اخوی و ایشان سالیان دراز قاضی دادگستری بودند و بعد به آمریکا آمد و مدتی در آمریکا هم تحصیل کرد . البته تحصیلاتش در فرانسه بود . در آمریکا بکار تجارت مشغول بود بعد به ایران آمد آن دون باکستر را درست کرد از این چیزهایی که تریزیک میکنند مواد . . . خیلی هم خوب وزارت کشاورزی را . . . منتها یک قدری اخلاقی تند بود تجار را زانو ناراضی بودند . بادم هست که کاشانی اولین اختلافاتی که با آقای دکتر مصدق پیدا کرد نامه‌ای نوشته بود ابراد کرده بود که چرا دکتر اخوی وزیر اقتصاد شده و امینی شهردار شده و سرتیپ و شوق معاون وزارت جنگ شده است . آقای دکتر مصدق جواب خیلی تندی به ایشان داده بود که آقا من اگر نتوانم وزرایم را انتخاب کنم ازینها همه شان از بهترین افراد هستم ، آقای دکتر اخوی تحصیلاتش اینست کارش اینست . و خیلی هم خوب اداره کرد وزارت اقتصاد ملی را خیلی خوب اداره کرد . حالا هم کارهای آزاد دارد .

س- علت کنار گذاشتن آقای امینی چه بود ؟

ج - علت کنار گذاشتن آقای علی امینی ، عرض کردم خدمتتان که بمن ایشان

درقبل ازسی ام تیر که میخواستنداستعفا بدهندخبر دادندکه مقدار زیادی جوار
 صادر شده . واین راحتی به شماگفتم درآن جلسه‌ای که آقایانی که ———
 بر دم خدمت آقای دکتر مصدق با آقای مقدم وفاطمی و دیگران گفتند در زمان
 ایشان مقداری جوار صادر شده یا ایشان میدانستند یا نمیدانستند ..

س- جواز چی آقای امینی ؟

ج - جواز ، جواز مثلا " برای برنج برای اینطور چیزها که معمولا " اصطلاحی
 داشتند آنموقع ها جواز . و سراین بود که ایشان را کنار گذاشتند .

س- مثل اینکه آقای امینی یک مصاحبه‌ای هم آنموقع کرده بوده و راجع
 به ملی شدن صنعت نفت و این حرفها در خارج بعدا " ...

ج - بعد کرد . بعدا " بله خیلی از این حرفها که

س- که موردا اعتراض دکتر مصدق قرار گرفت .

ج - بله بله . آن را نمیدانم .

س- آقای دکتر ابراهیم عالمی وزیر کار .

ج - ایشان استاد دانشگاه بودند و عضو آن شورای انتخابات بودند و آدم آرام
 و نجیبی بود و وزیر کار شد وزارت کار را هم اداره میکرد . ولی ایشان
 هم در محاکمه یک قدری وقتی آوردند برای تحقیقات یک قدری ضعف نشان
 داد ولی بعد بیچاره آمد و گریه‌ها کرد که من نفهمیدیم چه کردم . گفتند
 تحت تاءثیر آن صفائی واقع شده . آدم بدی نبود ولی خب بعد بیچاره

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : سوم ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مواجهه کننده : ضیاء اله صدقی

نوار شماره : ۱۲

خاطریم هست که وقتی آقای دکتر عالمی ششده بودند وزیر کار در دانا نگاه تهران مجلس جشی درست کرده بودند که ایشان چون استاد دانا نگاه بودند . بنده با اتفاق آقای جمال اخوی که آنوقت همان شورای انتخابات اعضای شورای انتخابات که آقای عالمی هم جزو آن بودند رفتیم به دانا نگاه تهران . وقتی ما میرفتیم دکتر محمود حسابی بر میگشت ، مرا نمی شناخت . روگرد به جمال اخوی که آقای این نصرت اله امینی که قاضی دادگستری بوده و حالا رئیس با زرسی نخست وزیری شده کی است ؟ من انا ره کردم به آقایان که نگوشید من هستم . گفتند چطور مگر ؟ گفت بله راجع به این کار من و دبیرستان البرزیک گزارشی حسین مکی نوشته است با ودا دهوا و امضاء کرده ودا دهوا به آقای دکتر مصدق . من گفتم که چنا ب آقای دکتر حسابی ، من الان با تله پاتی با نصرت اله امینی تماس گرفتم . او بمن گفت که اگر آن گزارشی را که امضاء شده و به دولت داده شده و به آقای دکتر مصدق داده شده ، آقای مکی خوانند و در این سه صفحه مدت ا غلط نگردند درخواستن حرف شما درست است . اگر این گزارش را ایشان با کمتر از صد غلط آقای حسین مکی بخواند حرف شما درست است . خب همه آقایان خندیدند . دکتر حسابی فهمید که آن نصرت اله امینی من هستم . گفت که ای آقای من که به شما ارادت دارم . گفتم آقای بنده که به شما تلفن هم کردم ولی شما را نتوانستم ملاقات کنم . آخه چه حرفی است میزنید . آقای مکی انا " جرأت داشت این گزارش را تهیه کند ؟ و این خاطر را از آقای دکتر عالمی را . ولی بیچساره بعد پس از آنکه آن چیز را کرد ، در محاکمه آن حرف را زد ، بعد از مدگر به ها کرد منزل آقای

زنجانی بعد هم ناراحت شد بیچاره. بعد دیگر خب حالا کنا راست دیگر بیچاره.

س- در بیست و سه مرداد ۱۳۳۱ آقای دکتر محمدحسین علی آبادی معاون نخست وزیر شده بود. اگر لطف بفرمائید یک مختصری از شرح حال زندگیشان و خاطراتی که از ایشان دارید...

ج- ایشان سالها قاضی دادگستری بودند. بعد از دادگستری رفتند به دانشگاه استادان نگاه شدند. زبان فرانسه را خیلی خوب میدانستند. شاعری است بسیار توانا. شعری دارد راجع به خاکستر خیلی معروف است، آن شعر خاکستر محمدحسین علی آبادی. و در سفری که آقای دکتر مصدق به لاهه میخواستند بروند برای اینکه کارهای فرانسه قدری چیزها در ایشان را با خودشان بردند. وقتی برگشتند بعنوان معاون. که این یکی از معاونین نخست وزیری ایشان را انتخاب کردند. وی عملاً کاری نداشت و بیشتر کارهای سیاسی را آقای ملک اسما عیلی انجام میداد. کارهای اداری هم آن آقای ملکوتی و بعد هم اصلاً خودش را کنار کشید و هیچوقت هم درجه ملی شرکت نکرد. ولی بسیار مرد شریفی است، بسیار مرد شریف، استاد است یعنی اصلاً "اصولاً" اهل مطالعه و کتاب، کار اداری نمی خواست بکند.

س- ایشان تا این اواخر هم رئیس دیوان کشور بودند.

ج- خیر. آن دکتر عبدالحسین علی آبادی است، برادر سروری دادستان دیوان کشور بود. خیر اصلاً قابل مقایسه با هم نیستند. او آدمی است که در آن موقعها آقای دکتر مصدق بعنوان عضو هیئت مدیره شرکت نفت انتخاب کرد ولی خیلی با زیگرس بود. آن موقع با آقای دکتر مصدق بود بعداً مدریس کمیسیون ارز شد بعد از بیست و هشتم مرداد. بعداً "شده دادستان دیوان کشور. بعد مشاغل مختلف، بعد در شرکت بیمه عضو هیئت مدیره شد. این اواخر هم با زمین بود تا دادستان دیوان کشور. خیر ایشان وقتی بنده اعلام جرم هم کردم بر علیه آقایان را به صورت داد. نه و مال نیست، برادر آقای سروری است و اصلاً مال نیست... س- دکتر ملک اسما عیلی معاون نخست وزیر شد؟

ج - بله . دکتر عزیزاله . ایشان سالها در دادگستری معاون دادسرای تهران بودند در دادسرای استان بودند ، مستشار دیوان کشور بود ، داماد این کوشهاست . مورد خیلی اداری لایقی است و خیلی هم خوب کار کرد در دوره آقای دکتر ممدق . و در بیست و پنجم مرداد هم ایشان مأور شد برود چیزهای کاغذی سلطنتی را مهروموم کند ، بگید و ببیند . رفت آنجا روی همین طرزه بعد گرفتند اذیتش کردند . مرداداری لایق و قاضی و در امور جزائی بسیار وادخیلی خوب درس میداد در مدرسه شهرپانی درس میداد . امور جزائی را درس میداد . در کلاس قضائی درس میداد ، مقالات خیلی خوبی در مجله حقوقی وزارت دادگستری می نوشت . خیلی خوب مرحوم لطفی او را معرفی کرد و خوب هم کار میکرد . یک مدتی معاون وزارت دادگستری بود و بعد هم آوردند معاون نخست وزیرش کردند .

س - آقای حق شناس

ج - آقای مهندس جهانگیر حق شناس . بله ایشان تحصیلاتشان را در آلمان کردند و مهندس مکانیک است و مرد خیلی فهمیده پخته لایقی است . و ایشان اصلاً هم سالها در وزارت را دیود . بعد معاون وزیر راه شد . بعد از وزارت راه مجدداً استعفا داد کنار کشید . بعد شد رئیس شرکت بیمه . شرکت بیمه را هم خیلی خوب اداره کرد . باز مجدداً " وزیر مشاور شدند و با ما هم کار را " در زندان بودند . الان هم برای یک کسالت آمده است در انگستان . بعد یک مدتی هم مشاور بود در بانک توسعه صنعتی . خودش هم یک شرکتی با مهندس زیرک زاده چون با هم اصلاً بودند داشتند برای کارهای اول شرکت ساختمانی بود شرکت هامون ، چند شریک بودند با هم . آقای دکتر شاپور بختیار بود و حق شناس وزیرک زاده و یکی دیگر از آقایان و بعد آنرا بهم زدند و یک شرکت شوسه ای درست کرد و الان هم الحمد للهِ بسیار خوب است ، برای معالجه آمده است الان به انگلستان .

س - آقای فرمانفرمایان بعداً " کنار گذاشته شد در هیجده تیر ۱۳۳۲ و آقای دکتر ملکعی مجدداً "

ج - ایشان شدند استنادا رفاres آقای فرما نفرمائیان . آنموقع احتیاج داشت که استنادا رفاres . ایشان چون پدرش هم سالها والسی فارس بود ، بقبول خودشان فرما نفرما فارس . رفتند فارس و در فارس بودند و ملکی مجددا "شدوزیر بهداری . س - آقای طالقانی بعدا " کنا رگذاشته شد و آقای عطا ئی شدند وزیر کشا ورزی

ج - آقای طالقانی، عرض کردم خدمتتان ، خودش چون به او گفتند چونکه قبلا " گفتم معروف است که وارن به او گفت که اوضاع خراب است و او استعفا داد و آقای مهندس عطا ئی یکی از افرادی است که استادا نشکده کشا ورزی بود ، رئیس دانشکده کشا ورزی بود ، خواهزاده آقای مهندس بازرگان است .

س - اسم کوچک ایشان چیست آقای امینی ؟ اگر به یاد بیاورید .

ج - یادم نمیآید الان .

س - بعد آقای کاظمی کنا رگذاشته شد

ج - آقای کاظمی کنا رگذاشته نشد .

س - آقای مبشر .

ج - آقای مبشر ، کفیل شدند . آقای کاظمی کنا رگذاشته نشد ، آقای کاظمی شدند

سفیر ایران در ... این لغت کنا رگذاشتن یک قدری

س - من عذرمیخواهم که این لغت را بکا ر بردم .

ج - بله ایشان شدند سفیر ایران در پاریس ، در فرانسه . رفتند آقای مبشر که

خزانهدار بود کفیل وزارت دارائی شدند موقتا " تا کسی انتخاب بشود . که بعد دیگر نشد .

س - از این اشخاص که من اینجا اسم بردم کدامشان

در حال حاضر در قید حیات هستند . اینها را برسرعت میگویم

اگر شما لطف کنید و به من بگوئید که ببینم اینها کجا تشریف دارند . آقای امیرعلائی

ج - امیرعلائی تهران هستند .

س - آقای نواب

ج - نواب فوت کرد .

س - آقای حسابی .

ج - حسابی هست بلکه دکترحسابی .

س - آقای بوشهری .

ج - فوت کرد .

س - داودرجبی .

ج - هست .

س - آقای حسابی تهران تشریف دارند ؟

ج - بلکه ، ظاهراً " .

س - آقای رجبی

ج - هست ، تهران است ظاهراً " من نمیدانم .

س - آقای دکترملکی .

ج - تهران است که پزشک است و محکمه‌ای دارد و متخصص امراض پیوستی است .

س - آقای صـــــــــار فرما نفرما .

ج - تهران هست .

س - آقای سیف‌الہ معظمی .

ج - فوت کردند . چندسال است فوت کرده است .

س - آقای علی اکبرخوی .

ج - تهران است .

س - آقای ابراهیم عالمی .

ج - نمیدانم .

س - ایشان فوت کردند .

ج - نخیر ،

س- آقای محمدحسین علی آبادی .

ج - هست .

س- ایشان هم تهران تشریف دارند؟

ج - بله .

س- آقای ملک اسما عیلی .

ج - هست ایشان .

س- آقای جها نگیر حق شناس .

ج - الان برای معالجه به لندن آمده اند ، اصولاً تهران هستند و برای معالجه به لندن آمده اند الان.

س- آقای طالقانی .

ج - در وایومینگ آمریکا هستند .

س- آقای عطاشی .

ج - عطاشی تهران بود . تا آنجائی که من میدانم . و در آن شرکت یا دکه با بزرگان بودند چون جزوا مضاء کنندگان آن نامه اعتراض کنسرسیوم که بنده تهیه کرده بودم ایشان هم بودند ، که بعد همین عطاشی جزو آن یا زده استاد دانشگاه ، ی الف یاد که گفتم به شما ، ایشان جزو آنها بودند .

س- آقای مبشر .

ج - تهران هستند .

س- آقای امینی حالا میخواهم بپردازیم به جبهه ملی و محققاً " اینجا منظور جبهه ملی اول است که در سال ۱۳۲۸ تشکیل شد . آیا این جبهه ملی اول دارای یک شورای مرکزی بود؟

ج - خیر اصلاً هیچ چیز نبود . برای اینکه این همین شکلی چون یک عده ای بودند که در دربار متحمن شده بودند و اعتراض به انتخابات کردند عنوان جبهه ملی گذاشتند ولیکن خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود . اصلاً چیزی نبود ، افراد خیلی بی تناسب با هم ... عمیسدی نوری ، احمد ملکی ،

مدیر روزنامه ستاره، اینها یک عده که همینجور جمع شده بودند و معلوم نبود برای چه منظوری. غیر از آن جبهه ملی واقعی که آقای دکتر مصدق بعداً "پایه‌گذاری کرد." آنها همه کنار رفتند.

س - آن جبهه ملی واقعی که میفرمایید بعداً "پایه‌گذاری شد در چه مالی بود، کی بود؟
ج - آن همینجوری بتدریج. در مجلس اینها که بودند از آقایان دور آقای دکتر مصدق که جمع شده بودند. غیر از آن اولش که گفتند که جبهه ملی از افراد مختلف - آن بکلی دیگر پاشیده شد. ولی بعداً "افرادیکه مثل همین آقای زیرک زاده، حبیبی، حق شناس اینها بی که بودند از همین رفقای ما که دور آقای دکتر مصدق جمع شده بودند. ولی تشکیلات و چیزی نداشت. چون یک عده از حزب ایرانیا بودند که در حزب ایران بودند یک عده از جای دیگر بودند. بعداً "وقتی که این جبهه ملی دوم تشکیل شد آنجا دیگر بعد از آقای دکتر مصدق. و الاً نتوقع حتی در مجلس اینها بودند، عده زیادی از آقایان در مجلس بودند که نمایندگان جبهه بودند اما تشکیلات منظم چیزی نداشتند که با هم هماهنگی داشته باشند.

س - پس این جبهه ملی در واقع در تمام دوران حکومت دکتر مصدق دارای یک تشکیلات منسجم و یک دفتر و رهبران انتخابی و شورای مرکزی و روزنامه ارگان و این چیزها نبوده
ج - خیر، حتی آقای دکتر مصدق یکروزی به بنده فرمودند که آقایان ببینید این آقایان سی که ادعا میکنند جبهه و نمیدانم فلان، اینها همه با هم اتفاق کلمه ندارند آنوقت متولی - باشی. منظورشان تولیت بود که البته بعداً "نسبت به او خیلی علاقمند شدند دکتر مصدق چون خیلی خوب امتحان داد مرحوم تولیت. اینها می روند و بر علیه دولت تشکیلاتی میدهند و جمع میشوند. خیر نداشتند. یک عده از حزب ایرانیا بودند که آنها صرفاً "کارهای خودشان را در نظر داشتند و بعضی افراد دیگر که در حزب ایران نبودند کنار بودند.

س - بعد از کودتای بیست و هشت مردا دمحققاً "یک عده از رهبران جبهه ملی خب زندانی بودند بعد که آزاد شدند - وقتی که سازمانی نبود چگونه با هم دیگر تماس می گرفتند؟
ج - چرا سازمانی بود. برای اینکه همه آنوقت بعد از بیست و هشت مردا دما شروع کردیم

تشکیلاتی دادن به اسم نهضت مقاومت ملی و این تشکیلات را ما ، که عده زیاده‌شان اغلب اوقات هم درس‌نزل من بودند ، آقای مهندس بازرگان ، دکتر حسینی - بود آیت‌الله زنجانی بود ، آیت‌الله طالقانی بود ، دکتر معظمی عرض کردم که همه‌ها نموقع هم گفتم ، دکتر معظمی بود ، بنده بودم

س - دکتر عبدالله معظمی .

ج - بله . اینها تشکیلاتی میدادند . آقای کشاورز صدر بود . بعدیک عده هم ازکنار ، مرحوم رحیم عثائی بود ، مرحوم رادنیای ، آقای محمدتقی انوری ازتجار بازاری که بسیار مردشریفی است . اینها ما نهضت مقاومت ملی را تشکیل دادیم که همین نهضت مقاومت ملی ما اغلب جمع میشدیم دورهم و همین کارهایی که لازم بود مثل اعلامیه نفت تهیه کردن ، کارهای دیگر کردن . روزنامه‌ای داشتیم و تظاهراتی که توی بازارها میگردیدیم .

س - تظاهرات برای انتخابات ، تظاهرات در مقابل دانشگاه .

ج - بله انتخابات . همه اینکارها را میگردیم که بعداً " همین روزی درمنزل آقای صالح که بودیم گفتیم اسم این را دیگریذاریم جبهه ملی . که آقای دکتر سنجابی گفتند آقایان اسم جبهه ملی سرفلی دارد که خب ما همه قبول داریم که وقتیکه دکتر سنجابی را در دانشگاه زده بودند ، آمد پشت تریبون و گفت آقایان اینرا هم من از همان سرفلی استناد کردم . بعد دستک و چیز پیدا کرد که من دبیر بودم و همین‌ها بود .

س - بنا براین این درواقع اولین اقدام برای تشکیل جبهه ملی بصورت یک سازمان متشکل بود .

ج - بله . اول همین تشکیلات بعد از ۲۸ منسوخ‌شد و این نهضت مقاومت ملی . که خدا بیا مرزد مرحوم دکتر معظمی خیلی دراین کار ، خیلی خیلی - دکتر معظمی و آقای زنجانی خیلی خیلی دراین کار مجاهدت شدید کردند . این آقای طهماسبی که الان در همین آمریکا هستند که دیدید و شما می‌شناسید آقای طهماسبی را ...

س - بله

ج - ایشان جزو افرادی بودند که خیلی فعالیت کردند در همین نهضت مقاومت ماسی. همین آقای ابراهیم یزدی بود. البته هنوز شاگردان نشکده پزشکی بودند و این جلسات ما هم میآمد و کمک میکرد، میدوید میرفت. بعد آمد آمریکا و کم کم شد آقای دکتر یزدی. س - در دوره دوم جبهه ملی، و وقتی که جبهه ملی در سال ۱۳۳۹ مجدداً "تشکیل شد چه کسانی عضویت شورای مرکزی جبهه ملی را داشتند؟ شورای مرکزی جبهه ملی چگونه انتخاب شده بود چون اسم افراد هست بهر حال.

ج - همینجوری انتخاب شده بود یعنی همین جور که ما دور هم خرد خرد نهضت مقاومت را داشتیم بعد وقتی مثلاً ده نفر اول تشکیل شده بود وقتی که میخواستیم یک نفر را انتخاب کنیم رأی می گرفتیم. ولی بعد که جبهه ملی شد آنوقت قرار شد که روی فاطمه ای قبلاً تحقیق بشود اگر کسی مخالفت میکند مثلاً یکی دو نفر بودند پیشنها د کردند آقای دکتر مددی من مدایش کردم بیرون توی اطاق گفتم آقایان این شخص اینست، عیب این... نگذارید ما علناً بگوئیم. گفتم حالا فلان مقدار هم خواسته پول بدهد بیخود کرده. و با این طرز، با دقت اعضاء انتخاب میشدند. یا دم هست مثلاً همین خدایا مرز مرحوم آقای نریمان را ما انتخاب کردیم، ایشان آمدند. امیر علائی را انتخاب کردیم که نبودند چون امیر علائی مدتی در خارج مانده بود که بعد آمد. آقای کاظمی بودند. اینها همه عضو جبهه ملی بودند که افرادی را که شما اسمایشان را دارید که... بنده از اول تا آخرش هم بودم. تا کنگره و بعد از آن.

بعد البته دسته آقای یازرگان بمناسبتی کنار کشیدند و رفتند دسته نهضت آزادی را درست کردند. ولی در کنگره جبهه ملی شرکت کردند. در زندان همه با هم بودیم. س - بنابراین این افراد شورا در واقع به وسیله آراء و اینها انتخاب نشده بودند بلکه با تبادل نظر آقایان طراز اول جبهه ملی.

ج - بله. و همانجا هم رأی میگرفتند. همانها هم رأی میگرفتند.

س - آیا جبهه ملی دوم دارای یک دفتر مرکزی بود؟

ج - بله. دفتر مرکزی داشت.

س- کجا بود آقای امینی ؟

ج - بیشتر منزل بنده بود . دفتر نخیرجا داشت . جانشان داشت و متغیر بود .

س- اینطور نبود که محل خاصی داشته باشد ؟

ج - نخیر . ولی بنده مدتها دبیر بودم و آقای کریم آبادی و این دفترش منزل بنده بود .

خبر میدادیم و دعوت میکردیم .

س- از روی مدارکی که ما زمان جبهه ملی نگه میداشت حدوداً " اعضاء رسمی جبهه ملی "

چقدر بودند آقای امینی ؟

ج - هیچ نمیشد آن شکلی گفت . البته چون دستجات دیگری بودند که حاضر نبودند

که ما میشان را بگویند . مثلاً " افرادی که مال آن دسته آقای فروهر بودند آنها بودند

س- حزب ملت ایران .

ج - حزب ملت ایران . آن نیروی سوم ...

س- جا معه سوسیا لیست ها

ج - بله جا معه سوسیا لیست ها ، خنجر که خب خیلی مردم معتقد است برخلافی که بعضی ها

نسبت به آن جور بودند بسیار مرد شریف ، بعقیده من ، من نسبت به آقای خنجر ..

س- از حزب سوسیا لیست ایشان داشتند . جا معه سوسیا لیست های نهفت ملی ایران مال

خلیل ملکی بود .

ج - بله خلیل ملکی . که او هیچوقت در جبهه ملی نیامد . در جبهه ملی دوم نیامد ؛

دسته خلیل ملکی .

س- بله ایشان .

ج - بله معتقد نبودند .

س- ایشان تقاضای عضویت و اینها کرده بودند ولی آن معلق مانده بود آنجا و تصویب نشد .

ج - بله نشد .

س- روزاً ما ارگان جبهه ملی اسمش چه بود ؟

ج - روزنا مه های مختلفی منتشر میشد ولی نه بعنوان رسمی و فلان ، شینا مه مانند . شینا مه

مانند بود ولی روزنا مه ارگانی نداشت .

س- ولی یک روزنامه منظمی نداشت . کسی سردبیری با شد .

ج - نه. بلبه یک چیزها می بود که همین آقای رحیم عطائی منتشر میکردند . ولی چیزی مرتب منتشر نشود نبود .

س- فعالیت های عمده و با صلاح کارهای عمده ای که این جبهه ملی دوم انجام داد بنظر شما چه بودند ؟

ج - تا آنجا که من یادم می آید از کارها یکی همین موضوع اعتراض به قرارداد کنسرسیوم بود . بعدتظاراتی که اغلب میشد . بستن بازاریا که بازاریا چندین بار بعنوان اعتراض به انتخابات درانتخابات مختلف بسته شد . رفتن ما در مجلس سنا و متحصن شدن که اثر کرد . بعدهم کنگره جبهه ملی . بعدهم آن میتینگ عظیم جلالیه . میتینگ عظیم جلالیه که اگر خاطرات با شده خیلی ...

س- بلبه .

ج - بلبه این کارها می بود که جبهه ملی انجام داد . بعد دیگر آنوقت جبهه ملی محل داشت . در آنموقع بالاخره محلی را درخیابانی که بیمارستان و رجاوند ته آن بود ، در آنجا محلی را که " ... آنجا جبهه ملی محلی را اجاره کرد ، مرکز جبهه ملی ، و تا بلوز . و این جایی را که تا بلوز . معذرت میخواهم حالا کم یادم می آید . اولین جایی که جبهه ملی رسماً " محل میتینگ هایش قرار داد درخیابان فخرآباد بود . یک محلی را شرکت یا گرفته بود که بعداً ختمان بکنده نشد . آنجا میتینگ های جبهه ملی و مرکز دفتر اینها درخیابان فخرآباد بود . بعداً آنجا منتقل شد به خیابان ابوالاعلا است اسم خیابان ... حالا یادم نمی آید . که توی آنجا جبهه ملی داشتند و نزدیک دانشگاه . که بعداً مدتها بلور برداشتند و در آنجا هم مأمور گذاشتند کسی را راه نمیدادند مدتها هم ما اجازه آنجا را میدادیم .

س- این زمان نخست وزیری آقای امینی است .

ج - بلبه .

س- از زمانیکه جبهه ملی دوم بعد از آن اختلاف نظری که ، دکترومدتی پیدا شده بود و پیشنها د

سیاست صبر و انتظار مطرح شد و خودشان را منحل کردند در واقع ، تا موقع انقلاب

در سال ۱۹۷۸ فعالیت های جبهه ملی چگونه بود؟ اصلاً " فعالیتی داشت ؟

ج - فعالیتها فقط فعالیت بقول خانم من فعالیت مجلس ختم . وقتی که کسی میمرد یک تظاهراتی ، آقای کاظمی مرده مجلس تشکیل میدادیم اینطور . یا دورهم جمع شدنهای این شکل فقط . البته قبل از انقلاب . آن اعلامیه ای که آقای دکتر سنجابی و شاپوریختیا و فروهرها مضاء کردند قبل از انقلاب بود . اولین نامه اعتراض آمیزی بود که به شاه نوشته شد و صدا کرد .

س - لطفاً بفرمائید و یک توضیحی بدهید که این فعالیت مجدد جبهه ملی که با نوشتن آن نامه شروع شد چه افرادی در آن شرکت داشتند و ملاقات در کجا بود و در چه تاریخی بود و چه مطالبی را آنجا مورد بحث قرار دادند ؟

ج - بنده آقای دکتر آنوقت در آمریکا بودم . در ایران نبودم ولی خوب جسته و گریخته شنیدم که وقتی این تهیه شد بعداً " آقای بازرگان هم موافق بود منتهی میگفت من نباید این را ببرم و با رفقای دیگر هم صحبت کنم و امضاء آقای صباغیان هم مثلاً" در ذیل آن باشد . آقایان قبول نکردند . گفتند نه آقایان رأی را میخواهید همین جا . اینطور که بعد من شنیدم اینجا ، آقای مانیان و دیگران گفتند . من آنوقت در ایران نبودم . س - یک عده اشخاص تاریخی هستند که نقشی بازی کردند در این سالها و من میخواستم از شما خواهش کنم که اگر شما یک شرح حال مختصری راجع به اینها برای ما بگوئید و اگر از اینها یک خاطراتی بیاورید آنها را برای ما توصیف بفرمائید . اولیش آقای دکتر مظفر بقاشی کرمانی است .

ج - آقای دکتر مظفر بقاشی کرمانی پسر مرحوم امیرشهاب کرمانی علی التحقیق مرد مبارزی است . این را از حق نیا بدگذشت که مردم مبارزی است و برخلاف گفته معاندین و فلاں . بنده البته عرض کنم خدمتان الان با او میانه خوبی ندارم ولی با حقیقت میانه خوش تر دارم که بگویم . اینست که علی التحقیق مرد درستی است و این را برخلاف اینکه دیگران خیال میکنند که ایشان هیچ مطلقاً اهل سوء استفاده اهل پیسری نیست . منتها خوب مثل اغلب اشخاص متأسفان آن حس جا طلبی را دارد . مثلاً در مقام

مقایسه او مکی اینها اصلاً قابل مقایسه نیستند. این آدمی بود تحصیل کرده فهمیده، امیل، خانواده‌دار و بتمام معنا مبارز و نترس. آقای دکتر بقا‌ئی که تحصیلاتش را در جامعه‌شناسی در فرانسه انجام میداد. بعد از اینکه رابطه‌ای بران و فرانسه بهم خورد و رضا شاه اینها همه را احضار کرد اینها تحصیلاتشان ناتمام ماند. آقای دکتر صدیقی، دکتریحیی مهدوی، مظفر بقا‌ئی اینها بدون اخذ درجه دکترا از فرنگ برگشتند. بعد در ایران آنجا امتحانی دادند و تیزی رد کردند و عنوان دکترا گرفتند. صدیقی تا این آخر عمر هیچوقت برای خودش عنوان دکترا نمی نوشت و مینوشت غلامحسین صدیقی یا دکتر مهدوی. آقای دکتر مظفر بقا‌ئی با یعرض کنم که ایشان بتمام معنا عاشق کرمان هم است. خیلی کرمان را دوست دارد. ایشان در عین حال که استاد دانشگاه بود ریاست فرهنگ کرمان را هم قبول کرده بود و رفت در کرمان. آنجا را خیلی خوب اداره میکرد و در آنجا شروع کرده مبارزه کردن بر علیه رژیم را. این را عرض کنم که آقای دکتر بقا‌ئی با اتفاق همان آقای دکتر صدیقی و آقایان به فرنگ آمدند. دکتر صدیقی در ۱۳۱۷ به دانشکده افسری آمد و دکتر مهدوی، دکتر بقا‌ئی ۱۳۱۸ آمد که بنده افسر وظیفه بودم و اغلب میرفتم یک سری بهش میزدم که برای شش سیگار ببرم، حوله و صابون ببرم. آنجا بود و افسر شد و بعد هم خدمت وظیفه هم دو سال خدمت وظیفه انجام داد. بعد دیگر آمد و اردان دانشگاه و فرهنگ کرمان شد. ضمن اینکه خیلی زندگی ساده‌ای داشت خودش و مادرش و خواهرهایش. پسر منحصر محروم آقا میرزا شهاب کرمانی بود. بعد در انتخابات کرمان وکیل شد و در همانجا شروع کرد مبارزه بر علیه رژیم را.

س- این زمان قوام السلطنه بود که ایشان از کرمان وکیل شدند؟

ج- یادم نیست. بعد آمد تهران. من مثل اینکه در آن جلسه قبل عرض کردم که شبی من آمدم منزل و دیدم که چمدانی منزل من هست...

س- بله فرمودید.

ج- بعد معلوم شد این مال بقا‌ئی است. صبح با اتفاق رفتم منزل سید محمد صادق

طباطبائی. ایشان میخواست اعتراض بکنند برای انتخابات، برای اینکار مجلس مؤسسان، به او و بگو، چون خیلی به او معتقد بود که نشست است و در آئین - نامه مجلس مؤسسان را مینویسد.

بعد ایشان رفت در مجلس متحضر شد و شروع کرد بر علیه رژیم آران مبارزه را کردن. حتی برای اینکه یک قدری فارغ البال باشد چون متأهل شده بود بقاشی و صاحب بچه ای به اسم شهاب شده بود. بچه مردوزن را طلاق داد برای اینکه دیگر اصلاً بکلی ... مدتی در مجلس متحضر بود و روزها میرفت بیرون. کابینه ساخت بود خیال میکنم. کابینه ساخت بود خیلی شدیداً به رژیم آرا، دخالتها می کرد رژیم آرا میکند و اقداماتی که میکند. او و مهندس رضوی هر دو مخصوصاً "ایشان". بعد در مجلس ما هم خیلی با هم مربوط و مأنوس بودیم. بادم هست که وقتی دکتر بقاشی در خیابان نزدیک منوچهری در خیابان فردوسی یک زمینی بود. آنجا روزها میرفت و میتینگ میداد و صحبت میکرد، گاهی وقتها همین آقای مکی میآمد پشت سر او را میبرد که مردم ببینند که این آقایا هم هست. حالامکی اصلاً هیچ، نه شخصیتی داشت و نه چیزی بود. بقاشی خوب آدمی بود. بعد هم در انتخابات بعدی وکیل تهران شد. ازدواج وکیل شد در دوره هفدهم. در دوره هفدهم دکتر بقاشی هم از کرمان وکیل شد و هم از تهران و میخواست هر دو را حفظ کند که البته این درست نبود. هم علاقه به کرمان داشت و هم علاقه مند بود که وکیل تهران باشد. وکیل بعدی کرمان هم آن دیگری شد منتهی تهران قبول نکرد. او آقای علی روحی بود حالا بادم نیست کدام روحی این را قبول کرد. ایشان وکیل بود و آقای دکتر مصدق هم خیلی مربوط. تا یک روزی که ما با هم، در آن جلسه قبل گفتم، رفتیم منزل آقای دکتر مصدق، من ظاهراً "رئیس بازرسی نخست وزیر بودم خیال میکنم، با هم رفتیم پرسید که خدمت آقای کی هست؟ گفتند که استاندار کرمان را معرفی کردند. آمدند و معرفی کردند. دکتر بقاشی یک دفعه هاچ و واچ شد. گفت استاندار کرمان؟ ناراحت شد که بدون جلب نظر او، چون علاقه مند به کرمان است، آنهم توی دستگاه و دستگاه، گفتند که را؟ گفتند رکن الملک صری. رکن الملک صری رئیس شعبه دیوان

کشور بود و زیاد خوشنام نبود، شعبه‌اش معروف بود به شعبه نقض ولایت جاه. پرونده را که می‌آوردند آنجا نقض می‌کردند که بلا جرا بشود و خوب خوشنام نباشد.

ایشان دخترش زن آقای واثق السلطنه نوری بود که واثق السلطنه نوری خواهرش زن - آقای دکتر غلامحسین مصدق بود. ظاهراً "بعثت همین نسبت یک کاغذی رکن المسلک صدری نوی آرشبوخان‌هاش داشت که دخالت‌های انگلیس را در امور نشان میداد. این را آورده بودند نشان آقای دکتر مصدق داده بودند. دکتر مصدق هم از این کاغذ خیلی خوششان آمد که استفاده نکنند. که خوب روی همین داشتن این کاغذ و آراشان این کاغذ دکتر این را کرد استانداری رکرمان. سراین کار اولین علت برخورد با آقای مرحوم آقای دکتر مصدق این انتخاب بود که دکتر باقی دیگر رنجید. رنجید و رنجید... دوتا آدم - لجباز، بعد هم خان آقای مکی خودی انداخت جلوی وکیل اول تهران هم که دیگر شده بودند را نشان تقی که در مجلس تهیه می‌کردند آقای حسینی، زیرک زاده در خارج به امید دادند، خواند، خواند تا مجلس نتوانست آن لایحه نفت را تصویب کند و روی همین چیز وکیل شد. بعد در کمیسیون نفت هم چون بود تقریباً "پهلوان میدان شد آن موقع بعد از دکتر مصدق. برخورد و شیرینفت را ببیند و خوزستان. خوزستان در بستر در اختیار مکی بود. خوب اینهم یک قدری باعث...

س- سر بازفدا کار.

ج- بله سر بازفدا کار. باعث حقد و کینه آقای دکتر باقی شده بود. حتی یک دفعه که دکتر باقی که رفته بود... در صورتیکه دکتر باقی سهمش خیلی بیشتر بود به عقیده بنده. اولین کسی که در میدان بهارستان ملی کردن صنعت نفت را عنوان کرد دکتر باقی بود. بنده آنجا بودم در آن بالا خانه مال روزنامه کشور.

س- دکتر لقمان ده مظب داشت همان بالادرمیدان بهارستان.

ج- بله. آنجا روزنامه کشور بود و دفتر سید محمدعلی حجازی بود آن بالکنش مال روزنامه آقای جلالی بود روزنامه کشور. آنجا می‌آمد و خوب ما هم... و آنجا اواصلاً "گرما گرم دکتر باقی را اداره می‌کرد آنجا را. بعد باقی گفت که اگر اینها به ما پیشنهاد دهنده است از

پنجاه پنجاه است این را قبول نخواهیم کرد. پنجاه و یک درصد است قبول نمیکنیم. شصت درصد، چهل درصد ما قبول نمیکنیم، هفتاد درصد... بالاخره آخر اگر نود و نه درصد هم مال ما و یک درصد مال دیگران ما میگوئیم صد درصد باید متعلق به ایران باشد که فربا دهله مردم بلند شد. من هم آنوقت بنظر آمد که آیا این ... که بعد آقای دکتر مصدق هم در مجلس شروع کرد که این

س - بله من آنروز تو آن میتینگ بودم.

ج - ولی همین متأسفانه لجبازی ها و این چیزها باعث شد که آقای دکتر بقاشی خب دیگر نرفت سراغ آقای دکتر مصدق، شروع کرد کنا رکشیدن و کنا رکشیدن. یاد م هست که سفری مکی آمده بود به آمریکا، خب مکی اصلاً "نه سواد داشت و نه شعور، این را بنده صریح عرض میکنم و در آمریکا شروع کرده بود این و رو آن و برود و هر کاری بکند. آقای دکتر مصدق او را حاضرش کرد که بیا بیدیه ایران. وقتی خواست بیا بیدیه ایران، این دکتر بقاشی تلخن کرده من، که فلانی تو ماشین داری؟ گفتم برای چی؟ گفت بروییم استقبال مکی. گفتم مکی چرا. گفت نه ایجا ب می کند برویم، با اینکه با هم خیلی بد بودند آن موقع. کما اینکه من نرفتم و بقاشی رفت. بعد آنروز نیا مده بود و روز دیگر رفت. کم کم دکتر بقاشی کنا رکشید و کشید تا قشای آن موضوع افشا رطوس پیش آمد. که منزل حسین خطیبی و آن آمبول زدن دکتر منزله، با بنده و آن جریانات که معلوم است که افشا رطوس را آنجا بیهوش کردند و برده اند در غارتلو. من آقای دکتر یکی از تأسفاتم واقعاً "خدا میداند این بوده که یاد م هست که دکتر بقاشی در مجلس متحصن شده بود با تفاتی همین زاهدی اینها. وقتی که آقای دکتر مصدق مجلس را منحل کرد بعد از فرار دوم، در میدان بهارستان باز میتینگ بود. و آنجا به مردم مؤده دادند که الان دکتر مظفر بقاشی را از مجلس بیرون آوردند و زندانی کردند. من تأثر م این بود که غب خطوراً وضاع بر میگرد که یک آدمی که خودش تعزیه گردان این میدان و این بساط بوده حالا بید مؤده بدهد که این را گرفتند و زندانی کردند. چرا باید. خب اینها همه تحریکاتی بود که شاه میکرد. ایدن هم در کتابش و خاطراتش نوشته است و اتفاقاً "چه خوب شد یاد مده

شما بگویم. من بنا به درخواست این خاطرات ایدن و این حرفها عرض کردم در آن جلسه ای که قرا بود کسی از انگلستان بیا بدو کار رفت را حل بکنند که ایدن نوشته است و ما هیئت وزیران تصمیم گرفتیم و بعد شاه پیغام داد بوسیله سهیلی خوشبختان نهدریکی از روزنامه هاشی که اخیراً "آمده بود برای من دیدم فوآد روحانی که خیلی در این کار وارد بود یک مقاله مفصلی راجع به این موضوع نوشته است که حالا ممکن است این مقاله را به شما بدهم که داشته باشید یا همین جا دارم کپی اش را بگیرید یا خودتان روزنامه را تهیه کنید. مقاله بسیار خوبی است. ضمیمه کتابش کردم ضمیمه کتاب فوآد روحانی کردم که نوشته است این آدم میخواست بیا بد و بعد دریغدا دخیرداد آقای دکتر مصدق — فرستاد بروم بنده صحبت با او صحبت بکنم. بعداً و گفت که من میآیم ژنووچی و بعداً منصرف شد. که اگر آمده بود کار رفت تمام شده بود. داشت تمام میشد که باز دومرتبه شاه نگذاشت. و همینطور شاه با اینها بازی میکرد. من خیال میکنم که جزو افرادی که گول شاه را خورد یکی همین دکتر بقاشی برد. در صورتیکه همیشه دکتر بقاشی به من میگفت که من از این آدم خبیث ترونا پاک تر و دو بهم زن تر ندیدم چنانکه من هفته ای یکروز که میروم با هاشنها میخورم یکروز بهش گفتم گفت "آقا چه بکنیم برای مبارزه — با فساد؟" گفتم قربان شما دروغ میگوئید، هرچه میگوئید دروغ میگوئید. آنوقت به شاه میشد از این حرفها زد. گفت من؟ گفتم بله. شما از یکطرف بمن میگوئید مبارزه با فساد و از طرف دیگر بکشید و چه بکنید و از یکطرف ما ما سپیدجها نبانی که گویا گفتم در آن جلسات قبل، سپیدجها نبانی که اینقدر زده کرده آقای آمان پور، این جور کرد این جور کرد چه کثافتکارها کرد، بعد با زیبک نحوه ای دادگستری رسیدگی کرد و گرفت و محکومش کرد در دیوان کیفریه زندان، شما دستور دادید از زندان آزاد بشود. گفت من؟ فلان. زنگ زد و جم وزیر دربار را گفت که آمان پور را آیا دستور دادید از زندان آزاد بشود؟ او گفت بله قربان ما ما دجها نبانی است، خودتان دستور فرمودید، فرمان را آوردند امضاء کردید. گفت عجب دکتر حالا میشود این را بیهوده... گفتم دیشب توی مهمانی دربار رقصیده اینجا در حضورا علیحضرت، چه میفرمائید؟ گفت حالا میشود ما برگردیم.

گفتم آقا این حرفها چیست . گفتم یک آدمی است که تو خودت گفتی که با مادیات هدایت رفته بودی به سینما بعد سرودنا هتاهای زدند زمان رزم آرا . صادق هدایت پانصد و توهم پانصدی . چراغها را روشن کردند دادو قال و گرفتند هر دو تا را ، که بعد گفتمی من دکتر مظفر بقاشی نماینده مجلس و ایشان را هم من گذاشتم بلند بشود و بالاخره سینما بهم خورد و ما آمدیم بیرون و رفتیم شمیران و بعد از مدتی که راه رفتیم من دیدم دارم خفه میشوم . فشار کمره را به گردنم حس کردم . کراواتم را بیرون آوردم و دکمه هایم را باز کردم که نفسی بکشم ولی دیدم باز هم دارم خفمی شوم . چطور شد آن موقع تو این خفان را حس میکردی اما حالا که بر علیه دکتر مصدق داری اقدام میکنی حس نمیکنی که چه میشود . این را من درست روز دوم سوم بعد از بیست و هشت مرداد بهش گفتم که آقا بدان این شتر در خانه خودت هم میخواهد .

س - دکتر بقاشی .

ج - بله . و دیگر هم با هاش معاشرت نکردم . هر وقت توی خیابان هر کجا رسید حتی بیجا مهابوسه اشخاص داده بود که فلانی من با تنها کسی که با هم در عمر من Tutoyer میکردیم فلانکس بود و حالا مرا می بیند سرش را بر میگردد اند . گفتم خبرا همان عوض شد دیگر . آخر من نمیتوانم . تو مُردی . در هر حال این اشتباهی بود که دکتر بقاشی کرد ، و بعد هم لجبازی و ... حتی مثلاً " در این جریان قانون نیمه کا پیتا لاسیونی که زمان شاه وضع شد ایشان یک اعلامیه داده بود . بعد حمله کرده بود به آقای دکتر مصدق که چطور شد ایشان که برای فوت یک قهوه چی اعلامیه میداد و مجلس ختم میگیرد در این مورد حساس ...

س - منظورش آقای کریم آبادی بود ؟

ج - منظورش نخیر شمشیری بود . حالا در این مورد حساس که خود ایشان رساله روی این موضوع نوشته است ساکت است . بله چند نفرهای احمد آباد را با بدیفر و شد . آخه این سیک ...

اخیراً " هم باز دوم - تبه پارسال که من رفتم تهران دیدم که بله یک کسی یک چی - سزی آورده که چندتا نوار و کتاب و اینها - وصیت نامه دکتر بقاشی است گفتم باشد . خودشان

میل بفرمایند بنده برایم دیگر بس است .

در هر حال این بعقیده من حیث بود بقیاتی ، خراب شد و ایکا نشده بود .

س - حالا که صحبت دکتر بقیاتی شد ، سؤال بعدی که من می خواهم از حضورتان بکنم

مربوط به خلیل ملکی است و شما بیا دمیا و رسید که هر دو اینها در حزب زحمتکشان ملت ایران بودند

ج - مثل اینکه معمولاً مال مکی ...

س - عرض کنم خدمتتان که دکتر عیسی سپهبدی هم نمیدانم شما ایشان را میشناختید؟

ج - خیلی خوب میشناختم ، خوب خوب ، رفیق بقیاتی بود و ...

س - ایشان هم خیلی نزدیک بودند به بقیاتی .

ج - بله . اینها سه نفر با هم بودند ، زهری بود و ..

س - علی زهری که مدیر و صاحب امتیاز روزنامه شاه بود ...

ج - بله

س - بعد آقای دکتر عیسی سپهبدی در بیست و نهم تیر از طرف آقای دکتر بقیاتی رفته بود به

ملاقات آقای قوام السلطنه و این جریان در داخل حزب زحمتکشان مطرح شده بود و اولی

برخورد بین طرفداران خلیل ملکی و دکتر مظفر بقیاتی در واقع در جلسه گویندگان حزب

سراین قضیه مطرح شد . خواستم که اگر شما اطلاعی از این جریان ملاقات ایشان دارید ..

ج - نخیر . هیچ اطلاعی ندارم . البته خلیل ملکی را از سالیان دراز ، از دوره طفولیت

میشناختم زیرا آقای خلیل ملکی که لهجه ترکی داشت ایشان در اراک اصلاً بودند . الان

حسین ملک هم در چیزهایش مینویسد من در اراک ، اینها آذربایجانی بودند ، ناپسندی

خلیل ملکی که بعد هم آمدند در اراک ما ، حتی خانه ای بود

از خانه های دانشی من که اجاره کرده بودند و دوتا برادرهاشان جلیل آقا و اینها

یک دواخانه ای از پدر من اجاره کرده بودند ، دواخانه ملکی در میدان شهر بود ، و خیلی هم

خوشنام بود . ملکی بعد رفت آلمان تحصیلات آنجا کرد . شیمی مثل اینکه ظاهراً "

خوانده بود اگر حافظه ام یاری بکند ، که آنجا هم با یک معلمی کتک کاری کرده بود .

اصولاً آدمی بود که سازگار نبود ، خیلی ناسازگاری غلبه میکرد بر سازگاری . ولی خوب

مردما حب عقیده‌ای بود، صاحب‌اراده‌ای نبودند تردید. اول هم با دکترارانی با هم بودند در جریان‌ات پنجاه و سه نفر. بعد وضع زندگیش هم خوب نبود. خواهر مهندس کنجه‌ای با با شمل زنش بود، ثریا خانم. خودشان میگفتند..

س- صبیحه خانم.

ج- اینها ثریا را میگفتند ثریه. دره حال، زنش بود و زندگی خیلی، هیچ بریزوبه پاش، چیزی نداشت که ثروتی داشته باشد. مرد خیلی درستی بود، در کار سیاسی هم درست بود، درست میفهمید به عقیده من. منتهی یک‌دنده بود و جاشی انداز، بطوریکه دیگر شوخی میکردند میگفتند این آقای خلیل ملکی بقدری اهل شقاق و نفاق است که یگروز بین خلیل و ملکی هم جاشی میاندازد. این از جوکهای بود که درست میکردند راجع به او. مرد خوشامی بود. بنظر بنده خلیل اصلا" با اینها قابل مقایسه نبود.

س- شما خودتان هیچ به اصطلاح تماس شخصی یا کاری چیزی با ایشان داشتید؟ یک خاطره شخصی و خصوصی از ایشان دارید از ملکی؟

ج- نخیر.

س- راجع به آقای حسین مکی چه اطلاعاتی دارید؟

ج- آقای حسین مکی متأسفانه خیلی اطلاعات دارم. آقای مکی یک گروهبانی بود در نظام که باز نشسته شده بود و طالب مجهول مطلق بود و خیلی میخواست سری توی سرها بیاورد و سود حسابی هم نداشت. ولی خب این رو راداشت که هی اینور و آنور برود و خودش را در مجامع داخل کند. میآدم منزل ملک الشعرا بهار. من اول بار آنجا میدیدم حسین مکی را. میآدم منزل ملک و خب من هم زیادم منزل ملک الشعرا میرفتم، منتهی خیلی ملک به من احترام میگذاشت و مرا پهلوی دست خودش می نشاند. همین آقای امیر تیمور کلانی، مؤید ثابتی- میآمدند. ملک هم یک رسمی داشت که وقتی که میخواست بیک کسی هلا" فحش بدهد فلان کند اگر شأن خودش نبود مینوشست میداد به اشخاص که آقای کرارا" من میدیدم که چیز مینوشت و میداد به مکی که آقای بگیر این را با سم خودت چاپ کن. و مکی با این طرز شروع کرد اسمش را توی روزنامه ها انداختن و خدا میداند که یک دفعه آمده بود پهلوی من و من دادستان ثبت کل بودم که آقای

حتی رشوه لفظی بمن میداد که جناب آقای دکتر ایتنهاست آدمی مثل من
جوانی مثل من نوی این شهر بیگار باشد، یک فکری بحال من نکنید. یکروزی من
با ملک الشعرا بها ربودم و ایشان گفتند آقا با شما میخواستیم راه برویم.
راه رفتیم و از منزلشان رفتیم رفتیم تا خیابان کاخ، در منزلی بود که این را، در
جلسه قبل شاید گفتیم، آنجا ایشان بمن گفتند که بها برویم تو. گفتم کجا است؟
گفت منزل قوام السلطنه است و این آدم میآید عنقریب صدرا عظم میشود. گفتم من
از این آدم خوشم نمیآید و این را خوشنام نمیدانم و هیچ دلیل ندارم که ببینم.
گفت آقا اشتباه میکنید. من میخواستم تورا بیاورم اینجا و تورا معرفی کنم بعد
تورا وکیل اراک کنم. گفتم که من اولاً طالب این عناوین نیستم و اگر هم باشم
مردم باید مرا وکیل کنند، مردم اراک نه اینکه یک آدمی بنده را تحمیل بکنند
بنا بر این. آقای ملک بقدری به من علاقه مند بود که حتی تکلیف میکرد که بها تودا ماد
من بشو، یکی از دخترهای مرا بگیر تا این حد. ملک رفت توو من برگشتم. دوسه
روز بعد که من رفتم منزل ملک الشعرا بها، اتفاقاً همین آقای مکی هم آنجا بود.
ملک جلوی دیگران، جلوی همین آقای امیر تیمور شروع کرد به من چیز کردن که به
تو آقا نیا مدی چرا؟ شروع کرد که به من این را بردم که با قوام السلطنه آشنا کنم
منتهی این نیامد. در صورتیکه اگر آمده بود من این را قول میدادم که وقتی او
نخست وزیر بشود و صدرا عظم بشود وکیل اراکش کنم. باز بنده همان حرفها را تکرار
کردم. آقای مکی اصرار کرد آقا مرا ببر. معلوم شد روزی با مکی میروند و مکی
را ملک الشعرا معرفی میکند. بعد دیگر ایشان جزو اصحاب و عمله واکره قوام شد.
قوام السلطنه اتفاقاً دستور داد ایشان را از اراک وکیل کنند. همان شهری که
مسلط الرأس بنده بود و ایشان بزدی بودند. یک دفعه یادم هست من به اراک رفتم
این سرا دید و گفتم ای آقا اینجا چکار میکنید؟ گفتم من اینجا چکار میکنم؟
اینجا همین جا که جلوی پای تو است بشکاف قبر اجداد من اینجا خوابیده اند. از روزی
که شهر اراک را ساختند ما اینجا هستیم. تو اینجا چکار میکنی؟ ولی بعد همین آدم -

اوا خر حکومت قوام السلطنه چون دید که دیگر اوضاع قوام بد است از حزب اوبیسترون آمد و شروع کرد به ضد قوام رفتار کردن .
 س - ایشان عضو حزب دمکرات هم بود ؟

ج - بله . اگر نبود که وکیلش نمی کردند اصلاً . بعد دیگر دید اوضاع خودش را - چسباند به این رفتار و آن نطق ها را که تهیه میکردند این چون وقت گرفته بود از مجلس صحبت بکند و آن وقت هم وقت محدود نبود ، آن نطق ها را دادند به او و او خواند و خواند تا آن قرار داد گس گلشایشان تصویب نشد و مجلس تمام شد . وخب این حق به گکردن دارد . چون این چندین روز وساعت صحبت کرد . نطق هایش را دیگران مینوشتند . بعد وکیل شد و به آقای دکتر مصدق هم خیلی نزدیک . در کمیسیون نفت هم ایشان عضو شدند و رفتند خوزستان ، شیر نفت را ببینند . آنجا دیگر خیلی گل کرد . ولی کم کم هوا بر سر داشت . البته هوا بر سر داشت که شاه او را مثل اغلب افراد گول زده بود در شاهي خانه ای بود ملای آقای دکتر یا بقول خودشان پروفیسور هادی علی آبادی ، ایشان همسایه بودند در همان منزلی که می نشیند . او را دعوتش کرده بود و شاه بقول خودش که شاه آنجا رد میشده است و می بیند آنجا است و می رود آنجا . در آنجا شاه میگوید که آقای بیاض خودت مثل مصدق السلطنه هستی و تـــو خودت نخست وزیر بشو . آقای پشت کردند به دکتر مصدق و خیال کرد کسی است . یک داستانی مثنوی دارد ، من هر وقت آن داستان را میخوانم بیاد می افتم که مثنوی میگوید که :

پیش از عثمان یکی سناخ بود کوبه نسخ وحی جدی مینمـــود
 شما میدانید قبل از عثمان کسی دیگری نسخ قرآن میکـــرد و قرآن مینوشت ولی کم کم
 امر بخودش مشتبه میشود که این الهامی که به پینمبر میشده به من هم میشود چون پیغمبر
 گفت بنویس نغزبارک اله این نوشت فتبارک اله احسن الخالقین پینمبر گفت که
 بنویس احسن الخالقین . گفت نوشتم . گفت چطور ؟ گفت من قبلاً " فکر کردم همین
 است دیگر . خوب مغرور شد و گفت خود من هم پیغمبرم .

هم زن سخی بیغتادهم زدبـــن ندعوی مصطفی و دین به کیـــن
 مصطفی فرمود کی گبر عنبـــود چون سیه گشتی اگر نور از تو بـــود

بعد مثنوی خیلی قشنگ آخرش میگوید که سبزه‌ها میگویند ما خودمان سبزه‌ستیم ولی وقتی که‌زان می‌آید می‌ریزند و از بین می‌روند. پس این سبزه‌ها را خودشان نیست. شاید دیواری که نوربش تا بیده‌خیال میکند این تابش‌ها را خودش است ولی وقتی غروب میشود آن تابش می‌رود پس مال خودش نیست. آقای مکی هم خیال کرد خودش است در صورتیکه خودش نبود. یکروزی در یک مجلس ختمی، یک کسی یک لنگه کفش را دزدیده بود. بعد پیغام دادند برای آنکه آن من یک لنگه... برای اینکه لذت کنم والا دوتا کفش را می‌بردم. خوب حالا هم آن کتاب مینویسد چون اول بار هم یک چیزی را جمع به آقای دکتر مصدق نوشته بود. معمولاً ایشان مطالب دیگران را بقلم خودش مینویسد. نطق‌های دکتر مصدق بقلم حسین مکی مثلاً. این را چاپ کرده بود یک مدتی.

س- پس این تاریخ‌ها را کی نوشته آقای امینی؟

ج- همین جمع میکند، از این‌ها و آن‌ها جمع میکند می‌دهد چاپ میکنند. از چیزی که خودش نیست جمع کردن از روزنامه‌ها که هنری نشد. بخیرایشان مالی نیستند. بعد هم یادشان هست که بعد از بیست و هشت مرداد هم خیال کرده بود حالا آدمی از آن در بند سر نامه‌ای نوشته بوده زاهدی. رئیس دفتر زاهدی جواب داده بود که استوار با زنده‌ست حسین مکی این نامه‌ای که شما نوشتید بعرض رسید و دیگر از این فضولی‌ها نکنید. اینهم زاهدی بهش نوشته بود. آخر خیال کرده بود بیک قربان. آقای طالقانی فرمودید؟

س- آقای آیت‌الله محمود طالقانی..

ج- بله، رحمت‌الله علیه.

س- اگر لطف بفرمایید و یک شرح حال مختصری از ایشان بگوئید، و خاطراتی که از ایشان دارید و نقشی که ایشان بازی کردند در صحنه سیاسی.

ج- آقای طالقانی من سالیان دراز ایشان را می‌شناختم. این مردی بود که از زمان رضا شاه در زندان رفت، سید محمود علایی طالقانی. علایی هم ایشان دارد.

س- ایشان مثل اینکه آن موقع جزوهای منتشر کرده بودند علیه رضا شاه؟

ج- بله. یک جزوهای بود و اصولاً چند نفری بودند که خدا بپا مرز دیگری از هم‌کلامها و هم دوره‌های من بود که کشند و تیربارانش کردند در نظام که بود. آن محسن جهان - سوزی. دسته‌ای و جمع بودند که بعد طالقانی را هم گرفته بودند. که بعد از شهر یوربیست

از زندان آزاد شد ولی بجای خیلی ، اگر لغت روشنگران را خیلی خوب غران را تفسیر میکرد ، خیلی خوب جمع میشدند و دل درخیا بان سپید جاشی بود و کم کم آمد و این مسجد هدایت را در اختیارش گذاشتند . درخیا بان اسلامبول مسجدی است که ایلخانواده مخبرالسلطنه هدایت ، آنها این مسجد را ساختند و قبرشان ... آنجا را اداره می کرد . خیلی مردمنزه ، مرتبی بود . بطوریکه حتی سازمان امنیت هم اذعان میکرد که ما خیلی از آقایان را مثلاً " توانستیم رفتیم خریدیم ، ایشان را بهیچوجه نتوانستیم . زندگی خیلی منظمی با اینکه دو تا زن داشت ، خیلی خوب اداره میکند . و بچه ها را خوب تربیت کرده بود . ولی قدرت بیان زیاد و نترس به تمام معنی - شامت . ایشان کرا را " در همین دوره محمد رضا شاه کرا را " زندان رفته بود چندین بار . بعد هم در نهضت مقاومت که بودند کلا " . و تمام اعلامیه ها را ایشان امضاء میکردند .

روایت کننده : آقای نصرت اله امینی

تاریخ : ۵ ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآناندل - ویرجینیا

مناحیه کننده : ضیاء اله صدقی

نوار شماره : ۱۳

حتی یاددارم که در مجلسی هم که ایشان را دعوت میکردند به مناسباتی .
مثلاً یکی از آقایان از اعضای جبهه ملی که فوت میکرد یا مثلاً "درایام
ماه محرم وصفر که مجلسی بود مخصوصاً "خاطر هم هست که در آنجا دیدیم
اصناف که مرحوم آقای کریم آبادی دوست، بیار عزیز من مدیر آنجا
بود و آنجا را اداره میکرد ، آقای طالقانی را دعوت میکرد ایشان منبر میرفتند
و شبهای ماه صفر و خلی تند حمله میکردند خیلی خیلی تند بطوریکه
واقعاً " اشخاصی که آنجا می نشستند و می شنیدند میترسیدند و ایشان هیچ
ترس و خوفی بخودش راه نمیداد . در جلسات جبهه ملی ایشان مرتب
شرکت میکرد تا موقعیکه آقایان دوستان نهفتی ما ، نهفت آزادی جدا
شدند و نهفت آزادی را با مطلق ایجا دکردند که آقای طالقانی هم در آن س .
ولی همیشه نسبت به این آقایان جبهه ای ها محبت داشتند و لطف داشتند
و تعصب بیجا مثلاً بعضی آقایان دیگر نداشتند ، بعد هم که کنگره ی جبهه ملی
در منزل قاسمیه تشکیل شد آقایان نهفتی ها هم قرار شد که شرکت کنند
و آقای طالقانی هم تشریف داشتند و چون روز مبعث هم بود رئیس سنس
کنگروه مرحوم حسین واعظ زاده اراکی خواهش کردند که ایشان جلسه را افتتاح
کنند و آقای طالقانی پشت تریبون رفتند و به مناسبت روز مبعث آیه ای از قرآن
خواندند که خیلی درخشان و شیرعجیبی کرد گفتند " بسم الله الرحمن الرحیم
یا ایها (؟) ای پتوبخود پیچیده برخیز " این
"پتوبخود پیچیده" ایماشی داشت پس آقای دکتر مصدق هم که آن موقع در قید

حیات بودند . خیلی اشرافی داشت (؟) . بعد از مدتی ایشان را گرفتند ، یعنی همه ما را که گرفتند که ما با ایشان مدتی با هم در قزل قلعه بودیم ، در زندان قزل قلعه ، بعد به زندان قصر منتقل کردند آنجا هم خیلی رفتارشان با زندانی ها با دانشجوها کارگزارها همه خیلی گسرم و صمیمانه ، یکی دوبار هم آمدند ایشان را بردند پهلوی پاکروان و ایشان همان حرفهائی که نسبت به شاه میزد همانجا هم میزد و ایرادهاش را که داشت میگرفت . بعداً " که افراد جبهه ملی مرخص شدند و آقایان نهفتی ها آنهم داستان مفصلی دارد به مناسبت یادداشتی که توی جوراب آقلی دیگر سحابی بیرون آمده که وقتی میخواست وضو بگیرد که آقای علی باباشی نوشته بود که قرار بود اینها مرخص بشود و آن یادداشت باعث شده که اینها را نگهداشتند و بعد به محاکمه کشید آقای طالقانی در محاکمه نه و کیل انتخاب کرد و نه جواب داد ولی گفت " من مجتهدم و آنچه کرده ام عقیده ام است . " همین که عرض کردم برخلاف آن آقای که الان صحبتش شد ، و خیلی قرص ایستاد در مورد . . ولی خب حکومتان کردند ، آقایان را محکوم کردند مدتها اینها در زندان قمر بودند بعد قوا را شد آقایان نهفتی ها را به برای جان ببرند با استثنای آقای طالقانی که در همان زندان قمر ماندند . البته اینجا خیلی بجاست من عرض کنم که وقتی که آقایان را میخواستند به برای جان ببرند به تمام آن افراد دستبند زدند جز به آقای مهندس بازرگان و دکتر سحابی ولی آقایان دکتر سحابی و بازرگان گفتند که یا باید دستبند آن آقایان هم باز بشود یا با ما هم دستبند بزنید . بلا آخر به آنها هم به آن دو نفر هم دستبند زدند و بردند مدتها در برای جان بودند تا بعد بلا آخر به تهران منتقل شدند . و بعد آقای طالقانی در زندان مرخص شدند خدا سلامت بدارد یک مرد بسیار بسیار با شرفی رئیس زندان قمر بود که آن موقع سرهنگ ۲ بود کوه رنگی که بعداً " تا درجه ای سرتیپی رسید معاون کل شهر باقی هم در بعد از انقلاب شد با بنده دوست بود خیلی احترام هر موقع

که من میرفتم خدمت آقای طالقانی او هم میآمد دست ایشان را میبوسید با اینکه برایش پرونده ساخته بودند بهمین مناسبت ولی آن افسرمعهذا اعتنا به این حرفها نمیکرد. او بمن گفت من مرحوم دکتر قریب را خبر کردم و ایشان هم یک دکتر نصیرزاده آنجا واساثل را فراهم کردند که بودند همانجا ، چون مشنبه بوده با اینکه ایشان سرطان رکتوم دارند و ولی معلوم شد که نه همین یک بواسیری است و عمل کردند در همانجا . بعد دیگر اقدامات خیلی زیادی بنده و آقای آقا مهدی حاشی به واساثلی کردم به وسیله آقای آیت‌اله آسید احمد خوانساری که ایشان نامه‌ای نوشتند بلا آخره باعث شد که با آن اقدامات آقای طالقانی و آقای بازگان آزاد شدند و دکتر حاجی بدت محکومیتش تمام شده بود قبلا" آزاد شده بود . ولی باز ایشان دست از فعالیت نمیکشیدند و حتی یک روز بمن گفتند آقا من از این آزادی ناراضی ام برای اینکه وقتیکه در زندان بودم تکلیفی نداشتم حالا که بیرون آمدم باز تکلیف دارم و همین تکلیف اسباب زحمت میشود . باز ایشان را گرفتند روی اقداماتی که میکردند بر دند زاهدان را آنجا جاهای خیلی گرم و بد هوا مدتها آنجا بودند . بعد آوردند در تفت نمیدانم مال یزد است یا مال کرمان ، تفت مال کرمان است . آنجا ایشان مدتها بودند و بلا آخره اقداماتی برای آزادیشان شد وقتی که به تهران میآمدند یادم هست که بمن تلفن کردند که آقا من دارم میآیم و میل ندارم که خانه‌ی خودم بروم ، چون خانه‌ی خودم بروم عده‌ای دیدن من میآیند و بسند دستگاه ها و ماء مورین امنیتی میآیند و اسباب زحمت من میشوند میآینم به منزل تو وارد میشوم که هر کس را! بخواهم آنجا ببینم و تشریف آوردند به منزل من و لطف فرمودند منزل من بودند . بعد دیگر گاهی وقتها شبها هم در همان شمیران منزل آن خانمشان که در شمیران بود یا در شهر در ولی آبا بود میرفتند . که بعد دیگر آفتابی شدند . و باز هم شروع به فعالیت کردند . من به آمریکا آمدم . ولی ارتباط با ایشان برقرار بود و کاغذ مینوشتیم .

در یک سفری من ازمکه‌کاغذبه‌ایشان نوشتم که رفته‌بودم . تا وقتی که برگشتم دیدم که جلساتی هست ودوره‌ای دارندکه تصادفا " آن شبی که بنده رادعوت کردند منزل دریا دارمندی آنجا بودیم ، آقای طالقانی وآقایان بودند . آقای پازرگان وآقایان . این جلسات ماهی یک بار بود بعدکم کم یک عده‌ای اضافه شدند از قبیل سرتیپ قرنی ودیگران من شبی در منزل آقای علی بابائی به آقای طالقانی گفتم آقا فکر نمیکنید که یک وقتی اسباب زحمی بشود ، گفتند " من هم به این فکر هستم حالا آقایان گفتند یک اسمی روی این بگذاریم " گفتم خب آخردستگاه که گول اسم را نمیخورد که . اتفاقا " شب منزل آقای علی بابائی بودیم وایشان تشریف میبردند به منزل ازهما نجا با زایشان را گرفتند ، گرفتند وبردند ودیگراین آخرین زندانی بود که ایشان مدتها طول کشید ودوزندان اوین بودند دخترشان ، معذرت میخوام قبلا " دخترایشان اعظم طالقانی را گرفته بودند وایشان خیلی نگران بودند چون اعظم برای مجاهدین پول جمع میکرد . میگفتند میترسم که وفکر میکنم در اثر گرفتن اعظم پی ببر ندبه اقداماتی هم که من کردم . وهمینطور هم شد که ایشان را گرفتند اول مدتی که معلوم نبود کجا هستند بعد معلوم شد که اول زندان کمیته هستند از کمیته به اوین بردند . دیگراین دوزندان بودند بودند تا جریان قبل از انقلاب که قرار بود زندانی های سیاسی آزاد بشوند ایشان آزاد شدند ودیگر فعالیت را بعدا علا شروع کردند تا منتهی به درگذشت ایشان شد . در حال خیلی واقعا " وجود مفتنی بود ومرگ ایشان هم به تمام معنا ضایعه‌ای بود واز نظر روشن فکری وتوانائی وخیلی چیزهای دیگر که بی اعتنا به موردنیوی ومقامات هیچ به ایمن عناوین ومقامات هم علاقمند نبودند این چیزی است که من از ایشان سراغ دارم گفتم .

س- آقای امینی اگر لطف بفرمائید و یک مقدار راجع به موضعی که آقای

سید محمد دلالی در دوران بعد از انقلاب داشت صحبت
 بفرمائید ممنون خواهم شد . چون این مسئله‌ای است که برای خیلی‌ها مورد
 سؤال است . بعضی‌ها آقای طالقانی را بعنوان دنبال روی مستقیم آقای
 خمینی می‌شناسند و بعضی‌ها فکر میکنند که نه ایشان یک استقلال فکری داشت
 که آن استقلال فکری هم آن‌ها با موضع آقای خمینی نبوده ، کدام یک
 از این نظریات حقیقت دارد ؟

ج - ایشان خیلی به آقای خمینی معتقد بودند خیلی معتقد بودند و می‌گفتند
 اصولاً "ایشان محکم است و عزم و جزم ایشان باعث شده است . و خیلی
 معتقد بودند در نظر ایشان هم گفتند حتی در نماز جمعه که ایشان اداره
 میکردند همین عناوین را می‌گفتند .

س - خیلی متشکرم . میخواهم از شما تقاضا بکنم که اطلاعاتی که راجع به
 آقای آیت‌اله زنجانی دارید برای ما توضیح بفرمائید .
 س - بنده سالها است که با آقای حاجی آقا رضای فرید زنجانی^۱ شناسی و اراکت ،
 به تمام معنا ارادت دارم و ایشان را یک مرد بتمام معنا با تقوای با
 شهادت شریفی میدانم . ایشان از نزدیکترین افراد به مرحوم حاج شیخ
 عبدالکریم یزدی مؤسس حوزه علمیقم ، ایشان از نزدیکترین افراد به آن
 مرحوم بودند . و حتی من میدانم که مرحوم حاج شیخ عبدالکریم بطوریکه
 آقا زادگان ایشان مثل آقای آقا مرتضی حائری و آقای آقا مهدی حائری
 دوست بسیار بسیار عزیز بنده می‌فرمودند ، فرمودند که پدرم اصولاً " می‌ل
 نداشت منزل کسی برود تنها منزلی که میرفت منزل آقای حاج آقا رضا
 بود یا میل . طرف شورشان امور مالی شان همه چیز با آقای ... ایشان هم
 یک مناعت طبعی ، اصولاً " از وجوهای شرعی هم آقای زنجانی در قم که بودند
 استفاده نمی‌کردند . ایشان در قم بودند تا زمان بعد از فوت مرحوم حاج
 شیخ عبدالکریم یزدی دیگر به تهران می‌آمدند و به زنجان میرفتند و ولی بیشتر
 در تهران بودند و منزلشان واقعاً " مرکز بود برای افراد آزادیخواه و روشنفکرو

آنچه‌م از دستش برمی‌آید انجام میداد. خیلی هم نسبت به آقای دکتر مصدق علاقمند بود بدون اینکه هیچگونه توقع مقامی یا مثل بعضی از آقایان دیگر برای کسی توصیه بکند. نه، از روی اصول و روی عقاید. بعد از ۲۸ مرداد هم شخص ایشان و منزل ایشان مرکزی شد برای مخالفین دستگاه و موافقیین مرحوم آقای دکتر مصدق. ایشان از بنیان گذاران اولیه نهضت مقاومت ملی هستند و در تمام امور ایشان پیشقدم بودند مورد شور بودند. اگر همان که مقدم بودند حتی با مرحوم آقای دکتر معظمی، الهیار صالح و مرحوم حاج سید جوادی یعنی مرحوم سید ضیاء الدین حاج سید جوادی، مرحوم سید محمد باقر جلالی، مرحوم آقای رضوی که دربارشان میخواندند پدر از علمای قم در تهران بودند. و ایشان (؟)

بقدری فعالیت میکردند که ایشان را گرفتند. چندین بار دستگاه به ایشان نصیحت کردند فلان کردند و ایشان اعتنا نکردند و ایشان در زندان لشکر ۲ زرهی نزدیک همان زندانی که آقای دکتر مصدق زندانی بودند و مرحوم دکتر فاطمی آنجا زندانی شدند. خیال میکنم در توارهای قبلی راجع به داستان ارتباطی که ایشان بوسیله‌ی کاغذ سیگار با مرحوم فاطمی پیدا کردند ظاهراً گفته باشم.

س- اشاره فرموده‌اید.

ج- بله اگر اشاره کرده باشم کافی است والا غیب مفصل تر در همان یادداشت‌ها الان خیال میکنم موجود باشد؛ این یادداشت‌هایی که بین ایشان و مرحوم دکتر فاطمی رد و بدل شد. خیلی در زندان قری و محکم بدون اینکه هیچگونه توقعی از دستگاه داشته باشند و تقاضای مثلاً "آزادی بکنند نه همین که برای من مثل همیشه زندان که خانه همیشگی است. و چندین بار ایشان در زندان مزاحمت‌هایی برای ایشان فراهم کردند ولی ایشان هیچ اعتنا نمی‌کرد حتی میگفتند آقا ملاقات‌هایتان را کم بکنید هیچ اطلا و ابدا. والا نه هم خداوند طول عمر و سلامت به ایشان بدهد باز منزلشان مرکز است چه منزل

خودشان چه منزل برادر بزرگوارشان آقای آقا سید ابوالفضل زنجانی که او هم بسیار مرد شریفی بسیار مرد بزرگوار و فاضل و از دانشمندان عالم فقه هستند و عالم تشیع در امور فقه هستند.

س- آقای امینی من می‌خواستم از حضورتان خواهش کنم آشنائی کـــه شما با آقای سید حسن تقی زاده داشتید و مطالب و حوادثی را که ایشان در آنها نقشی داشتند و شما بیا دم‌یا و رید اگر لطف بکنید برای ما یک مقدار ریش را توضیح بفرمائید .

ج - بنده از طریق روزنامه‌ها و مجلات با آقای تقی زاده آشنائی داشتم . یعنی در وهله اول مجله‌ی کاوه که یکی از بهترین مجلاتی بود که خب بنسده جوان بودم و حتی تازه شروع کرده بودم به این مطالب را خواندن و لـــی عاشق و اـــولا" علاقمند به امور سیاسی بودم . میدانستم که تقی زاده در مجالس اولیه از پیشقدمان آزادیخواهان و مشروطه طلبان بودند و حتی میدانستم که این محمدعلی شاه کـــارا " گفته بود که صدای توپ شـــرا بنـــل برای من گوارا تر از شنیدن صدای سید حسن تقی زاده است . و ایشان از تبریز به تهران آمده بودند بعد هم که از ایران خارج شدند در خارج هم یک آن از فعالیت باز نایستادند و مجله‌ی یعنی روزنامه‌ی کاوه را حالا روزنامه یا مجله عنوان کنیم فرق نمیکند آن را در شرکت کردند . عده‌ای از آزادیخواهان آن موقع محمدعلی تربیت ، سید محمدعلی جمال زاده کـــه افتخار بـــه شاگردی تقی زاده میکنند همیشه در مکاتباتش در نوشتجاتش در مقالاتش مجله‌ی کاوه را راه انداختند . و برخلاف نوشته‌ی بعضی از این افراد کـــه نمیدانم ایشان نوکـــران گلیسها بودند من یقین دارم که تقی زاده چـــز نوکری ایران نوکری هیچ جایی را قبول نکرده بود . و البته در انگلیسیـــان ناچار بوده است که بکنند و در یک کتابخانه‌ای مثل کتابدار کار میکرد و یک حقوقی میگرفته خودش و این خانمی که داشت او قبلا" منشی اش بوده خانم آلمانی ، ادیت یا عطیـــه ، اسمش را عطیه گذاشته بود . بـــه

میدانید که در زمان رضا شاه و چندین بار وزیر دارایی و وزیر طرق بود . در تمام دوره وزارت هم در درستی و محکمی و موی را از ماست کشیدن خیلی معروف و مشهور بود . و ایشان وزیر دارایی بودند تا آن قرار داد نفت پیش از آنکه این همین باعث اختلافات و و مرحوم آقای دکتر مصدق همین موضوع قرار داد و بستن قرار داد مجدد با کمپانی دارسی بود . مجدداً ایشان بخارج رفتند . یک وقتی وزیر مختار ایران در لندن بودند . بعداً هم که سفیر شدند . بعد از شهریور ۱۳۰۱ ایشان به تهران آمدند ، به تهران آمدند و وکیل مجلس شدند در مجلس هم همیشه طرفدار آزادی و اصول بودند و یک بار هم در اثر سؤال مرحوم آقای دکتر مصدق راجع به نفت گفتند ایشان پا شدند و صریحاً گفتند " من اذعان میکنم که آلت فعل در این جریان بودم . " و همین اذعان ایشان باعث شد که آقای دکتر مصدق در جاهای مختلف پیش بردند در آن ملی شدن نفت و اقدامات ملی شدن نفت . و مرد بسیار اولی بود مرد خیلی درستی بود هیچ چیز نداشت . من بمناسبتی با ایشان مربوط شدم . اولین بار که بنده با ایشان ... یاد هم هست یک شبی دکتر محمود صناعی در مجلسی کنفرانسی داشتند من هم روی ارادت که به آقای دکتر صناعی دارم رفته بودم ، آقای دکتر حسن علوی پهلوی من نشسته بودند و گفتند که من آقای تقی زاده را با ماشین خود آوردم به این کنفرانس ، توی راه از من پرسید که این گرفتاری و کاری که ... و در دادگستری داری کسی هست دنبال بکند ؟ من گفتم بله دوستی دارم به اسم نصرت‌اله امینی او بمن کمک میکند و ایشان خیلی از تو تعریف کردند . در صورتیکه من تا آنوقت اصلاً تقی زاده را مواجهاً ندیده بودم . عرض کردم مقالات ایشان را خوانده بودم مخصوصاً " مجله‌ی تقدم و کاوه اینها را هم را داشتم . مقالات مختلف دیگر مقاله ای که راجع به فرهنگستان نوشته بود و بعد باعث توقیف مجله‌ی تعلیم و تربیت شد بزرگ علی اصغر حکمت از وزارت معارف . و قتی که کنفرانس تمام شده تنفس داده بودند برای جای وقفه و من پهلوی آقای تقی زاده رفتم و

گفتم آقا بنده از حسن ظن جنابعالی خیلی متشکرم ، و او هم بایک لحن مخصوصی خب آن آقایان آذربایجانیها اصولاً یک قدری خشن و تند هستند . بایک طریزی گفتم "آقا بنده شما را نمیشناسم گفتم معذرت میخواهم آقای دکتر علوی گفتند که شما از من صحبت کنید گفتم بخیر گفتم "اسم شما ؟" گفتم من نصرت‌اله هستم گفتم "نه من راجع به یک نصرت‌اله امینی دیگری در دادگستری صحبت کردم " گفتم تا اندازه‌ای که من میدانم در دادگستری جزم نصرت‌اله امینی کسی نیست ، گفت که ای آقایان شما هستید بایین سن کم نمیدانم و ایشان شروع کردند از من تعریف‌هایی کردن که البته زائد بر آن چیزی بود که من خودم راجع بخودم میدانستم و ایشان گفتند "نه این کافی نیست ، و من میل دارم ترا بیشتر ببینم . " و وقتی دادند و من خدمات ایشان رفتم . اتفاقاً " میدانستم ایشان بیه مرحوم میرزا ظاهر تنکابنی علامه‌ی معروف و حاکم الحکماء و استاد بنده بود و من به او ارادت داشتم و مراد من بود . و من در دیماه ۱۳۲۵ مقاله‌ای راجع به ایشان نوشته بودم در اطلاعات هفتگی آنوقت که بعداً " چند سال پیش در راهنمای کتاب آن را نقل کرده بودند آن را بر دم خدمت ایشان و همین باعث شد که من بایشان خیلی مربوط شدم . بعد من رئیس اداره‌ی سرپرستی صفار در وزارت دادگستری بودم یک محجوری بود به اسم مهرا ن از همین خانواده‌ی مهرا ن که دکتر محمود مهرا ن قیم بود بعد مهرا ن دنبال یک آدم قوی میگشتیم برای سرپرستی او من همینجور به آقای تقی زاده گفتم ایشان قبول کردند در صورتیکه فکر نمی‌کردم که یک آدمی که این مقام را داشته باشد و بیاید سرپرستی ، گفتند " من به ایشان شرط قبول میکنم که مجانی باشد . " خب این قدمای اینکارها را میکردند و با وریغما شید آقای دکتر مثل یک آدم موظفی این آدم راجع به اینکار رسیدگی میکرد دقت میکرد و مرتباً " برو دوبه این دکانها سر بزنند و به بچه‌های این محجور خودش و زنش عجیب واقعا " این مرد از این لحاظ

پهلوی من ... تا موقعیکه رئیس‌سنا شدند دیگر مجال نداشتند از من خواهش کردند
 من کسی دیگری را بجای ادمین کردم . و خیال میکنم که من در جلسات قبیل
 به شما گفتم خیال میکنم که در زمان مرحوم آقای دکتر مصدق نمیدانم این را
 گفتم و اگر گفته باشم تکرار میکنم .
 س - بفرمائید مانعی ندارد .

ج - بله . روزی من منزل یکی از دوستانم آقای علی اشرف منوچهری که
 مدیرکل ثبت بود در آن موقع بودم آقای مهدی مجتهدی که بعداً " دادستان
 تهران شدند و دادستان استان ، ایشان از اراکتمدان تقی زاده بود و کتاب
 راجع به تقی زاده مینوشت . یعنی اصولاً کتاب رجال آذربایجان
 را ایشان نوشته بیشتر میخواست راجع به تقی زاده از دهان خود ایشان
 مطالبی بشنود میرفت پهلوی ایشان مصاحبه میکرد . ایشان با بنده
 و آقای منوچهری دوست بودند آن روز منزل آقای منوچهری آمدند چون با هم
 در همان هردو با هم قاضی بودند و با زهری بودند . آمدگفت که امروز من منزل
 آقای تقی زاده بودم و جریان عجیبی دیدم که دو نفر آمدند که آن موقع
 آقای مجتهدی اصرار کردند از من نپرسید که این دو نفر کی هستند چون اخلاقاً
 نخواهم گفت ؛ ولی بعداً " که آن دو نفر فوت کردند بنم گفتند آقا
 آن دو نفری که آنوقت گفتم چون حال مرده اند میگویم که یکیش جمال اما می
 بود و یکی احمد فرامرز . اینها پهلوی تقی زاده آمدند و گفتند که آقا
 ما با تو یک مطلب محرمانه ای داریم من فوراً " بلندشدم ، آقای تقی زاده
 به آن دو نفر گفتند که من هیچ چیز محرمانه ای از این آقا ندارم و هر مطلبی
 دارید بگوئید و مرا نشانند و آنها گفتند که نه آقا مطلب بقدری محرمانه
 است که ما بهیچوجه نمیتوانیم که به دیگری بگوئیم . باز من پاشدم آقای
 تقی زاده گفتند بسیار خوب ایشان تشریف میبردند اطاق مجاور می نشینند
 شما مطلبتان را بگوئید ولی بدانید که من تمام مطالبی را که شما بمن
 گفته باشید و جوابی که من به شما داده باشم تابعاً " نعل بالنعـــــــــــــــــل

من بعداً " به ایشان خواهم گفت ، از حال شما میگویم که از من قول نگیرید که نگو من به ایشان خواهم گفت . گفتند خوب حالا که این شکلی هست پس ایشان بنشینند و دیگر لزومی ندارد که بروند ، و گفتند که آقا شما میدانید که آقای دکتر مصدق نطق کرد در مجلس و گفت که ما در درخواجات پیشه تری از تنقی زاده نیافریده‌است . آقای دکتر مصدق مجلس سنا را منحل کرد و شما را خانه نشین کرد . حالا ما عده‌ای هستیم در خارج جمع شدیم چون در مجلس قدرتی نمیتوانیم داشته باشیم که ایشان را ساقط کنیم ، چون ایشان نفوذ در مجلس دارند و اکثریت را دارند . در خارج جمع شدیم و عده‌ای هستیم و مشغول فعالیت بر علیه ایشان ، برای سقوط ایشان ، و دنبال لیدر میگردیم . به اتفاق آراء گفته شده است که شما بهترین فرد هستید که زعامت و لیدری این کار را قبول کنید . ایشان گفتند من اینکار را قبول نمیکنم بفرض که دکتر مصدق گفته باشد که ما در درخواجات پیشه تری از من نیافریده‌است و من هم خانه نشین نکردم من به هیچ قیمت حاضر نیستم بر علیه ایشان قدمی بردارم و شما هم زورتان بجائی نمیرسد . گفتند آقا رک بگوئیم که ما را شاه پهلوی شما فرستاده است ما عده و عده هم داریم پول هم داریم همه چیز هم به ما داده اند و تخصی ایشان گفته که بیاییم از شما بخواهیم تقوی زاده بوز غندی زد و گفت بله تنها دولتی که بعد از شهریور ۲۰ صالح بود و سرکار آمد دولت حکیم الملک بود دربار با انگشت هژیر آن دولت را ساقط کردند تنها دولتی که در مقابل دربار ایستادگی کرد و دارد به نفع مملکت کار میکند مصدق السلطنه است من بهیچ قیمت حاضر نیستم بر علیه این مسدود قدمی بردارم

و اینها خیلی بگوشید و شما را گذاشتند روی کول و رفتند . و با زیاد هم هست که روزی در منزل آقای سروری که .. این را مخصوصاً گفته بودم و باز تکرار میکنم و قتی که ایشان از سفر آمده بودند من منزل سروری بودم به سروری

گفتند که آقایادت هست که در آلمان وقتی ما شنیدیم که نصرت‌اله امینی
 شهردار تهران شده است من اول تکبیر نکردم بعد که تو گفتی گفتـــــــــــــــــم
 اشهد بالله آقای مصدق السلطنه هر کس را دعوت میکند و کاری میدهد
 سعی میکند از صحیح ترین و سالم ترین افراد باشد که من جمله تو باشی.
 وقتی خبر شدم که مخبر نیویورک تایمز اگر در اسم اشتباه نکنم مثل
 اینکه سالیسبوری اسمش بود اگر حافظه ام یاری بکنـــــــــــــــــد
 شایدهم ، در همان در مورد ایران ، وبا اشخاص و رجالی ملاقات
 کرده و مصاحبه کرده بود من شنیدم که در برخوردش با آقای تقی زاده
 جریاناتی پیش آمده است و این را کسی بمن گفته بود من خودم شخصــــــــــــــــا
 خدمت ایشان رفتم و گفتم آقای من میل دارم که شما این جریان ملاقات
 و مصاحبه با مخبر نیویورک تایمز را بفرمائید گفت "از کجا شنیدیـــــــــــــــــد؟"
 گفتم شنیدم اینطور ، گفت "بله روزی بمن تلفن کرد کسی کهـــــــــــــــــن
 مخبر نیویورک تایمز هستم و میخواهم با شما مصاحبه ای کنم ، وقتی دادم آمد
 کسی هم همراه او بود البته من این شخصی که همراه او بود شناختم که
 مال دستگاه امنیتی است ولی خودم رابه آن راه ندم و گفتم آقایــــــــــــــــا
 من به اندازه کافی زبان خارجی میدانستم انگلیسی میدانم ، فرانســــــــــــــــه
 میدانم آلمانی میدانم ، عربی میدانم احتیاج نبود که دیگری به ایــــــــــــــــن
 آقای زحمت بدهید ولی آن آقای هم هیچ حرفی نزد که چه کاره ایــــــــــــــــست ،
 بعد از من سؤالاتی کرد من سؤالات را جواب دادم ، وقتی که تمــــــــــــــــام
 شد گفتم خب آقای سؤالات شما همین بود؟ گفتم خب این را میتوانستید بنویسید
 و من جواب بدهم از همان آمریکا بنویسید لازم نبود اینجا بیایید شما
 اینجا با چه اشخاصی ملاقات کردید ؟ گفتند ما نخست وزیر را دیدیم بعضی
 وزراء را دیدیم اشخاصی را ، گفتم نه آقای این کافی نیست یک خبرنگار
 اگر میخواهد به کنه قضایا وارد بشود باید توی مردم برود توی
 کوچه و بازار برود اما نه با این آقایا ، با این آقایا بروید هیچکس بشما جوابی

نخواهد داد . مثلا " شما با این سران جبهه ملی ملاقات کرده‌اید ؟ " گفت " نه " خفتم " خب بروید اینجا از وطن پرست ترین افراد این مملکت هستند برخلاف این شهری که دستگاه داده است که اینها کمونیست هستند و طرفدار چپ هستند هیچوجه اینجور نیست اینها بسیا روطن پرستند آقا اگر واقعا " این دستگاه معتقد است که در ایران کمونیست هست شما باید با آنها هم ملاقات کنید ببینید آنها هم چه میگویند . " و خیلی تجلیل از جبهه ملی و مرحوم دکتر مصدق کرده بود . و بعد از مدتی ایشان گفتند که نامه‌ای از دربار برای من رسیده ، که نامه را آوردند نشان من دادند به امضای علاء بود که اطلاعیه‌ای به دربار رسید که جناب عالی مطالبی به مخبرین نیویورک تا میسر گفتید و اعلیحضرت سرا ماء مور کردند که به رسم که آیا این گزارشها درست است یا نه و آن اطلاعیه هم ضمیمه بود . آقای تقی زاده گفتند " من جواب دادم آنچه آن ماء مور گفته است حرفهای من است بغیر از آنچه او فراموش کرده است و از یادش رفته است که من از آن حرفها هم تندتر زده بودم . " در هر حال آدمی بود با این طرز و آقای صدقی با اینکه خب مرحوم آقای دکتر مصدق اینجور دربارهای ایشان گفته بودند . من معذرت می‌خواهم من همان روزی که آن جریان را شنیدم راجع به همان ملاقات جمال اماسی و احمد فرامرزی همان عصری خدمت آقای دکتر مصدق رسیدم و به ایشان عرض کردم ، ایشان فقط فرمودند " بله تقی زاده مرد عاقلی است " با همین طرز مخصوصا " این کشیدند مرد عاقلی است . و با زهر وقت من پهلوی آقای تقی زاده میرفتم کارهایی که داشتند ، کارهای حقوقی اگر . ولی کم یک خانهای داشت تنها چیزی که داشت یک خانهای داشت که من نظارت کرده بودم در اجازه دادن آنها ، بخامش میگفت " ادبست تو هرکاری بعد از من هست به فلان کن رجوع کن و بعد کسیکه مرودا اعتماد آقای دکتر مصدق است این باید مرودا اعتماد همه باشد " و میگفت " آقا می‌روید خدمت ایشان عرض سلام و اخلاص مرا حضور ایشان عرض کنید من بودم که برای

یک پنی درب‌خانه‌ی این انگلیسها رفتم و دست‌رديبه سینه‌ی ما زدندند ، ما هرچه داریم از دولت‌سرا واست ، "وقتی که روزنامه راهم نگاه میکرد و عایدات نفت را میدید میگفت "هرچه داریم از دولت‌سرا واست ،" و حتی آقای دکتر خدا میداند یک روزی بمن گفتند "آقا من یک چیزی بشما بگویم مصدق السلطنه صدسال برای ما زود بود ،" این حرفی بود که تقی زاده نسبت به _____ آقای دکتر مصدق _____ میزد که دکتر مصدق السلطنه صدسال برای ما زود بود ، و همیشه نهایت احترام میکرد ، بعد از ترک دکتر مصدق هم نامه‌ی خیالی _____ عالی برای خانواده‌ی دکتر مصدق نوشت و تسلیت گفت همیشه احترام میکرد همیشه نهایت احترام را به ایشان داشتم _____ . حالا من یک مطلب دیگری راجع به ایشان بگویم که سخت است که ما با دا این توهین بشود اصولاً آقایان اهل _____ آذربایجان یک مقداری صوفه جو و مقتده هستند و بعد هم اشخاصی که اصولاً اولاد ندارند ما اینها نمیدانم بچه مناسب است یک _____ دری تقی زاده آذربایجانی بود و اولاد هم نداشت ولی عجیب نظر بلند بود ، یادم هست که یک روزی مدیر شرکت افسست پهلوی ایشان آمده بود ، خب ایشان رئیس هیئت مدیره افسست بود گفت آقا ، ماه حقوق مرا ، حقه الزحمه‌ی مرا ، خانم . نفهمد این را به این راننده‌ی سابق من که شنیدم وضع زندگیش خوب نیست به او بدهید رسیدم نگیرید . و از اینکارها هم داشت از اینکارها می‌گفت که مثل مرحوم دهخدا که او که ، او که دیگر عجیب بودا و میرفت قرض می‌کرد و به فقرا میداد و به مردم میداد ، قرض می‌کرد با منفعت مرحوم دهخدا ، این آن چیزیکه من از آقای تقی زاده میدانم و خدایش بیا مرزد خیالی _____ مرد قرض خیلی عاشق ایران بود غلامند به ایران و بعد هم محقق بود واقعا " به تمام معنایک محقق مثل محققین اروپائی یک سطر نمی‌نوشت مگر اینکه با دقت هرچه تمام تر باشد مثل مرحوم علامه‌ی تزوینی که _____ آنچور و سواس در نوشته‌هایش داشت ، سعی داشت مثلاً " در همان مجلس

سنا هم که ایشان رئیس‌سنا شده بودند آنجا کتابخانه‌ای تأسیس کرده بود و آقای دکتر زیاب‌غوثی و دکتر زرین‌کوب را برده بود آنها را مسئول کرد و تمام کتبی که راجع به ایران در دنیا تألیف شد دستور داده بود که بگیرند و در این کتابخانه باشد .

س- ایشان عضو فراماسون هم بودند آقای امینی ؟

ج- این جور که در کتب هست بله عضو فراماسون بودند. منتها فراماسونی بود که نمیدانم چطور بود که این او را این دارو هستی فراماسون اخیر قبولش نداشتند نمیدانم چرا ، چون آن دیگر جنبه ملی ، اگر این لفت‌کسروی را بتوانیم ملی‌گراشی داشت بطوریکه وقتی که مردم هیچک از فراماسونها در تشیع جنازه‌ای اونیا مده بودند. و این را بله. هیچ هم دیگر ارتباطی با همین آقایان مثل شریفامامی ، چون (؟) عوض شدند شریفامامی بود و دکتر لقمان‌دهم ، دکتر سعید مالک ، سعید مالک در مدتی اورئیس کل لژ و این حرفها بود. و کنار بود . چند نفر از اینها بودند که مثل اینکه قبلاً "درفر" فراماسون ، مثل ابوالحسن حکیمی و دیگران اینها کنار بودند دیگر با زیشان نمیگرفتند چرا ؟ بنده نمیدانم چون من در فراماسون نبودم .

س- ما در صحبت‌هایی که با سایر آقایان کردیم ، یکی از آقایان که من الان نمیخواهم اسم ببرم گفتند که آقای تقی‌زاده و آقای محمدعلی فروغی و آقای دکتر مصدق عضو فراماسون بودند .

س- علی‌التحقیق آقای دکتر مصدق نبودند. بنده کار را "من از آقای دکتر مصدق پرسیدم و ایشان عضو فراماسون نبودند . این را آقای راثی برای اینکه در بار اجازة بدهد کتابش چاپ بشود فلان برای اینکه با آنها هم بستگی داشت بی‌تردید جمعیتی بود به اسم آدمیت ، جمعیت آدمیت که هیچ ارتباطی با فراماسونی نداشت . آن هم البته جمعیتی بود که پهلوی .

ج - بله ، بله . عکس با عا مەاش هەمە جاهەست . توی خانەئە خواهرزادە هایش
کە مەعم هەستند . و بعدا ئین کتەب آخرا کەش کتەب ۲۳ سالی بودکە علی التحقیق
ایشان نۆشتند با کەمک کسێکە حالیا بپارە زندان هەست مەن نەمخوا هەم اسەم
اورا بپریم و تا راحت بێتود .

ج - آن اطلاعاتی که همه‌ی مردم راجع به‌اودارند اطلاعاتی است ، خیر ،
س - ودربارهی آقای حسنعلی منصور چی ؟

بله آقای حسن منصور بوسیله آن کسیکه مستاء جرش بوده آمریکا شیی
که اسم روسی هم داشت حالا شمش یادم نیست اورا لانسمه کرده
بودند وآمدنخست وزیر شد هوجی بازی بعدهم قیمت بنزین را بعددوبرا بر
کرد که بعدا عصاب کردند اوتوبوسها را شکستند وبلافاصله قیمت بنزین آمد
همان قیمت سابق ومنتهای قیمت ها بالا رفت وبعدهم که کشته شد.

ج - مطلقا ، آقای منصور در کابینه‌ی علاء رئیس‌دفتربود یعنی در کابینه منصور الملک جواد ، در رئیس‌دفتربود . بعد از او رزم آرا نخست وزیر شد در زمان رزم آرا سر تیپ غضنفری که افسر نیروی هوایی بود رئیس‌دفتربود . نخست وزیر بود . در کابینه‌ی علاء که بعد از رزم آرا شد آقای . . همیسن حسنعلی منصور رئیس‌دفتربود تا موقعیکه آقای دکتر مصدق آمدند و آقای دکتر مصدق تا موقعیکه در مجلس بودند که رأی اعتماد بگیرند رئیس‌دفتربود انتخاب نکردند ولی همانوقت که اعتماد گرفتند آقای سید جمال ملکوتی

را که قبلاً" منشی آقای دکتر شایگان بودند و عضو وزارت آموزش و پرورش بود و یعنی وزارت فرهنگ آنوقت ایشان را رئیس دفتر کردند. آقای ملکوتی رئیس دفتر بودند تا سی ام تیر، سی ام تیر آقای دکتر مصدق بعد از سی ام تیر ملکوتی را عنوان معاونت به او دادند و ملکوتی و ملک اسما عیل و دکتر محمد حسن علی آبادی، معذرت می‌خواهم قبل از این جریان هم آقای دکتر عباس نفیسی معاون امور اداری بود. بعد از سی ام تیر که اینها معاون شدند آقای شیخ احمد بهار رئیس دفتر آقای دکتر مصدق شد که در آنشیر یک جریاناتی که یک مقداری اوراق و یک نامه‌هایی به شهر بانسی و به اشخاص نوشته شده بود جواز صادر شود برای رفتن به کربلا، آقای دکتر مصدق ایراد گرفتند از شیخ احمد بهار و ایشان گفتند که اینها را خانم ضیاء السلطنه دستور دادند گفتند "پس شما رئیس دفتر من هستید یا رئیس دفتر خانم ضیاء السلطنه پس بروید به ایشان خدمت کنید" بعد ایشان را کنار زدند و آقای تویسرکانی دکتر تویسرکانی نامی تویسرکان حالا دکتر نمیدانم، ایشان برادرش مسلم دکتر بود دکتر قلب بود. تویسرکانی را آوردند رئیس دفتر کردند که او هم نتوانست مدتی اداره کند، آخرین رئیس دفتر آقای دکتر مصدق آقای دکتر حسین خطیبی بود که در عین حال در شیر و خورشید بود و او را هم آقای دکتر معظمی معرفی کرده بودند ایشان بودند.

س- آقای امینی تاریخچه‌ی این شورای نخست وزیری چیست، در واقع درجه تاریخی تشکیل شده و طرز کارش چی بوده؟ آیا من این عنوانش را درست می‌گویم این شورای نخست وزیری بود؟

ج- بله. آن شورای عالی نخست وزیری، آقای دکتر مصدق نظرشان این بود که طرح تصویب نامه‌هایی که به هیئت وزیران می‌آید و یا تصمیماتی که می‌خواهند بگیرند قبلاً" بجای اینکه زیاد در آنجا در دولت وقت دولت را بگیرد قبلاً" جلساتی باشد از معاونین و زارتخانه‌ها که اینها تمام این

تصوینا مه‌هایی که لازم باشد قبلاً آنجا منقح بشود از غربال رد بشود بعدبیا دیده ...، این بود که بنده هم بودم به مناسبت سمتی که داشتم که مدیرکل دفتر تباری زری نخست وزیری بودم آقای جمال اخوی بودند و معاونین وزارتخانه‌ها اگر خاطرم باشد عرض کردم آقای اخوی رئیس ... بله مسلم آقای جمال اخوی کمسنه دادستان کل کشور بود ایشان رئیس شورای نخست وزیری بودند و معاونین وزارتخانه‌ها ، تصوینا مه‌ها می‌آید و مدوکارا "هم تصوینا مه‌ها رد میشد و اینستکه دیگر به هیئت وزیران نمی‌رفت که وقت آن‌ها را بگیرد یعنی چیزها شیکه ضرور نبود ، بودتا مدت‌ها این کارهای هیئت ، مقدمات کارهای هیئت وزیران را آن‌ها انجام می‌دهند . حتی من یادم هست که یک موضوعی مربوط به ارتش بود که آوردند و نماینده وزارت جنگ شخصی بود به اسم سرتیپ مجلسی من وقتی مخالفت کردم آن سرتیپ خیلی خوش آمد ، گفت "آقا من خیلی خوش آمد از شما که این را رد کردید با اینکه من باید دفاع کنم ولی میدانم این کار مزخرفی است ولی جرات نمیکنم خودم حرفم بزنم ." و اینکار میشد در زمان آقای دکتر مصدق کارها قبلاً منقح میشد و تنقیح میشد .

س- آقای امینی این جریان بیست درصد سهم کشاورزان را که باعث مخالفت مالکین با حکومت دکتر مصدق شد اگر شما خاطراتی راجع به این موضوع دارید و مطالبی هست که میتواند برای ما تجزیه و تحلیل بکنید که چگونه شده این مسئله باعث مخالفت مالکین با حکومت دکتر مصدق شد بفرمائید .

س- آقای دکتر یکی از گرفتاری‌هایی که همیشه مراجع قضائی داشتند این موضوع بهره‌ی مالکان بود . یعنی هیچوقت در ایران بصورت منظم و مرتبسی این بهره‌ی مالکان تدوین نشده بود . در بعضی از دهات سکوت بود یعنی دوتا ارباب میبرد یکی رعیت ، یا بالعکس بعضی جا پنج کوت بود چهار تا رعیت میبرد یکی ارباب . بسته به این بود که در نقاط مختلف آب و زمین

چون معمولاً آب و زمین مال ارباب بود . گاهی بعضی جاها بود که بذره هم ارباب میداد ، اینجا همیشه مورد اختلاف بود و ول عمده را در اینجا ساژاندارمری ها بازی میکردند وقتی اختلافات درده روی میداد آن مالک سراغ رئیس ساژاندارمری میرفت و یک پولی میداد و یک کاری میکرد و آنهم میآمد آن رعیت ، بجایه را میگرفت حبش میکرد تا اینکه ... و این همیشه دردها تا اسباب زحمت بود و کشت و کشتار میشد سروصدا میشد ، حتی زمان رضا شاه یادم هست که اراک ما بقدری اینکار باعث اختلاف شد که صدرا لاشراف که آنموقع دادستان کل کشور بود برای رسیدگی آمد و دو نفر از مالکین مهم را که یکی آقای آقا مهدی یسـرو ی پسـراج آقا محسن بود و یکی حبیب بـردی اینها را گرفتند تبعید کردند به جا های مختلف که این چیز بخوابد . کرارا "هم در دادگستری این مطلب مطرح بود که بنشینند یک طرحی بریزند برای اینکار که چقدر بگیرند اینکار میسر نشد . بعد آقای دکتر مصدق به این فکر افتاد که برای کمک به زارعین بیست درصدا زبهره ی مالکانه که هرجاشی که هر چیز هست بیست درصدا از سهم مالک کسر بشود ده درصده به نفع رعیت ده درصدهم به نفع ده ، جاده سازی درده بکنند . که این سروصدا شد و مالکین بر علیه ایشان اقدام کردند . حتی نامه های کرارا " به ایشان نوشتند که آقا بله هر کسی که دهش را فروخت و آمد در شهر مستقل خریدا و باید این مالیات را ندهد این چیز را ندهد ولیکن آن کسی که درده هست و زحمت میکشد باید اینگونه عوارض را بپردازد . این جریانی بود که باعث مخالفت مالکین با ایشان شد که بعداً "هم که موضوع اصلاحات ارضی پیش آمد . یادم هست که من یک روزی معذرت میخواهم در بعد از ۲۸ مرداد که هنوز آن قشایای بقول خودشان اصلاحات ارضی نشده بود منزل یک کسی بودیم یکی از وکلای مجلس از مجلس آمد بعد آن دوست من پرسید که آقا امروز چه خبر بود ؟ گفت بله لایحه نفت را آوردند و ما امروز تصویب کردیم گفت که چه بود ؟ گفت من چه میدانم چی بود من طرفدار شاه هستم دکتر مصدق میخواهد پدر ما را در بیاورد ولی ما مالکین باید طرفدار شاه باشیم .

که بعدهم همان آدم بعداً " جزومخالفین شد دیگرخواستند گرفتندوزندانیش کردندکه میخواست ملکش راندهد.

س- اگرلطفاً بفرمائید اطلاعاتی که شما دارید درباره‌ی چگونگی تشکیل حزب ایران و تاریخچه‌ی حزب ایران تا آنجائیکه ممکن است صحبت بفرمائید ما ممنون میشویم .

س- من درست و حسابی اطلاعات زیادی راجع به این موضوع ندارم حقیقتش . ج - راجع به قتل احمدکسروی اگر شما خاطراتی دارید برای ما توضیح بفرمائید چون این مسئله‌ای است که جایی به دقت ثبت نشده که بوسیله‌ی ناظر ی گفته شده باشد .

ج - این "اولاً" یک مقدمه‌ی خوشمزه‌ای دارد راجع به شخص من که البته جایش درنوار نیست ولی خوب چون ارتباط دارد با آن روزبندۀ عرض میکنم . من مدتی بود کسالتی داشتم شبها نمی‌خوا بیدم دوستی داشتم خدا بیامرز دکتر نوربخش که من با او خوب خیلی رفیق بودم ، به او گفتم گفت که تو صبح ها که میخواهی بروی سرکار بیا من یک آمپولی میزنم که ایــــــــــــــن آ را میخس باشد چی باشد فلان باشد . و این آقای دکتر نوربخش خدا رحمتش کند ضمناً " تریاکی ها را معالجه میکرد عده‌ی زیادی از این رجال مملکت میآمدند صبح یا عصر تو ی محکمه گوش به گوش می‌نشستند و تریاکشان را ترک میدادند یعنی آمپولی میزد که مرفین که کم بشود کم بشود تا .. بنده یک صبحی از منزل که آنوقت سه راه امین حضور بود آمدم سرگوجه میرزا محمود وزیر محکمه‌ی آقای دکترورفتم به این دکترهم میگفتم "سکتر" شوخی میکردم که این آمپول را بمن بزنه من دیدم که وقتی که آمپول را زدن دوساژش به اندازۀ هر روز نیست گفتم سکتر این چطور اندازه اش امروز کم شد یک دفعه زدن تو سرش ای آقا من بتو امروز مرفین زدم . بجای آن دوا آمپولی که میخواستم عوضی مال تریاکی ها را زدم . گفتم خوب حالا من چه بکنم ؟ گفت که من نمیدانم چه خاکی بسرم بکنم چون اگر یک چیزی خورده بودی من

الان توی مریضخانه می خواباندم و معده‌ات را می‌شستم اما این الان رفته داخل خون توشده و توفقط کاری که باید بکنی باید سعی کنی خوابی خوشبختانه مقدار زیاد نبوده ولی نباید ... خوب بنده هم هیچگونه اعتیادی حتی سیگار بنده نمی‌کشیدم و نمی‌کنم این بود که روی من اثر میکرد . گفت که تو باید سعی کنی که خوابی . خیلی خوب ما هم آمدیم هی گفتیم خوابیم خوابیم ولی خوب آدم بیشتر در اینطور مواقع وقتی بخودش تلقین میکند دلش می‌خواهد بخوابد . بنده به دادگستری آمدم . آن موقع بنده معاون اداره‌ی بازرسی وزارت دادگستری بودم که رئیس نداشت تقریباً " بنده کفیل آن اداره بودم . چون رئیس قبلی اش آقای فولادوند برای انتخابات رفته بود وکیل بشود . عمارت دادگستری هم هنوز در اختیار دادگستری نبود فقط قسمت دادسرا آنجا آمده بود و همین اداره‌ی بازرسی فقط . ولی بقیه وزارتخانه در عمارت سابق دادگستری بوده که حالا اداره‌ی تبلیغات شده . یعنی اداره رادیو آن حرفها شده . و بقیه محاکم هم درجا های مختلف استیفا در اول توی باب هماهنگی بود محاکم بدایت در اول لاله زار بود فقط همین دادسرا آمده بود . که مدتها هم رانندگان اتوبوس ها این شاگرد شوفره ها ، وقتی میرسیدند به آن ایستگاه دادگستری میگفتند " دادسرا دادسرا " بنده همینجور که توی اطاقم نشسته بودم که مشرف به حیات بود که راهم منحصر از همین خیابان خیام ، خیابان جلیل آبا سابق بود به دادگستری آن درب اصلی باز نشده بود دیدم صدای الله اکبری می‌آید و شلوغ شده . بنده پا شدم نگاه کردم شلوغ است به پیشخدمت گفتم برو ببین چه خبر شده ، رفت برگشت گفت آقا کسرائی راکشند . مایک بازرسی داشتیم با زپرس شعبه‌ی یک دادسرای تهران با اسم کسرائی بنده خیلی ناراحت شدم دیدم آمدن پائین که بروم ببینم چی شده رفتم توی آن قسمت دادسرا دیدم جلوی شعبه‌ی هفت بازرسی شلوغ است . خوب بنده پرسیدم گفتند نخیرو کسروی کشته شده

بنده وارد شدیم آن پیشخدمت ها چون راه باز کردند بنده رفتم توی اطاق دیدم دم درب اطاق یک جوانی افتاده کارد خورده و مـــــورده که معلوم شد بادی گارد سید احمد کسروی است و وسط اطاق هم کسروی افتاده از شکمش مقدار زیادی روده اینطور چیزها بیرون آمده دندان مصنوعی اش افتاده بیرون وفوت کرده وزیر میزهم آقای بلیـــــغ باز پرس شعبه هفت فاش کرده افتاده . بنده آقای بلیغ را با پیشخدمت ها کشیدیم بیرون و بردیم اطاق دیگر دادستان تهران آقای مجلسی بود آمدند بعد ایشان تلغن کرد که خود بنده هم توی اطاق بودم تلغن کردیم به فرماندار نظامی چون جرمی واقع شده بود در ملاحیـــــست فرماندار نظامی آنوقت ها بود . سرگرد شجره از دادسرای حکومت نظامی آمد . بنده کاری که کردم تلغن کردم به وزارت خـــــانه و گفتم چنین وضعی شده گفتند شما اجازه بدهید ما امروز دادسرا را تعطیل کنیم یعنی کسی را دیگر راه ندهیم . بنده چند تا از این منشی ها را دم درب نشاندم که اخطاریه هایی که می آیند رویش بنویسند به مناسبت حادثه ای کـــــه واقع شده دادسرا تعطیل است تجدید بشود که مثلا " اگر اشغالی را خواستند در ظرف سه روز بیایند اگر احیاناً " نمی نوشتند که آمدند ممکن بود که طبق مقررات جلبشان کنند برای اینکه اینکار نشود اینکار من سپردم بکنند . بعد جلوی این راهروی شعبه هفت را هم بنده بستم پیشخدمت های دادگستری گذاشتم تا کسی نرود تا تکلیف جنازه ایشان معلوم بشود . یک وقت دیدم یک جوانی آمد مشت زد صف را با زکرد رفتم گفتم آقا چـــــه خیره گفت آقا کجا است پدر من کجا افتاده است ؟ گفتم پدر شما کی هست گفت کسروی ، من البته سلام به ایشان کردم معلوم شد که آقای جلال کسروی است پس کسروی تسلیت گفتم و خب او را من بردم توی اطاق دید جنازه پدرش را . معلوم شد که آن روز کسروی را برای ادای توضیحاتی برای توضیحات راجع به همین کتاب شیعه گری وظاها " اهانتهائی

که به امام جعفر صادق شده است یا باز پرس احضار کرد . البته
 این احضار کردن او در خارج منعکس شده بود و بنا بر این دسته ی فدائیان
 اسلام میدانست که کسروی آن روز به دادگستری خواهد آمد . یک روز هم
 همین آقایانی که آن روز آمدند و باعث قتل کسروی شدند امامی ها
 در درشکه به کسروی حمله کرده بودند . ولی آن روز بطوریکه
 خود بلیغ بعداً " بمن گفت و من از او پرسیدم گفت که وقتیکه کسروی نشست و
 من شروع کردم که از او تحقیق بکنم و ایقنـــــا " دونفر وارد شدند
 یکی آمد بالای سر کسروی با کارد آخته به گردن ایشان زد و دستـــــی
 که کارد زد آن بادی گارد کسروی که دم درب نشسته بود از این بقول
 ما میگفتیم "پیش تو" از چیزهای روسی داشت بلند کرد که این ضارب را بزند ولی
 برادر این امامی که دم درب بود او با کارد زده دست آن حداد پور .
 اسمش هم حداد پور بود اگر حافظه ام یاری بکند که دست این تکان
 خورد بجای اینکه این گلوله بخورده ضارب کسروی خورده شکم
 کسروی

روایت کننده : آقای نمرت الهامینی

تاریخ : پنجم ژوئن ۱۹۸۳

محل : شهرآنا ندل - ویرجینیا

مواجه کننده : غیاث الهمدقی

نوار شماره : ۱۴

وقتی که آن برادرغا رب کسروی کاردمیزنده دست حدا دپور، دستش تکان میخورد و تیربجای اینکه بخورده با رب میخورد به شکم کسروی و از توی شکم کسروی بیرون میآید و میخورد به رادیا تور شوقا ژو میخورد به سقف که پرکهاش توی اطاق بود. و ظاهراً " در فرمانداری نظامی دادگاه هم همین بساط را درست کردند که باعث قتل کسروی آن گلوله‌ای است که منشی اش زده، آن کار باعث قتلش شده، باعث قتل آن گلوله شده بنا بر این آنها را روی اعمال نفوذی که کردند دستگاری که از فداشان اسلام حمایت میکردند که آن فاربین تهرئه شدند و مجازات نشدند. ما گرفتار شدیم آقای دکتر توی همین جریانات. برای اینکه این جنازه کسروی را هیچ مسجدی و هیچ قبرستانی حاضر نبود قبول بکند روی همین سروصدا. تا بالاخره چهار بعد از ظهر با زحمتی آن آقای مهندس متبن که آنوقت رئیس انتظامات دادگستری بود و بنده هم بودم و اقدام کردیم تا بالاخره این جنازه را از دادگستری بردند. وقتی من آمدم منزل دیدم که خیلی مادر خانم من نگران هستند و میگویند که چون منم آنوقت تلفن نداشتم، از منزل مجاور که آقای سرتیپ زاهدی بودند گفتند چندین بار از مریضخانه فیروزآبادی دکتر مؤید تلفن کرد و حال تو را پرسیده. من فهمیدم قرار بوده من امروز بخوابم، یادم رفته. با این پیشاهداصلاً" فراموش کردم که به من مبول مرفین زده شده، به این مناسبت من آن موضوع مرفین را گفتم، برای من یک حادثه و یک مسئله‌ای بود اینکار، این اطلاعی بود که میخواستم بگویم.

س- در آن روز که این سوء قصد واقع شد آیا در اطاق بازپرسی غیر از آقای برلیخ و محافظ آقای کسروی و اینها کسی دیگری بود؟

ج - هیچکس دیگر . نخیر معمولاً " درباری ها نبا یدکسی با شد و مطلقا کسی نبود .
نمی توانست کس دیگری باشد .

س - آقای امینی من الان میخواهم یک حوالی از شما بکنم که شامل یک دوران طولانی میشود . تقریباً " از ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ و این از نظر تاریخ ایران هم من فکر میکنم که سؤال مهمی باشد و این مربوط به استقلال دادگستری است و از آنجا که شما آشنا شـی زیاد ی با این سازمان داشتید میخواستم از شما سؤال بکنم که آیا این استقلال قوه قضا ئی مملکت در این دوره دوازده ساله از ۱۳۲۰ تا ۱۳۳۲ چگونه بوده ؟ آیا چنین استقلالی وجود داشته ؟

ج - بنده معتقدم بوده است . بنده معتقد بودم که همین دادگستری با همه نواقصش با زحیلی خوب بود . جلوی خیلی کارها گرفته میشد و دادگستری اغلب قدرت نشان میداد . ممکن بود در مملکت مثل همه جای دنیا باشد ، افراد نامالح ، افراد نادست باشند ولی با زرد دادگستری خوبش بریدش غلبه داشت . و ما در دادگستری قضا ت بسیار شریف و با شها مت و با تقوا ئی داشتیم مثل مرحوم آقا سید محمد قسی ، آقا سید محمد فاطمی که یکی از علمای طراز اول بود . محکمه انتظا می آقای حاج شیخ محمد بروجردی یا در همان خود دیوان کشور با ز آقای آقا حسین رضوی ، سید حسن مشکن طبیبی ، در محکمه انتظا می خود صدرا لاشراف که مدت ها بود و آقای آقا میرزا مهدی آشتیانی ، آقا میرزا فضل اله خان آشتیانی ، مشکان طبیبی درجا های مختلف و قضا ت بسیار شریف با تقوای ، در محاکم بدایست در محاکم دادگاه استان همیشه قضا ت ... حتی تا همین اواخر من به شما عرض کنم بعد از بیست و هشتم مرداد هم من به شما عرض کنم- بعد از بیست و هشت مرداد هم درست بیا دادم که وقتیکه ... همین سروضع پرونده آقای دکتر مصدق کشمکش بود خوب خیلی قضا ت اظهارنا را حتی میکردند که این کار درست نیست در داد درسی ارتش . در - مقابل داد درسی ارتش دادگستری میایستاد . در مقابل این آرا ئی که کمیسیون امنیت اجتماعی صادر میکرد اینجا بنده دلم میخواهد یک مسئله ای را عنوان کنم که بعضی ها به آقای دکتر مصدق ایراد میکردند همیشه که آقای این سازمان امنیت در زمان آقای دکتر مصدق این قانوش تصویب شده . این یک اشتباه لفظی است . آن چیزیکه

در زمان آقای دکتر مصدق تصویب شد قانون امنیت اجتماعی بوده سازمان امنیت .
 قانون امنیت اجتماعی این بود که اگر در دهات عده ای شلوغ میکنند یا در کارخانجات
 کمیونیستی مشکل از رئیس دادگستری و دادستان و رئیس شهر یا نهی یا رئیس ژاندارمری
 تصمیم میگیرند که این شخص را یا اشخاص را بیک نقطه ای که حتماً آن نقطه خوش آب و هوا
 باشد و آب و هوا نباشد برای یک مدت محدودی که از یک سال کمتر باشد تبعید کنند و تازه
 در آنجا ذکر شده است که این تصمیم قابل شکایت است در محکمه استیناف و باید خارج از نوبت
 رسیدگی بشود و رأی دادگاه استیناف قطعی است و کار را " برای اشخاصی که مصلحتاً"
 حکم صادر میشد باعث میشد که کمیسیون استیناف رأی میداد در همین مورد هم کار را "
 قضات دادگستری ایستادگی میکردند. مثل اعلامیه در قم بود که وقتی که سازمان امنیت
 فشار میآورد راجع به اشخاصی که بگیرند و تبعید کنند رئیس دادگستری آنجا کـــــــــــــــــ
 آقای هادی که بعداً " در انقلاب هم شده دادستان کل انقلاب مقاومت میکرد و همین
 مقاومت و باعث شده که روزیکه از منزل میخواست بیا بدبیرون مخصوصاً " راجع به تبعید
 آقای خمینی ، رئیس سازمان امنیت در خانه اومی ایستاد و راهل میدهد و تو هفت تیر
 میگذارد روی سینه اش که یا استعفا بده از ریاست دادگستری یا الان میزنم . او هم استعفا داد ،
 این مقاومت را دادگستری میکرد و این را بنده میتوانم اذعان کنم که دادگستری ، یا دم
 هست که خدا رحمت کند مرحوم دکتر سمیعی که کفیل وزارت دادگستری بود و منهم رئیس
 دفتر وزارت دادگستری بودم ، روزی در اطاق ایشان یکی از وکلای مجلس ، وکلای
 ذی نفوذ مجلس آمده بود و به ایشان میگفت آقای فلان پرونده که مربوط به مادر زن من است ،
 در فلان شعبه است و شما یک توصیه ای بکنید . گفت یعنی چه آقای . من توصیه بکنم ببنفع
 مادر زن شما . گفت نه توصیه بکنید که یک وقتی بنفع طرف اعمال نفوذ نشود . گفت
 همین تلفن من باعث میشود که فکر بکنند که من میخواهم بنفع شما توصیه بکنم . خیر
 دادگاه اگر رأی داد ، دادگاه بالاتری هست ، در استیناف است . باز یادم هست که
 یک روزی ، یکی از سردمداران مجلس ، مرحوم ملک مدنی آمده بود پهلوی دکتر
 سمیعی که شما فلان آدم را بکنید دادستان اراکه گفت بله این شما قبلاً گفتید من رسیدگی
 کردم از اوضاعی ارشد و ولایتی در آن شهر هست . گفت آقای این حرفها را مانداریـــــــــ

چیزی را که ما گفتیم باید بشود. گفت نه، شما نمیتوانید در مجلس استیضاح - کنید من اینکار را نمیکم. این بود. در مورد دیگری من یادم هست، حتی اینکه شما محدود کردید تا سال ۱۳۳۲، حتی بعد از ۳۲ مایک با زیرسببهای در دادگستری داشتیم که الان درواشنگتن هست و مریض است آقای فرهنگ، پرونده آقای آقا سید ابوالقاسم کاشانی در آنجا مطرح بود. دادری ارتش اصرار داشت این پرونده را بهمین جریان موضوع اتهام مال خلیل طهماسبی و دیگران - حمایت از خلیل طهماسبی و قتل رزم آرا این پرونده را بکشند و ببرند دادری ارتش. این آقا شدیدا " ایستادگی کرد و گفت این در صلاحیت دادگستری است و من زیر بار نمیروم. بعد جلسات مختلف با حضور آژموده آمدند در اطاق وزیر وقت دادگستری آقای جمال اخوی، و اینها هم با تمام قوا ایستادگی کردند و زیر بار نرفتند. این دادگستری انمافا " این چیزها را داشت. حسنش از عب و نقض بیشتر بود و غلبه داشت مسلما " و استقلال داشتند بله مسلما ".

س- این استقلال تا چه زمانی بود آقای امینی؟ چه زمانی بود که دادگستری واقعا استقلالش را از دست داد و چرا؟

ج- استقلالشان چیز نبود ملاحظه میفرمائید. یکبار اولاً به شما گفتم که زمان آقای دکتر مصدق دیوان کشور را منحل کردند. خب بعضی افراد چیز بودند و آنها موقع تازه یک عده ای از قضاات ایستادگی میکردند. بعد گلشایان وزیر دادگستری بود و آمدروی فشار شاه عده ای از قضاات صالح را دعوت نکرد، باز نشسته کرد. روی اصل همین فشارهایی که سازمان امنیت میآورد. تا آن اندازه ای که من میدانستم همیشه دادگستری سعی میکرد این قضاات که استقلال خودشان را حفظ بکنند و نه از تعصبی که خودم قاضی بودم و در دادگستری بودم. این عقیده من هست عرض میکنم.

س- آقای امینی من اینجا میخواستم از شما تقاضا بکنم که راجع به جریان بانک ساختمانی که اصلاً چرا بانک ساختمانی تأسیس شد و چگونه تشکیل شد لطف بفرمائید و یک مقدار برای ما توضیح بدهید.

ج- اگر قرار باشد بنده در هر موضوعی بخواهم... من خیال میکنم یک دوسه ماهی ایمن مصالحه های ماطول بکشد. بسا اینکه بنده میانم شما بقول قدما میگویند:

(؟) هر حرفی که بنده حتی بعد و در وسط نوارها یکا شاره‌ای میکنم شما فوری یا ددا شت میکنید و همان را میگیرید و با زمیگوشید که ... که من ناچارم که دیگر زیبا ن در بندهم.

عرض کردم خدمتان در ضمن محاوره یا بعد از محاوره که بعد از اینکه این قانون بیست در صد آقای دکتر مصدق تصویب کردند برای کسر کردن از بهره مالکانه، عده‌ای از مالکین اعتراض کردند که آقای چرا راجع به مستغلات شما چنین تخفیفی را قائل نشدید و فقط این تحمیل را بر مالکین املاک مزروعی کردید. آقای دکتر مصدق عده‌ای را دعوت کردند من خیال میکنم این را به شما گفته باشم.

س- راجع به تأسیسات ختانی

ج- همین وقتی که آن جلسه در حضور ایشان ... اول در غیاب ایشان و بعد در حضورشان تشکیل شد. صحبت شد که آقای بهترین راه اینست که این زمینهای مواتی که در این شهران هست و در جاهای مختلف، اینها گرفته بشود و یک بانکی درست بشود. این بود که صحبت شد که بانک ساختن آنی و ایشان قانون تصویب فرمودند و در آن قانون هم گفته شد مدبرعامل اینجا باید مهندس آرشیتکت باشد. آقای کورس قبول نکردند و مهندس آرشیتکت هم گیر نیامد. بعد ناچاراً و اعراض کردند و آقای دکتر بیانی شدند مدیر رئیس بانک ساختن.

س- من خیلی معنوم و عذر میخواهم. چون میداند که جزو نوارهای آخر مان من یک مقدار رسوایهای پراکنده دارم از خدمتان میکنم.

ج- بنده هم ناچارم آنوقت پراکنده گوئی میکنم.

س- این سئوالهای ما تمامش مربوط به همدیگر نیست در اینجا. مثلاً میخواهم حالا از شما تقاضا بکنم که راجع به جریان بندهجیم یک مقداری صحبت بفرمایید و اطلاعاتی که دارید. اصلاً این موضوع بندهجیم چه بوده و چرا مطرح شده؟

ج- حدود تا ریش یا دم نمیدانم ولیکن در کابینه‌ها عذوبود. این علی التحقیق کابینه‌ها عذوبود که میتوانی آنها را معین کنید. خیال میکنم حدود سال ۱۳۲۷ و آن دوره‌ها بود. خیال میکنم ۱۳۲۷ بود. که سال عذرخواهی نخست وزیر بود قانونی از مجلس گذشت که دولت نه نفر از شاخص‌های مورد اعتماد را انتخاب میکنند که اینها در ظرف یکسال دو وظیفه را انجام بدهند. یکی تشکیلات وزارتخانه‌ها را و مؤسسات مربوط به دولت را

معین کنند. یعنی اینکه هر روز ارتخانه‌ای چقدر عضو، چه تشکیلاتی داشته باشد که البته اینکار خیلی میبایست به درازا بکشد و طول بکشد ولی بخت قانون بود. ویکی اینکه تمام کارمندان دولت را که در رأس هستند البته، اینها را تقسیم بندی کنند عده‌ای که مال‌الح و دزد هستند و بدنام و خوش نام نیستند مشمول بند مجیم، کنند و از دستگاه طرد کنند. ولی آنها شی که نه‌اند درست نیستند ولی بی‌عرضه هستند اینها را مشمول بنسب ب، کنند و اشخاص مال‌الح را مشمول بند الف، که البته من عوضی گفتم. حش بود که اول بگویم اشخاص مال‌الح مشمول بنده الف و اشخاص بی‌عرضه بنده ب و نادرست‌ها هم بند مجیم. این هیئت را دولت دعوت کرد با فرمان شاه. این عده تا اندازه‌ای که من حافظه‌ام یاری میکند و شاید جای دیگر الان منعکس نباشد عبارت بودند از آقای اسدالله معقانی که رئیس شعبه دیوان کشور بود، آقای محمد سروری، آقای مختارالملک صبا، آقای شیخ عبدالعلی لطفی، آقای سیداحمد امامی، آقای باقرشاه رودی و آقای دکتر تقی نصر. این هفت نفر، من هفت نفر گفته بودم یا نه نفر؟ هفت نفر بله. در حال، من مثل، اینکه اشتباه‌ها "گفتم نه نفر را. ولی علی‌التحقیق هفت نفر. هفت نفر اشخاص بصیر را انتخاب کند. بعد آقای ساعدتیکه این آقایان را دعوت میکنند در نخست وزیری، ابلاغی هم می‌دهد به آقای معقانی که شما بعنوان رئیس هیئت معین شده‌اید. آقایان بهشان برخوردی بود که اگر ما هستیم که خودمان بایده‌بین خودمان رئیس معین کنیم، دولت نباید برای ما رئیس معین کند. و خود ما حتی ممکنست خودمان آقای معقانی را معین کنیم ولی بهتر است که این اختیار به خودمان داده بشود نه اینکه دولت بنویسد. یک شوخ هم آقای ساعد کرده بود. گفته بود که ببله شما برای کاری انتخاب شده‌اید، من فکر میکنم فردا کاری بکنم که زنهایتان هم دیگر شما را تنوی خانه راه ندهند. بعد اینها بعد از رفتن ساعد و این صحبتی که کردند رأی گرفتند و آقای سروری شدند رئیس این هیئت و آقای مختارالملک صبا نا‌یپ رئیس و آقای شاه‌رودی منشی. روی علاقه و اقربا و اعتمادی که آقای سروری به بنده داشتند از من خواستند که ریاست دفتر این هیئت را قبول بکنم. البته وزیر دادگستری که آقای دکتر سجادی بود خیلی مخالفت میکرد با اینکار. من چون آنوقت رئیس اداره سرپرستی بودم که

اینکار باعث میشد فلانکس نتواند وظیفه خودش را انجام بدهد. کار رسیده بودگویا در هیئت وزیران و حضور شاه هم صحبت شده بود و بالاخره با من صحبت شد. با من که آقای وزیر وقت دادگستری صحبت کردند. گفتم نه من کار خودم را انجام میدهم. چون جلسات آنجا اغلب عصاره است و من انجام میدهم. یکمقدار هم مال این بود که نمیخواستند که اینکار مثلا "چوب لای چرخ اینکار بگذارد" بگذارند. "در حال بنده رفتم و دفتر آنجا را اداره کردم. این هیئت قرار شده بود که یک نامه ای بنویسند به وزیر و رتخا نه ها و در هر روز رتخا نه ای سه نفر را معین کنند با نظر این هیئت که این سه نفر قبلا "راجع به کارمندان و مخصوصا "کارمندان ارشد رسیدگی کنند و نظریه دهند و آن نظرشان به بعدا" بیا بد در این هیئت رسیدگی بشود. ضمنا "یک پرسشنامه ها می هم این هیئت تهیه کرد و دادیم چاپ کردند و فرستادیم به وزیر و رتخا نه ها که تمام کارمندان اطلاعات خودشان را راجع به اداراتی خودشان، راجع به اداراتی خانواده شان، زنشان بچه ها شان، و سابق خدمتشان اینها همه را روشن کنند و بفرستند. و اینها را فرستادند و آمد. اینجاست چارم من یک سوخی که پیش آمد بکنم. و آن سوخی اینست که یک روزی یکی از این اعضاء مال وزارت کشور که عضو هیئت سه نفری وزارت کشور بود، آقای دکتر هنجی، ایشان تلفن کردند و بمن گفتند شما یک وقتی از آقای سروری بگیرید که من میخواهم ببایم آنجا توضیح ببرم. بنده هم گفتم وقت دادند آمدند. آمدن معمولاً در جلسات هیئت شرکت میکردم، رئیس دفتر بودم و شرکت میکردم. می نشستم بدون اینکه حق رأی داشته باشم. آقای دکتر هنجی پرسیدند از آقای سروری که آقا شما دستور دادید ما راجع به کارمندان وزارت کشور بنویسیم ما به چه طریقی این را تهیه کنیم. سروری گفت یعنی چه آقا، منظورتان چیست؟ گفت آقا ببینید شما هم وزیر کشور بودید هم وزیر دادگستری. حالا میخواهیم ببینیم این کارهایی که اینجا میکنید با عینک وزارت کشور یا رسیدگی میکنید یا با عینک وزارت دادگستری یا نه. گفت یعنی چه آقا؟ "مت معنی اش اینست که از لحاظ وزارت کشور بهترین و لایق ترین کارمندانست که خوب بتوانند صندوق عوض کنند. ولی باید

وزارت دادگستری ایستادگاری جرم است باید تعقیب بشود. این بندگان
 است. از نظر وزارت کشور این بندها است، از نظر دادگستری بندگان است.
 که همه خدیند و این شوخی بود که آن آقای هنجی کرد که من هیچ یادم نمی‌رود.
 اینها آمدند و رسیدگی کردند. البته از کله‌گنده‌ها شروع کردند. مثلاً "قوام السلطنه
 شد بندگان و منصور الملک شده به سه‌خیال می‌کنم، سه نفر را می‌دانند که بندگان، چیزیکه
 من فراموش کردم بگویم آقای دکتر تفتی صرفاً یک جلسه در این جلسات شرکت کرد
 دیگر شرکت نکرد. نکرد که نکرد. و اینهم این بود که این آقای هیئت‌ش نفر شدند
 نبود که اکثریت که فردا شد. و راجع به منصوره به سه‌شد. راجع به سردار فخر
 حکمت تا اندازه‌ای که یادم هست او مشمول بندگان شد. بلکه مسلم بندگان شد.
 دکتر اقبال بندگان شد و وقتی که موضوع منصور آمده بود یکی از اعضاء هیئت این
 موضوع را با اینکه خیلی سعی می‌کردند مطالب محرمانه باشد و حتی من بقدری وسواس
 در این کار داشتم، آن دفتری که صورت جلسه می‌کردند و شاه‌رو می‌نوشت با خط خوش
 من این را می‌برد منظم وزیر شکم می‌گذاشتم که هیچ کس به آن دسترسی پیدا نکند
 و با زلف‌دان را با خودم می‌آوردم. که یک شبی در هیئت وزیران شاه می‌پرسد که چطور
 خوب منصور الملک سه‌به‌شد؟ می‌فهمم که این مسئله در زبید کرده. آنوقت معروف
 بود که بعضی‌ها می‌گفتند آقای شاه‌رو می‌چون رفیق آقای حکیم الملک است به حکیم-
 الملک گفته، آنوقت حکیم الملک وزیر دربار بود، یا بعضی‌ها می‌گفتند که به مرحوم
 لطفی این را چون با منصور مربوط و رفیق است گفته. معلوم نشد در هر حال که کسی
 این را گفته. بطوریکه سروری سوارین کاغذی را راحت شد و گفت: اگر این شکل باشد
 من دیگر حاضر نیستم و تراض کرد. دیگر جلسات خیلی با شلی به اصطلاح تشکیل میشد.
 سروری تراض کرد تا اتفاقاً "شاه که به مسافرت رفته بود ایشان یک شرحی نوشتند و
 استعفا دادند و من این را بردم به دفتر مخصوص، نخست‌وزیری داد و آمد کردند و بعد
 ایشان همان روز هم که آمدند و من رسیدم دادم گفت حالا من خوب است و آمد بیرون.
 بعد عده‌ای هم دیگر نیا آمدند و چون تقی‌نصر هم که نیا آمده بود، آقای مختار الملک صبا
 هم استعفا داد، دکتر محمد سجاد و گلشایان و قبل از اینکه اینها استعفا بدهند

معذرت میخواستم محسن قریب هم شعضوهیئت بجای تقی نصر. ولی بعداً " بجای محسن قریب هم محمد مهدی شاهرخی که دادستان دیوان محاسبات بودیا رئیس دیوان محاسبات بودا و انتخاب شد. بنا براین اعضاء هیئت شدند این عده. بعداً " گلشایان شد استاندار فارس و رفت. بجای او دکتر هومن معین شد. دکتر هومن که آمد روی چیزی که داشت با منصور الملک قشای آورد که تکلیف منصور الملک معین بشود. رأی گرفتند و او چاربه شد بندناف. از آن بندجیمی که بود درآمد. و اینها تا آخریکمال رأیشان را دادند. اینجا ناگزیرم یک مسئله ای را عرض کنم. مثل اینکه گفتیم راجع به مرحوم لطفی، مثل اینکه گفتیم به شما، این خیلی جالب است این مسئله راجع به این تقوای مرحوم لطفی. یک روزی مرحوم لطفی به من گفتند آقا تو هر وقت دیدی که جواد لطفی پسر من میخواست موضوع مطرح بشود و تو نفرا قبل از او که رسید به من خبریده یواشکی. من وقتی که پیرونده ها پهلویم بود یکی میدادم و مطرح میکردم آن گزارش هیئت به نغری را، وقتی دیدم که دو نفر مانده است به جواد لطفی به مرحوم لطفی اشاره کردم و لطفی باشد. لطفی باشد و گفت من امروز یک کاری دارم و میروم، از جلسه خارج میشود. بعددم درمرا صدا کرد و گفت بیا! این رأی مرا بگیر ولیکن با زنکن وقتی که موضوع جواد مطرح شد این رأی مرا هم بیا نداشتی آن سیدی که هست و رفت. بعد وقتی که جواد لطفی نوبتش رسید این آقا یان همه حاج و واج شدند و گفتند آقا لطفی هم که رفته است ما چه بکنیم. گفتما ایشان مخصوصاً " رفتند و به من قبلاً" گفته بودند هر وقت رسید به نوبت پسر من - دو نفر رسید به او به من بگوئید که من خارج بشوم. خوب گزارش آن هیئت را ما خواندیم که بسیار بد بود. گفتند خوب حالا ما چرا رأی بدهیم با این ترتیب، با شرم حضور و ناراحتی. گفتند یک چیزی هیچ هیچ دم در دستو کسرد چه بود؟ گفتم که ایشان رأیشان را دادند به من و این رأی پهلوی من هست و گفتند هم نشان کسی ندهم و رأی را من فقط در سبد بیا ندهم. بعد آقا یان دیگر رأی را که دادند و بیا ز کردند. دیدند لطفی نوشته است پسر من رأیش بندجیم. خوب آنها هم بالطبع دیگر آن شرم حضورشان از بین رفت و آنها هم رأی دادند به بندجیم و این بزرگواری لطفی را میرساند.

بعد این صورت را وقتی که روز آخر شد دیگر کا بینه رزم آرا بود. بنده همه مال و زارخانه های

مختلف راجدا ویکی هم برای وزارتخانه ————— همه را تهیه کردیم به امضاء آقای دکتر سجادی که حالا شده بود رئیس سازمان برنامه، بنده اینها را بردم به وزارتخانه های مخصوص دادم. بادم هست که اغلب وزارتخانه ها بلافاصله اجرا کردند. مثلاً "دروازارت راه و راه آهن خسرو هدایت بند جیم بود، آن مسعودی نامی بندجیم بود، عــــده ای را همان بلافاصله از خدمت برکنار کردند. دکتر آقبال را برکنار کردند ولی بعداً اتفاقاً بمناسبتی آنها بنده در این جریان توی دادگستری کتک خوردم. یعنی یک آقای که مشمول بند ب شده بود آمد توی اطاق من وسیلی زد توی گوش من و عینک من افتاد شکست. من به وزیر دادگستری ————— سوذری شکایت کردم. ————— سوذری اینکار را رجوع کرده معاوش. گفتم آقای شما خودتان بند ب شدید و آن آقای هم که منرا زده بند ب است ولی آن، که شما رجوع کردید بهش بندجیم است بدتر. جشنی گرفتند اینها بندجیمی ها در دادگستری که آنروز بنده کتک خوردم. رو کردند به بازپرسی که آقای صادق احمدی بعد هم وزیر دادگستری شد. حالا بنادین. بعد کار همین حرکتی که نسبت به اینها کردند باعث شده بود که سروری که سنا تور بود و آقایانی که به بنده علاقه مند بودند در مجلس سنا، سؤال کردند از دولت و یک روزی محمود هدایت که معــــاون رزم آرا بود تلفن کرد که آقا رزم آرا تورا میخواهد. بنده رفتم. رفتم و سوابق آن ————— خلاصه پرونده خودم را و خلاصه پرونده آن آقای که به بنده سیلی زده بود بردم. رفتیم توی اطاق رزم آرا، رزم آرا خیلی مرد مؤدبی بود اصولاً". دم در پا شد آمد و گفت بــــله از شما من تعریف شنیدم. وقتی من آن سوابق خدمت خودم و مال آن آقا را دادم تلفن کرد و وزیر دادگستری که آقای شامایک آدمی که این شکل است از شما استفاده نمیکنید و اینجور به او اهانته میشود ... و بعد به من گفت بــــله من خودم تصمیم داشتم راجع به اینها شدیداً "عمل بکنم به این بندجیمی ها. ولی وقتی آدمی مثل گلشائیان تــــوی این هیئت است و خودش مشمول بندجیم نمیشود من چطور میتوانم راجع به دیگران ... چطور شد راجع به گلشائیان مطرح نشد. گفتم اتفاقاً "راجع به گلشائیان هم اوراق ————— خیلی زیادی آمده بود. راجع به معاملة بنیه، راجع به معاملة کتیرا و چیز دیگر اینها را هم من تهیه کردم. وقتی بردیم مطرح شد موضوع ایشان آقایان گفتند آقا در قانــــون

گفته شده دولت هفت نفر از شاخص بصیر و مورد اعتماد را انتخاب بکند، بنا بر این برای ما مجلس رأی داده و انتخاب شدیم دیگر معنی ندارد راجع به خودمان اتخاذ تصمیم نکنیم. این را گفتند که ما صلاحیت نداریم و نکردند. و این ماند تا بالاخره در مجلس روی فشار سردار قافا خرج حکمت رأی داد که تصمیمات این هیئت کان لم یکن است ولی این را در سنا، که میبایستی آن سنا هم تصویب کند، سنا بر دند و سنا رأی نداد و همینجوری ماند. مانده ماند تا دیگر این بساط متحل شد و از بین رفت. این اوراق همینجور مانده است.

سرحوم فهیم الملک مرد خلیلی خوشمزهای بود. گویا یک روزی شاه از او میپرسد که خب آقای فهیم الملک تو مشمول بندچی شدی؟ گفته بود بند "ت". گفتم ما بند "ت" که نداشتیم بنده الف بود و ب و جیم. میگوید نه خیر بند "ت". میگوید بند "ت" چه هست؟ میگوید بند تنبان، و در رفتم من.

س- آقای امینی میخواستم از حضورتان خواهش کنم که برگردیم به یک مقدار رویدادهای زمان دکتر مصدق. من اینها را نام میبرم و تاریخشان را میگویم، شما اگر لطیف بفرمائید تجاربی که خودتان شخصاً داشتید نسبت به این رویدادها برای ما توضیح بفرمائید. اولین مسئله موضوع اعتمادآبادان و حکومت نظامی در آبادان است. ج- معذرت میخواهم دنبال آن کارمال بند جیم بنده ناچارم یک مسئله کوچکی را اضافه بکنم.

س- تمنا میکنم.

ج- آن اینست که یاد هست بعد از اینکه این صورت را ما به دولت دادیم و من سعی کرده بودم هیچ جای دیگری درز نکنم و منتشر نشود و این همیشه هم توی کیف من بود، یکروز دیدم این آقای دکتر هومن تلفن کرده من که آقای من یک کار خیلی واجبی با تودارم اگر فرصت داری یک سری بمن بزن. رفتم منزلش از همان راه اداره رفتم و دیدم احمدملکی آنجا هست. ایشان به من گفتند آقایان صورتی که دارید بدهید به ما ببینیم. گفتم بنده آن صورت را صلاحیت ندارم بدهم. شما تلفن کنید به دکتر سجاد که رئیس هیئت بود اگر ایشان گفتند خودشان بدهند من نخواهم داد. معلوم شد دکتر هومن وقتی در این جلسات بوده خودش یک یادداشت ها میبرد داشته. بمن گفت که من خودم یادداشت ها می

دارم و من این یادداشت‌ها را میخوانم. گفتیم بخوانید ولی من چیزی به یادداشت‌های شما اضافه نخواهم کرد. گفت که فقط پس اینکا را بکنید. اگر این بود بگو که این ... اگر مثلاً "یکی را من گفتم بندگان است. گفتیم به این شرط که من میگویم که نیست اما مشمول بندچیت نخواهم گفت. اینها گفته شد ولی هم یادداشت کرد. بعد این را فردا در روزنامه ستاره چاپ کردند و همین باعث شهرت و اشتها را این افراد شد. در صورتیکه آن صورت زیاده درست نبود. بعد خیال میکنم دولت ناچار شد آن اسامی را منتشر کند.

س - حالا برمیگردیم به سؤال قبلی من درباره رویدادهای زمان نخست‌وزیری دکتر مددق. اولیش موضوع اعتماد بکارگران آبادان و حکومت نظامی در شهر آبادان است. ج - من درست یاد نمیکنم.

س - آقای امینی اگر لطفاً بفرمایید درباره رویدادهای امیر که معروف است به قیام ملی سی‌ام تیر، از شروعش در واقع از تاریخ بیست و پنجم تیرماه، برای ما توضیح بفرمایید تا آنجا که شیکه امکان دارد، ساعت به ساعت. از تجربیاتی که خودتان شما داشتید.

ج - قضایای سی‌ام تیر، قبل از اینکه سی‌ام و بیست و پنجم تیر باشد باید بگذرد جلوتر رفت و آن انتخابات مجلس است. وقتی که مجلس اکثریت وکلای رأی اعتماد گرفتند و اعتبارنامه‌ها پشان تصویب شد روی اصول پارلمانی دولت استعفا میدهد. چون در همان موقع هم رسم شده بود که قبلاً "رأی تمایل بگیرند این موکول شد به رأی تمایل مجلس. مقدماً" عرض کنم که گروزی آقای دکتر مددق بنده را احضار فرمودند و گفتند که من روی اصول پارلمانی باید استعفا بدهم. استعفا هم را هم نوشتم. ولی به من اطلاع رسید که در وزارت اقتصاد که آقای دکتر علی امینی بود مقداری جواز صادر شده است. شما همه کارها پتان را بگذارید زمین و بروید دنبال این کاروبار کنید که این جوازها چطور صادر شده، و تمام را شما پیدا کنید و برید و من تصویب نامه‌ای ما در کنم و این را الفو کنم و بعد استعفا بدهم. بعد به شوخی گفتند معمولاً

یک رئیس دولتی که میخواست با استعفا بدهد قبلاً " برای اطرافیان و بستگانش یک کارها می‌کند. من هم بستگانم و اطرافیانم ملت هستند، باید برفع ملت کاری بکنم. در حال ایشان استعفا دادند.

استعفا دادند و با زرای تمایل داده شد برای نخست وزیری ایشان. معمول این بود که رئیس دولت قبل از اینکه وزرا را معرفی بکنند روی احترام می‌کمی گذاشتند قبلاً " می‌رفتند و آن صورت را می‌بردند پهلوی شاه که من این افراد را برای وزارت انتخاب کردم تعاطی فکری می‌شد و بعد رسماً " معرفی می‌کردند. آقای دکتر مصدق تشریف می‌بردند پهلوی شاه و وزرا را می‌گویند تا به وزارت جنگ میرسد. ایشان می‌گویند که اول اسم وزارت جنگ را من می‌خواهم عوض کنم، ما با کسی جنگ نداریم اسمش را می‌گذاریم وزارت دفاع و مفاع " به اینکه من به این نتیجه رسیدم تا وزارت دفاع تحت نظر رئیس دولت نباشد همیشه اخلال‌هایی می‌شود بنا می‌آید علی‌حضرت و اگر شما به من اعتماد دارید یا بدون وزارت دفاع هم بعهده خود من باشد. شاه قبول نمی‌کند. بطوریکه آقای دکتر مصدق اتفاقاً " همانطور که شما گفتید، نطق هم کردند و کار را " گفتند، در محاکماتشان هم گفتند، در محضر محاکماتشان هم گفتند سه ساعت بین ایشان و شاه جروب بحث می‌شود. بطوریکه دکتر مصدق با می‌شود می‌آید بیرون و بعنوان اعتراض و قهر بیرون که حالش بهم می‌خورد می‌افتد زمین. سپهبد یزدان پناه که بیرون در بوده، ژنرال آجودان شاه بوده فوری می‌آید و می‌بیند دکتر مصدق حالش بهم خورده، آب می‌آورد و به هورتش میریزد و بلاخره حالشان را جا می‌آورد و دوباره بین ایشان و شاه این قسار گذاشته می‌شود که اگر در ظرف بیست و چهار ساعت شاه تلفن بکند و بگوید من قبول کردم پیشنهاد شما را، دکتر مصدق بیا و بدون تلفن را معرفی کند و الا ایشان دیگر کنار نمانند و دولت دیگری معین نشود. آقای دکتر مصدق بیرون می‌آیند. بعد از بیست و چهار ساعت خبری از دربار نمی‌شود بنا بر این مسلم می‌شود که پس بنا بر این پیشنهادشان را رد کردند. دکتر مصدق هم اعلام می‌کند که بنا بر این من از قبول نخست وزیری به این دلیل معاف هستم، معذرت می‌خواهم. مجلس تشکیل می‌شود و زرای اعتماد می‌دهند به قوام السلطنه. و عجیب است که عده‌ای از افرادی که متأسفانه همه آنها هم

به آقای دکتر مصدق رأی داده بودند چون طرفدار بودند، بعد روی اشارد دربار رأی می -
دهند به قوام السلطنه. حالا قوام السلطنه ای که شاه نامه ای نوشته و بوسیله حکیم الملک
چندی قبل و آنچه ها نت بوده با و کرده بود و حتی عنوان جناب اشرفی را هم از او سلب
کرده بود. یاد م هست که، با اینکه این یک قدری مستهجن است ولی خوب جزو تاریخ
ایران می ماند، ابوالحسن ورزی شاعر منزل من بود و قتی که این فرمان قوام السلطنه
را در روزنامه خواندم در مجله "شعری ساخت":

کرد با (؟) کینه توزی و خشم
آنکه یک لحظه در تمامت عمر
دستخط جناب اشرف را
بی جنابت ندید اشرف را

اتفاقاً "این جریان فرمان عزل عنوان جناب اشرفی و اها نتها می که ... اگر خود این
نامه نباشد نامه ای که قوام السلطنه در جواب دربار داده است در این کتاب خاطرات
دکتر غنی، بنده خواندم، که البته منتشر نشد. قوام السلطنه نامه خیلی تند و خیلی
نامه جانه ای نوشته است به شاه که من این کار را کردم، این کار را کردم و توانی کار را
کردی، اینکار را کردی و حالا هم باید مزدش را اینجوری بدهی. موضوع آذربایجان بود
و مطالب دیگر. قوام السلطنه را که با اینکه آن موقع فرمانش را لغو کرده بود مجدداً "با
عنوان جناب اشرفی دعوت میکند. و او هم می آید در راه دیو و آن نطق معروف را که میگویند
حسن ارسنجانی برایش نوشته بود که "کشتی بان را سیاستی دیگر آه آه آن را تهیه میکنند و
روژنامه ها را توقیف کرده و روژنامه بنایدا شد و با شدت عملی شروع کرد در رفتار کردن. آقای
دکتر مصدق هم به اسم اینکه من احمد با در فتم دیگری کلی در راه بروی خودشان بستند.
یادم هست که من تا آن موقع هنوز رئیس با زری نخست وزیری بودم. صبحی رفتم به
نخست وزیری دیدم که جلوی نخست وزیری را، جلوی با زری نخست وزیری را که در عمارتی
بود مشرف به میدان ارک، در راه بسته اند و یک افسر شهر بانی آنجا نشسته که کسی را راه ندهد.
آمدم توی کاخ گلستان که معاون نخست وزیر و رئیس دفتر و اینها معمولاً آنجا بودند.
رفتم آنجا و دیدم آنجا هم اطافها را بسته اند و جلوی حوضی که جلوی اداره حسابداری بود
و تا آن موقع هم آقای بی اسم نصر رئیس حسابداری بود آنجا آقایان جمع شدند. من

گفتم آقایان چرا اینجا جمع شدید خب بروید خانه‌ها یثان . وقتی شما را نمیخواهند بروید خانه‌تان دیگر، اینجا ایستادن چه معنی دارد . وقتی با این اهانت با شما رفتار میکنند . آقای نمرگفت که پس اجا زه بدهید من تلفن کنم منزل آقایا و کسب تکلیف کنم . بنده گفتم که من صبح خدمت آقایا بودم و ایشان فرمودند که من در هیچ گونه اموری دیگر دخالت نمیکنم، چون من قبلاً از منزل یک سر رفته خدمت جناب آقای دکتر مصدق و ایشان را زیارت کردم و بعد آمدم . آقای نمرگفتند من منظور من آقای قوام السلطنه است . گفتم ایشان را جناب اشرف میتوانید بگوئید ولی بعد از مستوفی الممالک هیچ کس عنوان آقایا در این مملکت پیدا نکرد جز دکتر مصدق . آقایا منحصر " دکتر مصدق است و آقای قوام السلطنه را بگوئید جناب اشرف . این هم حرفی بود که من با صراحت آنجا زدم و بعد هم آمدم خانه . بعد خب مردم که شروع کردند به قیام ، شروع کردند اعتراض کردن و توتی خیابانها ریختن و جلوی مجلس ریختن و از تمام نواحی شهر بطرف مجلس آمدند . اول عده ای از نظامیها آمدند که حمله کنند ولی خود من ناظر بودم که عده ایشان ، و حتی از تانک پیاده شدند آمدند بطرف مردم یعنی به مردم پیوستند . عمر من هم خب در کوران بودم در جریان بودم ، داشا " یا یا تلفن تماس میگرفتم با این دوستان مجلسی مان تا بالاخره خودم آمدم توتی مجلس . در مجلس بودم پهنوی مرحوم حاج سید جواد در همان سرای پاشین خبر میآمد میرفت بالا و میآمد پاشین کسبه خبر استعفا ی قوام السلطنه را ما شنیدیم . مردم همه لهله و شادی و آتشبهم از شبهای ... آنجا خدا میداند من بودم که شخص شاه تلفن کرد با مرحوم مهندس رضوی تا بباید رئیس مجلس صحبت کرد که تکلیف من چیست بمانم یا بروم؟ این با همین عنوان . آقنمای مهندس رضوی گفتند که این مطلب را من نمی توانم تصمیم بگیرم خودتان ... و چرا بروید؟ گفت آخه ممکن است خطر جانی متوجه من باشد . گفت من یقین دارم خطری آتشب با اینکه یک دانه پاسبان در شهر نماند ولی مردم شهر را اداره کردند و یک قطره خون از دماغ کسی نیا مدویک پوش از مغنازای یا خانه کسی برده نشد . بعد فردا مجلس تشکیل شد و رأی اعتماد به آقای دکتر مصدق دادند . پس - فردا اش سنارای داد به دکتر مصدق و پنجشنبه فرمان ایشان صادر شد . اینجا ناچارم که

من یک داستان را با اینکه زیاد میل ندارم ولی بقول شما از نظرا اینکه در تاریخ
 بماند. صبح جمعه دوشنبه سی تیر بود، سه شنبه سی و یکم تیر بود، چهارشنبه اول
 مرداد و پنجشنبه دوم مرداد، سوم مرداد صبح زودی آقای دکتر مصدق بنده را احضار
 کردند. بنده رفتم خدمتشان. فرمودند ما شین داریم؟ آهان.. و از زیر
 بالشتان کاغذی درآوردند. دیدم که کاغذی است بخط آقای نادری اما نقلیج که
 رئیس اداره تسلیحات ارتش بود. ایشان کاغذی به آقای دکتر مصدق نوشتند با تفرع
 وزاری، و تعریف فراوان خیلی خیلی زیاده، تقدیس و بعد من یک مطلب محرمانه ای
 دارم که شما بهتر است که نزدیکترین افراد را بفرستید که با من بیایند صحبت کنند. خوب
 دادن این کاغذ بمن معنی اش این بود که تو برو. از من پرسیدند که ما شین داریم؟
 گفتم خیر. راننده شخصی خودشان را خواستند و گفتند که در اختیار فلان کس برو. بنده
 آمدم و از این خیابان عباس آبادی که هنوز درست نشده بود، یک قسمتش در اختیار
 ارتشی ها بود و داشت کم کم یک خیابان ایجاد میشد از اینجا جلوی ماشین من را می-
 گرفتند بعد من هم خودم را معرفی می کردم تا آمدم به سلطنت آباد. آنجا پیغام
 دادم به آقای با تما نقلیج و رفتم پهلویان. حالا اینجا را داشته باشید تا...
 بعد از بیست و هشت مرداد موقعی که آقای دکتر مصدق را محاکمه میکردند، یکی از آشنایان
 من تلفن کرد که آقای امروز در خواندنیها مقاله ای نوشته شده بقلم آقای با تما نقلیج
 رئیس ستاد ارتش و اسمی از تو برده شده. من فوری فرستادم و مجله خواندنیها را آوردند.
 دیدم بله با لحن بسیار موهنی نوشته است که اولین و آخرین برخورد من با مصدق
 نوشته است که روزی ام تیر در حالیکه من در همان محلی ~~ک~~ مصدق محاکمه
 میشود در حوضخانه سلطنت آباد بستری بودم، والاحضرت شاهپور علی رضا در حالیکه
 ماشین اشاجا مروا و باش خرد کرده بودند بدیدن من آمد. من بقدری متأثر
 شدم که فردا ش کاغذی، ~~ب~~ مصدق نوشتم که تو نزدیکترین افراد را بفرست
 عصر آنروز نصرت اله امینی بدیدن من آمد، من برای مصدق پیغام دادم که شما هر
 عقیده و ایمانی دارید، شاه سمبل استقلال مملکت است با یاد او اطاعت کنید، ارتش

حافظ حدود و شغراست با یاد آنرا تقویت کنید و کاشانی از نظر مذهبی مورد تقدیس و تکریم مردم است باید با او هم اختلاف پیدا نکنید. و امینی رفت و جوابی برای من نیاورد. من بوسا ثلی که داشتم پیغام دادم به آقای با تما نقلیچ که آقای من معروف است که حافظه ام در حکم کامپیوتر است و تمام مطالب هم، مطالبی که بین من و شما رد و بدل شده به ساعت و تاریخ میتوانم بگویم. شما چرا من که هنوز زنده ام این مطلب را نوشتید. اگر میل دارید من آن مطلبی که بین شما و من رد و بدل شده عنوان بکنم. دست پاچه شد و بیخا میاها داد بوسا ثلی، شوهر خواهری داشت مرتضی بهروان برادر مسعود شاعر، و عقلی مدیرکل شهرداری بود که آقای توهر چه بخواهی من چه میکنم و فلان و من بیخود کردم اینکارا کردم. من پیغام داده بودم که آقای اولاً، گناه آقای دکتر مصدق مرا و روز جمعه سوم مرداد پهلوی شما فرستادند و صبح زود هم من آمدم نه عصر روز سه شنبه سی و یکم تیر. چون هنوز فرمان ایشان صادر نشده بود. بعد هم بین شاه و کاشانی اتفاق کلمه بود که لازم نبود شما ...

بی. بین شاه و کاشانی، معذرت میخواهم، یا مصدق و کاشانی؟

ج. - بین مصدق و کاشانی، معذرت میخواهم. اشتباه کردم. در حال بنده رفتم پهلوی آقای با تما نقلیچ. آدم بدبختی است. رفتم و ایشان اول با من بازی کرد که آیا واقعا "این کا غذا ز راه صحیح بدیت" رسیده است. بلن بازی کرد تا بالاخره دیدن من آدمی هستم که درست از طرف آقای دکتر مصدق آمدم. اولین حرفی که زد "آقا مرا شما با برادرم اشتباه نکنید، مقایسه نکنید. آن برادر من آدم درستی نیست" در صورتیکه بیچاره مرد کاسی مرد کاری ولایتی بود و روی پای خودش ایستاده حاج مهدی با تما نقلیچ "من هیچ چیزی ندارم برادرم چه هست و فلان و در حال به آقای عرض کنید که آقای ریشه فساد را بین مملکت با انگشت اشاره کرده عکس شاه، این مادر قبحه است، مرا بکنید رئیس ستاد ارتش در ظرف یک هفته کلک او را میکنم". خب من آمدم به آقای دکتر مصدق گفتم. آقای دکتر مصدق گفتند الان برگردید و به ایشان بگوئید که من چنین قصدی ندارم و برای شما هم کار قحط نیست. حالا هم مریض هستید و بیرون خارج معالجه بشوید، برگشتید کار بهتان میدهم. من برگشتم و برخلاف ایشان که نوشته بود

که رفت و خبری نیاورد، برگشتم کسی پهلوی ایشان بود. سرتیپ سه پورتا اینکه آمد دیدم من هستم گفت "آقا من با ایشان مطلبی محرمانه دارم". او رفت بیرون و من آن پیغام را دادم. بعد که ایشان رفت خارج و برگشت. آقای دکتر مصدق ایشان را کردند رئیس تربیت بدنی. بعد در قضاای نهم اسفند جزو افرادی که در خانه آقای دکتر مصدق را شکستند همین خود آقای با تما نقلیچ بودند. این را محض خاطر جمله زاده عرض کردم. بهر حال، بعد فرمان ایشان مادر شد و ایشان با قدرت آمدند. دیگر خبا اینجاست که فهمید که ایندفعه... دیگر یکلی خودش را ظاهر "کنشید و لی آید او... و بعد هم قرار شد که مادرش خارج برود و خواهرهایش در کامکت داخل نکند. املاکی که از مردم گرفته شده بود، البته مادران و املاک دیگران و مخصوصاً آن قسمت جبرفت که در زمان وزارت گلشایان جزو آنها می که برگردانده بودند به شاه جبرفت هم آقای گلشایان مال خالصه را ضمیمه کرده بود برگردانده بود، یعنی داده بودند به املاک پهلوی، اینها را آقای دکتر مصدق گفتند باید همه برگردد. چون میدانستند این پولهای این دربار است، این املاک است که خرج... و بعد هم آخر سر تمام رسید به قضاای. البته شاه آرام نمی ماند. بعد قضاای نهم اسفند پیش آمد. همینطور مرتب حوادثی پیش آمد که ایادی مختلف، ایادی خارجی و نظامی ها و طرفداران شاه و آنها می که میخواستند حقه بازی و لغت و لیس کنند و مخصوصاً ایادی انگلیس و آمریکا. که دیگر هم آمریکا هم آن همدرس که سفیر بود چنانکه خود ایدن میگوید در کتاب خاطراتش که این سفیر آمریکا نبود سفیر ما هم بود، سفیر ما بیشتر بود. بعد هم قضاای نهم اسفند پیش آمد که قضاای نهم اسفند را آقای دکتر مصدق در نوایشان که من دارم موبوم گفتند ساعتش و روزش را. چون یاد هست که یک روزی من منزل کاشانی میرفتم دیدم که چند نفر از این و کلا بیرون می آیند. پورسرتیپ و صفائی و میراشرافی و شمس قنات آبادی و بعد پورسرتیپ چون لراست و خیلی ساده گفت بیهوش میخواستند ما را از مملکت بیرون کنید. گفت بیهوش ما بخیر داریم. هنوز املا "قضاای" کسی نمیدانست که بعد آنوقت معلوم شد که اینها افرادی بودند که مشغول توطئه بودند که بر علیه دکتر مصدق بلکه دکتر مصدق را بکشند که خود ایشان هم در نوایشان که بالاخره مرغ از قفس پرید. بیهوشی میدانست چون

من عرض کردم خدمتان که وقتی آن پرونده‌های هارد دیوان کشور مطرح شود، آقای بروجردی، آقای آقاسید احمد مطفوی، آقای مهدی حائری را پهلوی آقای بهبهانی میفرستد که توپک اقدامی بکن به این پرونده..

س- این پرونده را ممکن است لطف بفرمائید راجع به آن یک توضیحی بدهید.

ج- پرونده در ابوقریب یزدی تا بهای یک مسلمان را کشته بودند و این اتفاق را ماثان بود. در محکمه جنائی خب با زهرس رفت و رسیدگی کرد و چون این کارا حله شد به تهران، چون معمولاً با پداین را در استان کرمان، دادگاه جنائی کرمان رسیدگی کند. ولی چون پرونده‌های مهم را که در محل نباشد دیوان کشور رأی میدهد حالا می‌کند به محل دیگر. این را حالا به تهران کرده بودند. در تهران محکمه جنائی بعد از اینکه باز پرس دیده بود، آمدیه محکمه جنائی. در محکمه جنائی اشرف احمدی رئیس محکمه بود. این سه‌بائی را محکوم به اعدام کرده بود در صورتیکه در آن موقع طبق قوانین آنوقت در قابل کشته شدن یک نفر نیشده بگویند سه نفر کشتند. چون اگر این سه نفر هستند پس بنا بر این یا مشارکت داشتند یا معاون بودند. یکیشان مثلاً "محکوم میشد به اعدام آن دوتا به حبس. تا اینکه اگر مثلاً" طنا باند اخته باشند و کشیده باشند و نفر هستند. دو نفر محکوم به اعدام نمیشوند. این یک مسئله‌ای بود که در دیوان کشور، در شعبه دیوان کشور که آقای حائری شاه باغ رئیسش بود و حسین معظمی بود این پرونده مانده بود که نمیتوانستند. از طرف آقای بروجردی اصرار داشت که حتماً "با پداین سه‌بائی محکوم به اعدام بشوند. از یک طرف هم خلاف اصول محاکمات آن موقع بود، محاکمات جزائی بودند نمیخواستند، آقای حائری یک روز به من گفتند که ما امروز رفتیم با تفاق آقای مطفوی از طرف آقای بروجردی خدمت آقای بهبهانی و گفتیم آقا ایشان چنین چیزی گفتند و حتی گریه کردند. آقای بهبهانی فرمودند که نه عجله نکنید، درست میشود. بعد من گفتم آقا آخه میگویند دفع تاخیر و آفات، گفت نه، این از آن تاخیرها نیست که آفت داشته باشد این خوب است، این از آن تاخیرها نیست. بعد مطفوی گفت آقا یعنی چه؟ گفت اینها عوض میشوند. گفت ما خیال کردیم منظور از عوض شدن اینست

که این محکمه شعبه دودیان کشور قضاتش عوض میشود. گفتم آقا برفرض که اینها عوض بشوند. گفت نه آقا چی میگوئید، خود لطفی میرود بالاترش میروند. خود مصدق میرود این را اوایل اسفند گفته بود. از اول این نقشه بوده است که این کار را بکنند. شاه بهیچا نرفتند و بیایند به آقای دکتر مصدق بگویند هندی در آن آمده پهلوی تو و کار لازم می با تودارم. بعد بروند آنجا بگویند که من کاری ندارم. که آقای دکتر مصدق مفضل در نواریان گفته اند که من این نواریان دارم، تمام را گفتند و حتما "شاه هم آن را شنیدید."

س- آقا ای امینی، در روزی ام تیرا اینطور صحبت بود که فراقسیون نهضت ملی که در مجلس بود با شاه ملاقات کرده بودند و با شاه صحبت و مذاکره ای کرده بود دراجع به اوضاع مملکت.

ج- فقط مذاکره تلفنی بود، ملاقات نکرده بود.

س- شما از این مذاکرات تلفنی اطلاعی دارید؟

ج- همین تلفن ها می بود که تکلیف من چیست؟ من بمانم یا بروم؟ و این تا اندازه ای است که من میدانم.

س- این را کی پرسیده بوده که من بمانم یا بروم؟

ج- شاه، عرض کردم.

س- از فراقسیون نهضت ملی؟

ج- بله. که مخصوصاً "آقای مهندس رضوی که نایب الرئیس مجلس بود و رئیس کمیسیون

فراقسیون نهضت ملی بود.

س- این در روزی تیر..

ج- درسی تیر بله.

س- من خیلی ممنونم از وقتی که به ما دادید و مصاحبه را در اینجا دیگر به اتمام میرسانم.

خیلی متشکرم.

مصاحبه با سپهد صادق امیرعزیزی

فرمانده ژاندارمری کل کشور

وزیر کشور

استاندار خراسان و تولیت آستان قدس

روایت‌کننده : تیمسار سپهبد صادق امیرعزیزی

تاریخ مصاحبه : ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : شهر پاریس ، فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب‌الاجوردی

نوار شمار ، ۱ :

خطرات تیمسار سپهبد صادق امیرعزیزی ، ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵ در شهر پاریس . مصاحبه
کننده حبیب‌الاجوردی .

س- تیمسار اگر اجازه بفرمائید در ابتدا می‌خواستم خواهش کنم که یک شرح مختصری
در مورد سوابق خانوادگی پدری و مادری خودتان بفرمائید که بعد راجع به زندگی
خودتان صحبت بکنید . اسم پدرتان چه بود؟

ج- عرض کنم اسم پدر بنده سیدعبدالرحیم کارمند دولت بودند ایشان . تا آخر خدمت
در شهرداری بودند و در همانجا هم بازنشسته شدند . پدر من اصولاً اهل تفرش بودند .
س- بله .

ج- خانواده ما هم بطور کلی خانواده میرهادی لقب دارند که ما از آنها انشعاب
پیدا کردیم بنام پدر بزرگمان یعنی جدما که اسمش حاج رضا عزیز بوده ! میرعزیزی
شدیم . مادرمان هم نسبت داشته با پدرم . معروف بوده است که پدرش منشی باشی
و در زمان ناصرالدینشاه هنری داشته است در منشی باشی گری خودش .
س- بله .

ج- حتی کاغذ مختصری را که به او میگفتند انشاء بکند و بعد بنویسد از ته شروع
میگردد به سر خاتمه میداده .

س- عجب .

ج- میگویند بنده ، نمیدانم . بنده خطش را دیدم البته . داشتیم به یادگار در تهران
اگر آخوندها باقی گذاشته باشند ، خط خوبی داشته است . اصولاً در خانواده ما خوش‌خط
زیاد بوده و اهل تفرش همینطور که سابقه دارید بیشتر با سواد هستند .

س- بله .

ج- یعنی در تفرش کمتر با سواد (بی سواد) پیدا میشود . به این جهت اصولاً " حتی مثلاً " ، حالا که نیست معمول ، خرکچی های آن موقع هم که بار میآوردند ، اینها همه با سواد بودند . کمتر مردم بیسواد بودند . به این ترتیب خانواده ما یعنی پدران بزرگ ما در خدمت دولت بودند در عهد ناصرالدینشاه . و بعد از آن هم همینطور به ترتیب در خدمت دولت بودند . عرض کردم حضورتان خانواده ما از میرهادی ناموسی منشعب میشود که کاظمی ها ، میراشرافی ها ، امیرعزیزی ها و خود میرهادی ها

س- بله .

ج- شبکه این خانواده را تشکیل میدهند .

س- بله .

ج- دیگر از نقطه نظر خانواده چیزی ندارم بعرض جنابعالی برسانم .

س- بله . متشکرم

ج- بله .

س- و خود سرکار در کدام شهر و چه تاریخی متولد شدید ؟

ج- بنده در تهران در سال ۱۳۲۳ قمری ، بله ، که حالا تبدیلیش کنند به هر چوسی ،

س- بله .

ج- نمیدانم چه سالی درمیآید ؟

س- آنرا میشود بعد از آن تبدیل کرد .

ج- تقریباً " حالا هشتاد سالم میشود شاید هم بیشتر .

س- بله ، بله .

ج- در تهران متولد شدم و به اصطلاح تحصیلاتم در مدرسه ابتدائی اقدسیه بوده است و در مدرسه متوسطه دارالفنون تحصیل کردم . رفتم به دانشگاه جنگ ، بیخشید ، دانشکده افسری که آنوقت مدرسه صاحب منصبی نامیده میشد ، بعد به خدمت ارتش رفتم . مدتی در گیلان خدمت میکردم . بعد آمدم به دانشگاه جنگ دوره دوساله دانشگاه را تمام کردم .

رفتم به ما موریت شیراز ، از آنجا در موقع جنگ جهانی دوم تازه شروع شده بسود ،
 اعلیحضرت رضا شاه بفکر تقویت ارتش افتادند واحدهائی به ارتش افزودند بنام لشکرهاى
 جدید .

س - بله .

ج - بنده را از شیراز به سمت رئیس ستاد لشکر اردبیل احضار کردند به تهران و
 رفتم به اردبیل .

س - بله .

ج - بعد از تریب مدت یک سال و نیم کمی بیشتر خدمت در اردبیل تصادفاً " منتسقل
 شدم به کرمان . و در موقعی که متفقیان داخل ایران شدند و به اصطلاح جنگ با ایران
 شروع شد بنده در کرمان بودم .

س - بله .

ج - کرمان هم فرمانده ما سرتیپ سیاهپوش بود . طبعاً " شروع جنگ یک اختلالاتی در
 کارها بوجود آورد . از حمله باید این اختلالات در وضع نظامی ها بیشتر باشد ، در مردم
 و در جامعه بیشتر این اثر گذاشته بود . با اینکه کرمان یک نقطه‌ای بود که دور از
 همه این حوادث بود ولی دیده میشد دسته‌ای از تجار ، کسبه گاری ، درشکه‌ای ، اسبی
 چیزی پیدا کردند و خانواده‌شان را به منطقه کوهستانی انتقال میدادند . و بنده
 رفتم از کسی سؤال کردم " آخر برای چه میروید شما ؟ اینجا که خبری نیست ."

گفتند ، " هواپیماست شاید آمد ... اینطوری که ما اطلاع داریم هواپیماهای
 امروزه بردشان آنقدر نیست که بتوانند به کرمان هم بیایند . " علی ایحال آن
 جریانات مصادف شد با مسافرت اعلیحضرت رضا شاه به کرمان و از آنجا به بندرعباس
 و عزیمت شان از ایران . موقعی که اعلیحضرت به کرمان تشریف فرما میشدند
 فرمانده لشکر برای سرکشی واحدهای خارج از مرکز لشکر بیرون بود . رئیس ستاد
 لشکر که درجه‌اش با من یکی بود رفته بود به استقبال اعلیحضرت با یک واحدی
 در بزد که از بزد همراه اعلیحضرت به کرمان بروند . بنده تنها افسر ارشدی بودم

که در مرکز لشکر با درجه سرهنگ دومی بودم . بهر حال ترتیبات ورود از نقطه نظر نظامی به عهده بنده واگذار میشد . واحد کوچکی از آموزشگاه گروهیانی لشکر برای تشریفات ورود اعلیحضرت در جایی که اعلیحضرت وارد میشدند منزل آقای هرنسسی یکی از تجار معروف و خیرخواه کرمان ، منزل ایشان نزول اجلال میکردند . علت هم این بود که عمارت استانداری بقدری مخروبه بود که نمیشد اعلیحضرت را در آنجا سکونت داد . آنوقت کرمان استاندار نداشت . فرماندار کرمان آقای مهدی شاهرخ بود ، شخصیتی بود ایشان هم ، که با جمعی رفته بودند به چند فرسخی کرمان محلی معروف به باغین به استقبال اعلیحضرت . باغین از مسیر جاده یک قدری پُرت افتاده . اینها متوجه نشدند که اعلیحضرت از جاده عبور کردند و در نتیجه مراسم استقبال را نتوانستند بجا بیاورند . اعلیحضرت مستقیماً آمدند به شهر و راهنمایی شدند به همانجایی که منزل هرندی بود . البته منزل منزل قدیمی بود که اخیراً شنیدم یعنی قبل از این جریانات اخیر ماحبش همان آقای هرندی آن منزل خیلی بزرگی هم بود ها قدیمی ، وقف کرده است و موزه شده در حقیقت در کرمان . یک موزه ای در کرمان تشکیل داده . وارد منزل شدند بند . طبعاً با آن واحدی که آنجا ایستاده بود همان واحد مراسم احترام نظامی خودش را بجا آورد . رفتم با اعلیحضرت داخل عمارت ، سؤال از فرمانده لشکر کردند که کجاست ؟ جواب داده شد برای سرکشی به خارج از ، میدانید که فاصله شروع جنگ و حرکت اعلیحضرت تا آمدن بسه کرمان فاصله زیادی بود .

س - بله .

ج - در این مدت هم کنسول انگلیس در کرمان فعالیت هائی شروع کرده بود . آن ک سولی که تا آن روز کسی حق نداشت در اطاقش هم نگاه بکند دروازه را باز کرده بود و هر طبقه و هر دسته ای حالا به هر مناسبتی که بنده نمیتوانم فکورش را بکنم میرفتند دیدن کنسول . و خوب ، شاید فرمانده لشکر نمیخواست این عمل را انجام بدهد ، و اینطور تصور بنده است ، از کرمان خارج شده بود که ملاحظاتی کرده باشد . بهر حال

ا علیحضرت چند روزی در منزل هرندی متوقف بودند. اتفاقاً آنجا بیمار هم بودند
س- عجب.

ج- سردردی پیدا کرده بودند و طبیب معالج شان هم سرهنگ دکتر جلوه بود. از
قمه‌هایی که آنجا میگویند و بنده خودم شنیدم اینست که اعلیحضرت بایستی اسنادی
را به ثبت میرواندد. برای این کار عکاسی لازم بوده‌است و رئیس ثبت اسناد
لازم بوده‌است و یک محضدار.
س- له.

ج- روزی که اینها وارد میشوند به منزل اعلیحضرت اینها هر سه لنگ بودند. نگاه
اعلیحضرت به این سه نفر مرد لنگ که میافتد. البته آن عکاس هم عکاس منحصر
بفرد کرمان در آن موقع بود. مثل درشکه منحصر بفرد کرمان که تا آن زمان فقط
درشکه یک‌بده و بس. بعد دیگر دوره دو هم پیدا نکرد. اظهار میکنند که، گویا
به جم اظهار میکنند که همراهان بوده‌است که "ببین وقتی کار آدم لنگ میشود
سر کار آدم هم با لنگ‌ها پیدا میشود. حالا راست‌است یا
س- داستان جالبی است.

ج- بهر حال اعلیحضرت بعد از چند روز اقامت در کرمان رفتند به جنوب طرف بندر
عباس، بنده دیگر نبودم. از بندرعباس خارج شدند و فرمانده لشکر برگشت. نظر
به اختلالی که در امنیت منطقه تولید شده بود بنده با یک واحد نسبتاً "بزرگی
مختلط از امنیه و جزو سوار و پیاده مأمور شدند در خط بندرعباس، خط کرمان
بندرعباس جایی بنام حاجی آباد سبعة آنجا متمرکز بشوند و بهر حال تأمین عبور
و مرور در راه کرمان - بندرعباس را با قلع و قمع این عناصر نامطلوبی که شروع
به دزدی کرده بودند عهده‌دار باشم. مدتی آنجا ماندم. در همین دورانی که بنده
آنجا بودم فرمانده لشکر هم عوض شد. فرمانده لشکر که آمدند آقای سرلشکر
کیکاوسی. (؟) رفتم به فارس. مأموریت بنده هم بقول رفقا خاتمه
پیدا کرد با حسن خاتمه. آمدم به کرمان، چون فارس خیلی مغشوش بود اوضاعش،

سیرجان منطقه‌ای بود بین کرمان و فارس بلحاظ اینکه آن اختلالات و مسائل در هم بر هم فارس رخنه پیدا نکنند. کرمانی که خودش هم پراز آشوب بود، نه از نقطه نظر آشوبی مثل آشوب فارس که قشقاتی فی المثل ایجاد کرده بود. این دزدها و دستجات کوچک دزد که در گوشه و کنار پیدا شده بودند بنده را از کرمان با واحد منتسقل کردند به سیرجان و مدتی بنده در آنجا بودم. بعد از مدت قریب یک سال برگشتم به کرمان.

س- بله.

ج- مدتی رئیس ستاد لشکر کرمان بودم بعداً "فرمانده تیپ زابل شدم رفتم به زابل. آنجا تغییراتی در کار پیدا شد. مرکز تیپ آمد به زاهدان مدتی در زاهدان بودم. وقتی از زابل فرمانده لشکر در آن مدتی که در زابل بودم برای کاری مرا احضار کرد به تهران، من همراه همسر که میرفتم بطرف کرمان در بین راه در ده دوازده کیلومتری زاهدان با سارقین تصادف کردم و تیراندازی کردند به ما هفت هشت نفر سارق به اتومبیل تنهای ما و من زخم مجروح شد بطوریکه انگشت دست راست را بریدند یکی از انگشتها. چندین چارپاره روی شکم خورد و برگشتیم به زاهدان و چندی روزی در زاهدان بودیم و بعد یکی از رفقا رسید و مرحوم سپهد رزم آراء برای معالجه اجازه دادند من مستقیماً بروم به تهران. از طریق مشهد عازم تهران شدیم. مفصل میشود جزئیات این مسافرت.

س- (؟)

ج- بهر حال در مشهد ما خیلی ناراحت شدیم چون در اشغال همسایه شمالی بود، کمتر ما میتوانستیم دسترسی به بیمارستانی پیدا بکنیم. به هر صورتی یکی از بزرگان آنجا کمک کرد با ما، چون زن مجروح بود و اصلاً حالت جنون پیدا کرده بود. آمدم به تهران، در تهران پس از معالجاتی که دیگر مفید هم نبود از نقطه نظر انگشت از بین رفتند آمدم به تهران. و این حادثه در زندگی بنده خیلی اثر بد گذاشت.

س- بله.

ج - آمدیم به، ببخشید، مجدداً " به زابل و زاهدان . بنده برحسب امر ستاد ارتش بعد از مدتی احضار شدم به تهران . تهران شنیدم که بنده را می‌خواهند بفرستند به کردستان به سمت فرمانده لشکر . درحالیکه درجه من سرهنگ بود و سرهنگ دو ساله‌ای هم بیشتر نبودم . رئیس ستاد ارتش سرلشکر ارفع بود . آتموقع وزیر جنگ بیشتر در امور دخالت میکرد تا رئیس ستاد ارتش . سرلشکر ارفع به من دستور دادند با وزیر جنگ ملاقات کنم . ملاقات من به این نتیجه رسید که چند روزی صبر کنم تا حضور اعلیحضرت شرفیاب بشوم . قبل از این کار اطلاع پیدا کردیم که مرحوم سپهبد جهانباکی که به ما موریته در کردستان بوده صلاح ندیده فرمانده لشکر کردستان را در آن موقع عوض بکنند، هوشمند افشار بود فرمانده لشکر . چون تصمیم تعویض فرمانده لشکر کرمان گرفتند بودند بنده را همانطور با همان درجه سرهنگی ما موریت دادند رفتیم به لشکر کرمان . یک یک سالی در لشکر کرمان بودم سرلشکر ارفع از کار افتاد . قوام السلطنه حاکم شد . سپهبد احمدی وزیر جنگ شد . خواه‌وناخواه تغییراتی در ارتش پیدا میشد . بنده را هم احضار کردند آوردند در تهران معائن لشکر اول تهران شدم . بعد از یک سال رفتیم به آذربایجان . البته این رفتن بنده تقریباً " قزاقای آذربایجان خاتمه پیدا کرده بود . س - بله .

ج - ولی چون مسئله نفت و امتیازاتی که روس‌ها مطالبه میکردند و قوام السلطنه مذاکراتی کرده بود در پیش بود ، بعنوان پیش‌بینی واحدهائی در مرز شمالی گمارده شده بودند که از جمله یکی از آنها واحدی بود که بنده فرمانده‌اش بودم و در محور تبریز - جلفا در دره‌دیز محلی بود آنجا ... قزاقای نفت در مجلس تمام شد و قوام السلطنه هم رفت و یواش‌یواش آرامشی تقریباً " پیدا شده بود . بنده هم آنجا ترفیع رتبه پیدا کردم سرتیپ شده بودم . آمدم به تهران مرحوم رزم آراء دیگـــر گذاشت بروم به ... چند روزی در لشکر اول خودمان خدمت میکردم شدم معاون دانشکده افسری . شاید یک سال کمتر در آنجا بودم که منتقل شدم به لرستان فرمانده لشکر لرستان بودم . اوایل سال ۱۳۲۰ دستوری از فارس آمد که در ظرف چهل و هشت ساعت به

تهران بروم و زود حرکت کنم به رضائیه..... من شدم فرمانده لشکر رضائیه .
آمدن به تهران شرفیاب حضور اعلیحضرت ندیم اوامری فرمودند که لشکر وضع خیلی بد
نده بروید . بهر حال بنده رفتم به رضائیه یک سال در رضائیه کمی بیشتر خدمت کردم .
از آنجا منتقل شدم به فارس . در آتموقع مرحوم صدق السلطنه نخست وزیر بودند .
س - بله .

ج - رفتم به فارس ، فارس ثلوع بود . اگر بنده اشتباه نکرده باشم غیر از کلیاتی
که به امنیت منطقه دخالت داشت مسئله خصوصی هم قشقاتی ها بودند که با نزدیکی
با دکتر صدق چون مخالفتی با طایفه دیگری که به ایل عرب مشهور بود و معمولاً
بزرگی و ایلخانی اش ، آقای قوام بودند . آن اختلال منطقه بیشتر با خود قشقاتی ها
بود . اینجا خاطره ای است برای این آبادی . در همین چند روزی نگذشته بود
استاندار را عوض کردند ، نمیدانم بنده صحیح میگویم اسمش وارسته بود یا وارسته
بود بله ، بله .
س - بله .

ج - آقای وارسته استاندار بودند عوض کردند و مرحوم امیرموشق را فرستادند به سمت
استانداری . روزی بنده در منزل رفته بودم برای ناهار . تلفن استاندار صدا کرد و
" بیا منزل ما نهار . رفتم دیدم خسرو قشقاتی نشسته آنجا . البته باید عرض کنم که
روش بنده در آن مدت طوری بود که موافق نظر قشقاتی ها نبود . خوششان هم نمیآمد از
بنده .
س - بله .

ج - مرحوم امیرموشق گفتند که "خسرو مایل است که کریم پور شیرازی در اینجا سخنرانی
بکند . شما را احضار کردم . من اجازه دادم . " شمار تمام شد و خسرو حرکت نکرد ،
رئیس شهربانی و فرمانده ژاندارمری که اینها اعضای و کمیسیون امنیت منطقه بودند
آنها آمدند باز دومرتبه همین مسئله مطرح شد . من سؤال کردم از امیرموشق که وقتی
شما اجازه دادید دیگر آخر کمیسیون برای چیست ؟ اگر کمیسیون میبایستی بررسی

میکرد این مطلب را و اجازه میداد دیگر حالا که گذشته . بهرحال منجر به این شد که ببینیم شهربانی چه کمکی میخواهد برای این کار . واحدی خواستند و واحد هم فرستادیم و نزدیک غروب بود بنده بیرون شهر بودم شب شد دیدم صدای تیراندازی میآید خلاصه شلوغ شد و شلوغی شهر تا فردا ظهر بجائی رسید که آمریکائیهای اصل چهار ما مور اصل چهار در حقیقت ظاهرا " در خطر واقع شدند و قشقائی ها و عوامل و دوستانشان که این سرکه را بنظر من آنها اصلا" بها کرده بودند و هدفشان هم بیرون کردن بنده و استاندار از فارس بود، انتقال پیدا بکننده باغ ارم و شلوغی به حدی میشود که نزدیک یک بعد از ظهر از مرکز دستور حکومت نظامی میدهند و شیراز میشود حکومت نظامی و آشوب هم مثل آبی که برآتش ریخته باشد یک مرتبه خاموش میشود . چند روزی نگذشت که هوا پیمای آمد و عوض بنده و عوض استاندار آمد و ما را عوض کردند به تهران . در تهران مرحوم مصدق ما را شبی احضار کردند و بعنوان که خیانت کردید، ولی چه خیانتی کردیم ، اینطور به ایشان تفهیم کرده بودند که این بساط را ما بر علیه یعنی یک تشکیلاتی که ما هم در آن هستیم بر علیه آقای مصدق ، بنده درعینی حالی که حالا باید بگویم ، راضی نبودم از حکومت مصدق ، و این را بعنوان شارلاتانی نمیتوانم بگویم ، راضی نبودم اصلا" از آن حکومت . حالا عقیده ام این بود . ولی هیچ نوع همچین تشکیلاتی و جمعیتی وجود نداشت . بازی ای بود که خود قشقائی ها درآوردند . بهرحال قرار شد که بنده را ببرند زندان که نبردند به زندان . یعنی بنده یک قدری سرپیچی کردم و بعد مرحوم، ببخشید خدا عمر بیشتری به او بدهد، سرتیپ محمود امینی که ما مور دستگیری ابوالقاسم بختیار بود در آن موقع از مسافرت برگشته . بد. ایشان مطلع شد از جریان و از بگو و مگوی بنده با رئیس ستاد وقت ، که او هم با من دوستی داشت و متمایل به این زندانی شدن من نبود، سرتیپ تقی ریاحی، ایشان رفت منزل مصدق و هیاهو کرد که " آقا ما چهارتا پنج تا افسر داریم شما همه را بخواهید اینطوری بکنید . " بهرحال رفاقتی با بنده کردند و عقیده ای با من داشتند و بنده هم خیلی به ایشان اعتقاد، آمدند و حکم حبس بنده را تبدیل به توقیف در منزل کردند .

بنده رفتم منزل و دیگر خبری از او نبود. بعد از چند روز هم ما را تحویل یک محکمه‌ای دادند که نفهمیدیم حرم ما چه بود. چون پرونده مقدماتی اش را اصلاً" نداشتیم. پرونده مقدمه‌ی ز آنجا شروع شد که بازپرس از ما پرسید، "چه خبر بود در فارس؟". علی‌ایه...، دنباله آن پرونده رسید به قضایای ۲۸ مرداد، عصر ۲۸ مرداد رئیس‌ستاد ارتش وقت سپید با تمانقلیج بنده را احضار کردند گذاشتند معاون در ستاد ارتش. و دو روز یا سه روز بعد که خیال میکنم شنبه روزی بود یا یکشنبه اعلیحضرت از ایتالیا مراجعت کردند و خلاصه بنده احضار شدم و دیروم به تبریز و سرلشکر ریاحی را عوض کنند.

س- سرلشکر ریاحی در تبریز بودند؟

ج- در تبریز فرمانده لشکر بودند.

س- آها، نه تقی ریاحی؟

ج- نه تقی. اسمعیل ریاحی.

س- بله.

ج- که بعداً " به سمت وزارت کشاورزی هم رسید.

س- بله، بله.

ج- بنده یک چند مدتی قریب پنجاه روزی در تبریز بودم که احضارم کردند و اعلیحضرت فرمودند فوراً " بروم به شیراز. مجدداً " فرمانده لشکر شیراز بشوم. شیراز را قشائى ها تهدیداتی کرده بودند، برادران قشائى از تهران رفته بودند و ضمناً آقاي هیئت را هم مرحوم زاهدی فرستاده بودند به سمت استاندار با اینها مذاکراتی کرده بود مثل اینکه مذاکرات به نتیجه‌ای نرسیده بود یک‌خنده سختی نشان داده بودند قشائى ها. بنده رفتم به شیراز به سمت فرمانده لشکر، فرمانده لشکر را عوض کردم. سرلشکر گزن هم فرمانده ناحیه بود که طولی نکشید، استاندار هم بودند ضمن فرماندهی ناحیه، و ایشان عوض شدند و شدند وزیر راه. سرلشکر همت شدند استاندار فارس. بنده هم آمدم به تهران در یک کمیسیونی در حضور

اعلیحضرت برای همین قضیه قشقا ئی ها که البته سروصدائی دیگر نداشتند ولی خوب ،
 مسلحانه در یک گوشه ای نشسته بودند . مذاکراتی شد و آنجا بنده معلوم شد فرمانده
 سپاه شدم . با همان سمت فرمانده سپه برگشتم به فارس و همین مسئله خلع سلاح
 قشقا ئی و این موضوعاتی که فراهم شده بود بررسی میکرد . این برادران قشقا ئی
 یکی یکی آمدند به تهران منهای خسرو که در فیروزآباد با یک عده ای مانده بود .
 و با ملاحظات هم که نخست وزیر وقت داشت از نقطه نظر مذاکراتی که درباره نفت
 کشور داشتند عملیاتی جدی شروع نمیشد جنبه حفاظتی بیشتر ما داشتیم . بالاخره
 خسرو با اینکه میانه خوبی با من نداشت ، پیغامی داد به من در یک گوشه ای از
 صحرا های فارس با من یک ملاقاتی کرد و اظهار تسلیم و عبودیت کرد و منتهمی
 تقاضاهائی داشت از جمله پولی میخواست برای رفتن به خارج . ولی البته بنده
 این ملاقات را با کسب اجازه از مرکز کرده بودم . جریان را گفتم موافقت کردند
 که من خسرو را بفرستم به تهران و بعد ترتیباتی دادند پولی برای شبانک
 کشاورزی در حدود سیصد هزار تومان حواله کردند که قرض هایش را بدهد ، البته شاید
 قرض نداشت یک چیزهائی لازم داشت . و بعد دستور دادند من خودم با خسرو بیایم
 به تهران . بنده با خسرو می آمدم به تهران ، باز خاطره ایست ، اوائل شب سیل
 شدیدی در بین راه گرفت . ما ناچار در یک مسیلی می آمدم نزدیک بود آب ببردمان
 همه مان را که نتوانستیم شبانه راه را ادامه بدهیم . در یک کاروانسرای منزل
 کردیم که مردم ساکن کاروانسرا آنجا را تخلیه کرده بودند . ما مورین ژاندارم
 کمکی کردند و غذائی برای ما تهیه کردند شب را در آن کاروانسرا ماندیم
 بهر صورت . صبح حرکت کردیم به سمت اصفهان ، نهار در اصفهان و آمدم به تهران
 در تهران خسرو را منزل حمزه پور نامی که کاره ای بود از جمله وکیل عدلیه
 (؟) آخودان بنده هم همراهش بود . فردا صبح بردیمش به ستاد ارتش و وزارت
 جنگ و بنده خودم شرفیاب شدم حضور اعلیحضرت ، دستور داده شد فوراً " از مملکت
 خارج بشود . و خود بنده مأمور شدم که در فرودگاه باشم . در فرودگاه با ایشان

خدا حافظی کردیم ، دیگر رفیق هم شده بودیم و آن عداوت قدیمی هم مثل اینکه مرتفع شده بود و ایشان را سوار هواپیما کردیم و رفتند و بنده برگشتم فارس . و خلج سلاح قشائی و غیره را شروع کردیم تا استاندار را عوض کردند ، آقای فرخ استاندار میشدند ، ما را هم تشخیص دادند که مثل اینکه نباید باشیم . یعنی جور نیستیم با آن استاندار عوض شدم بنده آدم به تهران . تازه ستاد بزرگ تشکیل شده بود بنده به سمت رئیس بازرسی کل ستاد بزرگ در تهران ماندم . بعد از چندی مرحوم آریانسا که در اروپا بود و به سمت رئیس ستاد ارتش بود که بعدها نیروی زمینی اسم گرفت ، شده بود اقدامی کرد بنده بروم به سپاه غرب در لرستان . مدتی در آنجا بودم و سپاه غرب انتقال پیدا کرد به آذربایجان و زنجان . بنده دیگر از آنجا نرفتم بر حسب امر اعلیحضرت ، تعجب خواهید فرمود ، بنده مأور شدم به سازمان برنامه .

س - عجب .

ج - بله ، رفتم در سازمان برنامه سازمانی تشکیل دادم بعنوان سازمان بازرسی سازمان برنامه ، و کار ما با یک مشت افسر و یک مشت کارمندان سازمان برنامه رسیدگی به پیشرفت پروژه‌هایی که در دست عمل بود میبود .

س - این زمان کی بود قربان ؟

ج - ابتدا ج .

س - بله .

ج - مرحوم ابتهاج .

س - حیات دارند .

ج - حیات دارند .

س - بله .

ج - پس آن مرحومش را زدید .

س - بله .

ج - بله ، بنده خیال میکردم ، یک برادرشان مثل اینکه فوت کرده بوده .

س - بله .

ج - بله ، عرض کنم به حضورتان ، بعد از یک سال خدمت در آنجا بنده ناراحت بودم تغییراتی در تشکیلات یعنی مستشار که خیر تخصصی برای سازمان برنامہ آوردند که آن یک تشکیلاتی قائل شد بنده دیگر نتوانستم بمانم .

س - خارجی بود یعنی ؟

ج - خارجی بود آمریکائی بود .

س - بله .

ج - برگشتم به ارتش باز شدم رئیس بازرسی ارتش . مدتی خدمت کردم در بازرسی قرار شد بشوم معاون ستاد ارتش ، هنوز این حکم ابلاغ نشده بنده را احضار کردند به دربار بدون اینکه اطلاع داشته باشم شدم فرمانده ژاندارمری .

س - بله . این چه سالی بود ؟

ج - سال ۱۳۴۷ .

س - بله ، زمان دکتر قبال بود .

ج - زمان دکتر اقبال . حالا خدمات بنده در ژاندارمری گویا مورد پسند واقع شده بود . قریب یک سال ونیم در ژاندارمری خدمت میکردم روزی که در بوشهر مشغول رسیدگی به کارهای واحدهای ژاندارمری بودم آقای شریفامامی بنده را پای تلفن احضار کردند گفتند " شما وزیر کشور هستید . و زود بیایید که باید با هیئت دولت معرفی بشوید . " گفتم ، " این زود که امکان ندارد من نمیروم . بهر حال حرکت میکنم . " هیئت دولت معرفی شده بود دو روز بعد از آن بنده در تهران به مجلس معرفی شدم . کابینه آقای شریفامامی که بنده در آن بودم عمر زیادی نداشت . استحضار دارید که

س - بله .

ج - در اثر بگومگوهای که در مجلس شروع شد ایشان استعفا کردند و آقای دکتر

امینی نخست وزیر شدند. در کابینه ایشان هم وزیر کشور بودم. ایشان هم بعد از یک سال تشریف بردند. بنده در کابینه آقای علم وزیر کشور بودم. بعد از مدت شایسته دو دفعه کابینه ترمیم شد بودم. ولی حقیقتش این بود که من می‌کردم آقای علم، شاید این احساس من صحیح هم نبود، خوش نمی‌آید که من وزیر کشور باشم، شرحی خصوصی البته نه طی نامه رسمی، نمی‌شود گفت خصوصی بنده نمی‌دانم چه اسمی برایش بگذارم، به حضور اعلیحضرت عرض کردم که مرا معاف بکنند. چون در همان اوان بنده قرار بود بروم به فیلیپین و ژاپن و هندوستان یک بار. اجازه فرمودند مسافرت را بکنم بعد. در همان طول مسافرت در فیلیپین متوجه شدم که بنده شدم وزیر مشاور. س-بله.

ج- مسافرت را انجام دادیم حالا به هر صورت آمدیم به توکیو آمدیم به ایران. ایران وزیر مشاور بودم که کاری نداشتم. تقریباً "اواخر اسفند سال ۴۱ بود، در سلام فروردین آقای علم و قبلاً" هم آقای پیراسته به من گوشزد کرده بودند که باید سمت استانداری یا خوزستان یا خراسان را قبول بکنید. آقای علم در سلام مراحتماً "به من گفتند،" باید بروی خراسان. "بنده همچنین تمایلی نداشتم به شغل غیرنظامی چون من حرقه‌ام نبود. بهر حال، شدیم نایب‌التولیه و استاندار خراسان در سال ۴۲ اواخر فروردین ۴۲ رفتیم به خراسان و مدتی در خراسان بودیم تا مهرماه سال ۱۳۴۴ که بازنشسته شدیم در ارتش و به خدمت من هم در خراسان خاتمه دادند و آمدیم به تهران. س-بله.

ج- این وضع خدمتی بنده بود که به استحضارتان رسید. سرتان را هم درد آوردم خیلی زیاد هم بود.

س- خیر، خیر، بهیچوجه. آنوقت بعد از ۴۴ که سرکار بازنشسته شدید حتماً "بسیار مشغله‌ای داشتید، یک کاری می‌کردید.

ج- هیچ کاری بنده نداشتم جز اینکه یک مدتی بر حسب تقاضای یکی از اقوام همان

مرحوم میراشرافی ،

س- بله .

ج- اداره کارخانه ایشان را بعهده داشتم که آن هم مطابق ذوقم نبود . از آنجا هم بعد از فوت همسر که همین هم بهانه‌ای شد برای بنده ،

س- بله .

ج- استعفا کردم و رفتم دیگر در آنجا . تا اواخر این جریان که عرض کردم مسئله اغتشاشات تهران ، احضار شدم و شدم استاندار خراسان مجدداً "

س- این زمان کی بود قربان ؟

ج- زمان ازهاری .

س- بله .

ج- شدم استاندار خراسان . بیش از پنجاه و چند روز هم استاندار نبودم اوضاع خیلی درهم برهم بود . و قبل از رفتن به مسافرت از حضور اعلیحضرت استدعا کرده بودم که به من اجازه بدهند بروم مطالعاتی بکنم نتیجه آن مطالعات را بیایم به عرضشان برسانم . ولی بقدری اوضاع شلوغ بود که طول کشید این کار یعنی با هفت هشت روز نشد . بعد هم درهم و برهمی و اعتمادیات پشت سرهم دیگر با اینکه من ازه داشتم بیایم به تهران نتوانستم بیایم . و بالاخره زمزمه تغییر حکومت ازهاری شد . بنده با آن اجازه‌ای که داشتم شبانه از خراسان حرکت کردم آمدم شرفیاب شدم حضور اعلیحضرت ، اولین سئوالی که از من کردند پرسیدند ، " استعفا دادی یا نه ؟ اگر استعفا ندادی استعفا بده . " گفتم ، " من یک استعفا دادم و آمدم . " بعد معلوم شد که آقای دکتر بختیار میخواهند سمت نخست وزیر را قبول کنند . شاید هم اعلیحضرت میل نداشتند ما در یعنی امثال بنده نظامی های قدیم باشیم . این بود که بنده منزل نشستم و در دوران انقلاب هم یکی دو مرتبه بعنوانی که کی توی منزل شما جمع شده است و چه آمدند یکی دو ساعت مزاحمتی فراهم کردند . ولی بعداً " تلفنی از مرکز کمیته شد که با شما کاری نداریم و

بیخشید و خیلی فلان و

س - عجب .

ج - بنده چند ماهی در تهران ماندم . ولی چون نمیتوانستم جلوی رفت و آمد رفقایم را بگیرم که اغلب بدیدن ما میآمدند و همین این تولید دردسـر برای من میکـُرد و هرروز چهارتا پاسداری بعنوانی میآمدند، بنده تصمیم گرفتم بیایم به خارج، البته با صورت قانونی آمدم .

س - بله .

ج - یعنی دادستان وقت موافقت کرد و نخست وزیری هم موافقت کردند و آمدم در مردادماه سال ۵۸، آخر مرداد، آمدم به پاریس و از آن تاریخ تا به حال هم اینجا هستم . و مراحـتا " هم به جناب عالی بگویم که به هر علتی که بخواهند حساب کنند داخل در هیچ دسته ای از این دستجاتی که اپوزیسیون لقب دارند نبودم .

س - بله .

ج - ولی انکار نمیکنم که با دوستانم از جریان کار آنها بی اطلاع نبودم به بنده میگفتند .

س - بله

ج - در اینجا .

س - بله . حالا بنمونه همان جور که جناب عالی صحبت میفرمودید یک سری یادداشت کردم . اگر اجازه میفرمائید اول با آذربایجان شروع کنیم . یکی از مطالبی که در بعضی کتب نوشته شده اینستکه وقتی که پیشه وری و به اصطلاح، ازایران فرار کرد و حکومت مرکزی مستقر شد در آذربایجان ،

ج - بله .

س - عرض کنم که صحبت از این میکنند که میگویند در بعضی قسمت ها ارتش که رفته بوده آنجا با مردم رفتاری کرده که زیاد متین و خوب نبوده . آیا آنطور کـُـسـه جناب عالی مستحضر هستید یا شاهد بودید، حتی در این حرف هست که

ج - نخیر .

س - ارتش بد رفتاری کرده با اهالی آذربایجان ؟

ج - بهیچوجه .

س - بله .

ج - این حرف صحت ندارد و بعکس ،

س - بله .

ج - بنده خودم وقتی به آذربایجان میرفتم که تقریبا " باید بگویم قضایای پیشه‌وری خاتمه پیدا کرده بود ولی مسئله بارزانی هنوز مطرح بود ، در شهر زنجان آنقدر مردم از واحدی که همراه من بود استقبال شایانی کردند که حقیقتا " گفتنی نبود .

س - بله .

ج - بقدری نقل پاشیدند سر این سربازها که ما ، حقیقت میگوئیم ، عبورمان یک قدری سخت شده بود .

س - بله .

ج - و بقدری گل به گردن اینها انداختند . و همینطور بنده بعد از آن قضا یا یک سال در آذربایجان بودم آمدم در رضاشیه خدمت کردم . بهیچوجه من الوجوه ، بعکس رفتار ارتش خیلی خوب بوده با مردم و مردم هم خیلی راضی بودند . تا آن موقعی که عرض میکنم که بنده در آذربایجان در لشکر رضاشیه بودم . یعنی تا سال ۱۳۳۱

س - بله .

ج - بنده در آذربایجان در سال ۱۳۳۱ با وجود اغتشاشاتی که در تهران بود ، در رضاشیه ندیدم تظاهراتی بصورت اغتشاش ، مخالفت اصلا " وجود داشته باشد .

س - بله .

ج - خیلی امن و مرتب و منظم بود . سایر شهرها را خبر ندارم در آذربایجان ولی مطلقا " بنده منکر این هستم که ارتش بعد از رفتن پیشه‌وری در آذربایجان اعمالی کرده باشد که ناراحتی مردم را فراهم کرده باشد . بعکس ارتش خیلی مورد احتسرا ،

استقبال و تشویق مردم بود.

س- بله. سؤال دوم در مورد دوره مصدق است. آیا جنابعالی از واقعه ۳۰ تیر یا

۹ اسفند خاطره‌ای دارید که قابل ذکر باشد؟ یا اتفاقی که

ج- در این دو مورد من در تهران نبودم هیچکدام.

س- بله. نخیر

ج- نخیر، من سی تیر در رضائیه بودم همانطوری که عرض کردم.

س- پس در آنجا چه خبر

ج- هیچ اتفاقی نیفتاد و هیچ خبری هم نبود. خیلی هم وضع خوب بود. و در، چندم

اسفند فرمودید؟ نهم اسفند.

س- ۹ اسفند که اعلیحضرت میخواستند از ایران خارج بشوند و عده‌ای رفته بودند و

بعد

ج- بنده آنوقت هم در شیراز بودم. بله.

س- در مورد ۲۸ مرداد چی؟ جنابعالی چه خاطره‌ای دارید که چه مساعداتی در آن دو

سه روز کردید؟ آن روزی که فرمان عزل مصدق را آورده بودند و ایشان قبول نکرده

بوده و بعد در شهر گویا تظاهراتی بوده است.

ج- عرض کنم که در مورد روزهای ۲۸، از فاصله ۲۵ تا ۲۸ مرداد بنده اغلب روزها

برای همان محاکمه‌ای که قبلاً "بعرض رساندم،

س- بله.

ج- برایم ترتیب داده بودند بعد از مراجعت از فارس. میرفتم به باشگاه افسران

و ستاد ارتش رفقایمان را هم میدیدیم.

س- بله.

ج- یک روز خبر کردند در دانشکده افسری. در دانشکده افسری رفقا مرا به زور

بردند چون بنده کاره‌ای نبودم دیگر حالا، منتسب بودم بعد چه بودم، آنجا آقای

سرتیپ ریاحی رئیس ستاد ارتش نطقی کردند که شاه رفته است و افسرها بایستی،

خلاصه باید آرام باشید. از شما سرو صدای شما تابع انضباطی هستید و مسائل خلاصه اش سیاسی است و به شما ارتباطی ندارد. یکی دیگر از افسران هم نطقی کردند نویری. از آن جلسه که بیرون آمدیم زمزمه‌ای بین خیلی از افسرها بود دایر به مخالفت با این بیانات و صحبت‌ها.

س- بله.

ج- روز بعدش قرار بود برای قسمت دیگری از افسران صحبت بکنند. یکی دو سه نفر افسر که بنده یکی از آنها اسمش یزدان ستا است و خیال میکنم در آمریکا ست، خیلی از آن طرفدارهای جدی سلطنت بود شاه‌پرست، آمد به منزل من در حالیکه اسلحه و آن رفیقش به کمرش، که ما الان میرویم و میگیریم ریاحی را میکشیم. بنده قدری با ایشان صحبت کردم تقریباً "منعشان می‌کردم که این صحیح نیست افسرکشی است و این حرفها. و ضمناً "خودم هم آنها را رد کردم خودم رفتم به ستاد ارتش که ریاحی را هم متوجه‌اش کنم خطری هست یا نه؟ حالا شاید حرف آنها هم حرف مفتی بود، ولی بهر حال.

س- بله.

ج- بنده رفتم وضع ستاد ارتش را خیلی بد دیدم. ریاحی در اطاقش نشسته بود مرتب تلفن‌هایی میشد و بنده حتی دروغ نمی‌گویم هرگز، شاید اگر بد نشنیده باشم صدای دکتر مصدق را میدیدم که دستور مقاومت جدی و زدن و این حرفها را میداد. ولی همان صبحی که من میرفتم بطرف ستاد ارتش دیدم شهربانی شهربانی وارفته‌ای است. مثل اینکه میل ندارد هیچ کاری بکند. و رئیس شهربانی که بایستی عوض میشد آن روز، مدبر بود، توی ایوانی ایستاده بود اعتنایی نداشت به این کار. پلیسی را هم دیدم در توی میدان سپه که از آن اداره راهنمایی و رانندگی بیرون آمده بود و چوب بلندی را سرش یک پتوئی زده بود و آتش زده بود پتو را، فریاد میزد "ملت پتویش آتش گرفته." این مقدمه‌ای بود که من در آنجا دیدم. بعد در ستاد ارتش که بودم با تقی ریاحی صحبت میکردیم ایشان را ناراحت دیدم خیلی. ریاحی انصافاً "به من

گفت که " من چه کنم ؟ من مخالف شاه نیستم . گیر رفقا ! فدا دم . " این را بنده وکیل مدافعش هم که شهادتی از من خواست در همان موقع نوشتم برایش که اینطور گفت . و رویش را هم برگرداند به عکس اعلیحضرت قسم هم خورد . و من میدانم که در اطاقش هم عکس مصدق نبود و عکس هم برنداشته بود ، من میدانم ، یعنی تمثال اعلیحضرت بود .

س - برنداشته بود .

ج - نخیر ، اطاق او بود . سایر اطاقها را خبر ندارم ، آمدم سروقت رفقایم در وزارت جنگ ، به من گفتند که از راه آهن شلوغ کردند مردم . تمثال شاه را برداشتند و فریاد زنده باد شاه راه افتادند . این که گفته شد بنده تا آمدم به میدان سپه دیدم جمعیت بطوری از طرف بازار میآید که راه عبور نیست . این را حقیقت به جناب عالی عرض کنم ، بنده نتوانستم تا ساعت دو بعد از ظهر تا اول لاله زار و بالاتر بپیچم چون منزل آنوقت پشت مجلس بود . راهی پیدا کنم از وسط جمعیت ، چون جمعیت بنده را با خودش میبرد یعنی نمیگذاشت .

س - پیاده تشریف میبردید ؟

ج - بله پیاده شدم از ، تاکسی سوار بودم پیاده شدم از تاکسی

س - بله .

ج - جمعیت نمیگذاشت من ... و راه به جمعیت افزوده میشد . حالا عنوانی که بعضی ها میکنند خریده بودند ، نخریده بودند ، اینها قضاوتش با دیگران است . بنده آن همه جمعیت خریدنش بنظر بنده مشکل بود . بله .

س - که آنوقت مرحله بعدی چه بود که

ج - مرحله بعدی بنده در منزل بودم که صدای رادیو قطع شده بود . باید ساعت دو خبر میداد .

س - بله .

ج - بنده تازه رسیده بودم . خبری نبود . نگران بودم . پدر من آنوقت حیات داشت .

پدر من هم بعکس آموزاده‌هایش مرد شاه‌پرستی بود و طرفدار سلطنت . آمده بود که ببینند بر من چه گذشته توی این جریان‌ات ، آنجا پهلوی من نشسته بود و نگران که چرا صدای رادیو بلند نمیشود . چند دقیقه‌ای بیشتر ، نیم ساعتی شاید بیشتر طول نکشید که صدائی بلند شد از میراشرافی بود که رادیو را گرفتیم و به دروغ هم گفت ، " دکتر فاطمی تکه تکه شده و نمیدانم چه ؟ "

س - بله .

ج - که بعدش بنده در بعدازظهر در جریان بودم چه اتفاق افتاد تا رفتند منزل مصدق را گرفتند . بنده هم فردا صبحش معاون ستاد ارتش بودم دیگر .

س - آها .

ج - بله .

روایت‌کننده : تیمسار سپید صادق امیرعزیزی

تاریخ مصاحبه : ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : پاریس ، فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب‌الاجوردی

نوار شماره : ۲

س- جنابعالی آشنائی قبلی هم با تیمسار زاهدی یا باتمانقلیچ داشتید ؟ یا همین

جواب ابتدا به ساکن یک همچین سمتی را

ج - بنده با تیمسار باتمانقلیچ ، خوب ، نظامی بودیم هر دو

س- بله ، بله .

ج - در دانشکده افسری ایشان کلاس پائین تر از ما بود .

س- عجب .

ج - بنده کلاس دوم بودم ایشان کلاس اول . و همین خوب موجب آشنائی ما بود در جریان

خدمت هم با هم آشنا بودیم .

س- بله .

ج - بله . با مرحوم سپیدزاهدی بنده آشنائی نداشتم . ولی اول خدمت افسریم در رشت

در واحدی شروع شد که ایشان فرمانده بودند . ایشان مقام خیلی بالائی داشتند بنده

خیلی کوچک ، نمیتوانم بگویم با ایشان آشنائی داشتم . شاید در مسئله خلع سلاح

قشقاتی

س- ایل ها

ج - اختلاف نظری هم بین بنده و ایشان یعنی اختلاف صحبتی در حضور اعلیحضرت پیدا شد

که ایشان اعتقاد داشتند بایستی اقدامات مفعولی کرد و اینها مرتکب عملیاتی خواهند

شد که به زحمت خواهیم افتاد . بنده مخالف بودم و میگفتم نه اینها اینقدر قدرتی

ندارند و خود بنده با همین واحدهائی که دارم از عهده شان برمیآیم . هیچ لازم نیست

واحد اضافه تر لازم نیست ایلاتی را مجهز کنیم . لازم نیست خواروباری در شهرها جمع

کنیم اینها قدرت این را ندارند که قطع ارتباط بکنند. یک همچین اختلاف کوچکی پیدا کردیم. چون سرلشکر همت با زاهدی ارتباط زیادی داشت و استاندار بود و همراه ما بود، زاهدی مطلع شد که من قبلاً هم زیردستش بودم، در یک مهمانی نهاری که روز در وزارت خارجه خیال میکنم، به ما دادند تذکر دادند که "فلانی تو با ما بودی؟" گفتم، "آره." گفت، "اختلاف؟" گفتم، "بندۀ عقیده‌ای نداشتم شما رئیس هستید. قفیه‌ایست باید انجام بشود. مأ‌ موریتی است به عهده من محول شده من وظیفه‌ای که باید انجام بدهم در آن بحث کردم و صحبت کردم با شما." و واقعاً هم اختلافی نداشتم. نخیر، آشنائی با آن تا همین حد بود.

س- بله.

ج- ولی البته بعداً "با پسران آقای اردشیر زاهدی آشنائی پیدا کردم و ایشان هم اگر قبول باشد، از دوستان خوب من هستند.

س- بله.

ج- بله، که من ارادت خیلی زیادی به ایشان دارم.

س- سرکار طی خدماتتان در ارتش روسای ستاد مختلفی را ناظر بر کارها دیدید یا با آنها همکاری داشتید. الان که به عقب برمیگردید کدامها بیشتر در ذهنستان جلوه میکنند از نظر لیاقت و جدیت و اینها و سایر صفات مختلف. از کدام ها یک خاطره‌ای دارید که میدانید جالب است برای اینکه ثبت بشود.

ج- همه مردند و نمیشود پشت سرشان هم حرفی زد.

س- خوب، حرفهای خوبش را بزنید.

ج- اینها حرف بد ندارند بزنند چون حرف بد اصلاً نمیشود.

س- البته

س- بنده تا یک قسمتی درجه‌ام خیلی کوچک بود که تماسی با اینها نداشتم و بررسی کلی نمیتوانستم از اینها داشته باشم.

س- بله.

ج - بنده بین روسای ستاد ارتش مرحوم رزم آراء را جدی تر و کاربردتر از همه دیدم.
س - بله .

ج - صرفنظر از عقایدی که میگویند داشته یا نظریاتی که داشته که آنها بنده
بهیچوجه وارد نیستم، از همه جدی تر و ... و مرحوم سولشکر ارفع را صمیمی تر.
س - ارفع ؟

ج - بله، صمیمی تر ، فوق العاده هم صمیمی
س - بله .

ج - و به خدمتش هم خیلی علاقمند و واقعا " دانشمند هم بود . اگر چه زبان فارسی
را خوب بلد نبود ولی مرد دانشمندی بود با اطلاعات . و بعد از ایشان هم که دیگر
مرحوم هدایت که مدتی رئیس ستاد بزرگ بودند ایشان هم شخصیت بزرگی بودند ،
دانشمند بودند از نقطه نظر نظامی
س - بله .

ج - و همینطور اطلاعات عمومی . بعینه من مرد درستی بودند خیلی صحیح . بنده تماس
داشتم با ایشان ، بنده هیچکدام از روسای ستاد را نادرست ندیدم .
س - بله .

ج - همه مردمان درستی بودند . چون نادرستی بایست با ما ارتباط پیدا میکردند .
واحدهائی ما داشتیم که باید با ما ... بنده همانطوری که عرض کردم رزم آراء را از
نقطه نظر کاربری و پشتکار و کاردانی ، ارفع از نقطه نظر صمیمیت ، دانش و علم
بیشتر . مرحوم هدایت را هم از نقطه نظر دانش و علم و واقعا " درستکاریش
و کاربری و فهم و ادراکش ، اینها را

س - اینها این سؤال را مطرح میکنند که تیمسار هدایت را چه شد که به آن
ترتیب بازداشتش کردند و محاکمه اش کردند ؟

ج - این را بنده میخواهم شما به من جواب بدهید ؟ چون من

س - بنده که آن زمان اصلا " نبودم قربان .

ج - من جوابی نمی‌دانم . خاطر اعلیحضرت متخیر شد از ایشان یا نشد، معذرت می‌خواهم، بهر حال بنده باید عرض کنم آنموقع ایشان را که حبس کرده بودند بنده وساطت هم کردم . یعنی موقعیت طوری بود در پیشگاه اعلیحضرت که می‌توانستم از این حرف‌ها بزنم .

س - بله .

ج - شاید آن روز هم میشد از این حرف‌ها زد، وساطت کردم ولی دفعه دوم به من متغیر شدند که اینها کارهای درستی نکردند . ولی بطور قطع بنده میدانم خصومت زیردستان و عدم رعایت بعضی‌ها از جهت اینکه شغلی را که داوطلب بودند یا خواستار بودند به آنها واگذار نشده بود، استفاده کردند از بیباکی و تهور مرحوم ارتشبد هدایت در صدور دستورات ، و ایشان را برایشان پرونده‌سازی کردند . بنده اعتقادم این است .

س - ولی خوب باید یک کار مهمتری ایشان کرده باشد با همین سمت و با سوابق ...

ج - آخر شما میدانید که محکومیتی که برای ایشان قائل شدند بعنوان این بوده است که مبلغی مثلاً " زیرورو شده است در جریان ریاست ایشان و دستوراتی که ایشان دادند شاید هم اتهامی به ایشان وارد است . و بعنوان دیگری محاکمه نکردند .

س - بله .

ج - بله .

س - حالا که صحبت از این نوع محاکمات است سرکار راجع به جریان تیمسار وثوق و دفتری چه خاطره‌ای چیزی دارید ، یا در جریان بودید اطلاعی دارید که آنها چه کار کرده بودند ؟

ج - بنده آشنائی با هیچکدام از این دو تا ندارم . تیمسار وثوق تا آنجائی که بنده با او آشنا بودم و هنوز وزیر جنگ نشده بود، مرد درستی بود . تصور هم نمی‌کنم آن اندازه‌ای که درباره ایشان گفتند و بعد عملی که با او کردند، به آن اندازه مستحق آن مجازات باشد . ولی در مورد دفتری من نمی‌توانم حرفی بزنم چون ایشان بنده

آشنائی ندارم یعنی در کارها پیش نبودم . ولی وجهه خوبی نداشتند . زیاد خُشوب نمیگویند درباره اش .

س- آن زمانی که جنابعالی در بازرسی ارتش بودید آن موقع این اتفاقات نیفتاده بود که شما

ج- نه خیر ، موقعی که بنده در بازرسی ارتش بودم به مرحوم وثوق تذکر دادم که در باربری ارتش ، خدمتتان عرض کردم ، مدت کمی بود بنده در دودفعه در بازرسی ، گفتم درباره بری ارتش یک اختلالاتی وجود دارد که شما جلوی را بگیرید . ایشان هم ناراحت شدند و دستوری هم دادند ولی من عوض شدم و رفتم دیگر ندیدم چه کرد .

س- در مورد آن جریان تیمسار قرنی شما چه خاطره ای دارید ؟

ج- بنده رئیس دادگاه تجدید نظر تیمسار قرنی بر حسب تصادف شدم .

س- چه بود جریان ؟ از این ور میگویند ایشان میخواست کودتا بکند . از این ور میبینیم قرار بوده کودتا بکنند پس چرا فقط سه سال حبس کردند . یک همچین جرمی را بایستی

ج- عرض کنم که پرونده ای که بنده مطالعه کردم مرحوم قرنی موجب تشکیل ایمن پرونده شده بود نشان میداد که ایشان با جمعی که بنده اسامی شان را فراموش کردم ، یکیشان ارسنجانی است یا دم میآید ، یکی دوتا دیگر اردوبادی مثلاً اینها ، شاید بعضی ها هم اعلا" توی آن جمع نبودند ، نشسته بودند در یک دوره ای که نخست وزیر خیال میکنم دکتر اقبال بودند ،

س- بله .

ج- یا کس دیگر ، اینها ، قبل از دکتر اقبال آقای علا بودند ؟

س- علا .

ج- نه خیر ، در دوره همان دکتر اقبال بود بنظرم بله . به فکر این افتاده بودند که دولتی تشکیل بدهند که این دولت برش بیشتر و فعالیت بیشتری داشته باشد . مذاکراتی کردند ، این پرونده اینطور حاکی بود و پرونده را سازمان امنیت درست

کرده بود.

س- بله.

ج- حالا آنها مش را به کیا میدادند و غیره و اینها، نه، پرونده‌ای که دست ما بود مال، بازمان امنیت بود. البته عامل تشکیل یک همچین جلساتی خود مرحوم قرنی بوده.

س- بله.

ج- بعد از اینکه تصمیماتی میگیرند هیئت دولتی تعیین میکنند و فرمانده ژاندارمری و رئیس شهربانی، و آقای دکتر امینی را هم که خودش هم اطلاعی نداشته،

س- عجب.

ج- در آن پرونده روشن است که خودش هم اطلاعی نداشته، به سمت نخست وزیر. شخصی بنام بزرگمهر را مرحوم قرنی، این محتویات پرونده است عرض میکنم،

س- بله.

ج- با مبلغ پولی از ستاد ارتش بیرون میآمده آن پول مأ مور میکنند برود به ترکیه شخص خارجی آمریکائی که در ترکیه بوده و چه مناسبتی با قرنی داشته، بنده نمیدانم. در ایران هم سوابقی داشته یا نه؟ باز اطلاع ندارم، با او ملاقات کند و ایمن جریان را به ایشان حالی کند که آن مرد موجب بشود از طرف خارج مثلاً فشار یا اشاره‌ای به اعلیحضرت در مورد تشکیل این دولت بشود. و این پرونده آن شخص یعنی بزرگمهر در مراجعت از ترکیه گیر میافتد. سازمان امنیت میگیردش و استنطاقش میکند و پرسش‌هایی میکند و بعد اشخاص هم میگیرند چند نفری را ولی آنها را بعد از شاید چهل و هشت ساعت دو روز آزاد میکنند. چون من از دهان مرحوم ارسنجانی شنیدم که من به اعلیحضرت پیغام دادم تا روزی که مخالفت میکردم با تو مرا حبس نکردی. روزی که نستیم کاری نکردیم، دولتی تشکیل دادیم نه برعلیه شما برای کمک به شما. حالا مرا گرفتاری حبس کردی. و آنها را آزاد کردند. مرحوم قرنی را بتوان اینک تو رئیس رکن دوم ستاد ارتش اقداماتی کردی چرا بی اجازه بوده؟ و چرا کتمان کردی پوشاندی؟ تو که همه چیز را گزارش میکردی بعرض اعلیحضرت

میرساندی ؟ دادگاه اولی یک سال حبس کرده بود که هم دادستان تجدید نظر کرده بود هم خود قری . اعلیحضرت هم ناراضی بودند از این یک سال حبس . گفتند ، " آدمسی که اینقدر مورد محبت من بوده ، مورد اعتماد من بوده و همه جور نگهداری از او شده چرا باید بدون اطلاع من همچنین کاری بکنند ، با خارجی ارتباط پیدا کند ، یک همچنین کاری را به من اطلاع نداده . " و این کتمان حقیقت و پوشش کار جرم است . در ارتش جرم است .

س- بله .

ج- بهمین علت باید مجازات بشود . و ما با خود قری محبت کردیم . آنچه در محکمه هم آنچه که میگفت دلیل بر انکار بر این امر نبود . ولی میگفت ، " من قمدم این بود که به اعلیحضرت اطلاع بدهم ولی هنوز شروع کرده بودم کار تمام نشده بود . " به همین جهت هم محکومیت پیدا کرد و حبس شد و بعد هم یک دفعه دیگر حبس شد . حبس شدن دومش

س- دفعه دوم چه کار کرده بود ؟

ج- دفعه دوم در سال ۴۲ قاطی آن جمعیتی که شلوغ پلوغ کرده بودند در بازار و آنجا ها هیا هو ، در آن جمع افتاده بود رفته بود آخر جزو آن دسته نهفت میگویند . نمیدانم چه ،

س- (؟)

ج- یا مقاومت میگویند ، چه میگویند ؟

س- با آقای بازرگان .

ج- نمیدانم با کی بوده آن موقع .

س- بله ،

ج- با آنها بوده است و آنجا شلوغ پلوغ میکند که میگیرندش و این دفعه هم میآورند مدت یکی دو سه سال حبس بوده است بعد آزاد میشود . این اطلاع بنده است راجع به ایشان .

س- بله، خوب آن دوره‌ای که سرکار برای اولین بار وزیر کشور شدید در کابینه شریف‌امامی هم، خوب، دوره پرتلاطم و جالبی بوده. جنابعالی چه خاطراتی از آن زمان دارید؟ یک انتخابات بود که منحل شد.

ج- عرض کنم که آن انتخابات منحل شده بود و انتخابات دیگری انجام شده بود بدست آقای شریف‌امامی. بنده که رفتم شاید بیست و پنج شش نقطه بیشتر باقی نمانده بود انتخاباتش. اعلیحضرت شاهنشاه مرا احضار کردند و به من فرمودند "این انتخابات را انجام میدهی بدون اینکه هیچ نظری ما داشته باشیم. فقط آدم صحیحی باشد هر که میخواهد باشد. آدم صحیحی باشد از این عناصر کج رو و اینها نباشند. سابقه بد نداشته باشند هر که باشد من هیچ نظری ندارم." این واقعیتی است که عرض میکنم. بنده در وزارت کشور، مدیرکل‌های وزارت کشور را خواستم و رئیس کارگزینی‌شان را، چند نفر فرماندار خیلی سالم از آنها خواستم. پنج شش نفر را معرفی کردند و بعد موکول شد که بقیه را بعد، ما این پنج شش نفر را به پنج شش نقطه فرستادیم انتخابات را در پنج شش نقطه شروع کردند. ولی وکلای همین قدر که تعیین شدند مجلس منحل شد به جایی نرسید دیگر. آن قفایائی که اطلاع دارید به علت اعتماد فرهنگی‌ها و تجمع آنها و تظاهراتی که در جلوی مجلس‌شورا میکردند که منجر به کشتن خاندلی شد، موجب شد که دولت عوض شد. شاید آقای رحمت‌اله مقدم نطق شدیدی در، در آن جلسه من نبودم در مجلس، نطق شدیدی کرد که به آقای دکتر شریف‌امامی خیلی ناراحت شد و برخورد. ایشان آمدند، و استعفا دادند دولت عوض شد و دولت آقای امینی آمد. دولت آقای امینی که آمدند اولین جلسه‌ای که در حضور اعلیحضرت تشکیل شد مسئله انحلال مجلسین بود که در آنجا مطرح شد و فرمان هم نوشتند، منتهی بنده دیگر اجازه بدهید عرض نکنم چون اینجا میشود خودنمایی،

س- (؟)

ج- من روی نفهمی سؤال کردم چون وظیفه وزیر کشور اینست که بلافاصله بعد از این

انحلال مجلسین برای تشکیل مجلس مجدد حالا در چه فرصتی اقدام بکنند .

س - سه ماه مثل اینکه .

ج - بله ... گفتند، " اینجا صحبت شده است که باید اصلاح قانون

انتخابات بعمل بیاید . " گفتم ، " کی باید بعمل بیاورد؟ این قانون را که بایستی

مجلس بعمل بیاورد . " البته در این قضا یا آقائی بودند وزیر صنایع بودند

س - غلامعلی فریور .

ج - فریور بله .

س - بله .

ج - فریور هم مثل اینکه بدش نیامده بود از حرفهای ما ، و از آنجا که آمدیم

بیرون به من گفت ، " تو نظامی چطور ؟ " گفتم ، " من حرف مخالفی نزد . انحلال

مجلسین در اختیار اعلیحضرت است ، قانون به ایشان اختیار داده . ولی یک تکالیفی

برای وزیر کشور معین کرده که من از آن بابت سئوالی کردم . " که بعرضتان رساندم .

س - بله . این خودش جالب است که با وجود اینکه سر آمدن دولت آقای امینی خیلی

صحبت است که خود اعلیحضرت هم در کتابشان نوشتند که نمیدانم ، خارجی ها

آمریکائی ها به من فشار آوردند و ایشان را به من تحمیل کردند و اینها . فکر کنم

اقلاً یکی دو تا از وزرا از جمله سرکار از کابینه قبلی در کابینه بعدی هم

بودید

ج - بودیم بله .

س - این برای کسی که به تاریخ عقب نگاه میکند و این برایش یک نقطه سئوالی هست

یا اینستکه یعنی این توضیح چه است ؟ چطور است که به این ترتیب تغییر مهمی

در نخست وزیر بوجود میآید ولی بعضی از سمت ها اینجور ثابت میمانند .

ج - اینهاست که ثابت ماندند اشخاصی بودند که شخص اعلیحضرت همیشه ، یعنی وزرائی

بودند که شخص اعلیحضرت در انتخابشان خودشان نظر داشتند .

س - بله .

ج - حالا اگر فشار آمریکائی بوده چون بنده که در جریان نبودم . ولی خوب شهرت دارد که آن جریان فرهنگی ها و آنها یک انگشتی از خارج در آن بوده است . ولی بهر حال سلب این اختیار از شاه نمیشده است که چند نفر وزیری را مطابق میل خودش در ... بنده بودم وزیر کشور . آقای سبهد نقدی بود وزیر جنگ ، آقای قدس نخعی بود وزیر خارجه . که این سه تا را خود اعلیحضرت میگفتند و مسلم بودند .

س - بله .

ج - چون بنده با آقای امینی هیچ آشنائی نداشتم جز با عموی ایشان که سرتیپی بود و رفیق بودیم . ایشان هم مرا صدا زدند گفتند " آقای امینی با شما کاردارند ." ولی قبل از اینکه ایشان به من این حرفها را زدند ، اعلیحضرت به من فرمودند ، " تو برو توی وزارت کشور کارت را بکن . " گفتم ، " نمیشود آقا بایست دولست مستعفی بنده فقط میتوانم بنشینم آنجا اگر آنها هم راهم بدهند ." بهر صورت فشار بوده یا نبوده که من اطلاعی ندارم ، اعلیحضرت این اختیار را همیشه داشتند که یکی دو سه نفر از وزراء همیشه اشخاصی باشند که خودشان میل دارند .

س - خوب این تا یک حدی نشان میدهد که دکتر امینی آن مقداری که در ظاهر امر نشان میدهد قدرت را در دست نداشته . به خاطر اینکه ، خوب ، سه تا از ارکان اصلی ، یعنی قدرت جدا از اعلیحضرت را عرض میکنم ، که این سه تا از مهم ترین وزارتخانه ها چیزهایی بوده که به اصطلاح

س - آخر چرا اصلاً " امینی قدرتی در دست داشته باشد خارج از نظارت اعلیحضرت ؟ بنده در تمام مدتی که آقای دکتر امینی نخست وزیر بودند ایشان را عنصر مخالف شاه ندیدم .

س - عجب .

ج - بله .

س - خوب این را باید بدانیم . چون در بعضی جاها غیر از این (؟) کرده

ج - من ندیدم . بعضی ها بگویند

س - این فرمایش جناب عالی

ج - ولی بنده ندیدم آقای دکتر امینی را عنصر مخالف شاه ندیدم . ایشان نمیخواستند نشان بدهند مثل بعضی ها هی چاکر و غلام و غلام و غلام .
س - آها .

ج - مخصوصاً " کلمه غلام و اینها را بکار نمیردند چاکر و خدمتگذار برای خودشان انتخاب میکردند . ولی در هیچ موردی نظری مخالف نظر اعلیحضرت بنده ندیدم از ایشان .
س - بله .

ج - و بلکه موافق هم دیدم و حتی جریانی پیش آمد که فکر میکردند آقای دکتر امینی را شاید اطلاعاتی به ایشان داده شده بود که عواملی در مدد کودتا هستند که منجر به خارج شدن تیمور بختیار از ایران شد . در آن عوامل اول کسی که آقای امینی متوسل شدند شخص اعلیحضرت بود که در مسافرت بودند به ایشان تلگراف کردند و استدعا کردند که زودتر تشریف بیاورند . این را بنده میدانم .
س - بله ، بله .

ج - حالا عقاید و افکار آقای دکتر امینی ، روش کارش چیز دیگری بوده است ، ولی من مخالفت ندیدم هیچوقت از ایشان .
س - پس اختلاف سر چه بود ؟ چرا نتوانستند این دو نفر با هم بهتر و نزدیکتر کار بکنند که شاید این مسائلی که بعداً " برای ایران پیش میآمد از آن موقع جلوگیری میشد و

ج - عرض کنم که این مسائل یک قدری باید گفت که بر میگردد به گذشته .
س - بله .

ج - اشخاص هم در این کار دخالت داشتند . اصولاً شاید ذهن شاه ، بنده فکر میکنم ، ذهن شاه را نسبت به امینی مشوب کرده بودند .
س - عجب .

ج - نه شاه با امینی مخالف باشد به نحوی که مثلاً " از بین ببرد . دوست نداشت

خوش نداشته از ایشان ، بنده این را فکر میکنم .

س- بله .

ج - حالا مسئله‌ای که اصولاً به صورت باطن و ظاهر هردو جلوه کرد مسئله کسربودجه

بود .

س- بله .

ج - که آن سال درآمد دولت خیلی کم بود . خرج هائی شده بود از اعتبارات سازمان برنامه . پولهای خرج شده بود و اینها به اصطلاح اعتباراتی تصویب شده بود که اینها همه سررسیدش رسیده بود آن موقع و پولی هم نبود آنموقع بدهند . واقعاً " امینی از نقطه نظر تنظیم بودجه در وضع مشکلی قرار گرفته بود . عنوان رفتن امینی هم این بود که نتوانسته است از عهده تنظیم بودجه‌ای که کار مملکت را ، چرخ مملکت را بگرداند برپایید و استعفا داده است .

س- بله .

ج - حالا زیر کار چه بوده است ؟ آنها را ... ولی من هیچوقت نمیتوانم بگویم امینی را من شخص مخالف سلطنت دیدم ، هیچوقت .

س- بله ، بله ، خوب ، مسائل تا چه حدی در هیئت وزراء به بحث و مشورت گذاشته میشد؟ مسائل مهم مملکتی در دوره آقای امینی ؟ مثلاً " یک مشکلاتی بود راجع به بودجه و اینها ، این در هیئت وزراء هم مطرح شد ؟

ج - بله مسلماً " . همه مسائل در هیئت دولت مطرح میشد . چیز محرمانه‌ای که در هیئت دولت بحث شده باشد در جایی و یا عملی انجام شده باشد نبوده است .

س- نه منظور اینست که آیا آنجا مجموع آقایان راه حلی پیدا نکردند که یک جوری به اصطلاح این مسئله به نحوی حل بشود که دولت بتواند سر کار بماند و به کارش ادامه بدهد بجای اینکه استعفا بدهد و کناره‌گیری بکند . یا واقعاً " به بن بست رسیده بود ؟

ج - والد ظاهراً " میگویند خوشنت آقای دکتر جهان‌شاه صالح در وزارت ، آنوقت فرهنگ ،

آموزش و پرورش یا فرهنگ اسمش بود

س - بله .

ج - وزارت فرهنگ ، موجب مصانیت معلمین شده و آن جریانات پیش آمد .

س - بله ، زمان شریفامامی .

ج - زمان شریفامامی . آقای دکتر امینی هم بایستی بهر حال سروصورتی به این کار میدادند .

س - بله .

ج - آقای درخش را هم که آورده بودند بعنوان وزیر فرهنگ بهر حال بایستی تقویتش میکردند تا اندازه ای جلب رضایت معلمین شده باشد . و این نمیشد . ارتش یک بودجه ای لازم داشت خیلی هم نسبت به امروز خیلی کم بود ، شاید تفاوتی که میخواستند در حدود صد میلیون بود .

س - بله .

ج - و میسر نمیشد به ارتش بدهند . و وزیر جنگ جدا " ایستاده بود که این پول را احتیاج داریم ما ، فرهنگ هم آن چهارصد میلیون پول را احتیاج داشت برای اقلان" جلب رضایت معلمین چون حقوق آنها در آن موقع ، جتا بعالی استحضار دارید ، خیلی کم بود .

س - بله .

ج - و اگر دوست تومان را میخواستند چهارصد تومان کنند باز هم باید بودجه دوبرابر میخواستند . سروه کار بهم نمیا آمد بخصوص که آقای وزیر دارائی هم استعفا کرده بود و رفته بود در زمان آقای شریفامامی . و در زمان آقای امینی هم رفست . دومرتبه در زمان آقای علم برگشت . اینها دوبرابر بودند بنده

س - آقای بهنیا .

ج - بله ؟

س - بهنیا

ج - آقای بهنیا .

س - بله .

ج - مرد خوبی هم بود مرد درستی هم بود . حتی آقای بهمنیاء هم رفتند نتوانستند
مسئله را حل کنند .

روایت کننده : تیمسار سپهد صادق امیرعزیزی

تاریخ مصاحبه : ۲۸ اکتبر ۱۹۸۵

محل مصاحبه : پاریس ، فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۳

س- بله ؟

ج - عرض کردم همه اینها را با هم حساب کنید ،

س- آها ،

ج - شانس را حساب کنید ، سوابقشان ، نزدیکی شان ، کارهایی که داشتند ،
مأموریت‌هایی که داشتند ، نوع روششان در انجام مأموریت ، رفتارشان با مردم ، همه
اینها دخالت داشته ، بعلمه .

س- این (؟) البته احتیاج به بررسی آماری دارد . ولی نمیدانم در آن زمانی
که انقلاب اتفاق افتاد چند نفر در رده سپهد در مملکت حضور داشتند؟ آیا میشود
همین جور سرانگشتی حساب کرد که چند درصدشان مثل جناب‌عالی با آنها رفتار شد یا
تقریباً " کاری مزاحمت بزرگی برایشان فراهم نکردند ، و چند درصدشان را ...
ج - نمیشود با یک‌آمار که نیست صحبت کرد . ولی آن درصدی که با آنها یعنی کمتر
برایشان مشکل پیش آمده خیلی کم است .

س- آها ، بله .

ج - خیلی کم است . تعداد کمی هستند . واغلب را گرفتند و آزاد هم
کردند ،

س- بله .

ج - ولی مدتی نگه داشتند و حالا در آنجا گفته میشود چون بنده تماسی نداشتم که
صدمه زدند ، شکنجه کردند ، یا ناراحتشان کردند ، اینها را نمیدانیم . ولی آزاد
کردند . گرفتند و آزاد کردند . آلهائی که کمتر مزاحم بودند هیچ کاری با آنها

نداشتند تعدادشان خیلی کم است .

س- کسانی هستند که سرکار میشناختید؟

ج- بنده؟

س- خود شما .

ج- عرض کردم به شما که من سیزده چهارده سال از ارتش بیرون بودم .

س- بله . نه منظور اینستکه

ج- زیردستان سروان و سرگرد بنده سپید شده بودند آنموقعی که من کمتر میشناختم .

ولی این چند تائی را که میشناسم ده پانزده نفری هستند که کارشان نداشتند .

س- آها .

ج- بله .

س- از آقای احمد نفیسی نام بردید ، ایشان هم یکی از آن اشخاصی هستند که علت

برکناریشان از شهرداری هیچوقت برای ما روشن نشده که ایشان علتش چه بوده؟ چه

کار کرده بوده که به اصطلاح در اوج قدرتش که رئیس شهرداری بوده

ج- بهر حال که تبرئه شدند .

س- بله .

ج- بهر حال تبرئه شدند . ایشان در مدتی که من در وزارت کشور کار میکردم و با من

کار داشتند ، به عقیده شخص من مرد درستکار و صحیحی بودند .

س- بله .

ج- خیلی هم جدی و فعال .

س- بله .

ج- از سوابقشان هم بنده اطلاعی ندارم . ولی من آدم درستی دیدمش ، آدم صحیحی ،

مرد پرکار و جدی ای ، چه اختلافی پیدا کردند با آقای پیراسته ، اعتقاد خودشان

است .

س- بله .

ج - و بعد چه عملی موجب شد که اعلیحضرت همایونی از او نگرانی حاصل کردند ، گفته‌ها خیلی زیاد است . نمی‌شود به هیچکدامش اطمینان کرد چون صریحا " اعلیحضرت به هیچکس نگفتند . ولی بنده خودم وقتی ضمانت ایشان را می‌کردم در حضور اعلیحضرت ، آنوقت من استاندار خراسان بودم ، شفاعت می‌خواستم ، به من گفتند ، " این مرد بدیست حیف ، صحبت نکن . من متأسفم از اینکه عکس را امضاء کردم به ایشان دادم . "

س - بعنوان آخرین سؤال بود دیگری بیش از این وقتتان را نمی‌گیرم . کار مشکلی است آیا امکان اینکه سرکار بتوانید یک مقایسه‌ای از رضا شاه پهلوی و محمد رضا شاه پهلوی بعنوان دو تا پادشاه مملکت که در دوره سلطنت هر دویشان سرکار خدمت کردید ، آیا میتوانید بطور خلاصه این دو پادشاه را با هم مقایسه بکنید .

ج - بله ، هردو پادشاه وطن پرستی بودند . هردو هم به مملکت خدمت کردند . منتهی رضا شاه مرد با تجربه‌ای بود ، عمری براو گذشته بود . زندگی ایشان از جایی شروع شده بود که با زندگی ایشان فرق داشت . به اینجهت بین این دو تا خیلی فرق بود .

س - بله ،

ج - رضا شاه تجربیات زیادی داشت که ایشان نداشتند . اگر آن تجربیات را میداشتند ایشان با این سابقه که تحصیلات بیشتری داشتند و رضا شاه اصولا " تحصیلاتی هم نگرده بودند . ولی اینکه میگفتند بیسواد است بی‌خود میگویند اقلان " مینوشت و میخواند خوب .

س - بله ،

ج - تجربیات ایشان بیشتر بود تجربیات ایشان کمتر بود . دوره هم فرق میکرد . شاید اگر رضا شاه هم در دوره دیگر یعنی بعد از جنگ پادشاه بودند گرفتاریهای بیشتری از اعلیحضرت محمد رضا شاه پیدا میکردند . ولی ایشان در موقعی بودند که دنیا از نقطه نظر وضعیت سیاسی صورت دیگری داشت . دولت روسیه خودش گرفتاریهایی داشت . آمریکا هم در بین نبود ، انگلستان بود . بالاخره با یکی میشود بهر صورت راه آمد .

عقبسده من

س - بله .

ج - بله .

س - در مورد محمد رضا شاه خیلی ها صحبت از این میکنند که ایشان افراد خیلی قوی با بعللی در سمت های مهم نداشتند یا نگذاشتند و در صورتی که رضا شاه افراد قوی و اینها را از شان هراس نداشتند و برای کمک خودشان داشتند . آیا این

ج - بنده را هم که از کار برداشتند ، دلخور بودم . دلخوری هم یک حرفها شیی میآید . گفته میشود دیگر . هر دلخوری صحبتی میکند نمیگوید که خدمت بنده تمام شده بود یا اصلاح امور ارتش یا بالا آمدن طبقات دیگر ضرورتی داشت که مرا باز نشسته کردند . اینها آدم را نمیخواهند آقا ، اصلا اشخاص کاری را نمیخواهند دوست ندارند . میگفتند .

س - بله .

ج - ولی یک اصل از نظر نباید فراموش بشود . مسلما " پادشاه همیشه احتیاط کاراست مراقب خودش هست . یعنی این فکر را میکند که شاید یا شاید هر ذیقدرتی این فکر را بکند و اینطور هم هست ، که مبادا یارو به اصطلاح ، قدرتی پیدا کند دمییی بگیرد و اسباب زحمت بشود . میشود این . مخالفید جنابعالی با این قضیه ؟

س - نخیر بنده فقط ...

ج - هر صاحب قدرتی یک همچین فکری دارد .

س - بله .

ج - همیشه یک ترسی دارد از اینکه مبادا کسی مانعش بشود و جلوی دربیاید .

س - بله . قربان بیش از این وقتتان را نمیگیرم .

ج - بنده وقت جنابعالی را گرفتم و امیدوارم که این صحبت های بنده برای جنابعالی قابل استفاده باشد . ولی بنده فکر میکنم

س - برای بنده خوب بوده و مطمئنم که کسانی که در سالهای آئینده به این نوار گوش

بکنند و متن ماشین شده‌اش را مطالعه بکنند حتماً " از تجربیات جناب عالی و اظهارات و مشاهدات

ج - یک اطلاعاتی بود بنده بعرضتان رساندم .

س - بله، بهر حال خیلی ممنون

ج - بله، متشکرم .